รัฐแคลิฟอร์เนีย

การเลือกตั้งทั่วไป

วันอังคารที่ 6 พฤศจิกายน 2012

★ คู่มือแนะนำข้อมูลสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งฉบับทางการ ★

การรับรองความถูกต้อง

ข้าพเจ้า Debra Bowen **เลขาธิการของรัฐแคลิฟอร์เนีย ขอรับรองในที่นี้ว่า มาตรการที่ได้รวม ไว้ในที่นี้จะเสนอแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่การเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้น ในวันที่** 6 **พฤศจิกายน** 2012 **และคู่มือฉบับนี้ได้จัดเตรียมขึ้นโดยสอดคล้องกับกฎหมาย**

ข้าพเจ้าได้ลงนามของข้าพเจ้าพร้อมประทับตราของรัฐให้ไว้เป็นสำคัญ ณ เมืองซาคราเมนโต้รัฐแคลิฟอร์เนียในวันที่ 13 **สิงหาคม** 2012

การเปิดลงคะแนนเสียง จะมีขึ้นตั้งแต่เวลา 7:00 น.ถึงเวลา 20:00 น. ในวันเลือกตั้ง

Debra Bowen

เลขาธิการรัฐ

เลขาธิการรัฐ

เรียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกท่าน:

การที่ท่านได้มาลงทะเบียนเพื่อมาใช้สิทธิ์เป็นการเริ่มต้นบทบาทของท่านในการกำหนดอนาคตของรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อช่วยท่านในการตัดสินใจ เราได้จัดทำคู่มือแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งฉบับทางการซึ่งคู่มือนี้จะอธิบายว่าบัตรเลือกตั้งเป็นอย่างไร และการเลือกตั้งนั้นมีระบบการทำงานอย่างไร ท่านจะสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งและร่างกฎหมายต่างๆ ได้จากคู่มือบัตรตัวอย่างในเขตเทศมณฑลของท่าน และถ้าต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนของการเลือกตั้ง อีกทั้งสถานภาพของท่านในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สถานที่ที่ท่านต้องไปใช้สิทธิ์ หรือตรวจสอบดูว่าบัตรเลือกตั้งที่ท่านส่งไปทางไปรษณีย์นั้นได้รับเป็นที่เรียบร้อยหรือยัง ให้ท่านเข้าไปที่ *www.sos.ca.gov/elections* หรือโทรไปที่ศูนย์ฮ็อทไลน์หมายเลข (855) 345-3933

การลงคะแนนเสียงเป็นเรื่องไม่ยาก ผู้ใช้สิทธิที่ได้ลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิสามารถเลือกที่จะลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ หรือไปที่หน่วยเลือกตั้ง วันสุดท้ายที่ท่านสามารถยื่นขอการใช้สิทธิทางไปรษณีย์คือวันที่ 30 ตุลาคม ในวันเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้งจะบริการตั้งแต่เวลา 7:00 น. ถึงเวลา 20:00 น.

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทำได้หลายวิธี

- การเป็นเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง การช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้มาใช้สิทธิ และการคุ้มครองบัตรเลือกตั้งจนกว่าเจ้าหน้าที่จะนับคะแนน
- เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับวันสิ้นสุดการลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิ สิทธิของผู้ใช้สิทธิ ไม่ว่าจะเป็นการบอกต่อ การส่งอีเมล การโทรศัพท์ การแจกแผ่นพับ และการติดแผ่นประกาศ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง จัดตั้งกลุ่มเพื่อการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือเข้าร่วมการโต้วาทีกับเพื่อน คนในครอบครัว และผู้นำชุมชน

คู่มือเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยทนายความ Kamala D. Harris โดยในคู่มือจะมีหัวข้อและคำอธิบายโดยย่อเกี่ยวกับร่างกฎหมายของรัฐ การวิเคราะห์ร่างกฎหมายอย่างเป็นธรรมและค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เสียภาษีซึ่งจัดเตรียมโดยนักวิเคราะห์กฎหมาย Mac Taylor ข้อโต้แย้งที่สนับสนุนและคัดค้านร่างกฎหมายซึ่งจัดทำโดยฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายตรงกันข้าม เนื้อหาของกฎหมายที่เสนอซึ่งจัดทำและตรวจทานโดยที่ปรึกษาด้านกฎหมาย Diane F. Boyer-Vine และข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ การพิมพ์คู่มือเล่มนี้อยู่ภายใต้การดูแลของ Kevin P. Hannah ผู้รักษาการแทนผู้ดูแลสิ่งพิมพ์ของรัฐ

การที่เรามีอิสรภาพในการเลือกและการมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นถือเป็นสิ่งที่ประเสริฐในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามที่ท่านทราบดี ในการแข่งขันเลือกตั้งในบางครั้งก็แพ้กันเพียงไม่กี่คะแนน ขอให้ท่านทั้งหลายโปรดสละเวลาอ่านเกี่ยวกับผู้ลงสมัครแต่ละท่านและร่างกฎหมาย และเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิของท่านในการลงคะแนนเสียง

ขอบพระคุณทุกท่านที่แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ที่ท่านได้รับ และการแสดงความคิดเห็นของท่าน!

สารบัญ

หน้า

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ 5

ข้อเสนอที่

30 ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ 12

31 งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย 20

32 การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือน การบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 28

33 บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 32

34 โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 36

35 การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 42

36 กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 48

37 อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 54

38 ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 58

39 การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย 68

40 การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ 74

คำแถลงการณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐ 79

เนื้อหาของกฎหมายที่เสนอ 80

สิทธิและเสรีภาพของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 143

หน้าข้อมูล

วิธีการลงคะแนนเสียง 4
แหล่งข้อมูลออนไลน์ 10
เกี่ยวกับข้อโต้แย้งในบัตรเลือกตั้ง 10
การเลือกตั้งในรัฐแคลิฟอร์เนีย 11
ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา 78
ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางนิติบัญญัติและรัฐสภา 78
คู่มือแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรูปแบบเสียงบันทึกและตัวพิมพ์ขนาดใหญ่ 142
ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง 142
การลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 142
ข้อกำหนดของรัฐและรัฐบาลกลางเรื่องบัตรประจำตัวของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 142

วิธีการลงคะแนนเสียง

การลงคะแนนเสียงทำได้สองวิธีคือ การไปหย่อนบัตรที่หน่วยเลือกตั้งในเขตของท่านและการส่งบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ท่านไม่จำเป็นต้องลงคะแนนเสียงทุกการแข่งขันของการเลือกตั้ง คะแนนเสียงของท่านในทุกการแข่งขันจะได้รับการนับ

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง

รัฐแคลิฟอร์เนียจะเปิดให้มีการลงคะแนนเสียงตั้งแต่เวลา 7:00 น.ถึงเวลา 20:00 น. ในวันเลือกตั้ง ในบางประเทศอาจเปิดโอกาสให้ท่านไปใช้สิทธิ์ ที่หน่วยเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้ง เมื่อท่านได้รับคู่มือตัวอย่างบัตรเลือกตั้งที่จะจัดส่งให้ทางไปรษณีย์สองสามสัปดาห์ก่อนวันเลือกตั้ง ให้ดูรายชื่อหน่วยเลือกตั้งที่ท่านจะไปใช้สิทธิ์ที่ปกด้านหลัง หากท่านไม่ได้รับคู่มือดังกล่าว โปรดติดต่อสำนักงานเลือกตั้งประจำเขตเทศมณฑลของท่าน นอกจากนี้ ท่านยังสามารถค้นหาหน่วยเลือกตั้งของท่านได้ ที่เว็บไซต์ *www.sos.ca.gov/elections/find-polling-place.htm* หรือติดต่อสำนักงานเลขาธิการของรัฐที่หมายเลข (855) 345-3933 เมื่อท่านไปถึงหน่วยเลือกตั้งแล้ว เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งจะถามชื่อท่าน และจะตรวจสอบว่าท่านมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของผู้มีสิทธิ์ในหน่วยเลือกตั้งนี้หรือไม่ หลังจากที่ท่านได้ลงลายมือชื่อถัดจากชื่อของท่านแล้ว ท่านจะได้รับบัตรเลือกตั้ง รหัส หรือบัตรบันทึกหน่วยความจำ ขึ้นอยู่กับระบบที่เทศมณฑลของท่านใช้อยู่ ให้ท่านเดินไปที่คูหาเลือกตั้งแล้วลงคะแนนเสียง เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการลงคะแนนเสียงให้กับผู้มาใช้สิทธิ์ หากท่านไม่คุ้นเคยกับวิธีการลงคะแนนเสียง ให้ขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง กฎหมายรัฐและกฎหมายรัฐบาลกลางกำหนดว่าผู้มาลงคะแนนเสียงมีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงอย่างเป็นส่วนตัว และลงคะแนนเสียงอย่างเป็นอิสระ หน่วยเลือกตั้งแต่ละแห่งต้องมีเครื่องลงคะแนนเสียงอย่างน้อยหนึ่งเครื่องซึ่งผู้มาใช้สิทธิ์สามารถลงคะแนนเสียงเองได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือ รวมถึงผู้ใช้สิทธิ์ที่ตาบอดหรือมีความบกพร่องทางสายตา นอกจากนี้ เครื่องลงคะแนนเสียงนี้ต้องช่วยให้ผู้มาใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียงอย่างเป็นส่วนตัวและเป็นอิสระได้ และหากเกิดความผิดพลาด เครื่องฯ ต้องสามารถแก้ไขการลงคะแนนผิดได้ก่อนที่จะลงคะแนนจริง

การลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์

หากท่านไม่ได้เป็นผู้ใช้สิทธิ์ทางไปรษณีย์แบบถาวร (หรือเดิมเรียกว่า ผู้ใช้สิทธิ์ที่ไม่อยู่) ท่านมีสิทธิ์ที่จะลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ได้ คู่มือตัวอย่างบัตรเลือกตั้งที่ท่านได้รับจากเทศมณฑลของท่านจะมีใบสมัครสำหรับผู้ที่ต้องการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ วันสุดท้ายของการยื่นคำร้องเพื่อลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์คือวันที่ 30 ตุลาคม หลังจากที่ท่านได้กรอกใบสมัครเรียบร้อยแล้ว ให้ใส่ซองจดหมายที่ได้รับจากสำนักงานเลือกตั้งประจำเขต และผนึกซองให้เรียบร้อย ลงลายมือชื่อบนซองจดหมายตามที่กำหนด ท่านสามารถส่งบัตรเลือกตั้งไปโดยวิธีต่อไปนี้:

- ส่งไปที่สำนักงานเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน
- นำไปส่งด้วยตนเองที่หน่วยเลือกตั้งใดก็ได้ หรือที่สำนักงานการเลือกตั้งใดก็ได้ภายในเทศมณฑลของท่านในวันเลือกตั้ง หรือ
- อนุญาตให้บุคคลที่สาม (สามีหรือภรรยา บุตร ผู้ปกครอง ปู่ย่าตายาย หลาน พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาว หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน) ส่งบัตรเลือกตั้งในนามของท่านที่หน่วยเลือกตั้งหรือสำนักงานการเลือกตั้งภายในเขตเทศมณฑลของท่านในวันเลือกตั้งได้

บัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ <u>ต้องมาถึงสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลไม่ช้ากว่าเวลา 20:00 น. ในวันเลือกตั้ง</u>อย่าลืมส่งบัตรเลือกตั้งของท่านสองสามวันก่อนวันเลือกตั้ง

ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ ท่านสามารถเปลี่ยนใจไปเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งในวันเลือกตั้งได้ อย่างไรก็ดี ท่านต้องนำบัตรเลือกตั้งที่ท่านได้รับทางไปรษณีย์มาที่หน่วยเลือกตั้งด้วย และยื่นให้กับเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเพื่อแลกเป็นบัตรเลือกตั้งปกติ หากท่านไม่มีบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ ท่านจะได้รับการอนุญาตให้ลงคะแนนเสียงบนบัตรเลือกตั้งเฉพาะกาล

บัตรเลือกตั้งเฉพาะกาล

หากท่านไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของผู้มีสิทธิ์ที่หน่วยเลือกตั้งในเขตของท่าน ท่านมีสิทธิ์ในการหย่อนบัตรเลือกตั้งเฉพาะกาลที่หน่วยเลือกตั้งใดก็ได้ในเทศมณฑลที่ท่านได้ลงทะเบียนไว้ บัตรเลือกตั้งเฉพาะกาลคือบัตรเลือกตั้งสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่:

- เชื่อว่าได้ลงทะเบียนในการใช้สิทธิแล้วแต่ไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- เชื่อว่าบัญชีรายชื่อของผู้มีสิทธิ์มีความผิดพลาดในการระบุพรรคการเมืองที่ชอบ หรือ
- เป็นผู้ลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ แต่ทำบัตรลงคะแนนสูญหาย และมีความประสงค์จะลงคะแนนเสียงที่หน่วยเลือกตั้งแทน

บัตรเลือกตั้งเฉพาะกาลของท่านจะได้รับการนับหลังจากเจ้าหน้าที่เลือกตั้งประจำเทศมณฑลได้ยืนยันว่า ท่านได้ลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิและไม่ได้ไปใช้สิทธิที่อื่นมาก่อนในวันเลือกตั้ง

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 30 ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

เพิ่มภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้มีรายได้ประจำปีมากกว่า 250,000 ดอลลาร์สหรัฐเป็นเวลาเจ็ดปี และเพิ่มภาษีขายและใช้ภาษีดังกล่าว ¼ เซนต์ เป็นเวลาสี่ปี เพื่อสนับสนุนทุนแก่สถาบันการศึกษา รับรองการปรับเปลี่ยนการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ ผลกระทบต่องบประมาณ: รายได้จากการจัดเก็บภาษีของรัฐที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2018-19 เฉลี่ยประมาณ 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ในช่วงสองสามปีถัดไป มีรายได้สำหรับงบประมาณของรัฐ ในช่วงปี 2012-13 การลดการใช้จ่ายตามแผนหลักในโครงการการศึกษาจะไม่เกิดขึ้น

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: รัฐจะเรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลเพิ่มขึ้นสำหรับผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงเป็นเวลาเจ็ดปีและจากภาษีขายเป็นเวลาสี่ปี รายได้จากการจัดเก็บภาษีใหม่นี้จะเป็นทุนสำหรับโครงการต่างๆ ในงบประมาณรัฐ

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: รัฐจะไม่เพิ่มการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลหรือภาษีขาย การลดการใช้จ่ายของรัฐซึ่งเริ่มที่โครงการด้านการศึกษา จะมีผลในปี 2012-13

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน หลังจากหลายปีของการตัดงบประมาณการศึกษาและความปลอดภัยสาธารณะ ถึงเวลาที่ต้องแสดงจุดยืน ข้อเสนอที่ 30 ขอให้บรรดาคนที่ร่ำรวยที่สุดจ่ายภาษีให้มากขึ้นเป็นการชั่วคราวเพื่อช่วยไม่ให้งบโรงเรียนถูกตัดไปมากกว่านี้, เงินที่เพิ่มขึ้นมานับพันล้านจะช่วยกองทุนการศึกษา, ประกันความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น และสร้างดุลแก่งบประมาณรัฐ อ่านเพิ่มเติมที่ *YesOnProp30.com*

คัดค้าน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30—$50 พันล้านในการเพิ่มภาษีขายและภาษีเงินได้ แต่ไม่มีการรับประกันเงินที่เพิ่มเพื่อการศึกษา ข้อเสนอที่ 30 ไม่ได้ปฏิรูปโรงเรียน เงินบำนาญหรือการสูญเปล่า และระบบบริหาร เราจะไม่มีทางรู้ว่าเงินไปไหนแน่ นักการศึกษา ธุรกิจเล็กๆ และกลุ่มผู้เสียภาษี ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
Ace Smith
รับ ในข้อเสนอที่ 30
2633 Telegraph Avenue #317
Oakland, CA 94612
(510) 628-0202
YesOnProp30@TakeAStandCA.com
YesOnProp30.com

คัดค้าน
ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30—แคลิฟอร์เนียเพื่อการปฏิรูปและงาน ไม่ใช่ภาษี
925 University Avenue
Sacramento, CA 95825
(866) 955-5508
info@StopProp30.com
www.StopProp30.com

ข้อเสนอที่ 31 งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

สร้างงบประมาณของรัฐสองปี ออกกฎสำหรับการหักล้างค่าใช้จ่ายใหม่ และการตัดงบประมาณผู้ว่าการรัฐในภาวะฉุกเฉินทางการคลัง รัฐบาลท้องถิ่นสามารถปรับเปลี่ยนการใช้กฎหมายในการกำกับโครงการต่างๆ ที่ใช้งบรัฐ ผลกระทบต่องบประมาณ: ลดภาษีขายของรัฐ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี โดยมีการเพิ่มขึ้นที่สอดคล้องกันของงบประมาณรัฐบาลท้องถิ่น อื่นๆ คือการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่เป็นไปได้ ในงบประมาณของรัฐและท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในอนาคตของเจ้าหน้าที่รัฐ

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ความรับผิดชอบด้านกลางคลังบางประการของสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐ รวมทั้งการตั้งงบประมาณรัฐและท้องถิ่นและขั้นตอนที่ผิดพลาดต่างๆ จะเปลี่ยนไป รัฐบาลท้องถิ่นที่มีแผนงานประสานการให้บริการจะได้รับเงินทุนจากรัฐ และสามารถพัฒนากระบวนการของตนเองในการบริหารโครงการรัฐ

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ไม่มีความเปลี่ยนแปลงสำหรับความรับผิดชอบด้านการคลังของสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐ รวมถึงการตั้งงบประมาณรัฐและท้องถิ่นและขั้นตอนที่ผิดพลาดต่างๆ รัฐบาลท้องถิ่นจะไม่ได้รับ (1) ทุนเพื่อดำเนินโครงการใหม่ที่ประสานการให้บริการ หรือ (2) อำนาจในการพัฒนากระบวนการในการบริหารโครงการรัฐด้วยตนเอง

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน รับ ในข้อเสนอที่ 31 จะหยุดนักการเมืองจากการทำให้ชาวแคลิฟอร์เนียมืดบอดต่อการรับรู้เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล จะขัดขวางรัฐจากการผ่านงบประมาณอย่างลับๆ หยุดนักการเมืองจากการสร้างโครงการด้วยเงินที่รัฐไม่มี และกำหนดให้รัฐบาลรายงานผลการใช้จ่ายเงินให้มากขึ้น

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 31 เป็นร่างที่มีข้อบกพร่องมากที่นำบทบัญญัติที่สิ้นเปลืองและขัดแย้งไปใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ และอาจนำมาซึ่งการฟ้องร้อง, สร้างความสับสนและเสียหาย ข้อเสนอที่ 31 คุกคามสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ขัดขวางการเพิ่มกองทุนสำหรับโรงเรียนในอนาคตและขัดขวางการลดภาษี มาร่วมกันกับครู ตำรวจ นักอนุรักษ์ธรรมชาติ นักปฏิรูประบบภาษี: ลงคะแนน ไม่รับ ใน ข้อเสนอที่ 31

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
ผู้เสียภาษีสำหรับความน่าเชื่อถือของรัฐบาล
(916) 572-7111
info@accountableca.org
www.accountableca.org

คัดค้าน
แคลิฟอร์เนียเพื่อรัฐบาลที่โปร่งใสและรับผิดชอบ

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 32 การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือนการบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

ห้ามสหภาพต่างๆ ในการใช้กองทุนที่หักจากเงินเดือนเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง ใช้ข้อห้ามเดียวกันในการหักเงินเดือน (หากมี) โดยองค์กรหรือ ผู้รับเหมางานของรัฐบาล ห้ามการบริจาคของสหภาพและองค์กรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการของพวกเขา ห้ามการบริจาคของผู้รับเหมางานของรัฐบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการของพวกเขา ผลกระทบต่องบประมาณ: ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นต่อรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งอาจสูงเกินกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เพื่อใช้ในการดำเนินการและบังคับใช้ข้อกำหนดตามมาตรการ

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: สหภาพและบริษัทไม่สามารถใช้เงินที่หักจากเงินเดือนพนักงานเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง สหภาพ บริษัท และ ผู้รับเหมางานรัฐจะต้องทำตามข้อจำกัดทางการเงินในการหาเสียงที่เพิ่มขึ้นมา

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายที่มีอยู่เพื่อควบคุมการใช้เงินที่หักจากเงินเดือนพนักงานของสหภาพและบริษัทเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง สหภาพ บริษัท และผู้รับเหมางานรัฐจะยังครอบงำทางการเงินจากการหาเสียง

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน ข้อเสนอที่ 32 ตัดการใช้เงินที่ผูกโยงผลประโยชน์พิเศษกับนักการเมืองเท่าที่จะทำได้ตามรัฐธรรมนูญ ห้ามการบริจาคโดยบริษัทและสหภาพแก่นักการเมือง ห้ามการบริจาคโดยผู้รับเหมางานรัฐ หยุดการหักเงินเดือนเพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง ทำให้ทุกการบริจาคเป็นไปด้วยความเต็มใจ ไม่มีช่องโหว่ ไม่มีข้อยกเว้น ลงคะแนน รับ เพื่อขจัดสิ่งไม่ถูกต้องในซาคราเมนโต้

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 32 ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลง – เป็นการยกเว้นให้กับธุรกิจของ Super PACs และธุรกิจใหญ่นับพันๆ รายจากบทบัญญัติ ขณะเดียวกันก็จำกัดสิทธิ์ของคนทำงานและสหภาพของพวกเขา
ไม่ยุติธรรม ผิดปกติ และไม่ได้ดึงการเงินออกจากการเมือง สหพันธ์ผู้ออกเสียงสตรีสนับสนุนลงคะแนนไม่รับ!

ข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
รับ ในข้อเสนอที่ 32—หยุดการจ่ายเงินเพื่อผลประโยชน์พิเศษทันที
สนับสนุนโดยเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก เกษตรกร นักการศึกษา และผู้เสียภาษี
(800) 793-6522
info@yesprop32.com
www.yesprop32.com

คัดค้าน
Chris Dombrowski
ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 32 สนับสนุนโดยนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ดับเพลิง พนักงานโรงเรียน ผู้ให้บริการสุขภาพ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และองค์กรแรงงาน ต่อต้านการยกเว้นพิเศษจากการครอบงำทางการเงินในการหาเสียงเพื่อผลประโยชน์พิเศษสำหรับบริษัท
1510 J Street, Suite 210
Sacramento, CA 95814
(916) 443-7817
info@VoteNoOn32.com
www.VoteNoOn32.com

ข้อเสนอที่ 33 บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

การเปลี่ยนตัวบทกฎหมายฉบับปัจจุบันเพื่ออนุญาตให้บริษัทประกันภัยกำหนดเบี้ยประกันโดยขึ้นอยู่กับว่า ผู้ขับขี่มีประกันภัยรถยนต์กับบริษัทประกันภัยใดๆ มาก่อนนี้หรือไม่ อนุญาตให้มีการให้ส่วนลดตามสมควรแก่ผู้ขับขี่ที่มีการคุ้มครองมาก่อนหน้า อนุญาตให้เพิ่มเบี้ยประกันสำหรับผู้ขับขี่ที่มีประวัติความคุ้มครองต่อเนื่อง ผลกระทบต่องบประมาณ: อาจไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางการคลังในเรื่องรายได้ด้านภาษีของรัฐจากเบี้ยประกัน

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: บริษัทประกันสามารถให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยรถยนต์แก่ลูกค้ารายใหม่ได้ตามจำนวนปีที่ลูกค้าได้ทำประกันในช่วงห้าปีก่อนหน้า

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: บริษัทประกันจะยังคงให้ส่วนลดกับลูกค้าที่ทำประกันรถยนต์เป็นเวลานาน แต่จะไม่สามารถให้ส่วนลดแก่ลูกค้าใหม่ที่ย้ายมาจากบริษัทประกันรายอื่น

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน ชาวแคลิฟอร์เนียที่มีประกันภัยรถยนต์ได้ส่วนลดตามกฎหมาย แต่ถ้าย้ายบริษัทประกันจะไม่ได้รับส่วนลด ข้อเสนอที่ 33 ให้อิสระท่านเปลี่ยนบริษัทประกันภัยได้และยังคงได้รับส่วนลด ข้อเสนอที่ 33 ทำให้มีการแข่งขันกันในกลุ่มบริษัทประกันภัย ซึ่งทำให้เบี้ยต่ำลงและผู้ขับขี่ทำประกันภัยมากขึ้น

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 33 เป็นอีกกลอุบายพลิกแพลงของบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัยใช้เงินไปหลายล้านดอลลาร์เพื่อให้ผ่านกฎหมายคล้ายๆ กันนี้ในปี 2010—ซึ่งผู้ออกเสียงล้มร่างนั้นไป ข้อเสนอที่ 33 จะยอมให้บริษัทประกันรถยนต์ *เพิ่มเบี้ยประกันสำหรับความรับผิดชอบผู้ขับขี่ขึ้นไปถึง $1,000* ไม่เป็นธรรมที่ลงโทษคนที่หยุดขับรถด้วยเหตุอันสมควร กลุ่มคุ้มครองผู้บริโภคคัดค้านข้อเสนอที่ 33

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สำหรับ
รับ ในข้อเสนอที่ 33—พระราชบัญญัติลดหย่อนประกันภัยรถยนต์ 2012
1415 L Street, Suite 410
Sacramento, CA 95814
(916) 448-3444
info@yesprop33.com
www.yesprop33.com

คัดค้าน
การรณรงค์โดยองค์กรเฝ้าระวังสำหรับผู้บริโภค (Consumer Watchdog Campaign)
(310) 392-0522
VoteNo@StopProp33.org
www.StopProp33.org

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 34 โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

ยกเลิกโทษประหารชีวิต และแทนที่ด้วยการลงโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับการพักโทษใดๆ มีผลย้อนหลังกับบุคคลที่ได้รับการตัดสินลงโทษประหารชีวิตในปัจจุบันจัดการเงินทุน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายสำหรับการสืบสวนคดีฆาตกรรมและข่มขืน ผลกระทบต่องบประมาณ: เงินคงคลังจากศาลอาญารัฐและเทศมณฑลประมาณ 130 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีดำเนินต่อไปในช่วงสองสามปี ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้เป็นจำนวนนับสิบล้านดอลลาร์ ค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียวของรัฐ ประมาณ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐใช้สำหรับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ไม่มีการลงโทษผู้กระทำความผิดใดด้วยโทษ ประหารชีวิตภายใต้กฎหมายรัฐ ผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิตปัจจุบันจะถูกตัดสินใหม่ด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยปราศจาก โอกาสได้รับทัณฑ์บน รัฐ จะจัดทุน $100 ล้านให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นในช่วงสี่ปีถัดไป

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ผู้กระทำความผิดฐานฆาตกรรมบางรายที่ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิตยังคงจะได้รับโทษประหารชีวิต สถานะของผู้กระทำความผิดที่มีโทษประหาร
ชีวิตจะไม่เปลี่ยน รัฐจะไม่ถูกขอให้ให้เงินทุนเพิ่มขึ้นแก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน 34 รับรองว่าเราจะไม่ตัดสินคนบริสุทธิ์ด้วยโทษประหารชีวิต โดยการแทนที่โทษประหารชีวิตของรัฐแคลิฟอร์เนียด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน กำหนดให้ฆาตกรต้องทำงานและจ่ายเงินชดเชยเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายตามคำสั่งศาล 34 ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและใช้เงิน $100 ล้านในงานบังคับใช้กฎหมายเพื่อแก้ปัญหาคดีข่มขืนและฆาตกรรม

คัดค้าน รัฐแคลิฟอร์เนียกระเป๋าฉีกแล้ว ข้อเสนอที่ 34 ทำให้ผู้เสียภาษีต้องจ่ายเงิน $100 ล้านในช่วงสี่ปีและมากกว่านั้นอีกหลายล้านในระยะยาว ผู้เสียภาษีจะต้องจ่ายเงินอย่างน้อย $50,000 ต่อปีเพื่อการดูแลสุขภาพ/ให้ที่อยู่ตลอดชีวิตแก่ฆาตกรที่ทรมาณ ข่มขืน และฆ่าเด็กๆ ตำรวจ ผู้ปกครอง อัยการ นายอำเภอ และตำรวจใหญ่ ลงคะแนน ไม่รับ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
Steve Smith
รับ ในข้อเสนอที่ 34—การรณรงค์แคลิฟอร์เนียปลอดภัย (SAFE California Campaign)
237 Kearny Street #334
San Francisco, CA 94108
(415) 525-9000
info@safecalifornia.org
www.YesOn34.org

คัดค้าน
แคลิฟอร์เนียเพื่อความยุติธรรมและความปลอดภัยสาธารณะ
455 Capitol Mall, Suite 600
Sacramento, CA 95814
www.waitingforjustice.net

ข้อเสนอที่ 35 การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

เพิ่มโทษจำคุกและโทษปรับสำหรับความผิดข้อหาค้ามนุษย์ กำหนดให้ผู้ที่ถูกพิพากษาลงโทษในข้อหาค้ามนุษย์ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ขึ้นทะเบียนแล้วต้องเปิดเผยกิจกรรมและชื่อของตนทางอินเทอร์เน็ต ผลกระทบต่องบประมาณ: ค่าใช้จ่ายสองหรือสามล้านดอลลาร์ต่อปีต่อรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่นสำหรับการจัดการความผิดที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ มีความเป็นไปได้ที่รายได้จากโทษปรับจะเพิ่มขึ้นในแต่ละปีเป็นจำนวนเงินพอๆ กัน ซึ่งเงินจำนวนนี้ จะให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์เป็นหลัก

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: การตัดสินลงโทษจำคุกที่นานขึ้นและค่าปรับที่สูงขึ้นสำหรับอาชญากรรมค้ามนุษย์

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: บทลงโทษอาชญากรค้ามนุษย์ที่มีอยู่แล้วจะยังมีผล

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน รับ ในข้อเสนอที่ 35—หยุดการค้ามนุษย์ ขัดขวางการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก นักค้ามนุษย์บังคับให้ผู้หญิงและเด็กๆ ขายร่างกายตามถนนและทางอินเตอร์เน็ต ข้อเสนอที่ 35 ต่อสู้กลับด้วยการลงโทษหนักขึ้นเพื่อให้การช่วยเหลือที่ถูกล่อลวงและการป้องกันเด็กๆ ทางอินเตอร์เน็ต ผู้รอดพ้นจากการค้ามนุษย์; หน่วยงานคุ้มครองเด็กและเหยื่อที่ถูกล่อลวง สนับสนุนให้: รับ ข้อเสนอที่ 35

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 35 เป็นการคุกคามคนบริสุทธิ์จำนวนมาก "ลูกชายของฉันซึ่งเคยรับใช้ประเทศอยู่ในกองทัพและปัจจุบันเข้าเรียนในวิทยาลัย อาจถูกตราหน้าว่าเป็นนักค้ามนุษย์และต้องลงทะเบียนเป็นผู้กระทำผิดทางเพศ ถ้าหากฉันช่วยเหลือเขาด้วยเงินที่ฉัน ได้จากการให้บริการทางเพศ"
—Maxine Doogan
โปรดลงคะแนน ไม่รับ

ข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
Kristine Kil
ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35
P.O. Box 7057
Fremont, CA 94537
(510) 473-7283
info@VoteYesOn35.com
www.VoteYesOn35.com

คัดค้าน
Maxine Doogan
Erotic Service Providers Legal, Education, and Research Project, Inc.
2261 Market Street #548
San Francisco, CA 94114
(415) 265-3302
noonprop35@gmail.com
http://esplerp.org/

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 36 กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

แก้ไขกฎหมายเพื่อลงโทษจำคุกตลอดชีวิตเฉพาะเมื่อการพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ครั้งใหม่เป็นความผิดที่ร้ายแรงหรือเกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาจมีการออกคำพิพากษาลงโทษใหม่หากความผิดครั้งที่สามไม่ร้ายแรงหรือไม่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ผลกระทบต่องบประมาณ: ประหยัดเงินราชทัณฑ์ของรัฐอย่างต่อเนื่องประมาณ 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยจะประหยัดมากขึ้นอีก (สูงสุด 90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในระยะสองทศวรรษข้างหน้านี้ ตัวเลขเงินที่ประหยัดนี้อาจแตกต่างออกไปมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของรัฐ

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ผู้กระทำความผิดอาชญากรรมบางรายที่เคยถูกตัดสินด้วยความผิดร้ายแรงและอุกฉกรรจ์ก่อนหน้านี้สองคดีซึ่งทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงหรือรุนแรงจะถูกตัดสินจำคุกในเรือนจำรัฐในระยะเวลาน้อยกว่าเดิม นอกจากนั้น ผู้กระทำความผิดที่เคยถูกตัดสินด้วยความผิดร้ายแรงและอุกฉกรรจ์ก่อนหน้านี้สองคดีซึ่งกำลังรับโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับการกระทำความผิดที่ไม่รุนแรงหรือร้ายแรงหลายคดีอาจถูกตัดสินใหม่ด้วยโทษจำคุกที่มีระยะเวลาน้อยกว่าเดิม

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ผู้เคยกระทำความผิดร้ายแรงหรือรุนแรงมาก่อนสองคดีซึ่งกระทำความผิดใหม่ใดๆ จะยังคงได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิต และผู้เคยกระทำความผิดร้ายแรงหรือรุนแรงมาก่อนสองคดีซึ่งกำลังรับโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับโทษที่ไม่ร้ายแรงหรือรุนแรงจะยังคงได้รับโทษจำคุกที่เหลือตลอดชีวิต

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน ฟื้นฟูเจตจำนงดั้งเดิมของกฎหมายให้โอกาสสามครั้งโดยเน้นหนักที่อาชญากรรมที่รุนแรง ผู้กระทำความผิดซ้ำในอาชญากรรมร้ายแรงหรืออุกฉกรรจ์รับโทษจำคุกตลอดชีวิต ผู้กระทำความผิดในความผิดที่ไม่รุนแรงรับโทษจำคุกสองเท่าของโทษจำคุกปกติ ประหยัดมากกว่า $100,000,000 ต่อปี และทำให้มั่นใจว่านักข่มขืน ฆาตกร และอาชญากรร้ายแรงอื่นๆ จะอยู่ในคุกตลอดชีวิต

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 36 จะปล่อยอาชญากรอันตรายที่ได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตเนื่องจากประวัติอาชญากรรมที่ยาวนาน การริเริ่มร่างกฎหมายนี้มีช่องโหว่ ผู้กระทำผิดบางรายจะได้รับการปล่อยตัวโดยไม่มีการคุมประพฤติ! ร่วมกันกับนายอำเภอ ตำรวจ อัยการ และกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมของรัฐแคลิฟอร์เนีย ลงคะแนน ไม่รับ ข้อเสนอที่ 36

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
Pedro Rosado
คณะกรรมการเพื่อการปฏิรูปร่างกฎหมายการให้โอกาสสามครั้ง
(415) 617-9360
pedro@FixThreeStrikes.org
www.FixThreeStrikes.org

คัดค้าน
Mike Reynolds
รักษาร่างกฎหมายให้โอกาสสามครั้ง
P.O. Box 4163
Fremont, CA 93744
SaveThreeStrikes.com

ข้อเสนอที่ 37 อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

กำหนดให้ติดฉลาก สำหรับอาหารดิบ หรือ อาหารแปรรูปที่เสนอขายให้แก่ผู้บริโภคหากทำจากพืชหรือสัตว์ที่มีการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมในรูปแบบที่กำหนด ห้ามทำการตลาดโฆษณาอาหารดังกล่าว หรือ อาหารแปรรูปอื่นว่า "ธรรมชาติ" มีข้อยกเว้นสำหรับอาหารบางประเภท ผลกระทบต่องบประมาณ: ค่าใช้จ่ายประจำปีของรัฐเพิ่มขึ้นจากสองหรือสามแสนดอลลาร์สหรัฐ เป็นมากกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อควบคุมการติดฉลากอาหารที่มีการดัดแปลงพันธุกรรม ส่วนที่เพิ่มมากขึ้น แต่ไม่มากนักคือ ค่าใช้จ่ายรัฐในการดำเนินการกับผู้ละเมิดกฎเกณฑ์

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: อาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมที่จำหน่ายในรัฐแคลิฟอร์เนียจะต้องติดฉลากว่าเป็นอาหารที่ผ่านการกระบวนการพันธุวิศวกรรม

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: จะยังคงไม่มีข้อกำหนดให้ติดฉลากอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมที่จำหน่ายในรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน ข้อเสนอที่ 37 ให้สิทธิ์เราที่จะทราบว่าในอาหารที่เรารับประทานหรือให้ครอบครัวรับประทานมีอะไร เพียงกำหนดให้ติดฉลากอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม แล้วเราจะได้เลือกว่าจะซื้อสินค้านั้นหรือไม่ เรามีสิทธิที่จะรู้

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 37 เป็นแผนการการติดฉลากอาหารที่มีเงื่อนงำและมีช่องโหว่ลึกที่เต็มไปด้วยผลประโยชน์พิเศษของการละเว้นและการใช้ช่องโหว่ของกฎหมาย ข้อเสนอที่ 37 จะทำให้เกิดระบบงานรัฐบาลใหม่ที่สิ้นเปลืองเงินผู้เสียภาษีหลายล้าน เกิดคดีความเรียกร้องจำนวนสูงระหว่างเกษตรกรและธุรกิจขนาดเล็ก และเพิ่มค่าใช้จ่ายการบริโภคให้แต่ละครอบครัวหลายร้อยดอลลาร์ต่อปี
www.NoProp37.com

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
Gary Ruskin
สิทธิของชาวแคลิฟอร์เนียที่จะได้รับข้อมูล
5940 College Avenue
Oakland, CA 94618
(213) 784-5656
GaryR@CARightToKnow.org
www.CARightToKnow.org

คัดค้าน
ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 37 หยุดแผนการติดสลากอาหารที่หลอกลวง
(800) 331-0850
info@NoProp37.com
www.NoProp37.com

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 38 ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

เพิ่มภาษีรายได้แบบขั้นบันได เป็นเวลาสิบสองปี เงินรายได้จากภาษีจะใช้สำหรับโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับชั้น K-12 ซึ่งจะใช้เวลาสี่ปีเพื่อจ่ายคืนหนี้ของรัฐ ผลกระทบต่องบประมาณ: รายได้ภาษีที่เพิ่มขึ้นเป็นเวลา 12 ปี – ราว 10 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีสำหรับปีแรกๆ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป กองทุนรวมใช้สำหรับโรงเรียน, การดูแลเด็ก และสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน อีกทั้งช่วยผ่อนการชำระหนี้ของรัฐ

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: อัตราภาษีรายได้บุคคลจะเพิ่มขึ้นเป็นเวลา 12 ปี รายได้ที่เพิ่มขึ้นจะใช้เพื่อโรงเรียน การดูแลเด็ก โรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน และชำระคืนหนี้รัฐ

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: อัตราภาษีรายได้บุคคลจะยังคงอยู่ในระดับเดิม จะไม่มีทุนเพิ่มขึ้นให้แก่โรงเรียน สถานดูแลเด็ก โรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน และการชำระหนี้รัฐ

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน 38 ทำให้การศึกษาสำคัญเป็นลำดับแรกอีก รับประกันว่าจะมีกองทุนใหม่ต่อจำนวนนักเรียนให้แก่ทุกโรงเรียนรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อทดแทนงบประมาณที่ถูกตัดไป และพัฒนาผลการศึกษา 38 ห้ามนักการเมืองซาคราเมนโต้แตะเงิน การตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายกระทำโดยหน่วยงานท้องถิ่นร่วมกับชุมชน และข้อกำหนดความรับผิดชอบที่เข้มงวด รวมทั้งการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระ

คัดค้าน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 38: หากท่านมีเงินได้สุทธิ $17,346 ต่อปี ภาษีของท่านก็จะเพิ่มขึ้น ยอดรวมภาษีสูงขึ้น $120 พันล้าน ไม่มีข้อกำหนดให้นักเรียนปรับปรุงผลการเรียน เปลี่ยนไม่ได้ใน 12 ปีแม้จะเป็นแค่การลวง จะเกิดความเสียหายต่อธุรกิจขนาดเล็ก ทำให้คนตกงานหมด อาชีพ นักการศึกษา ผู้เสียภาษี และเจ้าของธุรกิจ ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 38

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
รับ ข้อเสนอที่ 38
(323) 426-6263
info@prop38forlocalschools.org
www.prop38forlocalschools.org

คัดค้าน
Jason Kinney
Stop the Middle-Class Income Tax Hike—No on Prop. 38
980 9th Street, Suite 2000
Sacramento, CA 95814
(916) 806-2719

ข้อเสนอที่ 39 การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

สรุป *ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง*

กำหนดให้ธุรกิจหลายรัฐต้องจ่ายภาษีเงินได้ตามเปอร์เซ็นต์ยอดขายของธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนีย นำเงินรายได้ทั้งหมดไปใช้ในโครงการพลังงานสะอาด/โครงการประหยัดพลังงานเป็นเวลาห้าปี ผลกระทบต่องบประมาณ: รายได้รัฐเพิ่มขึ้นปีละ 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ครึ่งหนึ่งของจำนวนนั้นในห้าปีข้างหน้าจะใช้ไปกับโครงการประหยัดพลังงาน จำนวนมากของเงินรายได้ที่เหลือจะให้แก่โรงเรียน

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ธุรกิจข้ามรัฐไม่อาจเลือกวิธีการเสียภาษีเงินได้ให้แก่รัฐด้วยวิธีที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ตนมากที่สุดได้อีกต่อไป ธุรกิจข้ามรัฐบางรายจะต้องชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนี้ ประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้จากการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้นภายในห้าปีถัดไปจะใช้ในการสนับสนุนความมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานและโครงการพลังงานทางเลือก

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ธุรกิจข้ามรัฐจะยังคงสามารถเลือกวิธีการหนึ่งในสองในการจ่ายภาษีเงินได้แก่รัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน รับ ในข้อเสนอที่ 39 ช่วยปิดช่องโหว่ความไม่เป็นธรรมทางภาษีที่ยอมให้นิติบุคคลนอกรัฐหลีกเลี่ยงภาษีโดยการจ้างงานนอกรัฐแคลิฟอร์เนีย การปิดช่องโหว่จะช่วยรักษาตำแหน่งงานท้องถิ่น และสร้างเงิน $1 พันล้านแก่รัฐแคลิฟอร์เนียกองทุนใช้เพื่อการสร้างงานในโครงการการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อโรงเรียนและการลดดุลที่ติดลบ ลงคะแนนรับ ในข้อเสนอที่ 39—เพื่อปิดช่องโหว่

คัดค้าน ข้อเสนอที่ 39 เป็นการเพิ่มการเก็บภาษี $1 พันล้าน จากผู้สร้างงานในรัฐแคลิฟอร์เนียที่จ้างงานคนงานชนชั้นกลางจำนวนหลายหมื่นคน เป็นสูตรความสูญเปล่าและการฉ้อราษฎร์บังหลวง เปรียบเป็นการให้เช็คเปล่ากับนักการเมืองซาคราเมนโต้ให้ใช้จ่ายเงินพันๆ ล้านโดยไม่มีการตรวจสอบ รัฐแคลิฟอร์เนียเป็นหนี้อยู่แล้วหลายพันล้าน ข้อเสนอที่ 39 นี้จะทำให้แย่ไปอีก

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
รับ ในข้อเสนอที่ 39—ชาวแคลิฟอร์เนียปิดช่องโหว่กฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลนอกรัฐ
www.cleanenergyjobsact.com

คัดค้าน
California Manufacturers & Technology Association
1115 11th Street
Sacramento, CA 95814
info@Stop39.com
www.Stop39.com

คู่มืออ้างอิงฉบับย่อ

ข้อเสนอที่ 40 **การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ**

สรุป ***ใส่บัตรลงคะแนนโดยลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้อง***

การลงคะแนนเสียงอนุมัติ "ใช่" และการลงคะแนนเสียงไม่ยอมรับ "ไม่" สำหรับเขตการ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองใหม่ของรัฐที่แบ่งโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขต เลือกตั้ง หากไม่ได้รับการยอมรับ เขตการปกครองต่างๆ จะได้รับการปรับใหม่โดยเจ้าหน้าที่ซึ่ง กำกับดูแลโดยศาลฎีกาแคลิฟอร์เนีย ผลกระทบต่องบประมาณ: การลงประชามติที่ได้รับเสียงอนุมัติ ไม่มีผลกระทบทางการคลังต่อรัฐหรือหรือรัฐบาลท้องถิ่น การลงประชามติที่ได้รับเสียงปฏิเสธจะ ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียว ประมาณ 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อรัฐและเทศมณฑลต่างๆ

การออกเสียงลงคะแนนของท่านหมายถึงอะไร

รับ การลงคะแนนเสียง รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: จะใช้เขตเลือกตั้งวุฒิสมาชิกรัฐซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งอิสระต่อไป

ไม่รับ การลงคะแนน ไม่รับ ในร่างกฎหมายนี้หมายถึง: ศาลฎีการัฐแคลิฟอร์เนียจะแต่งตั้งผู้มีคุณวุฒิพิเศษเพื่อการกำหนดเขตเลือกตั้งวุฒิสมาชิกรัฐใหม่

ข้อโต้แย้ง

สนับสนุน รับ ในข้อเสนอที่ 40 ป้องกันแผนที่เขตวุฒิสมาชิกรัฐซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งอิสระที่ได้รับการเห็นชอบโดยผู้มีสิทธิ์ออกเสียง รับ ในข้อเสนอที่ 40 สนับสนุนผู้ออกเสียงให้ควบคุมความรับผิดชอบของนักการเมืองโดยการกันพวกเขาออกจากกระบวนการแบ่งเขตเลือกตั้ง กลุ่มข้าราชการที่ดี ผู้สูงอายุนักธุรกิจและผู้เสียภาษีแนะนำ "รับ ในข้อเสนอที่ 40"

คัดค้าน โดยการสนับสนุนข้อเสนอที่ 40 จุดมุ่งหมายของเราคือ การคว่ำการกำหนดเขตเลือกตั้งวุฒิสมาชิกใหม่ของคณะกรรมาธิการปี 2012 อย่างไรก็ดี ศาลฎีกาประจำรัฐได้ชี้ขาดว่าให้เก็บเขตต่างๆ ไว้อยู่กับที่สำหรับปี 2012 เราได้หยุดการรณรงค์และไม่ได้ขอให้มีการลงคะแนนไม่รับ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สนับสนุน
รับ ข้อเสนอที่ 40
ให้นักการเมืองมีความรับผิดชอบ
1215 K Street, Suite 2260
Sacramento, CA 95814
(866) 408-4527
Info@HoldPoliticiansAccountable.org
www.HoldPoliticiansAccountable.org

คัดค้าน
FAIRDISTRICTS2012.com

เยี่ยมชมเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการแห่งรัฐเพื่อ:

- ค้นคว้าข้อมูลการรณรงค์หาเสียงและกิจกรรมการล็อบบี้ได้ที่ *http://cal-access.sos.ca.gov*
- อ่านคู่มือแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาษาอื่นๆ ได้ที่ *www.voterguide.sos.ca.gov*
- ค้นหาหน่วยเลือกตั้งของท่าน *www.sos.ca.gov/elections/find-polling-place.htm*
- หาข้อมูลเกี่ยวกับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ *www.sos.ca.gov/elections/elections_m.htm*
- หาข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก *www.sos.ca.gov/elections/new-voter*
- ติดตามผลการเลือกตั้งแบบถ่ายทอดสดหลังปิดหน่วยเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง *http://vote.sos.ca.gov*

เกี่ยวกับข้อโต้แย้งในบัตรเลือกตั้ง

เลขาธิการรัฐไม่ได้เป็นผู้เขียนข้อโต้แย้งในการลงคะแนน มาตรการสำหรับข้อโต้แย้งที่สนับสนุนและค้านการลงคะแนนบัญญัติไว้ในมาตรการเกี่ยวกับการลงคะแนนของผู้สนับสนุนและผู้คัดค้าน ภาษาในการโต้แย้งที่เสนอไม่สามารถยืนยันความถูกต้องหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ ยกเว้นแต่จะมีคำสั่งศาลให้เปลี่ยนแปลง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิในการเลือกตั้งของท่าน ดูหน้า 143 ในคู่มือนี้

การเลือกตั้งในรัฐแคลิฟอร์เนีย

กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิดเพื่อหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสองอันดับแรก (Top Two Candidates Open Primary Act) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2011 กฎหมายฉบับนี้กำหนดว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งหมดสำหรับตำแหน่งในรัฐสภา (voter-nominated office) ต้องมีรายชื่ออยู่ในบัตรลงคะแนนเดียวกัน ตำแหน่งในรัฐสภาซึ่งเดิมรู้จักกันในชื่อตำแหน่งพลพรรค เป็นตำแหน่งการออกกฎหมายของรัฐ สภานิติบัญญัติของสหรัฐฯ และตำแหน่งเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญของรัฐ ผู้สมัครรับเลือกตั้งสองคนเท่านั้นที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด โดยไม่คำนึงว่าจะชื่นชอบพรรคใด จะต้องไปแข่งขันในการเลือกตั้งทั่วไปไม่ว่าคะแนนเสียงรวมจะเป็นเท่าใด

ผู้สมัครรับเลือกตั้งประเภทที่ไม่มีชื่ออยู่ในบัตรซึ่งผู้ลงคะแนนต้องเขียนชื่อลงในบัตร (Write-in candidates) สามารถแข่งขันได้แต่ในการเลือกตั้งเบื้องต้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้สมัครประเภทที่ไม่มีชื่ออยู่ในบัตรซึ่งผู้ลงคะแนนต้องเขียนชื่อลงในบัตร สามารถเลื่อนขั้นไปแข่งในการแข่งขันเลือกตั้งทั่วไปได้ถ้าผู้สมัครนั้นเป็นผู้สมัครหนึ่งในสองคนที่มีคะแนนเสียงมากที่สุดในการแข่งขันรอบแรก นอกจากนี้ ในการแข่งขันทั่วไปนั้น ไม่มีการเสนอรายชื่อแบบอิสระ

ระบบการเลือกตั้งขั้นต้นแบบเปิดใหม่ของรัฐแคลิฟอร์เนียไม่นำมาใช้กับผู้สมัครเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ คณะกรรมการกลางของเทศมณฑล หรือสำนักงานท้องถิ่น

กฎหมายแคลิฟอร์เนียกำหนดว่า ข้อมูลต่อไปนี้ต้องได้รับการตีพิมพ์ในคู่มือฉบับนี้

ตำแหน่งที่พรรคเสนอ/ตำแหน่งพลพรรค

พรรคการเมืองต่างๆ อาจเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งที่พรรคเสนอ/ตำแหน่งพลพรรคในการเลือกตั้งขั้นต้นได้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการเสนอชื่อจะเป็นตัวแทนพรรคในฐานะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นทางการสำหรับตำแหน่งจำเพาะที่การเลือกตั้งทั่วไป และจะระบุตำแหน่งอย่างเป็นทางการในบัตรลงคะแนน ผู้สมัครที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุดของแต่ละพรรคจากการเลือกตั้งขั้นต้นจะได้ไปแข่งขันในการเลือกตั้งทั่วไป นอกจากนี้ พรรคต่างๆ ยังจะเลือกเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการกลางของเทศมณฑลในการเลือกตั้งขั้นต้นด้วย

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงได้เฉพาะในการเลือกตั้งขั้นต้นของพรรคการเมืองที่ตนชื่นชอบตามการลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองอาจอนุญาตให้บุคคลที่ไม่เปิดเผยว่าชอบพรรคใด ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งขั้นต้นของพรรคได้

ตำแหน่งในรัฐสภา

พรรคการเมืองไม่มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งในรัฐสภาอย่างเป็นทางการที่การเลือกตั้งขั้นต้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการเสนอชื่อสำหรับตำแหน่งในรัฐสภาที่การเลือกตั้งขั้นต้นคือผู้ที่ประชาชนเสนอชื่อและไม่ใช่ผู้ได้รับการเสนอชื่ออย่างเป็นทางการของพรรคใดๆ ที่การเลือกตั้งทั่วไป การเสนอชื่อสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อตำแหน่งในรัฐสภาจะมีพรรคที่ตนพึงพอใจ หรือไม่มีพรรคที่ตนพึงพอใจ ซึ่งได้ระบุไว้ในบัตรลงคะแนนเสียง แต่การแต่งตั้งพรรคที่ตนพึงพอใจนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสิทธิในการเลือกแต่เพียงผู้เดียว และจะแสดงให้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นเท่านั้น นั่นไม่ได้หมายความว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับการเสนอชื่อหรือรับรองโดยพรรคที่กำหนด หรือมีการเกี่ยวพันระหว่างพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่อย่างใด และไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดที่ได้รับการเสนอชื่อโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะถือว่าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการเสนอชื่ออย่างเป็นทางการของพรรคการเมืองใดๆ ในคู่มือตัวอย่างบัตรเลือกตั้งตัวอย่างของเทศมณฑล พรรคต่างๆ อาจมีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งในรัฐสภาซึ่งได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากพรรค

ผู้ลงคะแนนเสียงอาจลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครใดๆ สำหรับตำแหน่งในรัฐสภา หากผู้สมัครเหล่านั้นมีคุณสมบัติตามที่กำหนดเพื่อออกเสียงลงคะแนนสำหรับตำแหน่งนั้น ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดสองคนในการเลือกตั้งขั้นต้นจะได้เข้าไปแข่งขันเลือกตั้งทั่วไปสำหรับตำแหน่งในรัฐสภา แม้ว่าทั้งสองคนจะระบุการแต่งตั้งพรรคที่ชอบพรรคเดียวกันก็ตาม พรรคการเมืองใดก็ตามไม่มีสิทธิมีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีการแต่งตั้งจากพรรคเดียวกันดำเนินการต่อไปยังการเลือกตั้งทั่วไป เว้นเสียแต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นหนึ่งในสองรายที่ประสบผลสำเร็จได้รับคะแนนเสียงมากที่การเลือกตั้งขั้นต้น

ตำแหน่งที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

พรรคการเมืองไม่มีสิทธิในการเสนอผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่การเลือกตั้งขั้นต้น และผู้สมัครรับเลือกตั้งที่การเลือกตั้งขั้นต้นไม่ใช่ผู้ถูกเสนอชื่ออย่างเป็นทางการของพรรคใดๆ สำหรับตำแหน่งเฉพาะที่การเลือกตั้งทั่วไป การเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดอาจจะไม่กำหนดพรรคที่ตนพึงพอใจ หรือไม่มีพรรคที่ตนพึงพอใจบนบัตรเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดสองรายในการเลือกตั้งขั้นต้นจะได้ไปแข่งขันในการเลือกตั้งทั่วไปสำหรับตำแหน่งที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ข้อเสนอที่

30 ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

- เพิ่มภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้มีรายได้ประจำปีมากกว่า 250,000 ดอลลาร์สหรัฐเป็นเวลาเจ็ดปี
- เพิ่มภาษีขายและใช้ภาษีดังกล่าว ¼ เซนต์ เป็นเวลาสี่ปี
- จัดสรรรายได้จากภาษีชั่วคราว ร้อยละ 89 ให้แก่โรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และร้อยละ 11 ให้แก่วิทยาลัยชุมชน
- ยับยั้งการใช้กองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร แต่ให้กับโรงเรียนในท้องถิ่นโดยมีคณะกรรมการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจในการประชุมทางไกล และมีการตรวจสอบประจำปีว่ากองทุนถูกใช้อย่างไร
- รับรองการให้ทุนเพื่อการให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะซึ่งปรับใหม่จากรัฐสู่รัฐบาลท้องถิ่น

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- รายได้จากภาษีของรัฐเพิ่มขึ้นราว 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี จากช่วงปี 2012-13 ถึงปี 2016-17จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้นน้อยกว่าจะอยู่ในช่วงปี 2011-12, ปี 2017-18 และปี 2018-19
- รายได้จากภาษีที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้จะใช้เพื่อสนับสนุนทุนโครงการต่างๆ ภายใต้งบประมาณรัฐการลดการใช้จ่ายประมาณ 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วงปี 2012-13 ในโครงการด้านการศึกษา จะไม่มีผลบังคับใช้

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

อธิบายโดยสรุป

มาตรการนี้เพิ่มการจัดเก็บเป็นการชั่วคราวสำหรับอัตราภาษีขายรัฐสำหรับผู้เสียภาษีทุกรายและอัตราภาษีเงินได้บุคคล (PIT) สำหรับผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง การเพิ่มการจัดเก็บภาษีชั่วคราวนี้ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นกองทุนสำหรับโครงการต่างๆ ภายใต้งบประมาณรัฐ แผนปีงบประมาณ 2012-13 ของรัฐ – ซึ่งสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐอนุมัติในเดือนมิถุนายน 2012 – โดยมีสมมติฐานว่าร่างกฎหมายนี้ผ่าน อย่างไรก็ดี งบประมาณได้มีแผนสำรองที่กำหนดการลดการใช้จ่าย (ที่รู้จักในนาม การตัดงบประมาณโดยอัตโนมัติ "trigger cuts") ไว้ด้วยในกรณีที่ผู้ออกเสียงคัดค้านร่างกฎหมายนี้ ร่างกฎหมายนี้ยังได้บรรจุข้อกำหนดบางประการในรัฐธรรมนูญของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการโอนถ่ายความรับผิดชอบต่อโครงการรัฐบางโครงการให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น ภาพที่ 1 สรุปบทบัญญัติหลักในข้อเสนอนี้ ซึ่งได้อภิปรายในรายละเอียดด้านล่าง

ภาพที่ 1

ข้อมูลโดยสรุปของข้อเสนอที่ 30

รายได้และภาษีรัฐ

- เพิ่มอัตราภาษีขาย 1/4 เซ็นต์สำหรับทุกๆ หนึ่งดอลลาร์เป็นเวลาสี่ปี
- เพิ่มอัตราภาษีเงินได้สำหรับผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงเป็นเวลาเจ็ดปี
- รายได้รัฐต่อปีในส่วนที่เพิ่มขึ้นสูงขึ้นประมาณ $6 พันล้าน จากปีงบประมาณ 2012–13 จนถึงปี 2016-17 และเพิ่มขึ้นน้อยกว่าในปี 2011–12, 2017–18 และ 2018–19

การใช้จ่ายงบประมาณของรัฐ

- หากได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนน จะมีรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อสร้างสมดุลให้กับงบประมาณรัฐจนถึงปี 2018–19
- หากได้รับการปฏิเสธ งบประมาณปี 2012-13 จะลดลง $6 พันล้าน รายได้รัฐจะต่ำลงจนถึงปี 2018–19

โครงการรัฐบาลท้องถิ่น

- รับประกันว่าส่วนการปกครองท้องถิ่นจะได้รับรายได้จากภาษีทุกปีเพื่อเป็นทุนให้กับการรับผิดชอบโครงการที่รัฐถ่ายโอนไปให้ในปี 2011

การจัดเก็บภาษีและรายได้รัฐ

ความเป็นมา

กองทุนทั่วไปเป็นบัญชีหลักในการดำเนินงานของรัฐ ในปีงบประมาณ 2010–11 (ซึ่งเริ่มจากวันที่ 1 กรกฎาคม 2010 ถึง 30 มิถุนายน 2011) ยอดรวมรายได้ของกองทุนทั่วไปคือ $93 พันล้าน แหล่งรายได้ที่ใหญ่ที่สุดของกองทุนทั่วไปคือ ภาษีเงินได้บุคคล, ภาษีขาย และภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีขาย อัตราภาษีขายในรัฐแคลิฟอร์เนียแตกต่างกันไปตามท้องที่ ปัจจุบันอัตราภาษีขายโดยเฉลี่ยเกินร้อยละ 8 มาเล็กน้อย ส่วนหนึ่งของสัดส่วนภาษีขายเป็นของรัฐ ขณะที่ส่วนที่เหลือแบ่งสรรให้กับหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ในระหว่างช่วงปีงบประมาณ 2010-11 กองทุนทั่วไปรัฐได้รับเงิน $27 พันล้านจากรายได้จากภาษีขาย

ภาษีเงินได้บุคคล ภาษีเงินได้บุคคลเป็นภาษีที่จัดเก็บจากเงินได้ค่าจ้าง ธุรกิจ การลงทุนและรายได้อื่นของบุคคลและครอบครัว อัตราภาษีเงินได้บุคคลเริ่มจากร้อยละ 1 ถึงร้อยละ 9.3 ตามสัดส่วนรายได้ของผู้เสียภาษีในแต่ละฐานภาษี (อัตราภาษีส่วนเพิ่มหรืออัตราภาษีก้าวหน้า) โดยเรียกเก็บอัตราภาษีส่วนเพิ่มสูงขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น รายได้จากการจัดเก็บภาษีนี้ มียอดรวม $49.4 พันล้าน ระหว่างปีงบประมาณ 2010–11 ซึ่งได้สะสมไว้ในกองทุนทั่วไปของรัฐ นอกจากนี้ยังมีภาษีพิเศษในอัตราร้อยละ 1ที่จัดเก็บจากรายได้ประจำปีที่สูงเกินกว่า $1 ล้าน (ด้วยรายได้ที่เกี่ยวข้องกันมอบให้แก่งานบริการด้านสุขภาพจิต)

ข้อเสนอ

เพิ่มอัตราภาษีขายจากปี 2013 จนถึงปี 2016 ร่างกฎหมายนี้เสนอเพิ่มเป็นการชั่วคราวอัตราภาษีขายทั่วรัฐ 1/4 เซ็นต์สำหรับทุกหนึ่งดอลลาร์ของมูลค่าสินค้าที่ซื้อ อัตราภาษีที่สูงขึ้นนี้จะมีผลใช้บังคับเป็นเวลาสี่ปี จากวันที่ 1 มกราคม 2013 ไปจนถึงสิ้นปี 2016

เพิ่มอัตราภาษีรายได้บุคคล จากปี 2012 ไปจนถึงปี 2018 ดังที่แสดงไว้ในภาพที่ 2 ร่างกฎหมายนี้เพิ่มจากอัตราภาษีรายได้บุคคลร้อยละ 9.3 ที่มีอยู่สำหรับผู้ที่มีรายได้สูงกว่า อัตราภาษีส่วนเพิ่มจะเพิ่มเมื่อเงินได้สุทธิเพิ่ม ตัวอย่างสำหรับผู้ยื่นแบบภาษีร่วม อัตราภาษีส่วนเพิ่มอีกร้อยละ 1 จะเรียกเก็บจากผู้ที่มีรายได้ระหว่าง $500,000 และ $600,000 ต่อปี ซึ่งอัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 10.3 ในทำนองเดียวกัน อัตราภาษีส่วนเพิ่มอีกร้อยละ 2 จะเรียกเก็บจากผู้ที่มีรายได้ระหว่าง $600,000 และ $1 ล้าน และอัตราส่วนเพิ่มอีกร้อยละ 3 จะเรียกเก็บจากผู้มีรายได้เกิน $1 ล้าน โดยที่อัตราภาษีรวม ของรายได้ตามฐานภาษีคือ ร้อยละ 11.3 และ 12.3 ตามลำดับ อัตราภาษีใหม่นี้จะส่งผลกระทบประมาณร้อยละ 1 ของผู้ยื่นแบบภาษีเงินได้ร่วมของรัฐแคลิฟอร์เนีย (ผู้เสียภาษีเหล่านี้จ่ายภาษีเงินได้บุคคลให้แก่รัฐประมาณร้อยละ 40 ในปัจจุบัน) อัตราภาษีจะมีผลบังคับเป็นเวลาเจ็ดปี — เริ่มต้นในปีภาษี 2012 และสิ้นสุดในสิ้นปีภาษี 2018 (เนื่องจากอัตราที่เพิ่มขึ้นเริ่มใช้ ณ 1 มกราคม 2012 ผลที่มีต่อผู้เสียภาษีคือจะต้องจ่ายภาษีในไม่กี่เดือนที่กำลังจะมาถึงจำนวนมากขึ้นเพื่อให้ได้ยอด รวมสำหรับทั้งปีตามอัตราที่เพิ่มขึ้น) อัตราที่

ภาพที่ 2

อัตราภาษีเงินได้บุคคลปัจจุบันและอัตราที่เสนอตามข้อเสนอที่ 30

การยื่นแบบภาษีเงินได้สุทธิคนเดียว[a]	การยื่นแบบภาษีเงินได้สุทธิร่วม[a]	การยื่นแบบภาษีเงินได้สุทธิเจ้าบ้าน[a]	อัตราภาษีส่วนเพิ่มปัจจุบัน[b]	อัตราภาษีส่วนเพิ่มที่เสนอให้เรียกเก็บเพิ่ม[b]
$0–$7,316	$0–$14,632	$0–$14,642	1.0%	—
7,316–17,346	14,632–34,692	14,642–34,692	2.0	—
17,346–27,377	34,692–54,754	34,692–44,721	4.0	—
27,377–38,004	54,754–76,008	44,721–55,348	6.0	—
38,004–48,029	76,008–96,058	55,348–65,376	8.0	—
48,029–250,000	96,058–500,000	65,376–340,000	9.3	—
250,000–300,000	500,000–600,000	340,000–408,000	9.3	1.0%
300,000–500,000	600,000–1,000,000	408,000–680,000	9.3	2.0
สูงกว่า 500,000	สูงกว่า 1,000,000	สูงกว่า 680,000	9.3	3.0

[a] ฐานภาษีที่แสดงมีผลบังคับในปี 2011 และจะปรับสำหรับภาวะเงินเฟ้อในปีต่อๆ ไป การยื่นแบบภาษีเงินได้สุทธิคนเดียว รวมถึงคู่สมรสแต่ละราย และ คู่ครอง (RDPs) ซึ่งยื่นภาษีแยก การยื่นแบบภาษีร่วม รวมถึงคู่สมรส และ คู่ครอง RDP ซึ่งยื่นแบบร่วมกัน รวมถึงผู้เป็นหม้ายยื่นร่วมกับบุตร (dependent child)

[b] อัตราภาษีส่วนเพิ่มใช้กับภาษีเงินได้สุทธิในแต่ละฐานภาษีตามรายการที่แสดงไว้ อัตราการเรียกเก็บภาษีเพิ่มที่เสนอจะมีผลต้นปี 2012 และสิ้นสุดปลายปี 2018 อัตราภาษีปัจจุบันตามรายการที่แสดงไว้ ไม่ได้รวมอัตราร้อยละ 1 สำหรับการบริการสุขภาพจิตที่จัดเก็บเพิ่มจากเงินได้สุทธิที่เกิน $1 ล้าน

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 30 ดูหน้า 8

เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 สำหรับบริการด้านสุขภาพจิต ยังคงใช้กับรายได้ที่สูงเกิน $1 ล้าน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงอัตราตามข้อเสนอที่ 30 จะเพิ่มอัตราภาษีส่วนเพิ่มสำหรับผู้เสียภาษีเหล่านี้ในอัตราร้อยละ 10.3 ถึง ร้อยละ 13.3 ข้อเสนอที่ 38 ในการลงคะแนนครั้งนี้ได้เสนอให้เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลเช่นกัน ในกรอบสี่เหลี่ยมใกล้ๆ นี้อธิบายว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าร่างทั้งสองได้รับการเห็นชอบ

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าผู้ออกเสียงเห็นชอบกับทั้งข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38?

รัฐธรรมนูญแห่งรัฐอธิบายว่า อะไรจะเกิดขึ้นถ้าร่างกฎหมายสองร่างขัดแย้งกัน ถ้าร่างกฎหมายสองฉบับได้รับความเห็นชอบจากการลงคะแนนเสียงทั่วรัฐในคราวเดียวกันขัดแย้งกัน รัฐธรรมนูญระบุว่าบทบัญญัติของมาตราที่ได้รับการลงคะแนน "รับร่าง" มากกว่าจะมีอำนาจเหนือกว่า ทั้งข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38 ในการลงคะแนนเสียงทั่วรัฐครั้งนี้ ต่างก็เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคล (PIT) ซึ่งอาจมองได้ว่าขัดแย้งกัน

กฎหมายระบุไว้ว่ามีเพียงบทบัญญัติชุดเดียวที่เกี่ยวกับการขึ้นอัตราภาษีเท่านั้นที่จะนำไปบังคับใช้ ทั้งข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38 ต่างก็ประกอบด้วยหมวดที่มีเจตนาที่จะแสดงให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติใดที่จะมีผลบังคับใช้หากทั้งสองร่างผ่าน:

- ***หากข้อเสนอที่ 30 ได้รับคะแนนเสียงรับร่างมากกว่า*** ข้อเสนอที่ 30 ประกอบด้วยหมวดที่ระบุว่าบทบัญญัติของข้อเสนอจะมีอำนาจเหนือกว่าทั้งหมด และไม่มีบทบัญญัติอื่นใดของร่างกฎหมายใดที่เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคล ซึ่งในกรณีนี้คือข้อเสนอที่ 38 ที่จะมีผลใช้บังคับ
- ***หากข้อเสนอที่ 38 ได้รับคะแนนเสียงรับร่างมากกว่า*** ข้อเสนอที่ 38 ประกอบด้วยหมวดที่ระบุว่าบทบัญญัติของข้อเสนอจะมีอำนาจเหนือกว่า และบทบัญญัติเรื่องอัตราภาษีของร่างกฎหมายอื่นใดที่มีผลกระทบอัตราภาษีขายหรืออัตราภาษีเงินได้บุคคล ซึ่งในกรณีนี้คือข้อเสนอที่ 30 จะไม่มีมีผลใช้บังคับ ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ การลดการใช้จ่ายงบประมาณหรือที่รู้จักกันว่าเป็น "การตัดงบประมาณโดยอัตโนมัติ (trigger cuts)" จะมีผลบังคับซึ่งเป็นผลของการที่การปรับขึ้นอัตราภาษีของข้อเสนอที่ 30 จะไม่มีผลบังคับใช้

ผลกระทบทางงบประมาณ

เพิ่มรายได้รัฐจนถึงปี 2018–19 ในช่วงปีงบประมาณห้าปีซึ่งการเพิ่มอัตราภาษีขายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลจะมีผลบังคับ (ปี 2012–13 ถึงปี 2016–17) ประเมินว่าการได้มาซึ่งรายได้เฉลี่ยของรัฐต่อปีซึ่งเป็นผลจากการขึ้นภาษีตามร่างกฎหมายนี้จะอยู่ที่ประมาณ $6 พันล้าน โดยที่อาจเป็นได้ว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นจะมีจำนวนน้อยกว่าในปี 2011–12, 2017–18 และ 2018–19 อันเนื่องมาจากระยะเริ่มและระยะสิ้นสุดของการใช้อัตราที่สูงขึ้น

ต่อ

รายได้อาจเปลี่ยนอย่างมากจากปีหนึ่งไปอีกปี รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากร่างกฎหมายนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงนับพันล้าน ซึ่งอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่ารายได้ที่วางแผนไว้ ซึ่งเป็นเพราะส่วนใหญ่ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากมาตรการนี้มาจากการขึ้นอัตราภาษีเงินได้บุคคลของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง การแสดงรายได้ของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและธุรกิจของพวกเขามากกว่าที่จะเป็นค่าจ้างและเงินเดือน ขณะที่ค่าจ้างและเงินเดือนของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงอาจเปลี่ยนแปลงถึงระดับหนึ่ง แต่รายได้จากการลงทุนอาจเปลี่ยนอย่างมากจากปีหนึ่งไปอีกปีหนึ่งขึ้นอยู่กับผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ราคาบ้านและที่ดิน และเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น ภาษีที่จ่ายเพื่อการบริการสุขภาพจิตของผู้ที่มีรายได้สูงเกิน $1 ล้าน ทำให้เกิดรายได้ประมาณ $730 ล้านในปี 2009–10 ซึ่งในปีก่อนๆ หน้านั้นรายได้ในส่วนนี้มีถึงสองเท่า จากการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของรายได้ของผู้เสียภาษีและความไม่แน่นอนในการขานรับการขึ้นอัตราภาษี จึงเป็นการยากที่จะประเมินรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามร่างกฎหมายนี้

การใช้จ่ายงบประมาณรัฐ

ความเป็นมา

กองทุนทั่วไปรัฐสนับสนุนโครงการสาธารณะจำนวนมาก รายได้ที่สะสมในกองทุนทั่วไปสนับสนุนโครงการที่หลากหลายรวมทั้งโรงเรียนรัฐบาล มหาวิทยาลัยรัฐบาล โครงการสุขภาพ การบริการสังคม และเรือนจำต่างๆ การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเป็นส่วนที่ใหญ่ที่สุดในงบประมาณรัฐ ข้อเสนออื่นๆ ที่ผ่านการรับร่างโดยผู้ลงคะแนนรัฐก่อนหน้านี้กำหนดให้รัฐจัดหายอดเงินประจำปี ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า การรับประกันขั้นต่ำตามข้อเสนอที่ 98 ให้กับโรงเรียน (จากระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย) และวิทยาลัยชุมชน (รวมกันทุกระดับ เรียกว่าการศึกษา K–14) การให้ทุนยอดเงินประกันขั้นต่ำจ่ายผ่านกองทุนทั่วไปรัฐและรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นเวลาหลายปีที่การคำนวนยอดเงินประกันขั้นต่ำจากรายได้กองทุนทั่วไปรัฐมีการเปลี่ยนแปลงสูง เมื่อเวลามาถึงในปีซึ่งรายได้กองทุนทั่วไปเติบโตขึ้นเป็นจำนวนที่สูง ยอดเงินประกันจะขึ้นไปเป็นจำนวนที่สูงด้วย ส่วนแบ่งของการให้ทุนของรัฐและท้องถิ่นที่จัดสรรให้กับโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน "ไม่จำกัด" หมายความว่า การใช้ทุนอาจเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาใดๆ ก็ได้

ข้อเสนอ

รายได้จากการจัดเก็บภาษีใหม่มีเพื่อการให้ทุนกับโรงเรียนและการสร้างสมดุลให้กับงบประมาณรัฐ รายได้จากการเพิ่มภาษีชั่วคราวตามร่างกฎหมายนี้ จะได้รับการคำนวณตามการรับประกันขั้นต่ำตามข้อเสนอที่ 98 ซึ่งจะเพิ่มยอดเงินรับประกันเป็นจำนวนนับพันๆ ล้านในแต่ละปี ดังนั้น ส่วนของรายได้ใหม่นี้จะใช้ไปในการสนับสนุนการให้ทุนกับโรงเรียนมากขึ้น และส่วนที่เหลือในการสร้างสมดุลของงบประมาณรัฐ ในทางบัญชี รายได้ใหม่จะฝากสะสมไว้

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

ในบัญชีที่สร้างขึ้นใหม่ ชื่อ บัญชีคุ้มครองการศึกษา (EPA) ร้อยละ 89 ของกองทุนในบัญชี จะใช้ไปเพื่อโรงเรียน และร้อยละ 11 ใช้เพื่อวิทยาลัยชุมชน โดยที่โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนจะใช้กองทุนที่ได้รับเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาใดก็ได้ กองทุนจะถูกจัดสรรโดยวิธีเดิมคือการให้ทุนต่อจำนวนนักเรียนแบบไม่จำกัด เว้นแต่ว่าจะไม่มีโรงเรียนรัฐบาลใดที่ได้รับเงินอุดหนุนจากบัญชีคุ้มครองการศึกษา (EPA) น้อยกว่า $200 ต่อนักเรียนหนึ่งคน และจะไม่มีวิทยาลัยชุมชนใดที่ได้รับเงินอุดหนุนจากบัญชีคุ้มครองการศึกษา (EPA) น้อยกว่า $100 ต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาหนึ่งคน

ผลกระทบทางงบประมาณหากร่างกฎหมายได้รับการเห็นชอบ

แผนงบประมาณ 2012–13 ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบรับร่างกฎหมายนี้ของผู้ลงคะแนน สภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐลงมติเห็นชอบแผนงบประมาณในเดือนมิถุนายนเพื่อจัดการปัญหางบประมาณติดลบสำหรับปีงบประมาณ 2012–13 และงบประมาณติดลบในปีต่อๆ ไป แผนงบประมาณปี 2012–13 (1) ตั้งสมมติฐานว่าผู้ลงคะแนนเห็นชอบรับร่างกฎหมายนี้ และ (2) ใช้รายได้ที่เป็นผลจากร่างนี้ในโครงการต่างๆ ของรัฐ ส่วนแบ่งก้อนโตที่สุดของรายได้ที่เกิดจากร่างกฎหมายนี้จะถูกใช้เพื่อโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนต่างๆ เรื่องนี้ช่วยอธิบายกองทุนที่เพิ่มสูงขึ้นก้อนใหญ่สำหรับโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในปี 2012–13 ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าปี 2011–12 ถึง $6.6 พันล้าน (ร้อยละ 14) ตลอดช่วงปี 2011–12 เกือบทั้งหมดของรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาจะใช้เพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายของการศึกษาระดับ K–14 ของปีก่อนและลดความล่าช้าของการจ่ายเงินเพื่อการศึกษาระดับ K–14 ในส่วนของการวางแผนเรื่องงบประมาณติดลบ แผนงบประมาณได้รวมการดำเนินการเพื่อจำกัดการใช้จ่ายในโครงการสุขภาพและบริการสังคมบางโครงการ, การลดค่าชดเชยให้กับลูกจ้างรัฐ, การใช้กองทุนที่จ่ายครั้งเดียว และการยืมจากบัญชีอื่นๆ ของรัฐ

ผลกระทบต่องบประมาณถึงปี 2018–19 รายได้จากภาษีที่เพิ่มขึ้นตามร่างกฎหมายนี้จะช่วยสร้างสมดุลแก่งบประมาณรัฐได้จนถึงปี 2018–19 รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากร่างกฎหมายนี้จะทำให้มีเงินปีละหลายพันล้านดอลลาร์ไปจนถึง 2018–19 ซึ่งจะมีไว้สำหรับขอบเขตของวัตถุประสงค์ที่กว้าง รวมทั้งให้ทุนกับโครงการรัฐที่มีอยู่, ยุติการชำระเงินล่าช้าเพื่อการศึกษาระดับ K–14 และการชำระหนี้รัฐอื่นๆ สภานิติบัญญัติร่วมกับผู้ว่าการรัฐจะได้ตัดสินใจต่อไปถึงการใช้กองทุนนี้ในวาระประชุมต่อไป ในขณะเดียวกัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของรายได้ของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง เป็นไปได้ว่าจะเกิดการผันแปรของรายได้รัฐภายใต้ร่างกฎหมายนี้ ซึ่งอาจสร้างความยุ่งยากในการจัดทำงบประมาณรัฐในบางปี หลังจากการหมดอายุการเพิ่มอัตราภาษีที่เสนอ การสูญเสียรายได้จากภาษีที่เกียวเนื่องกันอาจสร้างความกดดันด้านงบประมาณมากขึ้นในปีถัดจากนั้น

ภาพที่ 3

การลดการใช้จ่ายงบประมาณปี 2012-13 หากผู้ลงคะแนนปฏิเสธข้อเสนอที่ 30

(แสดงจำนวน ล้าน)

โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน	$5,354
มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย	250
มหาวิทยาลัยรัฐแคลิฟอร์เนีย	250
กรมการพัฒนาบริการ (DDS)	50
กรมตำรวจเมือง	20
หน่วยดับเพลิงแคลิฟอร์เนีย	10
DWR – โครงการควบคุมอุทกภัย	7
หน่วยลาดตระเวนความปลอดภัยทางน้ำ	5
กรมประมงและเกม	4
กรมอุทยานและนันทนาการ	2
DOJ – โครงการบังคับใช้กฎหมาย	1
รวม โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน	**$5,951**

DWR = กรมทรัพยากรน้ำ; DOJ = กระทรวงยุติธรรม

ผลกระทบทางงบประมาณหากร่างกฎหมายถูกปฏิเสธ

แผนงบประมาณสำรองในการลดการใช้จ่ายหากผู้ออกเสียงปฏิเสธร่างกฎหมายนี้ หากร่างกฎหมายนี้ตกไป รัฐจะไม่ได้รับรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มภาษีในข้อเสนอนี้ ในสถานการณ์นี้ แผนงบประมาณ 2012–13 กำหนดไว้ว่าต้องลดการใช้จ่ายลง $6 พันล้าน การตัดงบโดยอัตโนมัติ ซึ่งเป็นการระบุไว้ตามกฎหมายรัฐ แสดงไว้ในภาพที่ 3 การลดลงเกือบทั้งหมดเป็นโครงการเพื่อการศึกษาระดับ K–14 ถึง $5.4 พันล้าน และมหาวิทยาลัยรัฐ $500 ล้าน ในส่วนของงบที่ถูกตัดไปสำหรับการศึกษาระดับอนุบาลถึงวิทยาลัยชุมชน (K–14) ราว $3 พันล้านถูกตัดไปในส่วนของกองทุนที่ไม่จำกัด (ตามวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา) โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนอาจตอบสนองต่อการตัดงบช่วยเหลือนี้ได้หลายวิธี รวมทั้งการใช้ทรัพยากรหมด, ลดระยะเวลาปีการศึกษาสำหรับโรงเรียน และการลดวิชาที่เปิดลงทะเบียนเรียนของวิทยาลัยชุมชน อีก $2.4 พันล้านที่ถูกตัดไปจะทำให้การชำระเงินแก่โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนล่าช้าเพิ่มขึ้นกลับไปอยู่ในระดับเดียวกับปี 2011–12 สถานการณ์นี้จะส่งผลกระทบต่อความต้องการเงินของโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในช่วงท้ายของปีงบประมาณ ซึ่งเป็นไปได้ว่าจะทำให้เกิดการกู้ยืมระยะสั้นจำนวนมากขึ้น

ผลกระทบต่องบประมาณจะนถึงปี 2018–19 หากร่างกฎหมายนี้ถูกปฏิเสธโดยผู้ลงคะแนน รายได้รัฐจะต่ำกว่าที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับการเห็นชอบผ่านร่างปีละหลายพันล้านดอลลาร์ไปจนถึงปี 2018–19 สภานิติบัญญัติร่วมกับผู้ว่าการรัฐจะได้ตัดสินใจต่อไปว่าจะทำอย่างไรถึงจะสร้างสมดุลแก่งบประมาณรัฐได้ด้วยรายได้ที่ต่ำกว่าเดิมในวาระประชุมต่อไป อาจจะสร้างสมดุลแก่งบประมาณรัฐในอนาคตได้โดยการหั่นงบประมาณเพื่อการศึกษาหรือโครงการอื่น, การจัดเก็บรายได้วิธีใหม่ และ การดำเนินการครั้งเดียวต่างๆ

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 30 ดูหน้า 80

โครงการต่างๆ ของรัฐบาลท้องถิ่น

ความเป็นมา

ในปี 2011 รัฐได้ถ่ายโอนความรับผิดชอบในการบริหารและจัดทุนโครงการบางโครงการให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น (โดยหลักๆ คือเทศมณฑลต่างๆ) ความรับผิดชอบโครงการที่ถูกถ่ายโอนความรับผิดชอบรวมถึง การจำคุกผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่, การควบคุมผู้ที่ถูกปล่อยโดยมีทัณฑ์บน และจัดให้มีบริการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด เพื่อชำระเงินให้กับหน้าที่รับผิดชอบใหม่นี้ สภานิติบัญญัติได้ผ่านกฎหมายให้มีการโอนเงินประมาณ $6 พันล้าน จากรายได้รัฐให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นทุกปี เงินส่วนใหญ่ของกองทุนนี้ได้มาจากการเคลื่อนย้ายบางส่วนของภาษีขายของรัฐไปยังหน่วยงานปกครองท้องถิ่น

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้แทรกบางบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจโครงการรัฐ ปี 2011

รับประกันรายได้ต่อเนื่องแก่รัฐบาลท้องถิ่น ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้รัฐดำเนินการต่อไปในการจัดหารายได้จากภาษีที่เปลี่ยนเส้นทางในปี 2011 (หรือกองทุนจำนวนเท่ากัน) ให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นเพื่อชำระเป็นค่าใช้จ่ายในการถ่ายโอนความรับผิดชอบโครงการต่างๆ ร่างกฎหมายนี้ได้กันรายได้จากภาษีขายที่จ่ายให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นออกไปจากการคำนวณการรับประกันการให้ทุนขั้นต่ำแก่โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน

จำกัดอำนาจรัฐในการขยายข้อกำหนดต่างๆ ของโครงการ หน่วยงานปกครองท้องถิ่นจะไม่ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการตามกฎหมายรัฐใดในอนาคต ซึ่งทำให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อหน่วยงานท้องถิ่นในการบริหารความรับผิดชอบโครงการที่รับโอนมาในปี 2011 เว้นแต่ว่ารัฐจะจัดหาเงินเพิ่มขึ้นให้สำหรับจ่ายค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

กำหนดให้รัฐร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายโครงการที่ไม่มีการคาดการณ์ล่วงหน้า ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้รัฐจ่ายส่วนของค่าใช้จ่ายท้องถิ่นที่เกิดขึ้นใหม่ใดๆ ที่เป็นผลของการดำเนินคดีและการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายรัฐบาลกลางหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อโครงการที่ได้รับโอนมา

ตัดภาระในการจัดหาทุนให้ตามคำสั่งชำระเงินคืน ภายใต้รัฐธรรมนูญนี้ รัฐจะต้องชำระเงินคืนแก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นเมื่อมีภาระใหม่เกิดขึ้น หรือ เมื่อมี "ข้อบังคับ" ให้ชำระเงินคืน ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน รัฐต้องจัดหาทุนเพิ่มเติม (คำสั่งชำระเงินคืน) แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นเพื่อชำระภาระจากโครงการที่ถ่ายโอน ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐไม่ต้องจัดหาทุนเพื่อชำระเงินคืนดังกล่าว

ยุติการชำระคืนค่าใช้จ่ายโดยรัฐตาม พระราชบัญญัติการประชุมเปิดเผยต่อสาธารณะของฝ่ายบริหารของรัฐ พระราชบัญญัติการประชุมเปิดเผยต่อสาธารณะของฝ่ายบริหารของรัฐ (The Ralph M. Brown Act) กำหนดว่าการประชุมทุกวาระขององค์กรนิติบัญญัติท้องถิ่นต้องเปิดเผยและเป็นที่รู้กันทั่ว ที่ผ่านมา รัฐต้องจ่ายเงินคืนให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติบางประการของพระราชบัญญัติ Brown Act (เช่น การกำหนดให้มีการจัดเตรียมและประกาศวาระการประชุมสาธารณะ) ร่างกฎหมายนี้ระบุว่ารัฐไม่ต้องรับผิดชอบชำระคืนค่าใช้จ่ายแก่หน่วยงานท้องถิ่นที่เกิดจากขั้นตอนการจัดประชุมโดยเปิดเผยตามพระราชบัญญัติ Brown Act

ผลกระทบทางงบประมาณ

รัฐบาลมลรัฐ รัฐอาจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นสำหรับการถ่ายโอนโครงการ เพราะตามร่างกฎหมายนี้ (1) รับประกันว่ารัฐจะจัดหาทุนต่อเนื่องให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น (2) กำหนดให้รัฐร่วมรับผิดชอบส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติในกฎหมายรัฐบาลกลางและการดำเนินคดีในศาล และ (3) ให้อำนาจส่วนการปกครองท้องถิ่นที่จะปฏิเสธการดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบใหม่ของรัฐที่ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเว้นเสียแต่ว่ารัฐจะจัดหาทุนเพิ่มให้ ค่าใช้จ่ายที่เป็นไปได้นี้จะชดเชยในส่วนบทบัญญัติของร่างกฎหมายที่ตัดทิ้งไปของการกำหนดชำระคืนค่าใช้จ่ายจากการถ่ายโอนโครงการปี 2011 และการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ Brown Act ไม่อาจกำหนดผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของบทบัญญัตินี้ได้ และจะขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกเข้ามาและการดำเนินคดีที่เกิดขึ้นในศาล

ส่วนการปกครองท้องถิ่น ปัจจัยต่างๆ ที่ได้ถกกันข้างบนนั้นจะมีผลกระทบทางการคลังตรงกันข้ามกับส่วนการปกครองท้องถิ่น เนื่องจากรายได้ของส่วนการปกครองท้องถิ่นอาจสูงกว่าที่เป็นอยู่เพราะมีการกำหนดให้รัฐ (1) จัดหาทุนต่อเนื่องให้แก่ส่วนการปกครองท้องถิ่นเพื่อชำระภาระรับผิดชอบตามโครงการที่มีการถ่ายโอนในปี 2011 และ (2) จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนบทบัญญัติในกฎหมายรัฐบาลกลาง ตลอดจนกรณีในศาลในอนาคต รายได้ท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นนี้จะชดเชยส่วนของบทบัญญัติในร่างกฎหมายที่ตัดทิ้งอำนาจของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่จะได้รับเงินชำระคืนจากการโอนโครงการปี 2011 และการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ Brown Act ไม่อาจกำหนดผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของบทบัญญัติเหล่านี้ได้ และจะขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกเข้ามาและการดำเนินคดีที่เกิดขึ้นในศาล

สรุป

หากผู้ออกเสียงลงคะแนนเห็นชอบกับร่างนี้ อัตราภาษีขายรัฐจะเพิ่มขึ้นเป็นเวลาสี่ปีและอัตราภาษีเงินได้บุคคลจะเพิ่มขึ้นเป็นเวลาเจ็ดปี ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐเพิ่มขึ้นประมาณปีละ $6 พันล้านโดยเฉลี่ย ระหว่างปี 2012–13 และ 2016–17 (เป็นไปได้ว่ารายได้เพิ่มขึ้นน้อยกว่าในปีงบประมาณ 2011–12, 2017–18 และ 2018–19) รายได้เหล่านี้จะใช้เป็นกองทุนสำหรับแผนงบประมาณรัฐปี 2012–13 และจะช่วยให้เกิดดุลยภาพของงบประมาณในช่วงเจ็ดปีถัดไป ร่างกฎหมายนี้ยังรับประกันด้วยว่าส่วนการปกครองท้องถิ่นจะได้รับต่อไปทุกปีส่วนแบ่งรายได้จากภาษีรัฐที่โอนให้ในปี 2011 สำหรับการโยกย้ายความรับผิดชอบในโครงการรัฐบางโครงการไปยังส่วนการปกครองท้องถิ่น

หากผู้ลงคะแนนเสียงปฏิเสธร่างนี้ อัตราภาษีขายและอัตราภาษีเงินได้บุคคลจะไม่เพิ่มขึ้น เนื่องจากจะไม่มีกองทุนที่เกิดจากการขึ้นอัตราภาษีเหล่านี้เพื่อสนับสนุนแผนงบประมาณรัฐปี 2012–13 การใช้จ่ายของรัฐในปี 2012–13 จะลดลงประมาณ $6 พันล้าน โดยที่การลดการใช้จ่ายเกือบทั้งหมดเกี่ยวกับการศึกษา ในปีถัดๆ ไปรายได้รัฐจะต่ำกว่าที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับการเห็นชอบนับพันๆ ล้าน

ข้อเสนอที่ 30 ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 30 ★

สารจาก สันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียง, ครู และเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (LEP) รัฐแคลิฟอร์เนีย

ชาวแคลิฟอร์เนียที่รักทั้งหลาย

หลังจากหลายปีที่ถูกตัดงบประมาณ โรงเรียนรัฐบาล, มหาวิทยาลัย, บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะต่างๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้มาถึงจุดวิกฤติแล้ว

เพียงแค่ช่วงสี่ปีที่ผ่านมา โรงเรียนถูกตัดงบประมาณไปแล้วถึง $20 พันล้าน กว่า 30,000 ของจำนวนครูที่ลดลง และขนาดชั้นเรียนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ เด็กๆ ของเราสมควรได้รับการศึกษาที่ดีกว่านี้

ถึงเวลาที่ต้องแสดงจุดยืนและทำให้รัฐแคลิฟอร์เนียกลับมาดีเหมือนเดิม

ข้อเสนอที่ 30 พระราชบัญญัติคุ้มครองการศึกษาและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น ได้รับการสนับสนุนโดยผู้ว่าการรัฐ Jerry Brown, สันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียง และการรวมตัวกันของผู้นำทางการศึกษา, การบังคับใช้กฎหมาย และธุรกิจทั่วทั้งรัฐ

มีการสนับสนุน ข้อเสนอที่ 30 อย่างกว้างขวางเพราะเป็นการริเริ่มเดียวที่จะป้องกันกองทุนเพื่อการศึกษาและความปลอดภัย และช่วยจัดการปัญหายุ่งเหยิงเรื้อรังของงบประมาณรัฐ:

- *ป้องกันไม่ให้งบประมาณการศึกษาถูกตัดมากกว่านี้* การไม่มีข้อเสนอที่ 30 โรงเรียนและวิทยาลัยของเราต้องเผชิญกับการถูกตัดงบประมาณเพิ่มขึ้นที่สร้างความเสียหายอีก $6 พันล้านในปีนี้ ข้อเสนอที่ 30 เป็น *เพียง* การริเริ่มดำเนินการเดียวที่จะป้องกันการถูกตัดงบประมาณและจัดหาเงินนับพันล้านให้กับกองทุนใหม่สำหรับโรงเรียนที่เริ่มต้นในปีนี้ เงินทุนที่จะใช้ไปเพื่อขนาดชั้นเรียนที่เล็กลง ตำราเรียนที่ทันสมัย และจ้างครูกลับมาใหม่
- *รับประกันการให้ทุนแก่บริการความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น* ข้อเสนอที่ 30 เป็น*เพียง* ร่างกฎหมายเดียวที่สร้างหลักประกันสำหรับกองทุนเพื่อความปลอดภัยสาธารณะในรัฐธรรมนูญของรัฐ ซึ่งจะไปแตะไม่ได้หากไม่มีการเห็นชอบของผู้ลงคะแนน ข้อเสนอที่ 30 ทำให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงพอ
- *ช่วยสร้างสมดุลของงบประมาณ*ข้อเสนอที่ 30 จะช่วยสร้างสมดุลของงบประมาณและช่วยชำระหนี้รัฐซึ่งสะสมการกู้ยืมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี เป็นก้าวที่สำคัญที่จะยุติการขาดแคลนงบประมาณที่สะสมในรัฐแคลิฟอร์เนีย

เพื่อคุ้มครองการศึกษาและความปลอดภัย ข้อเสนอที่ 30 เพิ่มการจัดเก็บภาษีจากผู้มีรายได้สูงที่มีรายได้มากกว่า $500,000 ต่อปีชั่วคราว และกำหนดอัตราภาษีขายซึ่งต่ำกว่าปีที่แล้ว

ข้อเสนอที่ อัตราภาษีในข้อเสนอที่ 30 เป็นอัตราชั่วคราว ที่จะช่วยสร้างสมดุลงบประมาณและจำเป็นต่อการคุ้มครองการศึกษาและความปลอดภัย:

- *เฉพาะผู้มีรายได้สูงสุดที่จะจ่ายภาษีในอัตราที่สูงขึ้น:* ข้อเสนอที่ 30 ขอให้ผู้ที่มีรายได้มากที่สุดจ่ายภาษีเงินได้มากขึ้นชั่วคราว คู่สามีภรรยาที่มีรายได้ต่ำกว่า $500,000 ต่อปี จะ *ไม่* ต้องจ่ายภาษีเพิ่มขึ้น
- *การจัดเก็บรายได้ใหม่ทั้งหมดนี้เป็นมาตรการชั่วคราว:* ข้อเสนอที่ ร่างกฎหมายภาษีในข้อเสนอที่ 30 นี้เป็นมาตรการชั่วคราว และ *ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีการลงคะแนนของประชาชน* ผู้มีรายได้สูงที่สุดจะจ่ายภาษีมากขึ้นเป็นเวลาเจ็ดปี บทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีขายมีผลบังคับใช้เป็นเวลาสี่ปี
- *เงินจะอยู่ในบัญชีพิเศษที่สภานิติบัญญัติแตะต้องไม่ได้:* เงินที่ได้จากการเก็บภาษีเพิ่มจะอยู่ในกองทุนพิเศษซึ่งสภานิติบัญญัติจะแตะต้องไม่ได้และไม่สามารถนำมาใช้ในงานบริหารของรัฐ
- *ข้อเสนอที่ 30 กำหนดให้มีข้อบังคับการตรวจสอบบัญชี:* การตรวจสอบบัญชีตามข้อบังคับโดยผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระทุกปีจะทำให้มั่นใจว่ากองทุนจะถูกใช้ไปสำหรับโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะเท่านั้น

ร่วมกันกับ สันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียง, ครู และเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (LEP) รัฐแคลิฟอร์เนีย

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 30

ต้องแสดงจุดยืนเพื่อการศึกษาและความปลอดภัยสาธารณะ

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ *YesOnProp30.com.*

JENNIFER A. WAGGONER, ประธาน
สันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
DEAN E. VOGEL, ประธาน
สมาคมครูแคลิฟอร์เนีย
KEITH ROYAL, ประธาน
สมาคมนายอำเภอรัฐแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 30 ★

ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 30 กล่าวว่าเราต้องเห็นด้วยกับการขึ้นภาษีมหาศาลอย่างรวดเร็ว หรือไม่ก็ต้องยอมโดนตัดงบการศึกษา

เราทุกคนต่างก็อยากมีโรงเรียนที่ยอดเยี่ยมในรัฐแคลิฟอร์เนีย แต่การขึ้นภาษีก็ไม่ได้เป็นหนทางเดียวที่จะทำให้สำเร็จ

นักการเมืองเลือกที่จะขึ้นภาษีมากกว่าที่จะปรับปรุงให้โครงการที่รัฐให้ทุนหรือระบบบริหารราชการขนาดใหญ่และสิ้นเปลืองให้มีประสิทธิภาพขึ้น

ดูสิ่งที่พวกเขาเพิ่งทำ: นักการเมืองอนุมัติเกือบจะ *$5 พันล้าน* ในพันธบัตรรัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับ "รถไฟความเร็วสูงที่ไม่ได้ไปไหน" และกลายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เสียภาษี $380 ล้านต่อปี เราน่าจะใช้เงินพวกนั้นไปกับการศึกษา!

พวกนักการเมืองกลับให้ทางเลือกปลอมๆ กับเรา เพิ่มภาษีขายปีละ $1 พันล้าน และเพิ่มภาษีเงินได้กับธุรกิจขนาดเล็ก หรือ ตัดงบโรงเรียน

ข้อเสนอที่ 30 ไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น: ไม่มีการรับประกันใดๆ เลยว่าจะมีเงินแม้เพียงหนึ่งดอลลาร์ที่ใช้สนับสนุนชั้นเรียน

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30: ที่จะยอมให้นักการเมืองเอาเงินสำหรับการศึกษาในปัจจุบันไปใช้กับโครงการอื่น เราไม่มีทางรู้ว่าเงินนั้นไปไหนแน่

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30: เป็นการยื่นเช็คเปล่าให้กับนักการเมืองซาคราเมนโต้โดยไม่มีการกำหนดงบประมาณ เงินสงเคราะห์ หรือการปฏิรูปการศึกษา

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30: ซึ่งทำร้ายธุรกิจขนาดเล็กและตำแหน่งงาน

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30: เป็นแค่เงินมากขึ้นให้นักการเมืองในซาคราเมนโต้ใช้จ่าย

อย่าเข้าใจผิด ข้อเสนอที่ 30 ไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น เป็นเพียงข้อแก้ตัวของนักการเมืองซาคราเมนโต้ที่จะเอาเงินจากเรามากขึ้นในขณะที่ทำร้ายเศรษฐกิจและไม่ได้ทำอะไรเพื่อช่วยการศึกษา

ชาวแคลิฟอร์เนียฉลาดพอที่จะไม่ถูกหลอก: *ลงคะแนน ไม่รับ ใน ข้อเสนอที่ 30!*

JOEL FOX, ประธาน
คณะกรรมาธิการดำเนินการธุรกิจขนาดเล็ก
JOHN KABATECK, กรรมการบริหาร
สหพันธ์ธุรกิจอิสระแห่งชาติ/แคลิฟอร์เนีย
KENNETH PAYNE ประธาน
สมาคมผู้เสียภาษีซาคราเมนโต้

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 30 ภาษีชั่วคราวสำหรับกองทุนการศึกษา รับรองการให้ทุนเพื่อการบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 30 ★

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30: ก็แค่ "เกมสลับที่ลวงตา (Shell Game)" ทางการเมืองมูลค่า $50 พันล้าน ที่ไม่ได้รับประกันว่ากองทุนใหม่นี้จะใช้สำหรับโรงเรียน

นักการเมืองที่อยู่เบื้องหลัง ข้อเสนอที่ 30 ต้องการให้เราเชื่อว่าหากผู้ลงคะแนนเห็นชอบกับการขึ้นภาษีมหาศาลอย่างรวดเร็วในเจ็ดปีของข้อเสนอที่ 30 เงินก้อนใหม่จะใช้สำหรับชั้นเรียน ไม่มีอะไรใกล้เคียงความเป็นจริง

ข้อเสนอที่ 30 ยอมให้นักการเมืองเล่น "เกมสลับที่ลวงตา (shell game)" แทนที่จะหาทุนก้อนใหม่ให้กับโรงเรียน:

- พวกเขาสามารถใช้เงินที่มีอยู่สำหรับโรงเรียนไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นและแทนที่เงินก้อนนั้นด้วยเงินภาษีที่เก็บเพิ่มใหม่ พวกเขาเอาเงินออกไปด้วยมือหนึ่งแล้วใส่กลับเข้าไปด้วยมืออีกข้างหนึ่ง ไม่ว่าพวกคุณจะทำอย่างไร ข้อเสนอที่ 30 ไม่ได้รับประกันว่าเงินหนึ่งเพ็นนีจะเข้าไปในกองทุนใหม่สำหรับโรงเรียน
- นักการศึกษาหลายคนเปิดเผยช่องโหว่นี้และแม้แต่สมาคมคณะกรรมการโรงเรียนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียก็ยังกล่าวว่า "...การริเริ่มร่างกฎหมายของผู้ว่าการรัฐนี้ไม่ได้เป็นการหาทุนก้อนใหม่ให้กับโรงเรียน" (20 พฤษภาคม 2012)
- หนังสือพิมพ์ The Wall Street Journal ระบุถึงช่องโหว่เดียวกันว่า "ผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย, Jerry Brown, พยายามที่จะชักชวนให้ผู้ลงคะแนนเสียงรับร่างการขึ้นภาษีของเขาในเดือนพฤศจิกายนนี้โดยบอกว่าจะเอาไปช่วยโรงเรียน เป็นการอำพรางความไม่จริงใจที่ว่าต้องการรายได้ที่จัดเก็บใหม่นี้เพื่อเอาไปกลบกองทุนบำนาญครูที่ยังเป็นหนี้ท่วมอยู่" บทบรรณาธิการ Wall Street Journal, 22 เมษายน 2012
- แม้แต่ในชื่อกฎหมายและบทสรุปอย่างเป็นทางการของข้อเสนอที่ 30 ก็ยังกล่าวว่าเงินกองทุนนี้สามารถใช้ "...ชำระภาระผูกพันของค่าใช้จ่ายอื่น"

นอกจากนี้ ไม่มีข้อกำหนด หรือการรับรองใดๆ ว่าเงินจะถูกใช้สำหรับชั้นเรียน และไม่มีอะไรในข้อเสนอที่ 30 ที่แสดงถึงการปฏิรูประบบการศึกษาที่จะตัดค่าใช้จ่ายสิ้นเปลือง ตัดระบบบริหารหรือค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ไม่จำเป็น

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30—ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

นักการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์พิเศษที่อยู่เบื้องหลังข้อเสนอที่ 30 ต้องการขึ้นภาษีเพื่อเอาไปจ่ายค่าใช้จ่ายที่ควบคุมไม่ได้ แต่ปฏิเสธที่จะผ่านร่างการปฏิรูปที่สำคัญ

- ผลประโยชน์พิเศษและนักการเมืองที่พวกเขาควบคุมได้ขัดขวางการปฏิรูปเงินบำนาญ เรามีหนี้เงินบำนาญ $500 พันล้านที่ไม่มีเงินสำรองพอจ่ายในรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งนักการเมืองปฏิเสธที่จะออกพระราชบัญญัติปฏิรูปที่แท้จริง
- กลุ่มคนเดียวกันนี้ได้ขัดขวางการปฏิรูปงบประมาณ นักการเมืองยังคงใช้จ่ายเงินมากกว่าที่รัฐมีอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอที่ 30 จะตอบแทนพฤติกรรมที่อันตรายนี้โดยการให้เงินพวกเขาใช้จ่ายมากขึ้นอีกพันๆ ล้านโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ ไม่มีการรับประกันว่าเงินจะไม่ถูกใช้อย่างสิ้นเปลือง หรือว่าเงินจะถูกใช้สำหรับชั้นเรียนจริงๆ

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30—หยุดการขู่เข็ญของนักการเมือง ผู้ว่าการรัฐ นักการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์พิเศษที่อยู่เบื้องหลังข้อเสนอที่ 30 ขู่ผู้ลงคะแนนเสียง พวกเขาบอกว่า "ลงคะแนนให้กับการขึ้นภาษีมหาศาลสิ หรือไม่เราก็จะไปเอาจากโรงเรียน" แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธที่จะปฏิรูประบบการศึกษาหรือระบบเบี้ยบำนาญเพื่อประหยัดเงิน

เราจำเป็นต้องทำให้เศรษฐกิจเติบโตเพื่อสร้างงานและตัดความสิ้นเปลือง ขจัดสิ่งไม่ถูกต้องของรัฐบาล ปฏิรูปกระบวนการจัดทำงบประมาณ และถามหาความรับผิดชอบจากนักการเมือง แทนการเห็นชอบกับภาษี $50 พันล้าน ที่เรียกเก็บเพิ่มอย่างรวดเร็วจากธุรกิจเล็กๆ และครอบครัวคนวัยทำงาน โดยไม่ได้แสดงความรับผิดชอบหรือการรับประกันใดๆ ว่ากองทุนที่จัดเก็บนี้จะใช้เพื่อการศึกษา

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 30—ปฏิรูปและสร้างงานก่อน ไม่ใช่ขึ้นภาษี

JON COUPAL, ประธาน
สมาคมผู้เสียภาษี Howard Jarvis
TOM BOGETICH, กรรมการบริหาร (เกษียณ)
คณะกรรมาธิการการศึกษารัฐแคลิฟอร์เนีย
DOUG BOYD, สมาชิก
คณะกรรมาธิการการศึกษาเทศมณฑลลอสแอนเจลิส

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 30 ★

หลังจากการตัดงบประมาณมาหลายปี ถึงเวลาต้องกำหนดความคุ้มครองต่อโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น

การควบคุมการเงินที่เข้มงวดของข้อเสนอที่ 30 จะรับประกันว่าเงินจะใช้ไปเพื่อการศึกษาและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่นเท่านั้น:

- รายได้ได้รับการรับรองในรัฐธรรมนูญว่าจะอยู่ในบัญชีพิเศษสำหรับโรงเรียนที่*สภานิติบัญญัติแตะต้องไม่ได้*
- การเงินจะถูกตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบ *ทุกปี*และไม่สามารถนำไปใช้กับการบริหาร หรือในระบบบริหารในซาคราเมนโต้
- ข้อเสนอที่ 30 ให้อำนาจการดำเนินคดีทางอาญาหากมีการใช้เงินผิดประเภท

ลูกหลานของเราสมควรได้รับสิ่งที่ดีกว่าชั้นเรียนที่แออัดที่สุดในประเทศ ข้อเสนอที่ 30 ขอให้คนรวยช่วยจ่ายส่วนที่เป็นธรรมเพื่อทำให้เรามีชั้นเรียนและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เพียงพอ

- ป้องกันไม่ให้เกิดการตัดงบประมาณมากไปกว่านี้ในปีนี้: ข้อเสนอที่ 30 เป็นการริเริ่มดำเนินการเดียวที่จะกันไม่ให้งบประมาณ $6 พันล้านถูกตัดโดยอัตโนมัติสำหรับโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในปีนี้ หากไม่มีข้อเสนอที่ 30 เราจะเผชิญกับเวลาเปิดเรียนที่สั้นลง ครูถูกเลิกจ้าง และค่าเล่าเรียนที่เพิ่มขึ้นสูงลิ่วในปีนี้
- จัดหากองทุนใหม่หลายพันล้านเพื่อการศึกษา: ข้อเสนอที่ 30 จัดหาเงินหลายพันล้านเพิ่มในกองทุนเพื่อลดขนาดของชั้นเรียนและนำชั้นเรียนศิลปะและพลศึกษา (PE) กลับมา
- คุ้มครองความปลอดภัยท้องถิ่นสาธารณะ: ข้อเสนอที่ 30 รับประกันการจัดหาทุนให้แก่งานความปลอดภัยท้องถิ่นสาธารณะในรัฐธรรมนูญรัฐและช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเรือนจำในอนาคต
- ช่วยสร้างสมดุลแก่งบประมาณ: ข้อเสนอที่ 30 เป็นการแก้ปัญหาระยาวส่วนหนึ่งที่จะสร้างดุลแก่งบประมาณรัฐ

ครู เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ผู้นำธุรกิจ และผู้ว่าการรัฐ Jerry Brown ล้วนสนับสนุนข้อเสนอที่ 30 เพราะเป็นเพียงมาตรการเดียวที่จะทำให้รัฐแคลิฟอร์เนียฟื้นตัวขึ้นมาได้

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ *www.YesOnProp30.com.*

JENNIFER A. WAGGONER, ประธาน
สันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
JOSHUA PECHTHALT, ประธาน
สมาคมครูแคลิฟอร์เนีย
SCOTT R. SEAMAN, ประธาน
สมาคมนายตำรวจใหญ่แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่

31 งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

- กำหนดวงเงินงบประมาณรัฐสองปี
- ห้ามสมาชิกสภานิติบัญญัติ มีค่าใช้จ่ายเกินกว่า 25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เว้นเสียแต่ว่าจะมีรายได้มาหักล้าง หรือมีการระบุการลดค่าใช้จ่าย
- ยินยอมให้ผู้ว่าการรัฐตัดงบประมาณเพียงฝ่ายเดียวในกรณีที่มีการประกาศภาวะฉุกเฉินทางการคลัง หากสภานิติบัญญัติล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่
- กำหนดให้มีการทบทวนผลการปฏิบัติงานของทุกโครงการของรัฐ
- กำหนดเป้าหมายผลการปฏิบัติงานภายใต้งบประมาณของรัฐและท้องถิ่น
- จำเป็นต้องพิมพ์เผยแพร่ร่างกฎหมายอย่างน้อยสามวันก่อนการลงคะแนนเสียงกฎหมาย
- อนุญาตให้รัฐบาลท้องถิ่นปรับเปลี่ยนกฎหมายที่ใช้ควบคุมโครงการต่างๆ ที่ใช้งบประมาณของรัฐ เว้นเสียแต่ว่าสภานิติบัญญัติ หรือ หน่วยงานรัฐ ปฏิเสธไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงภายใน 60 วัน

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- ลดภาษีขายของรัฐประมาณ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ซึ่งสอดคล้องกันกับการเพิ่มขึ้นของงบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่นบางแห่ง
- อื่นๆ ในด้านการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รายรับและรายจ่ายของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นที่สำคัญจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในอนาคตโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

อธิบายโดยสรุป

ร่างกฎหมายนี้เปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบบางประการของรัฐบาลท้องถิ่น, สภานิติบัญญัติรัฐ และผู้ว่าการรัฐ และยังได้เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การดำเนินงานของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นบางอย่างด้วย ภาพที่ 1 สรุปบทบัญญัติหลักของร่างกฎหมาย ซึ่งแต่ละข้อจะได้อภิปรายในรายละเอียด ต่อไป

แผนงานการให้อำนาจและการให้ทุนแก่รัฐบาลท้องถิ่น

ข้อเสนอ

อนุญาตให้รัฐบาลท้องถิ่นพัฒนาแผนงานใหม่ ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ เทศมณฑลต่างๆ และหน่วยงานปกครองท้องถิ่นอื่นๆ (เช่น เมือง โรงเรียนรัฐบาล วิทยาลัยชุมชน และเขตปกครองพิเศษ) สามารถสร้างแผนงานเพื่อประสานกับการให้บริการสาธารณะ แผนงานอาจเกี่ยวข้องกับการส่งมอบบริการในพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การศึกษา การบริการสังคม ความปลอดภัยสาธารณะ และสาธารณสุข แต่ละแผนงานอาจได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการกำกับดูแลของ (1) เทศมณฑล (2) โรงเรียนรัฐบาล ที่ให้บริการแก่นักเรียนส่วนใหญ่ในเทศมณฑล และ (3) หน่วยงานปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ที่เป็นตัวแทนของประชาชนในเทศมณฑล หน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ จะได้รับทุนจากรัฐเพื่อการดำเนินการตามแผนงาน (ตามที่อธิบายข้างล่าง)

อนุญาตให้รัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานปกครองท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงการบริหารโครงการที่รัฐสนับสนุนทุน หากหน่วยงานปกครองท้องถิ่นพบว่ากฎหมายรัฐหรือกฎเกณฑ์รัฐจำกัดขีดความสามารถในการดำเนินการตามแผนงาน หน่วยงานปกครองท้องถิ่นสามารถพัฒนาระเบียบวิธีการปฏิบัติงานท้องถิ่นที่ "เท่ากันในการสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์" ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายรัฐหรือกฎเกณฑ์รัฐที่มีอยู่ หน่วยงานปกครองท้องถิ่นสามารถทำตามระเบียบวิธีการปฏิบัติงานท้องถิ่นเหล่านี้แทนการทำตามกฎหมายรัฐ หรือกฎเกณฑ์รัฐในการบริหารโครงการรัฐที่รัฐให้เงินทุนสนับสนุน

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

สภานิติบัญญัติแห่งรัฐ (ในกรณีที่เป็นกฎหมายรัฐ) หรือกรมงานรัฐที่เกี่ยวข้อง (ในกรณีที่เป็นกฎเกณฑ์รัฐ) จะมีโอกาสปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงระเบียบวิธีการปฏิบัติงานท้องถิ่นเหล่านี้ ระเบียบวิธีการปฏิบัติงานท้องถิ่นที่พัฒนาโดยท้องถิ่นจะหมดอายุภายหลังครบสี่ปียกเว้นว่ามีการต่ออายุโดยผ่านขั้นตอนเดียวกัน

ยินยอมให้โอนงานจัดสรรภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่หน่วยงานท้องถิ่น ผู้เสียภาษีรัฐแคลิฟอร์เนียจ่ายเงินประมาณปีละ $50 พันล้านเป็นค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่ส่วนการปกครองท้องถิ่น กฎหมายรัฐควบคุมวิธีการแบ่งภาษีโรงเรือนและที่ดินระหว่างหน่วยงานปกครองท้องถิ่นในแต่ละเทศมณฑล ร่างกฎหมายนี้อนุญาตให้ส่วนการปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนว่าจะโอนภาษีโรงเรือนและที่ดินที่จัดสรรให้กับแต่ละหน่วยงานด้วยกันด้วยวิธีการที่พวกเขาเลือก แต่ละหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่ได้รับผลนี้จะต้องเห็นชอบต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยคะแนนเสียงสองในสามของคณะกรรมการควบคุม

ย้ายรายได้ภาษีขายบางรายการให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น ปัจจุบัน อัตราภาษีขายในรัฐเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 8 เล็กน้อย ซึ่งทำให้เกิดรายได้ $42.2 พันล้าน ในปี 2009–10 ซึ่งมีการจัดสรรเท่าๆ กันโดยคร่าวๆ แก่รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่น เริ่มต้นในปีงบประมาณ 2013–14 กฎหมายนี้จะย้ายส่วนเล็กๆ ซึ่งเป็นสัดส่วนของรัฐให้แก่เทศมณฑลที่นำแผนงานใหม่ไปดำเนินการ โดยที่มาตรการนี้ไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาษีขายที่จ่ายโดยผู้เสียภาษี การย้ายนี้จะเพิ่มรายได้ให้แก่หน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นในเทศมณฑลต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในแผนงานเป็นมูลค่ารวมราว $200 ล้านต่อปีในระยะอันใกล้ รัฐบาลแห่งรัฐจะสูญรายได้ในจำนวนที่เท่ากัน ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถให้เงินสนับสนุนโครงการรัฐได้ต่อไป ภาษีขายจะถูกจัดสรรให้แก่เทศมณฑลต่างๆ ที่มีส่วนร่วมตามจำนวนประชากร ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้แผนงานท้องถิ่นเสนอการจัดสรรนี้รวมทั้งกองทุนอื่นๆ ที่มุ่งหมายจะสนับสนุนการทำให้แผนการดำเนินงานท้องถิ่นลุล่วง

ภาพที่ 1

บทบัญญัติหลักของข้อเสนอที่ 31

✓ **ให้อำนาจและให้ทุนแก่แผนงานรัฐบาลท้องถิ่น**
- รายการของรัฐให้แก่เทศมณฑลซึ่งมีหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ดำเนินแผนงานเพื่อประสานการให้บริการสาธารณะ
- อนุญาตให้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นพัฒนาขั้นตอนการปฏิบัติงานของตนเองในการบริหารโครงการที่รัฐให้ทุนสนับสนุน
- อนุญาตให้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นโอนภาษีโรงเรือนและที่ดินท้องถิ่น ในระหว่างหน่วยงานเอง

✓ **จำกัดอำนาจของสภานิติบัญญัติรัฐในการผ่านร่างพระราชบัญญัติ บางฉบับ**
- จำกัดอำนาจของสภานิติบัญญัติรัฐในการผ่านร่าง พระราชบัญญัติบางฉบับที่เป็นการเพิ่มรายจ่ายหรือลดรายได้รัฐ ยกเว้นว่ามีการระบุถึงแหล่งรายได้ใหม่ และ/หรือ การลดรายจ่าย
  - ยกเว้นบางประเภทของพระราชบัญญัติจากข้อกำหนดที่กล่าวมา
- กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติและร่างแก้ไขพระราชบัญญัติ เกือบทั้งหมดต้องแสดงต่อสาธารณชนอย่างน้อยสามวันก่อนวันลงมติ

✓ **ขยายอำนาจของผู้ว่าการรัฐในการลดรายจ่ายรัฐ**
- อนุญาตให้ผู้ว่าการรัฐลดรายจ่ายรัฐระหว่างวิกฤติการเงินรัฐ ในบางสถานการณ์ได้

✓ **เปลี่ยนขั้นตอนการจัดทำงบประมาณสาธารณะและการกำกับดูแล**
- เปลี่ยนขั้นตอนการจัดทำงบประมาณรัฐจากหนึ่งปีเป็นสองปีงบประมาณ
- กำหนดช่วงเวลาหนึ่งในวาระการทำงานสองปีของสภานิติบัญญัติรัฐให้ดำเนินการกำกับดูแลทางกฎหมายต่อโครงการสาธารณะต่างๆ
- กำหนดให้รัฐและรัฐบาลท้องถิ่นประเมินความมีประสิทธิภาพของโครงการและอธิบายความเหมาะสมของงบประมาณกับวัตถุประสงค์

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 31 ดูหน้า 84

ผลกระทบทางงบประมาณ

นอกไปจากการย้ายเงิน $200 ล้านที่อธิบายข้างต้น จะมีผลกระทบทางงบประมาณอื่นต่อรัฐและหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น การอนุญาตให้ส่วนการปกครองท้องถิ่นพัฒนาระเบียบวิธีการปฏิบัติงานของตนเองได้ในการบริหารโครงการรัฐที่รัฐให้เงินทุนสนับสนุนอาจนำไปสู่ความแตกต่างของผลการดำเนินงานของโครงการและค่าใช้จ่ายของรัฐและท้องถิ่นที่อาจเกิดขึ้นก็เป็นได้ การอนุญาตให้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นเป็นผู้โอนภาษีโรงเรือนและที่ดินอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินที่ให้แก่แต่ละหน่วยงาน แต่ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของยอดเงินรวมภาษีโรงเรือนและที่ดินที่จ่ายโดยผู้เสียภาษี นอกจากนี้ หน่วยงานปกครองท้องถิ่นอาจใช้เงินเพิ่มเล็กน้อยเพื่อสร้างและบริหารแผนงานของตน ความเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลจากส่วนนี้ของร่างกฎหมายจะขึ้นอยู่กับ (1) จำนวนเทศมณฑลที่สร้างแผนงาน (2) จำนวนหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่เปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานในการบริหารโครงการที่รัฐให้เงินทุน และ (3) ผลการดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้น ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของร่างกฎหมายนี้ต่อรัฐและหน่วยงานปกครองท้องถิ่นจึงไม่อาจคาดล่วงหน้าได้ ในบางเทศมณฑลอาจมีผลกระทบต่างๆ ที่สำคัญ

จำกัดอำนาจในการผ่านพระราชบัญญัติบางฉบับของสภานิติบัญญัติรัฐ

กฎหมายปัจจุบัน

ร่างกฎหมายงบประมาณและอื่นๆ แต่ละปีสภานิติบัญญัติรัฐและผู้ว่าการรัฐอนุมัติร่างกฎหมายงบประมาณและร่างกฎหมายอื่นๆ ร่างกฎหมายงบประมาณอนุญาตการใช้จ่ายจากกองทุนทั่วไปและจากบัญชีอื่นๆ ของรัฐ (กองทุนทั่วไป คือ บัญชีในการดำเนินงานหลักของรัฐ ที่ให้ทุนแก่การศึกษา สาธารณสุข บริการสังคม ทัณฑสถานและโครงการอื่นๆ) โดยทั่วไป กำหนดให้มีเสียงสนับสนุนส่วนใหญ่จากทั้งสองสภาของสภานิติบัญญัติรัฐ (วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร) เพื่อลงมติเห็นชอบร่างกฎหมายงบประมาณและร่างกฎหมายอื่นๆ ส่วนใหญ่ อย่างไรก็ดี มีข้อกำหนดให้ต้องมีเสียงสองในสามจากทั้งสองสภาเพื่อผ่านร่างการขึ้นการจัดเก็บภาษีรัฐ

ในส่วนของขั้นตอนปฏิบัติปกติในการพิจารณากฎหมายใหม่ สภานิติบัญญัติรัฐและผู้ว่าการรัฐจะพิจารณาประเมินถึงผลกระทบของกฎหมายที่เสนอต่อรายได้และรายจ่ายรัฐ ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งรัฐไม่ได้บัญญัติให้รัฐต้องระบุว่าจะให้เงินทุนแก่กฎหมายใหม่แต่ละฉบับอย่างไร แต่ได้บัญญัติไว้ว่างบประมาณรัฐทั้งหมดต้องสมดุล โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่า แต่ละปีเมื่อรัฐลงมติเห็นชอบงบประมาณ รัฐจะต้องแสดงรายได้ประเมินกองทุนทั่วไปที่จะต้องเท่ากับหรือมากกว่ารายจ่ายที่อนุมัติของกองทุนทั่วไป

ข้อเสนอ

จำกัดอำนาจในการเพิ่มค่าใช้จ่ายของสภานิติบัญญัติรัฐ ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สภานิติบัญญัติรัฐต้องแสดงว่าจะสนับสนุนทุนแก่ร่างกฎหมายบางฉบับที่เพิ่มรายจ่ายรัฐในแต่ละปีงบประมาณเกินกว่า $25 ล้านได้อย่างไร ด้วยการลดรายจ่ายต่างๆ, ด้วยการเพิ่มรายได้ต่างๆ หรือทั้งคู่รวมกัน ข้อกำหนดจะบังคับใช้กับร่างกฎหมายที่สร้างหน่วยงานรัฐหรือโครงการรัฐใหม่, ขยายหน่วยงานรัฐหรือโครงการรัฐปัจจุบัน หรือสร้างโครงการท้องถิ่นที่รัฐควบคุม การยกเว้นของข้อกำหนดนี้มี ร่างกฎหมายที่อนุญาตให้มีรายจ่ายครั้งเดียวของหน่วยงานหรือโครงการรัฐ, การเพิ่มทุนสำหรับหน่วยงานหรือโครงการอันเนื่องมาจากปริมาณงาน หรือค่าครองชีพ, การให้เงินทุนที่กำหนดโดยรัฐบัญญัติ หรือ การขึ้นค่าแรงหรือค่าชดเชยแก่ลูกจ้างรัฐตามข้อตกลงการเจรจาต่อ

รองกับสหภาพแรงงาน ร่างกฎหมายนี้ยังได้ยกเว้นแก่ร่างกฎหมายที่นำการลดการให้เงินทุนแก่โครงการรัฐกลับมาใช้ใหม่เพื่อช่วยสร้างสมดุลแก่งบประมาณรัฐในปีใดๆ หลังปี 2008–09

จำกัดอำนาจของสภานิติบัญญัติในการลดรายได้รัฐ ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สภานิติบัญญัติรัฐต้องแสดงว่าจะชำระเงินในส่วนของร่างกฎหมายที่ลดการจัดเก็บภาษีหรือรายได้อื่นของรัฐในแต่ละปีงบประมาณเกินกว่า $25 ล้าน ได้อย่างไร ด้วยการลดรายจ่ายต่างๆ, ด้วยการเพิ่มรายได้ต่างๆ หรือทั้งคู่รวมกัน

เปลี่ยนแปลงเงื่อนเวลาที่สภานิติบัญญัติรัฐสามารถผ่านร่างกฎหมาย ร่างกฎหมายนี้สร้างการเปลี่ยนแปลงอื่นที่อาจกระทบต่อเงื่อนเวลาการผ่านร่างกฎหมายต่างๆ ของสภานิติบัญญัติ ตัวอย่างเช่น กำหนดให้สภานิติบัญญัติจัดแสดงร่างกฎหมายและร่างการแก้ไขกฎหมายต่อสาธารณชนเป็นเวลาอย่างน้อยสามวันก่อนวันลงมติเพื่อผ่านร่างดังกล่าว (ยกเว้น ร่างกฎหมายบางฉบับที่เกี่ยวข้องกับภัยร้ายแรงทางธรรมชาติ หรือการโจมตีของผู้ก่อการร้าย)

ผลกระทบทางงบประมาณ

ร่างกฎหมายนี้จะทำให้การผ่านร่างกฎหมายบางฉบับของสภานิติบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มการใช้จ่ายหรือการลดรายได้ของรัฐยากขึ้น การจำกัดความสามารถของสภานิติบัญญัติด้วยวิธีการนี้จะมีผลต่อการใช้จ่ายกองทุนรัฐในบริการสาธารณะน้อยลง หรือมีการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมมากขึ้นกว่าที่เป็น เนื่องจากผลกระทบทางงบประมาณในส่วนนี้ของร่างกฎหมายขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในอนาคตของสภานิติบัญญัติ จึงไม่อาจคาดการถึงผลกระทบได้แต่ก็เป็นไปได้ว่าจะเกิดผลกระทบที่สำคัญเมื่อเวลาผ่านไป เนื่องจากรัฐให้เงินทุนจำนวนมากแก่ส่วนการปกครองท้องถิ่น ดังนั้นจึงอาจได้รับผลกระทบด้วยเช่นกันเมื่อเวลาผ่านไป

ขยายอำนาจของผู้ว่าการรัฐในการลดรายจ่ายรัฐ

กฎหมายที่ใช้อยู่

ภายใต้ข้อเสนอที่ 58 (2004) หลังจากร่างกฎหมายงบประมาณได้รับการเห็นชอบ ผู้ว่าการรัฐอาจประกาศวิกฤติการเงินแห่งรัฐ หากเขาหรือเธอลงความเห็นว่ารัฐกำลังเผชิญปัญหาขาดแคลนรายได้หรือการใช้จ่ายที่สูงเกินกว่างบประมาณอย่างมาก เมื่อมีการประกาศวิกฤติการเงินแล้ว ผู้ว่าการรัฐจะเรียกประชุมวิสามัญสภานิติบัญญัติรัฐเพื่อเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการเงิน สภานิติบัญญัติรัฐมีเวลา 45 วันที่จะพิจารณาขานรับ อย่างไรก็ดี อำนาจของผู้ว่าการรัฐในการตัดรายจ่ายรัฐมีอยู่จำกัดแม้ว่าสภานิติบัญญัติรัฐจะไม่ดำเนินการใดๆ ในระหว่าง 45 วันนั้น

ข้อเสนอ

อนุมัติให้ผู้ว่าการรัฐลดรายจ่ายได้ในบางสถานการณ์ ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ หากสภานิติบัญญัติรัฐไม่ผ่านกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการเงินภายใน 45 วัน ผู้ว่าการรัฐสามารถลดรายจ่ายบางอย่างจากกองทุนทั่วไปได้ ผู้ว่าการรัฐไม่สามารถลดรายจ่ายที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญหรือรัฐบัญญัติ เช่น รายจ่ายเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ หนี้บริการ การสมทบกองทุนบำนาญ และรายจ่ายบางอย่างตามโครงการสาธารณสุขและบริการสังคม (ประเภทของรายจ่ายเหล่านี้ อยู่ในรายการบัญชีรายจ่ายหลักของกองทุนทั่วไป) ยอดรวมจำนวนเงินรายจ่ายที่ถูกลดต้องไม่มากไปกว่าจำนวนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อทำให้งบประมาณสมดุล สภานิติบัญญัติรัฐอาจยกเลิกทั้งหมดหรือบางส่วนของการลดรายจ่ายด้วยการลงคะแนนเสียงสองในสามในทั้งสองสภา

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 31 ดูหน้า 84

ผลกระทบทางงบประมาณ

การขยายขีดความสามารถของผู้ว่าการรัฐที่จะลดรายจ่ายอาจส่งผลต่อรายจ่ายโดยรวมของรัฐที่ต่ำกว่าที่อาจจะเป็น ผลกระทบทางงบประมาณจากการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่อาจคาดเดาได้แต่เป็นไปได้ว่าจะมีผลสำคัญในบางปี งบประมาณส่วนการปกครองท้องถิ่นก็อาจได้รับผลกระทบจากรายจ่ายรัฐที่ต่ำลง

การเปลี่ยนแปลงในการตั้งงบประมาณสาธารณะและขั้นตอนการกำกับดูแล

ข้อเสนอ

การเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณเป็นขั้นตอนการดำเนินงานประจำสองปีงบประมาณ ร่างกฎหมายนี้เปลี่ยนขั้นตอนการดำเนินงานตามงบประมาณรัฐจากหนึ่งปี (ต่อปี) เป็นสองปี (ต่อสองปี) ทุกๆ สองปี เริ่มจากปี 2015 ผู้ว่าการรัฐจะยื่นเสนองบประมาณสำหรับสองปีงบประมาณที่จะมาถึง ตัวอย่างเช่น ในเดือนมกราคมปี 2015 ผู้ว่าการรัฐจะเสนองบประมาณประจำปีงบประมาณที่เริ่มต้นในเดือนกรกฎาคม ปี 2015 และปีงบประมาณที่เริ่มต้นในเดือนกรกฎาคม ปี 2016 ทุกๆ สองปี เริ่มจากปี 2016 ผู้ว่าการรัฐจะยื่นเสนองบประมาณปรับปรุง ร่างกฎหมายนี้ไม่ได้เปลี่ยนกำหนดเวลาสุดท้ายที่จะต้องทำให้เสร็จตามรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่สำหรับสภานิติบัญญัติรัฐในการผ่านร่างกฎหมายงบประมาณภายในวันที่ 15 มิถุนายน

กำหนดระยะเวลาเฉพาะสำหรับสภานิติบัญญัติรัฐในการกำกับดูแลและสนับสนุนเชิงนโยบายโครงการสาธารณะต่างๆ ปัจจุบัน สภานิติบัญญัติรัฐกำกับดูแลและพิจารณากิจกรรมต่างๆ ของโครงการรัฐและท้องถิ่นเป็นช่วงๆ ตลอดวาระการทำงานสองปี ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สภานิติบัญญัติใช้เวลาส่วนหนึ่งของวาระการทำงานสองปี—เริ่มต้นในเดือนกรกฎาคมของทุกสองปีของแต่ละวาระการทำงาน—ในการกำกับดูแลโครงการและพิจารณาทบทวนโครงการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สภานิติบัญญัติรัฐสร้างขั้นตอนการปฏิบัติงานและใช้ขั้นตอนนั้นในการพิจารณาทบทวนทุกโครงการที่สนับสนุนทุนโดยรัฐ—ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่ดำเนินงานโดยรัฐหรือหน่วยงานปกครองท้องถิ่น—อย่างน้อยทุกๆ ห้าปีครั้ง ในระหว่างดำเนินการกำกับดูแลนี้ สภานิติบัญญัติรัฐจะผ่านร่างกฎหมายใดๆ มิได้นอกจากว่าร่างกฎหมายนั้น (1) มีผลบังคับใช้ทันที (ซึ่งโดยทั่วไปต้องมีเสียงสนับสนุนสองในสามจากทั้งสองสภา) หรือ (2) ล้มล้างการยับยั้งของผู้ว่าการรัฐ (ซึ่งต้องมีเสียงสนับสนุนสองในสามจากทั้งสองสภาเช่นกัน)

บัญญัติข้อกำหนดในการจัดทำงบประมาณรัฐและท้องถิ่น ปัจจุบัน รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นมีความยืดหยุ่นอย่างมากในการกำหนดว่าจะประเมินผลการดำเนินงานโครงการสาธารณะต่างๆ อย่างไร ร่างกฎหมายนี้บัญญัติข้อกำหนดทั่วไปสำหรับรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นในการรวมรายการใหม่ๆ ไว้ในการจัดทำงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานรัฐบาลต่างๆ จะต้องประเมินประสิทธิภาพของโครงการต่างๆ ของตนและอธิบายว่างบประมาณกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้บรรจบกันอย่างไร รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นต้องรายงานความก้าวหน้าของโครงการตามวัตถุประสงค์ในการประชุม

ผลกระทบทางงบประมาณ

รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นจะประสบกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการจัดทำระบบในการดำเนินการตามข้อกำหนดการจัดทำงบประมาณใหม่และการจัดการตามข้อกำหนดการประเมินใหม่ ค่าใช้จ่ายนี้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวิธีการที่เจ้าหน้าที่รัฐและท้องถิ่นใช้ในการดำเนินการตามข้อกำหนด ทั่วทั้งรัฐ ค่าใช้จ่ายน่าจะอยู่ที่ **ปีละหลายล้านถึงปีละหลายสิบล้านและ** ลดลงเมื่อเวลาผ่านไป ข้อกำหนดการจัดทำงบประมาณและการประเมินใหม่เหล่านี้อาจมีผลต่อการตัดสินใจในหลายทาง—เช่น การจัดลำดับความสำคัญค่าใช้จ่ายใหม่, การกำหนดแผนงานเพื่อความมี

ประสิทธิภาพ และการเพิ่มการลงทุนในโครงการบางส่วน ผลกระทบทางงบประมาณต่อหน่วยงานรัฐบาลต่างๆ ไม่อาจคาดเดาได้

สรุปผลกระทบทางงบประมาณของร่างกฎหมาย

ตามที่สรุปในภาพที่ 2 ร่างกฎหมายนี้ย้ายรายได้จากภาษีขายรัฐบางรายการไปยังเทศมณฑลต่างๆ เพื่อการดำเนินงานแผนงานท้องถิ่น การโอนย้ายนี้มีผลให้รายได้รัฐลดลงไปปีละ $200 ล้าน และเพิ่มเงินทุนให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นในเทศมณฑลต่างๆ ด้วยยอดเดียวกัน ผลกระทบสุทธิของการเปลี่ยนแปลงทางงบประมาณอื่นๆ ของรัฐและท้องถิ่นของร่างกฎหมายนี้โดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในอนาคตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และ ดังนั้นจึงยากที่จะคาดเดาได้ ในระยะยาว ความเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ของรายจ่ายและรายได้ของรัฐและท้องถิ่นอาจทำให้มีรายได้จากภาษีขายมากกว่าที่ได้กล่าวไปข้างต้นมากขึ้นกว่า $200 ล้าน

ภาพที่ 2
ผลกระทบทางงบประมาณที่สำคัญของข้อเสนอที่ 31

	รัฐบาลแห่งรัฐ	รัฐบาลท้องถิ่น
ให้ทุนสำหรับแผนงาน		
ให้ทุนสำหรับแผนงาน	รายได้ประจำปีลดลง $200 ล้าน	รายได้ประจำปีเพิ่มขึ้น $200 ล้าน แก่รัฐบาลท้องถิ่นในเทศมณฑลต่างๆ ที่พัฒนาแผนการดำเนินงาน
ผลกระทบของแผนงานใหม่	คาดเดาไม่ได้แต่เป็นไปได้ว่ามาก	คาดเดาไม่ได้แต่เป็นไปได้ว่ามากในบางเทศมณฑล
จำกัดอำนาจของสภานิติบัญญัติรัฐในการผ่านร่างพระราชบัญญัติบางร่าง	เป็นไปได้ว่ารายจ่ายต่ำลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของสภานิติบัญญัติรัฐ	เป็นไปได้ว่ารายจ่ายต่ำลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของสภานิติบัญญัติรัฐ
ขยายอำนาจของผู้ว่าการรัฐในการลดรายจ่ายรัฐ	เป็นไปได้ว่ารายจ่ายต่ำลงในบางปี	เป็นไปได้ว่าการให้ทุนจากรัฐสำหรับโครงการท้องถิ่นต่ำลงในบางปี
เปลี่ยนขั้นตอนการจัดทำงบประมาณสาธารณะและการกำกับดูแล		
ค่าใช้จ่ายการดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายการดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายการดำเนินการ
ผลกระทบของข้อกำหนดใหม่	คาดการณ์ไม่ได้	คาดการณ์ไม่ได้

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 31 ดูหน้า 84

ข้อเสนอที่ 31 งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 31 ★

ในช่วงเวลาที่ดีและร้าย รัฐแคลิฟอร์เนียมีงบประมาณรัฐที่ติดลบมานาน มีนักการเมืองที่ใช้จ่ายเงินไปมากกว่ารายได้ที่รัฐบาลแห่งรัฐนำเข้ามา เงินจำนวนมากหมดไปกับความสิ้นเปลือง, การใช้ผิดประเภท และการกู้ยืมมากเกินไป บ่อยครั้งที่งบประมาณขึ้นอยู่กับการบังคับควบคุมของกลุ่มผลประโยชน์มากกว่าผลงานที่ชาวแคลิฟอร์เนียอยากเห็นความสัมฤทธิ์ผล ข้อเสนอที่ 31 ผลักดันให้นักการเมืองรัฐยุติการใช้เงินที่พวกเขาไม่มีในที่สุด และให้ข้อมูลที่สำคัญแก่ผู้ลงคะแนนเสียงและผู้เสียภาษีเพื่อเรียกร้องความรับผิดชอบของนักการเมือง

ในรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระแสดงให้เห็นว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานของรัฐในช่วงระหว่างปี 2003 และปี 2010 ที่รัฐควรจะประหยัดเงินให้แก่ผู้เสียภาษีได้ราว $1.2 พันล้าน หากได้มีการปฏิรูปการดำเนินงานและปรับปรุงความมีประสิทธิภาพดังข้อเสนอของผู้ตรวจสอบบัญชี ความพยายามล่าสุดในการรวมระบบบริหารคดีในศาลเข้าด้วยกันทำให้เกิดความสิ้นเปลืองเงินภาษีมากกว่า $500 ล้าน โดยที่มากกว่า $200 ล้านเป็นการตั้งงบประมาณไว้สูงเกินไป เพียงเพื่อที่จะเชื่อมต่อ 7 เทศมณฑลในจำนวนทั้งหมด 58 เทศมณฑลก่อนที่โครงการนี้จะถูกละทิ้ง

ข้อเสนอที่ 31 กำหนดให้มีการสร้างสมดุลงบประมาณอย่างแท้จริง หยุดการใช้เงินหลายพันล้านดอลลาร์โดยไม่มีการพิจารณาตรวจสอบจากสาธารณชนหรือการกำกับดูแลของพลเมือง ถ้าเราไม่ผ่านข้อเสนอที่ 31 อีกหลายร้อยล้านดอลลาร์ในแต่ละปีจะสูญเปล่าโดยที่เงินเหล่านั้นน่าจะใช้ไปกับโรงเรียนท้องถิ่น หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานอื่นๆที่สำคัญในชุมชน

ข้อเสนอที่ 31 ไม่ได้เพิ่มภาษีหรือค่าใช้จ่ายแก่ผู้เสียภาษี หรือสร้างระบบบริหารราชการใหม่ ข้อเสนอที่ 31 ทำให้เข้าใจชัดเจนว่าบทบัญญัติที่เสนอควรได้นำมาใช้กับแหล่งทรัพยากรที่มีอยู่ และช่วยประหยัดโดยการที่เงินภาษีกลับคืนสู่เมืองและเทศมณฑล

รับ ในข้อเสนอที่ 31 จะ:

- *เพิ่มการมีส่วนร่วมของสาธารณะและความโปร่งใส*—หยุดการอนุมัติงบประมาณรัฐโดยปราศจากการพิจารณาของสาธารณชน ปัจจุบันงบประมาณรัฐไม่มีความโปร่งใสอย่างแท้จริง หรือ ไม่มีการกำหนดให้รายงานต่อสาธารณชน ข้อเสนอที่ 31 กำหนดให้รัฐบาลแห่งรัฐแสดงการเสนองบประมาณต่อสาธารณชนเพื่อพิจารณา *อย่างน้อย* สามวันก่อนการลงมติของสภา
- *บังคับให้มีการกำกับดูแลและการจำกัดการใช้จ่ายใหม่ของรัฐบาล*—ข้อเสนอที่ 31 ห้ามรัฐให้ทุนกับค่าใช้จ่ายใหม่หรือ ลดรายได้มากกว่า $25 ล้าน โดยไม่ระบุแหล่งทุนก่อน
- *เพิ่มการควบคุมท้องถิ่นและความยืดหยุ่น*—งบประมาณรัฐปี 2012 ดึงเงินไป $1.4 พันล้าน จากรัฐบาลท้องถิ่น ข้อเสนอที่ 31 คืนเงินถึง $200 ล้านแก่ส่วนการปกครองท้องถิ่นเพื่อใช้ในโครงการที่สำคัญของท้องถิ่น และให้ความยืดหยุ่นมากขึ้นแก่เมือง เทศมณฑล และโรงเรียนรัฐบาล รวมทั้งอำนาจที่จะออกแบบบริการที่จะพัฒนาผลการดำเนินงานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
- *กำหนดการดำเนินการและผลในงบประมาณ*—กำหนดให้รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการบรรลุผลสำเร็จของผลการดำเนินงานที่วัดได้และแสดงความรับผิดชอบ โดยกำหนดให้สภานิติบัญญัติรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นจัดพิมพ์รายงานผลการดำเนินงานสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ และประเมินความมีประสิทธิภาพของโครงการต่างๆ ก่อนจะมีการตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายเพิ่มเติม
- *กำหนดการพิจารณาทบทวนการดำเนินการของโครงการรัฐบาลรัฐ*—กำหนดให้โครงการรัฐบาลแห่งรัฐได้มีการพิจารณาโดยสาธารณชนเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อกำหนดวิธีการพัฒนาผลงาน—หรือย้ายทุนไปให้กับโครงการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่า
- *กำหนดการทำงบประมาณรัฐสองปี*—ป้องกันนักการเมืองจากเงื่อนงำการผ่านงบระยะสั้น กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ออกกฎหมายพัฒนาแนวทางการจัดทำงบประมาณระยะยาว

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 31 จำกัดการใช้จ่ายของรัฐบาล—เพิ่มความเชื่อมั่นแก่สาธารณชนในการจัดทำงบประมาณรัฐ

ผู้พิพากษา CRUZ REYNOSO
ผู้พิพากษาศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (เกษียณ)
ผู้พิพากษา DELAINE A. EASTIN
อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล
ศาสตราจารย์ JAMES FISHKIN, ดร.
มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 31 ★

ข้อเสนอที่ 31 จะไม่สร้างสมดุลงบประมาณ, เพิ่มการสนับสนุนเงินโครงการสาธารณะ หรือ ปรับปรุงการดำเนินงาน

หากข้อเสนอที่ 31 ได้ทำตามคำสัญญาที่โต้แย้งไว้ เราก็จะสนับสนุน แต่นี่ไม่เป็นเช่นนั้น กลับกันข้อเสนอนี้ได้เพิ่มกฎเกณฑ์ซับซ้อน, ข้อจำกัดและข้อกำหนดใหม่ๆ แทรกในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ทำให้การดำเนินงานของรัฐบาลท้องถิ่นยุ่งยากมากขึ้น สิ้นเปลืองมากขึ้น ช้าลง และด้อยประสิทธิภาพ บทบัญญัติสับสนและกำกวมมากจนกระทั่งว่าต้องใช้เวลาหลายปีในการตีความของศาลหากมีการฟ้องร้องคดีเพื่อจะหาความหมาย ข้อเสนอที่ 31 จะเพิ่มค่าใช้จ่าย เพิ่มการควบคุมระบบราชการ และกัดกร่อนความคุ้มครองสาธารณะ

ข้อเสนอนี้ยินยอมให้นักการเมืองท้องถิ่นล้มล้างหรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่พวกเขาไม่ชอบ, ค่อยๆ ทำลายการคุ้มครองคุณภาพอากาศ, สาธารณสุข, ความปลอดภัยในการทำงานของคนงาน โดยไม่ต้องมีการลงคะแนนเสียงจากประชาชน ข้อเสนอที่ 31 จะทำให้เกือบเป็นไปไม่ได้ที่จะลดภาษี หรือเพิ่มงบให้กับการศึกษา

ข้อเสนอนี้ห้ามการลดภาษีเว้นเสียแต่ว่ามีการขึ้นภาษีประเภทอื่นๆ หรือมีการลดทุนโครงการ และห้ามการเพิ่มทุนให้กับโรงเรียนเว้นเสียแต่ว่ามีการขึ้นภาษีหรือลดทุนโครงการอื่นๆ

ข้อเสนอที่ 31 มีช่องโหว่มากมายจนกระทั่งสมาชิกขององค์กรที่สนับสนุนหลายรายถอนตัวออกมาเพื่อประท้วงการตัดสินที่จะยื่นข้อเสนอนี้ให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนน

Bob Balgenorth, อดีตสมาชิกคณะกรรมการกองทุน California Forward Action Fund ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่เบื้องหลังข้อเสนอที่ 31 กล่าวว่า ข้อเสนอนี้ "ประกอบด้วยช่องโหว่อันตราย . . . และจะสร้างความเสียหายแก่รัฐแคลิฟอร์เนียมากขึ้น" ในจดหมายลาออกเขากล่าวว่าเขารู้สึก "ผิดหวังมากที่องค์กร California Forward ร่วมลงชื่อในข้อเสนอที่ส่งให้แก่เลขาธิการรัฐโดยไม่แก้ไขช่องโหว่ในร่างกฎหมาย"

เราไม่สามารถรับร่างกฎหมายที่มีแต่ช่องโหว่ได้อีก ลงคะแนนไม่รับ ในข้อเสนอที่ 31

ANTHONY WRIGHT, กรรมการบริหาร
องค์กรเพื่อการเข้าถึงการบริการด้านสุขภาพรัฐแคลิฟอร์เนีย
LACY BARNES, รองประธานอาวุโส
สมาพันธ์ครูแห่งแคลิฟอร์เนีย
LENNY GOLDBERG, กรรมการบริหาร
สมาคมปฏิรูปภาษีแห่งแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 31 งบประมาณรัฐ รัฐและรัฐบาลท้องถิ่น แนวคิดริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 31 ★

ข้อเสนอที่ 31 เขียนได้แย่และขัดแย้งมากซึ่งอาจนำไปสู่คดีความและความสับสน ไม่ใช่การปฏิรูป

เราล้วนต้องการการปฏิรูป แต่กลับกันข้อเสนอที่ 31 เพิ่มระบบบริหารและสร้างปัญหาใหม่ โดยการถมชั้นของข้อจำกัดอันหนึ่งทับลงบนอีกชั้นหนึ่งรวมกับข้อกำหนดที่มีการจำกัดความไว้อย่างสับสน แล้วปล่อยการตัดสินใจที่สำคัญให้กับเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ถูกเลือกเข้ามา การตัดสินที่สำคัญก็อย่างเช่น จะยอมให้มีการลดภาษีหรือไม่, โครงการจะเปลี่ยนแปลงได้ไหม—การตัดสินใจที่อาจนำไปสู่การโต้แย้งในศาลปีแล้วปีเล่า เราต้องการการปฏิรูปที่แท้จริง ไม่ใช่มีคดีความในศาลมากขึ้น

ข้อเสนอที่ 31 จะย้ายเงิน $200 ล้าน จากการศึกษาและส่วนงานอื่นๆ ที่จำเป็น ไปเป็นทุนให้แก่โครงการทดลองของเทศมณฑล

ทุกวันนี้ รัฐแทบจะไม่สามารถชำระบิลค่าใช้จ่ายได้ และส่วนใหญ่ของเงินงบประมาณรัฐทุ่มให้กับการศึกษา กระนั้น ร่างกฎหมายนี้ก็ยังจะโอนเงิน $200 ล้านต่อปีจากรายได้รัฐไปเข้าบัญชีพิเศษสำหรับจ่ายให้โครงการทดลองของเทศมณฑล นี่ไม่ใช่เวลาที่จะไปเสี่ยงดวงด้วยเงินที่น่าจะเอาไปใช้กับเรื่องที่สำคัญสูงสุด

ข้อเสนอที่ 31 จะขัดขวางรัฐจากการเพิ่มทุนเพื่อการศึกษา เว้นเสียแต่ว่าจะเพิ่มการจัดเก็บภาษีหรือตัดงบโครงการอื่นๆ—แม้ว่าจะมีเงินในกองทุนอยู่ก็ตาม

ข้อเสนอที่ 31 นี้ประหลาดอย่างที่เห็นนั่นแหละ เพราะขัดขวางรัฐจากการเห็นชอบการพัฒนาโครงการต่างๆ อย่างเช่นการศึกษา หรือการเพิ่มการให้ทุนแก่โรงเรียน แม้ว่าจะมีเงินอยู่ก็ตาม ยกเว้นว่าจะได้มีการขึ้นภาษี หรือ ตัดงบประมาณโครงการอื่นๆ บทบัญญัตินี้อาจทำให้การเพิ่มการให้ทุนแก่การศึกษาชะงักอยู่หลายปี

ข้อเสนอที่ 31 ขัดขวางรัฐจากการลดภาษี ยกเว้นว่ามีการขึ้นภาษีประเภทอื่นหรือตัดงบประมาณโครงการอื่นๆ—แม้ว่ารัฐจะมีเงินงบประมาณเกินดุล

ลักษณะของข้อขัดแย้งของบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีเหล่านี้จะขัดขวางรัฐจากการลดภาษีประเภทหนึ่งหากไม่มีการขึ้นภาษีอีกประเภทหนึ่ง แม้ว่าจะมีงบประมาณเกินดุล—ไม่ว่าจะด้วยเจตนาที่จะขัดขวางไม่ให้รัฐลดภาษีให้แก่ท่านหรือกรณีอื่น—กรณีร้ายแรง—บทบัญญัตินี้เขียนขึ้นมาอย่างไม่รอบคอบ และข้อเสนอที่ 31 ก็กักบทบัญญัตินี้ไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ

ข้อเสนอที่ 31 คุกคามการสาธารณสุข คุณภาพน้ำ และความปลอดภัยสาธารณะ โดยการยินยอมให้เทศมณฑลยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายรัฐที่สำคัญได้

รัฐแคลิฟอร์เนียนำมาตรฐานสำหรับทั่วทั้งรัฐมาใช้เพื่อคุ้มครองการสาธารณสุข ป้องกันการแพร่ระบาดในอากาศและน้ำ และจัดให้มีมาตรฐานความปลอดภัยแก่พลเมือง ข้อเสนอที่ 31 ประกอบด้วยบทบัญญัติที่อนุญาตให้นักการเมืองท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกกฎหมายเหล่านี้โดยไม่ต้องมีการออกเสียงลงคะแนนโดยประชาชน และโดยปราศจากวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่จะป้องกันการนำไปใช้ในทางที่ผิด

ข้อเสนอที่ 31 จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายหลายสิบล้านดอลลาร์ต่อปีสำหรับการเพิ่มขั้นตอนการบริหารและระบบราชการเพื่อ ทำในสิ่งที่รัฐบาลควรทำ อยู่เลว

การจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเป็นเรื่องของคำโฆษณามากกว่าอย่างอื่น มีความพยายามในเรื่องนี้หลายครั้งมาก่อน สิ่งหนึ่งที่เรารู้ก็คือจะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย การวิเคราะห์งบประมาณอย่างเป็นทางการโดยสำนักงานนักวิเคราะห์กฎหมายอิสระกล่าวว่า ร่างนี้จะเพิ่มค่าใช้จ่ายของรัฐบาลอย่างน้อยสิบล้านดอลลาร์ต่อปีสำหรับการฝึกใช้งบประมาณใหม่ โดยไม่มีการรับรองการพัฒนาผล ค่าใช้จ่ายแน่นอนแต่ผลไม่แน่นอน

เราล้วนต้องการการปฏิรูป แต่ข้อเสนอที่ 31 จะทำให้สิ่งต่างๆ แย่ลง ไม่ใช่ดีขึ้น

ร่วมกับเราในการลงคะแนน ไม่รับ ข้อเสนอที่ 31

SARAH ROSE, ประธานคณะกรรมการ
สมาคมผู้ลงคะแนนเสียงเพื่อการอนุรักษ์แห่งแคลิฟอร์เนีย
JOSHUA PECHTHALT, ประธาน
สหพันธ์ครูแห่งแคลิฟอร์เนีย
RON COTTINGHAM, ประธาน
สมาคมเจ้าหน้าที่สันติราษฎร์แห่งแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 31 ★

"ข้อเสนอที่ 31 สร้างความโปร่งใส, การพิจารณาโดยสาธารณชน และการกำกับดูแลการบริหารงานของรัฐและท้องถิ่นมากขึ้น ร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของรัฐบาลจะช่วยปกป้องการรักษาสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองแรงงานขณะเดียวกันสร้างความมั่นใจแก่ผู้เสียภาษีว่าไม่ได้ถูกเอาเปรียบโดยกลุ่มผลประโยชน์และบรรดาล็อบบี้ยิสต์"
Cruz Reynoso, ผู้พิพากษาศาลสูงแห่งแคลิฟอร์เนีย (เกษียณ)

"ถึงเวลาที่จะต้องฉายไฟส่องกระบวนการจัดทำงบประมาณของรัฐแคลิฟอร์เนีย—ไม่มีการประหลาดใจกับตัวเลขงบประมาณติดลบหลายพันล้านอีกต่อไป เราต้องการการปฏิรูปที่ได้ผล ไม่ใช่เพื่อธุรกิจอย่างที่เคยเป็นมาเสมอ"
—ศาสตราจารย์ James Fishkin, มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

"ข้อเสนอที่ 31 จะทำให้แรงดึงดูดรัฐในการกู้ยืมและการใช้จ่ายลดลง ข้อเสนอที่ 31 ส่งเสริมรัฐบาลท้องถิ่นและโรงเรียนชุมชนให้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาและการเพิ่มความปลอดภัยสาธารณะ รับ ในข้อเสนอที่ 31 คือการตอบรับเพื่อโรงเรียนและนักเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนีย"
—ผู้พิพากษา Delaine Eastin, อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาลรัฐ

รับ ในข้อเสนอที่ 31 จะ:

- ไม่เพิ่มภาษี หรือ เพิ่มค่าใช้จ่ายรัฐ
- ป้องกันรัฐบาลแห่งรัฐจากการใช้จ่ายเงินที่ไม่มีอยู่
- เพิ่มความโปร่งใสแก่กระบวนการจัดทำงบประมาณที่ปัจจุบันมีการจัดทำอย่างลับๆ
- เคลื่อนย้ายการควบคุมและความยืดหยุ่นจากซาคราเมนโต้ไปยังเมืองและเทศมณฑลมากขึ้น
- กำหนดให้รัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นรายงานผลการดำเนินงานสู่สาธารณชนก่อนการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

โปรดอ่านร่างกฎหมายนี้ด้วยตัวท่านเองที่ *www.sos.ca.gov* และช่วยกันขัดขวางไม่ให้เกิดการสิ้นเปลืองมากขึ้นในการใช้จ่ายของรัฐบาล

ข้อเสนอที่ 31 เป็นไปตามมาตรฐานสูงสุดตามข้อกำหนดในการเปลี่ยนแปลงตามรัฐธรรมนูญ ร่างกฎหมายนี้เขียนได้ดี, ชอบด้วยกฎหมาย และจะพัฒนากระบวนการจัดทำงบประมาณและการกำกับดูแลของรัฐแคลิฟอร์เนียได้อย่างชัดเจน

BILL HAUCK, อดีตประธาน
คณะกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่

32 การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือน การบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือน การบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- ห้ามสหภาพต่างๆ ในการใช้กองทุนที่หักจากเงินเดือนเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง ใช้ข้อห้ามเดียวกันในการหักเงินเดือน (หากมี) โดยองค์กรหรือ ผู้รับเหมางานของรัฐบาล
- ยินยอมให้พนักงานที่สมัครใจบริจาคให้แก่คณะกรรมการหรือสหภาพที่ได้รับการสนับสนุนจากนายจ้างหากมีการลงนามยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นรายปี
- ห้ามสหภาพแรงงานและองค์กรบริจาคโดยตรงหรือโดยอ้อมให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการควบคุมผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- ยังคงไม่จำกัดค่าใช้จ่ายทางการเมืองอื่น ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายขององค์กรจากทรัพยากรที่มีอยู่ซึ่งไม่จำกัดจากการห้ามการหักเงินเดือน
- ห้ามการบริจาคของผู้รับเหมางานของรัฐบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ควบคุม

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นต่อรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งอาจสูงเกินกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เพื่อใช้ในการดำเนินการและบังคับใช้ข้อกำหนดตามมาตรการ

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติปฏิรูปการเมือง พระราชบัญญัติปฏิรูปการเมืองรัฐแคลิฟอร์เนีย ปี 1974 การริเริ่มกฎหมายที่ได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียง ซึ่งบัญญัติเป็นกฎหมายการเปิดเผยการเงินในการรณรงค์หาเสียง พระราชบัญญัตินี้มีผลต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งรัฐและท้องถิ่น, การลงคะแนน ร่างกฎหมายและเจ้าหน้าที่ แต่ไม่มีผลต่อผู้สมัครรับเลือกเลือกตั้งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง คณะกรรมาธิการเพื่อการปฏิบัติทางการเมืองที่ยุติธรรม (FPPC) แห่งรัฐ (1) บังคับข้อกำหนดต่างๆ ตามพระราชบัญญัติให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมทั้งสืบสวนหาผู้กระทำผิดฐานละเมิด และ (2) จัดให้มีแนวทางการบริหารสู่สาธารณชนโดยการจัดพิมพ์ข้อแนะนำและความเห็นในการตีความพระราชบัญญัติของคณะกรรมาธิการเพื่อการปฏิบัติทางการเมืองที่ยุติธรรม

กฎหมายการเงินในการรณรงค์หาเสียงท้องถิ่น นอกเหนือจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติ หน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นบางหน่วยงานมีข้อกำหนดการเปิดเผยการเงินในการรณรงค์หาเสียงสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งในท้องถิ่น, ร่างกฎหมายต่างๆ และเจ้าหน้าที่ กฎเหล่านี้บัญญัติและบังคับใช้โดยส่วนการปกครองท้องถิ่น

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง หลายๆ คน, กลุ่มและธุรกิจ ใช้จ่ายเงินเพื่อสนับสนุน หรือ ต่อต้านผู้สมัครรับเลือกตั้งของรัฐหรือของท้องถิ่น หรือร่างกฎหมายต่างๆ การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองเหล่านี้อยู่ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการบริจาคเงินให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือคณะกรรมการ, มอบบริการเพื่อการรณงค์หาเสียง, จัดพิมพ์สื่อโฆษณาเพื่อสื่อสารนโยบายข้อคิดเห็น ภายใต้กฎหมายการเงินในการรณรงค์หาเสียงแห่งรัฐมีประเภทของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง 3 ประเภท ได้แก่:

- ***การบริจาคเพื่อสนับสนุนทางการเมือง*** ความหมายของ "การบริจาค" เพื่อสนับสนุนทางการเมือง โดยทั่วไปประกอบด้วยการให้เงิน สิ่งของหรือบริการ (1) โดยตรงแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง (2) เมื่อมีการร้องขอจากผู้สมัคร หรือ (3) ให้แก่คณะกรรมการที่ใช้ทรัพยากรเหล่านี้เพื่อสนับสนุนหรือต่อต้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือร่างกฎหมาย กฎหมายปัจจุบันจำกัดการบริจาคทางการเมืองซึ่งบุคคล, กลุ่มและธุรกิจอาจให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับรัฐ (หรือคณะกรรมการที่ให้เงินนั้นแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับรัฐ) เช่น ในปี 2012 บุคคล,กลุ่ม หรือธุรกิจสามารถบริจาคได้ถึง $26,000 แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ และจนถึง $3,900 แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติรัฐ นอกจากนี้ กฎหมายปัจจุบันยังกำหนดการเปิดเผยการบริจาคทางการเมืองต่อรัฐหรือต่อเจ้าหน้าที่เลือกตั้งท้องถิ่น
- ***ค่าใช้จ่ายอิสระ*** เงินที่ใช้ไปเพื่อสื่อสารการสนับสนุน หรือการต่อต้านผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือร่างกฎหมายที่เสนอในการเลือกตั้ง โดยทั่วไปถือเป็นค่าใช้จ่ายอิสระหากเงินทุนถูกใช้ไปในลักษณะที่ไม่เกี่ยวข้องกับ (1) ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือ (2) คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาเพื่อสนับสนุนหรือต่อต้านรับผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือร่างกฎหมาย ตัวอย่าง เช่น ส่งเสริมการโฆษณาทางโทรทัศน์เพื่อกระตุ้นให้ผู้ลงคะแนน "ลงคะแนนให้แก่" ผู้สมัครรับเลือกตั้งถือเป็นค่าใช้จ่ายอิสระถ้าหากว่าโฆษณานั้นไม่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง กฎหมายปัจจุบันไม่ได้จำกัดจำนวนเงิน ที่บุคคล, กลุ่ม หรือธุรกิจอาจใช้ไปสำหรับค่าใช้จ่ายอิสระ แต่อย่างไรก็ดี ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่เลือกตั้ง

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

- ***การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองอื่นๆ*** การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองบางอย่างอาจไม่ถือเป็นการบริจาคเพื่อการเมืองหรือค่าใช้จ่ายอิสระ ประเภทกว้างๆ นี้ประกอบด้วย "การสื่อสารของสมาชิก"—การใช้จ่ายโดยองค์กรเพื่อสื่อสารการรับรองทางการเมืองแก่สมาชิก ลูกจ้าง หรือผู้ถือหุ้น การใช้จ่ายนี้ไม่จำกัดโดยกฎหมายรัฐและไม่ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่เลือกตั้ง

การหักจากเงินเดือน ภายใต้สถานการณ์จำกัด นายจ้างอาจหักเงินออกจากเงินเดือนลูกจ้าง เงินส่วนที่ถูกหักไว้นี้เรียก "การหักเงินเดือน" ปกติการหักเงินเดือนจะประกอบด้วยการหักเงินประกันสังคม ภาษีเงินได้บุคคล ค่ารักษาพยาบาล และการบริจาคเพื่อการกุศลโดยสมัครใจ

ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงสหภาพ คนงานประมาณ 2.5 ล้านคนในรัฐแคลิฟอร์เนียมีสหภาพแรงงานเป็นตัวแทน สหภาพทำหน้าที่แทนลูกจ้างในการต่อรองกลุ่ม ซึ่งเป็นการเจรจาเกี่ยวกับสภาพและเงื่อนไขการจ้างกับนายจ้างโดยทั่วไป สหภาพจ่ายค่าดำเนินการจากเงินที่เก็บจาก (1) ค่าบำรุงจากสมาชิกสหภาพ และ (2) ค่าดำเนินการที่จ่ายโดยผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพซึ่งสหภาพเป็นตัวแทนการดำเนินการต่อรองให้ ในหลายๆ กรณี นายจ้างจะหักค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงจากเงินเดือนลูกจ้างและโอนให้แก่สหภาพ

การหักเงินเดือนเพื่อใช้ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการเมือง สหภาพหลายๆ แห่งใช้เงินจากกองทุนที่ได้รับจากการหักเงินเดือนเพื่อการสนับสนุนทางการเมืองซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเจรจา ค่าใช้จ่ายเหล่านี้รวมถึงการบริจาคทางการเมืองและค่าใช้จ่ายอิสระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อการสื่อสารความเห็นทางการเมืองกับสมาชิกสหภาพ ผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพอาจเลือกที่จะไม่จ่ายค่าดำเนินการที่จะนำไปใช้เพื่อการใช้จ่ายทางการเมืองและค่าใช้จ่ายอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเจรจาต่อรอง นอกจากสหภาพแรงงาน ปัจจุบันมีองค์กรสองสามแห่งที่หักเงินเดือนเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการเมืองในรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้เปลี่ยนกฎหมายการใช้เงินเพื่อสนับสนุนการรณณงค์หาเสียงให้จำกัดการใช้จ่ายเพื่อการรณรงค์หาเสียงระดับรัฐและท้องถิ่นโดย:

- สหภาพแรงงานภาครัฐและภาคเอกชน
- บริษัท
- ผู้รับเหมางานรัฐบาล

ข้อจำกัดนี้ไม่มีผลต่อการใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงสำหรับหน่วยงานรัฐบาลกลาง เช่น การเลือกตั้งประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภา

ห้ามการหักเงินเดือนเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง ร่างกฎหมายนี้ห้ามสหภาพ บริษัท ผู้รับเหมางานรัฐบาล และนายจ้างที่เป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่น หักเงินจากเงินเดือนของพนักงานลูกจ้างเพื่อ "วัตถุประสงค์ทางการเมือง" ภายใต้บทบัญญัตินี้ เงื่อนไขนี้หมายรวมถึง การบริจาคทางการเมือง, การใช้จ่ายอิสระ, การสื่อสารกับสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโน้มน้าวชักจูงผู้ลงคะแนน บทบัญญัตินี้ไม่มีผลต่ออำนาจที่มีอยู่ของสหภาพในการหักเงินเดือนเพื่อเป็นค่าดำเนินการในกิจกรรมอื่น รวมทั้งการเจรจาต่อรองกลุ่ม และการใช้จ่ายเพื่อการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในระดับชาติ

ห้ามการบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนทางการเมืองโดยบริษัทหรือสหภาพ บทบัญญัตินี้ห้ามบริษัทและสหภาพบริจาคเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งหมายถึงว่าองค์กรเหล่านี้ไม่สามารถบริจาคเงิน (1) โดยตรงแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือ (2) แก่คณะกรรมการที่จะมอบเงินบริจาคนั้นให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง อย่างไรก็ดี การห้ามนี้ไม่มีผลต่อการบริจาคเงินของบริษัทหรือสหภาพสำหรับค่าใช้จ่ายอิสระ

จำกัดอำนาจของผู้รับเหมางานรัฐบาลในการบริจาคเงินแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกตั้ง ร่างกฎหมายนี้ห้ามผู้รับเหมางานรัฐบาล (รวมทั้งสหภาพแรงงานภาครัฐที่มีการเจรจาต่อรองกลุ่ม) บริจาคเงินให้กับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกตั้งซึ่งมีบทบาทในการตัดสินให้โครงการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้รับเหมางานรัฐบาลไม่สามารถบริจาคเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกตั้งนับแต่วันพิจารณาสัญญาจนถึงวันสิ้นสุดสัญญา

ผลกระทบทางงบประมาณ

รัฐจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นสำหรับการสืบสวนการกระทำความผิดละเมิดกฎหมายและการตอบสนองต่อการขอคำแนะนำ นอกจากนี้ รัฐบาลมลรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นจะมีค่าใช้จ่ายบริหารเพิ่มขึ้น เมื่อผนวกเข้าด้วยกันค่าใช้จ่ายจะมากกว่า **$1 ล้านต่อปี**

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 32 ดูหน้า 93

ข้อเสนอที่ 32 การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือน การบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 32 ★

รับ ข้อเสนอที่ 32 ตัดการเงินที่ผูกโยงระหว่างกลุ่มผลประโยชน์พิเศษและนักการเมือง

นักการเมืองรับเอาเงินหลายล้านจากการบริจาคเพื่อการรณรงค์หาเสียงจากบริษัทและสหภาพลูกจ้างรัฐบาล แล้วก็ออกเสียงลงคะแนนตามที่กลุ่มผลประโยชน์ต้องการ นักการเมืองทำงานเพื่อกลุ่มผลประโยชน์ไม่ใช่ประชาชนที่ลงคะแนน

ผลก็คือ ตัวเลขงบประมาณที่ติดลบมากมาย และถูกใช้ไปในทางที่ผิดเหมือนกับเงินบำนาญที่มากเกินไป และครูเลวที่ไล่ออกไม่ได้

ข้อเสนอที่ 32 ห้ามทั้งบริษัทและสหภาพที่มีผลประโยชน์พิเศษบริจาคเงินให้นักการเมือง ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีช่องโหว่ ชาวแคลิฟอร์เนียแต่ละคนบริจาคได้ แต่ไม่ใช่กลุ่มผลประโยชน์พิเศษ!

ผู้ลงคะแนนเสียงโปรดระวัง:

กลุ่มผลประโยชน์พิเศษใช้เงินไปเป็นสิบๆ ล้านดอลลาร์เพื่อขัดขวางข้อเสนอที่ 32 จากการตัดเงินที่ผูกโยงระหว่างพวกเขาและนักการเมือง พวกเขาจะพูดอะไรก็ได้เพื่อรักษาสถานการณ์ที่เป็นอยู่

พวกเขาแต่งเรื่องหลอก, กำมะลอ, ข้อมูลที่ทำให้เข้าใจผิดเรื่องการโต้แย้ง :

พวกเขาอ้างว่าข้อเสนอที่ 32 มีช่องโหว่ที่ให้ประโยชน์แก่คนร่ำรวยและบริษัทที่ให้ทุนกับ PACs อิสระ ข้อเท็จจริงก็คือทั้งสหภาพและบริษัทต่างก็ให้ทุนกับคณะกรรมการการเมืองอิสระซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญที่ห้ามไม่ได้

> "ข้อเสนอที่ 32 ยุติการบริจาคของบริษัทและสหภาพให้แก่นักการเมืองแคลิฟอร์เนีย จบ ไม่มีการยกเว้น เรื่องนี้ดำเนินไปได้ไกลเท่าที่รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาจะยอมให้ยุติผลประโยชน์พิเศษที่ครอบงำรัฐบาลแห่งรัฐ ผมขอสนับสนุนให้ท่านลงคะแนน รับ ใน ข้อเสนอที่ 32"
>
> *—ผู้พิพากษาศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย John Arguelles (เกษียณ)*

รับ ข้อเสนอที่ 32 เพื่อให้เกิดการปฏิรูปที่ไม่ซับซ้อน และตรงไปตรงมาสามประการ

- ห้ามบริษัทและสหภาพบริจาคเงินให้นักการเมือง
- หยุดผู้รับเหมาจากการให้เงินกับนักการเมืองที่อนุมัติงานรับเหมา
- ทำให้การบริจาคเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นไปด้วยความสมัครใจ และห้ามหักเงินเดือนพนักงานลูกจ้างเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ทางการเมือง

ตัดการเงินที่ผูกโยงอยู่ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์พิเศษและนักการเมือง

นักการเมืองถือตั๋วใบใหญ่, จัดงานระดมทุนฟุ่มเฟือยที่สุโมสรสนามกอล์ฟ, ชิมไวน์สุบซิการ์ นักล็อบบี้ยิสต์ร่ำรวยคอยที่งานระดมทุนเพื่อหยิบยื่นเงินจำนวนสิบๆ ล้านดอลลาร์บริจาคเพื่อการรณรงค์หาเสียง ส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นเมื่อต้องมีการออกเสียงลงคะแนนร่างกฎหมายเป็นร้อยๆ ร่างซึ่งเป็นโอกาสให้นักการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์พิเศษได้แลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน:

- เปิดช่องโหว่การจ่ายภาษีหลายล้านดอลลาร์ให้แก่นักพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่, นักสร้างหนังผู้ร่ำรวย และบริษัทข้ามรัฐ/บริษัทต่างชาติ
- ให้สิทธิ์ยกเว้นแก่ผู้บริจาคจากกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของรัฐ
- แจกจ่ายบำนาญสัญญามิตรภาพให้แก่ลูกจ้างรัฐบาล
- ปกป้องการให้ทุนแก่โครงการสิ้นเปลือง เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูงที่ไปไม่ถึงไหน แม้เมื่อต้องตัดงบโรงเรียนและหน่วยงานบังคับกฎหมายและเสนอให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้น

หยุดผลประโยชน์พิเศษจากการหักเงินเดือนลูกจ้างเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ทางการเมืองและเพื่อรับประกันว่าทุกๆ ดอลลาร์ที่ให้กับการเมืองเป็นไปด้วยความสมัครใจอย่างแท้จริง

ศาลสูงกล่าวไว้เมื่อเร็วๆ นี้ว่าการระดมทุนทางการเมืองของสหภาพขนาดใหญ่ในรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นเรื่องที่ "ป้องกันไม่ได้" *(Knox vs. SEIU)*

ข้อเสนอที่ 32 จะทำให้มั่นใจว่าคนงานรัฐแคลิฟอร์เนียมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจว่าจะใช้เงินที่พวกเขาทำงานหามาได้อย่างไร พวกเขาไม่ควรต้องถูกบังคับให้บริจาคเงินให้นักการเมือง หรือจุดยืนทางการเมืองที่พวกเขาไม่เห็นด้วย

หยุดผู้รับเหมาจากการบริจาคให้กับนักการเมืองที่อนุมัติสัญญารับเหมาให้

ปัจจุบัน เป็นเรื่องถูกกฎหมายที่นักการเมืองจะให้สัญญางานกับผู้บริจาคทางการเมือง ปิดโอกาสการได้รับงานของธุรกิจขนาดเล็ก ข้อเสนอที่ 32 จะยุติการปฏิบัติพิเศษและความสิ้นเปลืองที่เกิดขึ้น เช่น งบ $95 ล้าน สำหรับระบบคอมพิวเตอร์ที่ไม่ทำงาน *(CNET 12 มิถุนายน 2002)*

การฉ้อราษฎร์บังหลวงเพื่อผลประโยชน์พิเศษทั้งหมดนี้จะดำเนินต่อไปหากปราศจากการเห็นชอบในร่างนี้ของท่าน ลงคะแนน รับ ใน ข้อเสนอที่ 32!

www.stopspecialinterestmoney.org

GLORIA ROMERO, ผู้อำนวยการรัฐ
เดโมแครตเพื่อการปฏิรูปการศึกษา
GABRIELLA HOLT, ประธาน
พลเมืองเพื่อการปฏิรูปรัฐแคลิฟอร์เนีย
JOHN KABATECK, กรรมการบริหาร
สหพันธ์ธุรกิจอิสระแห่งชาติ—รัฐแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 32 ★

ก่อนที่ท่านจะลงคะแนนเสียงในข้อเสนอที่ 32 ลองตอบคำถามสองข้อนี้: จะมีมหาเศรษฐีที่จ่ายเงินสนับสนุนร่างกฎหมายนี้ไหมหากพวกเขาไม่ได้รับการยกเว้น? ครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อไหร่ที่ร่างกฎหมายที่หนุนโดยกลุ่มผลประโยชน์พิเศษในรัฐแคลิฟอร์เนียไม่มีช่องโหว่หรือข้อยกเว้น?

มีปัญหาซ่อนอยู่เสมอล่ะ และข้อเสนอที่ 32 ก็ไม่ต่างกัน

นักพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ บริษัทประกันภัย และมหาเศรษฐีนักลงทุน เป็นสามกลุ่มที่ได้รับการ ยกเว้น ในข้อเสนอที่ 32 ในขณะที่สหภาพไม่สามารถบริจาคเงินให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งได้อีกต่อไป ยิ่งกว่านั้น กลุ่มผลประโยชน์พิเศษที่เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่สามารถใช้เงินได้โดยไม่จำกัดในทางการเมือง

ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 32 อ้างว่าคนงานถูกบังคับให้บริจาคเงินเพื่อการเมือง หรือวัตถุประสงค์ที่พวกเขาไม่เห็นด้วย พวกเขาไม่ได้ถูกบังคับกฎหมายปัจจุบันคุ้มครองคนงานจากการถูกบังคับให้เข้าร่วมกับสหภาพหรือจ่ายค่าธรรมเนียมให้แก่สหภาพเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง

เกิดอะไรขึ้นจริงๆ?

- ผู้บริจาคหลักของข้อเสนอที่ 32 เป็นอดีตนักลงทุนในวอลล์สตรีท ผู้บริหารบริษัทประกันภัย และผู้จัดการกองทุน —พวกเขาได้รับการ ยกเว้น จากบทบัญญัติของข้อเสนอที่ 32 ถามตัวท่านเองว่าทำไม
- ผู้สนับสนุนทุนอื่นๆ ของข้อเสนอที่ 32 เป็นเจ้าของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งต้องการได้รับสิทธิ์ยกเว้นจากกฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและชุมชน ข้อเสนอที่ 32 ยกเว้นบริษัทเหล่านั้นด้วย ถามตัวท่านเองว่าทำไม
- ธุรกิจ Super PACs และคณะกรรมการค่าใช้จ่ายอิสระ ได้รับการยกเว้นจากบท บัญญัติของข้อเสนอที่ 32
- ข้อเสนอที่ 32 เพิ่มระบบบริหารรัฐขนาดใหญ่ และทำให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ชาวแคลิฟอร์เนียกว่าหนึ่งล้านดอลลาร์สำหรับการปฏิรูปปลอมๆ

สหพันธ์สตรีผู้ออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย คัดค้านข้อเสนอที่ 32 เป็นความพยายามหลอกๆ ตื้นๆ ที่จะลวงผู้ออกเสียงลงคะแนนให้คิดว่าจะสะสางปัญหาในซาคราเมนโต้ได้ จริงๆ แล้ว จะทำให้แย่ยิ่งกว่าเดิม

JO SEIDITA, ประธาน
การรณรงค์เพื่อเงินสะอาดแห่งแคลิฟอร์เนีย
JOHN BURTON, ประธาน
พรรคเดโมเครติคแคลิฟอร์เนีย
ROBBIE HUNTER, เลขานุการบริหาร
คณะกรรมการอาคาร การก่อสร้าง การค้า เทศมณฑลลอสแอนเจลีส/ออเรนจ์

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 32 การสนับสนุนทางการเมืองโดยการหักจากเงินเดือน การบริจาคให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 32 ★

สหพันธ์สตรีผู้ออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย, องค์กรผู้มีเป้าหมายร่วมกันแห่งแคลิฟอร์เนีย และ องค์กรรณรงค์เพื่อเงินสะอาดแห่งแคลิฟอร์เนีย ล้วนคัดค้านข้อเสนอที่ 32

นั่นเพราะว่าข้อเสนอที่ 32 ไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น ข้อเสนอที่ 32 ให้สัญญาว่าจะมี "การปฏิรูปการเมือง" แต่จริงๆ แล้วมีการออกแบบโดยกลุ่มผลประโยชน์พิเศษเพื่อเอื้อให้กลุ่มตนและทำร้ายฝ่ายตรงข้าม นั่นคือเหตุผลที่เราเสนอให้ลงคะแนน ไม่รับ

ไม่มีการเอาการเงินออกจากการเมือง

- ธุรกิจ Super PACs และคณะกรรมการค่าใช้จ่ายอิสระได้รับการยกเว้นจากการควบคุมของข้อเสนอที่ 32 องค์กรเหล่านี้ทำงานเพื่อเลือกหรือทำลายผู้สมัครรับเลือกตั้งและการลงคะแนนร่างกฎหมาย แต่ไม่ถูกบังคับด้วยข้อจำกัดในเรื่องการบริจาคและข้อกำหนดเรื่องความโปร่งใสในการรณรงค์เพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง
- เร็วๆ นี้มีการตัดสินของศาลสูงที่ยินยอมให้กลุ่มเหล่านี้ใช้เงินได้ไม่จำกัด ข้อเสนอที่ 32 ไม่ได้เสนออะไรที่จะดำเนินการเรื่องนั้น
- หากข้อเสนอที่ 32 ผ่าน Super PACs รวมทั้งคณะกรรมการที่ได้รับการสนับสนุนโดยบริษัทที่มีผลประโยชน์พิเศษ จะกลายเป็นวิธีหลักในการสนับสนุนเงินทุนแก่การรณรงค์หาเสียง กลุ่มเหล่านี้ใช้จ่ายไปแล้วกว่า $95,000,000 ล้าน ในการเลือกตั้งต่างๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียนับแต่ปี 2004 ทีวีจะเต็มไปด้วยโฆษณาเชิงลบมากขึ้น

ไม่ใช่การรณรงค์เพื่อการปฏิรูปการเงินอย่างแท้จริง

การรณรงค์เพื่อการปฏิรูปที่แท้จริงจะต้องปฏิบัติต่อทุกคนเสมอภาคกัน ไม่มีการยกเว้นพิเศษแก่ผู้ใด ข้อเสนอที่ 32 เจตนาเขียนเพื่อยกเว้นให้แก่บริษัทนักลงทุนวอลสตรีท กองทุน นักพัฒนาที่ดิน และบริษัทประกันภัย บริษัทกว่า 1000 รายที่ได้รับการยกเว้นจากร่างกฎหมายนี้ล้วนมีรายชื่ออยู่ในรายการผู้บริจาคหลักซึ่งจัดทำโดยเลขาธิการรัฐแคลิฟอร์เนีย พวกเขาบริจาคเงินมากกว่า $10,000,000 ล้านเพื่อการรณรงค์ทางการเมือง นับจากเพียงปี 2009

ไม่สมดุลและไม่ยุติธรรม

ร่างกฎหมายนี้กล่าวว่าห้ามสหภาพหักเงินเดือนเพื่อเป็นกองทุนใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองและ กล่าวว่าบังคับใช้กับบริษัทต่างๆ ด้วย ฟังดูเหมาะดี แต่ว่าร้อยละ 99 ของบริษัทต่างๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียไม่ได้หักเงินเดือนเพื่อบริจาคทางการเมือง พวกเขาก็ยังสามารถใช้ผลกำไรไปครอบงำการเลือกตั้ง มันไม่ยุติธรรมหรือไม่สมดุล

เพียงแค่ดูในบทสรุปที่เป็นทางการ ท่านจะเห็นความไม่สมดุลจากบรรทัดนี้: "ค่าใช้จ่ายทางการเมืองอื่นไม่ถูกจำกัด รวมทั้งค่าใช้จ่ายของบริษัทที่มาจากแหล่งที่ไม่ใช่การหักจากเงินเดือนที่ถูกห้ามไว้" *ดูสิว่าใครอยู่เบื้องหลังร่างนี้*

ผู้บริจาคหลักหลายรายของข้อเสนอที่ 32 คืออดีตผู้บริหารบริษัทประกันภัย ผู้บริหารบริษัทลงทุนวอลล์สตรีท นักพัฒนาที่ดิน และผู้บริจาคเงินรายใหญ่ที่จะได้รับผลประโยชน์จากข้อยกเว้นพิเศษของข้อเสนอที่ 32

นักการเมืองในซาคราเมนโต้มีพรรคพวกที่สร้างปัญหามากเกินไป เงินที่ใช้ไปในการรณรงค์หาเสียงทำให้พวกเราทั้งหมดไม่อาจเชื่อมั่นในระบบการรณรงค์ทางกฎหมาย ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 32 พยายามใช้ความโกรธและความไม่ไว้วางใจของเราเพื่อเปลี่ยนกฎเพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา

ข้อเสนอที่ 32 จะทำให้แย่กว่าเดิม

บางคนบอกว่า "เรื่องนี้ไม่สมดุล แต่ก็ก้าวไปข้างหน้า" นี่แหละคือปัญหา จำกัดสิทธิ์สหภาพและคนงาน แต่ไม่หยุดกลุ่มผลประโยชน์พิเศษซึ่งจะมีผลต่อระบบการเมืองที่เอื้อให้กับบริษัทผลประโยชน์พิเศษเหนือกว่าคนอื่นๆ หากท่านไม่ต้องการให้มีเรื่องผลประโยชน์พิเศษในการควบคุมความปลอดภัยของอากาศและน้ำ และการคุ้มครองสิทธิ์ผู้บริโภค ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 32

ไปที่ *http://www.VoteNoOn32.com* และเห็นด้วยตัวท่านเองว่าเพราะอะไรข้อเสนอที่ 32 จึงไม่ได้เป็นอย่างที่เห็น และจะทำให้ชาวแคลิฟอร์เนียโดยเฉลี่ยเดือดร้อน ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 32

JENNIFER A. WAGGONER, ประธาน
สหพันธ์สตรี ผู้ออกเสียงแห่งแคลิฟอร์เนีย
DEREK CRESSMAN, ผู้อำนวยการประจำสำนักงานส่วนภูมิภาค
องค์กรผู้มีเป้าหมายร่วมกันแห่งแคลิฟอร์เนีย
DAN STANFORD, อดีตประธาน
คณะกรรมาธิการว่าด้วยการปฏิบัติทางการเมืองที่ยุติธรรมแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 32 ★

กลุ่มผลประโยชน์พิเศษไม่ได้พูดความจริงกับท่าน

พวกเขาบอกว่า พวกเขาคัดค้าน ข้อเสนอที่ 32 ในเรื่องที่ข้อเสนอนี้ไม่ได้ทำ แต่พวกเขากลับพยายามหยุดเรื่องที่ข้อเสนอนี้ทำ

ข้อเท็จจริงคือ มาตรการในข้อเสนอที่ 32 จะดำเนินไปไกลเท่าที่ศาลสูงอนุญาต: จะยุติบริษัทต่างๆ และสหภาพต่างๆ จากการให้เงินกับนักการเมือง *ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีช่องโหว่*

รับ ในข้อเสนอที่ 32: เพื่อการปฏิรูปพื้นฐานสามข้อ:

- ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งปี 2010 บริษัทและสหภาพต่างๆ ให้เงินนักการเมือง $48 ล้าน หากมีกฎหมายตามข้อเสนอที่ 32 บังคับใช้แล้ว*เงิน $48 ล้านจะไม่มีโอกาสถึงมือผู้สมัครรับเลือกตั้งเลย*
- ผู้รับเหมาจะจ่ายเงินให้กับนักการเมืองที่อนุมัติสัญญารับเหมาไม่ได้อีกแล้ว
- บริษัทหรือสหภาพทั้งหลายจะหักเงินจากเงินเดือนลูกจ้างคนงานไปใช้จ่ายทางการเมืองอีกไม่ได้ ภายใต้ข้อเสนอที่ 32 นายจ้างและสหภาพทุกรายจะต้องขอความยินยอม และลูกจ้างคนงานทุกคนมีสิทธิ์ปฏิเสธ

กลุ่มผลประโยชน์ที่มีเงินมากกำลังใช้เงิน *หลายล้าน* เพื่อหยุดข้อเสนอที่ 32 พวกเขาไม่ยอมรับที่จะต้องสูญเสียอำนาจเหนือซาคราเมนโต้

เพียงตัวอย่างเดียว:

> เมื่อครั้งที่โรงเรียนรัฐบาลในแอลเอไม่สามารถดำเนินการอย่างรวดเร็วที่จะไล่ครูซึ่งละเมิดทางเพศลูกศิษย์ออก จึงได้ขอให้ผู้ที่มีหน้าที่ออกกฎหมายผ่านกฎหมายที่ทำให้การดำเนินการนั้นง่ายขึ้น แต่สหภาพครูที่ใหญ่ที่สุดในรัฐ ซึ่งให้เงิน $1 ล้านแก่บรรดานักการเมืองในช่วงสองปีจัดการให้มีการโน้มน้าวการตัดสินใจ ผลก็คือการปฏิรูปกฎหมายนั้นถูกระงับ
>
> นายกเทศมนตรี นครลอสแอนเจลีส Antonio Villaraigosa เรียกมันว่า "การชักใยการเมืองที่น่าเคลือบแคลง" สำหรับ *หนังสือพิมพ์ San Francisco Chronicle* มันน่า "คลื่นเหียน"

ธุรกิจทำร้ายชาวแคลิฟอร์เนียอย่างเคย

เอาเงินก้อนใหญ่ออกจากมือนักการเมือง ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 32

MARIAN BERGESON
อดีตเลขาธิการกรมการศึกษาแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
JON COUPAL, ประธาน
สมาคมผู้เสียภาษี Howard Jarvis
ผู้พิพากษา JOHN ARGUELLES
ผู้พิพากษาศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (เกษียณ)

ข้อเสนอที่

33 บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปที่ฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- การเปลี่ยนตัวบทกฎหมายฉบับปัจจุบันเพื่ออนุญาตให้บริษัทประกันภัยกำหนดเบี้ยประกันโดยขึ้นอยู่กับว่า ผู้ขับขี่มีประกันภัยรถยนต์กับบริษัทประกันภัยใดๆ มาก่อนนี้หรือไม่
- อนุญาตให้บริษัทประกันภัย ให้ส่วนลดแก่ผู้ขับขี่ที่มีประวัติการคุ้มครองประกันภัยมาก่อน
- อนุญาตให้บริษัทประกันภัยเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้ขับที่ไม่มีความคุ้มครองต่อเนื่อง
- ปฏิบัติต่อผู้ขับขี่ที่ประกันภัยขาดอายุ เช่นเดียวผู้ที่ไม่มีความคุ้มครองต่อเนื่อง หากการขาดอายุเกิดขึ้นเนื่องมาจากการเข้ารับราชการทหาร หรือ การสูญเสียตำแหน่งงาน หรือ การขาดอายุภัยเกิดขึ้นน้อยกว่า 90 วัน

33

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- อาจไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางการคลังในเรื่องรายได้ด้านภาษีของรัฐจากเบี้ยประกัน

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

ประกันภัยรถยนต์เป็นหนึ่งในประเภทของการประกันภัยหลักที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียซื้อ คิดเป็นมูลค่าประมาณ $21 พันล้าน (ร้อยละ 40) ของเบี้ยประกันทั้งหมดที่เก็บโดยบริษัทผู้รับประกันในรัฐแคลิฟอร์เนียในปี 2011

กฎข้อบังคับว่าด้วยการประกันภัยรถยนต์ของรัฐ ในปี 1988 ผู้ออกเสียงลงคะแนนรัฐแคลิฟอร์เนียได้ผ่านร่างข้อเสนอที่ 103 ซึ่งกำหนดให้กรรมาธิการประกันภัยพิจารณาและอนุมัติการเปลี่ยนแปลงอัตราการทำประกันบางประเภทรวมทั้งประกันภัยรถยนต์ก่อนการเปลี่ยนแปลงอัตราจะมีผลบังคับใช้ ข้อเสนอที่ 103 ยังได้กำหนดให้อัตราและเบี้ยประกันของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ใช้ปัจจัยอัตราต่อไปนี้ในการลดลำดับความสำคัญ: (1) สถิติความปลอดภัยในการขับขี่รถของผู้ทำประกัน (2) จำนวนไมล์ที่ขับในแต่ละปี และ (3) จำนวนปีที่ขับ

กรรมาธิการประกันภัย อาจลงมติยอมรับปัจจัยอัตราที่เพิ่มเข้ามาเพื่อกำหนดอัตราและเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ปัจจุบันมีปัจจัยอัตราทางเลือก 16 รายการที่อาจนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์นี้ ตัวอย่างเช่น บริษัทประกันภัยอาจให้ส่วนลดแก่ผู้ที่ทำประกันต่อเนื่องกับบริษัท แต่ไม่ได้เสนอให้ส่วนลดนี้แก่ลูกค้าใหม่ที่ย้ายมาทำประกันด้วยจากบริษัทประกันอื่น

ภาษีเบี้ยประกัน บริษัทประกันภัยที่ทำธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนียปัจจุบันจ่ายภาษีเบี้ยประกันแทนการจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเบี้ยประกันคิดจากยอดรวมยอดใหญ่ของเบี้ยประกันที่ได้รับในรัฐในแต่ละปีสำหรับการทำประกันภัยรถยนต์และความคุ้มครองประกันภัยประเภทอื่นๆ ในปี 2011 บริษัทประกันจ่ายภาษีเบี้ยประกันประมาณ $500 ล้าน สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ในรัฐแคลิฟอร์เนีย รายได้นี้สะสมไว้ในกองทุนทั่วไปของรัฐ

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้ยินยอมให้บริษัทประกันเสนอส่วนลด "ความคุ้มครองต่อเนื่อง" สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ให้กับลูกค้าใหม่ที่เปลี่ยนมาใช้ความคุ้มครองจากบริษัทที่มาจากบริษัทประกันภัยรายอื่น ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ความคุ้มครองต่อเนื่อง โดยทั่วไปหมายถึง ความคุ้มครองประกันภัยภัยรถยนต์ติดต่อกันกับผู้รับประกันภัยใดๆ

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

ผู้บริโภคที่ขาดอายุประกันภัยจะยังคงมีสิทธิได้รับส่วนลด ถ้าหากว่าการขาดอายุนั้น:

- ไม่เกิน 90 วัน ในช่วงห้าปีที่ผ่านมาด้วยเหตุผลใดๆ
- สำหรับการขาดอายุไม่เกิน 18 เดือนในช่วงห้าปีที่ผ่านมา เนื่องจากการสูญเสียตำแหน่งงานอันเป็นผลมาจากการเลิกจ้าง หรือ การพักงาน
- เนื่องจากการเข้าประจำการในกองทัพ

เช่นกันกับบุตรที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง อาจมีสิทธิ์ได้รับส่วนลด โดยขึ้นอยู่กับการมีสิทธิ์ของผู้ปกครอง

หากบริษัทประกันเลือกที่จะให้ส่วนลดดังกล่าว ส่วนลดที่ให้จะเป็นไปตามสัดส่วน ส่วนลดจะเป็นไปตามจำนวนปีในช่วงห้าปีที่เพิ่งผ่านมา (คิดเป็นตัวเลขจำนวนเต็ม) ซึ่งลูกค้าได้ทำประกัน ตัวอย่างเช่น หากลูกค้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าเขาหรือ เธอมีความคุ้มครองประกันภัยมาก่อนเป็นเวลาสามในห้าปี ลูกค้าผู้นั้นจะได้รับส่วนลดในอัตราร้อยละ 60 ของส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่อง

ผลกระทบทางงบประมาณ

มาตรการตามร่างกฎหมายนี้อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงยอดรวมเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทประกันภัยในรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับ ซึ่งจะมีผลต่อภาษีเบี้ยประกันที่รัฐจะได้รับด้วย ตัวอย่างเช่น การนำส่วนลดสำหรับความคุ้มครองต่อเนื่องอาจลดจำนวนค่าเบี้ยประกันที่จะชำระโดยผู้ทำประกันที่มีสิทธิ์ได้รับส่วนลด แต่โดยทั่วไปจะสามารถชดเชยได้จากเบี้ยประกันส่วนเพิ่มของผู้ที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับส่วนลดดังกล่าว ผลกระทบสุทธิต่อรายได้รัฐจากภาษีค่าเบี้ยประกันจากร่างกฎหมายนี้น่าจะไม่มีผลสำคัญ

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 33 ดูหน้า 94

ข้อเสนอที่ 33 บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 ★

ผู้บริโภคชาวแคลิฟอร์เนียสมควรได้รับรางวัลในการปฏิบัติตามกฎหมายและการซื้อประกันภัยรถยนต์ ข้อเสนอที่ 33 ให้ท่านเลือกซื้อส่วนลดด้วยเงื่อนไขที่ดีกว่า

กฎหมายรัฐแคลิฟอร์เนียกำหนดให้ผู้ขับขี่ทุกรายซื้อประกันภัยรถยนต์ ประมาณร้อยละ 85 ของผู้ขับขี่รัฐแคลิฟอร์เนียปฏิบัติตามกฎหมายและซื้อประกัน หากท่านปฏิบัติตามกฎและมีความคุ้มครองประกันรถยนต์ต่อเนื่อง ปัจจุบันท่านก็เป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับส่วนลด*แต่เฉพาะในกรณีที่ท่านทำประกันกับบริษัทประกันเจ้าเดิม*

กฎหมายปัจจุบันลงโทษท่านหากว่าท่านมองหาประกันที่ดีกว่า หรือพยายามหาประกันที่มีเงื่อนไขที่ดีกว่า โดยการเอาส่วนลดการคุ้มครองต่อเนื่องไปจากท่าน

ข้อเสนอที่ 33 แก้ไขปัญหานี้ให้ถูกต้อง และเสนอส่วนลดให้แก่ผู้บริโภคที่รักษาการทำประกันภัยรถยนต์กับบริษัทใดก็ตาม ข้อเสนอที่ 33 ยอมให้ท่านเลือกซื้อส่วนลดด้วยเงื่อนไขที่ดีกว่า

ผู้นำของทั้งสองพรรค, เดโมแครต และรีพับลิกัน, ทหารผ่านศึกสงครามนอกประเทศ (VFW), สมาคมทหารที่ถูกเกณฑ์ร่วมรบ (GI) แห่งแคลิฟอร์เนีย, พนักงานดับเพลิง, เจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก, ผู้บริโภครายบุคคล และหอการค้า ร่วมสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 33 ซึ่งให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย

รางวัลที่ท่านได้รับสำหรับการมีความรับผิดชอบและการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นของท่านภายใต้ข้อเสนอที่ 33 แม้ว่าท่านจะใช้สิทธิ์ย้ายไปทำประกันกับบริษัทอื่น นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมบริษัทประกันภัยบางรายชอบข้อเสนอที่ 33 ในขณะที่รายอื่นไม่ชอบ ร่างกฎหมายนี้สร้างการแข่งขัน ตัวแทนประกันใกล้บ้านท่านสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 เพราะเป็นการบังคับให้บริษัทประกันแข่งขันกันเพื่อให้ได้ธุรกิจจากท่าน

เราสนับสนุนให้ท่านอ่านข้อเสนอที่ 33 ซึ่งไม่ซับซ้อน และสมเหตุสมผล

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 33 เพราะท่านควรได้รับส่วนลดที่ท่านสมควรได้รับ โดยไม่คำนึงถึงว่าท่านจะเลือกบริษัทประกันภัยรายใด

ข้อเสนอที่ 33 ยังสนับสนุนให้ผู้ไม่มีประกันทำประกันด้วย เพราะข้อเสนอที่ 33 ทำให้เป็นเรื่องง่ายขึ้นที่จะได้รับส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่อง ท่านได้ส่วนลดของทุกปีเต็มที่ท่านทำประกัน ยิ่งทำประกันนานส่วนลดยิ่งมากขึ้น นี่ยังเป็นการกระตุ้นผู้ขับขี่ที่ไม่ได้ทำประกันให้ทำประกันและทำให้ท้องถนนของเราปลอดภัยขึ้น

ข้อเสนอที่ 33 จัดให้มีความคุ้มครองอื่นด้วย:

- หากท่านเข้าประจำการในกองทัพ ข้อเสนอที่ 33 ระบุว่าท่านจะไม่เสียโอกาสได้รับส่วนลด นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมครอบครัวทหารในกองทัพ นำโดยสมาคมทหารที่ถูกเกณฑ์ร่วมรบ (GI) แห่งแคลิฟอร์เนีย และทหารผ่านศึกสงครามนอกประเทศ (VFW) ตอบรับ ข้อเสนอที่ 33
- หากท่านถูกเลิกจ้างงานหรือพักงาน ข้อเสนอที่ 33 ยอมให้ท่านรักษาสถานะการเป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับการคุ้มครองต่อเนื่องนานถึง 18 เดือน
- ภายใต้ข้อเสนอที่ 33 ผู้ขับขี่ตามกฎหมายที่เป็นเด็กได้รับส่วนลดไม่ว่าจะอยู่กับผู้ปกครองหรืออยู่โรงเรียนห่างออกไป
- ข้อเสนอที่ 33 ยอมให้ท่านพลาดการชำระเบี้ยได้ 90 วันไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ และยังคงมีสิทธิได้รับส่วนลด

ข้อเสนอที่ 33 จะมีผลต่อการแข่งขันที่มากขึ้นระหว่างบริษัทประกันและอัตราค่าเบี้ยประกันที่ดีกว่าเพราะท่านสามารถเปรียบเทียบราคาเลือกซื้อประกันได้โดยไม่เสียสิทธิ์ส่วนลด

ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ท่านจะต้องมีประกันสำหรับรถยนต์ของท่าน ท่านสมควรได้รับรางวัลตอบแทนจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 33

ROBERT T. WOLF, ประธาน
CDF Firefighters (กรมป้องกันอัคคีภัยรัฐแคลิฟอร์เนีย)
ESTERCITA ALDINGER
เจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก
DEAN LEE
ทหารผ่านศึกสงครามนอกประเทศ (VFW)

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 ★

ชาวแคลิฟอร์เนียวัยทำงานประสบความยุ่งยากพอแล้วในทุกวันนี้ เราไม่ควรจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยรถยนต์สูงขึ้นอีกเพราะอีกหนึ่งวิธีพลิกแพลงในอุตสาหกรรมประกันภัย

ข้อเสนอที่ 33 ได้รับทุนสนับสนุนร้อยละ 99 จากมหาเศรษฐีในอุตสาหกรรมประกันภัยรายหนึ่งที่กล่าวว่าเขาต้องการประหยัดเงินให้กับผู้ขับขี่ในการทำประกันภัยรถยนต์

ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่กัน ที่ผู้บริหารบริษัทประกันภัยเจ้าหนึ่งจ่ายเงินไป $8 ล้าน ในการลงคะแนนเสียงร่างกฎหมายเพื่อจะประหยัดเงินให้กับคุณ?

ข้อเสนอที่ 33 จะขึ้นอัตราเบี้ยประกันให้กับผู้ขับขี่ที่มีสถิติการขับรถเยี่ยม ร่างกฎหมายนี้ลงโทษคนที่หยุดขับรถด้วยเหตุอันสมควร—เช่น เข้าเรียนในวิทยาลัย เพิ่งคืนสภาพจากการบาดเจ็บสาหัส หรือใช้บริการขนส่งมวลชน—อย่างไม่เป็นธรรมเมื่อพวกเขากลับมาใช้บริการประกันภัย

กฎหมายรัฐแคลิฟอร์เนียป้องกันการเรียกเก็บโดยบริษัทประกันภัยรถยนต์มากขึ้นจากผู้คนด้วยเหตุผลง่ายๆ ว่าพวกเขาไม่เคยขับรถมาก่อน หรือ พวกเขาจนเกินกว่าจะมีรถขับในช่วงที่ผ่านมา ข้อเสนอที่ 33 จะยอมให้บริษัทประกันภัยเริ่มเก็บเงินเพิ่มนับล้านๆ จากชาวแคลิฟอร์เนีย

ผู้ลงคะแนนได้ปฏิเสธร่างกฎหมายไปแล้วในปี 2010 เมื่อบริษัทประกันภัยของมหาเศรษฐีใช้เงินไป $16 ล้านเพื่อผลักดันให้ผ่านร่างกฎหมายคล้ายๆ กัน ตอนนี้เขาทำแบบเดิมอีก

ประชาชนที่ใช้บริการขนส่งมวลชนไปทำงานไม่ควรต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยรถยนต์เพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาต้องการกลับมาขับรถอีก

ชาวแคลิฟอร์เนียที่ตกงานไม่ควรต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยรถยนต์เพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาได้งานใหม่และกลับมาขับรถอีก

ประชาชนที่หยุดทำประกันรถไปเพราะป่วยหนักไม่ควรต้องจ่ายเบี้ยประกันเพิ่มเมื่อพวกเขาหายป่วยและกลับมาขับรถอีก

ข้อเสนอที่ 33 จะขึ้นอัตราการทำประกันภัยรถยนต์ บอกมหาเศรษฐีบริษัทประกันภัยคนนี้ด้วยว่า มันไม่ถูกต้องที่จะยกเลิกกฎประกันภัยรถยนต์

ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33

DEANN MCEWEN, พยาบาลวิชาชีพ นายกสมาคม
สมาคมพยาบาลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
RICHARD HOLOBER, กรรมการบริหาร
สมาพันธ์ผู้บริโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
JAMIE COURT, ประธาน
องค์กรเฝ้าระวังของผู้บริโภค (Consumer Watchdog)

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 33 บริษัทประกันภัยรถยนต์ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับประวัติความคุ้มครองประกันภัยของผู้ขับขี่ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 33 ★

หน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภคเห็นว่า: ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33 — เป็นเล่ห์ลวงที่มีเงื่อนงำของบริษัทประกันอีกประการหนึ่งที่จะเพิ่มอัตราเบี้ยประกันรถยนต์จากผู้ขับขี่ที่มีความรับผิดชอบหลายล้านคนในรัฐแคลิฟอร์เนีย

บริษัทประกันภัยเมอร์คิวรีใช้เงินไป $16 ล้านในร่างกฎหมายที่คล้ายๆ กันในปี 2010 ชาวแคลิฟอร์เนียปฏิเสธร่างดังกล่าว

ตอนนี้พวกเขาทำเรื่องเดิมอีกแล้ว George Joseph มหาเศรษฐี ประธานบริษัทประกันภัยเมอร์คิวรี จ่ายไปแล้ว $8 ล้าน เพื่อให้ทุนสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 ครั้งสุดท้ายนั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่ ที่มหาเศรษฐีเจ้าของบริษัทประกันภัย จ่ายเงินจำนวนมหาศาลเพื่อช่วยท่านประหยัดเงิน

ข้อเสนอที่ 33 ลงโทษใครก็ตามที่หยุดขับรถไปด้วยเหตุอันควรและบัดนี้ต้องการทำประกันรถยนต์เพื่อจะกลับไปขับรถอีกครั้ง อย่างไม่เป็นธรรม ตามข้อสรุปเป็นทางการของอัยการสูงสุด ข้อเสนอที่ 33 "จะยอมให้บริษัทประกันขึ้นค่าใช้จ่ายประกันภัย"—แม้กับผู้ขับขี่ที่มีสถิติการขับรถยอดเยี่ยม

ข้อเสนอที่ 33 ใช้ถ้อยคำอย่างฉลาดที่เป็นการพูดอย่างหนึ่งและกระทำอีกอย่างหนึ่ง ระวัง: กรมการประกันภัยรัฐแคลิฟอร์เนียกล่าวว่า แผน "ส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่อง" *"จะมีผลต่อการเรียกเก็บเพิ่ม"* สำหรับผู้ขับชาวแคลิฟอร์เนียจำนวนมาก นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมสหภาพผู้บริโภค แผนกนโยบายและสนับสนุนสมาคมผู้บริโภค ต่อต้าน ข้อเสนอที่ 33

ข้อเสนอที่ 33 เพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัยแก่นักศึกษาที่จบวิทยาลัยและตอนนี้ต้องใช้รถเพื่อขับไปทำงานใหม่

ข้อเสนอที่ 33 เพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัยแก่ประชาชนที่ความคุ้มครองต่อเนื่องหยุดไปเนื่องจากพักฟื้นจากการป่วยหนักหรือการบาดเจ็บที่ทำให้ไม่ได้ขับรถ

ข้อเสนอที่ 33 ยกเลิกกฎของอุตสาหกรรมประกันภัย ทำให้บริษัทประกันขนาดใหญ่รับผิดชอบน้อยลง—นั่นคือเหตุผลที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับทุนสนับสนุนถึงร้อยละ 99 โดยมหาเศรษฐีเจ้าของบริษัทประกัน ซึ่งบริษัทประกันภัยเมอร์คิวรีของเขา มีสถิติว่าเรียกเก็บเบี้ยที่สูงเกินไปจากผู้บริโภค กรมการประกันภัยแคลิฟอร์เนียกล่าวว่า เมอร์คิวรี มี "ชื่อเสื่องลือพอสมควรในด้านการปฏิบัติไม่ดีต่อลูกค้าของบริษัท และการมีเจตนาฝ่าฝืนกฎหมายด้วยอาการยะโสและไม่แยแส" *ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33: เพราะ เป็นการลงโทษผู้ขับขี่ที่มีความรับผิดชอบซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องมีประกันภัยรถยนต์ในช่วงที่ผ่านมา*

ข้อเสนอที่ 33 ยอมให้บริษัทประกันเรียกค่าใช้จ่ายในอัตราที่สูงขึ้นอย่างมากจากลูกค้าที่มีสถิติการขับรถเยี่ยม เพียงเพราะผู้ขับขี่เหล่านั้นไม่ได้ซื้อประกันรถยนต์ในบางช่วงระหว่างห้าปีก่อน ผู้ขับขี่ต้องจ่ายเพิ่มสำหรับการลงโทษที่ไม่ยุติธรรมนี้แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีรถหรือไม่ได้ต้องการประกันในขณะนั้น *ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33: เพราะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ครอบครัวชนชั้นกลางของรัฐแคลิฟอร์เนีย*

ในรัฐต่างๆ ซึ่งการเรียกเก็บเพิ่มตามข้อเสนอที่ 33 ถูกกฎหมาย ผลก็คือค่าเบี้ยประกันที่สูงขึ้น:

- พลเมืองรัฐเท็กซัสจ่ายเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 61
- พลเมืองรัฐเนวาดาจ่ายเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 79
- พลเมืองรัฐฟลอริด้าจ่ายเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 103

ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33: จะทำให้มีจำนวนผู้ขับขี่ที่ไม่ทำประกันมากขึ้น เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเราทั้งหมดมากขึ้น

ตามคำกล่าวของกรมการประกันภัยรัฐแคลิฟอร์เนีย การลงโทษทางการเงินที่บริษัทประกันภัยต้องการกำหนด เป็น *"การทำให้ [ประชาชน] หมดกำลังใจที่จะซื้อประกัน และอาจเพิ่มจำนวนของผู้ขับขี่ที่ไม่ทำประกันและท้ายสุดผลักค่าใช้จ่ายความคุ้มครองของผู้ขับขี่ที่ไม่มีประกันไปอยู่ที่ทุกคนที่ทำประกัน"*

การมีผู้ขับขี่ที่ไม่ทำประกันมากขึ้น สร้างปัญหาให้แก่ผู้เสียภาษีและรัฐ *ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33: ชาวแคลิฟอร์เนียปฏิเสธร่างที่เกือบจะเหมือนกันนี้มาแล้วในปี 2010* มาทำให้เรื่องนี้ชัดเจนต่อกลุ่มผลประโยชน์พิเศษเหล่านี้ว่า ไม่ คือ ไม่

อย่าให้อำนาจบริษัทประกันมากขึ้นในการขึ้นอัตราค่าเบี้ยประกันของเรา *ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 33 มันดีเกินไปที่จะเป็นจริง* อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมที่ *http://www.StopTheSurcharge.org*

HARVEY ROSENFIELD, ผู้ก่อตั้ง
องค์กรเฝ้าระวังของผู้บริโภค (Consumer Watchdog)
ELISA ODABASHIAN, กรรมการ
West Coast Office and State Campaigns, Consumers Union
(สหภาพเพื่อผู้บริโภค), แผนกนโยบายและการพิทักษ์ผลประโยชน์ของฝ่ายรายงานผู้บริโภค
NAN BRASMER, ประธาน
สหพันธ์ชาวอเมริกันเกษียณแห่งแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 33 ★

ชาวแคลิฟอร์เนียที่มีประกันภัยรถยนต์ได้รับส่วนลดสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมาย—แต่ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน หากท่านเปลี่ยนบริษัท ท่านจะสูญเสียสิทธิ์การรับส่วนลด

ข้อเสนอที่ 33 แก้ปัญหานี้โดยยอมให้ท่านมีสิทธิ์ในผลตอบแทนและสามารถเลือกซื้อหาเงื่อนไขที่ดีกว่าจากบริษัทอื่นได้

ฝ่ายผู้คัดค้านใช้กลยุทธ์ที่น่ากลัวและน่าเกลียด ใช่ ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 33 และทหารผ่านศึกสงครามโลกครั้งที่ 2 George Joseph สร้างบริษัทที่ประสบความสำเร็จโดยการให้บริการแก่ลูกค้าและอัตราเบี้ยประกันที่ต่ำจึงได้รับการสนับสนุนจากชาวแคลิฟอร์เนีย

อ่านข้อเสนอที่ 33 เพื่อรับทราบข้อเท็จจริง

นักดับเพลิง และสมาคมเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงแคลิฟอร์เนียสนับสนุนข้อเสนอที่ 33 เพราะพวกเขาต้องการให้ทุกคนทำประกันภัยและเป็นโอกาสสำหรับชาวแคลิฟอร์เนียแล้วที่จะเลือกทำประกันด้วยเงื่อนไขการทำประกันภัยรถยนต์ที่ดีกว่า

สถาบัน Greenlining —กลุ่มผู้บริโภคที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจ—สนับสนุนข้อเสนอที่ 33 เพราะปกป้องผู้บริโภคและยอมให้มีส่วนลด *กับทุกคน*ที่ปฏิบัติตามกฎหมาย

- ข้อเสนอที่ 33 ยอมให้ผู้ขับขี่ทุกรายเปลี่ยนบริษัทประกันได้และยังคงได้รับส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่อง
- ข้อเสนอที่ 33 ให้รางวัลตอบแทนแก่ผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติตามกฎหมายและรักษาการทำประกันภัยรถยนต์กับบริษัทใดๆ ที่ท่านเลือก
- ข้อเสนอที่ 33 ทำให้การย้ายบริษัทประกันเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น, ทำให้เกิดการแข่งขันมากขึ้นและนำมาซึ่งอัตราที่ต่ำลง
- ข้อเสนอที่ 33 ปกป้องผู้บริโภคและให้ส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่องแก่ทุกคนที่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- ข้อเสนอที่ 33 ปกป้องครอบครัวทหาร ผู้บริโภคที่ถูกเลิกจ้างหรือพักงาน ผู้ขับขี่ที่เป็นนักเรียน และให้การจูงใจแก่ผู้ขับขี่ที่ยังไม่มีประกันคุ้มครองให้ทำประกัน

กลุ่มทหารผ่านศึกซึ่งประกอบด้วย ทหารผ่านศึกสงครามนอกประเทศ (VFW) และสมาคมทหารที่ถูกเกณฑ์ร่วมรบ (GI) สนับสนุนข้อเสนอที่ 33

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 33

ROBERT T. WOLF, ประธาน
CDF Firefighters (กรมป้องกันอัคคีภัยรัฐแคลิฟอร์เนีย)
JULIAN CANETE, ประธาน
หอการค้าฮิสแพนิคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
SAMUEL KANG, ที่ปรึกษาทั่วไป
สถาบัน Greenlining

ข้อเสนอที่

34 โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- ยกเลิกโทษประหารชีวิตที่เป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดขั้นสูงสุดสำหรับบุคคลที่ได้รับการตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรม และเปลี่ยนเป็นการลงโทษด้วยการจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับการพักโทษใดๆ
- มีผลย้อนหลังกับบุคคลที่ได้รับการตัดสินลงโทษประหารชีวิตแล้ว
- ระบุว่าบุคคลที่ได้รับการตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรม จะต้องทำงานระหว่างถูกคุมขังอยู่ในคุกตามที่กำหนดโดยกรมราชทัณฑ์และฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยที่ค่าจ้างจะถูกหักไว้เพื่อชดใช้ค่าปรับให้กับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายหรือคำสั่งใดๆ จากความผิดของพวกเขา
- ดูแลจัดการเงินทุน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายสำหรับการสืบสวนคดีฆาตกรรมและข่มขืน

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- เงินคงคลังของรัฐและเทศมณฑลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและตัดสินคดีฆาตกรรม, การอุทธรณ์โทษประหารชีวิต และ การลงโทษ จำนวนประมาณ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ใน แต่ละปีในช่วงสองสามปีแรก เพิ่มขึ้นถึงประมาณ 130 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี ในปีต่อๆ มา การประมาณการนี้อาจสูงกว่าหรือต่ำกว่านับสิบล้านดอลลาร์ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับมาตรการที่นำไปใช้ และอัตราการกระทำผิดที่จะถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิตและได้รับโทษในอนาคต
- ค่าใช้จ่ายครั้งเดียวของรัฐจำนวนรวม 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐที่ใช้อุดหนุนให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นจะถูกใช้จ่ายมากขึ้นในสี่ปีข้างหน้า

34

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

ฆาตกรและโทษประหารชีวิต การฆาตกรรมโดยไตร่ตรองไว้ก่อน (First degree) เป็นคำนิยามโดยรวมๆ ของการฆ่าคนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่ง (1) กระทำโดยเจตนาและมีการไตร่ตรองล่วงหน้า หรือ (2) เกิดขึ้นในขณะประกอบอาชญากรรมอื่น เช่น การลักพาตัว ซึ่งมีโทษจำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยมีโอกาสได้รับการพิจารณาปล่อยตัวโดยคณะกรรมการทัณฑ์บนรัฐ หลังจากที่รับโทษไปแล้วอย่างน้อย 25 ปี อย่างไรก็ตาม กฎหมายรัฐปัจจุบันกำหนดโทษฆาตกรที่ทำการฆาตกรรมโดยไตร่ตรองไว้ก่อนด้วยโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนเมื่อมีการตั้งข้อหา "กรณีแวดล้อมพิเศษ" และได้มีการพิสูจน์ในศาลแล้ว กฎหมายรัฐที่มีอยู่ระบุประเภทต่างๆ ของกรณีแวดล้อมพิเศษที่ตั้งข้อหาได้ เช่น ในกรณีที่ฆาตกรทำไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการกระทำที่โหดร้าย หรือการฆาตกรรมเกิดขึ้นขณะที่จำเลยกำลังประกอบอาชญากรรมอื่น โดยทั่วไป ลูกขุนจะระบุโทษว่าจะเป็นสถานใดเมื่อมีการตั้งข้อหากรณีแวดล้อมพิเศษและได้มีการพิสูจน์แล้ว

การดำเนินการสำหรับโทษประหารชีวิตในรัฐแคลิฟอร์เนีย การดำเนินคดีคดีฆาตกรรมที่นำไปสู่โทษประหารชีวิตนั้นแบ่งเป็นสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกเกี่ยวข้องกับการตัดสินว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่และมีการตั้งข้อหากรณีแวดล้อมพิเศษหรือไม่ขณะที่ขั้นตอนที่สองเกี่ยวข้องกับการตัดสินว่าควรกำหนดโทษประหารชีวิตหรือไม่ ภายใต้กฎหมายรัฐปัจจุบัน คำตัดสินโทษประหารชีวิตจะได้รับการอุทธรณ์โดยอัตโนมัติต่อศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียในการ "อุทธรณ์โดยตรง" เหล่านี้ ทนายจำเลยโต้แย้งว่าการฝ่าฝืนกฎหมายรัฐ หรือ กฎหมายตามรัฐธรรมนูญของรัฐบาลกลางเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินคดี เช่น หลักฐานไม่เหมาะสมถูกรวมเข้าไว้ หรือถูกแยกออกไปจากการดำเนินคดี ถ้าหากศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียพิพากษายืนยันความผิดและโทษประหารชีวิต จำเลยสามารถขอให้ศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกาพิจารณาทบทวนการตัดสินได้ นอกเหนือไปจากการอุทธรณ์โดยตรง คดีโทษประหารชีวิตโดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับการท้าทายอำนาจกฎหมายที่ยืดเยื้อทั้งในศาลรัฐและศาลประเทศ ความท้าทายเหล่านี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยของคดีที่แตกต่างไปจากการพิจารณาในการอุทธรณ์โดยตรง (เช่น การอ้างว่าที่ปรึกษาจำเลยไม่มีประสิทธิภาพ) และโดยทั่วไปจะอ้างถึงว่าเป็นคำร้องขอ "คัดค้านการคุมขัง (habeas corpus petitions)" ท้ายที่สุด นักโทษที่ได้รับการพิพากษาประหารชีวิตอาจร้องขอให้ผู้ว่าการรัฐลดโทษให้ ปัจจุบันการพิจารณาคดีต่างๆ ที่ตามมาหลังโทษประหารชีวิตอาจใช้เวลาถึงสองทศวรรษกว่าคดีจะสิ้นสุดในรัฐแคลิฟอร์เนีย

ทั้งรัฐบาลระดับมลรัฐและส่วนการปกครองระดับเทศมณฑลต่างก็มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีฆาตกรรมต่างๆ รวมทั้งค่าธรรมเนียมศาลและอัยการ รวมทั้งรับภาระค่าทนายความของผู้ที่ถูกตั้งข้อหาฆาตกรรม

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

ซึ่งไม่สามารถจ่ายเองได้ นอกจากนั้น รัฐยังมีค่าใช้จ่ายสำหรับค่าทนายความที่ว่าจ้างโดยกรมยุติธรรมของรัฐในกระบวนการอุทธรณ์โทษประหารชีวิต หน่วยงานหลายๆ หน่วยงานของรัฐ (รวมทั้งสำนักงานทนายความพิทักษ์สิทธิแห่งรัฐ และ ศูนย์ช่วยเหลือผู้ยากจนในคดีอาญาชั้นอุกฤษฎ์โทษ) ต้องทำภารกิจในการจัดหาทนายความให้กับผู้ที่ได้รับโทษประหารชีวิตแต่ไม่สามารถจ่ายค่าทนายความเองได้

นับแต่กฎหมายลงโทษประหารชีวิตฉบับปัจจุบันบังคับใช้ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ในปี 1978 มีผู้กระทำผิดราว 900 รายที่ได้รับโทษประหารชีวิต ในจำนวนนี้ 14 รายถูกประหารชีวิต, 83 รายเสียชีวิตก่อนถูกประหารชีวิต และประมาณ 75 รายที่การตัดสินลงโทษได้รับการลดโทษโดยศาล ณ เดือนกรกฎาคม 2012 รัฐแคลิฟอร์เนียมีผู้กระทำความผิด 725 รายในเรือนจำรัฐที่ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ส่วนใหญ่ของผู้กระทำผิดเหล่านี้อยู่ในขั้นตอนต่างๆ ของการอุทธรณ์ตรงหรือการพิจารณาการคัดค้านการคุมขัง โดยทั่วไป นักโทษชายที่ถูกตัดสินโทษประหารชีวิตถูกจองจำที่เรือนจำรัฐซานเควนติน (ในแดนประหาร) ขณะที่นักโทษหญิงถูกจองจำที่ทัณฑสถานหญิงแห่งแคลิฟอร์เนียตอนกลางในเมืองโชวชิลลา ปัจจุบัน รัฐมีกฎระเบียบและขั้นตอนต่างๆ หลายประการที่ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายรักษาความปลอดภัยสำหรับนักโทษเหล่านี้สูงขึ้น ตัวอย่างเช่น นักโทษที่มีโทษประหารชีวิตโดยปกติจะต้องถูกใส่กุญแจมือและมีการติดตามตลอดเวลาโดยเจ้าหน้าที่หนึ่งหรือสองนายขณะอยู่นอกห้องขัง นอกจากนั้น ยังมีข้อกำหนดให้แยกขังเดี่ยวผู้กระทำความผิดเหล่านี้ ในขณะที่นักโทษอื่นส่วนใหญ่อยู่ร่วมห้องขังเดียวกัน

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้ยกเลิกบทบัญญัติโทษประหารชีวิตที่มีอยู่ของรัฐ และกำหนดให้ฆาตกรต้องทำงานในขณะอยู่ในคุก รวมทั้งให้มีกองทุนใหม่ของรัฐที่สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นในช่วงระยะเวลาจำกัด

ยกเลิกโทษประหารชีวิต ภายใต้ร่างกฎหมายนี้จะไม่มีผู้กระทำผิดรายใดถูกตัดสินด้วยโทษประหารชีวิตโดยรัฐ ร่างกฎหมายนี้ยังได้ระบุอีกว่าผู้กระทำความผิดที่ได้รับโทษประหารชีวิตอยู่ในปัจจุบันจะได้รับการตัดสินใหม่ด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน ร่างกฎหมายนี้ยังได้ยินยอมให้ศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียโอนคดีอุทธรณ์ตรงของโทษประหารชีวิตและคำร้องขอคัดค้านการคุมขังทั้งหมดไปยังศาลอุทธรณ์ ศาลจะตัดสินประเด็นที่เหลือหลังจากการแก้โทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน

กำหนดให้นักโทษทำงานในคุก กฎหมายประจำรัฐที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยทั่วไปกำหนดให้นักโทษ—รวมทั้งฆาตกร—ทำงานขณะอยู่ในเรือนจำ กฎเกณฑ์รัฐแคลิฟอร์เนียมีข้อยกเว้นบางประการในเรื่องข้อกำหนดในการทำงาน เช่น สำหรับนักโทษที่มีความเสี่ยงด้านความปลอดภัยสูงเกินไปที่จะเข้าร่วมโครงการทำงาน หรือนักโทษบางรายอาจได้รับคำสั่งศาลให้ทำงานชดใช้ค่าเสียหายแก่เหยื่ออาชญากรรม ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ทุกคนที่มีความผิดฐานฆาตกรรมต้องทำงานขณะอยู่ในเรือนจำรัฐและหักเงินค่าแรงเพื่อชดใช้แก่เหยื่ออาชญากรรมตามระเบียบรัฐ เนื่องจากร่างกฎหมายนี้ไม่ได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์รัฐ การปฏิบัติต่างๆ ของเรือนจำที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดการทำงานของนักโทษไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง

การจัดตั้งกองทุนเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย ร่างกฎหมายนี้ตั้งกองทุนพิเศษใหม่ขึ้นมา เรียกว่า กองทุนเพื่อการประหยัด ความรับผิดชอบและการบังคับใช้สมบูรณ์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (SAFE California Fund) เพื่อสนับสนุนทุนให้แก่หน่วยงานตำรวจต่างๆ หน่วยงานนายอำเภอต่างๆ และสำนักงานอัยการต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มอัตราการไขคดีฆาตกรรมและข่มขืน ตัวอย่างเช่น การกำหนดว่าเงินในกองทุนนั้นสามารถใช้เพื่อเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานสืบสวนสอบสวนคดีฆาตกรรมและการล่วงละเมิดทางเพศ หรือในหน่วยงานการดำเนินคดี ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ ยอดเงินรวม $100 ล้าน จะโอนจากกองทุนทั่วไปของรัฐให้กับกองทุน SAFE California Fund ในช่วงสี่ปี, $10 ล้าน ในปี 2012–13 และ $30 ล้านในแต่ละปีจากปี 2013–14 จนถึง 2015–16 เงินจากกองทุน SAFE California Fund จะได้รับการแบ่งสรรปันส่วนให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยอัยการสูงสุดแห่งรัฐ

ผลกระทบทางงบประมาณ

ร่างกฎหมายนี้จะส่งผลกระทบทางงบประมาณบางประการต่อรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่น ผลกระทบทางงบประมาณหลักของร่างกฎหมายนี้ได้อภิปรายไว้ท้ายนี้

การดำเนินคดีฆาตกรรม

การพิจารณาคดีในศาล ร่างกฎหมายนี้จะลดค่าใช้จ่ายของรัฐและเทศมณฑลที่เกี่ยวเนื่องกับคดีฆาตกรรมบางรายที่เข้าเกณฑ์โทษประหารชีวิตภายใต้กฎหมายปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายคดีเหล่านี้จะลดลงได้หากโทษประหารชีวิตไม่ได้เป็นทางเลือกเดียวอีกต่อไป ด้วยเหตุผลหลักสองประการ ประการแรก-ระยะเวลาในกานดำเนินคดีสั้นลง เนื่องจากจะไม่มีการแยกขั้นตอนในการพิจารณาอีกต่อไปว่าจะมี

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

การตัดสินโทษประหารชีวิตหรือไม่ หลักเกณฑ์อื่นในการดำเนินคดีอาจสั้นลงด้วย ตัวอย่างเช่น เวลาในการเลือกคณะลูกขุนสำหรับการพิจารณาคดีลดลงไปได้เพราะไม่จำเป็นต้องมีการยกเลิกคณะลูกขุนผู้ที่ไม่ต้องการกำหนดโทษประหารชีวิต ประการที่สอง-การยกเลิกโทษประหารชีวิตจะลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับเทศมณฑลที่เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับอัยการหรือผู้ร้องฝ่ายโจทก์ และทนายรัฐสำหรับจำเลยในคดีฆาตกรรมบางคดี เนื่องจากโดยส่วนใหญ่หน่วยงานเหล่านี้ต้องใช้ทนายจำนวนมากขึ้นในคดีที่มีโทษประหารชีวิตและมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นมากที่เกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการสืบสวนต่างๆ และการเตรียมการอื่นๆ ในขั้นตอนการตัดสินลงโทษในคดีดังกล่าว

คุกเทศมณฑล ค่าใช้จ่ายสำหรับคุกเทศมณฑลอาจลดลงด้วยเพราะผลจากการดำเนินคดีตามร่างนี้ บุคคลที่ถูกดำเนินคดีฐานฆาตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาจได้รับโทษประหารชีวิต โดยปกติจะอยู่ในคุกเทศมณฑลจนกว่าคดีจะสิ้นสุดและถูกตัดสิน เมื่อการพิจารณาคดีฆาตกรรมบางรายสั้นลงเนื่องจากการยกเลิกโทษประหารชีวิต ระยะเวลาที่ผู้ที่ถูกตั้งข้อหาฆาตกรรมที่อยู่ในคุกเทศมณฑลจะสั้นลง ก่อนถูกส่งตัวไปยังเรือนจำรัฐ ผลดังกล่าวจะลดค่าใช้จ่ายคุกเทศมณฑลและเพิ่มค่าใช้จ่ายเรือนจำรัฐ

การประหยัด รัฐและเทศมณฑลสามารถประหยัดได้หลายสิบล้านดอลลาร์ต่อปีรวมทั่วทั้งรัฐ จากการลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีคดีฆาตกรรม ยอดเงินที่แท้จริงที่จะประหยัดได้จะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย รวมทั้งจำนวนการพิจารณาคดีสำหรับคดีที่มีโทษถึงประหารชีวิตที่เกิดขึ้นก่อนร่างนี้ เป็นไปได้ว่ารัฐและเทศมณฑล จะย้ายบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีไปยังส่วนงานอื่นๆ ของศาล ทำนองเดียวกัน การประหยัดของคุกเทศมณฑลก็อาจถูกหักล้างจากการที่ เตียงในคุกที่ไม่จำเป็นต่อไปสำหรับจำเลยคดีโทษประหารชีวิตอาจใช้สำหรับผู้กระทำความผิดรายอื่นๆ เช่น ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวเร็วขึ้นอันเนื่องมาจากความแออัดของสถานที่ของคุกในบางเทศมณฑล

การประหยัดดังกล่าวอาจถูกหักล้างบางส่วนเนื่องด้วยการยกเลิกโทษประหารชีวิตจะลดจำนวนคดีที่ผู้กระทำความผิดรับสารภาพเพื่อแลกกับการรับโทษที่น้อยกว่าในคดีฆาตกรรมบางคดี หากมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตและมีคดีมากขึ้นเข้าสู่กระบวนกาพิจารณาคดีแทนที่จะปิดคดีโดยการรับสารภาพ อาจจะมีผลให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นกับรัฐและเทศมณฑลเพื่อจ่ายให้แก่ศาล อัยการ ที่ปรึกษาจำเลย รวมทั้งคุกเทศมณฑล ผลกระทบนี้จะมีมากแค่ไหนไม่เป็นที่ทราบได้

การอุทธรณ์คดี

เมื่อเวลาผ่านไป กฎหมายนี้จะลดค่าใช้จ่ายรัฐในส่วนของศาลสูงแห่งแคลิฟอร์เนียและหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการอุทธรณ์โทษประหารชีวิต รัฐจะประหยัดในส่วนนี้ได้ถึงประมาณ $50 ล้านต่อปี แต่ในระยะสั้น การประหยัดนี้ก็อาจถูกหักล้างได้บางส่วน เพราะค่าใช้จ่ายรัฐเกี่ยวกับการอุทธรณ์บางอย่างจะยังคงเกิดขึ้นอยู่จนกว่าศาลจะตัดสินทุกคดีอุทธรณ์ที่ยังค้างอยู่สำหรับนักโทษที่ได้รับโทษประหารชีวิตก่อนหน้านี้ ในระยะยาว เป็นไปได้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายรัฐและท้องถิ่นเล็กน้อย จำนวนรวมประมาณปีละ $1 ล้าน ที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์ไต่สวนจากผู้กระทำผิดรายใหม่ที่ได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน

ทัณฑสถานรัฐ

การยกเลิกโทษประหารชีวิตจะกระทบต่อเรือนจำรัฐแตกต่างกันไป ในกรณีหนึ่ง การยกเลิกจะส่งผลให้ประชากรคุกเพิ่มสูงขึ้นและมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากนักโทษถูกตัดสินให้ถูกจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสรับทัณฑ์บน แต่หากพิจารณาถึงระยะเวลาที่นักโทษต้องอยู่ในแดนประหารที่เป็นอยู่ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะไม่สำคัญ ในอีกกรณีหนึ่ง ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นนี้จะมากกว่าที่จะถูกหักล้างโดยส่วนที่ประหยัดจากที่ไม่ได้ขังนักโทษหลายร้อยในแดนประหาร จากที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้ว่าค่าใช้จ่ายในการคุมขังนักโทษโทษประหารชีวิตสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการคุมขังนักโทษโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนอันเนื่องมาจากมาตรการความปลอดภัยที่เข้มข้นสูงกว่าและสิ้นเปลืองกว่าในการจัดที่จองจำและการควบคุมนักโทษที่มีโทษประหารชีวิต

ผลกระทบทางงบประมาณสุทธิจะเป็นผลลดสุทธิของค่าใช้จ่ายรัฐในการดำเนินการในระบบเรือนจำรัฐ ซึ่งเป็นไปได้ว่าจะต่ำลงปีละหลายสิบล้านดอลลาร์ แต่ว่าส่วนที่ประหยัดได้นี้ก็อาจสูงกว่าหรือต่ำกว่าได้ด้วยหลายเหตุผล ตัวอย่างเช่น หากอัตราการประหารชีวิตในอนาคตโดยไม่มีมาตรานี้สูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในอนาคตของสถานที่จองจำนักโทษที่ถูกตัดสินประหารชีวิตจะลดลง ดังนั้น ส่วนประหยัดของราชทัณฑ์ซึ่งเป็นผลของบทบัญญัติมาตรานี้ในการยกเลิกโทษประหารชีวิตจะต่ำลง หรือ หากจำนวนบุคคลที่ถูกตัดสินประหารชีวิตในอนาคตโดยไม่มีมาตรานี้เพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่ายสถานที่จองจำบุคคลในเรือนจำจะสูงขึ้น ภายใต้กรณีนี้ การเลิกโทษประหารชีวิตจะส่งผลให้เรือนจำประหยัดสูงกว่าที่เราประมาณการไว้

การโอนเงินจากกองทุนทั่วไปให้แก่ กองทุน SAFE California Fund

ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้โอนเงินยอดรวมประมาณ $100 ล้านจากกองทุนทั่วไปให้แก่กองทุน SAFE California Fund จากปี 2012–13 จนถึงปี 2015–16 ผลก็คือ รายได้จากกองทุนทั่วไปสำหรับโครงการรัฐอื่นๆ ในปีดังกล่าวจะต่ำลง แต่ทว่าจะมีทุนเพิ่มมากขึ้นแก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่จะได้รับเพื่อการนี้ ในส่วนของทุนจากกองทุน SAFE California Fund ที่ให้แก่หน่วยงานท้องถิ่น จะมีผลต่อการเพิ่มผู้ถูกจับกุมได้และการตัดสินความผิด ซึ่งอาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นต่อรัฐและเทศมณฑลสำหรับการพิจารณาคดีในศาล, คุก และการดำเนินการของเรือนจำ

ผลกระทบทางงบประมาณอื่นๆ

การสร้างเรือนจำ ร่างนี้อาจมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการสร้างเรือนจำในอนาคต โดยการยินยอมให้รัฐหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายทรัพยากรในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการกักกันนักโทษแดนประหารที่เพิ่มจำนวนขึ้น อย่างไรก็ ตามการประหยัดใดๆ เหล่านี้จะขึ้นอยู่กับการเติบโตของจำนวนประชากรผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิด, วิธีการที่รัฐใช้จัดที่อยู่ในการกักกันนักโทษที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดในอนาคต และการเติบโตของประชากรนักโทษในเรือนจำทั่วไป

ผลต่ออัตราการฆาตกรรม การเลิกใช้โทษประหารชีวิตอาจมีผลต่อเหตุการณ์การฆาตกรรมในแคลิฟอร์เนีย ร่างกฎหมายนี้อาจมีผลต่อค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมของรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่น ผลของผลกระทบทางงบประมาณ (หากมี) ยังไม่เป็นที่ทราบ

สรุป

ในผลรวม ร่างกฎหมายนี้จะมีผลต่อยอดประหยัดสุทธิของรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี, การอุทธรณ์ และทัณฑสถานรัฐ เงินที่น่าจะประหยัดได้จะตกประมาณปีละ $100 ล้านในช่วงสองสามปีแรก และจะเพิ่มขึ้นเป็นปีละประมาณ $130 ล้านหลังจากนั้น จำนวนเงินที่จะประหยัดได้ในแต่ละปีนี้อาจจะสูงกว่าหรือต่ำกว่าเป็นหลักสิบล้านดอลลาร์ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลากหลาย รวมทั้งการนำมาตรการไปปฏิบัติ และอัตราการลงโทษและการตัดสินด้วยโทษประหารชีวิตที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากร่างกฎหมายนี้ไม่ได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนน นอกจากนั้น ร่างกฎหมายนี้จะกำหนดให้รัฐจัดหาทุนในยอดรวม $100 ล้านให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในช่วงสี่ปีข้างหน้า

ข้อเสนอที่ 34 โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 34 ★

หลักฐานแสดงว่า มากกว่า 100 รายของ *ผู้บริสุทธิ์* ที่ถูกตัดสินประหารชีวิตในอเมริกา และบางคนถูกประหารชีวิตแล้ว!

ข้อเสนอที่ 34 มีเจตนาที่จะไม่ประหารชีวิตคนบริสุทธิ์ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย

Franky Carrillo อายุเพียง 16 เมื่อเขาถูกจับและถูกตัดสินด้วยโทษประหารชีวิตที่ผิดพลาดในฐานฆาตกรรมในลอสแอนเจลีส ใช้เวลา 20 ปีที่จะพิสูจน์ว่าเขาบริสุทธิ์! Cameron Willingham ถูกประหารในปี 2004 ในรัฐเท็กซัส ข้อหาวางเพลิงซึ่งคร่าชีวิตลูกๆ ของเขาในกองเพลิง; ผู้สอบสวนหาความจริงที่เป็นกลางได้ข้อสรุปหลังจากนั้นว่าไม่มีการวางเพลิง

"หากมีผู้ที่ถูกประหารไปแล้วและมาทราบทีหลังว่าเขาบริสุทธิ์ เราไม่สามารถย้อนกลับไปได้"—ผู้พิพากษา LaDoris Cordell, ซานตาคลารา (เกษียณ)

โทษประหารชีวิตในรัฐแคลิฟอร์เนียมีค่าใช้จ่ายสูงเกินไป และแก้ไขอะไรไม่ได้

- มีเพียง 13 คนเท่านั้นที่ถูกลงโทษประหารชีวิตนับแต่ปี 1967—และไม่มีใครเลยนับแต่ปี 2006 นักโทษประหารส่วนใหญ่เสียชีวิตเพราะวัยชรา
- เราสูญเงินภาษีไปหลายล้านดอลลาร์เพื่อจัดการจองจำพิเศษและกระบวนการอุทธรณ์ซึ่งใช้เงินของผู้เสียภาษีที่อาจกินเวลาไปถึง 25 ปี
- ปัจจุบัน นักโทษประหารนั่งเฉยๆ ไม่ได้ทำอะไร

34 ทำให้ฆาตกรที่ถูกตัดสินแล้วทำงานและจ่ายเงินให้กับกองทุนชดเชยเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายตามคำสั่งศาล

กักตัวนักฆ่าที่ก่ออาชญากรรมโหดเหี้ยมไว้ในคุกจนวันตาย

ทำให้ไม่ต้องใช้เงินภาษีหลายล้านอย่างสูญเปล่า—และนำเงินดังกล่าวไปช่วยโรงเรียนของเด็กๆ และจับกุมฆาตกรและนักข่มขืนมากขึ้น—โดยไม่ต้องขึ้นภาษี

34 ประหยัดเงิน

รัฐแคลิฟอร์เนียถังแตกแล้ว หลายคนคิดว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสำหรับโทษประหารชีวิตน้อยกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน—ซึ่งนั่นไม่จริง

การศึกษาอย่างเป็นกลางพบว่ารัฐแคลิฟอร์เนียจะประหยัดได้เกือบ $1 พันล้านภายในห้าปีหากเราแทนที่โทษประหารชีวิตด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน การประหยัดมาจากการตัดค่าทนายและการจองจำพิเศษในแดนประหาร
http://media.lls.edu/documents/Executing_the_Will_of_the_Voters.pdf

น่าจะดีกว่าที่จะเอาเงินภาษีที่จะสูญไปเพื่อค่าใช้จ่ายเหล่านั้นไปใช้ในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและโรงเรียน

เราไม่อาจปล่อยให้นักฆ่าโหดร้ายหลบเลี่ยงกระบวนการยุติธรรม

ทุกๆ ปี เกือบครึ่งหนึ่งของคดีฆาตกรรมทั้งหมด และมากกว่าครึ่งหนึ่งของคดีข่มขืนทั้งหมด ที่ปิดคดีไม่ได้ นักฆ่าได้รับอิสระและส่วนใหญ่จะกลับไปก่อคดีข่มขืนและฆ่าอีก เหยื่อหลายพันรายรอความยุติธรรมขณะที่เราสูญเงินหลายล้านกับค่าดำเนินการต่างๆ สำหรับโทษประหาร

ต้องนำนักฆ่าที่ก่อคดีโหดร้ายทารุณมาสู่กระบวนการยุติธรรม, ขังไว้ตลอดไป และลงโทษหนัก

- 34 ประหยัดเงินภาษีและส่ง $100 ล้านที่ประหยัดได้ไปใช้สำหรับการพิสูจน์ดีเอ็นเอ, ห้องทดลองอาชญากรรม และเครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไขคดีข่มขืนและฆาตกรรม ให้มากขึ้น
- 34 ทำให้นักฆ่าที่ก่ออาชญากรรมสยดสยองใช้เวลาที่เหลือของชีวิตในคุกโดยไม่มีหวังว่าจะได้ออกมา ทำให้พวกเขาต้องทำงานและจ่ายเงินชดเชยแก่เหยื่อ
- นั่นแหละคือความยุติธรรมที่เป็นผล

ทุกคนที่ถูกตัดสินด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนนับแต่ปี 1977 ยังถูกคุมขังหรือบางรายก็เสียชีวิตในคุก โทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนเป็นโทษที่ได้ผลและทำให้เรามั่นใจได้ว่าเราจะไม่มีทางประหารชีวิตคนบริสุทธิ์ในรัฐแคลิฟอร์เนีย

"โทษประหารชีวิตไม่ได้ทำให้เราปลอดภัยขึ้น—แต่การไขคดีอาชญากรรมได้มากขึ้นต่างหากที่ทำ"—อดีตอัยการสูงสุด John Van de Kamp"

"พ่อรู้สึกไม่ดีกับหลายๆ คดีอย่างคดีของ Willingham—ที่คนบริสุทธิ์อาจถูกประหาร พ่อสนับสนุนข้อเสนอที่ 34 เพราะมันรับรองแก่เราได้ว่าเราจะไม่มีวันประหารชีวิตคนบริสุทธิ์ในรัฐแคลิฟอร์เนีย"
—บาทหลวง Flores, โบสถ์ซาน ดิเอโก้

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 34

GIL GARCETTI, อัยการเขต
เทศมณฑล ลอสแอนเจลีส, 1992–2000
JEANNE WOODFORD, พัศดีเรือนจำ
เรือนจำนักโทษประหารแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย, 1999–2004
Jennifer A. Waggoner,
ประธานสันนิบาตสตรีผู้มีสิทธิออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 34 ★

JERRY BROWN กล่าวว่า ไม่มีผู้บริสุทธิ์ที่เป็นนักโทษประหารในรัฐแคลิฟอร์เนีย—*หนังสือพิมพ์ San Francisco Chronicle* ฉบับวันที่ 3/7/12

พวกที่สนับสนุนข้อเสนอที่ 34 สิ้นหวังมากเสียจนจะพูดอะไรก็ได้เพื่อให้ได้ คะแนนจากท่าน ผลการสำรวจมติมหาชนแสดงให้เห็นว่ามีการสนับสนุนโทษประหารชีวิตอย่างมากมาย พวกเขาจึงเจตนาใช้ถ้อยคำที่ลวงให้เข้าใจผิดเช่น ผู้บริสุทธิ์, แก้ปัญหาอาชญากรรม และประหยัดเงิน

อย่าเข้าใจผิด

"ข้อเสนอที่ 34 ใช้เงิน $100 ล้านจากกองทุนทั่วไปของรัฐแคลิฟอร์เนีย การอ้างของผู้เสนอร่างว่าเป็นเงินที่มาจากการประหยัดจากการดำเนินคดีนั้นไม่จริง ยิ่งกว่านั้น ข้อเสนอที่ 34 จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นต่อผู้เสียภาษีปีละหลายล้านดอลลาร์จากการให้หลักประกันแก่ฆาตกรด้วยการให้ที่อยู่และการดูแลสุขภาพตลอดชีวิต"—Mike Genest ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินรัฐแคลิฟอร์เนีย ปี 2005–2009

ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 34 ไม่สามารถแก้ต่างเรื่องร่างกฎหมายได้ จึงใช้วิธีหลอกลวง

ข้อเสนอที่ 34 เป็น "ข้อกำหนดในการทำงานงั้นหรือ?" ให้ฆาตกรเข้าเรียนวิชาพละศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด

นักโทษประหาร Franky Carrillo . . . ไม่เคยถูกตัดสินประหารชีวิต

ไม่มี "เรือนจำที่มีแดนประหารในรัฐแคลิฟอร์เนีย" มีที่เรือนจำซานเควนติน

ผู้ลงคะแนนเสียงฉลาดพอที่จะรู้ว่า ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 34 พยายามมาเป็นสิบๆ ปีแล้วที่จะขจัดโทษประหารชีวิต พวกเขาไม่ใช่ผู้พิทักษ์ผู้เสียภาษี-ตรงกันข้าม พวกเขาทำให้ความยุติธรรมมีราคาแพงขึ้นอีก

"ข้อเสนอที่ 34 สร้างความเจ็บปวดแก่ครอบครัวของผู้ที่เสียชีวิตจากการทรมานที่น่าขนลุกโดยนักฆ่าที่ถูกตัดสินว่ามีความผิด นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ทุกองค์กรหลักของผู้รักษากฎหมายในรัฐแคลิฟอร์เนีย ร่วมคัดค้านข้อเสนอที่ 34"—Scott Seaman ประธาน สมาคมผู้บัญชาการตำรวจแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

อย่ายอมให้ฆาตกรที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดชนะ Scott Peterson ฆาตกรใจหินฆ่าภรรยา Laci และทารกชายที่ยังอยู่ในท้อง เขาได้รับโทษประหารชีวิต LACI เป็นผู้บริสุทธิ์ และทารกคอนเนอร์เป็นผู้หมดหนทาง CONNER

จดจำบรรดาเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย รวมทั้งนายตำรวจ 43 นายที่ถูกฆาตายระหว่างปกป้องพวกเรา เราต้องยืนหยัดเพื่อความปลอดภัยมากขึ้นของรัฐแคลิฟอร์เนีย

ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 34

CARL V. ADAMS, ประธาน
สมาคมพนักงานอัยการแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
KERMIT ALEXANDER
ครอบครัวถูกฆ่าโดยสมาชิกกลุ่มอาชญากรรมลอสแอนเจลิส
RON COTTINGHAM, ประธาน
สมาคมเจ้าหน้าที่งานวิจัยด้านสันติภาพแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 34 โทษประหารชีวิต แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 34 ★

รัฐแคลิฟอร์เนียถังแตกแล้ว การเลิกล้มโทษประหารชีวิตจะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เสียภาษี $100 ล้าน ภายในช่วงสี่ปีข้างหน้า แล้วก็อีกหลายล้านมากขึ้นในอนาคต แทนที่จะเป็นเรื่องของความยุติธรรม นักฆ่าได้ที่อยู่/การดูแลสุขภาพตลอดชีวิต

ข้อเสนอที่ 34 ไม่ใช่การประหยัดเงิน มันเป็นยุทธศาสตร์ของสหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) ที่จะทำให้กฎหมายเพื่อความปลอดภัยของสาธารณชนอ่อนแอ พวกเขาต้องการอย่างมากที่จะโน้มน้าวให้คุณเชื่อว่าการช่วยชีวิตฆาตกรจากการตัดสินพิพากษาเป็นเรื่องถูกต้อง หรือ หากคุณไม่เชื่อ พวกเขาก็จะอ้างว่ามันช่วยประหยัดเงิน!

ความพยายามของสหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) เป็นเรื่องไม่สมควรและโหดร้ายต่อครอบครัวและผู้เป็นที่รักของเหยื่อ เป็นการลวงและสบประมาทผู้ออกเสียงลงคะแนน และเป็นอันตรายต่อรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่ 34 ยอมให้ฆาตกรต่อเนื่อง, ฆาตกรที่ฆ่าตำรวจ, ที่ฆ่าเด็กๆ และคนแก่ รอดพ้นจากกระบวนการยุติธรรม ผู้สนับสนุนร่างนี้ไม่ได้รับรู้ว่ารัฐแคลิฟอร์เนียมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตมาก่อน แล้วอาชญากรก็ถูกปล่อยออกไปเพื่อไปก่อคดีข่มขืนและฆ่าอีก!

ผู้ออกเสียงลงคะแนนต้องลงคะแนนให้มีการนำโทษประหารนี้กลับมาใช้ ให้ความยุติธรรมกลับมา

นี่คือข้อเท็จจริง โทษประหารชีวิตเป็นโทษที่ตัดสินให้แก่ฆาตกรน้อยกว่าร้อยละ 2 ที่ก่อคดีสะเทือนขวัญซึ่งคณะลูกขุน ซึ่งเป็นพลเมืองที่เคารพกฎหมายตัดสินเป็นเอกฉันท์ให้ได้รับโทษประหาร

Richard Allen Davis: ลักพาตัว, ข่มขืน และฆ่า Polly Klaas วัย 12 ปี

Richard "ผู้แอบตามยามวิกาล" Ramirez: ลักพาตัว, ข่มขืน, ทารุณ และตัดอวัยวะเหยื่อ 14 ราย และข่มขู่ให้กลัว 11 รายซึ่งรวมทั้งเด็กและผู้สูงอายุ

สมาชิกกลุ่มมิจฉาชีพ Ramon Sandoval: ลอบทำร้ายและยิงเจ้าหน้าที่ตำรวจ Daryle Black (อดีตนาวิกโยธินอเมริกัน) และ Rick Delfin ด้วยอาวุธปืน AK-47 ซึ่งทำให้ Black เสียชีวิต, ยิงจ่อศีรษะ Delfin และทำให้หญิงตั้งครรภ์ได้รับบาดเจ็บ

ฆาตกรต่อเนื่อง Robert Rhoades, นักข่มขืนเด็ก, ลักพาตัว Michael Lyons วัย 8 ปี Rhoades ข่มขืนและทารุณ Michael เป็นเวลา 10 ชั่วโมง แล้วกระหน่ำแทง 70 แผลก่อนปาดคอและนำศพไปทิ้งในแม่น้ำ

Alexander Hamilton: ฆ่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ Larry Lasater (ทหารผ่านศึกนาวิกโยธิน) ภรรยาของเจ้าหน้าที่ Lasater ตั้งครรภ์ได้เจ็ดเดือนในขณะนั้น

เหยื่อฆาตกรรมด้วยเหตุฉกรรจ์ ประกอบด้วย:
เด็ก 225 ราย
เจ้าหน้าที่ตำรวจ 43 นาย
ผู้ที่ถูกข่มขืนแล้วฆ่า 235 ราย
ผู้ที่ถูกทรมานแล้วฆ่า 90 ราย

สหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) คือ ปัญหา: พวกเขาอ้างว่าโทษประหารชีวิตแก้ไม่ได้และมีค่าใช้จ่ายสูง เจ๊าเล่ห์! สหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) และผู้สนับสนุนนั่นแหละที่ทำให้การดำเนินการตามกฎหมายเพื่อความยุติธรรมเสียกระบวนและล่าช้าออกไปไม่สิ้นสุด รัฐอื่นๆ รวมทั้งโอไฮโอ และอริโซนาก็ให้สิทธิ์อาชญากรเต็มที่และบังคับใช้โทษประหารชีวิตอย่างยุติธรรม รัฐแคลิฟอร์เนียก็ทำได้

การเล่นเกมส์การเมือง: การทำการตลาดข้อเสนอที่ 34 ผู้สนับสนุนอ้างค้าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยดูจากเรื่องในหนังสือพิมพ์และ "ศึกษา" สิ่งที่สหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) เขียนเอาไว้ หรือไม่ก็ฝ่ายตรงข้ามโทษประหารอื่น

ข้อมูลของกรมราชทัณฑ์แนะว่าการยกเลิกโทษประหารชีวิต จะส่งผลในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในระยะยาวหลายสิบล้าน ซึ่งคิดเฉพาะการให้ที่อยู่/ดูแลสุขภาพ จะใช้เงินของผู้เสียภาษีอย่างน้อย $50,000 ต่อปี เพื่อดูแลฆาตกรที่ถูกตัดสินแล้วว่ามีความผิดผู้ซึ่งไม่เคยหยุดคิดพิจารณาในการฆ่าเด็กๆ ผู้บริสุทธิ์, เจ้าหน้าที่, พ่อๆแม่ๆ

ท่านคิดว่าการให้ที่อยู่กับบริการสุขภาพตลอดชีวิตแก่ฆาตกรชั่วร้ายเป็นการประหยัดเงินหรือ? แน่นอนว่าไม่!

นั่นเป็นความลับที่ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 34 ไม่อยากให้ท่านรู้ มันไม่เกี่ยวกับเงิน . . . มันเกี่ยวกับวาระทางการเมือง

อัยการ ตำรวจ เหยื่ออาชญากรรม และผู้นำชุมชนทั่วรัฐแคลิฟอร์เนียสนับสนุนให้ท่านลงคะแนน ไม่รับ ข้อเสนอที่ 34 หยุดสหภาพสิทธิเสรีภาพพลเรือนอเมริกัน (ACLU) ทำให้โทษประหารชีวิตคงอยู่ ปกป้องรัฐแคลิฟอร์เนีย

ดูที่เว็บไซต์ *waitingforjustice.net.* โปรดร่วมกับเรา ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 34

ผู้พิพากษา PETE WILSON
อดีตผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย
MARC KLAAS
บิดาของเหยื่อฆาตกรวัย 12 ปี Polly Klaas
KEITH ROYAL, ประธาน
สมาคมนายอำเภอแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 34 ★

ด้วยข้อเสนอที่ 34 เราจะไม่มีวันประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์

โทษประหารชีวิตในรัฐแคลิฟอร์เนียทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและแก้ไขอะไรไม่ได้

ตรวจสอบข้อเท็จจริง:

- การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายอย่างเป็นกลางในคู่มือผู้ออกเสียงลงคะแนนกล่าวว่าข้อเสนอที่ 34 ประหยัดเงินได้ปีละหลายล้าน ท่านควรอ่านดู
- บรรดาผู้นำการบังคับใช้กฎหมายและพนักงานอัยการพบว่าโทษประหารชีวิตในรัฐแคลิฟอร์เนียนั้นแก้ไขอะไรไม่ได้และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน อ่านที่นี่: *http://ccfaj.org/rr-dp-official.html*
- 34 ยุติค่าใช้จ่ายในการจองจำพิเศษ ค่าทนาย และค่าคุกเดี่ยวในแดนประหารที่สูงมาก เราต้องการค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองเหล่านั้นมาใช้เพื่อสนับสนุนการศึกษา

"ไม่มีทางที่โทษประหารชีวิตในรัฐแคลิฟอร์เนียจะได้รับการแก้ไข ค่าใช้จ่ายสูญเปล่าหลายล้านในระบบที่ไม่สมบูรณ์นี้น่าจะนำไปใช้ในการที่จะทำให้ครู ตำรวจ และนักดับเพลิง ทำงานกันได้ต่อไป"
—ผู้พิพากษา Carlos Moreno, ศาลสูงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (เกษียณ)

34 ช่วยจับกุมและลงโทษฆาตกร กฎหมายนี้จะ:

- กักตัวฆาตกรโหดเหี้ยมไว้ในคุกจนวันตายโดยไม่มีความหวังได้ออกจากคุก
- จัดการให้พวกเขาทำงานและจ่ายค่าชดเชยแก่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายตามคำสั่งศาล
- ประหยัดเงินได้หลายร้อยล้านดอลลาร์และให้เงิน $100 ล้าน แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้สามารถไขคดีข่มขืนและฆาตกรรมได้ ร้อยละ 46 ของคดีฆาตกรรม และร้อยละ 56 ของคดีข่มขืน ปิดคดีไม่ได้ ขณะที่เราต้องสูญเงินหลายล้านในการดำเนินคดีกับอาชญากรจำนวนมากที่ถูกจำคุกอยู่แล้ว

ทุกคนที่ถูกตัดสินด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยปราศจากโอกาสได้รับทัณฑ์บนนับแต่ปี 1977 ยังอยู่ในคุก หรือไม่ก็เสียชีวิตในคุก

จำได้ใช่ไหมว่ามีหลักฐานที่แสดงว่ากว่า 100 คนซึ่งเป็นผู้ *บริสุทธิ์* ถูกตัดสินประหารชีวิตในอเมริกา และบางคนถูกประหารชีวิตไปแล้ว!

เราจะไม่มีทางประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์ ด้วยข้อเสนอที่ 34

นั่นแหละคือความยุติธรรมที่เป็นผล
ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 34

นายกเทศมนตรี ANTONIO R. VILLARAIGOSA
นครลอสแอนเจลีส
ผู้พิพากษา JOHN VAN DE KAMP, อัยการสูงสุด
รัฐแคลิฟอร์เนีย, 1983–1991
ผู้พิพากษา LADORIS CORDELL (เกษียณ)
ศาลอุทธรณ์ เทศมณฑลซานตาคลารา

ข้อเสนอที่

35 การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- เพิ่มการลงโทษอาญาสำหรับการค้ามนุษย์ รวมถึงการจำคุกสูงสุด 15 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับไม่เกิน 1,500,000 ดอลลาร์สหรัฐ
- เงินค่าปรับที่เก็บได้จะนำไปใช้สำหรับบริการที่ให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์และการบังคับใช้กฎหมาย
- กำหนดให้ผู้ที่ถูกพิพากษาลงโทษในข้อหาค้ามนุษย์ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศ
- กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและชื่อที่ใช้ในกิจกรรมทางออนไลน์
- ห้ามใช้หลักฐานที่เหยื่อเกี่ยวพันในการกระทำทางเพศต่อต้านเหยื่อในกระบวนการพิจารณาคดีในศาล
- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นต่อรัฐบาลของรัฐและในท้องถิ่น ไม่น่าจะเกินสองล้านดอลลาร์ต่อปี สำหรับกิจกรรมงานยุติธรรมทางอาญาที่เกี่ยวกับการฟ้องคดีอาญาและการจำคุกผู้กระทำความผิดด้านการค้ามนุษย์
- เป็นไปได้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายหนึ่งครั้งทั่วรัฐสำหรับรัฐบาลท้องถิ่นในจำนวนสองหรือสามล้านดอลลาร์ และมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจำนวนน้อยกว่านั้นในแต่ละปี เนื่องจากข้อกำหนดใหม่ที่ต้องให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์
- เป็นไปได้ว่าจะมีรายได้เพิ่มเติมจากเงินค่าปรับอาญา น่าจะประมาณสองหรือสามล้านดอลลาร์ต่อปี ซึ่งจะใช้ในการให้บริการแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ และสำหรับกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

กฎหมายรัฐบาลกลาง กฎหมายรัฐบาลกลางประกอบด้วยบทบัญญัติหลายประการที่ห้ามการค้ามนุษย์ พระราชบัญญัติคุ้มครองเหยื่อค้ามนุษย์แห่งสหรัฐอเมริกากำหนดประเภทของการค้ามนุษย์ไว้กว้างๆ สองประเภท:

- ***การค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศ***—ซึ่งบุคคลถูกจ้าง, ถูกขนส่ง, หรือถูกให้ทำงานทางเพศเชิงพาณิชย์โดยการใช้กำลังหรือล่อลวง หรือเหยื่อที่ต้องทำงานนี้อายุต่ำกว่า 18 ตัวอย่างของการค้ามนุษย์เพื่อค้าบริการทางเพศคือ การบังคับให้บุคคลเป็นโสเภณี
- ***การค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงาน***—ซึ่งบุคคลถูกจ้าง ถูกขนส่ง หรือถูกให้ทำงาน โดยการใช้กำลังหรือล่อลวงให้ทำงานใช้แรงงานหรืองานบริการอื่นๆ ตัวอย่างของการค้ามนุษย์ประเภทนี้คือ การบังคับแรงงานต่างชาติทำงานโดยไม่ได้รับค่าแรงโดยข่มขู่ว่าจะส่งตัวกลับประเทศ

กฎหมายเหล่านี้บังคับใช้โดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายซึ่งอาจดำเนินการโดยอิสระ หรือ กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของรัฐและท้องถิ่น

กฎหมายรัฐ กฎหมายรัฐปัจจุบันประกอบด้วยการยับยั้งอาชญากรรมเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ที่คล้ายๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายรัฐ นิยามคำว่าการค้ามนุษย์ว่าเป็นการฝ่าฝืนสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของบุคคลด้วยเจตนาที่จะ (1) กระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ (เช่น การบังคับให้ขายตัว) หรือ (2) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การค้ามนุษย์จะถูกลงโทษภายใต้กฎหมายรัฐปัจจุบันด้วยการตัดสินโทษจำคุกในเรือนจำรัฐจนถึงห้าปี หรือหากเหยื่อมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะถูกจำคุกในเรือนจำรัฐจนถึงแปดปี ผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานประกอบอาชญากรรมค้ามนุษย์ซึ่งทำให้เหยื่อได้รับบาดเจ็บตามร่างกายรุนแรงจะได้รับโทษเพิ่มอีกจนถึงหกปี ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ มีผู้ถูกส่งเข้าจำคุกในเรือนจำรัฐด้วยความผิดฐานประกอบอาชญากรรมค้ามนุษย์ไม่กี่คน ณ เดือนมีนาคม 2012 มีผู้กระทำความผิดดังกล่าวในเรือนจำรัฐ 18 ราย

ภายใต้กฎหมายนี้ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดด้วยความผิดอาชญากรรมทางเพศ (รวมทั้ง อาชญากรรมบางประเภทที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์) ต้องลงทะเบียนเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศกับหน่วยงานตำรวจหรือนายอำเภอท้องถิ่น

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายประการในกฎหมายรัฐที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (1) ขยายความหมายของการค้ามนุษย์ (2) เพิ่มบทลงโทษผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ (3) กำหนดค่าปรับใหม่เพื่อสนับสนุนทุนแก่งานช่วยเหลือเหยื่อการค้ามนุษย์ (4) เปลี่ยนวิธีการการใช้หลักฐานแย้งเหยื่อการค้ามนุษย์ และ (5) กำหนดให้มีกฎหมายเพิ่มขึ้นเพื่อการฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการกับคดีการค้ามนุษย์ และยังได้เพิ่มข้อกำหนดให้มีการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

ขยายความหมายของการค้ามนุษย์ ร่างกฎหมายนี้แก้ไขนิยามของการค้ามุษย์ภายใต้กฎหมายรัฐ โดยเพิ่มประเภทอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและจำหน่ายแจกจ่ายสื่อลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็กว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการค้ามนุษย์ เช่น การทำซ้ำ หรือการจำหน่ายสื่อลามกอนาจารเหล่านั้นจะถือว่าเป็นการค้ามนุษย์แม้ว่าผู้กระทำผิดจะมิได้แตะเนื้อต้องตัวเด็ก นอกจากนั้น ในกรณีของคดีการค้ามนุษย์เพื่อการค้าบริการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเด็ก อัยการจะไม่แสดงถึงการใช้กำลังหรือการบีบบังคับขู่เข็ญที่เกิดขึ้น (ข้อนี้จะทำให้กฎหมายรัฐคล้ายคลึงกับกฎหมายรัฐบาลกลาง)

เพิ่มบทลงโทษผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ให้รุนแรงขึ้น ร่างกฎหมายนี้เพิ่มโทษอาญาสำหรับการค้ามนุษย์ภายใต้กฎหมายรัฐ เช่น เพิ่มโทษจำคุกสำหรับการค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงานเยี่ยงทาสจนถึง 12 ปีต่อการกระทำผิด และเพิ่มโทษจำคุกสำหรับการค้ามนุษย์เพื่อค้าบริการทางเพศจนถึง 20 ปีต่อการกระทำผิด การค้ามนุษย์ทางเพศที่กระทำต่อเด็กที่มีการใช้กำลังหรือข่มขู่จะได้รับโทษจนถึงจำคุกตลอดชีวิต ภาพที่ 1 แสดงรายการของการเพิ่มโทษขั้นสูงสุดในการจำคุก การเพิ่มบทลงโทษ และค่าปรับอาญา

นอกจากนี้ ร่างกฎหมายนี้ยังได้ระบุว่าผู้กระทำผิดที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานค้ามนุษย์ซึ่งเคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดฐานค้ามนุษย์มาก่อนจะได้รับโทษจำคุกเพิ่มอีกห้าปีต่อแต่ละครั้งที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดก่อนหน้า ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ ผู้กระทำผิดที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานค้ามนุษย์ที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บร้ายแรงทางร่างกายต่อเหยื่อจะได้รับโทษจำคุกเพิ่มอีกจนถึงสิบปี ร่างกฎหมายนี้ยังได้อนุญาตให้ศาลอาญากำหนดเบี้ยปรับสูงสุดถึง $1.5 ล้านสำหรับความผิดฐานค้ามนุษย์

ภาพที่ 1
มาตรการเพิ่มบทลงโทษอาชญากรรมขั้นสูงสุด สำหรับการค้ามนุษย์

	กฎหมายปัจจุบัน	ข้อเสนอที่ 35
การตัดสินลงโทษจำคุก[a]		
การค้ามนุษย์ด้านแรงงาน	5 ปี	12 ปี
การค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศที่กระทำต่อผู้ใหญ่โดยใช้กำลังข่มขู่	5 ปี	20 ปี
การค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศที่กระทำต่อเด็กโดยไม่ได้ใช้กำลังข่มขู่	ไม่มี[b]	12 ปี
การค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศที่กระทำต่อเด็กโดยใช้กำลังข่มขู่	8 ปี	ตลอดชีวิต
การเพิ่มบทลงโทษ[a]		
บาดเจ็บรุนแรงตามร่างกาย	6 ปี	10 ปี
การกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์มาก่อน	ไม่มี	5 ปีต่อการถูกตัดสินว่ากระทำผิดก่อนหน้า
ค่าปรับ	จนถึง $100,000 สำหรับการค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศที่กระทำต่อเด็ก	จนถึง $1.5 ล้าน สำหรับผู้กระทำผิดในการค้ามนุษย์ทั้งหมด

[a] บทลงโทษที่เกิดขึ้นขณะนี้ รวมถึงช่วงจำนวนปี
[b] กิจกรรมต่างๆ ที่ถือว่าเป็นการค้ามนุษย์เพื่อการบริการทางเพศที่กระทำต่อเด็กโดยไม่ได้ใช้กำลังในร่างกฎหมายนี้ ถือว่าผิดกฎหมายภายใต้กฎหมายปัจจุบันแต่ไม่ถือว่าเป็นการค้ามนุษย์ บทลงโทษของอาชญากรรมเหล่านี้แตกต่างกัน

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 35 ดูหน้า 100

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

โครงการเพื่อเหยื่อการค้ามนุษย์ ร่างกฎหมายนี้กำหนดว่ากองทุนที่ได้จากการรวบรวมค่าปรับดังกล่าวข้างบนใช้เพื่อสนับสนุนโครงการบริการช่วยเหลือเหยื่อการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะร้อยละ 70 จะใช้ในหน่วยงานสาธารณะและองค์กรไม่แสวงกำไรที่ให้การช่วยเหลือโดยตรงแก่เหยื่อ และอีกร้อยละ 30 ใช้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานดำเนินคดีในเขตอำนาจศาลที่มีการตั้งข้อหาและใช้ในการป้องกันการค้ามนุษย์, การคุ้มครองพยาน และปฏิบัติการช่วยเหลือต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินคดีในศาล ร่างกฎหมายนี้มีผลต่อการดำเนินคดีอาญาในศาลที่เกี่ยวข้องกับการตั้งข้อหาการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้ามการใช้หลักฐานที่มีบุคคลเกี่ยวข้องในอาชญากรรมทางเพศ (เช่น การค้าประเวณี) เพื่อดำเนินคดีบุคคลดังกล่าว หากการกระทำเป็นผลของการเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ร่างกฎหมายนี้ยังกำหนดให้ไม่ยอมรับหลักฐานอาชญากรรมทางเพศของเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์แห่งการทำลายความน่าเชื่อถือหรือลักษณะของเหยื่อในศาล นอกจากนี้ ยังไม่อนุญาตให้มีการแก้ต่างบางอย่างในคดีการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ตัวอย่างเช่น จำเลยไม่สามารถอ้างคำแก้ตัวว่าไม่ทราบอายุของเด็ก

การฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมาย ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้เจ้าหน้าที่สันติราษฎร์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากกรมตำรวจและหน่วยงานนายอำเภอท้องถิ่น และตำรวจทางหลวงรัฐแคลิฟอร์เนีย (CHP) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภาคสนาม หรืองานสืบสวนสอบสวนต้องผ่านการอบรมอย่างน้อยสองชั่วโมงถึงวิธีการจัดการกับการร้องทุกข์การค้ามนุษย์ การฝึกอบรมนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 1 กรกฎาคม 2014 หรือภายในหกเดือนที่เจ้าหน้าที่ได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในงานภาคสนามหรืองานสืบสวนสอบสวน

ขยายข้อกำหนดการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศลงทะเบียนด้วยการให้ชื่อของผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ตและการระบุตัวตนแก่สำนักงานต่างๆ ของกรมตำรวจและหน่วยงานตำรวจนายอำเภอท้องถิ่น การระบุตัวตนดังกล่าวรวมถึง ที่อยู่อิเล็คทรอนิคส์ ชื่อเข้าใช้งาน ชื่อที่ปรากฏ หรือการระบุตัวบุคคลสำหรับการสื่อสารและกิจกรรมต่างๆ ทางอินเตอร์เน็ต หากผู้ลงทะเบียนเปลี่ยนบัญชีการให้บริการทางอินเตอร์เน็ตหรือเปลี่ยนหรือเพิ่มข้อมูลตัวตนบนอินเตอร์เน็ตของเขาหรือเธอ ผู้นั้นจะต้องแจ้งให้หน่วยงานบังคับกฎหมายทราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภายใน 24 ชั่วโมง

ผลกระทบทางงบประมาณ

ปัจจุบัน คดีค้ามนุษย์มักถูกดำเนินคดีภายใต้กฎหมายรัฐบาลกลางมากกว่าที่จะเป็นกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียแม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียมีส่วนในงานสืบสวนคดี ส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเภทของอาชญากรรมมักเกี่ยวข้องกับหลายเขตอำนาจศาลและเพราะประวัติศาสตร์การเป็นผู้มีบทบาทนำของรัฐบาลกลางในคดีเหล่านั้น ไม่เป็นที่ทราบได้ว่าการขยายนิยามของการค้ามนุษย์และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ที่เสนอไปในร่างนี้จะทำให้มีการเพิ่มจำนวนผู้ถูกจับกุมและถูกตัดสินด้วยความผิดฐานค้ามนุษย์ขึ้นอีกมากหรือไม่ หรือว่าการดำเนินคดีดังกล่าวส่วนใหญ่หลักๆ จะยังคงดำเนินการโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลางหรือไม่ ดังนั้น ผลกระทบทางงบประมาณของร่างกฎหมายนี้ต่อรัฐและส่วนการปกครองท้องถิ่นดังจะได้อธิบายท้ายนี้อาจไม่แน่นอน

เพิ่มค่าใช้จ่ายในการตัดสินความผิดทางอาญาของรัฐและท้องถิ่นเล็กน้อยจากการเพิ่มบทลงโทษ ร่างกฎหมายนี้จะส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายในการตัดสินความผิดทางอาญาของรัฐและท้องถิ่นบ้างจากการเพิ่มโทษอาญาสำหรับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะการเพิ่มบทลงโทษการจำคุกซึ่งจะส่งผลให้ระยะเวลาที่ผู้กระทำผิดต้องถูกจำคุกในเรือนจำรัฐนานขึ้น นอกจากนั้นก็เป็นไปได้ว่าบทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้ที่เพิ่มข้อกำหนดในการฝึกอบรมและเงินสนับสนุนแก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายจะทำให้เพิ่มจำนวนผู้ถูกจับกุม, การดำเนินคดี และการตัดสินคดีการค้ามนุษย์มากขึ้น และอาจเพิ่มค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมในการตัดสินคดีอาญาต่อรัฐและท้องถิ่น ยอดรวมของค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นนี้ **น่าจะไม่เกินปีละสองล้านดอลลาร์**

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

ค่าใช้จ่ายที่อาจเพิ่มขึ้นในการฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น ดังที่ได้กล่าวข้างต้น ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของรัฐและท้องถิ่นเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงแคลิฟอร์เนีย (CHP) ได้รับการฝึกอบรมดังกล่าวมาแล้ว ดังนั้นจะไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มต่อรัฐ ผลกระทบทางงบประมาณตามข้อกำหนดต่อหน่วยงานท้องถิ่นจะขึ้นอยู่กับว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นปัจจุบันได้รับการฝึกอบรมดังกล่าวถึงระดับใด และวิธีที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายใช้เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดเรื่องการฝึกอบรม เทศมณฑลและเมืองอาจมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นรวมกัน **ถึงสองสามล้านดอลลาร์เป็นค่าใช้จ่ายครั้งเดียว** ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปัจจุบันและจัดเจ้าหน้าที่สำรองเข้ารับการฝึกด้วยซึ่งจะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายต่ำลงในปีถัดๆ ไปในการให้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ใหม่

เพิ่มรายได้จากค่าปรับเพื่อให้การช่วยเหลือแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ ค่าปรับอาญาใหม่ที่กำหนดในร่างกฎหมายนี้จะมีผลให้เกิดการเพิ่มรายได้บางส่วน ซึ่งอาจจะไม่เกินสองสามล้านดอลลาร์ต่อปี รายได้ที่แท้จริงจะขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานค้ามนุษย์, อัตราค่าปรับที่ศาลกำหนด และจำนวนที่จ่ายจริงโดยผู้กระทำผิดที่ถูกศาลตัดสิน รายได้เหล่านี้จะมอบให้แก่หน่วยงานบริการเหยื่อการค้ามนุษย์เป็นหลัก และมีบางส่วนที่จะใช้เพื่อการป้องกันการค้ามนุษย์ การคุ้มครองพยาน และปฏิบัติการช่วยเหลือต่างๆ

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 35 ดูหน้า 100

ข้อเสนอที่ 35 การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 35 ★

หยุดการค้ามนุษย์—ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35

ในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีผู้หญิงและเด็กๆ ที่มีจุดอ่อนที่ถูกกักตัวไว้โดยไม่เต็มใจและถูกบังคับให้ค้าประเวณีหารายได้ให้แก่นักค้ามนุษย์ เหยื่อส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า 12 ปี

การค้ามนุษย์เป็นเป็นหนึ่งในประเภทกิจการอาชญากรรมที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก และมันก็เกิดขึ้นตรงนี้เองบนท้องถนนและบนโลกอินเตอร์เน็ตในรัฐแคลิฟอร์เนียที่ซึ่งเด็กผู้หญิงลูกหลานท่านถูกซื้อและถูกขาย

งานวิจัยระดับชาติชิ้นหนึ่งเพิ่งจะให้คะแนน "F" กับรัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับกฎหมายที่ใช้จัดการกับการค้ามนุษย์ทางเพศที่ละเมิดต่อเด็กๆ นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงต้องการ ข้อเสนอที่ 35

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35 จะ:

- เพิ่มกำหนดเวลาในการจำคุกนักค้ามนุษย์เพื่อถามหาความรับผิดชอบของคนเหล่านี้
- กำหนดให้นักค้ามนุษย์ที่ถูกตัดสินแล้วว่ากระทำความผิดลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรมอีก
- กำหนดให้ผู้กระทำผิดทางเพศที่ลงทะเบียน เปิดเผยข้อมูลบัญชีผู้ใช้อินเตอร์เน็ต เพื่อหยุดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางอินเตอร์เน็ต
- เพิ่มค่าปรับจากนักค้ามนุษย์ที่ถูกตัดสินแล้วว่ากระทำความผิด และใช้เงินจากกองทุนนั้นเพื่อบริการช่วยเหลือเหยื่อเพื่อที่ผู้รอดชีวิตจะสามารถเยียวยาชีวิตได้

ข้อเสนอที่ 35 ปกป้องเด็กๆ จากการถูกใช้เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์

เหยื่อการค้ามนุษย์ทางเพศจำนวนมากเป็นเด็กที่อ่อนแอ พวกเธอมีความหวาดกลัวในชีวิตและการถูกกระทำทารุณ—ทางเพศ ทางร่างกาย และทางจิตใจ สำนักงานสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI) ยอมรับว่าสามเมืองใหญ่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย—ลอสแอนเจลีส ซานฟรานซิสโก และ ซานดิเอโก้—เป็นพื้นที่ที่มีการค้ามนุษย์ทางเพศโดยใช้เด็กๆ หนาแน่นสูง นั่นเป็นสาเหตุว่าทำไมเราต้องการ ข้อเสนอที่ 35 เพื่อปกป้องเด็กๆ จากการถูกใช้เพื่อหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์

ข้อเสนอที่ 35 จัดการให้นักค้ามนุษย์รับผิดชอบต่อการก่ออาชญากรรมที่น่าสยดสยอง

"นักค้ามนุษย์ทางเพศล่าเหยื่อจากผู้ที่อ่อนแอที่สุดในสังคม พวกเขาร่ำรวยขึ้นและกำจัดเหยื่อ ข้อเสนอที่ 35 จะทำให้นักค้ามนุษย์เหล่านี้รับผิดชอบต่อการกระทำ โดยการผ่านรับร่างข้อเสนอที่ 35 ชาวแคลิฟอร์เนียจะแถลงว่าจะไม่ยอมอดกลั้นกับพวกที่กระทำทารุณกรรมทางเพศแก่ลูกหลานของเราอีกต่อไป และเราจะอยู่ข้างเหยื่อของอาชญากรรมน่ากลัวเหล่านี้"

—Nancy O'Malley, อัยการเขตเทศมณฑลอลาเมด้า และทนายเพื่อสิทธิเหยื่อแห่งชาติ

ข้อเสนอที่ ที่ 35 ช่วยหยุดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กที่เริ่มจากอินเตอร์เน็ต

อินเตอร์เน็ตเป็นแหล่งที่นักค้ามนุษย์ใช้ในการเข้าถึงเด็กที่มีจุดอ่อน ข้อเสนอที่ 35 กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ถูกตัดสินแล้วให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการแสดงตัวทางอินเตอร์เน็ตซึ่งจะช่วยป้องกันเด็กๆ ของเราและขัดขวางการค้ามนุษย์

กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายที่ใหญ่ที่สุดในรัฐแคลิฟอร์เนียสนับสนุนให้ รับ ข้อเสนอที่ 35

"ในฐานะผู้ที่ยืนอยู่แถวหน้าในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ เราสนับสนุนเต็มที่ให้ รับ ข้อเสนอที่ 35 เพื่อช่วยให้เราสามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางเพศและปกป้องเหยื่อจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ"

—Ron Cottingham, ประธาน, สมาคมเจ้าหน้าที่สันติราษฎร์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย, ตัวแทนสมาชิกเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ 64,000 คน

เหยื่ออาชญากรรมและทนายของพวกเขาสนับสนุนให้ รับ ข้อเสนอที่ 35

"ข้อเสนอที่ 35 จะปกป้องเด็กๆ จากนักค้ามนุษย์ซึ่งได้ประโยชน์จากการขายพวกเขาทั้งบนถนนและในอินเตอร์เน็ต"

—Marc Klaas, ทนายเหยื่ออาชญากรรม และ บิดาของ Polly Klaas ซึ่งถูกลักพาตัวและฆ่าในปี 1993

"ตอนอายุ 14 ฉันหนีออกจากบ้านที่มีปัญหาและตกอยู่ในเงื้อมือของนักค้ามนุษย์ หลายปีที่ฉันถูกใช้เพื่อหาผลประโยชน์และถูกกระทำทารุณในขณะที่ยังอยู่ในวัยเด็ก ในฐานะผู้รอดชีวิตมาจากการค้ามนุษย์ ฉันขอให้ชาวแคลิฟอร์เนียยืนหยัดต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ และลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35"

—Leah Albright-Byrd, ผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์

ปกป้องเด็กๆ จากการถูกใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ หยุดบรรดานักค้ามนุษย์

รับ ในข้อเสนอที่ 35 *VoteYeson35.com*

LEAH ALBRIGHT-BYRD
ผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์
MARC KLAAS, ประธาน
มูลนิธิ KlaasKids Foundation
SCOTT R. SEAMAN, ประธาน
สมาคมผู้บัญชาการตำรวจแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 35 ★

ร่างกฎหมายนี้ซึ่งตั้งใจกล่าวโทษการค้ามนุษย์ อันที่จริงแล้วเป็นการคุกคามคนบริสุทธิ์หลายคน:

หากข้อเสนอที่ 35 ผ่าน ใครก็ตามที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ที่ค้าประเวณีปกติและที่ยอมรับกันระหว่างผู้ใหญ่—รวมทั้งลูกๆ, พ่อแม่, คู่สมรส, คู่ครอง, เพื่อนร่วมห้อง, เจ้าของบ้าน หรืออื่นๆ ของผู้ขายบริการทางเพศ—อาจถูกดำเนินคดีฐานเป็นผู้ค้ามนุษย์ และหากถูกตัดสินว่ากระทำผิด จะถูกบังคับให้ลงทะเบียนเป็นผู้กระทำผิดทางเพศไปตลอดชีวิต!

"ลูกชายของฉันที่เคยรับราชการในกองทัพสหรัฐฯ และบัดนี้เข้าเรียนในวิทยาลัยอาจต้องถูกตีตราว่าเป็นนักค้ามนุษย์ และต้องลงทะเบียนเป็นผู้กระทำผิดทางเพศหากว่าฉันให้การสนับสนุนทางการเงินแก่เขาด้วยเงินรายได้ที่ฉันได้มาจากการให้บริการทางเพศ"—Maxine Doogan

แทนที่จะร่วมมือกับผู้ค้าบริการทางเพศในชุมชนเพื่อหยุดการค้ามนุษย์ที่แท้จริง พวกซ้ายสุดโต่งที่ต่อต้านเพศหญิง และ พวกขวาสุดโต่งที่เป็นพวกอนุรักษ์นิยมเคร่งศาสนา ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 35 กลับหวังว่าผู้ออกเสียงลงคะแนนที่ได้ยินคำว่า "การค้ามนุษย์" จะหลงเชื่อและสนับสนุนสงครามศาสนาที่ไม่มีประโยชน์ของพวกเขาในการต่อต้าน "อาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก" โดยการทำให้คนที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีที่ยอมรับกันระหว่างผู้ใหญ่มีความผิดทางอาญา ข้อโต้แย้งของผู้สนับสนุนที่ว่ารัฐแคลิฟอร์เนียเป็น "พื้นที่มีความเข้มข้นสูง" ของการค้ามนุษย์ เป็นเรื่องน่าเคลือบแคลงสงสัยพอๆ กับการความเชื่อผิดๆ ที่เกิดขึ้นที่อื่น: *http://www.oregonlive.com/portland/index.ssf/2011/01/portland_child_sex_trafficking.html*

ข้อเสนอที่ 35 สร้างภาระใหม่ที่ไม่มีทุนสนับสนุนให้แก่รัฐ ในยามที่รัฐบาลรัฐแคลิฟอร์เนียอยู่ในภาวะวิกฤติการเงิน และหลายๆ เมืองก็ประสบภาวะจวนล้มละลายนี่เอง ผู้บริหารระดับสูงที่ร่ำรวยซึ่งสนับสนุนทุนกว่าร้อยละ 90 เพื่อการรณรงค์หาเสียงสำหรับข้อเสนอที่ *35—http://www.huffingtonpost.com/2012/07/07/californians-against-sexual-exploitation-act_n_1656311.html*—แต่ไม่ได้ให้ทุนใดๆ แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย การเพิ่มประเภทนักค้ามนุษย์เข้ามาในกฎหมายเป็นเพียงความคิดปรารถนา—ค่าปรับไม่เคยพอกับการทำ "สงครามกับยาเสพติด" และก็จะไม่มีทางพอเพียงกับการให้ทุนสนับสนุนการทำ "สงครามกับการค้าประเวณี" ด้วย

ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 35!

MANUAL JIMENEZ, ผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน
Erotic Service Providers Legal,
Education, and Research Project, Inc.
NORMA JEAN ALMODOVAR
STARCHILD

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 35 การค้ามนุษย์ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 35 ★

ข้อเสนอที่ 35 ไม่เป็นไปตามที่สัญญา และผู้ลงคะแนนน่าจะส่งร่างนี้กลับไปที่กระดานวาดเขียน

การกำหนดให้การกระทำบางอย่างเป็นความผิดอาญาไม่ได้เป็นการนำมาซึ่งความคุ้มครอง

หากข้อเสนอนี้ผ่าน ก็เท่ากับว่ารัฐแคลิฟอร์เนียให้เช็คเปล่ากับผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 35 ร่างกฎหมายที่ไม่รอบคอบนี้ขึ้นอยู่กับการให้คำจำกัดความที่กว้างของผู้ได้ผลประโยชน์จากโสเภณี ซึ่งรวมถึง พ่อแม่, ลูก, เพื่อนร่วมห้อง, คู่ครอง, และเจ้าของบ้าน ที่จะถูกตีตราว่าเป็นผู้กระทำผิดทางเพศ จุดประสงค์หลักก็คือการเข้าถึงการริบทรัพย์สิน เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรที่รับรองร่างนี้ ข้อเสนอที่ 35 ไม่มีการกำกับดูแล หรือหลักภาระรับผิดชอบ แต่จะเป็นการเปิดประตูให้แก่การฉ้อราษฎร์บังหลวงเหมือนอย่างที่เราเคยเห็นมาก่อนในการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติด *http://www.contracostatimes.com/news/ci_20549513/defendant-cnet-corruption-scandal-gets-federal-prison-sentence*

หากผ่าน ข้อเสนอที่ 35 จะทำให้เกิดผลกระทบที่เสียหายต่องบประมาณรัฐ กฎหมายนี้ขึ้นอยู่กับการกำหนดความผิดอาญาให้แก่ผู้ใหญ่ที่ถูกจับกุมจากการค้าประเวณีโดยไม่ได้พิจารณาลักษณะการล่อซื้อประเวณีว่าเป็นลักษณะการช่วยเหลือเด็ก *http://www.sfgate.com/default/article/Bay-Area-sweep-nets-child-prostitute-pimp-suspects-3661229.php*

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ถูกจับกุมในการค้าประเวณีไม่มีชายที่จัดหาแขกให้ ดังนั้น แนวความคิดที่ว่ากฎหมายนี้จะได้ผลในตัวของมันเองไม่ได้รับการสนับสนุนด้วยหลักฐาน การหายตัวไปของเด็กผู้ชาย: งานวิจัยใหม่ที่ล้มล้างรูปแบบคตินิยมของสังคม *http://www.riverfronttimes.com/2011-11-03/news/commercial-sexual-exploitation-of-children-john-jay-college-ric-curtis-meredith-dank-underage-prostitution-sex-trafficking-minors/*

ข้อเสนอที่ 35 ขึ้นอยู่กับตำรวจที่ล้มเหลวที่ใช้การกำหนดให้การกระทำบางอย่างเป็นความผิดอาญา เป็นวิธีการในการจับกุมผู้อายุต่ำกว่าเกณฑ์โดยเรียกการกระทำนั้นว่าเป็น "การช่วยเหลือ"

Cheryl Overs, สมาชิกกลุ่มที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา UN, เรื่องการแก้ปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์จากเด็ก *http://www.plri.org/story/tackling-child-commercial-sexual-exploitation* อย่าขยายงานในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ล้มเหลวอยู่แล้วเลย *http://www.traffickingpolicyresearchproject.org/*

หากร่างนี้ผ่าน เป็นไปได้ว่ารัฐจะต้องกำหนดการแก้ต่างกฎหมายนี้ในศาลเพราะเป็นได้ว่ารัฐจะต้องเผชิญกับการท้าทายทางกฎหมายเพราะมีบทบัญญัติที่ยังมีข้อน่าสงสัยและอาจจะไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญรวมทั้งสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้: คำนิยามที่คลุมเครือและอาจไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญของ "การค้ามนุษย์" รวมทั้ง "เจตนาในการจ่ายแจกสิ่งลามกอนาจาร", การลงโทษที่ "โหดร้ายและไม่ปกติ" รวมทั้งกำหนดเวลาการจำคุกและค่าปรับที่นานและสูงเกินไป ที่เป็นไปได้ว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ, การขัดขวางสิทธิของจำเลยในการแสดงหลักฐานในการแก้ต่างในการไต่สวน ที่เป็นไปได้ว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

กฎหมายนี้จะทำให้รัฐมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนที่ระบุไม่ได้: จะเพิ่มปริมาณงานให้กับหน่วยงานทัณฑ์บนที่มีงานล้นอยู่แล้ว พิจารณาคดีของ Jaycee Dugard และเงินกว่า $20,000,000 ล้าน ที่รัฐแคลิฟอร์เนียต้องจ่ายให้กับเธอเพราะไม่ได้ปกป้องเธอจากนักล่าผู้ใช้ความรุนแรงทางเพศ และยังกำหนดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อส่งเสริมบทบัญญัติที่ขยายขอบเขตตามกฎหมายนี้ *http://www.sfbg.com/politics/2012/06/16/bringing-heat*

บทบัญญัติที่ลวงให้เข้าใจผิดนี้ใช้ข้อเท็จจริงน้อยกว่าความกลัวเพื่อกระตุ้นให้ผู้ออกเสียงลงคะแนนหลงเข้าไปเสี่ยงกับค่าปรับและค่าธรรมเนียมในอนาคตซึ่งเสี่ยงต่อการเปลี่ยนทิศทางของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างขาดแคลนของรัฐไปจากโครงการบริการทางสังคมที่มีอยู่

กฎหมายมีการบังคับใช้อยู่ *http://blog.sfgate.com/incontracosta/2012/06/25/concord-police-assist-with-multi-agency-operation-targeting-child-prostitution/*

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอที่ 35 ถูกกำหนดไว้นอกประชากรที่ได้รับผลกระทบ ผู้สนับสนุนยืนข้างผลประโยชน์ทางการเงินที่จะได้รับจากเงินเดือน "ในการให้บริการ" แก่ผู้ค้าบริการทางเพศที่ทำงานร่วมกัน ผู้ให้บริการทางเพศไม่ต้องการถูกบังคับให้ต้องออกจากอาชีพไปด้วยกฎหมายอาชญากรรมแต่ถูกบังคับให้รับบริการจากผู้สนับสนุน ผู้ให้บริการทางเพศเรียกร้องสิทธิในการแสดงความคิดเห็น

มาพูดกันตรงๆ การทำให้การค้าประเวณีเป็นความผิดอาญาเป็นเงื่อนไขให้เกิดการหาประโยชน์ ยอมให้กับพวกเราแทนที่จะต้องไปจัดการปัญหาเรื่องนั้น

ลงคะแนน ไม่รับ ในนโยบายที่ล้มเหลวเหล่านี้

ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 35

MAXINE DOOGAN, ประธาน
Erotic Service Providers Legal,
Education, and Research Project, Inc.
MANUAL JIMENEZ, ผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน
Erotic Service Providers Legal,
Education, and Research Project, Inc.

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 35 ★

"ฉันอายุแค่ 10 ปี ตอนที่ฉันถูกใช้เป็นเครื่องมือหาผลประโยชน์ของขบวนการค้ามนุษย์ ฉันทนทุกข์ทรมานเป็นเวลาหลายปีจากการถูกกระทำทารุณในขณะที่พวกนั้นได้กำไร โปรดปกป้องสิทธิ ของผู้หญิงและเด็กๆ ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามท้องถนน และบนอินเตอร์เน็ต ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35 เพื่อหยุดการค้ามนุษย์"
—Withelma Ortiz, ผู้รอดชีวิตจากขบวนการค้ามนุษย์

รับ ในข้อเสนอที่ 35 จะต่อสู้กับขบวนการค้ามนุษย์ และการหาผลประโยชน์ทางเพศจากผู้หญิงและเด็ก

งานวิจัยเมื่อเร็วๆ นี้ให้คะแนน "F" แก่รัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับกฎหมายต้านการค้ามนุษย์ด้านเพศที่กระทำต่อเด็กซึ่งอ่อนไป สำนักงานสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI) ระบุว่าลอสแอนจลีส ซานฟรานซิสโก และซานดิเอโก้เป็นพื้นที่ที่มีการค้ามนุษย์ต้านเพศที่กระทำต่อเด็กสูง

อายุเฉลี่ยของเด็กผู้หญิงที่เข้ามาในวงจรการค้ามนุษย์ครั้งแรก คือ 12 ถึง 14 ปี
เด็กเหล่านี้ควรได้ใช้เวลาไปกับการคิดเรื่องการบ้านมากกว่าจะเอาชีวิตรอดอย่างไรกับอีกคืนที่จะถูกขาย

ข้อเสนอที่ 35 จะปกป้องเด็กๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียโดยการเพิ่มบทลงโทษแก่นักค้ามนุษย์ บังคับให้นักค้ามนุษย์ที่ถูกตัดสินแล้วว่ามีความผิดลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ และกำหนดให้ผู้ลงทะเบียนทั้งหมดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนในอินเตอร์เน็ตเพื่อช่วยป้องกันการค้ามนุษย์ทางอินเตอร์เน็ต

ข้อเสนอที่ 35 ช่วยเยียวยาให้เหยื่อได้กลับมามีชีวิตแบบเดิมโดยการเพิ่มค่าปรับการค้ามนุษย์และใช้เงินนั้นเป็นกองทุนบริการช่วยเหลือเหยื่อ

รับ ในข้อเสนอที่ 35 ได้รับการสนับสนุนโดยการร่วมมืออย่างกว้างขวาง รวมทั้ง:

- องค์กรทนายเพื่อเด็กและเหยื่อ เช่น มูลนิธิ KlaasKids และสหพันธ์ผู้เสียหายจากอาชญากรรม
- หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายรัฐแคลิฟอร์เนียที่เป็นตัวแทนตำแหน่งและเจ้าหน้าที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายกว่า 80,000 นาย
- ผู้รอดชีวิตจากขบวนการค้ามนุษย์

ลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่ 35 เพื่อหยุดการค้ามนุษย์ และการหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กๆ

WITHELMA ORTIZ
ผู้รอดชีวิตจากขบวนการค้ามนุษย์
CARISSA PHELPS
ผู้รอดชีวิตจากขบวนการค้ามนุษย์
NANCY O'MALLEY
อัยการเขตเทศมณฑลอลาเมด้า

ข้อเสนอที่

36 กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- แก้ไขกฎหมายให้โอกาสสามครั้งเพื่อลงโทษจำคุกตลอดชีวิตเฉพาะเมื่อการพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ครั้งใหม่เป็นความผิดที่ร้ายแรงหรือเกี่ยวข้องกับความรุนแรง
- อนุญาตให้ออกคำพิพากษาลงโทษใหม่สำหรับผู้กระทำความผิดที่กำลังรับโทษจำคุกตลอดชีวิตอยู่ในปัจจุบัน หากความผิดครั้งที่สามไม่ร้ายแรงหรือไม่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง และผู้พิพากษาตัดสินว่าคำพิพากษาลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่สมเหตุผลต่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตต่อไป หากความผิดครั้งที่สามเป็นความผิดทางเพศหรือยาเสพติดบางประเภท ซึ่งไม่ร้ายแรงหรือไม่รุนแรง หรือเกี่ยวข้องกับการพกอาวุธปืน
- คงโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับความผิดครั้งที่สามซึ่งเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง ไม่รุนแรง หากความผิดก่อนหน้านั้นเป็นการข่มขืน ฆาตกรรม หรือการกระทำทางเพศกับเด็ก

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- ประหยัดเงินรัฐที่เกี่ยวกับงานด้านเรือนจำและการคุมประพฤติเป็นจำนวน 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะเวลาสองทศวรรษข้างหน้าจะประหยัดมากขึ้นไปอีก สูงสุดถึง 90 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ตัวเลขโดยประมาณนี้อาจสูงหรือต่ำกว่านี้เป็นจำนวนสิบๆ ล้านดอลลาร์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการดำเนินการในอนาคตของรัฐ
- ค่าใช้จ่ายหนึ่งครั้งจำนวนสองหรือสามล้านดอลลาร์สหรัฐของรัฐและเทศมณฑลในช่วงสองปีข้างหน้าสำหรับกิจกรรมของศาลที่เกี่ยวกับการออกคำพิพากษาลงโทษใหม่แก่ผู้กระทำความผิดบางราย

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

36

อาชญากรรมมีอยู่สามประเภทคือ: ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ ความผิดประเภทไม่ร้ายแรง และความผิดเล็กน้อย ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เป็นประเภทร้ายแรงที่สุดของอาชญากรรม และผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อาจถูกตัดสินจำคุกในเรือนจำรัฐภายใต้สภาพแวดล้อมบางอย่าง ผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซึ่งไม่ถูกจำคุกในเรือนจำรัฐจะถูกจำคุกในคุกเทศมณฑล, ถูกคุมประพฤติในชุมชนโดยกรมคุมประพฤติเทศมณฑล หรือทั้งสองแบบ

กฎหมายปัจจุบันแบ่งกลุ่มของความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ออกเป็นสองกลุ่มคือ "รุนแรง" หรือ "ร้ายแรง" หรือทั้งคู่ ตัวอย่างของความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงที่กำหนดไว้ในปัจจุบันคือ ฆาตกรรม ปล้น และข่มขืน ขณะเดียวกันความผิดอาญาอุกฉกรรจ์รุนแรงเกือบจะทั้งหมดก็เป็นความผิดที่ร้ายแรงด้วย ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่นับเป็นเฉพาะความผิดร้ายแรง ได้แก่ การจู่โจมด้วยเจตนาจะปล้น ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ไม่ถือว่ารุนแรง หรือ ร้ายแรง ได้แก่ การลักทรัพย์ (โดยไม่มีอาวุธปืน) และการครอบครองสารเสพติด

ณ เดือนพฤษภาคม 2012 มีนักโทษราว 137,000 คนในระบบเรือนจำรัฐแคลิฟอร์เนีย ระบบเรือนจำรัฐได้รับงบประมาณปี 2012–13 เกือบ $9 พันล้าน

การตัดสินลงโทษการกระทำความผิดซ้ำสามครั้ง

ข้อเสนอที่ 184 (โดยทั่วไปอ้างถึงว่าเป็นกฎหมาย "การให้โอกาสสามครั้ง") ได้รับการลงมติรับร่างโดยผู้ออกเสียงลงคะแนนในปี 1994 กฎหมายนี้กำหนดการลงโทษจำคุกที่ยาวนานขึ้นสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำบางประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายกำหนดว่าผู้ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์และเป็นผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์มาก่อนหนึ่งครั้งหรือมากกว่า ที่เป็นความผิดรุนแรง หรือ ร้ายแรงจะถูกตัดสินจำคุกในเรือนจำรัฐ ดังต่อไปนี้:

- ***การกระทำผิดซ้ำสองครั้ง*** หากบุคคลใดกระทำ*ความผิดมาก่อนหนึ่งครั้ง* ด้วยความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรง หรือ รุนแรง การลงโทษสำหรับ *ความผิดครั้งใหม่ใดๆ* ในการทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ (ไม่เฉพาะความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ ร้ายแรง หรือ รุนแรง) จะได้รับโทษ *สองเท่า* ของระยะเวลาที่กำหนดภายใต้กฎหมายสำหรับการตัดสินลงโทษครั้งใหม่ ผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินโดยศาลภายใต้บทบัญญัตินี้อ้างถึงว่าเป็น "ผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้ง" ณ เดือนมีนาคม 2012 มีนักโทษราว 33,000 คนที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้ง

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

- ***การกระทำผิดซ้ำสามครั้ง*** หากบุคคลใดกระทำ *ความผิดมาก่อนสองครั้งหรือมากกว่า* ที่ถูกตัดสินว่าเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรง หรือรุนแรง การตัดสินลงโทษสำหรับ*ความผิดครั้งใหม่ใดๆ*ในการทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ (ไม่เฉพาะความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ ร้ายแรง หรือ รุนแรง) คือการจำคุกตลอดชีวิตโดยอาจมีโอกาสได้รับการปล่อยออกจากคุกเร็วขึ้นโดยมีทัณฑ์บนหลังจากรับโทษไปแล้ว 25 ปี ผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินภายใต้บทบัญญัตินี้อ้างถึงว่าเป็น "ผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้ง" ณ เดือน มีนาคม 2012 มีนักโทษราว 9,000 คนที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้ง

ขณะที่กฎหมายกำหนดการตัดสินลงโทษดังกล่าวข้างบน ในบางกรณีศาลอาจเลือกที่จะไม่พิจารณาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่เกิดจขึ้นมาก่อนระหว่างการตัดสินลงโทษ เมื่อเกิดกรณีนี้ขึ้น ผู้กระทำความผิดจะที่น่าจะได้รับการตัดสินลงโทษสำหรับการกระทำผิดซ้ำครั้งที่สองหรือที่สามจะถูกตัดสินลงโทษด้วยกำหนดระยะเวลาที่น้อยกว่าที่กำหนดภายใต้กหมายการให้โอกาสสามครั้ง

การตัดสินปล่อยตัวออกจากเรือนจำ ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน ผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้งจะได้รับการปล่อยตัวทันทีโดยอัตโนมัติหลังจากที่ครบกำหนดบทลงโทษแล้ว ตรงกันข้ามกับผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งที่จะได้รับการปล่อยตัวก็เฉพาะเมื่อได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนรัฐ (BPH) หลังจากที่ผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งรับโทษจำคุกตามจำนวนปีขั้นต่ำที่กำหนดตามการตัดสินลงโทษแล้ว คณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนจะดำเนินการพิจารณาไต่สวนทัณฑ์บนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะปล่อยตัว เช่น คณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนจะดำเนินการไต่สวนทัณฑ์บนสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งที่มีโทษจำคุก 25 ปีถึงตลอดชีวิตหลังจากที่ผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งนั้นได้รับโทษไปแล้ว 25 ปี หากคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บน ตัดสินว่าจะไม่มีการปล่อยตัวผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งในการไต่สวนนั้น คณะกรมการอาจดำเนินการไต่สวนครั้งต่อไปในอนาคต นับแต่มีการบังคับใช้กฎหมายให้โอกาสสามครั้งในปี 1994 ผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งคนแรกที่จะมีสิทธิ์ได้รับการไต่สวนถึงความเป็นไปได้ที่จะได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำจะเกิดขึ้นเกือบปลายทศวรรษนี้

การคุมประพฤติหลังได้รับการปล่อยตัว กฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้งและผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งทั้งหมดถูกคุมประพฤติในชุมชนหลังได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ หากการตัดสินความผิดของผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้ง ครั้งล่าสุดเป็นอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรงหรือไม่รุนแรง โดยทั่วไปเขา หรือ เธอ จะถูกคุมประพฤติในชุมชนโดยเจ้าหน้าที่คุมประพฤติเทศมณฑล แต่ถ้าหากว่าร้ายแรงหรือรุนแรง เขา หรือ เธอ จะถูกคุมประพฤติในชุมชนโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนรัฐ ส่วนผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งทุกรายจะถูกคุมประพฤติในชุมชนโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนรัฐเมื่อผู้กระทำความผิดซ้ำสองครั้งและผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งฝ่าฝืนเงื่อนไขการคุมประพฤติในชุมชนหรือกระทำความผิดครั้งใหม่ พวกเขาจะถูกคุมขังในคุกเทศมณฑลหรือเรือนจำรัฐขึ้นอยู่กับสถานการณ์แวดล้อม

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้ลดการตัดสินลงโทษจำคุกภายใต้กฎหมายการให้โอกาสสามครั้งสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำสามครั้งบางรายที่การกระทำผิดนั้นไม่ได้เป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรง หรือรุนแรง ร่างกฎหมายนี้ยินยอมให้มีการตัดสินลงโทษใหม่สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำสามครั้งบางรายที่ได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ไม่ร้ายแรงหรือไม่รุนแรง การเปลี่ยนแปลงทั้งสองนี้ได้อธิบายไว้ท้ายนี้

การตัดสินลงโทษจำคุกด้วยระยะเวลาที่สั้นลงสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำสามครั้งบางรายร่างกฎหมายนี้กำหนดว่าผู้กระทำความผิดที่กระทำความผิด *สองครั้งหรือมากกว่ามาก่อน*ที่เป็นการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรงหรือรุนแรง และเป็นผู้ที่การกระทำความผิด*ครั้งใหม่* ที่เป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ไม่ร้ายแรงหรือไม่รุนแรง ควรได้รับโทษจำคุกที่เป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาปกติของความผิดครั้งใหม่ แทนที่จะเป็นโทษจำคุกขั้นต่ำ 25 ปีถึงตลอดชีวิตดังที่กำหนดในปัจจุบัน ตัวอย่าง เช่น ผู้กระทำผิดซ้ำครั้งที่สามที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดในอาชญากรรมซึ่งโทษจำคุกโดยปกติคือสองถึงสี่ปีควรจะได้รับโทษจำคุกระหว่างสี่ปีถึงแปดปีแทน—ซึ่งเป็นระยะเวลาสองเท่าของโทษ—มากกว่าที่จะเป็น 25 ปีถึงตลอดชีวิต

อย่างไรก็ดี ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการลงโทษจำคุกด้วยระยะเวลาที่สั้นลงไว้ด้วย โดยกำหนดเป็นการเฉพาะว่าหากผู้กระทำผิดกระทำความผิดครั้งใหม่หรือครั้งก่อนมาด้วยความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด, เพศ, และอาวุธปืน เขา หรือ เธอจะยังคงได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตตามกฎหมายการให้โอกาสสามครั้ง

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 36 ดูหน้า 105

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

การตัดสินลงโทษใหม่สำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งในปัจจุบันบางราย ร่างกฎหมายนี้ยินยอมให้ผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งยื่นคำร้องขอตัดสินบทลงโทษใหม่โดยศาล โดยจำกัดการมีสิทธิ์รับการตัดสินลงโทษใหม่สำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งที่ไม่ได้กระทำความผิดครั้งล่าสุดหรือครั้งก่อนๆ ด้วยความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ระบุไว้ว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด, เพศ, และอาวุธปืน ศาลที่จะดำเนินการไต่สวนการตัดสินลงโทษใหม่จะตัดสินก่อนว่าจากประวัติการกระทำความผิดอาญาผู้กระทำความผิดผู้นั้นมีสิทธิ์ได้รับการตัดสินใหม่หรือไม่ ศาลจะถูกขอให้ตัดสินบทลงโทษใหม่ให้กับผู้กระทำผิดที่มีสิทธิ์ยกเว้นหากพิจารณาแล้วเห็นว่าการตัดสินบทลงโทษผู้กระทำผิดใหม่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงเกินไปแก่ความปลอดภัยสาธารณะ ในการตัดสินว่าผู้กระทำผิดจะก่อให้เกิดความเสี่ยงหรือไม่ ศาลจะพิจารณาจากหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติอาชญากรรมของผู้กระทำผิด, พฤติกรรมในเรือนจำ และความร่วมมือในโครงการบำบัดฟื้นฟู ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ผู้กระทำผิดที่ได้รับการตัดสินโทษใหม่ต้องได้รับโทษเป็นสองเท่าจากโทษปกติสำหรับการกระทำความผิดครั้งล่าสุดแทนการลงโทษที่กำหนดไว้ก่อนหน้า ผู้กระทำผิดที่ถูกศาลปฏิเสธคำร้องขอรับการตัดสินโทษใหม่จะรับโทษต่อไปสำหรับโทษจำคุกตลอดชีวิตตามโทษเดิมที่ถูกตัดสิน

ผลกระทบทางงบประมาณ

การประหยัดในงานราชทัณฑ์รัฐ ร่างกฎหมายนี้จะส่งผลกระทบทางงบประมาณในระบบงานราชทัณฑ์รัฐหลายประการ ที่มากที่สุดคือจะลดค่าจ่ายราชทัณฑ์ในสองรูปแบบ แบบแรกคือ มีนักโทษถูกคุมขังตลอดชีวิตน้อยลงภายใต้กฎหมายการการให้โอกาสสามครั้งเนื่องจากร่างกฎหมายนี้กำหนดให้บังคับใช้การตัดสินลงโทษดังกล่าวกับผู้กระทำผิดซ้ำสามครั้งที่การกระทำผิดครั้งล่าสุดเป็นความผิดที่ร้ายแรงหรือรุนแรง มาตรการนี้จะลดการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดอาญาอุกฉกรรจ์บางรายในอนาคต แบบที่สองคือ การตัดสินลงโทษใหม่ของผู้กระทำผิดซ้ำสามครั้งจะส่งผลให้นักโทษปัจจุบันจำนวนมากได้รับโทษจำคุกในกำหนดเวลาที่สั้นลง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการลดประชากรนักโทษเริ่มต้นในระยะเวลาอันใกล้

ร่างกฎหมายนี้จะส่งผลในการลดค่าใช้จ่ายทัณฑ์บนรัฐด้วย ซึ่งจะเกิดขึ้นเนื่องจากผู้กระทำความผิดที่ได้รับผลจากร่างกฎหมายนี้จะได้รับการคุมประพฤติในชุมชนจากเทศมณฑลมากกว่าจากทัณฑ์บนรัฐหลังจากการปล่อยตัวจากเรือนจำ เพราะความผิดที่ก่อขึ้นล่าสุดเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรงหรือไม่รุนแรง นอกจากนั้นแล้ว การลดลงของจำนวนประชากรผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งยังลดจำนวนการพิจารณาไต่สวนทัณฑ์บนของคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บนที่จะต้องดำเนินการในอนาคตอีกด้วย

การประหยัดในงานราชทัณฑ์รัฐจากที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นจำนวนประมาณปีละ $70 ล้าน โดยมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น—ไปถึง$90 ล้าน ต่อปี—ในช่วงสองทศวรรษถัดไป อย่างไรก็ดี เงินที่ประหยัดได้ต่อปีอาจมากกว่าหรือต่ำกว่าเป็นสิบๆ ล้านดอลลาร์ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระดับของการประหยัดปัจจุบันจะขึ้นอยู่กับจำนวนผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งที่ได้รับการตัดสินบทลงโทษใหม่จากศาลและอัตราผู้กระทำความผิดซ้ำสามครั้งที่คณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์บน จะพิจารณาปล่อยตัวในอนาคตภายใต้กฎหมายนี้

ค่าใช้จ่ายในการพิจารณาตัดสินบทลงโทษใหม่ ร่างกฎหมายนี้จะมีผลให้เกิดค่าใช้จ่ายครั้งเดียวแก่รัฐและเทศมณฑลอันเกี่ยวเนื่องจากบทบัญญัติการพิจารณาตัดสินบทลงโทษใหม่ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ บทบัญญัติเหล่านี้จะทำให้เกิดจำนวนคดีที่รับผิดชอบของศาลสูงขึ้น ซึ่งผลคือค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นสำหรับอัยการเขต, ทนายจำเลยที่รัฐจัดให้, และหน่วยงานตำรวจเทศมณฑลที่ต้องจัดการกับปริมาณงานและจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ต้องใช้ในขั้นตอนการพิจารณาตัดสินลงโทษใหม่ นอกจากนี้ คุกเทศมณฑลจะมีค่าใช้จ่ายมากขึ้นในการเป็นที่คุมขังนักโทษระหว่างขั้นตอนการพิจารณาตัดสินลงโทษใหม่ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะตกประมาณสองสามล้านดอลลาร์ในช่วงสองปี

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

ผลกระทบทางงบประมาณอื่นๆ จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นบ้างที่เกี่ยวกับงานศาล, งานภาคทัณฑ์ และงานราชทัณฑ์สำหรับรัฐและเทศมณฑล เนื่องจากผู้กระทำผิดบางรายที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำโดยกฎหมายนี้จะต้องถูกคุมประพฤติโดยกรมการภาคทัณฑ์แทนหน่วยงานทัณฑ์บนรัฐ และจะต้องมีการไต่สวนและได้รับโทษจำคุกหากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขการคุมประพฤติหรือก่อเหตุอาชญากรรมใหม่ เราประเมินว่าค่าใช้จ่ายระยะยาวดังกล่าวจะไม่มากมาย

ร่างกฎหมายนี้อาจส่งผลต่อผลกระทบทางงบประมาณอื่นๆ ของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นในลักษณะหลากหลาย ตัวอย่างเช่น อาจเกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นแก่รัฐบาลต่างๆ ในขอบเขตที่ผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเพราะกฎหมายกำหนดให้รัฐบาลจัดบริการต่างๆ (เช่น รัฐบาลเป็นผู้ออกค่ารักษาสุขภาพสำหรับผู้ที่ไม่มีความคุ้มครองจากประกันส่วนบุคคล) หรือ ก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น อาจเกิดรายได้เพิ่มขึ้นแก่รัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่น ด้วยในบริบทที่ว่าผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเพราะกฎหมายนี้ทำให้เกิดแรงงาน ขนาดของผลกระทบเหล่านี้ไม่เป็นที่ทราบได้

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 36 ดูหน้า 105

ข้อเสนอที่ 36 กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 36 ★

พระราชบัญญัติการปฏิรูปกฎหมายการให้โอกาสสามครั้งตามข้อเสนอที่ 36 ได้รับการสนับสนุนอย่างมากมายจากการร่วมมือกันสองฝ่ายของผู้บัญชาการหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย, องค์กรสิทธิมนุษยชน และตัวแทนทางกฎหมายของผู้เสียภาษี เพราะ:

- ทำให้การลงโทษเหมาะสมกับอาชญากรรมที่ได้กระทำ
  ทรัพยากรการเงินและการบังคับใช้กฎหมายที่มีค่าไม่ควรจะถูกเบี่ยงเบนอย่างไม่เหมาะสมด้วยการกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงบางราย ข้อเสนอที่ 36 จะทำให้มั่นใจว่าผู้กระทำความผิดรุนแรงซ้ำจะได้รับโทษและไม่ถูกปล่อยตัวก่อนแน่
- ช่วยประหยัดเงินให้แก่รัฐแคลิฟอร์เนียกว่า $100 ล้านทุกปี
  ช่วยประหยัดเงินภาษีกว่า $100 ล้านต่อปี—เงินที่สามารถเอาไปใช้เป็นทุนสนับสนุนโรงเรียน, ต่อสู้กับอาชญากรรม และลดการขาดดุลงบประมาณรัฐ กฎหมายการให้โอกาสสามครั้งจะยังคงใช้ต่อไปเพื่อลงโทษอาชญากรอันตรายมืออาชีพที่ประกอบอาชญากรรมร้ายแรงรุนแรง—จัดการกวาดล้างพวกเขาออกจากท้องถนนไป 25 ปีถึงตลอดชีวิต
- ทำให้มีพื้นที่ในเรือนจำสำหรับผู้กระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อันตราย
  ข้อเสนอที่ 36 จะช่วยแก้อุปสรรคของการที่เรือนจำแออัดเกินไปกับผู้กระทำความผิดที่ไม่รุนแรง ทำให้มีพื้นที่มากขึ้นที่จะคุมขังผู้กระทำความผิดรุนแรงให้พ้นไปจากท้องถนน
- สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย
  อัยการ ผู้พิพากษา ตำรวจ สนับสนุนข้อเสนอที่ 36 เพราะข้อเสนอที่ 36 ช่วยทำให้มั่นใจว่า เรือนจำจะสามารถกักตัวอาชญากรอันตรายไว้หลังลูกกรงได้ตลอดชีวิต ข้อเสนอที่ 36 จะจัดการให้อาชญากรอันตรายหายออกไปจากท้องถนน
- สนับสนุนผู้เสียภาษี
  ข้อเสนอที่ 36 จะช่วยประหยัดได้ถึง $100 ล้านทุกปี Grover Norquist, ประธานองค์กรอเมริกันเพื่อการปฏิรูปภาษี กล่าวว่า "พระราชบัญญัติปฏิรูปกฎหมายการให้โอกาสสามครั้งเข้มงวดหนักต่ออาชญากรรมแต่ไม่หนักกับผู้เสียภาษี เพราะจะช่วยหยุดค่าใช้จ่ายสิ้นเปลืองที่ไม่จำเป็นจำนวนหลายร้อยล้านจากเงินภาษีที่มาจากรายได้ที่เราไม่ได้มาง่ายๆ ขณะเดียวกันก็ปกป้องผู้คนจากอาชญากรรมรุนแรง" ผู้ตรวจสอบบัญชีรัฐแคลิฟอร์เนียประเมินว่าผู้เสียภาษีต้องจ่ายเงินค่าที่อยู่และรักษาสุขภาพสำหรับนักโทษที่กระทำผิดซ้ำสามครั้งที่ไม่รุนแรงหลายล้านหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ข้อเสนอที่ 36 จะช่วยประหยัดเงินให้แก่ผู้เสียภาษี
- เข้มงวดและหลักแหลมกับอาชญากรรม
  ผู้เชี่ยวชาญงานยุติธรรมด้านอาชญากรรมและผู้บัญชาการหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายร่างข้อเสนอที่ 36 อย่างระมัดระวังเพื่อว่าอาชญากรที่ร้ายแรงจริงๆ จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ เลยจากการปฏิรูป อาชญากรที่กระทำผิดซ้ำจะได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับการกระทำผิดซ้ำสามครั้งที่ร้ายแรงหรือรุนแรง ผู้กระทำผิดซ้ำที่ไม่ใช่อาชญากรรมรุนแรงจะรับโทษสองเท่าของการลงโทษทั่วไป จำเลยรายใดๆ ที่เคยถูกตัดสินว่ากระทำผิดฐานประกอบอาชญากรรมรุนแรงอย่างที่สุด—เช่น ข่มขืน, ฆาตกรรม หรือ ลวนลามเด็ก—จะได้รับโทษจำคุก 25 ปีถึงตลอดชีวิต ไม่ว่าการกระทำผิดครั้งที่สามจะเล็กน้อยแค่ไหน

ร่วมกับเรา

ด้วยการผ่านข้อเสนอที่ 36 รัฐแคลิฟอร์เนียจะยังคงสงวนไว้ซึ่งกฎหมายการให้โอกาสสามครั้งสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำซากรุนแรง แต่จะยุติธรรมมากขึ้นโดยการเน้นความสำคัญของการได้สัดส่วนในการตัดสินลงโทษและจัดให้มีการใช้กฎหมายที่สำคัญนี้อย่างยุติธรรมมากขึ้น

โปรดร่วมกับเราโดยการลงคะแนน รับ ในข้อเสนอที่36

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมที่ *www.FixThreeStrikes.org*

STEVE COOLEY, อัยการเขต
เทศมณฑลลอสแอนเจลีส
GEORGE GASCON, อัยการเขต
นครและเทศมณฑลซานฟรานซิสโก
DAVID MILLS, ศาสตราจารย์
โรงเรียนกฎหมายสแตนฟอร์ด

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 36 ★

นี่คือสิ่งที่ผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 36 ไม่ได้บอกท่าน:

- บทบัญญัติที่ซ่อนเร้นในข้อเสนอที่36 จะยอมให้มีการลดโทษอาชญากรอันตรายจำนวนหลายพันที่ได้รับโทษจำคุกแล้วก็จะปล่อยออกจากคุกเร็วขึ้น ตามที่หนังสือพิมพ์ The Fresno Bee ลง:

"หากข้อเสนอที่ 36 ผ่าน ผู้กระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ถูกตัดสินรับโทษจำคุกตลอดชีวิตตามกฎหมายให้โอกาสสามครั้ง (Three Strikes) ราว 3,000 คน สามารถยื่นอุทธรณ์เพื่อขอลดโทษ . . . "

- อาชญากรอันตรายจำนวนหนึ่งจะได้รับการปล่อยตัว โดยไม่ต้องมีทัณฑ์บนหรือการคุมประพฤติ นักวิเคราะห์กฎหมายอิสระกล่าวว่า:

"ผู้กระทำผิดซ้ำครั้งที่สามที่ได้รับการตัดสินใหม่ภายใต้ร่างกฎหมายนี้จะเข้าเกณฑ์คุมประพฤติในชุมชน เมื่อได้รับการปล่อยตัวจากคุก มากกว่าที่จะได้รับทัณฑ์บนจากรัฐ . . . บางส่วนของผู้กระทำผิดเหล่านั้นจะได้รับการปล่อยตัวโดยไม่ต้องมีการคุมประพฤติในชุมชน"

- ข้อเสนอที่ 36 ไม่จำเป็นต้องมีเลย อัยการและผู้พิพากษามีอำนาจอยู่แล้วที่จะดำเนินการให้กฎหมายให้โอกาสสามครั้งเป็นไปโดยยุติธรรม นี่คือสิ่งที่ประธานสมาคมอัยการเขตกล่าว:

"ผู้พิพากษาและอัยการไม่จำเป็นต้องมีข้อเสนอที่ 36 อันที่จริงมันลดอำนาจพวกเราในการใช้กฎหมายการให้โอกาสสามครั้งในการจัดการกับผู้กระทำความผิดซ้ำๆ ที่เป็นตัวอันตราย และจัดการกวาดล้างพวกเขาออกไปจากท้องที่ด้วยการตัดสินเพียงหนเดียวสำหรับความผิดทั้งหมด"

- 36 ถูกคัดค้านโดยทุกๆ องค์กรหลักในการบังคับใช้กฎหมายและกลุ่มปกป้องสิทธิเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย รวมทั้งผู้ที่เป็นตัวแทนจากผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจรัฐ, ตำรวจท้องถิ่น, อัยการ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ โปรดทราบว่า บรรดาผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 36 ไม่สามารถเอ่ยรายชื่อองค์กรบังคับใช้กฎหมายได้ซักองค์กรเดียวที่จะอยู่ข้างพวกเขา!
- ข้อเสนอที่ 36 ไม่ได้ลดภาษี รัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายเงินมากไปเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรม ใช้น้อยไปด้วยซ้ำ หากมีอาชญากรรมมากขึ้นก็จะสิ้นเปลืองเงินภาษีด้วย!

พวกเราขอให้ท่านได้ช่วยกันรักษากฎหมายให้โอกาสสามครั้ง โปรดลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่36

ผู้บัญชาการตำรวจ RICK BRAZIEL, ประธาน
สมาคมผู้พิทักษ์สันติราษฎร์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
HENRY T. NICHOLAS, III, ดร. ผู้เขียน
พระราชบัญญัติสิทธิ์ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในรัฐแคลิฟอร์เนีย
CHRISTINE WARD, กรรมการบริหาร
สมาพันธ์การดำเนินคดีเพื่อผู้เสียหายทางอาชญากรรม

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 36 กฎหมายให้โอกาสสามครั้ง ผู้ประกอบความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซ้ำ การลงโทษ แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 36 ★

ในปี 1994 ผู้ออกเสียงลงคะแนนท่วมท้นผ่านกฎหมายการให้โอกาสสามครั้ง—กฎหมายซึ่งเพิ่มบทลงโทษจำคุกสำหรับผู้กระทำผิดอาญาซ้ำๆ และกฎหมายนี้ก็ทำงานได้ดี! เกือบจะทันทีที่อัตราอาชญากรรมในรัฐเราลดฮวบลงและยังคงต่ำอยู่แม้ในระหว่างช่วงภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจปัจจุบัน เหตุผลก็ง่ายๆ อาชญากรรายเดิมๆ เป็นผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่—ที่กลับเข้าไปในกระบวนการยุติธรรมและถูกจำคุกแล้วก็ออกมา—ครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระทั่งผู้ออกเสียงลงคะแนนบอกว่าพอกันที—ทำผิดซ้ำสามครั้ง แล้วก็ หมดสิทธิ!

ในปี 2004 สหภาพเสรีภาพพลเมืองอเมริกัน (ACLU) และผู้คัดค้านกฎหมายที่รุนแรงต่ออาชญากรพยายามที่จะเปลี่ยนกฎหมายการให้โอกาสสามครั้ง ซึ่งผู้ออกเสียงได้ลงคะแนน ไม่รับ ตอนนี้พวกเขาจึงกลับมาอีกครั้งด้วยข้อเสนอที่ 36 ครั้งที่แล้วพวกเขาหลอกเราไม่สำเร็จและครั้งนี้พวกเขาจะหลอกเราไม่ได้

เหมือนครั้งก่อน ข้อเสนอที่ 36 ยอมให้อาชญากรอันตรายได้รับการ ลดโทษ การลงโทษจำคุกแล้วก็ ปล่อยตัวออกจากเรือนจำ! ถ้าอย่างนั้นข้อเสนอที่ 36 ใช้บังคับกับใคร?

- อาชญากรเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเสียจนอัยการเขตเลือกที่จะตั้งข้อหาพวกเขาด้วยความผิดฐานกระทำผิดซ้ำสามครั้ง;
- อาชญากรเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเสียจน ผู้พิพากษาเห็นด้วยกับการตัดสินใจของอัยการเขตในการตั้งข้อหาฟ้อง;
- อาชญากรเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเสียจน คณะลูกขุนตัดสินให้มีความผิดนั้น;
- อาชญากรเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเสียจนผู้พิพากษากำหนดโทษจำคุก 25 ปีจนถึงตลอดชีวิต; และ
- การอุทธรณ์ของอาชญากรเหล่านี้ถูกปฏิเสธ

นอกจากที่กล่าวมาทั้งหมดแล้ว ข้อเสนอที่ 36 จะยอมให้อาชญากรบางรายเหล่านั้นขอให้ได้รับการพิพากษาโดยผู้พิพากษาท่านอื่นที่จะทำให้พวกเขาเป็นอิสระ ที่ร้ายไปกว่านั้นอาชญากรเหล่านั้นบางรายจะได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำโดยไม่ต้องมีทัณฑ์บนหรือการคุมประพฤติใดๆ!

นี่คือสิ่งที่นักวิเคราะห์กฎหมายอิสระพูดถึงการปล่อยตัวนักโทษบางรายก่อนกำหนดภายใต้ข้อเสนอที่ 36: *"นักโทษบางรายจะได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำโดยไม่ต้องมีการคุมประพฤติในชุมชน"*

ไม่แปลกใจเลยที่ข้อเสนอที่ 36 ถูกคัดค้านโดยตำรวจแคลิฟอร์เนีย, กลุ่มตำรวจนายอำเภอท้องถิ่นและกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมทั้ง:

สมาคมผู้บัญชาการตำรวจแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
สมาคมตำรวจนายอำเภอของรัฐแคลิฟอร์เนีย
สมาคมอัยการเขตแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
สมาคมงานวิจัยผู้พิทักษ์สันติราษฎร์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
สมาคมการคุมครองตำรวจแห่งนครลอสแอนเจลิส

ท่านคิดว่าอาชญากรอันตรายที่เพิ่งได้รับการปล่อยตัวใหม่จะทำอะไรเมื่อออกไปนอกคุก? เรารู้คำตอบนั้นอยู่แล้ว พวกเขาจะก่อคดีมากขึ้นอีก ทำอันตรายหรือฆ่าเหยื่อบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น แล้วท้ายที่สุดก็จะสิ้นสุดลงในที่ที่พวกเขาอยู่ทุกวันนี้—คือกลับเข้าเรือนจำ ทั้งหมดนี้จะสิ้นเปลืองภาษีมากกว่าการกักพวกเขาไว้หลังลูกกรงซึ่งเป็นที่ของพวกเขา

ไม่น่าแปลกใจเลยที่ข้อเสนอที่ 36 ถูกคัดค้านโดยกลุ่มต่างๆ ที่ทำงานเพื่อสิทธิของเหยื่อ รวมทั้ง:

สหพันธ์ผู้เสียหายจากอาชญากรรมแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
สมาพันธ์การดำเนินคดีเพื่อผู้เสียหายจากอาชญากรรม
กลุ่มพลเมืองผู้ต่อต้านการฆาตกรรม
มูลนิธิเพื่อการตัดสินอาชญากรตามกฎหมาย

ตอนที่กฎหมายให้โอกาสสามครั้งได้รับความเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียง บางคนคิดว่าความคิดดังกล่าวรุนแรงและสิ้นเปลืองเกินไป แต่ผู้ลงคะแนนเสียงได้คัดค้านคความเห็นนั้นไปในปี 2004 แต่หากท่านคิดว่าควรจะได้มีการปฏิรูปกฎหมายการให้โอกาสสามครั้งแล้วละก็ ข้อเสนอที่ 36 ไม่ใช่คำตอบ การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในกฎหมายที่เกี่ยวกับบทลงโทษควรใช้กับความผิดอาชญากรรมในอนาคต—ไม่ควรใช้กับอาชญากรที่ถูกจำคุกอยู่แล้ว—โดยไปลดโทษให้สั้นขึ้น ไม่เป็นการยุติธรรมเลยสำหรับเหยื่ออาชญากรรมที่จะต้องรู้สึกเจ็บปวดอีกครั้งกับการตัดสินลงโทษใหม่และการปล่อยออกจากเรือนจำก่อนกำหนดของอาชญากรอันตรายเหล่านี้ เราขอให้คุณลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 36

www.save3strikes.com

นายอำเภอ KEITH ROYAL, ประธาน
สมาคมตำรวจนายอำเภอท้องถิ่น**แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย**
อัยการเขต CARL ADAMS, ประธาน
สมาคมอัยการ **เขตแคลิฟอร์เนีย**
HARRIET SALERNO, ประธาน
สหพันธ์ผู้เสียหายจากอาชญากรรม **ของรัฐแคลิฟอร์เนีย**

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 36 ★

อย่าเชื่อกลวิธีที่ทำให้รู้สึกกลัวโดยผู้คัดค้านข้อเสนอที่ 36 นี่คือข้อเท็จจริง

- ข้อเสนอที่ 36 กำหนดให้ฆาตกร นักข่มขืน พวกละเมิดทางเพศต่อเด็กและอาชญากรอันตรายอื่นๆ*รับโทษเต็มตามโทษขั้นสูงที่กฎหมายกำหนด*
- ข้อเสนอที่ 36 *ประหยัดเงินภาษีหลายร้อยล้านดอลลาร์*
- ข้อเสนอที่ 36 *ยังคงลงโทษผู้กระทำผิดซ้ำ*ในอาชญากรรมที่ไม่รุนแรงด้วยการจำคุกด้วยกำหนดเวลาสองเท่า

ปัจจุบัน อาชญากรอันตรายได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำก่อนกำหนดเพราะความแออัดของคุกที่จองจำผู้กระทำผิดไม่รุนแรงผู้ที่ไม่ได้ก่อความเสี่ยงต่อสาธารณะ ข้อเสนอที่ 36 ขัดขวางไม่ให้อาชญากรอันตรายได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนด คนที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดจากการลักถุงเท้าคู่เดียว, ขโมยขนมปังหรืออาหารทารกไม่สมควรที่จะต้องถูกจำคุกตลอดชีวิต

ข้อเสนอที่ 36 ได้รับการสนับสนุนโดยหัวหน้าหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอันประกอบด้วย:

- Steve Cooley, **อัยการเขตนครลอสแอนเจลีส**
- Jeffrey Rosen, **อัยการเขตเทศมณฑลซานตาคลารา**
- George Gascon, **อัยการเขต นครและเทศมณฑลซานฟรานซิสโก**
- Charlie Beck, **ผู้บัญชาการตำรวจ นครลอสแอนเจลีส**

พวกเขารู้ว่าข้อเสนอที่ 36:

- *กำหนด:* โทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับอาชญากรอันตรายที่ก่ออาชญากรรมร้ายแรงและรุนแรง
- *ลงโทษให้เหมาะกับลักษณะของอาชญากรรม:* หยุดการใช้ทรัพยากรตำรวจที่มีค่าและพื้นที่เรือนจำไปอย่างสิ้นเปลืองกับผู้กระทำผิดไม่รุนแรง
- *ประหยัดมากกว่า $100 ล้านทุกปี*

STEVE COOLEY, อัยการเขต
เทศมณฑลลอสแอนเจลีส
JEFFREY F. ROSEN, อัยการเขต
เทศมณฑลซานตาคลารา
CHARLIE BECK
ผู้บัญชาการตำรวจนครลอสแอนเจลีส

ข้อเสนอที่

37 อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- กำหนดให้ติดฉลากสำหรับอาหารดิบ หรือ อาหารแปรรูปที่เสนอขายให้แก่ผู้บริโภคหากทำจากพืชหรือสัตว์ที่ที่การเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมในรูปแบบที่กำหนด
- ห้ามติดฉลาก หรือ โฆษณาอาหารดังกล่าว หรืออาหารแปรรูปอื่นว่า "ธรรมชาติ"
- อาหารที่ได้รับการยกเว้นซึ่ง: ได้รับการรับรองอินทรีย์; ผลิตโดยมิได้ตั้งใจด้วยวัสดุดัดแปลงพันธุกรรม; ผลิตจากสัตว์ที่ได้รับอาหารหรือได้รับการฉีดด้วยวัสดุดัดแปลงพันธุกรรม แต่มิได้ดัดแปลงพันธุกรรมในตัวเอง; อาหารที่ผ่านการแปรรูป โดยมีส่วนผสมที่มีการดัดแปลงพันธุกรรมเพียงเล็กน้อย; เป็นอาหารที่ใช้ในการรักษาอาการป่วย; ที่จำหน่ายเพื่อการบริโภคทันที เช่น ในร้านอาหารหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- ค่าใช้จ่ายประจำปีของรัฐเพิ่มขึ้นจากสองหรือสามแสนดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นมากกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อควบคุมการติดฉลากอาหารที่มีการดัดแปลงพันธุกรรม
- ที่เป็นไปได้แต่ไม่มากนัก คือค่าใช้จ่ายที่เกิดกับรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น อันเนื่องมาจากการฟ้องร้องที่เกิดจากการละเมิดข้อปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้บางส่วนได้รับการอุดหนุนจากค่าธรรมเนียมศาลต่างๆ ที่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในคดีความทางกฎหมายได้ชำระตามกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่มีอยู่

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

อาหารดัดแปลงพันธุกรรม พันธุวิศวกรรมเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนสารทางพันธุกรรมในสิ่งมีชีวิตให้เปลี่ยนไปผลิตลักษณะเฉพาะบางอย่างของสิ่งมีชีวิตตามที่ต้องการ กระบวนการนี้มักนำมาใช้เพื่อการพัฒนาพันธุ์พืชหรือสัตว์ซึ่งภายหลังได้ใช้เป็นแหล่งอาหาร ดังที่เรียกว่า อาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม ตัวอย่างเช่น พันธุวิศวกรรมมักถูกนำมาเพื่อปรับปรุงพันธุ์พืชให้สามารถทนทานต่อแมลง หรือทำให้พืชทนต่อการใช้ยาฆ่าแมลง พืชบางชนิดที่มักนำมาผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมได้แก่ ข้าวโพดและถั่วเหลือง ในปี 2011 ร้อยละ 88 ของข้าวโพด และร้อยละ 94 ของถั่วเหลืองทั้งหมดที่ผลิตในสหรัฐปลูกจากเมล็ดพันธุ์ที่ผ่านกระบวนการนี้ พืชอื่นๆ ที่มักมีการดัดแปลงด้วยกระบวนการพันธุวิศวกรรมคือ อัลฟาฟา กาโนล่า ฝ้าย มะละกอ ชูการ์บีตส์ และแตงซูกินี นอกจากนี้ พืชที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมมักนำมาใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร (เช่น ไซรัปข้าวโพดซึ่งมีน้ำตาลฟรุคโตสสูง) ซึ่งมักรวมอยู่ในอาหารที่ผ่านการแปรรูป (หมายถึงอาหารที่ไม่ใช่พืชผลทางการเกษตรดิบ) ตามที่มีการประมาณการนั้น ผลิตภัณฑ์อาหารราวร้อยละ 40-70 ซึ่งขายในร้านขำในรัฐแคลิฟอร์เนียมีส่วนผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม

ระเบียบของรัฐบาลกลาง กฎหมายแห่งรัฐบาลกกลางไม่ได้กำหนดเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อเร็วๆ นี้ กระทรวงเกษตรแห่งสหรัฐได้ประกาศข้อห้ามในการใช้พืชซึ่งผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมบางส่วนเนื่องจากได้มีการแสดงให้เห็นว่าทำให้เกิดอันตรายต่อพืชอื่น นอกจากนี้องค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐยังรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจว่า อาหารส่วนใหญ่ (ไม่ว่าผ่านกระบวนพันธุวิศวกรรมหรือไม่ก็ตาม) และสารเติมอาหารนั้นต้องปลอดภัยและมีการแสดงฉลากอย่างเหมาะสม

กฎระเบียบของรัฐ ภายใต้กฎหมายแห่งรัฐที่ปรากฏอยู่หน่วยงานของแคลิฟอร์เนียไม่ได้ถูกกำหนดเป็นการเฉพาะให้ควบคุมอาหารผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม อย่างไรก็ตาม กระทรวงสาธารณสุข (DPH) เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการกำหนดระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยและการแสดงฉลากของอาหารส่วนใหญ่

ข้อเสนอ

ร่างกฎหมายนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการต่อกฎหมายของรัฐโดยกำหนดอย่างชัดเจนให้มีการควบคุมอาหารซึ่งผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (1) กำหนดให้อาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมส่วนใหญ่ที่นำออกจำหน่ายต้องมีการติดฉลากที่เหมาะสม (2) กำหนดให้กระทรวงสาธารณสุขควบคุมการติดฉลากอาหารดังกล่าว และ (3) ให้บุคคลธรรมดาสามารถฟ้องร้องผู้ผลิตอาหารที่ละเมิดบทบัญญัติของร่างกฎหมายว่าด้วยการติดฉลาก

การติดฉลากอาหาร ร่างกฎหมายนี้กำหนดว่า อาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมซึ่งจำหน่ายอยู่ในร้านค้าปลีกภายในรัฐต้องมีการติดฉลากอย่างชัดเจนว่าผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาหารดิบ (เช่นผลไม้และผัก) ซึ่งผลิตทั้งหมดหรือบางส่วน

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

โดยผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้นต้องมีคำว่า "ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม" บนด้านหน้าของหีบห่อหรือฉลาก หากสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการแยกหีบห่อบรรจุหรือไม่มีฉลาก คำเหล่านี้ต้องระบุไว้บนชั้นวาง หรือถังที่แสดงสินค้าเหล่านั้นเพื่อการจำหน่าย ร่างกฎหมายนี้ยังกำหนดให้อาหารที่ผ่านการแปรรูปไม่ว่าจะผลิตจากสิ่งที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมทั้งหมดหรือบางส่วนต้องแสดงคำว่า "ผลิตด้วยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมบางส่วน" หรือ "อาจผลิตด้วยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมบางส่วน"

ผู้ค้าปลีก (เช่น ร้านขายของชำ) ถือว่าเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้โดยการทำให้มั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์อาหารของตนได้มีการแสดงฉลากที่ถูกต้อง ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการติดฉลากว่า เป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ สำหรับอาหารแต่ละชนิดที่ไม่ได้แสดงฉลากว่าเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้น ผู้ค้าปลีกต้องแสดงเอกสารว่าเหตุใดอาหารนั้นจึงยกเว้นจากการติดฉลาก วิธีการหลักสองทางซึ่งผู้ค้าปลีกสามารถแสดงเอกสารว่า อาหารนั้นได้รับการยกเว้น คือ (1) โดยได้รับคำกล่าวแสดงสัตย์เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้จัดหาอาหาร (เช่นผู้ค้าส่ง) ที่ระบุว่า ไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่ทราบว่า ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม หรือ (2) โดยการได้รับใบรับรองอิสระว่าผลิตภัณฑ์นั้นไม่ได้มีส่วนผสมที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม ผู้อื่นที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานอาหาร (เช่น เกษตรกร หรือผู้ผลิตอาหาร) อาจมีความรับผิดชอบร่วมในการรักษาประวัติเหล่านี้ ร่างกฎหมายนี้ยังได้แยกอาหารบางชนิดออกจากข้อกำหนดในการแสดงฉลากดังกล่าว ตัวอย่างเช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาหารอินทรีย์ และอาหารในภัตตาคารและอาหารที่มีการเตรียมโดยมีเจตนาเพื่อการบริโภคทันทีไม่จำเป็นต้องแสดงฉลาก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เช่น เนื้อวัว หรือเนื้อไก่ ซึ่งไม่ได้ผลิตผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมโดยตรงจะได้รับการยกเว้น ไม่ว่าสัตว์นั้นผ่านการเลี้ยงด้วยพืชที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่ก็ตาม

นอกจากนี้ กฎหมายยังห้ามการใช้คำว่า "ธรรมชาติ" "ผลิตโดยวิธีธรรมชาติ" "ปลูกโดยวิธีธรรมชาติ" และ "ธรรมชาติทั้งหมด" บนฉลาก และการโฆษณาอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม เมื่อพิจารณาจากแนวทางการร่างกฎหมายนี้ มีโอกาสเป็นไปได้ที่ข้อห้ามเหล่านี้อาจถูกนำไปตีความโดยศาลเพื่อนำไปใช้กับอาหารแปรรูปบางส่วนไม่ว่า อาหารเหล่านั้นเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่ก็ตาม

กฎระเบียบของรัฐ ข้อกำหนดว่าด้วยฉลากสำหรับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมภายใต้ร่างกฎหมายนี้จะได้รับการกำกับควบคุมโดยกระทรวงสาธารณสุขเนื่องจากความรับผิดชอบบางส่วนของกระทรวงนั้นคือการกำกับควบคุมความปลอดภัยของอาหารและฉลากอาหาร ร่างกฎหมายให้อำนาจกระทรวงในการรับระเบียบเหล่านี้มาใช้ซึ่งจำเป็นในการดำเนินการตามกฎหมาย ตัวอย่างเช่น กระทรวงสาธารณสุขจำเป็นต้องจัดทำระเบียบซึ่งอธิบายขั้นตอนในการสุ่มเลือกตัวอย่างเพื่อตัดสินว่าอาหารนั้นมีส่วนประกอบที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่

การดำเนินคดีเพื่อบังคับใช้กฎหมาย การฝ่าฝืนกฎหมายอาจทำให้ถูกดำเนินคดีโดยรัฐ ท้องถิ่น หรือองค์กรเอกชน กฎหมายให้อำนาจศาลในการชดเชยค่าใช้จ่ายให้แก่ฝ่ายต่างๆ เหล่านี้ สำหรับการสืบหาข้อเท็จจริงและการดำเนินคดี นอกจากนี้ ร่างกฎหมายนี้ยังได้ระบุว่า ผู้บริโภคสามารถฟ้องร้องในกรณีการละเมิดข้อกำหนดของกฎหมายนี้ได้ภายใต้พระราชบัญญัติการเยียวยาผู้บริโภคทางกฎหมาย (Consumer Legal Remedies Act) ซึ่งอนุญาตให้ผู้บริโภคสามารถฟ้องร้องได้โดยไม่จำเป็นต้องแสดงว่ามีความเสียหายจำเพาะใดๆ เกิดขึ้นอันเป็นผลจากการละเมิดที่ได้กล่าวหานั้น

ผลกระทบทางงบประมาณ

เพิ่มค่าใช้จ่ายในการบริหารให้แก่ภาครัฐ ร่างกฎหมายนี้อาจเป็นผลให้เกิดค่าใช้จ่ายในการบริหารภาครัฐเพิ่มขึ้นสำหรับกระทรวงสาธารณสุขในการควบคุมการแสดงฉลากอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสารทบวนและการตรวจสอบตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อพิจารณาว่า อาหารที่ขายนั้นมีการติดฉลากที่ถูกต้องหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่า กระทรวงนั้นเลือกนำระเบียบเหล่านี้ไปดำเนินการอย่างไรและในขอบเขตใด (เช่น มีการตรวจร้านขายของชำบ่อยเพียงใด) ต้นทุนเหล่านี้อาจมีจำนวนเพียง **ไม่กี่แสนเหรียญไปจนถึงมากกว่า $1 ล้านเหรียญต่อปี**

ความเป็นไปได้ในการเพิ่มค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี ดังที่ได้อธิบายข้างต้น ร่างกฎหมายนี้เปิดโอกาสให้บุคคลใดๆ สามารถฟ้องร้องได้สำหรับการละเมิดข้อกำหนดว่าด้วยฉลากสินค้า นี่อาจเป็นการเพิ่มจำนวนคดีที่ส่งฟ้องในศาลของรัฐ ทำให้รัฐและเทศมณฑลต่างๆ มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและไต่สวนเพิ่มขึ้นเนื่องจากคดีที่เพิ่มขึ้นนี้ จำนวนค่าใช้จ่ายนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของคดีที่มีการส่งฟ้อง พิจารณาโดยรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นและผลการพิจารณาคดีของศาล ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับศาลที่เพิ่มขึ้นนั้นอาจลดทอนลงได้เนื่องจากค่าธรรมเนียมการยื่นฟ้องซึ่งแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้นจำเป็นต้องจ่ายตามกฎหมายที่มีอยู่ในบริบทของค่าใช้จ่ายศาลโดยรวม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีแนวโน้มว่าจะไม่มากนักในระยะยาว

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 37 ดูหน้า 110

ข้อเสนอที่ 37 อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 37 ★

"รับ" ข้อเสนอที่ *37*—เพราะคุณควรมีสิทธิในการรับรู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของคุณ

การลงคะแนนเสียง "รับ" ข้อเสนอที่ 37 หมายถึงสิ่งสามข้อต่อไปนี้

- คุณจะมีสิทธิได้รู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของคุณบ้าง และอาหารของคุณนั้นผลิตโดยการใช้กระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่
- อาหารมีการติดฉลากที่ถูกต้อง ฉลากอาหารจำต้องแสดงว่าอาหารนั้นได้ผลิตด้วยพันธุวิศวกรรมหรือไม่
- การป้องกันคุ้มครองสุขภาพของครอบครัวทำได้ง่ายขึ้น คุณจะมีข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับอาหารซึ่งแพทย์และนักวิทยาศาสตร์บางรายกล่าวว่ามีส่วนสัมพันธ์กับอาการแพ้และความเสี่ยงทางสุขภาพอันสำคัญอื่นๆ

อาหารที่เราซื้อนั้นมีข้อมูลทางโภชนาการแสดงอยู่แล้วบนฉลาก ด้วยข้อเสนอที่ *37* เราจะมีข้อมูลในภาษาที่เข้าใจง่ายว่า อาหารนั้นเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม ซึ่งหมายความว่า อาหารนั้นมีสารพันธุกรรมที่ผ่านการดัดแปลงในห้องปฏิบัติการโดยใช้ยีนจากไวรัส แบคทีเรีย หรือยีนจากพืชและสัตว์อื่นๆ หรือไม่

เนื่องจากอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้นยังมีข้อโต้แย้งอยู่ *กว่า 40 ประเทศทั่วโลกได้กำหนดให้มีการแสดงฉลากสำหรับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม*รวมถึง ประเทศส่วนใหญ่ในยุโรป ญี่ปุ่น หรือแม้กระทั่งจีนและอินเดีย แล้วบริษัทอเมริกันไม่ควรให้ข้อมูลเดียวกันนี้แก่ชาวอเมริกันเหมือนกับที่ให้ชาวต่างชาติหรือ?

ยังไม่มีการศึกษาในระยะยาวที่ได้พิสูจน์ว่า อาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้นปลอดภัยสำหรับมนุษย์ ไม่ว่าคุณจะซื้ออาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้นหรือไม่ก็ตาม คุณก็มีสิทธิที่จะรู้ว่าคุณซื้ออะไรและไม่เสี่ยงพนันด้วยสุขภาพของครอบครัว การแสดงฉลากทำให้เราได้รู้ว่า มีอะไรอยู่ในอาหาร เพื่อให้เราสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง

ข้อเสนอที่ *37* เป็นมาตรการที่ไม่ซับซ้อนและใช้วิธีคิดธรรมดา ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายอะไรในการระบุข้อมูลลงบนฉลากและการแสดงวลีเพิ่มเข้าไป ผู้ผลิตมีเวลาเพียงพอในการพิมพ์ฉลากใหม่เพื่อบอกให้คุณรู้ว่ามีอะไรในอาหาร หรือเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ของตน หากไม่ต้องการขายอาหารที่ผลิตผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม

ข้อเสนอที่ *37* ยังป้องกันการใช้ถ้อยคำอันทำให้เกิดความคลุมเครือคือ "ธรรมชาติ" บนผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม

ผู้ผลิตอาหารและบริษัทเคมีการเกษตรรายใหญ่ตลอดจนนักล็อบบี้ในกลุ่มได้ต่อต้านข้อเสนอนี้ เหล่านี้ล้วนเป็นบริษัทเดียวกันที่ได้โกหกเราเกี่ยวกับผลกระทบจากยาฆ่าแมลงหรือต่อสู้เพื่อไม่ให้แสดงข้อมูลอื่นๆ บนฉลากอาหารเช่น จำนวนแคลอรี่ หรือมีปริมาณไขมันและเกลือในผลิตภัณฑ์เท่าใด ตอนนี้พวกเขาต้องการให้เราอยู่ในความมืดมน ไม่รู้เกี่ยวกับการดัดแปลงทางพันธุกรรมในอาหารของเรา

ไม่ว่าคุณจะต้องการบริโภคอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่ก็ตาม ข้อเสนอที่ *37* ให้อำนาจคุณในการเลือกอาหารที่นำไปเลี้ยงครอบครัว บริษัทเคมีรายใหญ่ไม่ควรเป็นผู้ตัดสินใจแทนคุณ

ผู้บริโภค ครอบครัวเกษตรกร แพทย์ พยาบาล นักโภชนาการ และผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็กและชาวแคลิฟอร์เนียเกือบล้านคนได้ลงชื่อเพื่อยืนสิทธินี้ให้กับคุณในการได้รู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของเรา คุณจะร่วมกับพวกเขาไหม?

อ่านข้อมูลเพิ่มเติม หรือเข้าร่วมกับเราได้ที่ *www.CARightToKnow.org.*

เมื่อคุณลงคะแนนให้ข้อเสนอที่ *37* โปรดถามตัวเองซักข้อหนึ่งว่า ฉันมีสิทธิที่จะรู้หรือไม่ว่า มีอะไรอยู่ในอาหารที่เลี้ยงครอบครัวของฉัน? คำตอบคือ *"รับ" ข้อเสนอที่ 37*

www.CARightToKnow.org

DR. MICHELLE PERRO, กุมารแพทย์
REBECCA SPECTOR, ผู้อำนวยการเขตชายฝั่งตะวันตก (West Coast Director)
ศูนย์ความปลอดภัยด้านอาหาร
GRANT LUNDBERG, ผู้บริหารสูงสุด
Lundberg Family Farms

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 37 ★

"สิทธิในการรับรู้" ของข้อเสนอที่ *37* คือแผนการอันหลอกลวง เต็มไปด้วยการยกเว้นเพื่อผลประโยชน์พิเศษ และค่าใช้จ่ายที่ซ่อนเร้นสำหรับผู้บริโภคและผู้เสียภาษี

ข้อเสนอที่ *37* ยกเว้น นม ชีส และเนื้อสัตว์จากข้อกำหนดการแสดงฉลาก นอกจากนี้ ยังได้ยกเว้นเบียร์ ไวน์ ของมึนเมา อาหารในภัตตาคาร และอาหารอื่นๆ ที่มีส่วนผสมที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม (GE)

แท้ที่จริงแล้ว ร่างกฎหมายนี้ได้ยกเว้นอาหารถึงสองในสามที่ชาวแคลิฟอร์เนียบริโภค รวมถึงผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่บริษัทผู้สนับสนุนให้ทุนรณรงค์เพื่อข้อเสนอที่ *37* นี้

สร้างคดีความใหม่อันเป็นการข่มขู่

ข้อเสนอที่ *37* นั้นเขียนโดยทนายผู้ฟ้องร้องคดีซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการฟ้องร้องเหล่าธุรกิจทั้งหลาย ซึ่งเป็นการสร้างคดีความประเภทข่มกรรโชกที่ทำให้ทนายสามารถฟ้องร้องเกษตรกร เจ้าของร้านชำและบริษัทผลิตอาหารได้โดยไม่ต้องมีหลักฐานแสดงการละเมิดกฎหมายหรือความเสียหายเลย

ผู้บริโภคได้รับข้อมูลอันทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อน

การศึกษาทางวิทยาศาสตร์กว่า 400 ชิ้นได้แสดงให้เห็นว่า อาหารซึ่งมีส่วนประกอบที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมนั้นปลอดภัย หน่วยงานทางสุขภาพชั้นนำ เช่น สมาคมการแพทย์แห่งอเมริกา (American Medical Association) องค์การอนามัยโลก สถาบันวิชาการวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (National Academy of Sciences) นักวิทยาศาสตร์ผู้ได้รับรางวัลโนเบล 24 คน และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหรัฐ (US Food and Drug Administration) ได้เห็นพ้องต้องกัน

"ไม่มีสิ่งอันสมเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ในการแสดงฉลากพิเศษสำหรับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม"—สมาคมการแพทย์แห่งอเมริกา

ค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นสำหรับผู้บริโภคและผู้เสียภาษี

การศึกษาต่างๆ ได้แสดงให้เห็นว่า การบังคับให้ผลิตภัณฑ์อาหารทั่วไปต้องบรรจุหีบห่อใหม่ และผลิตใหม่ด้วยส่วนผสมซึ่งราคาสูงขึ้นนั้น ข้อเสนอที่ *37* จะทำให้ครอบครัวชาวแคลิฟอร์เนียที่มีรายได้ปานกลางต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้อของชำเพิ่มขึ้นปีละหลายร้อยเหรียญ

บทวิเคราะห์ต่องบประมาณอย่างเป็นทางการของรัฐได้สรุปว่า การบริหารจัดการและการฟ้องร้องตามข้อเสนอที่ *37* จะต้องใช้เงินของผู้เสียภาษีหลายล้านบาท

แม้กระทั่งผู้สนับสนุนทางการเงินรายใหญ่ที่สุดของข้อเสนอที่ *37* ยังได้ยอมรับว่า กฎหมายนี้ *"อาจเป็นฝันร้ายทางโลจิสติกส์อันมีค่าใช้จ่ายแพงที่สุด"*

ข้อเสนอที่ *37* เป็นสิ่งหลอกลวงและทำให้เสียเงิน ลงคะแนนเสียง "ไม่รับ!"

www.NoProp37.com

JONNALEE HENDERSON
สหพันธ์องค์การฟาร์มแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Farm Bureau Federation)
DR. HENRY I. MILLER, ผู้ก่อตั้ง
สำนักงานไบโอเทคโนโลยีเพื่อการบริหารอาหารและยา (Office of Biotechnology of the Food & Drug Administration)
TOM HUDSON, ผู้อำนวยการบริหาร
กรรมการบริหารแคลิฟอร์เนียคณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียภาษี

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 37 อาหารดัดแปลงพันธุกรรม การติดฉลาก แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 37 ★

ข้อเสนอที่ 37 ไม่ได้เป็นร่างกฎหมายที่ไม่ซับซ้อนดังเช่นผู้สนับสนุนกล่าว แต่เป็นการหลอกลวง การกำหนดฉลากอาหารที่มีข้อด้อยมากมายอันจะส่งผลให้เกิดความล่าช้าในฝ่ายรัฐและค่าใช้จ่ายแก่ผู้เสียภาษี ทำให้เกิดการฟ้องร้องอันไม่มีสาระและเพิ่มต้นทุนทางอาหารหลายพันล้านเหรียญ —โดยไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดทางสุขภาพและความปลอดภัยเลย และยังมีข้อยกเว้นอันเป็นผลประโยชน์พิเศษมากมาย

ข้อเสนอที่ 37 มีความขัดแย้งกับหลักวิทยาศาสตร์

ไบโอเทคโนโลยี หรือที่เรียกว่าพันธุวิศวกรรม (GE) ได้ถูกนำมาใช้เกือบสองทศวรรษแล้วเพื่อปลูกพืชต่างๆ ได้แก่ข้าวโพด ถั่วเหลือง และพืชอื่นๆ เพื่อให้สามารถต้านทานโรคและแมลงได้ตลอดจนทำให้ใช้ยาฆ่าแมลงน้อยลง อาหารที่ขายทั่วไปหลายพันรายการนั้นทำด้วยส่วนผสมที่ได้จากพืชผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม

ข้อเสนอที่ 37 ห้ามอาหารที่ปลอดภัยแน่นอนเหล่านี้ไม่ให้ขายในแคลิฟอร์เนีย นอกจากว่าได้มีการแสดงฉลากใหม่พิเศษ หรือผลิตขึ้นใหม่ด้วยส่วนผสมที่มีต้นทุนสูงขึ้น

องค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐได้กล่าวว่า นโยบายการแสดงฉลากดังกล่าวอาจทำให้เกิด *"ความเข้าใจคลาดเคลื่อนโดยแท้"*

นักวิทยาศาสตร์และองค์กรทางการแพทย์ต่างๆ ซึ่งได้รับการนับถือได้สรุปว่า อาหารผ่านพันธุวิศวกรรมนั้นมีความปลอดภัย อาทิเช่น:

- สถาบันวิชาการวิทยาศาสตร์แห่งชาติ
- สภาวิทยาศาสตร์และสุขภาพแห่งอเมริกา
- สถาบันโภชนาการและอาหาร
- องค์การอนามัยโลก

"ไม่มีสิ่งอันสมเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ในการแสดงฉลากพิเศษสำหรับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม"—สมาคมการแพทย์แห่งอเมริกา มิถุนายน 2012

ข้อเสนอที่ 37: ข้อยกเว้นอันเต็มไปด้วยผลประโยชน์พิเศษ

"ระเบียบและ ข้อยกเว้นต่างๆ อันไร้เหตุผลในข้อเสนอที่ 37 อาจนำไปสู่การได้รับสิทธิพิเศษแต่ไม่ใช่สำหรับผู้บริโภค"—Dr. Christine Bruhn, ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัย UC Davis

ข้อที่ 37 นั้นเต็มไปด้วยข้อยกเว้นอันไร้เหตุผล และแรงจูงใจทางการเมือง โดยกำหนดให้ต้องมีฉลากพิเศษสำหรับนมถั่วเหลือง แต่ยกเว้นนมวัว และผลิตภัณฑ์กลุ่มนม นำผลไม้ก็ต้องมีฉลาก แต่ยกเว้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ประกอบด้วยเนื้อสัตว์ก็ต้องติดฉลากบอก แต่เนื้อซึ่งคนบริโภคกลับได้รับการยกเว้น

อาหารที่นำเข้าจากจีนและประเทศอื่นๆ ได้รับการยกเว้น หากผู้ขายเพียงอ้างว่า ผลิตภัณฑ์ของตนนั้น "ไม่มีส่วนประกอบที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม" บริษัทต่างชาติซึ่งไร้คุณธรรมก็ปลอดภัยจากระบบ

ข้อเสนอที่ 37 ทำให้เกิดคดีความที่ฟุ่มเฟือย

ข้อเสนอนี้เขียนโดยทนายที่ทำหน้าที่ฟ้องร้องเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทนายกลุ่มเดียวกัน เป็นการสร้างคนกลุ่มใหม่ที่เรียกว่า "นายหน้าค้าความ" ทำให้ทนายสามารถฟ้องร้องครอบครัวเกษตรกรและเจ้าของร้านซ้ำได้โดยไม่ต้องมีหลักฐานความเสียหาย

"ข้อที่ 37 ทำให้ทนายความที่ทำหน้าที่ฟ้องร้องใช้คดีความที่เป็นการฟุ่มเฟือยเอาเงินจากครอบครัวเกษตรกรและเจ้าของร้านซ้ำ ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในศาลแห่งแคลิฟอร์เนีย ธุรกิจและผู้เสียภาษีหลายล้านเหรียญ"—องค์การประชาชนแห่งแคลิฟอร์เนียเพื่อการต่อต้านการแสวงประโยชน์จากคดีความ (California Citizens Against Lawsuit Abuse)

ข้อเสนอที่ 37: สร้างค่าใช้จ่ายให้แก่ทางราชการและผู้เสียภาษีมากขึ้น

ข้อที่ 37 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้บริหารจัดการข้อกำหนดอันซับซ้อนโดยการติดตามตรวจฉลากอาหารหลายหมื่นรายการ ทั้งไม่มีการจำกัดว่าจะต้องใช้เงินกี่ล้านในการบริหารจัดการงานเอกสารอันท่วมท้น และการฟ้องร้องคดี

นี่เป็นเช็คเปล่า . . . ซึ่งจ่ายโดยผู้เสียภาษี

ข้อเสนอที่ 37 หมายถึงต้นทุนอาหารที่สูงขึ้น

ข้อ 37 บังคับให้เกษตรกรและบริษัทอาหารต้องนำหลักวิธีการดำเนินการใหม่มาใช้ซึ่งมีต้นทุนสูง หรือต้องเปลี่ยนไปใช้ส่วนผสมอันมีราคาแพง ไม่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม หรือเป็นส่วนผสมออแกนิค เพื่อขายอาหารในแคลิฟอร์เนีย

การศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่า นี่อาจทำให้ต้นทุนอาหารสำหรับครอบครัวคนชั้นกลางเพิ่มขึ้นหลายร้อยเหรียญต่อไป นี่เป็นภาษีอาหารที่ซ่อนเร้นอยู่ซึ่งเป็นผลเสียต่อคนชราและครอบครัวที่มีรายได้น้อยซึ่งสามารถซื้อหาอาหารได้น้อยที่สุด

"ข้อ 37 อาจทำร้ายครอบครัวเกษตรกรและผู้บริโภคอย่างไม่เป็นธรรม เราต้องหยุดข้อเสนอนี้"—สหพันธ์เกษตรกรแห่งแคลิฟอร์เนีย, เป็นตัวแทนสมาชิกเกษตรกร 80,000 คน

ร่วมกับนักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ ครอบครัวเกษตรกร ตัวแทนผู้เสียภาษี และเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก

ลงคะแนน ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 37

หยุดการหลอกลวงว่าด้วยการแสดงฉลากอาหารอันแสนแพงนี้

www.NoProp37.com

DR. BOB GOLDBERG, สมาชิก
สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ
JAMIE JOHANSSON
ชมรมครอบครัวเกษตรกรแห่งแคลิฟอร์เนีย
BETTY JO TOCCOLI, ประธาน
สมาคมธุรกิจขนาดเล็ก**แห่งแคลิฟอร์เนีย**

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 37 ★

ข้อเสนอที่ 37 — บอก "รับ" เพื่อให้ได้รู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของคุณ

ข้อเสนอที่ 37 หมายถึงการที่คุณมีสิทธิรู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของคุณ วิธีการก็คือ ต้องทำให้แน่ใจว่าฉลากอาหารนั้นถูกต้อง

ข้อเสนอที่ 37 ให้สิทธิคุณในการมีส่วนร่วม จะไม่มีหน่วยงานรัฐ นักการเมืองหรือบริษัทเคมีการเกษตรใดสามารถซ่อนข้อมูลได้ว่าอาหารของคุณนั้นผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมหรือไม่ การบังคับใช้กฎหมายจะเป็นประเด็นก็ต่อเมื่อบริษัทไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย! สิ่งที่เขาต้องทำก็เพียงการบอกคุณว่ามีอะไรในอาหารของคุณเท่านั้น เนื่องจากบริษัทต่างๆ ในกว่า 40 ประเทศทั่วโลกทั้งยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น หรือแม้กระทั่งจีนหรือรัสเซียได้ทำแล้ว

ข้อเสนอที่ 37 ไม่ได้ห้ามจำหน่ายอาหารผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม บริษัทธุรกิจการเกษตรหรือเคมีการเกษตรรายใหญ่ๆ ตลอดทั้งนักลอบบี้ต้องการทำให้คุณกลัว ภายใต้ข้อเสนอที่ 37 คุณก็ยังสามารถซื้ออาหารปัจจุบันได้ต่อไป หรือคุณสามารถเลือกอาหารซึ่งไม่ได้ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม นี่เป็นทางเลือกของคุณ

ข้อเสนอที่ 37 ไม่ได้ทำให้ต้นทุนอาหาร หรือภาษีสูงขึ้น เนื่องจากบริษัทอาหารต้องพิมพ์ฉลากใหม่อยู่เป็นประจำ และยังมีช่วงเวลาอันสมเหตุผลในการเตรียม ดังนั้นข้อเสนอที่ 37 จึงไม่ได้ทำให้มีต้นทุนเพิ่ม

ข้อเสนอที่ 37 ช่วยคุณปกป้องครอบครัวของคุณ องค์การอาหารและยาได้กล่าวว่า "การให้ข้อมูลมากขึ้นแก่ผู้บริโภคว่าด้วยอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมเป็นสิ่งที่มีประโยชน์" หากไม่มีการแสดงฉลากที่ถูกต้อง คุณเสี่ยงที่จะรับประทานอาหารที่คุณแพ้เข้าไปเหตุใดบริษัทอาหารรายใหญ่ๆ จึงไม่ต้องการให้คุณรู้ว่ามีอะไรในอาหารของคุณ ด้วยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์อันขัดแย้ง และไม่แน่นอนเกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพจากอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม การแสดงฉลากจึงมีความสำคัญต่อการปกป้องสุขภาพของครอบครัวคุณ

เรามีสิทธิที่จะรู้ว่ามีอะไรอยู่ในอาหารของเรา *รับ ข้อเสนอที่ 37*

www.Carighttoknow.org

JAMIE COURT, ประธาน
องค์กรเฝ้าระวังของผู้บริโภค
JIM COCHRAN, ผู้จัดการทั่วไป
ฟาร์ม Swanton Berry Farm
DR. MARCIA ISHII-EITEMAN, นักวิทยาศาสตร์อาวุโส
เครือข่ายต่อต้านยาฆ่าแมลง

ข้อเสนอที่

38 ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลสำหรับรายได้ประจำปีที่มากกว่า 7,316 ดอลลาร์สหรัฐ โดยใช้อัตราแบบขั้นบันได จากร้อยละ 0.4 สำหรับผู้มีรายได้ต่ำสุด ถึง ร้อยละ 2.2 สำหรับผู้มีรายได้สูงกว่า 2.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐเป็นเวลาสิบสองปี
- ในระหว่างช่วงสี่ปีแรก จัดสรรภาษี ร้อยละ 60 ให้แก่สถาบันการศึกษาที่มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้น K-12, ร้อยละ 30 ในการจ่ายคืนหนี้ของรัฐ และร้อยละ 10 สำหรับโครงการปฐมวัย หลังจากนั้น จัดสรรภาษีร้อยละ 85 ให้แก่สถาบันการศึกษาที่มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้น K-12, ร้อยละ 15 ให้กับโครงการปฐมวัย
- จัดหากองทุนให้กับโรงเรียนที่มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้น K-12 จำเพาะตามจำนวนของนักเรียน ภายใต้การควบคุม ตรวจสอบของท้องถิ่นและการสนับสนุนโดยสาธารณชน
- ห้ามรัฐสั่งการควบคุมกองทุนใหม่

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- เพิ่มภาษีรายได้ส่วนบุคคลในรัฐ จากปี 2013 ถึง 2024 ภาษีที่เก็บได้จะเพิ่มขึ้นราว 10 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2013-14 และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ภาษีที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2012-13 จะเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนนี้
- ในแต่ละปีของช่วงปีแรกๆ ประมาน 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจะใช้ไปกับโรงเรียน 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจะใช้ไปกับการดูแลเด็กและโครงการปฐมวัย และ 3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจะใช้เพื่อชำระหนี้รัฐ ภาษีที่จะเก็บได้ในปี 2013-14 มีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของกองทุนในปี 2012-13
- จากช่วงปี 2017-18 จนถึง 2024-25 กองทุนส่วนที่ใช้กับสถาบันการศึกษา การดูแลเด็กวัยก่อนเรียนจะสูงขึ้น และส่วนที่ใช้เพื่อการชำระหนี้รัฐจะลดลง

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ภาพรวม

กฎหมายนี้เพิ่มอัตราภาษีเงินได้ของผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่ในแคลิฟอร์เนียระหว่างปี 2013 ถึงปี 2024 รายได้ที่เกิดจากการขึ้นภาษีนี้จะนำไปใช้กับโรงเรียนรัฐ ศูนย์เด็กและงานการศึกษาเด็กวัยอนุบาลตลอดจนการชำระหนี้ภาครัฐ บทบัญญัติสำคัญในกฎหมายจะได้มีการอภิปรายต่อไปดังนี้

ภาษีและรายได้ของรัฐ

38

ความเป็นมา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นการเก็บภาษีจากค่าแรง ธุรกิจ การลงทุนและรายได้อื่นๆ ของบุคคลและครอบครัว อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของรัฐมีอัตราต่างกันไปตั้งแต่ร้อยละ1 ถึงร้อยละ 9.3 ตามส่วนของรายได้ที่ผู้เสียภาษีมีในแต่ละขั้นภาษี (เหล่านี้อ้างถึงในอัตราภาษีขั้นบันได) อัตราภาษีที่สูงมีการเรียกเก็บเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น รายได้จากภาษีหมวดนี้มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น $49.4 พันล้านในปีงบประมาณ 2010–11 ซึ่งได้นำเข้ากองทุนทั่วไป (General Fund) ของรัฐ นอกจากนี้ ยังมีการเก็บภาษีอีกร้อยละ1 ในกรณีที่มีรายได้ทั้งปีเกิน $1 ล้าน (รวมกับรายได้ที่เกิดขึ้นเพื่อการให้บริการทางสุขภาพจิต)

ข้อเสนอ

เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) กฎหมายนี้เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) ในทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดมีผลเป็นระยะเวลา 12 ปีนับตั้งแต่ปี 2013 ถึงปี 2024 ดังแสดงในตารางที่ 1 อัตราภาษีขั้นบันไดที่เก็บเพิ่มจะทำให้มีการเพิ่มขึ้นของภาษีในแต่ละขั้น ตัวอย่าง เช่น สำหรับผู้กรอกภาษีร่วมกัน อัตราภาษีขั้นบันไดจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 สำหรับผู้มีเงินได้ระหว่าง $34,692 ถึง $54,754 โดยภาษีจะเป็นอัตราทั้งสิ้นร้อยละ 4.7 ในทำนองเดียวกัน อัตราภาษีที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 จะเก็บจากผู้มีเงินได้ระหว่าง $54,754 ถึง $76,008 ทำให้มีอัตราภาษีทั้งสิ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 อัตราภาษีที่สูงขึ้นทำให้มีความรับผิดชอบทางภาษีสูงสุด หรือราวร้อยละ 60 ของรายได้ภาครัฐที่เกิดจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (บุคคลธรรมดา บุตร คนชรา หรือเครดิตทางภาษีอื่นๆ ในปัจจัยอื่นๆ จะได้รับการงดเว้นจากการเก็บภาษีทั้งหมดสำหรับผู้กรอกภาษีที่มีรายได้ต่ำ แม้รายได้จะได้รับผลกระทบจากการขยายกรอบภาษีตามกฎหมายนี้) อัตราภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 1 สำหรับการบริการ

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

ตารางที่ 1
อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในปัจจุบันและที่เสนอในข้อเสนอที่ 38

ผู้รายงานภาษีกรณีโสด[a]	ผู้กรอกภาษีร่วมกัน[a]	กรณีผู้กรอกภาษีกรณีเป็นหัวหน้าครอบครัว[a]	ขั้นอัตราภาษีในปัจจุบัน[b]	ขั้นอัตราภาษีเงินเพิ่มเติมที่เสนอ[b]
$0–$7,316	$0–$14,632	$0–$14,642	1.0%	—
7,316–17,346	14,632–34,692	14,642–34,692	2.0	0.4%
17,346–27,377	34,692–54,754	34,692–44,721	4.0	0.7
27,377–38,004	54,754–76,008	44,721–55,348	6.0	1.1
38,004–48,029	76,008–96,058	55,348–65,376	8.0	1.4
48,029–100,000	96,058–200,000	65,376–136,118	9.3	1.6
100,000–250,000	200,000–500,000	136,118–340,294	9.3	1.8
250,000–500,000	500,000–1,000,000	340,294–680,589	9.3	1.9
500,000–1,000,000	1,000,000–2,000,000	680,589–1,361,178	9.3	2.0
1,000,000–2,500,000	2,000,000–5,000,000	1,361,178–3,402,944	9.3	2.1
มากกว่า 2,500,000	มากกว่า 5,000,000	มากกว่า 3,402,944	9.3	2.2

[a] ขั้นของรายได้ที่มีผลในปี 2011 และจะมีการปรับตามเงินเฟ้อในปีต่อไป ผู้ที่เป็นโสดยังรวมถึงผู้ที่แต่งงานเป็นรายบุคคลและผู้จดทะเบียนอาศัยอยู่ด้วยกัน (RDP) ซึ่งแยกกันกรอกภาษี ผู้ที่กรอกภาษีร่วมกันได้แก่คู่สมรสและผู้จดทะเบียนอาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งกรอกรายงานภาษีร่วมกัน รวมถึงแม่ม่ายหรือพ่อม่ายที่มีคุณสมบัติซึ่งมีบุตรที่ต้องดูแล

[b] อัตราขั้นภาษีมีผลกับรายได้ที่ต้องเสียภาษีในแต่ละขั้นภาษีที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น กรณีผู้เสียภาษีเป็นโสดและมีรายได้ที่ต้องเสียภาษี $15,000 จะต้องเสียภาษีปี 2011 ภายใต้อัตราภาษีปัจจุบันจำนวน $227: จำนวนรวม $73 (เทียบได้กับร้อยละ 1 ของเงินรายได้ $7,316 แรก) และ $154 (ร้อยละ 2 ของรายได้ที่เกิน $7,316) ภาระภาษีนี้จะลดลง และอาจไม่มีเลยด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ที่ต้องเลี้ยงดู คนชรา และเครดิตภาษีอื่นๆ อัตราภาษีที่เสนอให้จัดเก็บเพิ่มจะมีผลโดยเริ่มในปี 2013 และสิ้นสุดในปี 2024 อัตราภาษีปัจจุบันระบุไว้โดยไม่รวมอัตราภาษีว่าด้วยการให้บริการทางสุขภาพจิตในอัตราร้อยละ 1 ของรายได้ที่ต้องเสียภาษีที่เกิน $ 1 ล้าน

ทางสุขภาพจิตจะยังคงใช้กับรายได้ที่เกิน $1 ล้านเหรียญต่อไป ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงอัตราตามกฎหมายนี้ ทำให้ขั้นอัตราภาษีสูงขึ้นจากร้อยละ 10.3 เป็นสูงสุดร้อยละ 12.5 ข้อเสนอที่ 30 ในการเลือกตั้งนี้ยังจะเพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตารางที่อยู่ใกล้กันเป็นการอธิบายถึงผลที่จะได้รับหากกฎหมายทั้งสองฉบับได้รับการรับรอง

การจัดทุนให้กับโรงเรียนของรัฐ โครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย (ECE) และการบริการด้านหนี้สินรายได้ที่เกิดจากร่างกฎหมายนี้จะนำไปเข้ากองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย (CETF) ที่ตั้งขึ้นใหม่ กองทุนเหล่านี้จะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์สามประการเท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ 2 ในปี 2013–14 และปี 2014–15

ตารางที่ 2
การจัดสรรรายได้ที่เก็บตามข้อเสนอที่ 38

	2013–14 และ 2014–15	2015–16 และ 2016–17	2017–18 ถึง 2023–24
โรงเรียน	60%	60%	85%
โครงการการศึกษา และการดูแลเด็กปฐมวัย (ECE)	10	10	15
ชำระหนี้ภาครัฐ	30	30[a]	—[a]
รวมทั้งสิ้น	**100%**	**100%**	**100%**
อัตราที่จำกัดในการจัดสรรให้กับโรงเรียน และโครงการ ECE[a]	ไม่มี	มี	ม

[a] สะท้อนการปันส่วนขั้นต่ำที่จัดไว้เพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ รายได้ที่เกินกว่าอัตราจำกัดการเดิบโตจะถูกนำไปใช้เพื่อการชำระหนี้เช่นกัน

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 38 ดูหน้า 113

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

กฎหมายนี้จัดสรรเงินร้อยละ 60 ของกองทุน CETF ให้กับโรงเรียน เงินอีกร้อยละ 10 ของกองทุนจะจัดให้กับโครงการ ECE และอีกร้อยละ 30 ของกองทุนจะนำไปจ่ายหนี้ภาครัฐ ในปี 2015–16 และปี 2016–17 การจัดสรรเงินในทำนองเดียวกันได้รับการอนุมัติแต่เงินจัดสรรในอัตราที่สูงกว่าจำนวนหนึ่งอาจนำไปจ่ายกรณีหนี้ภาครัฐ เนื่องจากเริ่มต้นในปี 2015–16 ร่างกฎหมาย: (1) จำกัดยอดการจัดสรรโดยรวมที่ให้แก่โรงเรียน และโครงการ ECE อิงตามการเติบโตเฉลี่ยของรายได้ต่อหัวในรัฐแคลิฟอร์เนียช่วงห้าปีก่อน และ (2) จัดเงินทุนที่ได้จากการจัดเก็บที่เกินกว่าอัตราการเติบโตเพื่อชำระหนี้ภาครัฐ ระหว่างปี 2017–18 ถึงปี 2023–24 ไม่เกินร้อยละ 85 ของกองทุน CETF จะนำไปให้โรงเรียนและสูงสุดไม่เกินร้อยละ 15 จะนำไปให้กับโครงการ ECE ส่วนรายได้ที่เกิดขึ้นเกินอัตราการเติบโตต่อเนื่องจะนำไปใช้เพื่อชำระหนี้ภาครัฐ

จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้ลงคะแนนได้รับรองผ่านข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38 ทั้งคู่?

รัฐธรรมนูญของรัฐได้กำหนดว่าจะเกิดอะไรขึ้นในกรณีที่กฎหมายสองฉบับขัดแย้งกัน ในกรณีที่บทบัญญัติจากกฎหมายสองฉบับที่เกิดจากการลงคะแนนในรัฐครั้งเดียวกันนั้นมีความขัดแย้งกัน รัฐธรรมนูญได้กำหนดว่า ให้บทบัญญัติซึ่งได้รับคะแนนเสียง "รับ" มากกว่ามีผล ข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38 ในการลงคะแนนเสียงทั้งรัฐครั้งนี้เป็นการเพิ่มอัตราภาษีรายได้บุคคลธรรมดา (PIT) ทั้งคู่และด้วยเหตุเช่นนั้นอาจทำให้ถูกมองว่าขัดแย้งกัน

กฎหมายได้ระบุว่า มีเพียงกฎหมายว่าด้วยการขึ้นภาษีชุดเดียวเท่านั้นที่มีผล ข้อเสนอที่ 30 และข้อเสนอที่ 38 ต่างก็มีมาตราต่างๆ ที่มุ่งให้ความชัดเจนว่า บทบัญญัติใดจะมีผลหากทั้งกฎหมายทั้งสองฉบับได้ผ่านการรับรอง:

- ***ในกรณีที่ข้อเสนอที่ 30 ได้รับคะแนนเสียงมากกว่า*** ข้อเสนอที่ 30 ประกอบด้วยมาตราต่างๆ ที่ระบุว่า บทบัญญัติจะมีผลทั้งหมดและไม่มีบทบัญญัติใดๆ ของกฎหมายอื่นที่เพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะมีผลอีก ซึ่งในกรณีนี้คือ ข้อเสนอที่ 38
- ***กรณีที่ข้อเสนอที่ 38 ได้รับเสียงสนับสนุนมากกว่า*** ข้อเสนอที่ 38 ประกอบด้วยมาตราหนึ่งที่ระบุว่า บทบัญญัติจะมีผล และบทบัญญัติว่าด้วยอัตราภาษีของกฎหมายอื่นที่มีผลต่อยอดขาย หรืออัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะไม่มีผลซึ่งในกรณีนี้คือข้อเสนอที่ 30 จากกรณีนี้ การลดค่าใช้จ่ายอันเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "การตัดงบโดยอัตโนมัติ (trigger cuts)" จะมีผลบังคับใช้ เนื่องจากการขึ้นภาษีของข้อเสนอที่ 30 ไม่มีผลบังคับใช้ (ดูหัวข้อการวิเคราะห์ข้อเสนอที่ 30 เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดงบโดยอัตโนมัติ)

ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถแก้ไขได้ หากข้อเสนอนี้ได้มีการรับรองโดยผู้ลงคะแนนเสียงแล้ว กฎหมายนี้จะสามารถแก้ไขได้ด้วยร่างกฎหมายที่ผ่านการรับรองในการเลือกตั้งในอนาคตเท่านั้น ฝ่ายนิติบัญญัติถูกห้ามไม่ให้แก้ไขกฎหมายนี้หากปราศจากการยินยอมของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ผลกระทบทางงบประมาณ

เงินรายได้ประจำปีของรัฐเพิ่มขึ้นราว $10 พันล้าน ในปีแรกๆ เริ่มต้นจากปี 2013–14—จำนวนที่เป็นรายได้เพิ่มเติมประจำปีของรัฐจะเพิ่มขึ้นราว $10 พันล้าน (ในปี 2012–13 ร่างกฎหมายนี้จะทำให้เกิดรายได้ภาครัฐเพิ่มขึ้นเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนนี้) รายได้ทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นคาดว่ามีการเพิ่มขึ้นตามเวลา อย่างไรก็ตาม รายได้ที่เกิดขึ้นเฉพาะปีอาจสูงหรือต่ำกว่าปีก่อน ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการที่กฎหมายเพิ่มอัตราภาษีสำหรับผู้มีเงินได้ที่มีรายได้สูง รายได้ของบุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปมาอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตลาดหุ้นมากกว่า นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจากราคาบ้าน และการลงทุนอื่นๆ เนื่องจากการแกว่งตัวของรายได้ในหมู่ผู้เสียภาษีเหล่านี้ และความไม่แน่นอนในด้านการตอบรับต่อการเพิ่มอัตราภาษี รายได้ที่เกิดจากมาตรการนี้ถือว่าประมาณการได้ยาก

โรงเรียน

ความเป็นมา

เงินทุนสนับสนุนโรงเรียนรัฐส่วนใหญ่มักผูกติดกับสูตรเงินทุนภาครัฐ รัฐแคลิฟอร์เนียเป็นผู้จัดหาบริการทางการศึกษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนรัฐราว 6 ล้านคน นักเรียนเหล่านี้ได้รับการบริการในหน่วยงานการศึกษามากกว่า 1,000 แห่งในท้องที่ - หลักๆ คือเขตการศึกษา เงินทุนส่วนใหญ่มักจัดให้ผ่านสูตรการให้ทุนสถานศึกษาของรัฐ ซึ่งรู้จักกันดีในชื่อ การรับรองขั้นต่ำตามข้อเสนอกฎหมายที่ 98 (ทุนที่ให้แก่วิทยาลัยชุมชนก็เป็นไปตามการผ่านเกณฑ์การรับรองขั้นต่ำเช่นกัน) การรับรองขั้นต่ำเป็นการให้ทุนผ่านกองทุนทั่วไปภาครัฐร่วมกับรายได้ที่เกิดจากภาษีโรงเรือนและที่ดินในท้องถิ่น ในปี 2010–11 โรงเรียนได้รับเงินสนับสนุนทั้งสิ้น $43 พันล้านจากสูตรการให้ทุนสนับสนุนโรงเรียน

การตัดสินใจในด้านการใช้จ่ายของโรงเรียนส่วนใหญ่เกิดจากคณะกรรมการปกครองท้องถิ่น ราวร้อยละ 70 ของการให้ทุนสนับสนุนโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

กับรัฐสามารถนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว คณะกรรมการปกครองของเขตการศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจว่าเงินทุนควรใช้จ่ายอย่างไร คณะกรรมการปกครองมักเป็นผู้กำหนดกิจกรรมเฉพาะสำหรับการใช้จ่ายเงินทุนนี้ และวิธีการที่เงินทุนนี้ควรกระจายในกลุ่มพื้นที่โรงเรียนในเขต เงินที่เหลือร้อยละ 30 จะต้องนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่นการจัดหาอาหารในโรงเรียน หรือการจัดการรับส่งนักเรียนไปกลับเขตการศึกษาบางแห่งมักให้มีการยืดหยุ่นเล็กน้อยเกี่ยวกับวิธีการใช้ทุนที่เข้มงวดเหล่านี้

ข้อเสนอ

ภายใต้ร่างกฎหมายนี้ โรงเรียนจะได้รับเงินราวร้อยละ 60 จากรายได้ที่เกิดจากการเพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ดำเนินการไปจนถึงปี 2016–17 และราวร้อยละ 85 ต่อปีหลังจากนั้น กองทุน CETF เหล่านี้อาจเป็นเงินทุนเพิ่มเติมเข้ากองทุนทั่วไปตามข้อเสนอกฎหมายที่ 98 เพื่อสนับสนุนโรงเรียน กองทุนเหล่านี้จะได้นำไปสนับสนุนโครงการเงินให้เปล่าสามกองทุน ร่างกฎหมายนี้ยังกำหนดให้มีการจำกัดการใช้จ่าย และข้อกำหนดด้านการรายงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเหล่านี้ บทบัญญัติหลักๆ เหล่านี้ได้มีการอภิปรายในรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปนี้

การกระจายกองทุนโรงเรียนผ่านโครงการทุนให้เปล่าสามกองทุน ข้อเสนอที่ 38 กำหนดให้กองทุนโรงเรียน CETF ต้องนำไปจัดสรรดังต่อไปนี้คือ:

- ***เงินให้เปล่าสำหรับโครงการทางการศึกษา (ร้อยละ70 ของกองทุน)*** เงินกองทุนส่วนใหญ่คือร้อยละ 70 ของกองทุนโรงเรียน CETF จะนำไปกระจายโดยใช้หลักจำนวนนักเรียนที่มีในแต่ละโรงเรียน อย่างไรก็ตาม เงินให้เปล่าซึ่งกำหนดด้วยหลักต่อหัวนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียนด้วยซึ่งโรงเรียนจะได้รับเงินเพิ่มสำหรับนักเรียนในชั้นเรียนระดับสูงขึ้นไป เงินให้เปล่าเพื่อโครงการทางการศึกษานี้สามารถนำไปใช้กับกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การสอน ใช้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนของโรงเรียน (เช่น ฝ่ายแนะแนวหรือบรรณารักษ์) และกิจกรรมการให้พ่อแม่มีส่วนร่วม
- ***เงินให้เปล่าแก่นักเรียนที่มีรายได้น้อย (ร้อยละ 18 ของเงินทุน)***กฎหมายได้กำหนดว่า ร้อยละ18 ของกองทุนโรงเรียน CETF จะนำไปจัดสรรโดยใช้อัตราเดียวทั่วรัฐโดยใช้จำนวนนักเรียนที่มีรายได้น้อยเป็นเกณฑ์ (กำหนดจากจำนวนนักเรียนที่มีสิทธิได้รับอาหารฟรีจากโรงเรียน) ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่ง เนื่องจากเงินให้เปล่าเพื่อโครงการทางการศึกษา กรณีเงินให้เปล่าแก่นักเรียนที่มีรายได้น้อยสามารถใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- ***ทุนให้เปล่าสำหรับการฝึกอบรมเทคโนโลยีและสื่อการสอน (ร้อยละ 12)*** เงินที่เหลืออีกร้อยละ 12 จะนำไปจัดสรรโดยใช้อัตราเดียวทั่วรัฐโดยใช้จำนวนนักเรียนซึ่งโรงเรียนแต่ละแห่งมีเป็นเกณฑ์ เงินนี้สามารถนำไปใช้เพื่อการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่โรงเรียนและการจัดซื้อเครื่องมือทางเทคโนโลยีและสื่อการสอนที่ทันสมัย

กำหนดให้ใช้เงินทุนกับโรงเรียนที่ได้รับทุน เงินที่เขตการศึกษาได้รับตามร่างกฎหมายนี้จะต้องนำไปใช้กับโรงเรียนที่นักเรียนเป็นผู้ทำให้ได้ทุนเท่านั้น ในกรณีที่เป็นเงินให้เปล่าแก่นักเรียนที่มีรายได้น้อย ตัวอย่างเช่น หากนักเรียนที่มีรายได้น้อยทั้งหมดของเขตนั้นอยู่ในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งเพียงแห่งเดียว เงินให้เปล่ากรณีนี้ก็ต้องใช้กับโรงเรียนนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ดังเช่นกรณีทุนที่ให้แก่สถานศึกษาอื่นๆ คณะกรรมการบริหารในท้องถิ่นมักตัดสินว่าเงินกองทุน CETF ควรใช้จ่ายอย่างไรในพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อทำให้แน่ใจว่าเงินทุนตามข้อเสนอที่ 38 จะมีผลให้เกิดเงินทุนรวมเพิ่มขึ้นในทุกโรงเรียน กฎหมายยังกำหนดให้เขตการศึกษาต้องพยายามหลีกเลี่ยงการลดทุนที่คิดตามหัวนักเรียนจากแหล่งที่ไม่ใช่กองทุน CETF ในแต่ละเขตการศึกษาไม่ให้ต่ำกว่าระดับของปี 2012–13 ในกรณีที่เขตการศึกษาลดจำนวนทุนต่อหัวนักเรียนในพื้นที่การศึกษาใดๆ ให้ต่ำกว่าปีการศึกษา 2012–13 ต้องมีการชี้แจงเหตุผลในการลดทุนลงในการประชุมที่เปิดให้สาธารณชนรับฟัง ณ โรงเรียนหรือใกล้กับโรงเรียน

กำหนดให้เขตการศึกษาแต่ละแห่งต้องรับฟังความเห็นจากสังคมก่อนการตัดสินใจใช้จ่าย ข้อเสนอกฎหมายที่ 38 ยังกำหนดให้คณะกรรมการบริหารของเขตการศึกษาจัดการประชุมเพื่อรับฟังความเห็นจากนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่โรงเรียนอื่นๆ ว่าควรใช้จ่ายเงินกองทุนโรงเรียน CETF อย่างไร เมื่อคณะกรรมการบริหารตัดสินว่าเงินกองทุนนั้นควรนำไปใช้อย่างไร ต้องมีการชี้แจงแก่สาธารณชนและทางออนไลน์ว่า รายจ่ายของโรงเรียนจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้นอย่างไร และผลที่ดีขึ้นนั้นมีการวัดอย่างไร

กำหนดให้มีการรายงานงบสำหรับโรงเรียนแต่ละแห่ง ร่างกฎหมายนี้ยังได้รวมข้อกำหนดการรายงานหลายประการสำหรับแต่ละเขตการศึกษาที่พึงสังเกตคือเริ่มในปีการศึกษา 2012–13 ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้เขตการศึกษาทั้งหมดต้องจัดทำและตีพิมพ์งบของโรงเรียนแต่ละแห่งทางออนไลน์ งบนี้ต้องแสดงเงินทุนที่ได้และรายจ่าย

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 38 ดูหน้า 113

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

ของโรงเรียนแต่ละแห่งโดยให้ชี้แจงที่มาของแต่ละทุนพร้อมการแจงประเภทของการใช้จ่ายด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐต้องจัดทำแบบฟอร์มการรายงานเพื่อใช้ในการรายงานและต้องทำให้แน่ใจว่ามีการแสดงงบของแต่ละโรงเรียนต่อสาธารณชน รวมถึงข้อมูลของปีก่อนด้วย นอกจากนี้ เขตการศึกษาต้องจัดทำรายงานว่าเงินกองทุน CETF มีการใช้จ่ายอย่างไรในโรงเรียนแต่ละแห่งในเขตของตนภายใน 60 วันหลังจบปีการศึกษา

เงินเพื่อการใช้จ่ายอื่นๆ และข้อห้าม ร่างกฎหมายนี้อนุญาตให้ใช้เงินได้สูงสุดร้อยละ 1 ในการจัดสรรเพื่อใช้ในการจัดทำงบประมาณ การรายงานและข้อกำหนดด้านการตรวจสอบ ร่างกฎหมายห้ามไม่ให้นำกองทุนโรงเรียน CETF ไปใช้เพื่อเพิ่มเงินเดือน หรือสวัสดิการนอกจากในกรณีที่การขึ้นเงินเดือนหรือสวัสดิการนั้นมีการจัดให้แก่พนักงานอื่นๆ ซึ่งได้รับเงินจากกองทุนอื่นที่ไม่ใช่กองทุน CETF ร่างกฎหมายยังได้มีบทบัญญัติกำหนดว่า ห้ามนำเงิน CETF ของโรงเรียนไปใช้ทดแทนเงินทุนจากรัฐ ท้องถิ่น หรือรัฐบาลกลางที่จัดเตรียมไว้ให้ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2012

ผลกระทบทางงบประมาณ

ให้ทุนเพิ่มเติมแก่โรงเรียนต่างๆ ในปีแรกๆ โรงเรียนจะได้รับเงินราวปีละ $6 พันล้าน หรือคิดเป็น $1,000 ต่อนักเรียน 1 คนจากร่างกฎหมายนี้ จากเงินจำนวนนั้น เงิน $4.2 พันล้านจะนำเข้ากองทุนเงินให้เปล่าเพื่อโครงการทางการศึกษา อีก $1.1 พันล้านสำหรับเงินให้เปล่าแก่นักเรียนที่มีรายได้น้อย และอีก $700 ล้านเพื่อเป็นทุนให้เปล่าสำหรับการฝึกอบรม เทคโนโลยีและสื่อการสอน (จำนวนสำหรับปีการศึกษา 2013–14 อาจสูงกว่านี้เนื่องจากเงินที่ได้จากปี 2012–13 ยังคงมีให้แจกจ่าย) จำนวนทุนที่มีในปีต่อๆ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามเวลา เริ่มจากปีการศึกษา 2017–18 จำนวนเงินที่ใช้กับโรงเรียนจะเพิ่มขึ้นต่อไปเนื่องจากจำนวนที่กำหนดไว้เพื่อการชำระหนี้ภาครัฐลดลงอย่างมาก

38

โครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย (EARLY CARE AND EDUCATION)

ความเป็นมา

โครงการ ECE ให้บริการเด็กอายุไม่เกิน 5 ปี ก่อนเข้าชั้นอนุบาลซึ่งมักเริ่มเมื่อเด็กอายุ 5 ปี เด็กชาวแคลิฟอร์เนียส่วนใหญ่เข้าโครงการในลักษณะโครงการประเภท ECE ครอบครัวเข้าร่วมในโครงการเหล่านี้ด้วยเหตุผลต่างๆ กัน รวมถึงการดูแลเด็กในขณะที่พ่อแม่กำลังทำงานและเพื่อพัฒนาการของเด็กในด้านสังคมและทักษะด้านการเป็นเหตุเป็นผล โครงการที่ดูแลเด็กแรกเกิดถึงสามขวบมักเรียกอ้างอิงว่าเป็นโครงการดูแลเด็กแรกเกิดและเด็กวัยคลาน โครงการที่ดูแลเด็กอายุสามถึงห้าปี มักเรียกอ้างอิงว่าเป็นโครงการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนและมักเน้นหนักไปที่การช่วยดูแลเตรียมตัวเด็กเพื่อเข้าชั้นอนุบาล ในขณะที่โครงการต่างๆ นั้นมีการกำหนดว่าต้องผ่านมาตรฐานว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัยขั้นต่ำเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตจากรัฐแล้ว ลักษณะเฉพาะของโครงการรวมถึงคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ อัตราส่วนระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ หลักสูตร ค่าธรรมเนียมที่คิดจากครอบครัวและค่าใช้จ่ายในการดูแลก็ต่างกันไป

เด็กบางส่วนมีคุณสมบัติได้รับการสนับสนุนจากการบริการในกองทุน ECE ในขณะที่หลายครอบครัวต้องจ่ายเงินเพื่อใช้บริการในโครงการ ECE เงินทุนจากภาครัฐยังสนับสนุนการบริการต่างๆ สำหรับเด็กบางส่วน การให้เงินสนับสนุนนั้นโดยทั่วไปมักสำรองไว้ให้ครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งได้เข้าร่วมในโครงการสวัสดิการเพื่อการทำงาน หรือการทำงานอื่นๆ หรือกิจกรรมการฝึกอบรม และ/หรือในกรณีที่เด็กมีความจำเป็นพิเศษ โดยทั่วไป การมีคุณสมบัติเข้ารับการสนับสนุนจากโครงการ ECE นั้นจำกัดไว้สำหรับเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้เพียงร้อยละ 70 หรือต่ำกว่าระดับรายได้กลางของรัฐ (ตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันจำกัดไว้ที่ $3,518 ต่อเดือนสำหรับครอบครัวที่มีสมาชิกสามคน) รัฐจะสนับสนุนด้วยอัตราที่คิดเป็นชุดต่อเด็กให้กับผู้ให้บริการเพื่อสนับสนุน "ชุด" ของโครงการ ECE อัตราการจ่ายนั้นแตกต่างกันไปตามพื้นที่ของรัฐและการจัดการดูแล โดยทั่วไป มักมีมูลค่า $1,000 ต่อเดือนสำหรับการดูแลเด็กแรกเกิด/เด็กวัยคลานเต็มเวลา และมูลค่า $700 ต่อเดือนสำหรับการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนเต็มเวลา

ระดับการให้ทุนในปัจจุบันไม่ได้สนับสนุนโครงการ ECE สำหรับเด็กผู้มีคุณสมบัติทุกคน ในปีการศึกษา 2010–11 เงินทุนจากรัฐและรัฐบาลกลางที่จัดให้มีจำนวนราว $2.6 พันล้านเพื่อนำไปใช้กับโครงการการดูแลเด็กและเด็กก่อนวัยเรียนต่างๆ สำหรับเด็กราว 500,000 คนหรือประมาณร้อยละ 15 ของเด็กในแคลิฟอร์เนียที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึงห้าปี อย่างไรก็ตาม เด็กราวครึ่งหนึ่งของเด็กทั้งหมดในแคลิฟอร์เนียมีคุณสมบัติทางรายได้ที่จะได้รับการสนับสนุนตามโครงการ เนื่องจากเงินทุน ECE ของรัฐและรัฐบาลกลางมีไม่เพียงพอในการจัดการบริการให้แก่เด็กที่มีคุณสมบัติทุกคน ดังนั้นจึงเป็นธรรมดาที่จะมีรายชื่อรอรับการบริการอยู่ในเทศมณฑลส่วนใหญ่

ข้อเสนอ

ดังที่ได้กล่าวไว้ โครงการ ECE จะได้รับเงินราวร้อยละ 10 ของรายได้ที่เกิดจากการขึ้นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) ที่ดำเนินการถึงปี 2016–17 และ

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

มีอัตราร้อยละ 15 ต่อปีหลังจากนั้น ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้มีการจัดสรรเฉพาะให้กับโครงการเหล่านี้ ดังสรุปไว้ในตารางที่ 3 ดังแสดงไว้ตอนบนของตารางสูงสุดไม่เกินร้อยละ 23 ของเงินที่จัดหาเพื่อโครงการ ECE จะนำไปเพื่อฟื้นฟูการลดงบประมาณของรัฐเมื่อเร็วๆ นี้ที่จัดให้กับชุดการดูแลเด็กและอัตราการจ่ายผู้ให้บริการ ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมของรัฐเฉพาะรายการซึ่งออกแบบมาเพื่อสนับสนุนโครงการ ECE ของรัฐ เงินทุน ECE ที่เหลือดังแสดงไว้ในด้านล่างของตาราง จะนำไปขยายโครงการดูแลเด็กและเด็กก่อนวัยเรียนเพื่อให้สามารถจัดการบริการให้กับเด็กที่มาจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อยให้ได้มากขึ้นและเพิ่มอัตราการจ่ายเงินให้กับผู้ให้บริการ ECE บางราย กฎหมายยังได้ห้ามไม่ให้รัฐลดอัตราการสนับสนุนที่มีอยู่ในปัจจุบันที่จัดให้กับโครงการ ECE โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐต้องใช้จ่ายงบของรายได้ของกองทุนทั่วไปสำหรับโครงการ ECE ในปีต่อๆ ไปในอัตราเดียวกับที่ใช้ในปีงบประมาณ 2012–13 (ราวร้อยละ 1) ดังอธิบายต่อไปในรายละเอียด ร่างกฎหมายได้มีการกำหนดบทบัญญัติที่ครอบคลุมเกี่ยวกับ: (1) ระบบการ

ตารางที่ 3

บทบัญญัติของข้อเสนอที่ 38 ว่าด้วยโครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย (ECE)

วัตถุประสงค์/รายละเอียด	ร้อยละของทุน ECE[a]
"เพื่อฟื้นฟูและปรับปรุงระบบ"	
การฟื้นฟูโครงการ— ซึ่งฟื้นฟูการตัดงบภาครัฐบางส่วนที่จัดให้กับโครงการ ECE ที่ได้รับการสนับสนุนตั้งแต่ปี 2008–09 การฟื้นฟูอาจรวมถึงการเพิ่มจำนวนเด็กที่รับบริการ เพิ่มส่วนยอดที่ครอบครัวสามารถได้รับและยังคงมีคุณสมบัติได้รับอยู่ และเพิ่มอัตราการใช้จ่ายภาครัฐสำหรับเด็กต่อคน	19.4%
ระบบการจัดอันดับ— กำหนดระบบเพื่อการประเมินและจัดอันดับอย่างเปิดเผยสำหรับ โครงการ ECE โดยอาศัยเกณฑ์ว่าโครงการได้มีส่วนต่อพัฒนาการของเด็กทางสังคม/อารมณ์และการเตรียมความพร้อมทางวิชาการอย่างไร	2.6
ฐานข้อมูล ECE — การจัดทำฐานข้อมูลทั่วรัฐเพื่อเก็บและรักษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่เข้า โครงการ ECE ซึ่งรัฐสนับสนุน อาจรวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ ECE ของเด็กและผลสัมฤทธิ์ของเด็กจากการเตรียมความพร้อมสำหรับชั้นอนุบาล จะเชื่อมเข้ากับฐานข้อมูลโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้น K–12 ของรัฐ	0.6
การตรวจใบอนุญาต— เพิ่มอัตราการตรวจโครงการ ECE ในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากหน่วยงานของรัฐผู้ให้ใบอนุญาต	0.3
รวม	(23.0%)
"การสร้างความเข้มแข็งและการขยายโครงการ ECE"	
การให้บริการแก่เด็กอายุ 3-5 ปี— ขยายการอุดหนุนไปยังเด็กที่มาจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อยให้มากขึ้น ให้ความสำคัญกับการบริการในพื้นที่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย	51.6%
การให้บริการแก่เด็กแรกเกิด - 3 ปี— ตั้งโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Early Head Start program) ใหม่เพื่อให้การดูแลเด็กและสนับสนุนครอบครัวเพื่อเด็กที่มาจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อย	16.6
อัตราการจ่ายเงินให้ผู้ให้บริการ— จ่ายเงินเพิ่มเติมตามอัตราต่อหัวให้กับโครงการ ECE ที่รัฐสนับสนุนซึ่งได้รับคะแนนสูงตามระบบการจัดอันดับชุดใหม่ โดยทุนส่วนใหญ่มุ่งไปที่โครงการสำหรับเด็กปฐมวัย รวมถึงการเพิ่มอัตราการจ่ายเงินต่อหัวสำหรับโครงการ ECE ที่มีใบอนุญาตซึ่งรัฐสนับสนุน ที่จัดให้แก่เด็กแรกเกิดถึงอายุ 18 เดือน	8.9
รวม	(77.0%[b])
รวมทั้งสิ้น	**100.0%**

[a] เนื่องจากจำนวนเงินที่จัดให้เพื่อฟื้นฟูและปรับปรุงระบบนั้นกำหนดยอดสูงสุดไว้ที่ $355 ล้าน เงินจำนวนที่ต่ำกว่าเล็กน้อยของกองทุนจะนำไปใช้กับกิจกรรมเหล่านี้และจำนวนที่สูงกว่าเล็กน้อยจะนำไปใช้เพื่อการสร้างความเข้มแข็งและขยายงานโครงการ ECE เมื่อการชำระหนี้อันเกิดจากการจัดบริการนั้นสิ้นสุดในปี 2017–18

[b] เงินไม่เกินร้อยละ 3 จากกองทุนสามารถนำไปใช้เพื่อค่าใช้จ่ายในการบริหารระดับรัฐ เงินไม่เกินร้อยละ 15 ของทุนจะถูกจัดสรรไปให้ผู้ให้บริการ ECE ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสิ่งอำนวยความสะดวก

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 38 ดูหน้า 113

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

จัดอันดับเพื่อการประเมินโครงการ ECE (2) ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน และ (3) การดูแลเด็กทารกและเด็กเล็ก

กำหนดระบบการจัดอันดับเพื่อประเมินคุณภาพของโครงการ ECE แต่ละแห่งทั่วรัฐ ร่างกฎหมายกำหนดให้รัฐดำเนินการนำ "ระบบการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (Early Learning Quality Rating and Improvement System)" (QRIS) มาใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพของโครงการ ECE แต่ละโครงการ จากงานที่รัฐได้เริ่มดำเนินการแล้ว รัฐยังมีเวลาจนถึงเดือนมกราคม 2014 ในการดำเนินการพัฒนาเกณฑ์ในการประเมินว่า โครงการต่างๆ ได้มีส่วนต่อพัฒนาการของเด็กทางสังคมและอารมณ์ตลอดจนการเตรียมความพร้อมทางวิชาการมากเพียงใด โครงการ ECE ทุกโครงการอาจเลือกให้มีการประเมินตามเกณฑ์นี้ซึ่งวิธีการจัดอันดับจะมีการเผยแพร่ต่อไป นอกจากนี้ รัฐยังได้พัฒนาโครงการการฝึกอบรมเพื่อช่วยผู้ให้การบริการในการพัฒนาการบริการของตนและเพิ่มอันดับ นอกจากนี้ ข้อเสนอที่ 38 ยังมีการจ่ายเงินเพิ่มเติม นอกเหนือจากอัตราเงินสนับสนุนที่จัดให้ต่อคนในปัจจุบันแก่โครงการศูนย์เด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียนเพื่อให้สามารถทำคะแนนได้สูงขึ้นในการจัดอันดับตามระบบ QRIS

จัดให้มีการบริการดูแลเด็กปฐมวัยแก่เด็กจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อยมากขึ้น ข้อเสนอที่ 38 ได้เพิ่มจำนวนชุดการบริการที่มีสำหรับโครงการการดูแลเด็กปฐมวัยที่รัฐสนับสนุนซึ่งตั้งอยู่ในย่านใกล้เคียงที่มีครอบครัวผู้มีรายได้น้อยอาศัยอยู่หนาแน่น การให้ทุนแก่ชุดบริการที่จัดขึ้นใหม่นี้จะมีให้ในกรณีผู้ให้บริการดูแลนั้นมีคะแนนการจัดอันดับที่สูงขึ้นเท่านั้น ทุนจะได้รับการจัดสรรแก่ผู้ให้บริการตามจำนวนคาดการณ์ของเด็กที่มีคุณสมบัติที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านใกล้เคียงซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้เข้าโครงการดูแลเด็ก (อย่างน้อยร้อยละ 65 ของชุดการบริการใหม่ต้องอยู่ในโครงการแบบเต็มวันและตลอดปีการให้บริการ) การเข้าร่วมโครงการอาจจำกัดเฉพาะเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ปรากฏอยู่หรืออาศัยอยู่ในพื้นที่อาศัยเป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงรายได้ของครอบครัว ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับเด็กซึ่งมีความเสี่ยงเฉพาะคน (รวมถึงเด็กที่มาจากครอบครัวอุปถัมภ์)

จัดตั้งโครงการดูแลเด็กทารกและเด็กเล็กจากครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ข้อเสนอที่ 38 จัดตั้งโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Early Head Start program (EHS)) ซึ่งมีต้นแบบจากโครงการเดียวกันของรัฐบาลกลางภายใต้ชื่อเดียวกัน สูงสุดไม่เกินร้อยละ 65 ของทุนจากโครงการนี้ จะนำไปใช้เพื่อการบริการเพื่อดูแลเด็กและสนับสนุนครอบครัวเพื่อครอบครัวผู้มีรายได้น้อยซึ่งมีบุตรหลานอายุแรกเกิดถึงสามปี (อย่างน้อยร้อยละ 75 ของชุดการบริการใหม่เหล่านี้จะต้องนำไปใช้กับการบริการที่จัดให้เต็มวันและเปิดตลอดทั้งปี) อย่างน้อยร้อยละ 35 ของทุนที่ให้กับโครงการ EHS จะให้เพื่อการบริการสนับสนุนแก่ครอบครัวและผู้ให้การดูแลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมในส่วนการดูแลเด็กของโครงการนี้ ในทั้งสองกรณี บริการเพื่อสนับสนุนครอบครัวอาจรวมถึงการเยี่ยมบ้านโดยเจ้าหน้าที่โครงการ การประเมินพัฒนาการเด็กโครงการเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของครอบครัวตลอดจนการฝึกอบรมพ่อแม่และผู้ดูแล

ผลกระทบทางงบประมาณ

จัดหาทุนเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนและขยายงานโครงการ ECE ในปีแรกๆ เงินราวปีละ $1 พันล้านจากร่างกฎหมายนี้จะนำไปใช้เพื่อระบบโครงการ ECE ของรัฐ (จำนวนของปี 2013–14 อาจสูงกว่าเนื่องจากทุนที่ได้จากปีงบประมาณ 2012–13 ยังคงมีอยู่เพื่อการจัดสรร) ส่วนใหญ่ของทุนจะถูกนำไปใช้เพื่อการขยายงานศูนย์ดูแลเด็กปฐมวัยและเด็กเล็ก คาดว่าให้บริการแก่ทารกและเด็กเล็กได้เพิ่มขึ้น 10,000 คนและเด็กอนุบาลได้ 90,000 คนในปีแรกๆ ของการดำเนินการ จำนวนที่สามารถนำไปใช้ในอนาคตปีต่อๆ ไปคาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้นตามเวลา เริ่มในปี 2017–18 จำนวนงบที่ใช้จ่ายกับโครงการ ECE จะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับการชำระหนี้ภาครัฐมีการลดลงอย่างมาก

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

การชำระหนี้ภาครัฐ

ความเป็นมา

ข้อผูกพันทั่วไปว่าด้วยการชำระหนี้พันธบัตร การจัดหาเงินโดยการออกพันธบัตรเป็นวิธีการกู้ยืมเงินในระยะยาวซึ่งรัฐนำมาใช้เพื่อจัดหาเงินซึ่งมักนำไปใช้กับสาธารณูปโภคที่มีอายุการใช้งานยาวนาน (ได้แก่ อาคารสถานที่ของโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ทางหลวง ถนน เขตอนุรักษ์ที่ดินและสัตว์ป่า และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับน้ำ) รัฐได้รับเงินนี้จากการจำหน่ายพันธบัตรให้กับนักลงทุน เพื่อแลกเปลี่ยนกัน รัฐได้สัญญาที่จะจ่ายเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยตามระยะเวลาที่กำหนด พันธบัตรของรัฐส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปพันธบัตรที่มีพันธะซึ่งได้รับการรับรองโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และได้รับการรับรองโดยอำนาจการเก็บภาษีอากรทั่วไปของรัฐ พันธบัตรอันมีพันธะทั่วไปมักมีการจ่ายเงินคืนจากกองทุนเงินทั่วไป ในปีงบประมาณ 2010–11 นี้รัฐได้ชำระหนี้ในรูปพันธบัตรแบบมีพันธะทั่วไปจำนวน $4.7 พันล้าน จากจำนวนนี้ $3.2 พันล้านนำไปชำระหนี้ที่เกิดจากการจัดหาอาคารสถานที่ของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ

ข้อเสนอ

รายได้อย่างน้อยร้อยละ 30 นำไปใช้เพื่อบรรเทาภาระการบริการหนี้สินจนถึงปีงบประมาณ 2016–17 จนกว่าจะถึงสิ้นปี 2016–17 รายได้อย่างน้อยร้อยละ 30 ตามข้อเสนอที่ 38 จะนำไปใช้ชำระหนี้สินอันเกิดจากการจัดหาบริการของรัฐ ร่างกฎหมายกำหนดให้เงินทุนเหล่านี้ต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อหนี้สินอันเกิดจากบริการทางการศึกษาก่อน (สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกตั้งแต่ชั้นก่อนอนุบาลจนถึงโรงเรียนและมหาวิทยาลัย) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ยังมีเงินเหลือจากการใช้หนี้ทางการศึกษาของรัฐแล้ว เงินที่เหลืออาจนำไปใช้เพื่อชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากหนี้อันเป็นภาระผูกพันทั่วไปอื่นๆ ของรัฐ

จำกัดการเพิ่มงบที่จัดสรรให้แก่โรงเรียนและโครงการ ECE โดยเริ่มจากปีงบประมาณ 2015–16, ใช้เงินทุนส่วนที่เกินเพื่อการชำระหนี้อันเกิดจากการจัดหาบริการ เริ่มในปี 2015–16 การจัดสรรทุน CETF ทั้งหมดที่ให้แก่โรงเรียนและโครงการ ECE จะไม่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นกว่าการเติบโตเฉลี่ยของรายได้ต่อหัวของชาวแคลิฟอร์เนียในช่วงห้าปีก่อน เงินจากกองทุน CETF ที่เก็บได้เกินอัตราการเติบโตนี้จะนำไปใช้เพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ (กฎหมายนี้ยกเว้นสำหรับปี 2017–18 ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนด้านการจัดสรรรายได้)

ผลกระทบทางงบประมาณ

การสะสมเงินในกองทุนทั่วไปราวปีละ $3 พันล้านจนถึงปี 2016–17 จนกว่าสิ้นปี 2016–17 อย่างน้อยร้อยละ 30 ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามมาตรการนี้ราว $3 พันล้านต่อไปจะถูกนำไปใช้เพื่อการชำระค่าใช้จ่ายเนื่องจากหนี้อันเป็นภาระผูกพันทั่วไปและเก็บเป็นเงินในกองทุนทั่วไปของรัฐ นี้จะทำให้รายได้ของกองทุนทั่วไปที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้มีเพิ่มขึ้นสำหรับโครงการภาครัฐอื่นๆ และทำให้เกิดดุลยภาพด้านงบประมาณในปีเหล่านั้น

เงินที่คาดว่าจะเก็บในกองทุนทั่วไปเพิ่มเติมเริ่มในปีงบประมาณ 2015–16 บทบัญญัติว่าด้วยการจำกัดการเติบโตของร่างกฎหมายนี้ยังได้กำหนดให้มีการฝากเงินไว้ในกองทุนทั่วไปสำหรับปีที่กำหนด จำนวนเงินที่นำเข้าฝากจะแตกต่างกันไปในแต่ละปีขึ้นอยู่กับการเติบโตของรายได้ที่เกิดจากการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และรายได้ต่อหัวแต่อาจมีจำนวนหลายร้อยล้านเหรียญต่อปี

38

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 38 ดูหน้า 113

ข้อเสนอที่
38 ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 38 ★

การศึกษาคืออนาคตของเราเนื่องจากเด็กเคืออนาคตของเรา หากไม่มีโรงเรียนที่มีคุณภาพ รัฐของเราจะขาดแรงงานที่มีทักษะอันจำเป็นต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการสร้างงาน

แทนที่จะลงทุนในโรงเรียนของเรา ผู้นำทางการเมืองทั้งจากสองพรรคกลับตัดงบประมาณ นับตั้งแต่ปี 2008 พวกเขาได้ตัดงบที่สนับสนุนโรงเรียนลงถึง $20 พันล้าน ครูและบุคลากรทางการศึกษากว่า 40,000 คนต้องออกจากงาน และรัฐแคลิฟอร์เนียในปัจจุบันมีขนาดห้องเรียนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ

ฟื้นฟูการให้เงินสนับสนุนและขยายโรงเรียน

ข้อเสนอที่ 38 ทำให้โรงเรียนกลับมามีความสำคัญอีกครั้ง รับประกันเงินทุนสนับสนุนเพื่อฟื้นฟูรักษาระบบการศึกษาที่ดีและปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ข้อเสนอนี้ได้รับรองว่ามีเงินหลายพันล้านให้โรงเรียนในท้องถิ่นตามอัตราการสมัครเข้าเรียน โดยเฉลี่ย $10 ล้านในช่วงสิบสองปี

โรงเรียนต่างๆ สามารถใช้เงินเพื่อลดขนาดห้องเรียน หรือนำการสอนในวิชาศิลปะ ดนตรี คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อาชีวะ การศึกษาทางเทคนิคและการเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัยกลับคืนมา ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละโรงเรียน

เรียนรู้เกี่ยวกับจำนวนเงินทุนที่ข้อเสนอที่ 38 จะส่งให้กับโรงเรียนโดยตรงในชุมชนของคุณได้ที่: www.moneyforlocalschools.org/restore

ป้องกันการตัดงบมากขึ้น

ข้อเสนอที่ 38 ช่วยป้องกันการตัดงบประมาณมากขึ้นโดยการจัดสรรเงิน $3 พันล้านต่อปีไว้จนถึงปี 2016–17 เพื่อลดการขาดดุลภาครัฐโดยการชำระหนี้จากพันธบัตรรัฐเพื่อการศึกษา

เตรียมลูกหลานเพื่อความสำเร็จ

ข้อเสนอที่ 38 ให้เงินกว่า $1.1 พันล้านต่อปีเพื่อฟื้นฟูงบประมาณที่ถูกตัดด้านการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาคุณภาพ และเพิ่มการเข้าถึงต่อการศึกษาวัยอนุบาล

วิถีทางลงทุนอันยุติธรรมในการลงทุนในโรงเรียนของเรา

ในฐานะชาวแคลิฟอร์เนีย เราทุกคนควรได้มีส่วนในการปรับปรุงโรงเรียนเนื่องจากเราจะได้มีส่วนในประโยชน์ที่ได้จากการมีโรงเรียนที่มีคุณภาพดีขึ้นซึ่งมีผลต่อเศรษฐกิจของรัฐและคุณภาพของชีวิต

ข้อเสนอที่ 38 กำหนดที่จะใช้จ่ายเงิน $10 พันล้านต่อปีเพื่อฟื้นฟูสถานศึกษาโดยการเพิ่มอัตราภาษีเงินได้หลังส่วนลดหย่อนต่างๆ โดยการใช้เกณฑ์ตามความสามารถในการจ่าย ผู้เสียภาษีที่ร่ำรวยที่สุดจะเป็นผู้จ่ายมากที่สุดด้วยอัตราภาษีที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 สำหรับผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีที่รายได้เกิน $2.5 ล้าน ในทิศทางตรงข้ามกัน ผู้มีเงินได้ต่ำกว่า $25,000 จะจ่ายภาษีราว $7.00 ต่อปี

ศึกษาว่าข้อเสนอที่ 38 มีผลกระทบต่อผู้เสียภาษีเช่นคุณอย่างไรที่: www.moneyforlocalschools.org/taxcalculator

การรับประกันห้าข้อแก่บรรดาพ่อแม่ และผู้เสียภาษี:

- *ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถแตะเงินได้*ข้อเสนอที่ 38 ห้ามฝ่ายนิติบัญญัติไม่ให้นำเงินไปใช้ หรือขอยืมเงิน และไม่สามารถใช้เงินใหม่เพื่อทดแทนเงินที่โรงเรียนได้รับในปัจจุบัน
- *การให้ทุนสนับสนุนโรงเรียนต้องให้ตามจำนวนนักเรียนแก่ทุกโรงเรียนและต้องใช้จ่ายในโรงเรียน* ต้องมีการตรวจสอบเงินทุน และความพยายามที่จะถ่ายเทเงินใดๆ ถือเป็นความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ที่ต้องรับโทษจำคุก และจะถูกห้ามจากการรับตำแหน่งในภาครัฐ
- *ไม่สามารถนำเงินไปเพิ่มเงินเดือนหรือบำนาญ*ของบุคลากรในโรงเรียนได้ และข้อเสนอที่ 38 ยังห้ามใช้จ่ายทางการบริหารเกินร้อยละ 1 ด้วย
- *การตัดสินใจในการใช้จ่ายจะกระทำในระดับท้องถิ่นหลังจากการได้รับฟังความเห็นของสังคม*เขตการศึกษาต้องเปิดการประชุมสาธารณะในพื้นที่โรงเรียนแต่ละแห่งเพื่อรับฟังความเห็นจากพ่อแม่ บุคลากรทางการศึกษาและชุมชนก่อนที่จะใช้เงิน
- *เขตการศึกษาจะต้องรับผิดชอบในการปรับปรุงโรงเรียนแต่ละแห่ง*เขตการศึกษาต้องกำหนดเป้าหมายในการปรับปรุงการศึกษาประจำปีสำหรับแต่ละโรงเรียน และมีการรายงานต่อสาธารณชนว่าเงินนั้นได้มีการใช้จ่ายอย่างไร และเป้าหมายในการปรับปรุงนั้นบรรลุผลหรือไม่

ทำให้โรงเรียนกลับมามีความสำคัญอีกครั้ง ลงคะแนนเสียง "รับ" ข้อเสนอที่ 38

CAROL KOCIVAR, ประธาน
สมาคมผู้ปกครองและครูแห่งแคลิฟอร์เนีย
EDWARD JAMES OLMOS, นักแสดง
ARUN RAMANATHAN, ประธานบริหาร
องค์การ Education Trust-West

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 38 ★

เราทุกคนต้องการโรงเรียนที่ดีขึ้น

แต่การทุ่มเงินภาษีก้อนใหม่จำนวน $120 พันล้านในระบบบริหารราชการของรัฐที่สิ้นเปลืองและไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ นั้นไม่ได้เป็นการทำให้เกิดการศึกษาที่มีคุณภาพแก่ลูกหลานของเรา

แทนที่จะปฏิรูประบบ ขจัดสิ่งอันไม่ทำให้เกิดประโยชน์และการละเมิดต่างๆ ข้อเสนอที่ 38 กลับขึ้นภาษีและโยนเงินเพิ่มให้กับระบบบริหารราชการที่ไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ:

- ข้อเสนอที่ 38 เป็นการขึ้นภาษีเงินได้ครั้งใหญ่สำหรับผู้มีเงินได้ชนชั้นกลางและเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก หากคุณมีรายได้ $8,000 หรือมากกว่าต่อปีสำหรับรายได้ที่ต้องเสียภาษี อัตราภาษีของคุณอาจสูงถึงร้อยละ 21% สำหรับสิบสองปีภาษีต่อไป
- ข้อเสนอที่ 38 จะทำลายธุรกิจขนาดเล็กโดยการขึ้นภาษีอย่างมโหฬารสำหรับธุรกิจครอบครัวที่กรอกและแสดงภาษีในรูปแบบบุคคลธรรมดาแต่ไม่ใช่องค์กรธุรกิจ
- ข้อเสนอที่ 38 ทำลายตำแหน่งงานในธุรกิจขนาดเล็กและธุรกิจครอบครัวซึ่งเป็นภาคที่มีการเติบโตในการจ้างงาน ตอนนี้แคลิฟอร์เนียมีอัตราการว่างงานสูง เป็นอันดับสามของประเทศ
- ข้อเสนอที่ 38 ไม่สามารถแก้ไขได้เลยเป็นเวลาสิบสองปี แม้แต่ในกรณีของการฉ้อฉล หรือการใช้จ่ายไม่คุ้มค่า
- ข้อเสนอที่ 38 ทำเงินให้นักการเมืองในซาคราเมนโต $3 พันล้านต่อปีเป็นเวลาสี่ปีเพื่อให้ใช้จ่ายตามที่ต้องการ
- ข้อเสนอที่ 38 เป็นการสร้างระบบงานราชการที่มีต้นทุนสูงระบบใหม่โดยการบังคับให้โรงเรียนต้องผ่านกระบวนการงานราชการที่ซับซ้อนเพื่อให้ได้เงินสนับสนุน และกำกับโครงการใหม่ๆ ในขณะที่งานที่จำเป็นของโรงเรียนถูกตัดงบ
- ข้อเสนอที่ 38 ไม่ได้มีส่วนในการปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ร่วมกับนักการศึกษา แพทย์ เจ้าหน้าที่รักษากฎหมาย องค์กรตัวแทนผู้เสียภาษีและผู้นำธุรกิจขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนียในการลงคะแนนเสียง "ไม่รับ" ต่อข้อเสนอที่ 38 เว็บไซต์ *www.StoptheMiddleClassTaxHike.com*

ANDREW WONG, สมาชิก
เขตการศึกษาร่วมโพโมนา, คณะกรรมาธิการการศึกษา
KEITH ROYAL, ประธาน
สมาคมนายอำเภอแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
RICHARD RIDER, ประธาน
เครือข่ายผู้ต่อสู้ทางภาษีแห่งซานดิเอโก

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 38 ภาษีสำหรับกองทุนการศึกษาและหลักสูตรปฐมวัย แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 38 ★

ลงคะแนนเสียง "ไม่รับ" ข้อเสนอที่ 38:
ขึ้นภาษีเงินได้ถึง $120 พันล้านสำหรับชาวแคลิฟอร์เนียส่วนใหญ่

หากคุณมีรายได้ที่ต้องเสียภาษี $17,346 ขึ้นไปต่อปี ข้อเสนอที่ 38 ทำให้อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของแคลิฟอร์เนียสูงขึ้นถึงร้อยละ 21 นอกเหนือจากเงินภาษีที่ต้องจ่ายให้กับรัฐบาลกลาง

การเสนอให้ขึ้นภาษีตามข้อเสนอที่ 38 นั้นต่อเนื่องไปจนถึงปี 2024 หากคุณมีลูกที่เพิ่งเข้าประถมปีที่หนึ่ง คุณจะต้องจ่ายภาษีเงินได้สูงขึ้นจนกว่าลูกจะจบชั้นมัธยมปลาย

แม้เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น และคนกลับมาทำงานอีกครั้ง ภาษีก็ยังเพิ่มขึ้นต่อไป แม้ไม่มีการปฏิรูประบบการศึกษาของเรา เช่น การไล่ครูที่ไม่ดีออก การเพิ่มภาษีก็ยังมีต่อไป ข้อเสนอที่ 38 ทำให้เราต้องจ่ายภาษีเงินได้ในอัตราที่สูงขึ้นเป็นเวลาสิบสองปีข้างหน้า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น!

นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เงินหลายพันล้านจากระบบภาษีใหม่นี้ และไม่ต้องรับผิดชอบอย่างเห็นได้ชัดว่า เงินจะนำไปใช้จ่ายอย่างไร และเงินเท่าใดที่จะนำไปใช้จ่ายในห้องเรียนจริงๆ

พุ่งเป้าไปที่ธุรกิจขนาดเล็กและตัดงาน

ธุรกิจขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนียมูลค่าราว 3.8 ล้านต้องจ่ายเงินภาษีบุคคลธรรมดาจากรายได้ของตนแทนที่จะเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคล ด้วยเหตุนี้ ธุรกิจขนาดเล็กจึงได้รับผลกระทบอย่างหนักจากอัตราภาษีที่สูงขึ้น แม้แต่ธุรกิจที่มีรายได้เพียง $30,000 หรือ $40,000 ต่อปี

แทนที่จะสร้างงานและปรับปรุงเศรษฐกิจข้อเสนอที่ 38 กลับทำให้ธุรกิจครอบครัวต้องลดการจ้างงาน ย้ายออกจากรัฐ หรือแม้แต่ปิดกิจการ หากพวกเขายังคงทำธุรกิจในรัฐต่อไป พวกเขาต้องขึ้นราคาเพื่อจ่ายภาษีที่สูงขึ้น ซึ่งสุดท้ายก็เป็นการผลักภาระให้กับผู้บริโภค

ไม่มีข้อกำหนดให้ปรับปรุงผลการทำงานของโรงเรียน

ภายใต้ข้อเสนอที่ 38 ไม่มีข้อกำหนดในการปรับปรุงผลการทำงานของโรงเรียน หรือการกำจัดครูที่ไม่ดีออกไป มีการใช้จ่ายเงินมากเกินไปสำหรับการบริหารจัดการ ที่ปรึกษา บำนาญ สวัสดิการและค่าโสหุ้ย และใช้เงินเพียงนิดเดียวสำหรับห้องเรียน ในปัจจุบันนี้ ร้อยละ 24 ของนักเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนียเรียนไม่จบชั้นมัธยมปลาย ข้อเสนอที่ 38 เทเงินมากขึ้นเข้าระบบที่ทำให้เด็กของเราล้มเหลวโดยไม่มีการกำหนดให้มีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แม้แต่การฉ้อฉล หรือการใช้จ่ายที่สูญเปล่าเป็นเวลาสิบสองปี

ข้อเสนอที่ 38 ประกอบด้วยบทบัญญัติพิเศษที่ซ่อนไว้ในหน้ากระดาษยี่สิบเจ็ดหน้าที่พิมพ์อย่างสวยงามซึ่งห้ามการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในกฎหมายนี้จนกว่าสิ้นปี 2024 (โดยไม่มีการลงคะแนนเสียงอื่นโดยประชาชน) แม้แต่กรณีการใช้จ่ายไม่คุ้มค่า การฉ้อฉล หรือการละเมิด

เงินภาษีใหม่ $120 พันล้าน แต่ไม่มีอะไรที่จะช่วยลดการขาดดุลของเรา

ข้อเสนอที่ 38 อนุญาตให้นักการเมืองในซาคราเมนโตสามารถใช้จ่ายเงินไปเรื่อยๆ ไม่มีอะไรในข้อเสนอที่ 38 ที่กำหนดให้ทุนใดๆ ต้องถูกนำไปใช้เพื่อการลดการขาดดุลเป็นการเฉพาะ และไม่ได้มีอะไรหยุดนักการเมืองจากการทำให้เราตกอยู่ในสภาพวุ่นวายที่เรากำลังประสบอยู่ในขณะนี้ได้ แม้แต่เงินภาษีใหม่ $120 พันล้าน

ลงคะแนนเสียง "ไม่รับ" ข้อเสนอที่ 38:

- เอกสาร 27 หน้าที่ตีพิมพ์อย่างสวยหรู และเต็มไปด้วยข้อเสีย
- จ่ายภาษีเพิ่มขึ้น $120 พันล้าน
- เพิ่มภาษีสำหรับเงินได้ที่ต้องจ่ายภาษีที่เกิน $17,346
- ทำลายธุรกิจขนาดเล็ก และลดตำแหน่งงาน
- ไม่มีข้อกำหนดในการปรับปรุงการทำงานของโรงเรียน
- เปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นเวลาสิบสองปี แม้ในกรณีการฉ้อฉล หรือ การใช้จ่ายที่ไม่คุ้มค่า—โดยปราศจากการออกเสียงลงคะแนนอื่นอีก

ไม่รับ ข้อเสนอที่ 38 ซึ่งเป็นการริเริ่มกฎหมายที่มีจุดอ่อน มีค่าใช้จ่ายสูง และทำให้เกิดความเข้าใจผิด

ALLAN ZAREMBERG, ประธาน
หอการค้าแห่งแคลิฟอร์เนีย
KEN WILLIAMS, สมาชิก
ออเรนจ์ เคาน์ตี้**คณะกรรมาธิการการศึกษา**
THOMAS HUDSON, ผู้อำนวยการบริหาร
คณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียภาษีแห่งแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 38 ★

สถานศึกษาของเรากำลังประสบกับปัญหา เงิน $20 พันล้านอันเป็นงบประมาณถูกตัดไป เราอยู่ลำดับที่ 47 จาก 50 รัฐในด้านการใช้จ่ายต่อหัวนักเรียน มีบุคลากรทางการศึกษา 40,000 คนถูกให้ออกจากงาน แทนที่จะให้ความสำคัญกับการศึกษาแต่นักการเมืองกลับตัดงบลง

ข้อเสนอที่ 38 เสนอทางออก ฝ่ายตรงข้ามไม่มีทางออกให้ มีแต่การโจมตีที่ทำให้เข้าใจผิด

- อย่าเชื่อกลวิธีที่ทำให้กลัวเกี่ยวกับภาษี ภายใต้ข้อเสนอที่ 38 อัตราภาษีที่คำนวณจากรายได้อยู่ระหว่างร้อยละ 0.4% ถึงร้อยละ 2.2 ไม่ใช่ร้อยละ 21
- ธุรกิจขนาดเล็กซึ่งไม่มีรายได้ระหว่าง $30,000 ถึง $40,000 ไม่ต้อง "ประสาทเสีย" การขึ้นภาษีในข้อเสนอที่ 38 โดยเฉลี่ยสำหรับผู้มีรายได้ระหว่าง $25,000 ถึง $50,000 คือ $54
- เงินที่เสนอให้โรงเรียนตามข้อเสนอที่ 38 ต้องให้โดยคิดตามจำนวนนักเรียนสำหรับทุกพื้นที่โรงเรียน ต้องมีการใช้จ่ายในพื้นที่ซึ่งนักเรียนอยู่ และต้องนำไปใช้เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นักการเมืองในซาคราเมนโตไม่สามารถแตะเงินนี้ได้
- ข้อเสนอที่ 38 ห้ามการใช้เงินโรงเรียนเพื่อเพิ่มเงินเดือน บำนาญ หรือสวัสดิการอื่นๆ การใช้จ่ายเพื่อการบริหารต้องไม่เกินร้อยละ1
- นี่เป็นการแสดงความรับผิดชอบอย่างแท้จริง ข้อเสนอที่ 38 กำหนดให้ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลการตรวจสอบอย่างอิสระแก่สาธารณชน และรายงานผลการศึกษา การนำเงินไปใช้ผิดประเภทถือเป็นการกระทำผิดทางอาญาอุจฉกรรจ์
- ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถแก้ไขข้อเสนอที่ 38 ได้ แต่ไม่ใช่นักการเมือง ซึ่งเป็นการคุ้มครองการรับประกันของข้อเสนอที่ 38 ว่า ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถนำเงินไปจากโรงเรียนได้

ข้อเสนอที่ 38 รับรองว่ามีเงินทุนก้อนใหม่ให้โรงเรียนโดยเฉลี่ยปีละ $10 พันล้านเป็นเวลาสิบสองปีเพื่อฟื้นฟูเงินที่ถูกตัดไป และเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

เราอาศัยโรงเรียนของรัฐในการให้การศึกษาแก่ลูกหลานและสร้างพนักงานที่มีทักษะ มีศักยภาพในการทำงานแก่นายจ้าง ความล้มเหลวในการลงทุนในโรงเรียนทำร้ายลูกหลานและเศรษฐกิจของเรา

ศึกษาข้อเสนอที่ 38 ด้วยตนเองที่*เว็บไซต์ prop38forlocalschools.org*

ให้ความสำคัญกับโรงเรียน ลงคะแนนเสียง "รับ" ข้อเสนอที่ 38

CELIA JAFFE, ประธาน
เขตการศึกษาที่ 4 **สมาคมครูและผู้ปกครอง,** ออเรนจ์ เคาน์ตี้
ALEX KAJITANI
ครูดีเด่นแห่งลอสแองเจิลลิสประจำปี 2009
TINA REPETTI-RENZULLO
ครูดีเด่นแห่งลอสแองเจิลลิสประจำปี 2010-2011

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่

39 การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

- กำหนดให้ธุรกิจหลายรัฐต้องคำนวณภาษีเงินได้รัฐที่ต้องจ่ายในรัฐแคลิฟอร์เนียจากเปอร์เซ็นต์ยอดขายสินค้าธุรกิจในรัฐแคลิฟอร์เนีย
- ยกเลิกกฎหมายที่มีอยู่ที่ให้ธุรกิจหลายรัฐเลือกที่จะใช้สูตรภาษีที่เอื้อประโยชน์ทางภาษีต่อธุรกิจที่มีทรัพย์สินและบัญชีเงินเดือนนอกรัฐแคลิฟอร์เนีย
- นำเงินจำนวน 550 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีเป็นเวลาห้าปีที่ได้จากรายได้ที่เพิ่มขึ้นไปใช้ในโครงการต่างๆ ที่สร้างงานด้านการประหยัดพลังงานและพลังงานสะอาดในรัฐแคลิฟอร์เนีย

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- รายได้รัฐเพิ่มขึ้นประมาณ 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยเพิ่มมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป จากการทำให้ธุรกิจหลายรัฐไม่สามารถเลือกวิธีการคำนวณรายได้ในรัฐแคลิฟอร์เนียที่ต้องเสียภาษีของธุรกิจ นี่จะทำให้ธุรกิจหลายรัฐบางธุรกิจเสียภาษีรัฐมากยิ่งขึ้น
- ประมาณครึ่งหนึ่งของเงินรายได้ที่ได้จากมาตรการนี้ จะนำไปใช้กับโครงการประหยัดพลังงานและโครงการพลังงานทางเลือกในอีกห้าปีข้างหน้า
- จำนวนมากของเงินรายได้ส่วนที่เหลือจะนำไปใช้กับโรงเรียนรัฐและวิทยาลัยชุมชน

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

ภาษีเงินได้นิติบุคคลแห่งรัฐ จำนวนเงินที่บริษัทห้างร้านต้องจ่ายให้แก่รัฐสำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคลในแต่ละปีนั้นคำนวณจากรายได้ที่ต้องเสียภาษีของธุรกิจ กรณีของธุรกิจซึ่งดำเนินการทั้งในรัฐแคลิฟอร์เนียและรัฐอื่นหรือประเทศอื่นๆ (ธุรกิจหลายรัฐ) รัฐได้คำนวณภาษีจากส่วนของรายได้ที่เกี่ยวข้องกับรัฐแคลิฟอร์เนีย ในขณะที่มีบริษัทไม่มากที่มีสถานะเป็นธุรกิจหลายรัฐได้จ่ายภาษีส่วนใหญ่ของรัฐในส่วนของภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีนี้เป็นแหล่งรายได้อันดับสามของรายได้ในกองทุนทั่วไปโดยเก็บได้ $9.6 พันล้านในปี 2010–11

ธุรกิจหลายรัฐเป็นผู้เลือกว่าควรเก็บภาษีตนอย่างไร ปัจจุบัน กฎหมายแห่งรัฐได้อนุญาตให้ธุรกิจหลายรัฐส่วนใหญ่ได้เลือกวิธีการหนึ่งในสองเพื่อตัดสินจำนวนของรายได้ที่เกี่ยวข้องกับรัฐแคลิฟอร์เนียและต้องจ่ายภาษีให้แก่รัฐ ดังนี้:

- ***"วิธีการสามปัจจัย*** *(Three-Factor Method)*** ***" เพื่อการคำนวณภาษีเงินได้*** เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้สถานที่ตั้งของการขาย ทรัพย์สินและพนักงานของบริษัทเป็นตัวกำหนด เมื่อใช้วิธีการนี้ ยิ่งยอดการขาย ทรัพย์สินและพนักงานส่วนใหญ่ของธุรกิจหลายรัฐอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียมากเท่าใด เงินรายได้ส่วนใหญ่ของบริษัทก็จะต้องจ่ายเป็นภาษีให้แก่รัฐมากขึ้นเท่านั้น

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

- ***"วิธีการซึ่งอาศัยปัจจัยยอดขายอย่างเดียว*** *(Single Sales Factor Method)"* ***เพื่อการคำนวณภาษีเงินได้*** คืออีกวิธีการหนึ่งซึ่งใช้เพียงสถานที่ตั้งในการขายของบริษัทเป็นตัวกำหนด เมื่อใช้วิธีนี้ ยิ่งธุรกิจหลายรัฐมียอดขายมากเท่าใดในรัฐแคลิฟอร์เนีย รายได้ของธุรกิจก็จะต้องถูกนำไปหักภาษีมากขึ้นเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น หากหนึ่งในสี่ของผลิตภัณฑ์ขายได้ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และส่วนที่เหลือขายได้ในรัฐอื่น กำไรสุทธิจากยอดขายหนึ่งในสี่นั้นต้องจ่ายภาษีให้แก่รัฐแคลิฟอร์เนีย)

ธุรกิจหลายรัฐมักได้รับอนุญาตให้เลือกวิธีการที่สร้างข้อได้เปรียบให้แก่ตนมากที่สุดในด้านภาษี

โครงการการประหยัดพลังงาน ปัจจุบันได้มีโครงการของภาครัฐมากมายที่ตั้งขึ้นเพื่อลดการบริโภคพลังงาน ความพยายามเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายในการลดความจำเป็นในการสร้างสาธารณูปโภคทางพลังงานใหม่ๆ (เช่น โรงงานไฟฟ้าและสายส่ง) และช่วยในการผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น คณะกรรมาธิการงานสาธารณูปโภคแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Public Utilities Commission (CPUC)) มีหน้าที่กำกับดูแลการปรับปรุงประสิทธิภาพทางพลังงานและโครงการคืนเงินที่เกี่ยวกับเครื่องใช้ไฟฟ้าอันได้รับทุนสนับสนุนจากเงินที่เก็บจากผู้จ่ายค่าสาธารณูปโภค นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการพลังงานแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Energy Commission (CEC)) ได้พัฒนามาตรฐานอาคารและเครื่องใช้ไฟฟ้าโดยมีจุดมุ่งหมายในการลดการใช้พลังงานในรัฐ

สูตรการให้เงินสนับสนุนโรงเรียน ข้อเสนอที่ 98 ซึ่งได้รับการรับรองจากผู้ลงคะแนนเสียงในปี 1988 และได้มีการปรับปรุงแก้ไขในปี 1990 กำหนดให้มีการให้ทุนขั้นต่ำระดับรัฐและท้องถิ่นในแต่ละปีสำหรับโรงเรียนรัฐและวิทยาลัยชุมชน (ต่อไปเรียกว่า "สถานศึกษา") ระดับการให้ทุนนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อข้อเสนอที่ 98 ว่าด้วยการรับประกันขั้นต่ำ แม้ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถปรับระดับเงินรับประกันและทุนให้อยู่ในระดับต่ำลง แต่โดยทั่วไปแล้ว มักจะตัดสินให้ทุนที่เท่าเทียมกัน หรือมากกว่าที่รับประกัน การรับประกันในข้อเสนอที่ 98 สามารถเพิ่มขึ้นได้โดยการเพิ่มรายได้ในกองทุนทั่วไปของรัฐ (รวมถึงที่ได้เก็บจากภาษีเงินได้นิติบุคคลของรัฐ) ในทำนองเดียวกัน ร่างกฎหมาย ดังเช่นกฎหมายนี้ ซึ่งเป็นผลให้มีรายได้สูงขึ้นซึ่งนั้น ยังทำให้เกิดการรับประกันเงินสนับสนุนโรงเรียนในอัตราสูงขึ้นด้วย รายจ่ายตามข้อเสนอที่ 98 เป็นหมวดใหญ่ที่สุดในการใช้จ่ายสำหรับงบประมาณของรัฐ รวมแล้วราวร้อยละ 40 ของค่าใช้จ่ายในกองทุนทั่วไปของรัฐ

ข้อเสนอ

ขจัดความสามารถของธุรกิจหลายรัฐในการเลือกกำหนดวิธีการจ่ายภาษีเงินได้ ตามร่างกฎหมายนี้ เริ่มต้นในปี 2013 ธุรกิจหลายรัฐต่างๆ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เลือกวิธีการคำนวณภาษีเงินได้ที่เป็นข้อได้เปรียบแก่ตนอีกต่อไป แต่ธุรกิจหลายรัฐส่วนใหญ่กลับจะต้องคำนวณภาษีที่จ่ายให้รัฐแคลิฟอร์เนียโดยใช้วิธีปัจจัยยอดขายอย่างเดียว ธุรกิจต่างๆ ที่ดำเนินการเฉพาะในรัฐแคลิฟอร์เนียเท่านั้นจะไม่ได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนี้

ร่างกฎหมายนี้ยังรวมกฎต่างๆ เกี่ยวกับวิธีการคำนวณส่วนของยอดขายของธุรกิจหลายรัฐทั้งหมดที่ต้องนำไปจ่ายเป็นภาษีให้กับรัฐแคลิฟอร์เนีย กฎเหล่านี้ยังมีกฎเฉพาะสำหรับบริษัทเคเบิลรายใหญ่เป็นการเฉพาะด้วย

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 39 ดูหน้า 125

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย ต่อ

การให้ทุนแก่โครงการเพื่อประสิทธิภาพทางพลังงานและพลังงานทางเลือก มาตรการนี้ได้กำหนดเงินกองทุนรัฐใหม่ นั่นคือ กองทุนเพื่อการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด (Clean Energy Job Creation Fund) เพื่อสนับสนุนโครงการที่มุ่งปรับปรุงประสิทธิภาพทางพลังงานและเพิ่มการใช้พลังงานทางเลือก กฎหมายกำหนดให้รัฐนำเงินทุนไปเพื่อสนับสนุนสิ่งต่อไปนี้: (1) โครงการพลังงานทางเลือกและการปรับปรุงประสิทธิภาพทางพลังงานในโรงเรียนของรัฐ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และอาคารสถานที่ของรัฐอื่นๆ (2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินและเทคนิคต่างๆ ในการปรับเปลี่ยนทางพลังงาน และ (3) โครงการพัฒนาแรงงานและการฝึกอบรมด้านงานที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพทางพลังงานและพลังงานทางเลือก ฝ่ายนิติบัญญัติอาจกำหนดการใช้จ่ายจากกองทุนนี้และกำหนดให้ใช้เงินสำหรับโครงการที่มีการบริหารทุนอย่างมีประสิทธิภาพโดยหน่วยงานอันมีความเชี่ยวชาญในการจัดการโครงการด้านพลังงาน นอกจากนี้กฎหมายยังได้ (1) กำหนดว่า เงินทุนทั้งหมดซึ่งนำไปใช้เป็นทุนแก่โครงการต้องประสานงานกับ CEC และ CPUC และ (2) สร้างคณะกรรมการกำกับดูแลชุดใหม่อันมีสมาชิกเก้าคนที่ทำหน้าที่ทบทวนเป็นรายปี และประเมินการใช้จ่ายจากกองทุนนี้

กองทุนเพื่อการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาดจะได้รับการสนับสนุนบางส่วนผ่านรายได้ใหม่ที่เก็บโดยการคำนวณปัจจัยยอดขายประการเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครึ่งหนึ่งของรายได้ที่เก็บได้ซึ่งอาจสูงถึง $550 ล้าน จะมีการโอนเป็นรายปีเข้ากองทุนเพื่อการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด การโอนนี้จะเกิดขึ้นในช่วงปีงบประมาณห้าปีเท่านั้นคือ ปี 2013–14 จนถึงปี 2017– 18

ผลกระทบทางงบประมาณ

เพิ่มรายได้รัฐ ดังแสดงในบรรทัดแรกของตารางที่ 1 กฎหมายนี้เพิ่มรายได้ภาครัฐได้ราว $1 พันล้านต่อปีเริ่มจากปีงบประมาณ 2013–14 (ซึ่งคาดว่าเป็นผลจากเพียงครึ่งปีของปี 2012–13)

ตารางที่ 1
ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเนื่องจากข้อเสนอที่ 39 ในเรื่องรายได้รัฐและการใช้จ่าย

	2012–13	2013–14 ถึง 2017–18	2018–19 และหลังจากนั้น
รายได้ประจำปี	$500 ล้าน	$1 พันล้าน เพิ่มขึ้นตามระยะเวลา	มากกว่า $1 พันล้าน
การใช้จ่ายรายปี			
จำนวนที่สนับสนุนโครงการด้านพลังงาน	ไม่มี	$500 ล้าน ถึง $550 ล้าน	ไม่มี
เพิ่มจำนวนการให้ทุนแก่สถานศึกษา	$200 ล้าน ถึง $500 ล้าน	$200 ล้าน ถึง $500 ล้าน เพิ่มขึ้นตามระยะเวลา	$500 ล้าน ถึง เกิน $1 พันล้าน

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

รายได้ที่เพิ่มขึ้นมาจากการที่ธุรกิจหลายรัฐบางส่วนได้จ่ายภาษีเพิ่มขึ้น จำนวนที่เก็บได้จากกฎหมายนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามระยะเวลา

รายได้บางส่วนที่นำไปใช้กับโครงการพลังงาน สำหรับระยะเวลาห้าปี (ปี 2013–14 ถึงปี 2017–18) ราวครึ่งหนึ่งของรายได้ที่เพิ่มขึ้น คือ $500 ล้านถึง $550 ล้านต่อปี จะถูกโอนเข้ากองทุนเพื่อการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด เพื่อสนับสนุนโครงการประสิทธิภาพพลังงานและพลังงานทางเลือก

การให้ทุนสนับสนุนสถานศึกษาคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากรายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยทั่วไปแล้ว รายได้ที่เพิ่มขึ้นโดยร่างกฎหมายนี้จะได้รับการพิจารณาในการคำนวณเงินรับประกันขั้นต่ำประจำปีของรัฐตามข้อเสนอที่ 98 เงินจะถูกโอนเข้ากองทุนเพื่อการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด แต่อย่างไรก็ตาม จะไม่ถูกนำไปใช้ในการคำนวณนี้ ดังแสดงไว้ในตอนท้ายของตารางที่ 1 รายได้ที่เพิ่มขึ้นคาดว่าน่าจะเพิ่มเงินรับประกันขั้นต่ำได้อย่างน้อย $200 ล้านสำหรับปี2012–13 จนถึงปี 2017–18 อย่างไรก็ตาม ในบางปีระหว่างช่วงเวลานี้นั้น อัตราเงินประกันขั้นต่ำอาจสูงกว่าตัวเลขนี้อย่างมาก สำหรับปี 2018–19 เป็นต้นไป เงินรับประกันคาดว่าจะสูงขึ้นโดยมีจำนวนอย่างน้อย $500 ล้าน ระหว่างช่วงเวลาในระยะแรกๆ นั้นเงินรับประกันในบางปีอาจมีจำนวนสูงกว่าที่กำหนดอย่างมาก ส่วนเงินที่แน่นอนจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจะนำไปใช้กับสถานศึกษาเฉพาะปีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ รวมทั้งการเติบโตโดยรวมของรายได้ภาครัฐและจำนวนของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้ข้อผูกพันทางเงินทุน

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 38 ดูหน้า 113

ข้อเสนอที่ 39 การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 39 ★

ในปี 2009 ข้อตกลงทางการเมืองทำให้เกิดช่องโหว่ทางภาษีมูลค่าพันล้านเหรียญสำหรับบริษัทที่มาจากนอกรัฐ . . .

เมื่อสิ้นปี 2009 การต่อรองงบประมาณในซาคราเมนโตในกลางดึกคืนหนึ่ง นักการเมืองและนักล็อบบี้ของ บริษัทที่มาจากนอกรัฐได้ทำข้อตกลงว่า จะไม่มีการทำประชาพิจารณ์และไม่มีการโต้วาที พวกเขาได้สร้างช่องโหว่ในกฎหมายของรัฐโดยการยอมให้บริษัทที่มาจากนอกรัฐสามารถจัดการระบบภาษีของเราได้ทุกปี และหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษีอันยุติธรรมให้กับรัฐแคลิฟอร์เนีย

มูลค่าของช่องโหว่นี้คือ $1 พันล้านต่อปีในการสูญเสียรายได้ของแคลิฟอร์เนีย

การตอบรับข้อ 39 เป็นการขจัดช่องโหว่ของกฎหมายว่าด้วยภาษีของธุรกิจที่มาจากนอกรัฐ

ข้อเสนอที่ 39 เพียงขจัดช่องโหว่นี้ นี่เป็นการสิ้นสุดการเข้ามาจัดการกับระบบภาษีของเรา และเป็นการกำหนดให้บริษัททุกแห่งซึ่งประกอบธุรกิจในแคลิฟอร์เนียต้องจ่ายภาษีตามยอดขายที่เกิดขึ้นที่นี่ ไม่ว่าเขาจะตั้งบริษัทที่ใดก็ตาม

ข้อเสนอที่ 39 *ทำให้เกิดความเท่าเทียมในการแข่งขัน* ทำให้มั่นใจว่า บริษัทหลายรัฐนั้นอยู่ภายใต้กฎเดียวกันกับนายจ้างในแคลิฟอร์เนีย

การตอบรับข้อ 39—เป็นการขจัดช่องโหว่อันจะเป็นผลดีต่อตลาดแรงงานในแคลิฟอร์เนีย

ช่องโหว่ทางภาษีปัจจุบันทำให้บริษัทต่างๆ จ่ายภาษีให้กับรัฐแคลิฟอร์เนียน้อยในกรณีที่มีการจ้างงานน้อยที่นี่ ทำให้บริษัทต่างๆ มีเหตุผลในการจ้างงานนอกรัฐ

อันที่จริงแล้ว นักวิเคราะห์กฎหมายที่เป็นกลางและเป็นอิสระได้อ้างการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า นโยบายภาษีในข้อเสนอที่ 39 ทำให้เกิดการจ้างงานในแคลิฟอร์เนียมากถึง 40,000 ตำแหน่ง นี่เป็นเหตุผลทำให้นักวิเคราะห์กฎหมายอิสระได้เรียกร้องให้ขจัดช่องโหว่ที่มีในปัจจุบันนี้

การตอบรับข้อ 39 เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้เสียภาษีของแคลิฟอร์เนีย

บริษัทข้ามรัฐต่างๆ ที่สร้างงานไม่กี่ตำแหน่งที่นี่กำลังใช้ช่องโหว่เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายส่วนแบ่งที่ยุติธรรมให้กับรัฐแคลิฟอร์เนีย ทำให้รัฐสูญเสียรายได้ถึงปีละ $1 พันล้าน ข้อเสนอที่ 39 จะปิดช่องโหว่นั้น และทำให้เงินเหล่านั้นอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียเพื่อจัดรายได้ที่จำเป็นอย่างยิ่งนี้ สำหรับการบริการภาครัฐ เนื่องจากมีการกำหนดโดยกฎหมายให้ใช้เงินเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้ใหม่ทั้งหมดนี้เพื่อการศึกษา ดังนั้น เงินหลายร้อยล้านเหรียญจะได้รับการจัดสรรให้แก่สถานศึกษา

นอกจากนี้ ข้อเสนอที่ 39 ยังจะช่วยประหยัดเงินให้แก่ผู้เสียภาษี ข้อเสนอที่ 39 จะนำส่วนของรายได้จากการอุดช่องโหว่นี้ไปเป็นทุนในโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในโรงเรียนและอาคารสถานที่ภาครัฐอื่นๆ การใช้มาตรการทางพลังงานที่มีประสิทธิภาพซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้ว เช่น การปรับปรุงฉนวนกันความร้อน การเปลี่ยนหน้าต่างและหลังคาที่รั่ว และการติดตั้งแผงสร้างพลังงานแสงอาทิตย์ขนาดเล็กจะช่วยลดค่าใช้จ่ายทางพลังงานให้แก่รัฐ ทำให้มีเงินเพื่อการใช้จ่ายที่จำเป็น เช่น การศึกษา ตำรวจ และดับเพลิง

"โดยการเพิ่มประสิทธิภาพทางพลังงาน ข้อเสนอที่ 39 จะช่วยลดมลพิษในอากาศอันเป็นสาเหตุของหอบหืดและโรคปอด ในกระบวนการปรับปรุงอาคารเรียน ข้อเสนอที่ 39 ยังจะนำสารตะกั่ว แอสแบสทอส เชื้อรา และสารพิษอื่นๆ ออกจากโรงเรียน"—Jane Warner, ประธาน, สมาคมโรคปอดแห่งอเมริกาในแคลิฟอร์เนีย

ตอบรับข้อที่ 39—การสร้างความรับผิดชอบอันเข้มงวด

ข้อเสนอที่ 39 ประกอบด้วยบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบทางการเงินอันเข้มงวด ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบอิสระประจำปี การทบทวนและประเมินอย่างต่อเนื่องโดยคณะกรรมการกำกับดูแลภาคประชาชน (CITIZENS OVERSIGHT BOARD) มีการทำบัญชีสำหรับเงินทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลเต็มต่อสาธารณะ

ตอบรับข้อที่ 39—นี่เป็นเรื่องไม่ซับซ้อน: ปิดช่องโหว่ทางภาษีของบริษัทนอกรัฐ นำเงินปีละ $1 พันล้านกลับมาสู่รัฐแคลิฟอร์เนีย

เว็บไซต์ http://www.cleanenergyjobsact.com/

JANE WARNER, ประธาน
สมาคมโรคปอดแห่งอเมริกาในแคลิฟอร์เนีย
TOM STEYER, ประธาน
สมาคมชาวแคลิฟอร์เนียเพื่อพลังงานสะอาดและการจ้างงาน
MARY LESLIE, ประธาน
สภาธุรกิจแห่งลอสแองเจิลลิส

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 39 ★

เมื่อคุณได้อ่านคำมั่นสัญญาในข้อเสนอที่ 39 ให้จำให้ว่า Tom Steyer ซึ่งสำนักข่าว CNN ได้ขนานนามว่า "เจ้าพ่อนักค้าเงินแห่งแคลิฟอร์เนีย (California's Hedge Fund King)" กำลังเตรียมเงินทุน $20 ล้านเพื่อใช้ในการหาเสียงโดยใช้คำโฆษณาที่กลบเกลื่อน เช่น คำว่า "ช่องโหว่" และคำสัญญาในการมี "งานที่สะอาด"

รัฐแคลิฟอร์เนียกำลังสูญเสียธุรกิจมากมายในอัตราที่สูงเป็นประวัติการณ์อยู่แล้ว ถามตัวเองว่า การเก็บภาษีเพิ่มจากบริษัทต่างๆ ที่ได้จ้างงานคนแคลิฟอร์เนียหลายหมื่นคนจะทำให้สถานการณ์ดีขึ้นได้อย่างไร?

ไม่มีทางแน่นอน!

รัฐแคลิฟอร์เนียมีหนี้เป็นหลายพันล้านแล้วแต่ข้อเสนอกฎหมายที่ 39 ก็ทำให้ยิ่งแย่ลงไปอีก!

รัฐแคลิฟอร์เนีย*เป็นรัฐที่แย่ที่สุดในการทำธุรกิจเป็นเวลา 8 ปีต่อเนื่องกัน*และมีคะแนนต่ำสุดในอเมริกา มีคนตกงานหลายล้านคน

ช่องโหว่นั้นหรือ? ไม่ใช่ ข้อเสนอที่ 39 ยกเลิกกฎหมายภาษีที่มีผลบังคับใช้มาหลายทศวรรษซึ่งทำให้เกิดรายได้นับพันล้านแก่รัฐ นักวิเคราะห์กฎหมายที่เป็นกลาง และกระทรวงการคลัง ได้เห็นพ้องกันว่า: ข้อ 39 ทำให้มีการเพิ่มภาษี $1 พันล้าน

นี่คือข้อเท็จจริง การเพิ่มภาษี $1 พันล้านคือเหตุผลหนึ่งที่จะทำให้นายจ้างชาวแคลิฟอร์เนียไม่ลงทุน หรือจ้างงานเพิ่มอีก งานที่น้อยลงหมายถึงรายได้ที่น้อยลง และการตัดเงินสนับสนุนแก่สถานศึกษาและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

นี่ดีสำหรับรัฐแคลิฟอร์เนียงั้นหรือ?

ข้อเสนอที่ 39 เป็นเพียงกล่องลงคะแนนที่มีแผนงบประมาณอันเลวร้ายที่สุด กฎหมายนี้หาเงิน $2.5 พันล้านจากงบประมาณของรัฐซึ่งเงินนี้สามารถนำไปสนับสนุนโรงเรียน สร้างถนน สาธารณูปโภคหรือสร้างความปลอดภัยให้สังคม

ข้อเสนอที่ 39 ยังเพิ่มงานราชการที่ซับซ้อนใหม่ด้วย โดยให้เงินเดือนและบำเน็จบำนาญให้เครือข่ายเหล่านักการเมืองหลายล้านเหรียญ ไม่มีการแสดงความรับผิดชอบ และไม่มีการปกป้องผู้เสียภาษีจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง

ภาษีที่สูงขึ้น งานน้อยลง มีความยุ่งยากในระบบงานราชการมากขึ้น และเสียทรัพยากรมากขึ้น . . . การแสดงความรับผิดชอบเป็นศูนย์และไม่มีการปกป้องผู้เสียภาษีจากผลประโยชน์ทับซ้อน นี่คือสาระของข้อเสนอที่ 39

ทั้งฝ่ายเดโมแครต และฝ่ายรีพับลิกัน ร่วมกันลงคะแนนเสียง "ไม่รับ"!

MIKE SPENCE, ประธาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียภาษีแห่งแคลิฟอร์เนีย
ROBERT MING, ประธาน
เครือข่ายเพื่อนเพื่อการรักษางานแห่งแคลิฟอร์เนีย
JACK STEWART, ประธาน
สมาคมผู้ผลิตและเทคโนโลยีแห่งแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 39 การจัดการด้านภาษีสำหรับธุรกิจหลายรัฐ การให้เงินทุนแก่พลังงานสะอาดและการประหยัดพลังงาน แนวคิดริเริ่มออกกฎหมาย

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 39 ★

ข้อเสนอที่ 39 เป็นการเพิ่มภาษีมหาศาลถึง $1 พันล้านให้กับผู้สร้างงานในรัฐซึ่งจะมีผลให้สูญเสียงานหลายพันตำแหน่งแก่ชนชั้นกลาง อัตราการว่างงานในรัฐแคลิฟอร์เนียนั้นแย่เป็นอันดับสามของประเทศอยู่แล้ว นั่นคือ เกือบร้อยละ 11 ข้อเสนอที่ 39 ทำให้ปัญหาของเรายิ่งแย่ลงไปอีก

ข้อเสนอที่ 39 เป็นสูตรความสูญเปล่าและการฉ้อราษฎร์บังหลวง มีการใช้เงินถึง $22 ล้านกับระบบงานราชการใหม่ที่ซับซ้อน และผลประโยชน์คอมมิชชั่นพิเศษ นี่เป็นการยื่นเช็คเปล่าให้นักการเมืองในซาคราเมนโตได้มีเงินใช้จ่ายเป็นพันล้านโดยไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ หรือมีการคุ้มครองผู้เสียภาษีจากผลประโยชน์ทับซ้อน

ต่อไปนี้คือข้อเท็จจริง: มหาเศรษฐีซึ่ง CNN เรียกว่า "เจ้าพ่อนักค้าเงินแห่งแคลิฟอร์เนีย" กำลังเตรียมเงินทุนสำหรับข้อเสนอที่ 39 โดยใช้เงิน $20 ล้านเพื่อจูงใจให้คุณลงคะแนนให้ และซื้อการเลือกตั้ง ที่ปรึกษาทางการเมืองของเขาได้ใช้คำว่า "ปิดช่องโหว่" แต่อย่าได้เชื่อพวกเขา

ข้อเสนอที่ 39 ถือเป็นเกมการเมืองที่เลวร้ายที่สุด แคลิฟอร์เนียต้องมีการปฏิรูป ไม่ใช่การเก็บภาษีเพิ่ม และการใช้จ่ายอันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เราต้องลงคะแนนเสียง ไม่รับ

เงิน $2.5 พันล้านที่จะนำไปใช้จ่ายในโรงเรียน งานด้านสุขภาพและสวัสดิการ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือความปลอดภัยในสังคมได้ถูกผันไปให้คณะกรรมาธิการของรัฐบาลใหม่ที่จะได้เงินเดือนมากมายและแทบไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลย รัฐของเราทุกวันนี้ขาดดุลงบประมาณเกือบ $16 พันล้านและข้อเสนอที่ 39 ทำให้ยิ่งเลวร้ายลงไปอีกโดยการใช้เงินที่ไม่เกิดประโยชน์ในระบบงานราชการใหม่ที่ซับซ้อนและไม่จำเป็น

รัฐแคลิฟอร์เนียต้องการเจ้าหน้าที่ครูและตำรวจมากขึ้นไม่ใช่ข้าราชการรัฐ!

ข้อเสนอที่ 39 โจมตีธุรกิจซึ่งสร้างงานให้คนชั้นกลางในแคลิฟอร์เนีย งานภาคการผลิตซึ่งจ้างงานครอบครัวต่างๆ กำลังหายไปจากแคลิฟอร์เนีย เกือบสองล้านคนที่ขยันขันแข็งกำลังดิ้นรนเพื่อหางานใดๆ ก็ได้ทำ ข้อเสนอที่ 39 ซึ่งเสนอการขึ้นภาษี $1 พันล้าน ต้องการเปลี่ยนกฎหมายภาษีที่ใช้มากว่า 40 ปี และจะทำให้แรงงานทั้งที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและที่ไม่เป็นสมาชิกต้องเสี่ยงในการตกงาน

ข้อเสนอที่ 39 ทำให้เกิดความล่าช้าในงานราชการ คุณเคยได้ยินมาแล้ว ซาคราเมนโตมีแผนในการเพิ่มการจ้างงาน เราให้เงินเขาเพื่อสร้างคณะกรรมาธิการอันประกอบด้วยผู้ได้รับการแต่งตั้งทางการเมืองภายใต้ชื่ออันแสนดึงดูดใจดังเช่น คณะกรรมการกำกับดูแลภาคประชาชน พวกเขาได้รับเช็คเปล่าเพื่อใช้ (ผลาญ) เงินภาษี

ภายใต้ข้อเสนอที่ 39 มีการใช้เงินเพื่อการทำสัญญากับโครงการที่เรียกว่า "พลังงานสีเขียว" ใครน่าจะได้งานโครงการเหล่านั้นหรือ? ก็ผู้มีส่วนในการรณรงค์รายใหญ่นั่นเอง ไม่ใช่ใครข้อเสนอที่ 39 นั้นเขียนมาอย่างเลินเล่อซึ่งไม่ได้ห้ามผู้รับเหมาจากการจ่ายเงินรณรงค์ให้แก่นักการเมืองในซาคราเมนโตที่ตกลงจ้างเขา!

แคลิฟอร์เนียต้องมีการปฏิรูป ไม่ใช่การเก็บภาษีเพิ่มเพื่อขจัดงานของคนชั้นกลาง ข้อเสนอที่ 39 ได้เก็บภาษีเพิ่ม $1 พันล้านจากผู้ที่สร้างงานในรัฐเพื่อหาเงินและบำนาญก้อนโตให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น นี่ไม่ได้เป็นการปกป้องจากการขาดดุลงบประมาณต่อเนื่องของรัฐ หรือแม้แต่การตกงาน หรือการถดถอยทางเศรษฐกิจเลย

จำไว้ว่า มหาเศรษฐีที่มีกำหนดการกำลังเตรียมเงินทุนสนับสนุนข้อ 39 ดังนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ลงคะแนนเสียงที่จะปกป้องผู้เสียภาษีชาวแคลิฟอร์เนีย ด้วยการลงคะแนนเสียง ไม่รับ ข้อเสนอที่ 39 คุณจะได้หยุดยั้งมาตรการเพิ่มภาษี $1 พันล้านกับผู้สร้างงานในรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งจะทำให้งานลดลง คุณจะได้สนับสนุนงานสำหรับชนชั้นกลางของแคลิฟอร์เนียซึ่งเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวและทำให้เศรษฐกิจของเราดำรงอยู่ต่อไป และคุณยังได้มีโอกาสบอกนักการเมืองในซาคราเมนโตว่าจะไม่มีการให้เช็คเปล่าในการใช้จ่ายเพื่อสิทธิพิเศษสำหรับภาครัฐและบำนาญก้อนโตอีกต่อไป

ลงคะแนน ไม่รับ ข้อเสนอให้จ่ายภาษีสูงขึ้น การใช้จ่ายที่ไม่เกิดประโยชน์ และการเมืองรูปแบบเดิมๆ เรียกร้องความรับผิดชอบในภาครัฐ ลงคะแนน ไม่รับ ข้อเสนอที่ 39

JACK STEWART, ประธาน
สมาคมผู้ผลิตและเทคโนโลยีแห่งแคลิฟอร์เนีย
LEW UHLER, ประธาน
คณะกรรมการเพดานภาษีแห่งชาติ
PAT FONG KUSHIDA, ประธาน
หอการค้าเอเชียแห่งแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 39 ★

ข้อเท็จจริง: ตอบรับข้อเสนอที่ 39 เป็นการปิดช่องโหว่ทางภาษีสำหรับบริษัทที่มาจากต่างรัฐ

ข้อโต้แย้งจากฝ่ายตรงข้ามนั้นเป็นการโกหกอันน่าละอาย ข้อเสนอที่ 39 ไม่ได้เพิ่มภาษีให้แก่ครอบครัวชาวแคลิฟอร์เนียแม้แต่เพนนีเดียว ข้อเสนอนี้เพียงปิดช่องโหว่ที่ทำให้บริษัทจากต่างรัฐเสียภาษีในอัตราที่ไม่เป็นธรรม แต่ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายกับพวกเรา

นั่นเป็นเหตุผลว่า เหตุใดบริษัทจากต่างรัฐ รวมถึงบริษัทที่เรียกว่า "กลุ่มผู้ผลิต" ที่ได้ลงนามสนับสนุนข้อโต้แย้งข้างต้น กำลังเป็นแกนนำในการรณรงค์อันหลอกลวงต่อต้านข้อเสนอที่ 39: เพื่อรักษาช่องโหว่นี้ไว้ให้ตนเอง
สมาชิกสภานิติบัญญัติและนักล็อบบี้สร้างช่องโหว่นี้ไว้ในห้องลับเมื่อปี 2009

หนังสือพิมพ์ San Jose Mercury News ได้กล่าวว่า นักล็อบบี้ของบริษัทได้ "หลอกลวงรัฐแคลิฟอร์เนีย" และ "มันเป็นการเล่นตลกหลอกลวงที่ทำให้บริษัทเสียชื่อเสียง และเยาะเย้ยความตรงไปตรงมาของรัฐบาล"

การตอบรับข้อเสนอที่ 39 เป็นการปิดช่องโหว่ ชำระล้างสิ่งสกปรกที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้ทำไว้
ข้อเท็จจริง: ข้อเสนอที่ 39 สร้างงานให้แก่รัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อโต้แย้งจากฝ่ายตรงข้ามเกี่ยวกับการเก็บภาษีนายจ้างเป็นเรื่องตลก ช่องโหว่ดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่บริษัทซึ่งจ้างงานนอกรัฐ ข้อเสนอที่ 39 จะขจัดอุปสรรคในการสร้างงานในแคลิฟอร์เนีย นอกจากนี้ ข้อเสนอที่ 39 สร้างงานในด้านพลังงานสะอาดหลายพันตำแหน่ง
ข้อเท็จจริง: ต้องมีความรับผิดชอบที่เข้มงวด

ข้อโต้แย้งของฝ่ายตรงข้ามที่ไร้สาระเกี่ยวกับระบบงานราชการที่ซับซ้อนนั้นไม่มีเหตุผล ข้อเสนอที่ 39 ตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลภาคประชาชนขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่า ทุนที่จัดสรรเพื่อการสร้างงานและเพื่อประสิทธิภาพพลังงานนั้นได้มีการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม รวมถึงการตรวจสอบอิสระประจำปี สถานศึกษาต่างๆ จะได้รับเงินหลายร้อยล้านอันเป็นทุนที่ได้จากการปิดช่องโหว่
ลงคะแนนรับข้อเสนอที่ 39 ขจัดช่องโหว่ รักษาเงินและงานไว้ในแคลิฟอร์เนีย

ALAN JOSEPH BANKMAN, นักวิชาการด้านกฎหมายภาษี
คณะนิติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด
RUBEN GUERRA, ซีอีโอ
สมาคมนักธุรกิจลาติน
JANE SKEETER
เจ้าของธุรกิจขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่

40 การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ

ชื่อเรื่องและบทสรุปฉบับทางการ **จัดทำโดยสำนักงานอัยการสูงสุด**

การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ

- การลงคะแนนเสียงอนุมัติ "ใช่" และการลงคะแนนเสียงไม่ยอมรับ "ไม่" สำหรับเขตการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองใหม่ของรัฐที่แบ่งโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง
- หากเขตการเลือกตั้งใหม่ไม่ได้รับการยอมรับ เขตการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองจะได้รับการปรับใหม่โดยเจ้าหน้าที่ซึ่งกำกับดูแลโดยศาลฎีกาแคลิฟอร์เนีย
- มีการปรับปรุงการกำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ ทุกๆ 10 ปี ตามการสำรวจสำมะโนประชากรของรัฐบาลกลาง

สรุปการประเมินของนักวิเคราะห์กฎหมายในด้านผลกระทบทางงบประมาณสุทธิของรัฐบาลในท้องถิ่นและรัฐ:

- หากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ลงคะแนน "ใช่" และอนุมัติแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งรับรองโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง จะไม่มีผลกระทบทางการคลังต่อรัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่น
- หากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ลงคะแนน "ไม่" และปฏิเสธแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งรับรองโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง จะเกิดค่าใช้จ่ายครั้งเดียวต่อรัฐ ประมาณ 500,000 ดอลลาร์สหรัฐในการจัดตั้งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ จะเกิดค่าใช้จ่ายครั้งเดียวต่อเขตเทศมณฑลต่างๆ ทั่วทั้งรัฐ ประมาณ 500,000 ดอลลาร์สหรัฐในการพัฒนาแผนที่เขตปกครองใหม่ รวมทั้งสื่อวัสดุที่เกี่ยวกับการการเลือกตั้งสำหรับเขตเลือกตั้งใหม่

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย

ความเป็นมา

สภานิติบัญญัติแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย: สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภานิติบัญญัติ รัฐแคลิฟอร์เนียแบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็น 40 เขต โดยมีสมาชิกวุฒิสภาหนึ่งคนเป็นตัวแทนหนึ่งเขต รัฐแคลิฟอร์เนียยังแบ่งเป็นเขตสมาชิกสภานิติบัญญัติอีก 80 เขต โดยมีสมาชิกสภานิติบัญญัติหนึ่งคนเป็นตัวแทนหนึ่งเขต กฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียกำหนดให้เขตสมาชิกวุฒิสภาและเขตสมาชิกสภานิติบัญญัติแต่ละเขตมีจำนวนประชากรเท่าๆ กันกับเขตอื่น

การกำหนดเขตเลือกตั้ง ทุกๆ สิบปีจะมีการสำรวจจำนวนประชากรในรัฐแคลิฟอร์เนียโดยรัฐบาลกลาง จากนั้นจะมีการปรับเปลี่ยนเขตของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภานิติบัญญัติรัฐ คณะกรรมการเพื่อความเสมอภาค และเขตผู้แทนราษฎร ก่อนปี 2008 ฝ่ายนิติบัญญัติได้มีหน้าที่รับผิดชอบในการปรับเปลี่ยนเขตการเลือกตั้งเหล่านี้ ปี 2008 และปี 2010 ชาวแคลิฟอร์เนียได้ลงคะแนนเสียงรับรองให้กับข้อเสนอที่ 11 และ 20 มีผลให้มีการโอนความรับผิดชอบการแบ่งเขตให้กับคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งชุดใหม่

คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีคณะกรรมการ 14 คน แบ่งเป็นสามกลุ่ม กรรมการทุกคนเป็นที่ผู้ได้จดทะเบียนให้มีสิทธิ์ในการเลือกตั้ง โดย 5 คนได้จดทะเบียนกับการพรรคการเมืองที่ใหญ่ที่สุดในรัฐ อีก 5 คนได้จดทะเบียนขึ้นกับพรรคการเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของรัฐ และอีก 4 คนไม่ได้จดทะเบียนขึ้นกับพรรคใดพรรคหนึ่งในสองพรรคนี้ ในช่องสี่เหลี่ยมข้างๆ นี้ สรุป (1) ขั้นตอนในการคัดเลือกคณะกรรมาธิการ (2) กฎเกณฑ์ที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าคณะกรรมาธิการต้องแบ่งเขตเลือกตั้งอย่างไร การแบ่งเขต (หรือการ "รับรองให้เป็นเขต") ต้องผ่านความเห็นชอบของกรรมาธิการ 9 คน รวมทั้งการลงคะแนนเสียง "รับ" อย่างน้อยสามเสียงจากแต่ละกลุ่มคณะกรรมาธิการ

ขั้นตอนในการคัดเลือกคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง

ทุกสิบปี จะมีการคัดเลือกคณะกรรมาธิการ 14 คนที่จะมาดำเนินการตามขั้นตอนสามขั้นต่อไปนี้:

- ***การพัฒนากลุ่มผู้ลงสมัคร*** ผู้มีสิทธิเลือกตั้งชาวแคลิฟอร์เนียที่ขึ้นทะเบียนใดๆ สามารถสมัครได้ ผู้ตรวจการของรัฐจะถอนรายชื่อผู้สมัครออก หากพบว่าผู้สมัครมีผลประโยชน์ทับซ้อนในการเลือกตั้ง เปลี่ยนพรรคสังกัดในช่วงห้าปีที่ผ่านมา หรือไม่ได้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งอย่างน้อยสองครั้งในการเลือกตั้งทั่วไปที่เกิดขึ้นสามครั้ง
- ***การเลือกผู้สมัคร*** หลังจากที่ได้ดูความสามารถในการวิเคราะห์ ความเป็นกลาง และการเห็นความสำคัญของความหลากหลายของรัฐแคลิฟอร์เนียของผู้สมัครแต่ละคนแล้ว ผู้ตรวจการของรัฐสามคนจะทำการคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตรงตามกฎเกณฑ์มากที่สุดจำนวน 60 คน ผู้นำด้านกฎหมายจะคัดชื่อผู้สมัครจำนวน 24 คนออกจากบัญชีผู้สมัคร
- ***การคัดเลือกคณะกรรมาธิการ*** ผู้ตรวจการรัฐจะจับสลากเลือกผู้สมัครที่จะมาเป็นกรรมาธิการแปดคนจากผู้สมัครที่คัดเลือกมาแล้ว กรรมาธิการเหล่านี้จะต้องเลือกกรรมการหกคนสุดท้ายจากจำนวนผู้สมัครที่เหลืออยู่

บทวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์กฎหมาย **ต่อ**

เกณฑ์สำคัญในรัฐธรรมนูญสำหรับการวาดแผนที่แบ่งเขต

ในการเขียนแผนที่แบ่งเขตขึ้นมาใหม่นั้น รัฐธรรมนูญแห่งรัฐระบุว่า คณะกรรมาธิการไม่อาจพิจาณาในด้านพรรคการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ลงสมัครแข่งขันทางการเมือง รัฐธรรมนูญกำหนดให้คณะกรรมาธิการแบ่งเขตตามกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (เรียงลำดับตามความสำคัญ):

1. เขตต้องมีประชากรจำนวนเท่ากันอย่างสมเหตุผล
2. ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิในการเลือกตั้งของรัฐบาลกลาง
3. เขตมีอาณาเขตติดต่อกัน
4. ให้แบ่งเขตเมือง เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล เขตเพื่อนบ้านในท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นให้น้อยที่สุด
5. เป็นเขตที่มีประชากรหนาแน่นอิงตามภูมิศาสตร์
6. เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจะต้องประกอบด้วยเขตสมาชิกสภานิติบัญญัติสองเขตรวมกันและติดต่อกัน

การลงประชามติ รัฐธรรมนูญอนุญาตให้ผู้ลงคะแนนเสียงแสดงความเห็นผ่านการลงประชามติเกี่ยวกับการแบ่งเขตในแผนที่ที่คณะกรรมการรับรอง เพื่อให้มีคุณสมบัติในการทำประชามติสำหรับการเลือกตั้ง ผู้เสนอจะต้องยื่นคำร้องโดยมีลายเซ็นในจำนวนที่กำหนดไว้ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงที่ขึ้นทะเบียน แผนที่ที่เสนอจะนำมาใช้ได้ หากได้รับการอนุมัติโดยเสียงข้างมากจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ หากการลงประชามติไม่ได้รับเสียงข้างมากจากผู้ลงคะแนนเสียงของรัฐ แผนที่นั้นจะนำไปใช้ไม่ได้ และศาลฎีการแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียจะต้องทำแผนที่ขึ้นมาใหม่

แผนที่แบ่งเขตการเลือกตั้งที่ผ่านการรับรอง เดือนสิงหาคม ปี 2011 คณะกรรมาธิการได้รับรองแผนที่แบ่งเขตสมาชิกวุฒิสภา เขตสมาชิกสภานิติบัญญัติ เขตคณะกรรมการเพื่อความเสมอภาค และเขตสมาชิกผู้แทนราษฎร ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2011 ผู้เสนอได้ยื่นลายเซ็นผู้สนับสนุนการลงประชามติในแผนที่ที่คณะกรรมการรับรอง ผู้เสนอได้ขอให้ศาลฎีกาตัดสินว่าจะนำแผนที่ฉบับใดมาใช้ในการเลือกตั้งรอบแรกในเดือนมิถุนายน และการเลือกตั้งทั่วไปในเดือนพฤศจิกายน ถ้าการลงประชามติได้ผ่านเกณฑ์สำหรับการเลือกตั้ง ศาลเห็นว่าแผนที่แบ่งเขตการเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมาธิการรับรองนั้น "เป็นไปตามกฎเกณฑ์แห่งรัฐธรรมนูญของรัฐแคลิฟอร์เนีย" ศาลจึงมีคำสั่งให้ใช้แผนที่ดังกล่าวในการเลือกตั้งขั้นต้นในเดือนมิถุนายนปี 2012 และการเลือกตั้งทั่วไปเดือนพฤศจิกายนปี 2012

ข้อเสนอ

การทำประชามตินี้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ลงคะแนนเสียงเพื่อยอมรับ หรือปฏิเสธการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่รับรองโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง (การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ คณะกรรมการเพื่อความเสมอภาค และสภาผู้แทนราษฎรโดยคณะกรรมาธิการนั้น *ไม่*อยู่ภายใต้บังคับแห่งการทำประชามติ) สำเนาแผนที่การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอยู่ด้านหลังคู่มือผู้มีสิทธิเลือกตั้งฉบับนี้ การลงคะแนนเสียง "รับ" เป็นยอมรับการแบ่งเขตเลือกตั้งเหล่านี้ การปฏิเสธว่า "ไม่รับ" จะเป็นการไม่ยอมรับการแบ่งเขต

หากประชาชนลงคะแนนเสียง "รับ" จะมีการนำแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมาธิการรับรองไปใช้ จนกว่าคณะกรรมาธิการจะแบ่งเขตใหม่หลังการสำรวจประชากรโดยรัฐบาลกลางในปี 2020

หากประชาชนลงคะแนนเสียง "ไม่รับ" ศาลฎีกาแคลิฟอร์เนียจะแต่งตั้ง "ผู้ทรงคุณวุฒิ" เพื่อกำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ตามกฎเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ (ในอดีตที่ผ่ามา ศาลได้แต่งตั้งผู้พิพากษาให้ทำหน้าที่นี้) ศาลจะอนุมัติแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ จะมีการใช้การแบ่งเขตใหม่ในการเลือกตั้งในอนาคตจนกว่าคณะกรรมาธิการจะแบ่งเขตใหม่เมื่อมีการสำรวจประชากรโดยรัฐบาลกลางในปี 2020

ผลกระทบทางงบประมาณ

หากประชาชนลงคะแนนเสียง "รับ" และอนุมัติแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่รับรองโดยคณะกรรมาธิการ จะไม่มีผลกระทบต่อรัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่น

หากประชาชน "ไม่รับ" และปฏิเสธแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่รับรองโดยคณะกรรมาธิการ ศาลฎีกาแคลิฟอร์เนียจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ ซึ่งจะทำให้รัฐสูญเสียงบประมาณครั้งเดียวประมาณ **$500,000** นอกจากนี้ เทศมณฑลต่างๆ จะมีค่าใช้จ่ายครั้งเดียวประมาณ **$500,000** ทั่วทั้งรัฐ เพื่อจัดทำแผนที่ขึ้นมาใหม่ และสื่อวัสดุการเลือกตั้งที่เกี่ยวข้องสำหรับเขตปกครองต่างๆ

สำหรับเนื้อหาข้อเสนอที่ 40 ดูหน้า 130

ข้อเสนอที่ 40 การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ

★ การสนับสนุนข้อเสนอที่ 40 ★

การลงคะแนนเสียง รับ ข้อ 40 เป็นการสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งที่ผ่านการรับรองของประชาชน

การตอบ รับ ข้อเสนอที่ 40 หมายถึงการสนับสนุนให้ใช้แผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาฉบับปัจจุบันต่อไปซึ่งแผนที่นี้จัดทำโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้ง

การลงคะแนนเสียง ไม่รับ ข้อเสนอที่ 40 เป็นการเปิดโอกาสให้นักการเมืองยกเลิกการแบ่งเขตเลือกตั้งที่คณะกรรมาธิการอิสระได้แบ่งเขตไว้อย่างยุติธรรมแล้ว—ทำให้ประชาชนผู้เสียภาษีต้องสูญเสียงบเป็นแสนๆ ในการเขียนแผนที่ขึ้นมาใหม่

ข้อเสนอที่ 40 คือการตัดสินใจเลือกง่ายๆ ระหว่างคณะกรรมาธิการที่มาจากประชาชน กับ นักการเมืองที่เห็นแต่ประโยชน์ของตน

ในปี 2008 การลงคะแนนเสียงของชาวมลรัฐแคลิฟอร์เนียให้กับข้อเสนอที่ 11 มีผลให้คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งได้เป็นผู้วาดแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภานิติบัญญัติรัฐแคลิฟอร์เนีย ก่อนที่จะมีข้อเสนอที่ 11 นักการเมืองฝ่ายนิติบัญญัติรัฐได้เป็นผู้ร่างแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งที่ทำให้ตนเองได้เปรียบ ทำให้คนเหล่านี้ได้รับการเลือกตั้งอีก

ในขณะนี้ มีกลุ่มนักการเมืองในเมืองซาคราเมนโตกลุ่มย่อยไม่พอใจกับแผนที่การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งร่างโดยคณะกรรมาธิการอิสระ นักการเมืองกลุ่มนี้กำลังพยายามใช้การลงประชามตินี้เพื่อชิงพื้นที่ที่ตัวเองได้เปรียบกลับมา

นักการเมืองกลุ่มนี้ได้พ่ายแพ้ต่อคำตัดสินของศาล

เมื่อนักการเมืองเดิมๆ ได้พยายามฟ้องร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงแผนที่ดังกล่าว ศาลฎีกาได้ตัดสินอย่างเป็นธรรมซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของพวกนักการเมือง:

"... การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมาธิการนั้นได้ทำขึ้นอย่างถูกต้องตามกระบวนการรัฐธรรมนูญข้อที่ XXI ของรัฐแคลิฟอร์เนีย นอกจากนี้แล้ว แผนที่ดังกล่าวนี้ยังแสดงถึงความโปร่งใส ความไม่ลำเอียงในการแบ่งเขตอีกด้วย ซึ่งตรงกับบทบัญญัติของข้อที่ XXI" *Vandermost v. Bowen* (2012)

คุณสามารถอ่านคำวินิจฉัยของศาลทั้งหมดได้จาก: *www.courts.ca.gov/opinions/archive/S198387.PDF*

การตอบ รับ ข้อเสนอที่ 40 เป็นการสนับสนุนความต้องการของชาวแคลิฟอร์เนีย

ชาวแคลิฟอร์เนียได้ลงคะแนนเสียงสามครั้งในสี่ปีที่ผ่านมาเพื่อให้มีการเขียนแผนที่แบ่งเขตการเลือกตั้งโดยคณะกรรมาธิการอิสระ ไม่ใช่นักการเมือง:

- การตอบรับในข้อเสนอที่ 11 (ปี 2008) ได้มีผลให้คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งอิสระสามารถเขียนแผนที่แบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภารัฐ และสมาชิกสภานิติบัญญัติรัฐได้สำเร็จ
- การตอบรับในข้อเสนอที่ 20 (ปี 2010) ทำให้ยืดเวลาของข้อเสนอที่ 11 ที่ให้มีการปฏิรูปเขตเลือกตั้งของรัฐแคลิฟอร์เนีย
- การตอบ ไม่รับ ในข้อเสนอที่ 27 (ปี 2010) ได้ยับยั้งความพยายามของนักการเมืองที่จะปลดคณะกรรมาธิการอิสระออกและยับยั้งอำนาจในการดึงเขตเลือกตั้งที่ตนได้เปรียบกลับคืน

การตอบรับข้อเสนอที่ 40 ทำให้นักการเมืองต้องรับผิดชอบ

การผ่านร่างของข้อเสนอที่ 11 และ ข้อเสนอที่ 20 และความพ่ายแพ้ของข้อเสนอที่ 27 ได้มีผลให้การแบ่งเขตเลือกตั้งมีความยุติธรรม และไม่มีนักการเมืองซาคราแมนโตเข้ามาเกี่ยวข้อง!

เมื่อประชาชนได้ปฏิรูปการแบ่งเขตการเลือกตั้งแล้ว คณะกรรมาธิการอิสระนี้สามารถเขียนแผนที่การแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งฝ่ายนิติบัญญัติและสภาผู้แทนราษฎรของรัฐอย่างยุติธรรมได้เป็นครั้งแรกในรอบหลายสิบปี โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกตั้งปี 2012

การปฏิรูปการแบ่งเขตเลือกตั้งนี้ทำให้การวิ่งเต้นของนักการเมืองสิ้นสุด เพราะเป็นขั้นตอนที่โปร่งใสและไม่ปิดบังสาธารณชน และไม่มีสิ่งใดจะรับประกันได้ว่านักการเมืองจะได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอีก ในทางตรงกันข้าม พวกเขาต้องมีความรับผิดชอบ และห้นมาตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

"คณะกรรมาธิการได้ผลักดันให้นักการเมืองออกไปจากระบบและนำอำนาจของประชาชนกลับคืนมา" —John Kabateck, ผู้อำนวยการใหญ่ สหพันธ์ธุรกิจอิสระแห่งชาติ/แคลิฟอร์เนีย

ตอบรับข้อเสนอที่ 40 เพื่อยับยั้งการกระทำของนักการเมืองในการเปลี่ยนแปลงการปฏิรูปการเลือกตั้งของประชาชน

www.HoldPoliticiansAccountable.org

JENNIFER A. WAGGONER, ประธาน
สหพันธ์สตรีผู้ออกเสียงแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
DAVID PACHECO, ประธาน
AARP California
ALLAN ZAREMBERG, ประธาน
หอการค้าแห่งแคลิฟอร์เนีย

★ ข้อโต้แย้งการสนับสนุนข้อเสนอที่ 40 ★

ในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุนข้อเสนอที่ 40 เราได้ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงการแบ่งเขตเลือกสมาชิกวุฒิสภาสำหรับปี 2012 แต่เนื่องจากศาลฎีกาได้มีคำสั่งให้การแบ่งเขตคงไว้ตามเดิมในปี 2012 เราจึงยกเลิกการรณรงค์นี้และไม่แสวงหาการปฏิเสธข้อเสนอนี้อีกต่อไป

JULIE VANDERMOST, ผู้สนับสนุน
ข้อเสนอที่ 40

ข้อโต้แย้งที่พิมพ์ในหน้านี้เป็นความเห็นของผู้เขียนและไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานราชการ

ข้อเสนอที่ 40 การกำหนดเขตเลือกตั้งใหม่ สมาชิกวุฒิสภาประจำเขตการปกครองต่างๆ ของรัฐ การลงประชามติ

★ การคัดค้านข้อเสนอที่ 40 ★

ในฐานะผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการต่อข้อเสนอที่ 40 ความตั้งใจของเราคือการทำให้มั่นใจว่า เงื่อนไขสำหรับการเลือกตั้งจะหยุดยั้งไม่ให้มีการดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในปัจจุบันเกิดขึ้นในปี 2012 ศาลฎีกาได้ตรวจสอบกระบวนการ และได้ขัดขวางเพื่อให้ใช้การแบ่งเขตเลือกตั้งเดิมต่อไป คำตัดสินของศาลทำให้เราไม่ต้องรณรงค์ต่อไป และเราไม่ต้องแสวงหาเสียงคะแนนปฏิเสธอีกต่อไป

JULIE VANDERMOST, ผู้สนับสนุน
ข้อเสนอที่ 40

★ ข้อโต้แย้งการคัดค้านข้อเสนอที่ 40 ★

การตอบรับข้อเสนอที่ 40 ยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการปกป้องคณะกรรมาธิการที่มาจากประชาชน

ผู้ลงคะแนนเสียงยังคงจำเป็นต้องลงคะแนนเสียง รับ ข้อเสนอที่ 40 เพื่อให้การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งที่มาจากประชาชนเป็นไปดังเดิม—ถึงแม้ว่าผู้สนับสนุนเสียงนี้ได้ระบุไปแล้วข้างต้นว่าพวกเขาไม่ได้แสวงหาคะแนนเสียง "ปฏิเสธ" อีกต่อไป

เพราะถ้าเมื่อประชามติเป็นเอกฉันท์ ก็จะไม่สามารถแก้ไขได้—ถึงแม้ว่าผู้สนับสนุนได้หยุดใช้มาตรการนี้แล้วก็ตาม

ข้อเสนอที่ 40 เป็นการตัดสินใจเลือกง่ายๆ ระหว่างกระบวนที่ต้องเสียงบประมาณมหาศาล กับการปกป้องคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งที่มาจากประชาชน

การลงคะแนนเสียงรับข้อ 40:

- ปกป้องแผนที่แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของรัฐซึ่งเขียนขึ้นโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งที่มาจากประชาชน
- ช่วยรักษาเงินภาษีของประชาชนไว้ได้เป็นแสนๆ
- ทำให้นักการเมืองต้องรับผิดชอบ: การที่คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งอิสระเป็นผู้แบ่งเขตเลือกตั้งเอง ทำให้รับประกันได้ว่านักการเมืองจะไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอีก แต่นักการเมืองจะต้องรับผิดชอบและต้องตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน
- สนับสนุนความตั้งใจของผู้ลงคะแนนเสียง: ชาวมลรัฐแคลิฟอร์เนียได้ลงคะแนนเสียงไปแล้วสามครั้งในรอบสี่ปีที่ผ่านมาเพื่อให้คณะกรรมาธิการอิสระเป็นผู้เขียนแผนที่แบ่งเขตการเลือกตั้ง—ไม่ใช่นักการเมืองเป็นผู้เขียน

การลงคะแนนเสียง "ไม่รับ" ข้อเสนอที่ 40 จะล้มเลิกการแบ่งเขตเลือกตั้งที่คณะกรรมาธิการอิสระได้ทำไว้อย่างยุติธรรมแล้ว และเป็นการเปิดโอกาสให้นักการเมืองฉวยโอกาสในการแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อผลประโยชน์ตน

ตอบรับข้อเสนอที่ 40

โปรดมาร่วมมือกับพวกเราและตัวแทนฝ่ายภาครัฐ เอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ และกลุ่มปกป้องสิทธิพลเมืองในการตอบรับข้อเรียกร้องที่ 40.

www.HoldPoliticiansAccountable.org

KATHAY FENG, ผู้อำนวยการใหญ่
California Common Cause
JOHN KABATECK, ผู้อำนวยการใหญ่
สหพันธ์ธุรกิจอิสระแห่งชาติ/รัฐแคลิฟอร์เนีย
GARY TOEBBEN, ประธาน
หอการค้าแห่งเมืองลอสแองเจิลลิส

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

ประมวลกฎหมายการเลือกตั้งแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียมาตราที่ 9084 กำหนดว่า ข้อมูลของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาต้องมีอยู่ในเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการรัฐแคลิฟอร์เนีย เยี่ยมชมเว็บไซต์ *www.voterguide.sos.ca.gov* เพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติม

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางนิติบัญญัติและรัฐสภา

คู่มือการเลือกตั้งนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างกฎหมายต่างๆ ทั่วรัฐและผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา สภานิติบัญญัติ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับมลรัฐแต่ละตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับผู้ลงคะแนนเสียงในหนึ่งหรือเพียงสองสามเทศมณฑลเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ บางแถลงการณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งเหล่านั้นอาจอยู่ในคู่มือเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของท่าน

กฎหมายรัฐแคลิฟอร์เนียระบุวงเงินที่อนุญาตให้ใช้ในการหาเสียงของสภานิติบัญญัติของรัฐ (ที่ไม่ใช่สำนักงานของรัฐบาลกลาง เช่น สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา) ผู้สมัครรับเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติที่ใช้งบประมาณในการหาเสียงต่ำกว่าที่กำหนดจะได้รับสิทธิในการซื้อพื้นที่ว่างในคู่มือตัวอย่างบัตรเลือกตั้งประจำเทศมณฑลเพื่อลงคำแถลงการณ์ของตนได้ถึง 250 คำ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งวุฒิสมาชิกระดับรัฐที่สมัครใจใช้งบประมาณในการหาเสียงจำกัดจะใช้จ่ายได้ไม่เกิน $1,169,000 ในการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติที่สมัครใจใช้งบประมาณในการหาเสียงจำกัดจะใช้จ่ายได้ไม่เกิน $909,000 เหรียญสหรัฐในการเลือกตั้งทั่วไป

ท่านสามารถดูบัญชีรายชื่อผู้เข้าสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งในสภานิติบัญญัติที่ยอมรับเงื่อนไขในการใช้งบหาเสียงจำกัดของรัฐแคลิฟอร์เนียได้ที่ *www.sos.ca.gov/elections/elections_cand_stat.htm*

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนสามารถซื้อพื้นที่ในคู่มือบัตรตัวอย่างเลือกตั้งเพื่อเขียนคำแถลงการณ์ของตนได้ (ผู้สมัครตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคนเลือกที่จะไม่ซื้อพื้นที่เพื่อลงคำแถลงการณ์ของตน)

กฎของแคลิฟอร์เนียในการจำกัดวงเงินในการหาเสียงนี้ใช้ไม่ได้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อทำงานในสำนักงานรัฐบาลกลาง รวมถึงสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐทุกคนจึงมีทางเลือกในการซื้อพื้นที่เพื่อลงคำแถลงการณ์ของผู้สมัครในคู่มือการเลือกตั้งนี้ (ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐบางคนเลือกที่จะไม่ซื้อพื้นที่เพื่อลงคำแถลงการณ์ของผู้สมัคร)

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา มีดังต่อไปนี้:

- Dianne Feinstein
- Elizabeth Emken

ท่านสามารถดูรายชื่อของผู้สมัครทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อแล้วได้ที่ *www.sos.ca.gov/elections/elections_cand.htm*

คำแถลงการณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐ

สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐหนึ่งคน:

- **เป็นหนึ่งในสมาชิกวุฒิสภาสองคนที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐแคลิฟอร์เนียในการนำเสนอความต้องการของประชาชนในรัฐสภาสหรัฐฯ**
- **เสนอให้มีการออกกฎหมายใหม่และลงคะแนนเสียงให้การร่างกฎหมายผ่าน**
- **ลงมติรับรองผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลาง ศาลฎีกาของสหรัฐฯ และตำแหน่งสำคัญในระดับสูงในกองทัพและพลเรือน**

DIANNE FEINSTEIN
พรรคที่ชอบ:
พรรคเดโมแครต

1801 Avenue of the Stars, Suite 829
Los Angeles, CA 90067

(310) 203-1012
www.diannefeinstein2012.com

ประเทศชาติและมลรัฐของเราได้เผชิญกับปัญหาหลายครั้งหลายคราในช่วงแรกๆ ของการฟื้นตัว เศรษฐกิจของเรากำลังฟื้นจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่เลวร้ายที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์อเมริกา ประเทศได้เผชิญกับปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจและปัญหาด้านมั่นคงความปลอดภัยของชาติในทั่วโลก รัฐแคลิฟอร์เนียจำเป็นต้องมีผู้นำที่เก่งในวุฒิสภาของสหรัฐฯ ผู้ที่จะสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ สิ่งสำคัญสิ่งแรกที่ดิฉันจะทำคือการสร้างเสถียรภาพให้กับเศรษฐกิจของรัฐแคลิฟอร์เนียและของประเทศชาติ ดิฉันสนับสนุนร่างกฎหมายต่างๆ ที่สมเหตุผลที่จะสร้างความรุ่งเรืองให้กับเศรษฐกิจ เช่น การลดภาษีเงินเดือน การปล่อยเงินกู้เพื่อช่วยในการผ่อนชำระบ้าน และยกเลิกการเพิกถอนสิทธิการถ่ายถอนจำนอง แผนการสร้างงานซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก การช่วยเหลือครูและยกระดับเงินเดือนผู้ที่ทำงานเสียงต่อชีวิต และเงินลดหย่อนภาษีสำหรับนายจ้างที่ต้องการจ้างทหารผ่านศึกที่ตกงานและผู้ที่ไม่มีงานทำระยะยาว นอกจากนี้ ดิฉันยังมีความตั้งใจที่จะปกป้องโครงการประกันสังคมต่างๆ และโครงการเมดิแคร์ ซึ่งเป็นโครงการที่จำเป็นมากสำหรับผู้สูงอายุ ดิฉันเป็นประธานของคณะกรรมการซีเนทอินเทลลิเจนซ์ (Senate Intelligence Committee) อยู่ในขณะนี้ ซึ่งตอนนี้เรากำลังรณรงค์ในเรื่องการไม่แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ซึ่งมีผลทำให้การปกป้องประเทศของเรามีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้การทำงานของผู้ก่อการร้ายติดขัด และเราได้จัดตั้งหน่วยควบคุมวิกฤต 16 หน่วยที่เป็นขององค์การอินเทลลิเจนซ์คอมมิวนีตี้ (Intelligence Community) ในฐานะที่ดิฉันเป็นสมาชิกคนหนึ่งในขบวนพิจารณาคดีความศาลยุติธรรม ดิฉันจึงมีความรอบคอบในการปกป้องสิทธิของประชาชนทุกคน นอกจากนี้ดิฉันยังมุ่งมั่นในการปกป้องสิทธิสตรีที่ไม่ยอมอ่อนข้อในกรณีที่สตรีถูกทำร้าย ดิฉันสมัครเข้าเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐเพราะดิฉันเชื่อว่า ดิฉันเป็นผู้มีความสามารถ มีประสบการณ์ และมีความจริงจังที่จะเปลี่ยนแปลงรัฐแคลิฟอร์เนีย ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนดิฉันค่ะ

ELIZABETH EMKEN
พรรคที่ชอบ:
พรรครีพับลิกัน

P.O. Box 81
Danville, CA 94526

(925) 395-4475
info@emken2012.com
www.emken2012.com

เราจะเปลี่ยนวอชิงตันไม่ได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงคนบางคน *ใน* วอชิงตัน การเห็นการถกเถียงกันในรัฐสภาทุกวันทำร้ายจิตใจชาวแคลิฟอร์เนีย จำนวนคนว่างงานในรัฐของเรามากกว่าอัตราการว่างงานโดยเฉลี่ยของประเทศ การสร้างงานเป็นไปอย่างเชื่องช้า ทำให้ลูกจ้างชั้นแรงงานทั้งหญิงและชายเป็นผู้ด้อยโอกาส ในการจัดอันดับ 10 เมืองในอเมริกาที่มีคนว่างงานมากที่สุดในประเทศ 9 เมืองอยู่ในรัฐของเรา แคลิฟอร์เนียมีสมาชิกวุฒิสภาแบบเดิมๆ มาเกือบยี่สิบปีแล้ว และเรายังประสบปัญหาที่มากขึ้นตลอดมา วุฒิสภาไร้ความสามารถในการร่างกฎหมายที่สำคัญๆ ธุรกิจย่อยซึ่งเป็นแหล่งสร้างงานให้กับประชาชนกลับถูกรุกรานจากภาษีที่สูงและจากกฎระเบียบที่สร้างความทุกข์ให้กับประชาชน เกษตรกรในเซ็นทรัลแวลลีของเราขาดน้ำ บริษัทที่ใช้เทคโนโลยีสูงของเราจำเป็นต้องมีการจัดระบบภาษีใหม่เพื่อประชาชนจะได้มีงานทำ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและความมั่นคงของชาติถูกคุกคาม สถานภาพปัจจุบันล้มเหลว เราต้องหาผู้นำคนใหม่ ต้องสร้างสรรค์ความคิดใหม่ และต้องเริ่มต้นใหม่ในวุฒิสภา ดิฉันเป็นแม่บ้านที่ดูแลลูกสามคน ดิฉันเองเป็นห่วงอนาคตของลูก ดิฉันมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้การทำงานของวอชิงตันมีประสิทธิภาพโดยการจัดระบบการสร้างงานให้ง่ายขึ้นในรัฐแคลิฟอร์เนีย แทนที่จะไปสร้างงานในต่างประเทศ และดิฉันจะทำให้ท่านและครอบครัวสามารถเลือกระดับการศึกษาและระบบการรักษาพยาบาลที่เหมาะกับท่าน และช่วยเหลือประชาชนที่ขาดแคลน ดิฉันขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่เป็นสนับสนุนดิฉันค่ะ ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่*www.Emken2012.com*

ลำดับของคำแถลงการณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งของแต่ละคนนั้นกำหนดจากการจับสลากตัวอักษรแบบสุ่ม
แถลงการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในหน้านี้ถูกส่งมาจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง และยังไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องทางอักษร
ผู้สมัครได้ส่งคำแถลงการณ์มาเองและได้ออกค่าใช้จ่ายในการพิมพ์เองโดยสมัครใจ

ข้อเสนอที่ 30

30

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้เพิ่มมาตราต่างๆ ในประมวลกฎหมายการประกันภัย โดยที่บทบัญญัติใหม่ที่เสนอเข้ามาเพิ่มเติมจะได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์*ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเติมเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติคุ้มครองโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น 2012 (THE SCHOOLS AND LOCAL PUBLIC SAFETY PROTECTION ACT OF 2012)

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย

ร่างกฎหมายนี้จะเรียก หรืออ้างอิงว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น 2012"

มาตรา 2 ข้อสรุป

(a) ช่วงเพียงสี่ปีที่ผ่านมา รัฐแคลิฟอร์เนียได้ตัดงบประมาณไปแล้วกว่า $56 พันล้านสำหรับการศึกษา ตำรวจและการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข และบริการรัฐและท้องถิ่นที่จำเป็นอื่นๆ การตัดงบประมาณนี้ทำให้เกิดการเลิกจ้างครู เพิ่มขนาดชั้นเรียนในโรงเรียน เพิ่มค่าธรรมเนียมการเรียนในวิทยาลัย ลดความคุ้มครองการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน เพิ่มเวลาในการทำงานของเจ้าหน้าที่ดับเพลิง ทำให้เกิดอันตรายรุนแรงขึ้นจากความแออัดในเรือนจำ และลดการควบคุมดูแลผู้พ้นโทษก่อนกำหนดอย่างชัดเจน

(b) การตัดงบประมาณเหล่านี้ในบริการที่จำเป็นสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้สูงอายุ ครอบครัวชนชั้นกลางวัยทำงาน เยาวชน นักศึกษาวิทยาลัย และธุรกิจเล็กๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียมากที่สุด เราไม่อาจยอมให้มีการตัดงบประมาณในการศึกษาและบริการอื่นๆ ที่จำเป็นอีกต่อไป

(c) หลังจากหลายปีที่มีการตัดงบประมาณและการเผชิญสถานการณ์ที่ลำบาก รัฐจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมระบบการจัดเก็บภาษีใหม่เป็นการลงทุนสำหรับอนาคตของรัฐที่จะทำให้รัฐแคลิฟอร์เนียกลับสู่หนทางแห่งความเจริญและความสำเร็จ

(d) พระราชบัญญัติคุ้มครองโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น 2012 จะทำให้ระบบการจัดเก็บภาษีของรัฐแคลิฟอร์เนียมีความเป็นธรรมมากขึ้น ครอบครัวคนทำงานต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดในขณะที่เหล่าคนที่ร่ำรวยที่สุดในหมู่พวกเราเพลิดเพลินกับสถิติรายได้ที่งอกเงย สมควรที่เราจะได้ขอให้คนรวยเหล่านั้นจ่ายภาษีที่เป็นธรรม

(e) พระราชบัญญัติคุ้มครองโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น 2012 จะทำให้การจัดเก็บภาษีรายได้จากผู้ที่มีรายได้สูงสุดเพิ่มขึ้น — จากผู้ที่มีความสามารถในการจ่ายมากที่สุด และยังจะช่วยกู้คืนชั่วคราวสำหรับภาษีขายบางส่วนของปีที่ผ่านมาในช่วงที่อัตราภาษีขายทั้งหมดต่ำลงกว่าที่เคยในช่วงต้นปี 2011

(f) การจัดเก็บภาษีใหม่ตามร่างกฎหมายนี้เป็นมาตรการชั่วคราวภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย การขึ้นภาษีขาย 1/4 เซนต์หมดอายุในสิ้นปี และการขึ้นภาษีรายได้สำหรับผู้เสียภาษีที่ร่ำรวยที่สุดหมดอายุในเจ็ดปี

(g) รายได้จากการจัดเก็บภาษีใหม่ได้รับการรับรองโดยรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียว่า จะใช้โดยตรงเพื่อโรงเรียนรัฐบาลท้องถิ่นและวิทยาลัยชุมชน เมืองและเทศมณฑลต่างๆ ได้รับการรับรองว่าจะได้รับกองทุนต่อเนื่องสำหรับโครงการเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ เช่น การบริการคุ้มครองรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนท้องถิ่นและการพิทักษ์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กองทุนรัฐจะช่วยให้เกิดดุลงบประมาณและป้องกันความเสียหายร้ายแรงจากการตัดงบประมาณสำหรับบริการต่างๆ ที่ให้แก่ผู้สูงอายุ ครอบครัวยทำงาน และธุรกิจเล็กๆ ทุกคนจะได้รับประโยชน์

(h) เพื่อให้มั่นใจว่ากองทุนเหล่านี้ใช้เพื่อประโยชน์ตามเจตนารมณ์ของผู้ออกเสียงลงคะแนน กองทุนนี้จึงอยู่ในบัญชีพิเศษที่สภานิติบัญญัติแตะต้องไม่ได้ รายได้จัดเก็บใหม่เหล่านี้จะไม่สามารถนำไปใช้สำหรับหน่วยงานรัฐใดๆ หรือค่าใช้จ่ายบริหารใดๆ ได้

(i) กองทุนนี้จะได้รับการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระทุกปีเพื่อให้มั่นใจว่าจะใช้ไปเพื่อการศึกษาและความปลอดภัยสาธารณะเท่านั้น เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกเข้ามาจะถูกดำเนินคดีทางอาญาและได้รับโทษทางอาญาหากใช้กองทุนนี้ผิดวัตถุประสงค์

มาตรา 3 จุดมุ่งหมายและเจตจำนง

(a) จุดมุ่งหมายสำคัญของร่างกฎหมายนี้คือการคุ้มครองโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่นโดยการขอให้คนร่ำรวยจ่ายภาษีที่เป็นธรรม ร่างกฎหมายนี้จะดึงกองทุนเพื่อการนี้ออกจากการควบคุมของรัฐและจัดเข้าอยู่ในบัญชีพิเศษเฉพาะสำหรับโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ

(b) ร่างกฎหมายนี้สร้างบนแผนงบประมาณรัฐที่ครอบคลุมกว่าซึ่งทำให้เกิดรายได้หลายพันล้านดอลลาร์จากการตัดงบประมาณถาวรในค่าใช้จ่ายรัฐ

(c) ร่างกฎหมายนี้รับรองความต่อเนื่องและไว้วางใจได้ในการสนับสนุนทุนแก่โรงเรียน วิทยาลัยชุมชน และความปลอดภัยสาธารณะและช่วยสร้างดุลให้กับงบประมาณ รวมทั้งป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อไปจากการตัดงบประมาณสำหรับบริการต่างๆ ที่ให้แก่ผู้สูงอายุ ครอบครัวยทำงาน และธุรกิจเล็กๆ

(d) ร่างกฎหมายนี้ให้ความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญต่อความเปลี่ยนแปลงของโครงการเพื่อความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่น จากการควบคุมโดยรัฐมาเป็นการควบคุมโดยท้องถิ่น และการเปลี่ยนจากรายได้รัฐสู่การปกครองท้องถิ่นเพื่อการจ่ายสำหรับโครงการเหล่านั้น ร่างกฎหมายนี้รับรองว่าโรงเรียนจะไม่ได้รับความเสียหายจากการจัดสรรนี้หากแต่จะได้รับเงินสนับสนุนมากกว่าที่จะได้หากไม่มีการเปลี่ยนแปลง

(e) ร่างกฎหมายนี้รับรองว่ารายได้การจัดเก็บใหม่ที่เสนอนี้จะส่งตรงให้แก่โรงเรียนรัฐบาลเพื่อค่าใช้จ่ายต่างๆ สำหรับชั้นเรียน มิใช่เพื่อค่าใช้จ่ายในการบริหาร กองทุนเพื่อการศึกษาจะไม่ถูกระงับหรือยับยั้งไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับงบประมาณรัฐ

(f) รายได้ทั้งหมดจากร่างกฎหมายนี้จะถูกตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบบัญชีท้องถิ่นทุกปี และโดยผู้ควบคุมการเงินอิสระเพื่อให้มั่นใจว่าจะถูกใช้เพื่อโรงเรียนและความปลอดภัยสาธารณะท้องถิ่นเท่านั้น

มาตรา 4 เพิ่มมาตรา 36 ในข้อ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ดังนี้:

มาตรา 36 (a) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "การให้บริการความปลอดภัยสาธารณะ" ประกอบด้วยข้อต่อไปนี้:

(A) การจ้างและการฝึกเจ้าหน้าที่ฝ่ายความปลอดภัยสาธารณะ รวมทั้งเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ทนายความสำหรับกระบวนการทางอาญา และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล

(B) จัดการดูแลเรือนจำท้องถิ่น และจัดหาที่พัก การรักษา ความช่วยเหลือ และการควบคุมดูแล แก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่

(C) ขัดขวางการละเมิดต่อเด็ก การทอดทิ้งเด็ก หรือการหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้องจากเด็ก; ให้บริการและความช่วยเหลือแก่เด็กหรือเยาวชนที่ถูกละเมิด ที่ถูกทอดทิ้ง หรือที่ถูกเอาเปรียบ หรือเด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกละเมิด ถูกทอดทิ้ง หรือถูกเอาเปรียบ และครอบครัวของเด็กเหล่านั้น; จัดหาบริการรับอุปการะเด็ก; และจัดหาความคุ้มครองแก่ผู้ใหญ่

(D) จัดให้มีบริการด้านสุขภาพจิตแก่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพื่อลดปัญหาความล้มเหลวในโรงเรียน การทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น สภาพไร้ที่อยู่อาศัย และการถูกคุมขังหรือการถูกควบคุมในสถานบำบัดที่สามารถป้องกันได้

(E) การป้องกัน การบำบัด และการจัดให้มีบริการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ติดยา

(2) "กฎหมายการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011" (2011 Realignment Legislation) หมายถึง กฎหมายที่ออก ณ วันที่ หรือก่อนวันที่ 30 กันยายน 2012 เพื่อปฏิบัติตามแผนงบประมาณรัฐ ซึ่งมีชื่อว่า การปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 (2011 Realignment) และจัดขึ้นเพื่อ

การมอบหมายความรับผิดชอบบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะแก่หน่วยงานท้องถิ่น รวมถึงความรับผิดชอบในการรายงานที่เกี่ยวข้อง การบัญญัติกฎหมายนี้จะช่วยให้หน่วยงานท้องถิ่นมีความยืดหยุ่นและอำนาจควบคุมสูงสุดต่อการออกแบบ การบริหารจัดการ และการให้บริการความปลอดภัยสาธารณะโดยสอดคล้องกับกฎหมายรัฐบาลกลางและข้อกำหนดด้านการสนับสนุนทุน ตามที่กำหนดโดยสภานิติบัญญัติ อย่างไรก็ตาม กฎหมายการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 จะไม่นับรวมโครงการใหม่ๆ ที่ได้มอบหมายแก่หน่วยงานท้องถิ่นภายหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 ยกเว้นโครงการการตรวจคัดกรองตามระยะเวลา การตรวจวินิจฉัยและรักษา (EPSDT) และการให้บริการสุขภาพจิต

(b) (1) ยกเว้นที่กำหนดไว้ในหมวดย่อย (d) เริ่มต้นในปีงบประมาณ 2011–12 และต่อไปจากนั้น จำนวนต่อไปนี้จะสะสมไว้ในกองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 ซึ่งตั้งไว้โดยมาตรา 30025 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนี้:

(A) รายได้ทั้งหมดหลังหักเงินชำระคืนซึ่งได้มาจากการจัดเก็บภาษีตามมาตรา 6051.15 และ 6201.15 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ตามมาตราดังกล่าวที่ ประกาศวันที่ 1 กรกฎาคม 2011

(B) รายได้ทั้งหมดหลังหักเงินชำระคืนที่ได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับยานพาหนะ ตามมาตรา 11005 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ตามมาตราดังกล่าวที่ประกาศวันที่ 1 กรกฎาคม 2011

(2) ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 กรกฎาคม 2011 รายได้ที่สะสมไว้ตามวรรค (1) จะไม่ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไป หรือ ดำเนินการทางภาษีตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 ของข้อ XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(c) (1) กองทุนที่สะสมในกองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 จะถูกจัดสรรต่อเนื่องโดยเฉพาะเพื่อจัดให้แก่ บริการเพื่อความปลอดภัยสาธารณะโดยหน่วยงานท้องถิ่น ในระหว่างอยู่ในการดำเนินการเต็มรูปแบบสำหรับกฎหมายการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 อาจมีการนำกองทุนไปใช้เพื่อชำระคืนค่าใช้จ่ายโครงการรัฐที่เกิดขึ้นในการให้บริการความปลอดภัยสาธารณะในนามของหน่วยงานท้องถิ่น วิธีการในการแบ่งสรรทุนควรจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011

(2) เหรัญญิกเทศมณฑล เหรัญญิกเมืองและเทศมณฑล หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เหมาะสม จะสร้างกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 (County Local Revenue Fund 2011) ในงานคลังของเทศมณฑลหรือเมืองและเทศมณฑล เงินในกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 จะใช้ได้เฉพาะเพื่อการสนับสนุนการให้บริการความปลอดภัยสาธารณะโดยหน่วยงานท้องถิ่นตามที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011

(3) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 6 ของข้อ XIII B หรือบทบัญญัติอื่นๆ ตามรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับของโครงการใหม่ หรือบริการในระดับที่สูงกว่าของหน่วยงานท้องถิ่นที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 หรือโดยระเบียบ หรือคำสั่งผู้บริหาร หรือคำสั่งฝ่ายบริหาร ที่ออกเพื่อการนำกฎหมายนั้นไปปฏิบัติ จะไม่สร้างข้อบังคับที่กำหนดให้รัฐให้เงินช่วยเหลือจากกองทุนภายใต้จุดประสงค์ของของมาตรานั้น ข้อกำหนดใดๆ ที่หน่วยงานท้องถิ่นปฏิบัติตามบทที่ 9 (เริ่มต้นที่มาตรา 54950) ของส่วนที่ 1 หมวดที่ 2 ของกฎหมายข้อที่ 5 ว่าด้วยประมวลกฎหมายรัฐบาล ในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบในการให้บริการความปลอดภัยสาธารณะ หรือเรื่องอื่นๆ จะไม่ถือเป็นข้อบังคับที่จะต้องชำระคืนภายใต้ มาตรา 6 ของข้อ XIII B

(4) (A) กฎหมายที่ประกาศใช้หลังวันที่ 30 กันยายน 2012 ซึ่งมีผลบังคับโดยรวมต่อการเพิ่มค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วโดยหน่วยงานท้องถิ่นสำหรับโครงการหรือระดับการบริการที่บังคับตาม กฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 จะใช้กับหน่วยงานท้องถิ่นเฉพาะในกรณีที่รัฐจัดเตรียมเงินทุนประจำปี ให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น หน่วยงานท้องถิ่นไม่มีข้อผูกมัดที่จะจัดโครงการหรือระดับการให้บริการตามกฎหมายตามวรรคย่อยนี้ หากระดับการให้บริการนั้นอยู่นอกเหนือกองทุนที่ได้รับ

(B) กฎระเบียบต่างๆ คำสั่งผู้บริหาร หรือ คำสั่งฝ่ายบริหารต่างๆ ที่ดำเนินการหลังวันที่ 9 ตุลาคม 2011 ซึ่งไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 และซึ่งมีผลกระทบโดยรวมต่อการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายที่รับภาระไปแล้วโดยหน่วยงานท้องถิ่นสำหรับโครงการหรือระดับการให้บริการที่บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 จะใช้กับหน่วยงานท้องถิ่นก็ต่อเมื่อในกรณีที่รัฐจัดหาทุนประจำปี ให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น หน่วยงานท้องถิ่นไม่มีข้อผูกมัดที่จะจัดโครงการหรือระดับการให้บริการตามข้อบังคับใหม่ๆ คำสั่งผู้บริหาร หรือคำสั่งฝ่ายบริหารต่างๆ ดังที่อธิบายไว้ในวรรคย่อยนี้ หากระดับการให้บริการนั้นอยู่นอกเหนือกองทุนที่ได้รับ

(C) โครงการใหม่ใด หรือ ระดับการให้บริการที่สูงขึ้นโดยหน่วยงานท้องถิ่น ดังระบุในวรรคย่อย (A) และ (B) ซึ่งอยู่สูงกว่าระดับที่ได้รับทุนสนับสนุน จะไม่เรียกร้องเงินช่วยเหลือจากรัฐ และไม่เป็นไปตามมาตรา 6 ของข้อ XIII B โดยวรรคนี้จะไม่ใช้กับกฎหมายปัจจุบันที่ได้รับการยกเว้นจากเงินช่วยเหลือภายใต้วรรค (2) ของข้อย่อย (a) ของมาตรา 6 ของข้อที่ XIII B ซึ่งอ้างถึงวรรคดังกล่าวเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2011

(D) รัฐจะไม่นำเสนอต่อรัฐบาลกลางแผนการใด หรือการสละสิทธิ์ใด หรือการแก้ไขใดต่อแผนการหรือการสละสิทธิ์ ที่มีผลโดยรวมต่อการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายที่รับภาระโดยหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อโครงการหรือระดับการให้บริการที่บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 เว้นเสียแต่ว่าแผนงาน การสละสิทธิ์ หรือการแก้ไขนั้น กำหนดโดยรัฐบาลกลาง หรือรัฐจัดหาเงินทุนประจำปี ให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

(E) จะไม่มีการขอให้รัฐจัดหาเงินทุนช่วยเหลือให้ในการดำเนินการตามวรรคนี้ สำหรับข้อบังคับที่กำหนดโดยรัฐตามที่ร้องขอโดย หน่วยงานท้องถิ่นหรือเพื่อปฏิบัติตามรัฐบัญญัติ เงินทุนสนับสนุนจากรัฐที่ร้องขอตามวรรคนี้จะมาจากแหล่งอื่นที่มิใช่ที่ระบุไว้ในข้อย่อย (b) และ (d), ภาษีโรงเรือนและที่ดินที่ประเมินตามมูลค่าหรือราคา หรือบัญชีย่อยการบริการสังคมของบัญชีภาษีขายของกองทุนรายได้ท้องถิ่น

(5) (A) สำหรับโครงการที่ระบุในวรรคย่อย (C) และ (E) และวรรค (1) ของข้อย่อย (a) และที่รวมอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 หากมีการเปลี่ยนแปลงตามมาในกฎหมายหรือกฎระเบียบของรัฐบาลกลางซึ่งปรับเปลี่ยนเงื่อนไขภายใต้กองทุนที่เหมาะสมของรัฐบาลกลางตามที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 ซึ่งได้รับการจัดหามา และมีผลกระทบโดยรวมต่อการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายที่รับภาระไปแล้วโดยหน่วยงานท้องถิ่น รัฐจะจัดหาทุนที่ไม่ใช่ของรัฐบาลกลางให้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายดังกล่าวในแต่ละปี ตามที่รัฐจะกำหนด

(B) เมื่อรัฐเป็นคู่ความของการฟ้องร้องใดที่คดีมาสู่ศาลรัฐบาลกลาง หรือการพิจารณาคดีทางปกครอง ซึ่งเกี่ยวพันถึงโครงการหนึ่งหรือมากกว่าโครงการดังระบุในวรรคย่อย (C) ถึง (E) และวรรค (1) ของข้อย่อย (a) และรวมอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 อีกทั้งมีข้อตกลง หรือคำสั่งศาล หรือคำสั่งฝ่ายปกครอง กำหนดให้ค่าใช้จ่ายอยู่ในรูปของโทษทางการเงิน หรือ มีผลกระทบโดยรวมต่อการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายที่รับภาระไปแล้วโดยหน่วยงานท้องถิ่นซึ่งบังคับโดยกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 รัฐจะต้องจัดหาทุนที่ไม่ใช่ของรัฐบาลกลางให้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายดังกล่าวในแต่ละปีตามที่รัฐจะกำหนด รัฐไม่ต้องชำระเงินถ้าหากรัฐเห็นว่าการตกลงหรือคำสั่ง

ดังกล่าว เกี่ยวข้องกับหน่วยงานท้องถิ่นหนึ่งรายหรือมากกว่าที่ ล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ล้มเหลวในการปฏิบัติตาม ข้อผูกพันตามกฎหมายด้วยความสุจริตใจ หรือปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความประมาทเลินเล่อ หรือสะเพร่า

(C) กองทุนที่รัฐจัดหาให้ ในวรรคนี้จะมาจากแหล่งเงินทุน อื่นนอกเหนือไปจากที่ระบุในข้อย่อย (b) และ (d), ภาษีโรง เรือนและที่ดินที่ประเมินตามมูลค่าหรือราคา หรือบัญชีย่อยการ บริการสังคมของบัญชีภาษีขายของกองทุนรายได้ท้องถิ่น

(6) ถ้าหากรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ รับผิดชอบหรือปฏิบัติตามภาระผูกพันภายใต้มาตรานี้หรือภายใต้ กฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 คู่กรณีอาจ แสวงหาคำสั่งเยียวยาจากศาล การดำเนินการทางศาลนี้จะได้รับ สิทธิ์ก่อนเรื่องที่เกี่ยวกับคดีแพ่งอื่นๆ

(7) เงินทุนที่สะสมไว้ในกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 จะถูกนำไปใช้ ในรูปแบบที่มีลักษณะเพื่อรักษาสิทธิ์ในการรับเงิน อุดหนุนจากรัฐบาลกลางและเพื่อให้มั่นใจถึงการดำเนินการของรัฐ ตามมาตรฐานของรัฐบาลกลางในการกำกับดูแลการให้บริการความ ปลอดภัยสาธารณะของรัฐ

(8) เงินทุนที่สะสมไว้ในกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 จะไม่ถูกใช้ โดยหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อทดแทนกองทุนอื่นสำหรับ การบริการความปลอดภัยสาธารณะ

(d) หากการจัดเก็บภาษีตามข้อย่อย (b) ลดลง หรือหยุดการ ดำเนินการ รัฐจะจัดหาเงินประจำปีให้แก่กองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 ในจำนวนที่เท่ากับหรือมากกว่าจำนวนรวมที่จะได้รับจาก การจัดเก็บภาษีตามข้อย่อย(b) วิธีการในการกำหนดจำนวนได้ อธิบายไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบประมาณใหม่ 2011 และรัฐจะต้องจัดหาเงินจำนวนนั้นให้ตราบเท่าที่หน่วย งานท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามความรับผิดชอบในการให้บริการ ความปลอดภัยสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการปรับรูปแบบงบ ประมาณใหม่ 2011 หากรัฐมิได้จัดสรรเงินประจำปีดังกล่าว ผู้ ตรวจสอบการเงินจะโอนเงินจำนวนดังกล่าวจากกองทุนทั่วไปที่ ตั้งไว้ในบัญชีตามสัดส่วนประจำเดือนให้แก่กองทุนรายได้ท้อง ถิ่น 2011 จากนั้นผู้ตรวจสอบทางการเงินจะจ่ายเงินให้แก่หน่วย งานท้องถิ่นในรูปแบบที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการปรับรูป แบบงบประมาณใหม่ 2011 ข้อผูกพันรัฐภายใต้ข้อย่อยนี้จะมีสิทธิ เรียกร้องจากกองทุนทั่วไปต่ำกว่าสิทธิลำดับแรกสำหรับเงินที่กัน สำรองไว้ภายใต้มาตรา 8 ของข้อ XVI และสิทธิ์ลำดับที่สองที่ จะชำระหนี้และหนี้สินที่ผู้ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติตามมาตรา 1 ของข้อ XVI

(e) (1) เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการศึกษาของรัฐจะไม่ต้องรับความ เสียหายในกระบวนการการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นต่อการให้ บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ จึงได้มีการสร้างบัญชีความ คุ้มครองการศึกษาในกองทุนทั่วไปเพื่อใช้รับและชำระเงินราย ได้ที่มาจากการเพิ่มการจัดเก็บภาษีตามมาตรานี้ ดังระบุในหมวด ย่อย (f)

(2) (A) ก่อนวันที่ 30 มิถุนายน 2013 และก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ของแต่ละปีเริ่มจากปี 2014 ถึง 2018 ผู้อำนวยการการคลังจะ ประเมินจำนวนทั้งหมดของรายได้ที่เพิ่มขึ้น ที่หักเงินชำระคืน ซึ่ง ได้จากการเพิ่มการจัดเก็บภาษีตามข้อย่อย (f) ซึ่งจะมีไว้สำหรับ โอนเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาในระหว่างปีงบประมาณถัดไป ผู้ อำนวยการการคลังจะทำการประเมินลักษณะเดียวกันภายในวันที่ 10 มกราคม 2013 สำหรับรายได้ที่เพิ่มขึ้นหลังหักเงินชำระคืนที่จะ ได้รับภายในสิ้นปีงบประมาณ 2012–13

(B) ระหว่างช่วง 10 วันสุดท้ายของไตรมาสของแต่ละสามไตร มาศแรกของแต่ละปีงบประมาณเริ่มจากปี 2013-14 ถึง 2018-19 ผู้ควบคุมการเงินจะโอนเงินเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษา จำนวน 1 ใน 4 ของจำนวนรวมที่ประเมินตามวรรคย่อย (A) ของปีงบประมาณนั้น เว้นเสียแต่ว่าจะมีการปรับจำนวนตามวรรค ย่อย (D)

(C) ในแต่ละปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2012-13 ถึง 2020-21 ผู้ อำนวยการการคลังจะคำนวนการปรับแก้บัญชีคุ้มครองการศึกษา ตามที่กำหนดในวรรคย่อย (D) โดยการเพิ่มจำนวนดังต่อไปนี้ตามที่ เกี่ยวข้อง:

(i) ในช่วงสามเดือนสุดท้ายของแต่ละปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2012-13 ถึง 2018-19 ผู้อำนวยการการคลังจะคำนวนเงินประเมิน สำหรับแต่ละปีงบประมาณใหม่ตามวรรคย่อย (A) และจะหักออก จากที่ประเมินใหม่นี้ด้วยยอดที่โอนเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษา สำหรับปีงบประมาณก่อนหน้านี้

(ii) ในเดือนมิถุนายน 2015 และในทุกเดือนมิถุนายน ปี 2016 ถึง 2021 ผู้อำนวยการการคลังจะกำหนดตัวเลขสุดท้ายของราย ได้ที่เพิ่มขึ้นหลังหักเงินชำระคืนซึ่งได้จากการเพิ่มการจัดเก็บภาษี ในอัตราในข้อย่อย (f) สำหรับสิ้นปีงบประมาณสองปีก่อนหน้า จำนวนเงินประเมินปรับปรุงล่าสุดที่คำนวนในอนุมาตรา (i) สำหรับ สิ้นปีงบประมาณสองปีก่อนหน้านี้จะถูกหักออกจากจำนวนตามการ กำหนดสุดท้าย

(D) หากจำนวนที่กำหนดตามวรรคย่อย (C) เป็นบวก ผู้ ควบคุมการเงินจะโอนเงินจำนวนเท่ากันเข้าบัญชีคุ้มครองการ ศึกษาภายใน 10 วันก่อนสิ้นปีงบประมาณ หากจำนวนที่ได้ เป็นลบ ผู้ควบคุมการเงินจะพักหรือลดการโอนเงินของไตรมาส ถัดไปเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาจนกว่าจำนวนที่ลดลงรวมจะ เท่ากันกับจำนวนลบที่กล่าวมา เพื่อจุดประสงค์ในการคำนวน ตามอนุมาตรา (i) ของวรรคย่อย (C) จำนวนการโอนของหนึ่ง ไตรมาสจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลงเพื่อสะท้อนถึงการพักหรือการลด ตามวรรคย่อยนี้

(3) เงินทั้งหมดในบัญชีคุ้มครองการศึกษาจะต้องได้รับการ จัดสรรต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนโรงเรียนรัฐบาล สำนักงานการศึกษา เทศมณฑล โรงเรียนในกำกับของรัฐ และวิทยาลัยรัฐบาลชุมชน ดัง กำหนดในวรรคนี้

(A) ร้อยละสิบเอ็ดของเงินที่จัดสรรตามวรรคนี้จะแบ่งสร รทุกๆ เดือนโดยคณะกรรมการสภาวิทยาลัยชุมชนแห่ง รัฐแคลิฟอร์เนียให้แก่วิทยาลัยชุมชนเพื่อจัดเงินทุนตาม วัตถุประสงค์ทั่วไปแก่วิทยาลัยชุมชนในสัดส่วนของจำนวนที่ กำหนดตามมาตรา 84750.5 ของประมวลกฎหมายการศึกษา ตามที่มาตรานั้นได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิออกเสียง ในมาตรานี้ การแบ่งสรรค่านวนตามวรรคย่อยนี้จะถูกหักล้าง โดยจำนวนที่กำหนดในข้อย่อย (a), (c), และ (d) ของมาตรา 84751 ของประมวลกฎหมายการศึกษา ตามที่มาตราเหล่านั้น ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิออกเสียงในมาตรานี้ ซึ่งเป็น จำนวนที่มากเกินกว่าที่คำนวนตามมาตรา 84750.5 ของประมวล กฎหมายการศึกษา ตามที่มาตราเหล่านั้นได้รับความเห็นชอบ จากผู้มีสิทธิออกเสียงในมาตรานี้ ซึ่งบัญญัติว่าไม่มีวิทยาลัย ชุมชนใด ที่จะได้รับเงินน้อยกว่าหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100) ต่อ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา

(B) ร้อยละแปดสิบเก้าของเงินที่จัดสรรตามวรรคนี้จะแบ่งสร รทุกๆปีนไตรมาสเดือนโดยผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อจัดเงินทุน ตามวัตถุประสงค์ทั่วไปแก่โรงเรียนรัฐบาล สำนักงานการศึกษา เทศมณฑล และเงินทุนตามวัตถุประสงค์รัฐทั่วไปแก่โรงเรียน

ในกำกับของรัฐ ในสัดส่วนวงเงินรายได้คำนวนตามมาตรา 2558 และ 42238 ของประมวลกฎหมายการศึกษาและจำนวนที่คำนวนตามมาตรา 47633 ของประมวลกฎหมายการศึกษา สำหรับสำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนในกำกับของรัฐ ตามลำดับ ตามที่มาตราเหล่านั้นได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิออกเสียงในมาตรานี้ จำนวนที่คำนวนจะถูกหักล้างโดยจำนวนที่กำหนดในข้อย่อย (c) ของมาตรา 2558, วรรค (1) ถึงวรรค (7) ของข้อย่อย (h) ของมาตรา 42238 และมาตรา 47635 ของประมวลกฎหมายการศึกษา สำหรับสำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนในกำกับของรัฐ ตามลำดับ ตามที่มาตราเหล่านั้นได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิออกเสียงในมาตรานี้ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากเกินกว่าที่คำนวนตามมาตรา 2558, 42238 และ 47633 ของประมวลกฎหมายการศึกษาสำหรับสำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนในกำกับของรัฐ ตามลำดับ ตามที่มาตราเหล่านั้นได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิออกเสียงในมาตรานี้ ซึ่งบัญญัติว่าไม่มีเขตการศึกษาใด สำนักงานการศึกษาเทศมณฑล หรือโรงเรียนในกำกับของรัฐใดที่จะได้รับเงินน้อยกว่าสองร้อยดอลลาร์ ($200) ต่อหน่วยของจำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อวัน

(4) ข้อย่อยนี้เป็นบทบัญญัติบังคับอัตโนมัติ และไม่ต้องอาศัยการดำเนินการทางกฎหมายใดเพื่อบังคับใช้ การกระจายบำนส่วนเงินจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาโดยคณะกรรมการสภาวิทยาลัยชุมชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และผู้อำนวยการศึกษาธิการจะต้องไม่ล่าช้า หรือได้รับผลกระทบจากความล้มเหลวของสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการในการประกาศใช้ร่างกฎหมายงบประมาณประจำปีตามมาตรา 12 ของข้อ IV โดยคำร้องวรรค (h) ของมาตรา 8 ของข้อ XVI หรือโดยการดำเนินการอื่น หรือโดยความล้มเหลวในการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐ

(5) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ ของกฎหมาย เงินที่สะสมในบัญชีคุ้มครองการศึกษา จะไม่ถูกใช้ไปเพื่อค่าใช้จ่ายใดๆของสภานิติบัญญัติ ผู้ว่าการรัฐ หรือหน่วยงานใดๆ ของรัฐบาลมลรัฐ

(6) วิทยาลัยชุมชน สำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนในกำกับของรัฐ จะมีอำนาจเพียงในการตัดสินว่าจะใช้เงินที่ได้จากบัญชีคุ้มครองการศึกษาอย่างไรในขอบเขตอำนาจตน แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการดำเนินงานหรือคณะกรรมการกำกับดูแล จะแสดงการตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายนี้อย่างเปิดเผยในที่ประชุมสาธารณะของคณะกรรมการดำเนินงาน หรือคณะกรรมการกำกับดูแล และจะไม่ใช้ส่วนใดๆ ของกองทุนจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาเพื่อการจ่ายเงินเดือนหรือผลประโยชน์แก่ฝ่ายบริหาร หรือจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายการบริหารใดๆ แต่ละวิทยาลัยชุมชน สำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนในกำกับของรัฐจะพิมพ์รายงานทางบัญชีประจำปีบนเว็บไซต์ของตนว่าได้รับเงินมาเป็นจำนวนเท่าไหร่จากบัญชีคุ้มครองการศึกษาและได้ใช้จ่ายไปเพื่อการใดบ้าง

(7) นอกจากจะดำเนินการตามข้อกำหนดอื่นๆ ตามกฎหมายแล้ว ผู้ตรวจสอบบัญชีและการเงินอิสระประจำปีกำหนดให้วิทยาลัยรัฐบาลชุมชน สำนักงานการศึกษาเทศมณฑล โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนในกำกับของรัฐจะต้องสืบให้แน่ใจและพิสูจน์ว่ากองทุนจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาได้ถูกจ่ายและใช้ไปตามที่กำหนดในมาตรานี้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยหน่วยงานท้องถิ่นตามข้อกำหนดเพิ่มเติมของผู้ตรวจสอบบัญชีในมาตรานี้อาจจ่ายจากบัญชีคุ้มครองการศึกษา และจะไม่พิจารณาจ่ายค่าใช้จ่ายบริหารตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้

(8) รายได้หลังหักการชำระคืน ที่ได้จากการดำเนินการตามข้อย่อย (f) เพื่อการสะสมสำหรับบัญชีคุ้มครองการศึกษาตามมาตรานี้ถือเป็น "รายได้กองทุนทั่วไป", "กองทุนทั่วไปจากการจัดเก็บภาษี" และ "เงินที่ใช้โดยรัฐเพื่อสนับสนุนโรงเรียนรัฐบาลและวิทยาลัยชุมชน" เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 ของข้อ XVI

(f) (1) (A) นอกจากการเรียกเก็บภาษีที่กำหนดในส่วนที่ 1 (เริ่มต้นจากมาตรา 6001) ของหมวด 2 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีเพื่อสิทธิประโยชน์ของการจำหน่ายสินทรัพย์ส่วนบุคคลในราคาขายปลีก กำหนดอัตราภาษีสำหรับผู้ค้าปลีกทุกรายในอัตราร้อยละ 1/4 ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งหมดของผู้ค้าปลีกใดๆ จากการจำหน่ายสินทรัพย์ส่วนบุคคลทั้งหมดในราคาปลีกในรัฐนี้ ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2017

(B) นอกจากการเรียกเก็บภาษีที่กำหนดในส่วนที่ 1 (เริ่มต้นจากมาตรา 6001) ของหมวด 2 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ได้กำหนดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตในเรื่องการเก็บ การใช้ หรือการบริโภคอื่นในรัฐนี้ของสินทรัพย์ส่วนบุคคลที่จับต้องได้ซึ่งซื้อจากผู้ค้าปลีกใดๆ ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2017 เพื่อเก็บ ใช้ หรือบริโภคอื่นในรัฐนี้ในอัตราร้อยละ 1/4 ของราคาจำหน่ายสินทรัพย์นั้น

(C) ภาษีขายและภาษีโภคภัณฑ์ รวมถึงการแก้ไขใดๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันที่หรือหลังวันที่ที่มาตรานี้มีผลบังคับใช้ จะใช้การกำหนดเรียกเก็บภาษีตามวรรคนี้

(D) วรรคนี้จะไม่มีผล ณ วันที่ 1 มกราคม 2017

(2) สำหรับปีงบชำระภาษีใดที่เริ่มต้น ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2019 การกำหนดเรียกเก็บภาษีตามมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ฐานภาษีเงินได้และอัตราร้อยละ 9.3 ในวรรค (1) ของข้อย่อย (a) ของมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีจะเปลี่ยนแปลงดังแต่ละข้อต่อไปนี้:

(A) (i) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ ($250,000) แต่ไม่เกินสามแสนดอลลาร์ ($300,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 10.3 ของส่วนที่เกินสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ ($250,000)

(ii) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าสามแสนดอลลาร์ ($300,000) แต่ไม่เกินห้าแสนดอลลาร์ ($500,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 11.3 ของส่วนที่เกินสามแสนดอลลาร์ ($300,000)

(iii) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าห้าแสนดอลลาร์ ($500,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 12.3 ของส่วนที่เกินห้าแสนดอลลาร์ ($500,000)

(B) ฐานภาษีเงินได้ซึ่งระบุในอนุมาตรา (i), (ii) และ (iii) ของวรรคย่อย (A) จะถูกคำนวนใหม่ ตามที่ระบุในข้อย่อย (h) ของมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี เฉพาะปีงบชำระภาษีที่เริ่ม ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013

(C) (i) เพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อย่อย (g) ของมาตรา 19136 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี จะถือว่าวรรคนี้เป็นส่วนหนึ่ง ณ วันที่มีผลบังคับใช้

(ii) เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนที่ 10 (เริ่มที่มาตรา 17001) และส่วนที่ 10.2 (เริ่มที่มาตรา 18401) ของหมวด 2 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี การเปลี่ยนแปลงฐานภาษีและอัตราภาษีที่บัญญัติและกำหนดให้เรียกเก็บตามวรรคนี้จะ

30

31

ถือว่าได้บัญญัติและกำหนดให้เรียกเก็บภายใต้มาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี

(D) วรรคนี้จะไม่มีผล ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2019

(3) สำหรับปีพึงชำระภาษีใดที่เริ่มต้น ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2019 การกำหนดเรียกเก็บภาษีตามมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ฐานภาษีเงินได้และอัตราร้อยละ 9.3 ในวรรค (1) ของข้อย่อย (c) ของมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีจะเปลี่ยนแปลงดังแต่ละข้อต่อไปนี้:

(A) (i) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าสามแสนสี่หมื่นดอลลาร์ ($340,000) แต่ไม่เกินสี่แสนแปดพันดอลลาร์ ($408,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 10.3 ของส่วนที่เกินสามแสนสี่หมื่นดอลลาร์ ($340,000)

(ii) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าสี่หมื่นแปดพันดอลลาร์ ($408,000) แต่ไม่เกินหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ ($680,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 11.3 ของส่วนที่เกินสี่แสนแปดพันดอลลาร์ ($408,000)

(iii) สำหรับส่วนของเงินได้สุทธิที่มากกว่าหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ ($680,000) อัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 12.3 ของส่วนที่เกินหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ ($680,000)

(B) ฐานภาษีเงินได้ที่กำหนดในข้อย่อย (i), (ii) และ (iii) ของวรรคย่อย (A) จะถูกคำนวนใหม่ ตามที่ระบุในในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี เฉพาะปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่ม ณ วันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013

(C) (i) เพื่อวัตถุประสงค์ตามอนุมาตรา (g) ของมาตรา 19136 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีจะถือว่าวรรคนี้เป็นส่วนหนึ่ง ณ วันที่มีผลบังคับใช้

(ii) เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนที่ 10 (เริ่มที่มาตรา 17001) และส่วนที่ 10.2 (เริ่มที่มาตรา 18401) ของหมวด 2 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี การเปลี่ยนแปลงฐานภาษีและอัตราภาษีที่บัญญัติและกำหนดให้เรียกเก็บตามวรรคนี้จะถือว่าได้บัญญัติและกำหนดให้เรียกเก็บภายใต้มาตรา 17041 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี

(D) วรรคนี้จะไม่มีผล ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2019

(g) (1) ผู้ตรวจสอบการเงิน ดำเนินการตามอำนาจในกฎหมายของเขาหรือเธอ อาจดำเนินการตรวจสอบบัญชีค่าใช้จ่ายจากกองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 และกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 รวมทั้งตรวจสอบบัญชีคุ้มครองการศึกษาเพื่อให้มั่นใจว่ากองทุนเหล่านั้นถูกใช้ ไปและเป็นเหตุเป็นผลตรงตามมาตรานี้

(2) อัยการสูงสุดหรืออัยการท้องถิ่นจะดำเนินการสอบสวนทันทีและอาจสืบหาบทลงโทษทางแพ่งหรือทางอาญาสำหรับการใช้เงินจากกองทุนรายได้ท้องถิ่นเทศมณฑล 2011 หรือบัญชีคุ้มครองการศึกษาในทางที่ผิด

มาตรา 5 วันที่มีผลบังคับ

อนุมาตรา (b) ของมาตรา 36 ของข้อ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเพิ่มเข้ามาตามร่างกฎหมายนี้ จะมีผล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2011 วรรค (2) และ (3) ของอนุมาตรา (f) ของมาตรา 36 ของข้อ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเพิ่มเข้ามาตามร่างกฎหมายนี้ จะมีผล ณ วันที่ 1 มกราคม 2012 บทบัญญัติอื่นๆ ของร่างกฎหมายนี้จะมีผลในวันหลังจากการเลือกตั้งซึ่งถือว่าได้รับความเห็นชอบโดยเสียงส่วนใหญ่ของผู้ออกเสียงลงคะแนนที่ลงคะแนนให้กับร่างกฎหมายที่จัดเตรียมไว้

มาตรา 6 ข้อขัดแย้งร่างกฎหมาย

ในกรณีที่ร่างกฎหมายนี้หรือร่างกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เรียกเก็บภาษีในอัตราที่สูงขึ้นสำหรับเงินได้บุคคลธรรมดาจะปรากฏขึ้นในบัตรเลือกตั้งเดียวกันทั่วรัฐ บทบัญญัติในร่างกฎหมายอื่นจะถือว่าขัดแย้งกับร่างกฎหมายนี้ ในกรณีที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับการออกเสียงลงคะแนนยืนยันในจำนวนที่มากกว่าร่างกฎหมายที่ขัดแย้งกัน บทบัญญัติในร่างกฎหมายนี้จะมีอำนาจเหนือกว่าทั้งหมด และถือว่าร่างกฎหมายอื่นเป็นโมฆะ

มาตรา 7 ร่างกฎหมายนี้จัดหาเงินทุนให้แก่โรงเรียนรัฐบาลและวิทยาลัยชุมชนในจำนวนที่เท่ากันหรือมากกว่า ซึ่งจะจัดหาให้หากรายได้ที่สะสมไว้ตามมาตรา 6051.15 และ 6201.15 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีสอดคล้องตามบทที่ 43 ของกฎหมายปี 2011 ได้ถูกพิจารณาเป็น "รายได้กองทุนทั่วไป" หรือ "กองทุนทั่วไปจากการจัดเก็บภาษี" เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 ของข้อ XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่ 31

มาตรการการริเริ่มกฎหมายนี้ได้ถูกส่งไปยังชาวแคลิฟอร์เนียตามบทบัญญัติของมาตรา 8 ในรัฐธรรมนูญข้อที่II สองของรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรการการริเริ่มกฎหมายนี้มีการแก้ ไขและเพิ่มมาตราในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และเพิ่มมาตราเกี่ยวกับประมวลกฎหมายว่าด้วยการศึกษา รวมทั้งประมวลกฎหมายการปกครอง ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ ~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~ และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ *ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติผลการดำเนินงานและการตรวจสอบรัฐบาล

มาตรา 1 ข้อสรุปและการประกาศ

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ข้อสรุปและประกาศ ณ ที่นี้ว่ารัฐบาลจะต้อง:

1. เชื่อถือได้ รัฐบาลแคลิฟอร์เนียได้สูญเสียความเชื่อมั่นจากประชาชนและไม่ ได้สนองตอบต่อความต้องการของชาวแคลิฟอร์เนีย ผู้เสียภาษีมีสิทธิได้รับผลตอบแทนการลงทุนที่สูงขึ้นและประชาชนสมควรได้รับการบริการจากหน่วยงานภาครัฐบาลที่ดีกว่าเดิม

2. ผลงานตรวจสอบได้ หากต้องการได้รับความไว้วางใจกลับคืน หน่วยงานภาครัฐในทุกระดับจะต้องตรวจสอบได้ ประชาชนมีสิทธิรับทราบว่ามีการใช้จ่ายภาษีของพวกเขาอย่างไร และรัฐบาลมีผลการดำเนินงานที่ดีหรือไม่ หน่วยงานของรัฐและท้องถิ่น ต้องกำหนดผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมด และรายงานความคืบหน้าของผลเหล่านั้นต่อสาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ

3. ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า แคลิฟอร์เนียต้องลงทุนเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีไม่เพียงพออย่างชาญฉลาดเพื่อให้สามารถแข่งขันกับเศรษฐกิจโลกได้ ดังนั้น จึงต้องมีการให้บริการสาธารณะที่สำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

4. โปร่งใส จำเป็นที่กิจการเพื่อประชาชนต้องแสดงต่อสาธารณชน มีความซื่อสัตย์สุจริต ส่งเสริมการเปิดกว้างและยึดถือหลักคุณธรรมของประชาธิปไตย และรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและรัฐบาล

5. มุ่งเน้นผลลัพธ์ เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงาน หน่วยงานภาครัฐจำต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนและมีวัตถุประสงค์ร่วมกันกับประชาชน ด้วยมาตรการนี้ ประชาชนกำหนดว่าวัตถุประสงค์ของรัฐบาลมลรัฐและท้องถิ่นคือ การส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพและความเสมอภาคในชุมชน วัตถุประสงค์เหล่านี้จะประสบความสำเร็จก้าวหน้าได้ก็โดยการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้เป็นอย่างน้อยคือ: เพิ่มการจ้างงาน, ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา, ลดความยากจน, ลดอาชญากรรม และพัฒนาด้านสุขภาพ

6. ความร่วมมือ เพื่อให้คุ้มค่ากับเม็ดเงินทุกดอลลาร์ หน่วยงานภาครัฐต้องทำงานร่วมกันเพื่อลดระบบบริหารที่มีพิธีรีตองมากเกินไป ขจัดความซ้ำซ้อน และแก้ปัญหาความขัดแย้ง พวกเขาจะต้องบูรณาการการให้บริการด้านต่างๆ และนำกลยุทธ์ที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผลในการทำงานมาใช้และสร้างความแตกต่างให้กับชีวิตของชาวแคลิฟอร์เนีย

7. ใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้น หน่วยงานบริการภาครัฐหลายแห่งให้บริการดีที่สุดในระดับท้องถิ่น เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐทราบว่าชุมชนและผู้อยู่อาศัยเหล่านั้นสามารถเข้าถึงเจ้าหน้าที่ได้ หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับระบบให้เหมาะแก่ความต้องการของชุมชน

8. สนับสนุนการสร้างงานในภูมิภาค แคลิฟอร์เนียประกอบด้วยเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค องค์ประกอบหลายประการของพลังทางเศรษฐกิจดีที่สุดในระดับภูมิภาค รัฐมีหน้าที่ต้องส่งเสริมและทำให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการดึงดูดการลงทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคเพื่อการสร้างงานที่สร้างรายได้ที่ดี

9. ยินดีรับฟัง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการกระตุ้นและตอบสนองของประชาธิปไตย รวมทั้งการตอบสนองและความรับผิดชอบของหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อหน่วยงานปกครองรับฟังก็จะเพิ่มจำนวนประชาชนที่ยินดีที่จะมีบทบาทเชิงรุกในชุมชนและหน่วยงานปกครองของพวกเขา

10. ประหยัดและรอบคอบ ปัจจุบัน รัฐและหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินหลายร้อยล้านดอลลาร์ในงบประมาณดำเนินการที่ไม่ได้แจ้งแก่ประชาชนว่ามีการดำเนินการใดบ้างที่สำเร็จลุล่วง บรรดากองทุนเหล่านั้น น่าจะนำไปใช้ในงบเพื่อการพัฒนาที่ดีกว่าที่เงินทุนเหล่านั้นสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายและสร้างความก้าวหน้าให้แก่เป้าหมายนั้น ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการใช้งบประมาณของรัฐ

มาตรา 2 วัตถุประสงค์และเจตจำนง

ในการออกกฎหมายนี้ ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียมุ่งหมายที่จะ:

1. ปรับปรุงผลงานและความรับผิดชอบต่อผู้เสียภาษีและประชาชนโดยการปรับปรุงกระบวนการจัดทำงบประมาณสำหรับรัฐบาลมลรัฐและหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

2. ทำให้รัฐบาลมลรัฐทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งมีความโปร่งใสโดยผ่านกระบวนการงบประมาณของรัฐที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้:

a. เน้นการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณว่าโครงการใดที่พยายามจะบรรลุความสำเร็จและมีความก้าวหน้าหรือไม่

b. กำหนดให้มีรายงานการพัฒนาจากช่วงบัญชีงบประมาณสองปีและมีการทบทวนทุกโครงการอย่างน้อยทุกห้าปีครั้งเพื่อให้มั่นใจว่ามีการใช้จ่ายที่เหมาะสมในช่วงดังกล่าว

c. กำหนดโครงการใหม่ๆหลักๆ และการลดภาษี เพื่อให้สามารถกำหนดแหล่งเงินทุนได้อย่างชัดเจนก่อนมีการประกาศใช้

d. กำหนดให้มีการเผยแพร่กฎหมาย - รวมทั้งพระราชบัญญัติงบประมาณ – ออกสู่สาธารณะเป็นเวลาสามวันก่อนที่จะมีการลงคะแนนของสมาชิกสภานิติบัญญัติ

3. ทำให้หน่วยงานการปกครองใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้นโดยการส่งเสริมและทำให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นต่างๆ ทำงานร่วมกันในการประหยัดค่าใช้จ่าย, ปรับปรุงผลงานและเรียกคืนความรับผิดชอบต่อสาธารณะผ่านกระบวนการต่อไปนี้:

a. เน้นการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณว่าโครงการใดที่พยายามจะบรรลุความสำเร็จและมีความก้าวหน้าหรือไม่

b. อนุญาตให้เทศมณฑล, เมือง และโรงเรียนต่างๆ มีอำนาจที่จะพัฒนาแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์สำหรับชุมชน โดยผ่านกระบวนการสาธารณะ เพื่อสร้างความก้าวหน้าแก่ชุมชนที่พวกเขาไม่อาจบรรลุได้เอง

c. อนุญาตให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่อนุมัติแผนปฏิบัติการ มีความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐเพื่อปรับปรุงผลงานของโครงการสาธารณะ

d. อนุญาตให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่อนุมัติแผนปฏิบัติการ สามารถระบุกฎเกณฑ์ของรัฐหรือกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าและกระบวนการ เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ท้องถิ่นที่จะทำให้บรรลุข้อกำหนดรัฐ

e. สนับสนุนหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในระดับภูมิภาค

f. จัดหากองทุนรัฐเพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาแผนปฏิบัติการ

g. กำหนดให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานความก้าวหน้าประจำทุกปีและประเมินความพยายามของตนทุกสี่ปี ซึ่งเป็นเงื่อนไขความยืดหยุ่นต่อเนื่อง - จากนั้นจึงเรียกคืนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งต่อผู้ที่เลือกพวกเขาเข้ามาและผู้เสียภาษี

4. ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดลำดับความสำคัญ, การกำหนดเป้าหมาย, การสร้างมาตรการประเมินผลงาน, การจัดสรรทรัพยากรในงบประมาณ และการตรวจสอบความก้าวหน้า

5. ดำเนินการปฏิรูปงบประมาณโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอุทิศให้กับกระบวนการงบประมาณของรัฐและหน่วยงานย่อยด้านการเมืองโดยไม่มีการเพิ่มเงินทุนที่สำคัญ นอกจากนี้ ดำเนินงานจัดตั้งกองทุนทรัสต์เพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบ (Performance and Accountability Trust Fund) จากฐานภาษีและรายได้ที่มีอยู่ ไม่มีข้อกำหนดใดในเอกสารฉบับนี้จะกำหนดการเพิ่มการจัดเก็บภาษีหรือปรับเปลี่ยนอัตราภาษี หรือฐานภาษีใดๆ

มาตรา 3 มาตรา 8 ในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียข้อที่ IV ได้รับการแก้ไขดังนี้:

มาตรา 8 (a) ในสมัยสามัญ ไม่มีร่างกฎหมายใดนอกจากร่างงบประมาณที่อาจได้รับการพิจารณาหรือดำเนินการโดยคณะกรรมการหรือสภา จนถึงวันที่ 31 หลังจากที่มีการเสนอร่างกฎหมาย เว้นเสียแต่ว่าสภาได้จัดการตามข้อกำหนดนี้โดยการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสามในสี่ของสมาชิกที่ให้การสนับสนุน

(b) สภานิติบัญญัติไม่อาจออกกฎหมายได้เว้นเสียแต่มีบทบัญญัติและไม่อาจออกบทบัญญัติได้เว้นเสียแต่มีร่างกฎหมาย ไม่มีการผ่านร่างกฎหมายใด เว้นเสียแต่ว่ามีการอ่านญัตติเป็นเวลา 3 วันในแต่ละสภา ยกเว้นว่าสภาอาจได้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้โดยการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิกที่ให้การสนับสนุน ไม่มีการผ่านร่างกฎหมายใด *นอกเหนือไปจากร่างกฎหมายที่มีวาระเร่งด่วนที่จะผ่านในวาระพิเศษซึ่งผู้ว่าการเป็นผู้เรียกประชุมเพื่อแจ้งภาวะฉุกเฉินที่ประกาศโดยผู้ว่าการรัฐเกี่ยวกับภัยธรรมชาติหรือภัย*จากการก่อการร้ายจนกว่าร่างกฎหมายฉบับแก้ไขได้มี~~การพิมพ์~~ *อยู่ในรูปแบบฉบับพิมพ์*และแจกจ่ายให้กับสมาชิก*และมีให้แก่สาธารณะเป็นเวลาอย่างน้อย 3 วัน* ไม่มีการผ่านร่างกฎหมายใด เว้นเสียแต่มีการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อของสมาชิกส่วนใหญ่ที่ให้การสนับสนุน

(c) (1) ยกเว้น ที่บัญญัติไว้ในวรรค (2) และ (3) ของหมวดย่อยนี้ บทบัญญัติที่ประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระสามัญจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม ถัดจากระยะเวลา 90 วันที่มีการตรากฎหมาย และบทบัญญัติที่ประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระวิสามัญจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 91 หลังจากมีการปิดสมัยประชุมวิสามัญซึ่งมีการผ่านร่างกฎหมาย

(2) บทบัญญัติกฎหมาย นอกเหนือไปจากที่บัญญัติไว้หรือการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของเขตนิติบัญญัติ เขตรัฐสภา หรือเขตเลือกตั้งใดๆ ซึ่งตราขึ้นโดยการผ่านร่างกฎหมายโดยสภานิติบัญญัติในวันที่หรือก่อนวันที่สภานิติบัญญัติเลื่อนสมัยการปิดประชุมเพื่อเปิดประชุมใหม่ในปีปฏิทินที่สองของระยะเวลาสองปีของสมัยประชุมสภานิติบัญญัติ และอยู่ในความครอบครองของผู้ว่าการรัฐหลังวันดังกล่าว จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคมถัดไปหลังจากวันประกาศใช้เป็นกฎหมาย เว้นแต่ว่าก่อนวันที่ 1 มกราคม มีการยื่นสำเนาคำร้องการลงประชามติที่มีผลต่อบทบัญญัติกฎหมายส่งไปยังอัยการสูงสุดตามหมวดย่อย (d) ของมาตรา 10 ของข้อที่ II ซึ่งบัญญัติไว้ว่ากฎหมายมีผลบังคับใช้ในวันที่ 91 หลังจากวันประกาศใช้ยกเว้นกรณีที่มีการยื่นคำร้องต่อเลขาธิการรัฐ ตามหมวด (b) มาตรา 9 ในข้อ II

(3) กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายรัฐ และกฎหมายเร่งด่วน จะมีผลบังคับใช้ทันทีที่ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(d) กฎหมายเร่งด่วนคือกฎหมายที่จำเป็นต่อการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสงบ สุขภาพ และความปลอดภัยของประชาชนโดยทันที ข้อเท็จจริงต่างๆ อันประกอบเป็นความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้เป็นในส่วนหนึ่งของร่างกฎหมาย ในแต่ละสภา การผ่านมาตราและร่างกฎหมายจะแยกจากกัน โดยการลงบันทึกการออกเสียงสนับสนุนของสมาชิกสองในสามของแต่ละสภา กฎหมายเร่งด่วนไม่อาจตั้งหรือยกเลิกหน่วยงานใดๆ หรือเปลี่ยนแปลงเงินเดือนเงื่อนไขหรือหน้าที่ของหน่วยงานใดๆ หรือให้สิทธิพิเศษหรือเอกสิทธิ์ใดๆ หรือสร้างสิทธิ์การครอบครองหรือผลประโยชน์ใดๆ

มาตรา 4 เพิ่มมาตรา 9.5 ในข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ดังนี้:

มาตรา 9.5. ร่างกฎหมายที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติซึ่ง (1) จัดตั้งโครงการรัฐใหม่ ซึ่งรวมเอาโครงการท้องถิ่นที่เป็นข้อบัญญัติรัฐดังที่ระบุไว้ในมาตรา 6 ของข้อ XIII B หรือหน่วยงานใหม่ หรือขยายขอบข่ายของโครงการรัฐหรือหน่วยงานรัฐที่มีอยู่ หากมีการสนับสนุนเงินทุนผลกระทบก็คือจำนวนเพิ่มขึ้นสุทธิของค่าใช้จ่ายรัฐในจำนวนที่สูงเกินกว่ายี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ในปีงบประมาณนั้นหรือในปีงบประมาณถัดมา หรือ (2) ลดภาษีรัฐหรือแหล่งการจัดเก็บภาษีรัฐอื่นๆ ซึ่งผลกระทบจะเป็นจำนวนลดลงสุทธิของรายได้รัฐในจำนวนที่สูงเกินกว่ายี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ในปีงบประมาณนั้นหรือในปีงบประมาณถัดมา จะถูกยกเลิก เว้นแต่มีการชดเชยด้วยการลดหรือเพิ่มการจัดเก็บภาษีรัฐหรือผสมรวมกันซึ่งได้บัญญัติไว้ในร่างกฎหมายฉบับนั้นหรือฉบับอื่นในจำนวนที่เท่ากันกับ หรือสูงเกินกว่าจำนวนเพิ่มขึ้นสุทธิของรายได้รัฐหรือจำนวนลดลงสุทธิของ รายได้รัฐ จำนวนยี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ซึ่งระบุไว้ในมาตรานี้ จะมีการปรับปรุงทุกปีให้เป็นไปตามอัตราเงินเฟ้อต่อดัชนีราคาผู้บริโภคของรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 5 มาตรา 10 ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียข้อที่ IV ได้รับการแก้ไขดังนี้:

มาตรา 10 (a) ร่างกฎหมายแต่ละร่างที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติจะถูกเสนอแก่ผู้ว่าการรัฐ ซึ่งจะกลายเป็นกฎหมายหากผู้ว่าการรัฐลงนาม ผู้ว่าการรัฐอาจยับยั้งร่างกฎหมายดังกล่าวโดยการส่งร่างดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลคัดค้านใดๆ คืนสภา โดยจะแสดงเหตุคัดค้านลงในบันทึกและส่งต่อให้สภาพิจารณาใหม่ หากแต่ละสภาผ่านร่างโดยการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิก ร่างนั้นก็จะตราเป็นกฎหมายได้

(b) (1) ร่างกฎหมายใดๆ นอกเหนือไปจากร่างซึ่งจะจัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของเขตนิติบัญญัติ รัฐสภา หรือเขตเลือกตั้งใดๆ ซึ่งผ่านโดยสภานิติบัญญัติในวันที่หรือก่อนวันที่สภานิติบัญญัติเลื่อนการปิดประชุมร่วมเพื่อเปิดประชุมใหม่ในปีปฏิทินที่สองของระยะเวลาสองปีแห่งสมัยนิติบัญญัติ และอยู่ในความครอบครองของผู้ว่าการรัฐหลังจากวันดังกล่าวโดยไม่ได้ส่งคืนภายใน 30 วัน ให้ตราเป็นกฎหมายได้

(2) ร่างกฎหมายใดๆ *ที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของปีปฏิทินปีที่สองของระยะเวลาสองปีของสมัยนิติบัญญัติและอยู่ในความครอบครองของผู้ว่าการรัฐในวันที่หรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน และไม่ถูกส่งคืนในวันที่หรือก่อนวันที่ 31 กรกฎาคมของปีนั้น ให้ตราเป็นกฎหมายได้ นอกจากนั้น ร่างใดๆ* ที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติก่อนวันที่ 1 กันยายนของปีปฏิทินที่สองของระยะเวลาสองปีของสมัยนิติบัญญัติและอยู่ในความครอบครองของผู้ว่าการรัฐ ในวันที่หรือก่อนวันที่ 1 กันยายนและไม่ถูกส่งคืนในวันที่หรือก่อนวันที่30 กันยายนของปีดังกล่าว ให้ตราเป็นกฎหมายได้

(3) ร่างกฎหมายอื่นๆ ที่นำเสนอต่อผู้ว่าการรัฐและไม่ถูกส่งกลับคืนภายใน 12 วัน ให้ตราเป็นกฎหมายได้

(4) หากสภานิติบัญญัติ โดยการปิดประชุมวิสามัญซึ่งขัดขวางการส่งคืนร่างกฎหมายที่มีข้อความยับยั้ง ร่างกฎหมายนั้นตราเป็นกฎหมายได้ ถ้าหากว่าผู้ว่าการไม่ได้ยับยั้งร่างดังกล่าวภายใน 12 วันหลังจากร่างดังกล่าวได้ถูกนำเสนอและยื่นต่อสำนักงานเลขาธิการรัฐ

(5) หากวันที่ 12 ของระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ว่าการรัฐต้องดำเนินการตามวรรค (3) หรือ (4) ของหมวดย่อย ตรงกับวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ระยะเวลาดังกล่าวจะเลื่อนขยายไปเป็นวันถัดไปที่มิใช่วันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์

(c) *(1)* ร่างกฎหมายใดๆ ที่เสนอขึ้นมาระหว่างปีแรกของระยะเวลาสองปีของสมัยนิติบัญญัติที่ไม่ผ่านสภาในครั้งแรกภายในวันที่ 31 มกราคมของปีปฏิทินปีที่สองของระยะเวลาสองปี อาจไม่ได้รับการพิจารณาต่อไปในสภา อาจไม่มีการผ่านร่างกฎหมายใดโดยสภาใดในวันที่หรือหลัง ~~วันที่ 1 กันยายนของปีที่เป็นเลขคู่~~ *วันที่ 30 มิถุนายนของปีที่สองของระยะเวลาสองปี* ยกเว้น ~~กฎหมายกำหนดการเลือกตั้ง กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีและการจัดสรรค่าใช้จ่ายรัฐ และกฎหมายเร่งด่วน~~ *ร่างกฎหมายที่มีผลใช้บังคับทันที* และร่างกฎหมายที่ผ่านหลังจากการใช้อำนาจยับยั้งโดยผู้ว่าการรัฐ

(2) ไม่มีการนำเสนอหรือพิจารณาร่างกฎหมายในปีที่สองของระยะเวลาสองปี ซึ่งมีสาระสำคัญเหมือนกันหรือมีผลเหมือนกันกับฉบับที่นำเสนอหรือแก้ไขของกฎหมายที่ไม่ผ่านสภาในครั้งแรกภายในวันที่ 31 มกราคมของปีปฏิทินปีที่สองของระยะเวลาสองปีที่กำหนดไว้ในวรรค (1)

(d) *(1)* สภานิติบัญญัติอาจไม่เสนอร่างกฎหมายใดๆ แก่ผู้ว่าการรัฐ หลังวันที่ 15 พฤศจิกายนของปีปฏิทินที่ ของระยะเวลาสองปีของสมัยนิติบัญญัติ *ในวันจันทร์แรกหลังจากวันที่ 4 กรกฎาคมของปีที่สองของระยะเวลาสองปี สภานิติบัญญัติจะเรียกประชุมอันเป็นส่วนหนึ่งของสมัยประชุมสามัญเพื่อดำเนินการควบคุมดูแลและทบทวนโครงการ สภานิติบัญญัติจะกำหนดกระบวนการควบคุมดูแลเพื่อการประเมินผลและปรับปรุงผลการดำเนินงานของโครงการต่างๆ ที่รับผิดชอบโดยรัฐและหน่วยงานท้องถิ่นในการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐในนามของรัฐ โดยยึดมาตรฐานการดำเนินงานที่กำหนดในกฎหมายและในพระราชบัญญัติงบประมาณสำหรับปีงบประมาณสองปีเป็นหลัก ภายในหนึ่งปีจากวันที่ตัวบทกฎหมายบังคับใช้ การพิจารณาระเบียบวาระจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อโครงการต่างๆ ของรัฐไม่ว่าจะบริหารโดยรัฐหรือโดยหน่วยงานท้องถิ่นที่รัฐให้การอุดหนุนในนามของรัฐ ระเบียบวาระจะแสดงลำดับการพิจารณาของโครงการที่คล้ายคลึงกันเพื่อให้สามารถระบุและพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการต่างๆ ได้ กระบวนการพิจารณา*

จะมีผลต่อการให้คำแนะนำในรูปแบบของข้อเสนอทางกฎหมายเพื่อปรับปรุงหรือยกเลิกโครงการ โดยแต่ละโครงการควรจะได้รับการพิจารณาทบทวนอย่างน้อยทุกๆ ห้าปี

(2) กระบวนการที่สร้างขึ้นมาเพื่อการกำกับดูแลโครงการภายใต้วรรค (1) ควรจะประกอบด้วยการพิจารณาแผนการดำเนินงานยุทธศาสตร์ชุมชนที่ปรับตามข้อ XI A เพื่อวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจว่ากฎหมายประจำรัฐ หรือระเบียบประจำรัฐใดที่ถูกระบุโดยหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วมว่าเป็นอุปสรรคต่อรัฐในการปรับปรุงผลการดำเนินงาน ควรจะได้รับการปรับเปลี่ยนแก้ไข หรือยกเลิกไปตามข้อเรียกร้องของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วม โดยยึดผลการพิจารณาประสบการณ์และแผนการดำเนินงานยุทธศาสตร์ชุมชนอย่างน้อยสามปีเป็นหลัก การพิจารณาทบทวนจะประเมินว่าแผนการดำเนินงานได้ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการให้บริการและประสิทธิภาพของการบริการในทุกๆ ส่วนของชุมชนดังที่ได้ระบุไว้ในแผนหรือไม่

(e) ผู้ว่าการรัฐอาจตัดทอนหรือตัดทิ้งส่วนหนึ่งหรือมากกว่าของมาตราอื่นๆ ในร่างกฎหมายระหว่างอนุมัติส่วนอื่นๆ ของร่างกฎหมาย ผู้ว่าการรัฐอาจผนวกรายการที่ถูกตัดทอนหรือตัดทิ้งออกไปพร้อมเหตุผลเข้ากับร่างกฎหมายเพื่อการดำเนินการ ผู้ว่าการรัฐจะส่งต่อร่างต้นฉบับและสำเนารายงานและเหตุผลให้กับสภา รายการที่ถูกตัดทอนหรือตัดทิ้งจะได้รับการพิจารณาแยกต่างหากอีกครั้ง และอาจผ่านโดยข้ามผ่านการยับยั้งของผู้ว่าการรัฐในลักษณะเดียวกับร่างกฎหมายต่างๆ

(f) (1) หลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณสำหรับปีงบประมาณ 2004-05 หรือ ปีงบประมาณอื่นๆ ที่ตามมาแล้ว ถ้าหากผู้ว่าการรัฐตัดสินใจว่าในปีงบประมาณดังกล่าว รายได้สำหรับงบประมาณแผ่นดินทั่วไปจะลดลงเป็นอย่างมากต่ำกว่าประมาณการของงบประมาณแผ่นดินทั่วไปตามพระราชบัญญัติงบประมาณสำหรับปีงบประมาณนั้นที่ได้ประกาศไว้และยึดตาม หรือ ค่าใช้จ่ายสำหรับงบประมาณแผ่นดินทั่วไปจะเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก หรือทั้งสองประการ ผู้ว่าการรัฐอาจออกแถลงการณ์เพื่อแจ้งภาวะฉุกเฉินทางการเงินและเพื่อว่าจากนั้นสภานิติบัญญัติจะได้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาวาระนี้ แถลงการณ์ดังกล่าวจะระบุถึงลักษณะของภาวะฉุกเฉินทางการเงินและจะยื่นเสนอโดยผู้ว่าการรัฐต่อสภานิติบัญญัติ พร้อมด้วยข้อเสนอด้านกฎหมายเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงิน *เพื่อตอบสนองต่อคำแถลงการณ์ดังกล่าวของผู้ว่าการรัฐ สภานิติบัญญัติอาจนำเสนอร่างกฎหมายฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่จะออกมาเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงิน*

(2) ถ้าหากสภานิติบัญญัติมิได้เสนอหรือส่งร่างกฎหมายฉบับเดียวหรือหลายฉบับให้แก่ผู้ว่าการรัฐเพื่อจัดการกับปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินภายในวันที่ 45 หลังจากมีแถลงการณ์ออกมา สภานิติบัญญัติไม่อาจดำเนินการเกี่ยวกับร่างกฎหมายอื่นๆ ได้ หรือไม่อาจเลื่อนเพื่อพักการประชุมร่วมจนกว่าจะมีการผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวนั้นและส่งให้กับผู้ว่าการรัฐ

(3) ร่างกฎหมายเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินที่ประกาศตามมาตรานี้จะประกอบด้วยรายงานผลกระทบ *เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (2) และ (4) สิ่งที่ผนวกกับรายงานนี้จะถือว่ามีความสำคัญต่อร่างกฎหมายเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินอย่างแน่นอน ร่างกฎหมายเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินซึ่งประกาศตามมาตรานี้ซึ่งประกอบด้วยรายงานผลกระทบและได้ผ่านและส่งต่อแก่ผู้ว่าการรัฐภายในวันที่ 45 หลังการแถลงภาวะฉุกเฉินทางการเงินแล้ว จะมีผลบังคับใช้ทันทีที่ประกาศใช้*

(4) (A) หากสภานิติบัญญัติมิได้ผ่านร่างกฎหมาย และส่งร่างกฎหมายเพื่อจัดการปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินให้แก่ผู้ว่าการรัฐภายในวันที่ 45 หลังจากการแถลงภาวะฉุกเฉินทางการเงินโดยการออกหนังสือคำสั่งซึ่งผู้ว่าการอาจจะลดหรือตัดทิ้งส่วนใดส่วนหนึ่งของงบประมาณแผ่นดินประจำปีทั่วไปที่ได้จัดสรรไว้ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญหรือตามกฎหมายรัฐบาลกลาง ยอดรวมงบที่จัดสรรไว้ที่ถูกลดลงหรือตัดทิ้งโดยผู้ว่าการรัฐจำกัดอยู่ที่ยอดที่จำเป็นต่อการทำให้งบค่าใช้จ่ายทั่วไปประจำปีงบประมาณไม่สูงกว่างบรายได้ทั่วไปที่ประเมินล่าสุดตามวรรค (1)

(B) หากสภานิติบัญญัติอยู่ในสมัยประชุม อาจจะลบล้างคำสั่งทั้งหมดหรือบางส่วนโดยการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิกที่สนับสนุน ภายใน 20 วันหลังจากการออกหนังสือคำสั่งตามวรรคย่อย (A) หากสภานิติบัญญัติไม่ได้อยู่ในสมัยประชุมขณะที่ผู้ว่าการรัฐออกหนังสือคำสั่ง สภานิติบัญญัติมีเวลา 30 วันที่จะเรียกประชุมและลบล้างคำสั่งทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยการลงมติโดยการออกเสียงสนับสนุนดังกล่าวข้างต้น หนังสือคำสั่งทั้งฉบับหรือบางส่วนที่ไม่ได้ถูกลบล้างโดยสภานิติบัญญัติมีผลทันทีหลังหมดระยะเวลาในการล้มเลิกคำสั่ง ภายหลังจากวันที่ 45 หลังจากการประกาศภาวะฉุกเฉินทางการเงิน ข้อห้ามที่ระบุไว้ในวรรค (2) จะหยุดใช้เมื่อ (i) การออกหนังสือคำสั่งหนึ่งฉบับหรือมากกว่าตามวรรคนี้มีผลบังคับ หรือ (ii) สภานิติบัญญัติได้ผ่านร่างและส่งต่อร่างกฎหมายเพื่อจัดการกับปัญหาภาวะฉุกเฉินทางการเงินแก่ผู้ว่าการรัฐ

(C) ร่างกฎหมายที่ออกเพื่อฟื้นฟูงบดุลของงบประมาณตามวรรคย่อย (B) อาจผ่านโดยการออกเสียงสนับสนุนโดยการขานชื่อของสมาชิกส่วนใหญ่ เพื่อให้ผลบังคับใช้ทันทีที่ผู้ว่าการรัฐลงนามหรือทันทีที่มีการกำหนดวันตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามร่างใดๆ ที่เกี่ยวกับภาษีใหม่ๆ หรือการเพิ่มอัตราภาษีของภาษีเดิมที่มีอยู่จะต้องได้รับเสียงสนับสนุนอย่างน้อยจำนวนสองในสามของสมาชิกในแต่ละสภานิติบัญญัติ

มาตรา 6 มาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับการแก้ไข ดังนี้:

มาตรา 12 (a) *(1)* ภายใน 10 วันแรกของแต่ละปีปฏิทิน *ที่เป็นเลขคี่* ผู้ว่าการรัฐจะยื่นต่อสภานิติบัญญัติงบประมาณแผ่นดินพร้อมด้วยคำอธิบายสำหรับงบประมาณ*สองปี* ปี อันประกอบด้วยรายงานที่แจกแจงรายการต่างๆ สำหรับค่าใช้จ่ายรัฐและประมาณการ *ตัวเลขรวม* ~~รายได้~~ รัฐ *รวมทั้งแหล่งรายได้เพื่อให้ได้ดุลกับรายจ่ายเหล่านั้น รายงานที่แจกแจงรายการต่างๆ ของประมาณการรวมแหล่งรายได้ที่มีเพื่อดุลกับรายจ่ายที่เสนอไปตามหมวดย่อยนี้ จะต้องระบุจำนวน (หากมี) ของแหล่งรายได้ประเภทที่คาดว่าจะเป็นแหล่งรายได้เพียงครั้งเดียว งบประมาณประจำสองปี ประกอบด้วยงบประมาณประจำปีงบประมาณและงบประมาณปีถัดไป รู้จักกันในนามงบประมาณสำหรับสองปีงบประมาณ ภายใน 10 วันแรกของแต่ละปีที่เป็นเลขคู่ ผู้ว่าการรัฐอาจเสนองบเสริมเพื่อปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มงบประมาณสำหรับสองปีงบประมาณ*

(b) งบประมาณสำหรับสองปีงบประมาณประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมดต่อไปนี้ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานและหน้าที่รับผิดชอบ:

(1) การประเมินยอดรวมแหล่งรายได้ที่มีสำหรับค่าใช้จ่ายที่เสนอไว้สำหรับปีงบประมาณปัจจุบันและปีถัดไป

(2) การวางแผนการคาดการณ์การใช้จ่ายและการคาดการณ์รายได้สำหรับปีงบประมาณสามปีหลังจากปีที่ถัดจากปีงบประมาณถัดไป

(3) รายงานวิธีการใช้งบประมาณที่ส่งเสริมวัตถุประสงค์ในการที่จะบรรลุสภาวะเศรษฐกิจที่รุ่งเรือง คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความ

เสมอภาคในชุมชน โดยการทำงานให้บรรลุเป้าหมายต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย: เพิ่มการจ้างงาน; พัฒนาการศึกษา; ลดความยากจน; ลดอาชญากรรม; และพัฒนาด้านสุขภาพ

(4) คำอธิบายการวัดผลที่จะใช้ในการประเมินความก้าวหน้าและรายงานผลต่อสาธารณชน รวมทั้งมาตรฐานการดำเนินงานสำหรับหน่วยงานรัฐบาลและโครงการต่างๆ

(5) รายงานการวัดผลสำหรับการใช้จ่ายหลักๆ ของรัฐบาลมลรัฐซึ่งใช้ทรัพยากรสาธาณะในการจัดสรรงบประมาณ และความสัมพันธ์ต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายทั้งหมดที่ระบุไว้ในวรรค (3)

(6) รายงานว่ารัฐจะปรับให้การใช้จ่ายและการลงทุนของแหล่งทุนสาธารณะอยู่ในแนวเดียวกันกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานการปกครองที่สร้างภารกิจหน้าที่และโครงการต่างๆ ของรัฐในนามของรัฐ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังระบุในวรรค (3) ได้อย่างไร

(7) รายงานสาธารณะเกี่ยวกับความคืบหน้าในการทำให้บรรลุผลตามวัตุประสงค์และเป้าหมายดังวรรค (3) และการประเมินประสิทธิภาพในการทำให้บรรลุผลตามวัตุประสงค์และเป้าหมายตามการวัดผลในปีงบประมาณก่อนหน้า

(c) หาก*สำหรับปีงบประมาณและปีงบประมาณถัดไปด้วยกัน* ค่าใช้จ่ายที่เสนอสูงเกินกว่าประมาณการรรายได้ ผู้ว่าการรัฐจะเสนอแนะ *ให้ลดค่าใช้จ่าย หรือ*ทรัพยากรจากแหล่งรายได้เพิ่มเติมที่จะจัดให้ *หรือทั้งสองกรณี หากเป็นไปได้ ข้อเสนอแนะจะครอบคลุมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบระยะยาวว่าการลดค่าใช้จ่ายหรือการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นจะมีผลอย่างไรต่อเศรษฐกิจรัฐ พร้อมกับงบประมาณประจำสองปีงบประมาณ ผู้ว่าการรัฐจะยื่นเสนอต่อสภานิติบัญญัติว่ามีกฎหมายใดที่ควรตราเพื่อการจัดสรรให้เป็นไปตามงบประมาณสำหรับสองปี พร้อมกับโครงสร้างทุนพื้นฐานห้าปีและการวางแผนกลยุทธ์เพื่อความเติบโต ดังระบุไว้ในตัวบทกฎหมาย*

(d) ร่างกฎหมายที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติซึ่ง (1) จัดตั้งโครงการรัฐใหม่ ซึ่งรวมเอาโครงการท้องถิ่นที่เป็นข้อบัญญัติรัฐดังที่ระบุไว้ในมาตรา 6 ของข้อ XIII B หรือหน่วยงานใหม่ หรือขยายขอบข่ายของโครงการรัฐหรือหน่วยงานรัฐที่มีอยู่ หากมีการสนับสนุนเงินทุนผลกระทบก็คือจำนวนเพิ่มขึ้นสุทธิของค่าใช้จ่ายรัฐในจำนวนที่สูงเกินกว่ายี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ในปีงบประมาณนั้นหรือในปีงบประมาณถัดมา หรือ (2) ลดภาษีรัฐหรือแหล่งการจัดเก็บภาษีรัฐอื่นๆ ซึ่งผลกระทบจะเป็นจำนวนลดลงสุทธิของรายได้รัฐในจำนวนที่สูงเกินกว่ายี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ในปีงบประมาณนั้นหรือในปีงบประมาณถัดมา จะถูกยกเลิก เว้นแต่มีการชดเชยด้วยการลดหรือเพิ่มการจัดเก็บภาษีรัฐหรือผสมรวมกันซึ่งได้บัญญัติไว้ในร่างกฎหมายฉบับนั้นหรือฉบับอื่นในจำนวนที่เท่ากันกับ หรือสูงเกินกว่าจำนวนเพิ่มขึ้นสุทธิของรายได้รัฐหรือจำนวนลดลงสุทธิของรายได้รัฐ จำนวนยี่สิบห้าล้านดอลลาร์ ($25,000,000) ซึ่งระบุไว้ในหมวดย่อยนี้ จะมีการปรับทุกปีเพื่อให้เป็นไปตามอัตราเงินเฟ้อต่อดัชนีราคาผู้บริโภคของรัฐแคลิฟอร์เนีย

~~(b)~~ *(e)* ผู้ว่าการรัฐและผู้ว่าการรัฐรับเลือกอาจขอให้หน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ หรือ ลูกจ้างให้จัดหาข้อมูลที่จำเป็นในการเตรียม*งบประมาณสำหรับสองปีงบประมาณ และงบเพิ่มเติมอื่น*

~~(c)~~ *(f)* (1) งบประมาณ *สำหรับสองปี* งบประมาณ *และงบเพิ่มเติมอื่น* จะประกอบด้วยร่างกฎหมายงบประมาณที่แสดงรายการการเสนอค่าใช้จ่าย *สำหรับปีงบประมาณและปีงบประมาณถัดไป ร่างกฎหมายงบเพิ่มเติมจะประกอบด้วยร่างกฎหมายที่เสนองบเพิ่มเติม*

(2) ร่างกฎหมายงบประมาณ *และร่างกฎหมายอื่นๆ ที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณหรือร่างกฎหมายงบเพิ่มเติมที่เสนอโดยผู้ว่าการรัฐ* จะนำเข้าสู่แต่ละสภาทันทีโดยผู้ที่เป็นประธานคณะกรรมการที่พิจารณางบประมาณ

(3) ในวันที่หรือก่อนวันที่ 1 พฤษภาคมของแต่ละปี หลังจากที่คณะกรรมที่จัดสรรของแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติได้พิจารณาร่างกฎหมายงบประมาณ แต่ละสภาจะเสนอเร่างกฎหมายงบประมาณดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการร่วมของสภานิติบัญญัติ ซึ่งอาจประกอบด้วยคณะกรรมการจัดการประชุม ที่จะพิจารณาทบทวนร่างกฎหมายงบประมาณและร่างกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณและรายงานข้อเสนอแนะต่อแต่ละสภาภายในวันที่ 1 มิถุนายนของแต่ละปี โดยจะไม่เป็นการขัดขวางการอ้างอิงร่างกฎหมายใดๆ เหล่านี้ แก่คณะกรรมการนโยบายในคณะกรรมการร่วม

~~(3)~~ *(4)* สภานิติบัญญัติจะผ่านร่างกฎหมายงบประมาณ *และร่างกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณ* ภายในเที่ยงคืนของวันที่ 15 มิถุนายนของแต่ละปี *การจัดสรรการใช้จ่ายต่างๆ ในร่างกฎหมายงบประมาณหรือร่างกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายสำหรับปีงบประมาณถัดไปไม่ควรจะบานปลายในปีงบประมาณ*

~~(4)~~ *(5)* จนกว่าจะมีการประกาศใช้ร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี สภานิติบัญญัติจะไม่ส่งร่างกฎหมายอื่นให้แก่ผู้ว่าการรัฐเพื่อพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรกองทุนสำหรับค่าใช้จ่ายระหว่างปี *งบประมาณ หรือปีงบประมาณถัดไป* ~~ซึ่งจะต้องมีการประกาศใช้ร่างกฎหมายงบประมาณ~~ยกเว้นร่างกฎหมายฉุกเฉินที่เสนอโดยผู้ว่าการรัฐหรือการจัดสรรค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของสภานิติบัญญัติ

~~(d)~~ *(g)* ไม่มีร่างกฎหมายใด นอกจากร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี *หรืองบเพิ่มเติมของ ร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี* ที่ประกอบด้วยมากกว่าหนึ่งรายการของการจัดสรรค่าใช้จ่ายและรายการนั้นจะต้องแสดงวัตถุประสงค์ การจัดสรรค่าใช้จ่ายจากกองทุนทั่วไปของรัฐ ที่นอกเหนือไปจากที่ได้จัดสรรเพื่อโรงเรียนรัฐบาลและการจัดสรรตามร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี, *ร่างกฎหมายงบประมาณเพิ่มเติม* และร่างกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณจะตกไปเว้นเสียแต่ว่าจะผ่านโดยการออกเสียงด้วยการขานชื่อสนับสนุนในแต่ละสภาด้วยเสียงจำนวนสองในสามของสมาชิก

~~(e)~~ *(h)* (1) โดยไม่ค่านึกถึงบทบัญญัติกฎหมายอื่นๆ ในกฎหมายหรือในรัฐธรรมนูญ*ร่างกฎหมายงบประมาณเพิ่มเติม* และร่างกฎหมายอื่นๆ ที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี*อาจ*ผ่านในแต่ละสภาโดยการออกเสียงด้วยการขานชื่อในแต่ละสภาเพื่อสนับสนุนด้วยเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิก เพื่อให้ผลบังคับใช้ทันทีที่ผู้ว่าการลงนาม หรือ ในวันที่ระบุในกฎหมาย ไม่มีอะไรในหมวดย่อยนี้ที่จะส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเรื่องการออกเสียง สำหรับการจัดสรรค่าใช้จ่ายเพื่อโรงเรียนรัฐที่กำหนดไว้ในหมวดย่อย ~~(d)~~ *(g)* ของมาตรานี้ และหมวดย่อย(b)ในมาตรา 8 ของข้อนี้

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ "ร่างกฎหมายอื่นๆ ที่มีบทบัญญัติสำหรับการจัดสรรค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี *หรือร่างกฎหมายงบประมาณเพิ่มเติม*" จะประกอบด้วยร่างกฎหมายที่ระบุไว้ว่าเกี่ยวข้องกับงบประมาณในร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี *หรือร่างกฎหมายงบประมาณเพิ่มเติม* เท่านั้นซึ่งผ่านความเห็นชอบโดยสภานิติบัญญัติ

(3) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ "ร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี" จะหมายถึงร่างกฎหมายฉบับเดียวหรือหลายๆ ฉบับที่บรรจุงบประมาณสำหรับปีงบประมาณและปีงบประมาณถัดไป

~~(f)~~ *(i)* สภานิติบัญญัติอาจควบคุมการนำเสนอ การอนุมัติ และการบังคับใช้งบประมาณ และการฟ้องร้องสำหรับหน่วยงานรัฐทั้งหมด

~~(g)~~ *(j)* สำหรับปีงบประมาณ 2004-05 หรือ ปีงบประมาณถัดๆ ไป สภานิติบัญญัติ ~~อาจ~~ จะไม่ส่งให้แก่ผู้ว่าการรัฐเพื่อพิจารณา หรือ ผู้ว่าการรัฐ~~อาจ~~ จะไม่ ลงนามเป็นกฎหมายสำหรับร่างกฎหมายงบประมาณประจำปี *สำหรับปีงบประมาณหรือสำหรับปีงบประมาณถัดไป*ซึ่งจัดสรรจากกองทุนทั่วไป ~~ซึ่ง~~ *แต่ละ* ปีงบประมาณ *ของสองปีงบประมาณ* จำนวนรวม เมื่อรวมเข้ากับการจัดสรรค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณที่จัดทำขึ้นในวันที่ผ่านร่างกฎหมายงบประมาณและจำนวนเงินที่กองทุนทั่วไปโอนให้กับบัญชีเพื่อเสถียรภาพและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสำหรับปีงบประมาณตามมาตรา 20 ในข้อ XVI สูงเกินกว่ารายได้ของกองทุนทั่วไป, *เงินโอนและเงินคงเหลือจากปีงบประมาณที่ผ่านมา* สำหรับปีงบประมาณที่ประเมิน ณ วันที่ผ่านร่างกฎหมาย ~~การ~~ *การ*ประเมินรายได้ของกองทุนทั่วไป, *เงินโอน และเงินคงเหลือ*จะแสดงไว้ ในร่างกฎหมายงบประมาณที่ผ่านร่างโดยสภานิติบัญญัติ *ร่างกฎหมายงบประมาณที่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติจะประกอบด้วยรายงานหนึ่งผูกพันทั้งหมดของกองทุนทั่วไปที่ระบุไว้ในหมวดย่อยสำหรับแต่ละปีงบประมาณของสองปีงบประมาณรวมทั้งคำอธิบายหลักพื้นฐานในการประเมินรายได้ของกองทุนทั่วไป ซึ่งมีการอธิบายจำนวนที่สภานิติบัญญัติเสนอสำหรับรายได้กองทุนทั่วไปของปีงบประมาณนั้นซึ่งแตกต่างจากรายได้กองทุนทั่วไปของปีที่เพิ่งผ่านมา*

~~(h)~~ *(k)* โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติกฎหมายอื่นๆ ของกฎหมายหรือในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งหมวดย่อย ~~(c)~~ *(f)* ของมาตรานี้ มาตรา 4 ในข้อนี้และ มาตรา 4 และ 8 ในข้อ III ในปีใดก็ตามที่ร่างกฎหมายงประมาณประจำปีไม่ผ่านโดยสภานิติบัญญัติภายในเที่ยงคืนของวันที่ 15 มิถุนายน จะไม่มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายจากงบประมาณปัจจุบันหรืออนาคตเพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนเงินเดือนหรือชำระคืนค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือค่ายังชีพแก่สมาชิกสภานิติบัญญัติระหว่างสมัยประชุมสามัญและวิสามัญนับแต่เที่ยงคืนวันที่ 15 มิถุนายน ถึงวันที่นำเสนอร่างกฎหมายงบประมาณประจำปีแก่ผู้ว่าการรัฐ ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเงินเดือนหรือการเบิกคืนค่าใช้จ่ายการเดินทางหรือค่ายังชีพตามหมวดย่อยนี้ย้อนหลัง

มาตรา 7 เพิ่มเติม ข้อ XI A ในรัฐธรรมนูญแห่ง รัฐแคลิฟอร์เนีย ดังนี้:

มาตรา XI A
แผนการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์สำหรับชุมชน

มาตรา 1 (a) ชาวแคลิฟอร์เนีย คาดหวังและเรียกร้องให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายและว่ามีความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือไม่ ดังนั้น นอกเหนือไปจากข้อกำหนดในบทบัญญัติใดๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ งบประมาณที่ได้รับอนุมัติของหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะประกอบด้วยทุกข้อต่อไปนี้เมื่อใช้ภายใต้อำนาจและหน้าที่ของหน่วยงาน:

(1) รายงานที่แสดงวิธีการใช้จ่ายงบประมาณภายใต้หน้าที่ บทบาท และลำดับความสำคัญที่ตัดสินโดยหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสมอภาคในชุมชน โดยสะท้อนให้เห็นในเป้าหมายต่อไปนี้: เพิ่มการจ้างงาน, พัฒนาการศึกษา, ลดความยากจน, ลดอาชญากรรม, พัฒนาด้านสุขภาพและอื่นๆ ที่สำคัญต่อชุมชน

(2) อธิบายการวัดผลโดยรวมที่จะใช้ในการประเมินความก้าวหน้าทุกส่วนในชุมชนต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นดังวรรค (1)

(3) รายงานการวัดผลของการใช้จ่ายหลักของหน่วยงานการปกครองที่มีการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะสำหรับงบประมาณและความสัมพันธ์ต่อเป้าหมายทั้งหมดที่ตั้งขึ้นโดยหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรค (1)

(4) รายงานแสดงว่าหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการให้การใช้จ่ายและการลงทุนด้วยทรัพยากรสาธารณะเป็นไปในแนวทางเดียวกันได้อย่างไรเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ตามวรรค (1)

(5) รายงานสาธารณะเรื่องความคืบหน้าในการดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ตามวรรค (1) และการประเมินประสิทธิภาพในการบรรลุผลตามมาตรการที่กำหนดในงบประมาณปีก่อนหน้า

(b) แต่ละหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาและดำเนินการด้วยกระบวนการที่เปิดเผยและโปร่งใสเพื่อสนับสนุนความร่วมมือจากชุมชนในทุกด้านในการพัฒนางบประมาณที่เสนอ รวมทั้งการระบุหาความจำเป็นที่สำคัญต่างๆ ของชุมชน ตามวรรค (1) ของหมวดย่อย (a)

(c) มาตรานี้จะมีผลในปีงบประมาณของหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เริ่มต้นในปี 2014

(d) บทบัญญัติกฎหมายต่างๆ ในมาตรานี้ มีสภาพบังคับอัตโนมัติและจะตีความเพื่อนำไปใช้เฉพาะกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจการปกครองท้องถิ่น

มาตรา 2 (a) เทศมณฑลโดยการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแล อาจริเริ่มการพัฒนาแผนการดำเนินงานกลยุทธ์ชุมชน ซึ่งต่อจากนี้จะเรียกว่าแผนการดำเนินงาน เทศมณฑลจะเชิญให้มีการเข้าร่วมจากหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดภายในเทศมณฑลซึ่งมีบทบาทหน้าที่หรือบริการในขอบเขตที่คาดไว้ในแผนการดำเนินงาน หน่วยงานปกครองท้องถิ่นใดๆ ภายในเทศมณฑลอาจร้องต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแลให้ริเริ่มแผนการดำเนินงาน เพื่อให้รวมเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ หรือเพื่อให้ปรับปรุงแก้ไขแผนการดำเนินงาน

(b) หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ร่วมมือกันจะร่างแผนการดำเนินงานผ่านกระบวนการที่เปิดเผยและโปร่งใสเพื่อกระตุ้นการร่วมมือกันจากทุกภาคส่วนของชุมชน รวมทั้งผู้นำย่านใกล้เคียง แผนการดำเนินงานจะประกอบด้วยทั้งหมดต่อไปนี้:

(1) แถลงการณ์เกี่ยวกับ (A) เค้าโครงของแผนการดำเนินงานว่าทำอย่างไรจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกำหนดในวรรค (1) ถึง (5) รวมถึงหมวดย่อย (a) ของมาตรา 1 ในข้อนี้ (B) อธิบายถึงบริการสาธารณะที่นำเสนอตามแผนการดำเนินงานและบทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วม (C) อธิบายว่า เหตุใดบริการเหล่านั้นจึงจะถูกส่งมอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในการดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน (D) จัดหาทรัพยากรเพื่อการจัดสรรที่จะช่วยสนับสนุนโครงการ รวมถึงเงินทุนที่อาจได้รับจากกองทุนส่งเสริมการดำเนินงานและการตรวจสอบ (E) พิจารณาความแตกต่างภายในชุมชนที่ให้บริการตามแผนการดำเนินงาน และ (F) อธิบายว่าแผนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกับงบประมาณที่นำมาใช้โดยหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วมอย่างไร

(2) ผลลัพธ์ที่ต้องการโดยหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นและวิธีการวัดผลลัพธ์ดังกล่าว

(3) วิธีการเพื่อการรายงานผลลัพธ์เป็นประจำแก่สาธารณะและรัฐ

(c) (1) นำเสนอแผนการดำเนินงานแก่คณะบุคคลที่มีอำนาจของแต่ละหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วมภายในเทศมณฑลเพื่อให้มั่นใจถึงความร่วมมือในระดับต่ำสุด แผนการดำเนินงานต้องได้รับความเห็นชอบจากเทศมณฑล หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ให้บริการเกี่ยวกับเทศบาลซึ่งสอดคล้องตามแผนการดำเนิน

งานสำหรับประชากรส่วนใหญ่ในเทศมณฑลเป็นอย่างน้อย และโรงเรียนในเขตการศึกษาหนึ่งแห่งขึ้นไปให้บริการต่อนักเรียนส่วนใหญ่ในเทศมณฑลเป็นอย่างน้อย

(2) การอนุมัติแผนการดำเนินงานหรือการแก้ไขแผนการดำเนินงาน โดยหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งเทศมณฑล จะกำหนดให้มีการออกเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกของคณะบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดของหน่วยงานนั้น ไม่ใช่แผนการดำเนินงานกับหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ไม่เห็นชอบกับแผนการดำเนินงานตามวรรคนี้

(d) เมื่อแผนการดำเนินงานได้รับอนุมัติ เทศมณฑลอาจทำสัญญาที่ระบุและกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ร่วมมือ โดยที่การจัดทำสัญญาดังกล่าวจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามแผนการดำเนินงานและได้รับการอนุมัติด้วยเสียงส่วนใหญ่ของคณะบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดของแต่ละหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นคู่สัญญา

(e) หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เห็นชอบกับแผนการดำเนินงานตามมาตรานี้และได้ทำตามข้อกำหนดของมาตรา 3 ของข้อนี้ หากมี อาจรวมกองทุนรัฐหรือท้องถิ่นซึ่งได้รับจัดสรรเพื่อให้บริการตามแผนการดำเนินงานเข้าด้วยกันในรูปแบบที่จะสร้างความก้าวหน้าให้แก่เป้าหมายของแผนการดำเนินงาน

มาตรา 3 (a) หากคู่สัญญาของแผนการดำเนินงานที่ได้รับการเห็นชอบตาม มาตรา 2 ของข้อนี้ลงมติว่า กฎหมายหรือระเบียบรัฐ รวมถึงกฎหมายหรือระเบียบที่จำกัดการใช้จ่ายกองทุน ขัดขวางความก้าวหน้าตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงาน หรือพวกเขาต้องการอำนาจทางกฎหมายเพิ่มขึ้นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามแผนการดำเนินงานได้ หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นอาจรวมบทบัญญัติในแผนการดำเนินงานซึ่งเทียบเท่ากันในด้านการทำหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ หรือวัตถุประสงค์ของกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติจะรวมคำอธิบายถึงวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายของรัฐ, กฎกลายเป็นอุปสรรคต่อผลลัพธ์ที่ดีกว่าอย่างไร, กฎระเบียบชุมชนที่เสนอ, และกฎของชุมชนจะช่วยให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นและในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างความเจริญด้านเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสมอภาคในชุมชนได้อย่างไร สำหรับจุดประสงค์ในส่วนนี้ ข้อกำหนดหนึ่งมีบทบาทเทียบเท่ากับวัตถุประสงค์ หรือวัตถุประสงค์ของกฎหมาย หรือกฎข้อบังคับ หากวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายและจุดประสงค์ของกฎหมาย หรือข้อบังคับอย่างชัดเจน

(b) คู่สัญญาจะนำเสนอแผนการดำเนินงานซึ่งประกอบด้วยบทบัญญัติที่เท่าเทียมกันในแง่ของการทำหน้าที่ดังอธิบายในหมวดย่อย (a) โดยยึดตามบทบัญญัติรัฐ ให้แก่สภานิติบัญญัติระหว่างสมัยประชุมสามัญหรือวิสามัญ หากภายใน 60 วันนับจากวันที่ได้รับแผนการดำเนินงาน สภานิติบัญญัติมิได้ดำเนินการใดที่แสดงความเห็นพ้องโดยการลงมติหรือไม่อนุมัติ เพื่อไม่อนุมัติบทบัญญัตินั้น ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นดำเนินการได้พร้อมกับมีผลทางกฎหมายซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นไปตามกฎหมายรัฐ

(c) หากคู่สัญญาของแผนการดำเนินงานได้รับการเห็นชอบตามมาตรา 2 ของข้อนี้ลงมติว่ากฎเกณฑ์ขัดขวางเป้าหมายของแผนการดำเนินงาน พวกเขาอาจทำตามกระบวนการที่ระบุไว้ในหมวดย่อย (a) ของมาตรานี้โดยการยื่นข้อเสนอต่อหน่วยงานหรือกรมที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประกาศใช้หรือดำเนินการเกี่ยวกับกฎระเบียบ ให้พิจารณาข้อเสนอภายใน 60 วัน หากภายใน 60 วันหลังจากวันที่ได้รับแผนการดำเนินงาน หน่วยงานหรือกรมนั้นไม่ดำเนินการใดที่จะแสดงความไม่เห็นด้วยต่อบทบัญญัติ ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นมีผลทางกฎหมายซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นไปตามกฎหมายรัฐ การดำเนินการใดๆ ที่แสดงความไม่เห็นด้วยต่อบทบัญญัติควรจะมีรายงานแสดงเหตุผลในการดำเนินการดังกล่าว

(d) มาตรานี้ใช้ได้เฉพาะกับกฎหมายหรือกฎระเบียบที่ควบคุมการบริหารจัดการโครงการรัฐที่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนบางส่วนหรือทั้งหมดจากรัฐโดยตรง

(e) อำนาจที่ได้รับตามมาตรานี้หมดอายุโดยอัตโนมัติในสี่ปีภายหลังวันที่บังคับใช้ เว้นเสียแต่จะมีการต่ออายุตามมาตรานี้

มาตรา 4 (a) โดยนัยนี้ กองทุนเพื่อการดำเนินการและการตรวจสอบถูกตั้งขึ้นในหน่วยงานคลังของรัฐเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดหาทรัพยากรรัฐเพื่อดำเนินการบูรณาการส่งมอบบริการตามแผนการดำเนินงานกลยุทธ์ชุมชนที่เตรียมการตามมาตรานี้ โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 ในประมวลกฎหมายปกครอง เงินในกองทุนจะถูกจัดสรรต่อเนื่องเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในมาตรานี้ สำหรับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 ในข้อ XVI รายได้ที่โอนเข้ากองทุนเพื่อการดำเนินการและการตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ที่เพิ่มเข้ามาในมาตรานี้จะถูกพิจารณาในกองทุนทั่วไปในการจัดเก็บภาษีซึ่งอาจจัดสรรตามข้อXIII B

(b) เงินในกองทุนเพื่อการดำเนินการและการตรวจสอบจะได้รับการจัดสรรตามกฎหมายแก่เทศมณฑลต่างๆ ซึ่งแผนการดำเนินงานประกอบด้วยงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายของกองทุนตามมาตรา 1 และ 2 ในหมวดนี้

(c) กองทุนใดๆ ที่จัดสรรให้แก่โรงเรียนเขตตามแผนการดำเนินงานจะต้องจ่ายออกจากแหล่งรายได้ที่นอกเหนือไปจากกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบ และอาจจ่ายจากแหล่งอื่นตามการตัดสินใจของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วมกับแผนการดำเนินงาน การจัดสรรปันส่วนสำหรับโรงเรียนเขตใด ที่ดำเนินการตามแผนการดำเนินงานจะไม่ได้รับการพิจารณาในกองทุนทั่วไปในการจัดเก็บภาษี หรือการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นที่จัดสรร เพื่อจุดประสงค์ตามมาตรา 8 ในหมวด XVI

มาตรา 5 เทศมณฑลที่เห็นชอบกับแผนการดำเนินงานตามมาตรา 2 ในข้อนี้ จะประเมินประสิทธิภาพของแผนการดำเนินงานอย่างน้อยทุกสี่ปี ขั้นตอนการประเมินจะประกอบด้วยความเห็นสาธารณะ และความเห็นดังกล่าวจะถูกรวมเข้าไว้ในรายงานฉบับสมบูรณ์ หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่เข้าร่วมจะใช้การประเมินนี้เพื่อปรับปรุงแผนการดำเนินงาน และสาธารณชนก็จะใช้การประเมินนี้เพื่อประเมินการทำงานของหน่วยงานปกครองท้องถิ่น การประเมินจะประกอบด้วยการพิจารณาทบทวนถึงแผนการดำเนินงานว่าได้มีการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังวรรค (1) ถึง (5) และหมวดย่อย (a) ของมาตรา 1 รวมทั้ง การพัฒนาผลงานของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่ร่วมมือในการส่งมอบและประสิทธิผลของการให้บริการภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ความก้าวหน้าในการลดความแตกต่างกันในชุมชน และแต่ละบุคคลหรือสมาชิกชุมชนได้รับบริการตามการพัฒนาและดำเนินการของแผนการดำเนินงานหรือไม่

มาตรา 6 (a) รัฐจะพิจารณาว่าจะช่วยให้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในระหว่างแผนการดำเนินงานตาม มาตรา 2 อย่างไร สอดคล้องกับเป้าหมาย รัฐหรือกรมหรือหน่วยงานจะทำสัญญากับหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นรายหนึ่งหรือมากกว่าที่เข้าร่วมในแผนการดำเนินงานเพื่อการดำเนินการตามหน้าที่ที่คู่สัญญาเห็นว่าสามารถทำให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้นได้ในระดับท้องถิ่น สัญญาใดๆ ที่ทำขึ้นตามมาตรานี้จะเป็นไปตามแผนการดำเนินงานตามข้อกำหนดของมาตรา 2

(b) รัฐจะพิจารณาและตัดสินว่าจะสนับสนุนความพยายามของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นและตัวแทนของประชาชนในการทำงานร่วมกันเพื่อจัดการปัญหาท้าทายและแก้ไขปัญหาที่หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นตัดสินใจด้วยความสมัครใจและร่วมมือร่วมใจว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดในระดับภูมิภาคเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในด้านความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสมอภาคในชุมชน โดยการกระตุ้นทางการเงินและกฎระเบียบ รัฐจะส่งเสริมความสามารถและการแข่งขันโดยรวมของเศรษฐกิจภูมิภาค และสนับสนุนความร่วมมือเป็นอันดีระหว่างหน่วยงานการปกครรองท้องถิ่นในภูมิภาคโดยการพิจารณาสิทธิพิเศษในกองทุนที่รัฐควบคุมสำหรับงานบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานและประชาชน ถ้าหากมี แก่หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ร่วมมือ ซึ่งได้พัฒนาแผนความร่วมมือด้วยความตั้งใจและทำให้เกิดความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายดัง วรรค (1) ถึง (5) และ หมวดย่อย (a) ในมาตรา 1

มาตรา 7 ไม่มีอะไรในมาตรานี้ที่มุ่งจะยกเลิกเพิกถอนหรือล้มล้างอำนาจใดๆ ที่มีอยู่ของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นหรือเพื่อขัดขวาง หรือห้ามหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นในการพัฒนาและร่วมมือในโครงการภูมิภาคและแผนการที่ได้ออกแบบไว้เพื่อปรับปรุงการส่งมอบและประสิทธิภาพของการให้บริการของรัฐ

มาตรา 8 สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ คำว่า "หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายถึง เทศมณฑล, เมือง, เมืองและเทศมณฑล, และหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งโรงเรียนเขต สำนักงานการศึกษาต่างๆ ของเทศมณฑล และวิทยาลัยเขตชุมชน

มาตรา 8 มาตรา 29 ในหมวด XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับการแก้ไขดังนี้:

มาตรา 29 (a) สภานิติบัญญัติอาจให้อำนาจแก่เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล และเมือง ในการทำสัญญาเพื่อการจัดสรรรายได้จากภาษีขายหรือภาษีโภคภัณฑ์ที่พวกเขากำหนดและจัดเก็บโดยรัฐระหว่างกัน ก่อนสัญญาจะมีผล จะต้องมีการอนุมัติด้วยเสียงส่วนใหญ่ของผู้ออกเสียงในแต่ละขอบเขตอำนาจปกครองในการเลือกตั้งทั่วไปหรือการเลือกตั้งโดยตรงรอบแรก

(b) โดยไม่คำนึงถึงหมวดย่อย (a) ในวันที่หรือหลังวันที่มีผลของหมวดย่อยนี้ เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล และเมืองต่างๆ , อาจทำสัญญาเพื่อจัดสรรรายได้จากภาษีขายหรือภาษีโภคภัณฑ์ที่พวกเขากำหนดตามกฎหมาย Bradley-Burns Uniform Local Sales and Use Tax Law และบทบัญญัติใดๆ ที่สืบเนื่อง ซึ่งจัดเก็บโดยรัฐระหว่างกัน หากกฎหมายและการลงมติเสนอให้แต่ละสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบจากเสียงสองในสามของคณะผู้มีอำนาจสูงสุดของแต่ละเขตอำนาจปกครองของหน่วยงานที่เป็นคู่สัญญา

(c) โดยไม่คำนึงถึงหมวดย่อย (a) เทศมณฑล เมืองและเทศมณฑล และเมืองต่างๆ และหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งโรงเรียนเขต สำนักงานการศึกษาต่างๆ ของเทศมณฑล และวิทยาลัยเขตชุมชน ซึ่งเป็นคู่สัญญาในแผนการดำเนินการกลยุทธ์ชุมชนตามข้อ XI A อาจเข้าทำสัญญาเพื่อจัดสรรรายได้จากภาษีที่ประเมินตามมูลค่าหรือราคาโรงเรือนและที่ดิน ที่สำรองไว้ระหว่างกัน หากกฎหมายและการลงมติเสนอให้แต่ละสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบจากเสียงสองในสามของคณะผู้มีอำนาจสูงสุดของแต่ละเขตอำนาจปกครองของหน่วยงานที่เป็นคู่สัญญา สัญญาที่ทำขึ้นตามมาตรานี้ จะสอดคล้องกับความร่วมมือด้านงบประมาณของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นตาม มาตรา 1 ข้อ XI A

มาตรา 9 เพิ่มตอนที่ 6 (เริ่มจากมาตราที่ 55750) ในส่วนที่ 2 หมวด 2 ของหมวดที่ 5 ประมวลกฎหมายปกครอง ดังนี้:

ตอนที่ 6 แผนการดำเนินงานกลยุทธ์ชุมชน

55750. (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 7101 ของกฎหมายจัดเก็บรายได้และภาษี หรือบทบัญญัติอื่นของกฎหมาย ซึ่งเริ่มต้นในปีงบประมาณ 2013–14 จำนวนรายได้ เงินคืนสุทธิ ที่จัดเก็บตามมาตรา 6051 ของกฎหมายจัดเก็บรายได้และภาษี ในอัตราร้อยละ 0.035 จะถูกสะสมไว้ในคลังรัฐสำหรับกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบซึ่งตั้งขึ้นตามมาตรา 4 ของข้อ XI A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ที่ก่อตั้งกองทุนเท่านั้น

(b) เมื่อสภานิติบัญญัติลดฐานภาษีขายและการลดดังกล่าวส่งผลต่อรายได้ที่ลดลงในกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบน้อยกว่ากองทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ 2013–14 ผู้ตรวจสอบจะโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบในจำนวนที่เมื่อได้รับแล้วจะทำให้ยอดเงินของกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบเท่ากันกับกองทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ 2013–14

55751. (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 7101 ของกฎหมายจัดเก็บรายได้และภาษี หรือบทบัญญัติอื่นๆของกฎหมายซึ่งเริ่มต้นในปีงบประมาณ 2013–14 จำนวนรายได้ เงินคืนสุทธิ ที่จัดเก็บตามมาตรา 6201 ของกฎหมายจัดเก็บรายได้และภาษี ในอัตราร้อยละ 0.035 จะถูกเก็บสะสมไว้ในคลังรัฐสำหรับกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบซึ่งตั้งขึ้นตามมาตรา 4 ของข้อ XI A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ที่ก่อตั้งกองทุนเท่านั้น

(b) เมื่อสภานิติบัญญัติลดฐานภาษีขายและการลดดังกล่าวส่งผลต่อรายได้ที่ลดลงในกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบน้อยกว่ากองทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ 2013–14 ผู้ตรวจสอบจะโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังกองทุนเพื่อการดำเนินงานและตรวจสอบในจำนวนที่เมื่อได้รับแล้วจะทำให้ยอดเงินของกองทุนเพื่อการดำเนินการและการตรวจสอบเท่ากันกับกองทุนที่ได้รับในปีงบประมาณ 2013–14

55752. (a) ในปีงบประมาณ 2014–15 และทุกๆ ปีงบประมาณถัดไป ผู้ตรวจสอบจะจัดสรรเงินทุนของกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบซึ่งตั้งขึ้นตามมาตรา 4 ของข้อ XI A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ให้แก่แต่ละเทศมณฑลที่เห็นชอบในแผนการดำเนินงานกลยุทธ์ชุมชนซึ่งมีผลในวันที่หรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของปีงบประมาณก่อนหน้า และได้ยื่นเสนอแผนการดำเนินงานของตนต่อผู้ตรรวจสอบเพื่อขอทุนสนับสนุนภายใต้มาตรานี้ การจัดสรรดังกล่าวจะกระทำภายในสามเดือนแรกของปีงบประมาณ จากยอดเงินรวมที่มีไว้สำหรับการจัดสรรจากกองทุนเพื่อการดำเนินงานและการตรวจสอบในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยนัยนี้ เพื่อช่วยสนับสนุนเงินทุนแก่แผนการดำเนินงาน สัดส่วนจะต้องเท่ากับสัดส่วนที่บันทึกไว้สำหรับเทศมณฑลภายใต้หมวดย่อย (c)

(b) ตามที่ใช้ในมาตรานี้ ประชากรที่ได้รับบริการตามแผนการดำเนินงานยุทธศาสตร์ชุมชนคือประชากรตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นจำนวนประชากรของทุกหน่วยงานของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร่วมมือ โดยถือว่าประชากรรายหนึ่งที่ได้รับบริการจากหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าให้นับครั้งเดียว แผนการดำเนินงานจะประกอบด้วยการคำนวนประชากรต่อพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่ให้บริการตามแผนการดำเนินงาน ตามข้อมูลเกี่ยวกับสถิติประชากรล่าสุดของกรมการเงิน

(c) ผู้ตรวจสอบจะตัดสินจำนวนประชากรที่รับบริการจากแต่ละเทศมณฑลตามแผนการดำเนินงานตามสัดส่วนร้อยละของจำนวนประชากรทั้งหมดที่บันทึกสำหรับแผนการดำเนินงานทั้งหมดที่เข้าเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนตามหมวดย่อย (a)

(d) กองทุนที่จัดให้ตามมาตรา 4 ของข้อ XI A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียและในบทนี้ แสดงในส่วนของเงินออมสะสมของรัฐอันเนื่องมาจากแผนปรับงบประมาณประจำปี 2011 และมาตรการที่เพิ่มเข้ามาในมาตรานี้ สี่ปีหลังจากที่มีการจัดสรรเงินทุนตามมาตรานี้ สำนักวิเคราะห์ทางกฎหมาย (Legislative Analyst's Office) จะประเมินผลกระทบทางการเงินของแผนการดำเนินงาน ว่ามีแผนใดบ้างที่ได้พัฒนาด้วยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการให้บริการ หรือ มีการลดลงของความต้องการบริการที่รัฐอุดหนุน

มาตรา 10 เพิ่มมาตรา 42246 ในประมวลกฎหมายการศึกษา ดังนี้:

42246. กองทุนที่อุดหนุนหรือได้รับโดยโรงเรียนเขตการศึกษาภาครัฐตามความร่วมมือในแผนการดำเนินงานกลยุทธ์ชุมชน ที่ได้รับอำนาจจาก ข้อ XI A ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย จะไม่ถูกพิจารณาในการคำนวนสัดส่วนของรัฐสำหรับรายได้เขตจำกัดภายใต้มาตรา 42238 หรือ กฎหมายสืบเนื่องใด

มาตรา 11 เพิ่มมาตรา 9145 ในประมวลกฎหมายปกครอง ดังนี้:

9145. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรา 9.5 และ 12 ข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย จะใช้คำจำกัดความต่อไปนี้:

(a) "ขยายขอบเขตของโครงการรัฐและหน่วยงานที่มีอยู่" ไม่รวมถึงข้อต่อไปนี้:

(1) การฟื้นฟูการสนับสนุนเงินทุนแก่หน่วยงานหรือโครงการที่ถูกลดหรือตัดทิ้งในปีงบประมาณถัดจากปี 2008-09 เพื่อให้เกิดสมดุลสำหรับงบประมาณหรือเพื่อจัดการปัญหาการประมาณการขาดดุล

(2) เพิ่มการสนับสนุนเงินทุนแก่โครงการหรือหน่วยงานเพื่อจัดหาทุนให้สำหรับความรับผิดทางกฎหมายที่มีอยู่ รวมถึงเพิ่มค่าครองชีพ หรือ ปริมาณงานที่ทำได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และการเพิ่มใดๆ ที่ได้รับอำนาจโดยบันทึกข้อตกลงความเข้าใจซึ่งอนุมัติโดยสภานิติบัญญัติ

(3) การเพิ่มขึ้นของเงินอุดหนุนรัฐสำหรับโครงการหรือหน่วยงานตามที่กำหนดโดยกฎหมายรัฐบาลกลางหรือกฎหมายที่มีผลบังคับในวันที่เพิ่มมาตรการในมาตรานี้

(4) การให้เงินทุนเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายครั้งเดียวของโครงการรัฐหรือหน่วยงาน ที่ระบุในกฎหมายที่สำรองไว้เพื่อกองทุน

(5) การให้เงินทุนสำหรับข้อกำหนดในวรรค (5) ของหมวดย่อย (b) มาตรา 6 ในข้อ XIII B ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(b) "ค่าใช้จ่ายรัฐ" ไม่รวมค่าใช้จ่ายสำหรับการชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยสำหรับพันธบัตรภาษีรัฐ

(c) "เพิ่มรายได้" รวมถึงแต่ไม่จำกัด รายได้รัฐที่มาจากการเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่ออกโดยกฎหมายรัฐบาลกลางหรือกฎหมายรัฐ และที่หน่วยงานรัฐรับผิดชอบต่อการจัดเก็บรายได้ที่แสดงจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก

มาตรา 12 เพิ่มมาตรา 11802 ในประมวลกฎหมายปกครอง ดังนี้:

11802. ภายใน 30 มิถุนายน 2013 หลังการปรึกษากับลูกจ้างรัฐและผู้สนใจอื่น ผู้ว่าการรัฐจะยื่นเสนอแผนในการจัดทำบทบัญญัติร่างงบประมาณแบบมุ่งเน้นความสำเร็จของผลงานของมาตรา 12 ในข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียต่อสภานิติบัญญัติ การจัดทำแผนนี้จะเกิดขึ้นเต็มรูปแบบในปีงบประมาณ 2015–16 และในแต่ละปีงบประมาณถัดไป

มาตรา 13 เพิ่มมาตรา 13308.03 ในประมวลกฎหมายปกครอง ดังนี้:

13308.03. เพิ่มเติมจากข้อกำหนดในมาตรา 13308 ผู้อำนวยการการเงินจะ:

(a) ภายในวันที่ 15 พฤษภาคมของแต่ละปี ยื่นเสนอต่อสภานิติบัญญัติและจัดให้มีการปรับปรุงการประเมินผลของรายได้และรายจ่ายรัฐสำหรับปีงบประมาณและปีงบประมาณถัดไปแก่สาธารณะ ไม่ว่าจะในการเสนอในร่างกฎหมายงบประมาณที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาโดยสภาหนึ่งหรือทั้งสองสภาของสภานิติบัญญัติ หรือ ในการสำรองไว้ในร่างกฎหมายงบประมาณที่บังคับใช้ ตามที่เหมาะสม

(b) ทันทีก่อนการผ่านงบประมาณสองปีหรืองบเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติ ให้ยื่นรายงานแสดงผลรวมของรายได้ทั้งหมดหรือรายจ่ายทั้งหมดสำหรับปีงบประมาณและปีงบประมาณถัดไปซึ่งจะถูกรวมเข้าไว้ในร่างกฎหมายงบประมาณแก่สภานิติบัญญัติ

(c) ภายในวันที่ 30 พฤศจิกายนของแต่ละปี ยื่นเสนองบการเงินปรับปรุงซึ่งประกอบด้วย รายได้และรายจ่ายจากระยะเวลาเริ่มต้นของปีจนถึงวันที่ปัจจุบัน (year-to-date) เปรียบเทียบกับรายได้และรายจ่ายที่กำหนดในงบประมาณที่ได้รับการลงมติยอมรับ แก่สภานิติบัญญัติ ข้อกำหนดนี้อาจได้รับการตอบสนองโดยการตีพิมพ์ในจุลสาร Fiscal Outlook Report โดยสำนักวิเคราะห์กฎหมาย (Legislative Analyst's Office)

มาตรา 14 การแก้ไข

บทบังคับแห่งกฎหมายของมาตรการนี้ อาจแก้ไขเพียงเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของมาตรการนี้โดยการที่ร่างกฎหมายได้รับความเห็นชอบโดยการออกเสียงจำนวนสองในสามของสมาชิกของแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติและลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ

มาตรา 15 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

หากพบว่าบทบัญญัติใดๆ ของร่างกฎหมายนี้ หรือการบังคับใช้ของบทบัญญัติใดๆ ของร่างกฎหมายนี้ ต่อบุคคลใดๆ หรือสภาพการณ์ต่างๆ ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือเป็นโมฆะ การค้นพบดังกล่าวจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติส่วนที่เหลือ หรือการบังคับใช้ร่างกฎหมายนี้ต่อบุคคลอื่นหรือกรณีอื่นๆ และในขอบเขตดังกล่าว บทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้

มาตรา 16 วันที่มีผลบังคับใช้

มาตรา 4, 5, และ 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้จะมีผลในวันจันทร์แรกของเดือนธันวาคม 2014 หากมิได้ระบุเป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติบทบัญญัติอื่นๆ แห่งพระราชบัญญัติจะมีผลหลังวันเลือกตั้งซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติได้รับการลงมติยอมรับ

มาตรา 17 คณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายนิติบัญญัติ

(a) ประชาชนเห็นว่าและประกาศว่าการแก้ไขที่เสนอตามมาตรการนี้ในกฎหมายมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

สอดคล้องกันกับการแก้ไขในมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งเสนอโดยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 ปี 2009-10 สมัยประชุมสามัญ (Res. Ch. 174, Stats. 2010) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า ACA 4) ซึ่งจะปรากฏในการหย่อนบัตรเลือกตั้งทั่วไปทั่วทั้งรัฐในวันที่ 4 พฤศจิกายน 2014

(b) เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมการของคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายนิติบัญญัติและการตรวจทานเนื้อหาการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 (ACA 4) ดำเนินการตามมาตรา 9086 และ 9091 ของประมวลกฎหมายเลือกตั้ง และมาตรา 88002 และ 88005.5 ของประมวลกฎหมายปกครอง บทบัญญัติที่มีอยู่ในมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียจะถือว่าเป็นบทบัญญัติแห่งมาตรานั้นที่แก้ไขโดยมาตรการนี้ คณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายนิติบัญญัติจะเตรียมการและตรวจทานเนื้อหาของการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ (ACA 4) นั้น เพื่อจำแนกความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงที่เสนอโดยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ (ACA 4) ในมาตรา 12 ข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย จากบทบัญญัติของมาตรา 12 ในข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียที่แก้ไขโดยมาตรการนี้ เลขาธิการแห่งรัฐจะวางเนื้อหาสมบูรณ์ของ ACA 4 ที่เตรียมและผ่านการตรวจทานโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายนิติบัญญัติของมาตรานี้ ลงในแผ่นพับบัตรลงคะแนนสำหรับการหย่อนบัตรเลือกตั้งทั่วไปทั่วทั้งรัฐในวันที่ 4 พฤศจิกายน 2014

ข้อเสนอที่ 32

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้เพิ่มมาตราต่างๆ ในประมวลกฎหมายปกครอง โดยที่บทบัญญัติใหม่ที่เสนอเข้ามาเพิ่มเติมจะได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์*ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเติมเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย ข้อสรุป และการประกาศวัตถุประสงค์

A. ผลประโยชน์พิเศษมีอิทธิพลมากเกินเหนือรัฐบาล ทุกๆ ปี องค์กรต่างๆ และสหภาพต่างๆ จะบริจาคเงินหลายล้านดอลลาร์ให้กับนักการเมืองและทำให้ผลประโยชน์สาธารณะถูกฝังจมอยู่ใต้กองภูเขาแห่งการใช้จ่ายผลประโยชน์พิเศษ

B. กระนั้นก็ตาม เป็นเวลาหลายปีที่รัฐบาลแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้แสดงความล้มเหลวต่อประชาชนของรัฐ รัฐเรามีหนี้นับพันๆ ล้านดอลลาร์และหน่วยงานปกครองท้องถิ่นมากมายอยู่ในสภาพใกล้ล้มละลาย บ่อยครั้งเกินไปที่นักการเมืองเมินเฉยต่อความต้องการของประชาชนและเห็นแก่ผลประโยชน์พิเศษแคบๆ ของบริษัทต่างๆ สหภาพแรงงานต่างๆ และผู้รับเหมางานรัฐบาลที่บริจาคเงินสนับสนุนการหาเสียงของพวกเขา

C. เงินบริจาคเหล่านี้ทำให้เกิดการลดหย่อนภาษีพิเศษและงานรับเหมาสาธารณะเพื่อบริษัทใหญ่ๆ โครงการรัฐมูลค่ามหาศาลที่สร้างความร่ำรวยแก่สหภาพแรงงานเอกชนต่างๆ และกองทุนบำนาญที่ไม่ยั่งยืน ผลประโยชน์ เงินเดือนสำหรับพนักงานรัฐที่เป็นสมาชิกสหภาพ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่มาจากภาษีของผู้เสียภาษีรัฐแคลิฟอร์เนีย

D. แม้จะมีการจำกัดตัวเลขการบริจาคในบางเขตอำนาจปกครอง ก็ไม่ได้ทำเม็ดเงินของเอกชนและสหภาพที่สนับสนุนการเมืองไหลเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองช้าลง เงินจำนวนมากที่ครอบงำการเมืองรัฐแคลิฟอร์เนียเริ่มต้นโดยการหักอัตโนมัติออกจากเงินเดือนคนงาน นายจ้างบริษัทต่างๆ และสหภาพต่างๆ มักจะกดดันลูกจ้าง ซึ่งบางทีก็เป็นไปโดยลับๆ บางทีก็เป็นไปโดยเปิดเผย ให้สนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการเมืองของบริษัทหรือสหภาพ โดยจุดประสงค์ก็คือรวบรวมเงินหลายล้านดอลลาร์เพื่อให้ได้มาซึ่งอิทธิพลกับผู้นำของเราที่ถูกเลือกเข้าไปโดยไม่คำนึงถึงความเห็นทางการเมืองของพนักงานซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินเหล่านั้น

E. ด้วยเหตุผลเหล่านี้ และเพื่อจะควบคุมการฉ้อราษฎร์บังหลวงในปัจจุบัน และสิ่งที่ปรากฏเป็นการทุจริตของรัฐบาลของเราจากเงินบริจาคของบริษัทและสหภาพแรงงาน ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียจึงประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการหยุดผลประโยชน์พิเศษทันที (Stop Special Interest Money Now Act) เพื่อที่จะ:

1. ประกาศห้ามทั้งบริษัทและสหภาพแรงงานบริจาคเงินให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

2. ห้ามผู้รับเหมางานรัฐบาลบริจาคเงินให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐบาลที่เป็นผู้อนุมัติงานให้

3. ห้ามบริษัทต่างๆ และสหภาพแรงงานต่างๆ รวบรวมเงินทุนทางกฎหมายจากพนักงานหรือสมาชิกสหภาพโดยการใช้วิธีการบังคับประจำด้วยการหักจากเงินเดือน; และ

4. ทำให้การบริจาคเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองของพนักงานทั้งหมดเป็นไปด้วยความสมัครใจเท่านั้น

มาตรา 2 พระราชบัญญัติหยุดผลประโยชน์พิเศษทันที

เพิ่ม ข้อ 1.5 (เริ่มต้นจากมาตรา 85150) เข้าไปในบทที่ 5 เรื่องที่ 9 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนี้:

ข้อ 1.5. พระราชบัญญัติหยุดผลประโยชน์พิเศษทันที

85150. (a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายหรือชื่อนี้ ห้ามบริษัทใด สหภาพแรงงานใด หรือ สหภาพแรงงานพนักงานรัฐใด บริจาคเงินให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งรายใด คณะกรรมการควบคุมผู้สมัครรับเลือกตั้งใด หรือคณะกรรมการอื่นใดรวมทั้งคณะกรรมการพรรคการเมือง หากว่ากองทุนนั้นจะใช้เพื่อการบริจาคให้แก่ผู้สมัครรายใด หรือคณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้งใด

(b) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายหรือชื่อนี้ ห้ามผู้รับเหมางานรัฐบาล หรือ คณะกรรมการที่ได้รับการอุปถัมภ์โดยผู้รับเหมางานรัฐบาล บริจาคเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งรายใด หรือ คณะกรรมการที่ควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งคณะใด หากว่าเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งนั้น ดำเนินการ ร่วมดำเนินการ หรือพยายามในทางหนึ่งทางใดที่จะใช้ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของเขาหรือเธอ ชักจูงให้เกิดการยินยอม อนุญาต หรือ มอบให้ ซึ่งโครงการสาธารณะ แก่ผู้รับเหมางานรัฐบาล ระหว่างช่วงระยะเวลาของการตัดสินใจที่จะยินยอม อนุญาต หรือมอบให้ซึ่งสัญญาที่จะทำขึ้นและระหว่างระยะเวลาของสัญญา

85151. (a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายหรือชื่อนี้ ห้ามบริษัทใด สหภาพแรงงานใด สหภาพแรงงานพนักงานรัฐใด ผู้รับเหมางานรัฐบาลใด หรือนายจ้างหน่วยงานรัฐบาลใด หักเงินเดือนพนักงาน รายได้ หรือค่าชดเชยใด ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเงินเท่าใด เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง

(b) มาตรานี้มิได้ห้ามลูกจ้างหนักงานบริจาคเงินโดยสมัครใจสำหรับคณะกรรมการอุปถัมภ์ของนายจ้าง สหภาพแรงงาน หรือสหภาพแรงงานพนักงานรัฐ ในรูปแบบใดๆ นอกเหนือไปจากที่ห้ามไว้ในหมวดย่อย (a) ตราบเท่าที่การบริจาคทั้งหมดเกิดขึ้นด้วยความยินยอมพร้อมใจของพนักงานเป็นลายลักษณ์อักษร โดยที่ความยินยอมนั้นจะมีผลไม่เกินหนึ่งปี

(c) มาตรานี้มิได้ใช้กับการหักเงินจากผลประโยชน์เมื่อเกษียณ ประกันสุขภาพ ประกันชีวิต ประกันการเสียชีวิต หรือ พิการ หรือผลประโยชน์อื่นที่คล้ายคลึงกัน และไม่ใช้กับพนักงานที่ยินยอมให้หักเงินด้วยความยินยอมสำหรับผลประโยชน์เพื่อองค์กรการกุศลที่ดำเนินการภายใต้มาตรา 501(c)(3) ของเรื่องที่ 26 ของกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกา

85152. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ จะใช้คำจำกัดความต่อไปนี้:

(a) "บริษัท" หมายถึง ทุกบริษัท ที่ดำเนินการภายใต้กฎหมายของรัฐนี้ รัฐอื่นๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ เขตการปกครองพิเศษโคลัมเบีย หรือ ภายใต้รัฐบัญญัติแห่งสหรัฐอเมริกา

(b) "ผู้รับเหมางานรัฐบาล" หมายถึง บุคคลใดที่มิใช่พนักงานลูกจ้างของนายจ้างหน่วยงานรัฐบาล ผู้ซึ่งเป็นฝ่ายหนึ่งของสัญญาระหว่างบุคคลและนายจ้างหน่วยงานรัฐบาลที่จัดหาสินค้า ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือ บริการ ให้แก่นายจ้างหน่วยงานรัฐบาล ผู้รับเหมางานรัฐบาลรวมถึง สหภาพแรงงานพนักงานรัฐที่เป็นฝ่ายหนึ่งในสัญญาที่ทำขึ้นกับนายจ้างหน่วยงานรัฐบาล

(c) "นายจ้างหน่วยงานรัฐบาล" หมายถึง รัฐแคลิฟอร์เนีย หรือ หน่วยงานย่อยทางการเมืองของรัฐ รวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่ที่ เทศมณฑลต่างๆ เมืองต่างๆ เทศมณฑลต่างๆที่มีกฎบัตร เมืองต่างๆที่มีกฎบัตร เทศมณฑลและเมืองต่างๆที่มีกฎบัตร มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เขตปกครองพิเศษต่างๆ คณะกรรมการต่างๆ คณะกรรมาธิการต่างๆ และหน่วยงานต่างๆ แต่ไม่รวมถึงรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

(d) "สหภาพแรงงาน" หมายถึง องค์กรใดๆ ประเภทใดๆ หรือ หน่วยงานใดๆ หรือ คณะกรรมการหรือแผนงานผู้แทนพนักงาน ซึ่งพนักงานเข้าร่วม และซึ่งวัตถุประสงค์ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อการติดต่อเจรจากับนายจ้างเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ ข้อพิพาทแรงงาน ค่าแรง อัตราค่าจ้าง ชั่วโมงการจ้างงาน สภาพการจ้าง

(e) "วัตถุประสงค์ทางการเมือง" หมายถึงการจ่ายเงินเพื่อชักจูง หรือพยายามที่จะชักจูงการกระทำของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง เพื่อหรือต่อต้าน การเสนอชื่อหรือการเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งรายหนึ่งหรือหลายราย หรือคุณสมบัติ หรือการผ่านมาตรการใดๆ; หรือการรับเงินโดย หรือกระทำขึ้นตามคำร้องของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คณะกรรมการควบคุม คณะกรรมการพรรคการเมือง รวมทั้งคณะกรรมการกลางของรัฐและคณะกรรมการกลางของเทศมณฑล, หรือ องค์กรที่จัดตั้งขึ้น หรือที่มีอยู่แรกเริ่มเพื่อวัตถุประสงค์ ทางการเมือง แต่ไม่ได้จำกัดอยู่ที่คณะกรรมการเพื่อการดำเนินการทางการเมืองที่ตั้งขึ้นโดยสมาชิกองค์กรสหภาพแรงงาน สหภาพแรงงานพนักงานรัฐ หรือบริษัทใด

(f) "สหภาพแรงงานพนักงานรัฐ" หมายถึง สหภาพแรงงานที่พนักงานลูกจ้างที่เข้าร่วมในสหภาพแรงงานนั้นเป็นลูกจ้างของหน่วยงานรัฐบาล

(g) ข้อตกลงทั้งหมดอื่นๆ ในมาตรานี้กำหนดขึ้นโดยพระราชบัญญัติปฏิรูปการเมือง 1974 ซึ่งแก้ไข (ข้อ 9 (เริ่มต้นจากมาตรา 81000)) หรือโดยกฎระเบียบที่ประกาศใช้ โดยคณะกรรมาธิการเพื่อความเป็นธรรมทางการเมือง จะมีความหมายเหมือนกันตามที่ปรากฏในวันที่ 1 มกราคม 2011

มาตรา 3. การนำไปใช้ปฏิบัติ

(a) หากบทบัญญัติใดของร่างกฎหมายนี้ หรือบางส่วนของร่างหรือการใช้บทบัญญัติใดหรือส่วนใด ต่อบุคคลใด องค์กรใด หรือเหตุการณ์ใด เป็นโมฆะ หรือไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติ, ส่วน และการนำไปใช้ในส่วนที่เหลือยังคงมีผลบังคับโดยไม่ถือว่าบทบัญญัติ ส่วน หรือการนำไปใช้นั้นเป็นโมฆะ

(b) มาตรการนี้มิได้มีจุดมุ่งหมายใดที่จะแทรกแซงสัญญาหรือสัญญาร่วมเจราจาต่อรองที่มีอยู่ ยกเว้นที่บังคับโดยพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์แห่งชาติ (National Labor Relations Act) จะไม่มีสัญญาหรือสัญญาร่วมเจราจาต่อรองใดที่แก้ไขหรือทำใหม่ที่จะมีผลใช้การได้ หากว่าฝ่าฝืนร่างกฎหมายนี้

(c) ร่างกฎหมายนี้ตีความเสรีตามวัตถุประสงค์ของร่าง หากมีการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยพนักงานลูกจ้างหรือสมาชิกสหภาพเพื่อบังคับใช้บทบัญญัติตามมาตรานี้ ภาระจะตกเป็นของนายจ้างหรือสหภาพแรงงานเพื่อพิสูจน์การปฏิบัติตามบทบัญญัติตามร่างกฎหมายนี้

(d) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 81012 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล บทบัญญัติในร่างกฎหมายนี้ไม่อาจแก้ไขโดยสภานิติบัญญัติได้ ร่างกฎหมายนี้อาจได้รับการแก้ไขหรือยกเลิกเพียงด้วยการตราร่างกฎหมายอื่นในภายหลัง หรือ ดำเนินการตามหมวดย่อย (c) ในมาตรา 10 ของข้อ II ในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่ 33

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้เพิ่มมาตราต่างๆ ในประมวลกฎหมายการประกันภัย โดยที่บทบัญญัติใหม่ที่เสนอเข้ามาเพิ่มเติมจะได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์*ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเติมเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย

ร่างกฎหมายนี้จะทราบกันในนาม พระราชบัญญัติส่วนลดการทำประกันภัยรถยนต์ 2012 (2012 Automobile Insurance Discount Act)

มาตรา 2 ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ข้อสรุปและประกาศว่า:

(a) ภายใต้กฎหมายแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดอัตราการทำประกันภัยและกำหนดอัตราส่วนลดที่บริษัทรับประกันภัยรถยนต์สามารถให้แก่ผู้ขับขี่

(b) ถือเป็นผลประโยชน์สูงสุดของผู้ซื้อประกันภัยรัฐแคลิฟอร์เนียที่จะได้รับอัตราส่วนลดหากได้ปฏิบัติตามกฎหมายการทำประกันภัยของรัฐอย่างต่อเนื่องโดยไม่คำนึงว่าได้ซื้อความคุ้มครองจากบริษัทประกันภัยรายใด

(c) ส่วนลดสำหรับผู้บริโภคสำหรับความคุ้มครองประกันภัยต่อเนื่องเป็นรางวัลตอบแทนสำหรับความเป็นผู้ขับขี่ที่มีความรับผิดชอบ ส่วนลดดังกล่าวเป็นของผู้บริโภคไม่ใช่บริษัทประกันภัย

(d) ส่วนลดส่วนบุคคลสำหรับการรักษาความคุ้มครองต่อเนื่องทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างบริษัทประกันภัยและเป็นการส่งเสริมให้มีผู้บริโภคมากขึ้นที่จะซื้อความคุ้มครองประกันภัยและรักษาความคุ้มครองจากประกันภัยรถยนต์

มาตรา 3 จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของร่างกฎหมายฉบับนี้คือเพื่อให้ผู้ทำประกันภัยรัฐแคลิฟอร์เนียได้รับอัตราส่วนลดประกันภัยหากพวกเขาปฏิบัติตามกฎหมายประกันภัยอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 4 เพิ่มมาตรา 1861.023 ในประมวลกฎหมายประกันภัย ดังนี้:

1861.023. (a) โดยไม่คำนึงถึงวรรค (4) ของหมวดย่อย (a) ของมาตรา 1861.02 บริษัทประกันภัยอาจใช้ความคุ้มครองต่อเนื่องเป็นปัจจัยด้านอัตราประกันภัยรถยนต์แบบเลือกได้สำหรับความคุ้มครองประกันภัยตามมาตรา 1861.02.

(b) สำหรับวัตถุประสงค์ตามมาตรานี้ "ความคุ้มครองต่อเนื่อง" จะหมายถึงความคุ้มครองต่อเนื่องของประกันภัยรถยนต์ต่อผู้รับประกันภัยที่ได้รับอนุญาต รวมถึงความคุ้มครองตามแผนประกันภัยรถยนต์รับโดยบังคับของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Automobile Assigned Risk Plan) หรือ แผนประกันภัยรถยนต์ด้วยเบี้ยประกันต่ำของรัฐแคลิฟอร์เนีย

(1) ความคุ้มครองต่อเนื่องถือว่ายังมีอยู่ หากว่าการสิ้นสุดความคุ้มครองประกันภัยเกิดจากการที่ผู้เอาประกันภัยเข้ารับราชการทหาร

(2) ความคุ้มครองต่อเนื่องถือว่ายังมีอยู่ แม้ว่าการสิ้นสุดความคุ้มครองประกันภัยจะนานถึง 18 เดือนในช่วงห้าปีล่าสุดอันเนื่องมาจากการสูญเสียตำแหน่งงานซึ่งเป็นผลมาจากการเลิกจ้าง หรือการพักงาน

(3) ความคุ้มครองต่อเนื่องถือว่ายังมีอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีการขาดอายุความคุ้มครองไม่เกิน 90 วันในช่วงห้าปีก่อนหน้า ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด

(4) บุตรที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองจะได้รับส่วนลดตามความคุ้มครองต่อเนื่องขึ้นอยู่กับว่าผู้ปกครองมีสิทธิได้รับส่วนลดความคุ้มครองต่อเนื่องหรือไม่

(c) ผู้บริโภคซึ่งไม่สามารถพิสูจน์แสดงความคุ้มครองต่อเนื่องได้จะได้รับส่วนลดตามสัดส่วน ส่วนลดจะเป็นสัดส่วนตามจำนวนของอัตราการลดลงที่จะยินยอมให้หากผู้บริโภคสามารถพิสูจน์ความคุ้มครองต่อเนื่อง สัดส่วนจะสะท้อนถึงจำนวนปีทั้งหมดในห้าปีก่อนหน้าล่าสุดที่ผู้บริโภคได้ทำประกันภัยไว้

มาตรา 5 ข้อขัดแย้งร่างกฎหมายการลงคะแนนเลือกตั้ง

ในกรณีที่ร่างกฎหมายนี้ และร่างกฎหมายอื่น หรือร่างกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความคุ้มครองต่อเนื่องจะปรากฏขึ้นในบัตรลงคะแนนเลือกตั้งเดียวกันทั่วทั้งรัฐ บทบัญญัติของร่างกฎหมายอื่นจะถือว่าขัดแย้งกับร่างกฎหมายนี้ ในกรณีที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนมากกว่า บทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้จะมีอำนาจเหนือกว่าทั้งหมด และบทบัญญัติของร่างกหมายอื่น จะไม่มีผลตามกฎหมาย

มาตรา 6 การปรับปรุงแก้ไข

บทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้จะไม่ได้รับการแก้ไขโดยสภานิติบัญญัติ ยกเว้นเพื่อเสริมวัตถุประสงค์ของร่างนี้โดยกฎหมายที่ผ่านในแต่ละสภาโดยมีการบันทึกการออกเสียงลงคะแนนด้วยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิกที่สนับสนุน

มาตรา 7 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

เป็นเจตจำนงของประชาชนว่าบทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้ และหากมีบทบัญญัติใดของกฎหมายนี้ หรือการบังคับใช้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดเป็นโมฆะ การไม่มีผลบังคับใช้นั้นไม่มีผลต่อบทบัญญัติส่วนอื่น หรือการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ซึ่งอาจมีผลบังคับได้โดยปราศจากบทบัญญัติหรือการบังคับใช้ส่วนที่เป็นโมฆะ

ข้อเสนอที่ 34

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้แก้ไขและยกเลิกบางมาตราของประมวลกฎหมายอาญา และเพิ่มบางมาตราของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ ~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~ และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ *ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติเพื่อการประหยัด ความรับผิดชอบและการบังคับใช้สมบูรณ์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
(The SAFE California Act)

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย

ร่างกฎหมายนี้จะเป็นที่รู้จักหรืออ้างอิงในชื่อ "พระราชบัญญัติว่าด้วยการประหยัด ความรับผิดชอบ และการบังคับใช้สมบูรณ์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย" หรือ "The SAFE California Act"

มาตรา 2 ข้อสรุปและการประกาศ

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ข้อสรุปและประกาศ ณ ที่นี้ ดังต่อไปนี้:

1. ต้องหยุดพวกฆาตกรและนักข่มขืน พร้อมทั้งนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและลงโทษ จนถึงทุกวันนี้ คิดโดยเฉลี่ยเป็นร้อยละ 46 ของคดีฆาตกรรมสะเทือนขวัญและร้อยละ 56 ของคดีข่มขืนทารุณที่ยังไม่ได้แก้ไขในแต่ละปี ควรใช้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างจำกัดของเราเพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรม กวาดล้างฆาตกรออกไปจากถนน และปกป้องครอบครัวพวกเรามากขึ้น

2. ปัจจุบันบรรดาตำรวจ นายอำเภอ อัยการเขต ต่างก็ขาดเงินทุนที่จำเป็นในการดำเนินขั้นตอนการพิสูจน์หลักฐานในคดีข่มขืนหรือคดีฆาตกรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว, การใช้วิธีทันสมัยของนิติวิทยาศาสตร์ เช่นการพิสูจน์ดีเอ็นเอ (DNA) หรือแม้แต่การจ้างพนักงานสืบสวนสอบสวนด้านฆาตกรรมและการกระทำผิดทางเพศให้เพียงพอ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายควรมีทรัพยากรที่เอื้อต่อการทำงานที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเต็มที่ การไขคดีข่มขืนและคดีฆาตกรรมได้มากขึ้น และนำอาชญากรเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม จะช่วยให้ครอบครัวและชุมชนของพวกเราปลอดภัยมากขึ้น

3. หลายคนคิดว่าโทษประหารชีวิตทำให้เกิดค่าใช้จ่ายน้อยกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน แต่นั่นไม่จริง รัฐแคลิฟอร์เนียใช้เงินไป $4 พันล้านสำหรับโทษประหารชีวิตตั้งแต่ปี 1978 และ การพิจารณาคดีโทษประหารชีวิตมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนถึง 20 เท่า สอดคล้องตามการศึกษาค้นคว้าโดยอดีตพนักงานอัยการโจทก์ด้านโทษประหารชีวิตและผู้พิพากษา Arthur Alarcon และศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย Paula Mitchell การแทนที่โทษประหารชีวิตด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน จะช่วยให้ผู้เสียภาษีชาวแคลิฟอร์เนียประหยัดเงินได้มากกว่า $100 ล้านในแต่ละปี เงินดังกล่าวนั้นสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนากระบวนการป้องกันอาชญากรรมและการดำเนินคดีได้

4. พวกฆาตกรและนักข่มขืนเพ่นพ่านอยู่ตามท้องถนนและคุกคามความปลอดภัยของพวกเรา ในขณะที่เราต้องจ่ายเงินหลายร้อยล้านดอลลาร์ในฐานะผู้จ่ายภาษีเพื่อการเลือกคนไม่กี่คนที่ต้องอยู่หลังลูกกรงตลอดชีวิตอยู่แล้วไปสู่แดนประหาร เราน่าจะใช้ทรัพยากรไปเพื่อการป้องกันความรุนแรงและการให้การศึกษาเพื่อทำให้ครอบครัวปลอดภัยดีกว่า

5. การแทนที่โทษประหารชีวิตด้วยการจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน จะช่วยให้รัฐประหยัดได้ถึง $1 พันล้านในห้าปี โดยไม่ต้องปล่อยนักโทษสักคนเดียว จำนวนที่ลดลง a พันล้านจะได้ใช้ไปในการลงทุนเพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่จะช่วยให้ชุมชนต่างๆ ของเราปลอดภัยขึ้น รวมทั้งช่วยในโรงเรียนเด็ก และสวัสดิการแก่ทั้งผู้สูงอายุและผู้พิการ การจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน ทำให้เรามั่นใจว่าอาชญากรที่ร้ายที่สุดจะอยู่ในคุกตลอดไปและยังช่วยประหยัดเงินด้วย

6. ในประเทศนี้ ประชาชนผู้บริสุทธิ์กว่า 100 คนถูกตัดสินโทษประหารชีวิต และคนบริสุทธิ์จำนวนหนึ่งได้ถูกประหารชีวิต ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นว่า Cameron Todd Willingham ถูกประหารชีวิตอย่างผิดพลาดในเหตุการณ์ไฟไหม้ที่คร่าชีวิตลูกของเขาสามคน ด้วยโทษประหารชีวิตจะทำให้เราเสี่ยงอยู่เสมอที่จะต้องประหารชีวิตคนบริสุทธิ์

7. ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นว่า รัฐแคลิฟอร์เนียยังมีความเสี่ยงที่จะลงโทษประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์ ผู้บริสุทธิ์ที่ถูกตัดสินประหารชีวิตอย่างผิดพลาดเพราะการชี้ตัวที่ผิดพลาดของพยาน นิติวิทยาศาสตร์ที่ล้าสมัย และการดำเนินคดีที่กระตือรือร้นมากเกินไป เราไม่ได้ทำในสิ่งที่เราควรทำเพื่อปกป้องคนบริสุทธิ์ กฎหมายรัฐกลับปกป้องอัยการถ้าหากเขาหรือเธอเจตนาที่จะส่งคนบริสุทธิ์เข้าคุก ขัดขวางความรับผิดชอบต่อผู้เสียภาษีและผู้เสียหาย การแทนที่โทษประหารชีวิตด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสรับทัณฑ์บน อย่างน้อยก็จะทำให้มั่นใจได้ว่าเราไม่ได้ลงโทษประหารชีวิตคนบริสุทธิ์

8. ฆาตกรที่ถูกตัดสินแล้วจะต้องรับผิดชอบและชดใช้ความผิดของพวกเขา ปัจจุบัน มีจำนวนของนักโทษรอการประหารชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 1 ที่ทำงาน จึงทำให้การชดใช้ต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมีเพียงน้อยนิด ทุกคนที่ถูกตัดสินแล้วว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมควรได้รับการกำหนดให้ทำงานในเรือนจำที่มีความเข้มงวดสูงและเงิน

รายได้ของพวกเขาควรนำไปใช้ช่วยเหลือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายโดยผ่านกองทุนเงินทดแทนเพื่อผู้เคราะห์ร้ายซึ่งเป็นสิทธิที่ผู้เคราะห์ร้ายควรได้รับตามกฎหมาย Marsy's Law

9. โทษประหารชีวิตของรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นเพียงสัญญาที่ว่างเปล่า คดีประหารชีวิตถูกเลื่อนไปเป็นทศวรรษ โทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนตัดสินได้รวดเร็วกว่าสำหรับครอบครัวที่โศกเศร้าและเป็นการลงโทษที่แน่นอนกว่า

10. การทำให้พระราชบัญญัตินี้มีผลย้อนหลัง จะช่วยให้คดีที่มีค่าใช้จ่ายสูงและไม่คืบหน้าจบลง ช่วยให้ทรัพยากรหน่วยงานบังคับกฎหมายเป็นอิสระมากขึ้นเพื่อเพิ่มอัตราการไขคดีคดีฆาตกรรมและข่มขืน และเพื่อบรรลุผลของความยุติธรรม ความเสมอภาค และความเป็นหนึ่งเดียวกันในการพิพากษาคดี

มาตรา 3 จุดมุ่งหมายและเจตจำนง

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียแถลงจุดมุ่งหมายและเจตจำนงในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ดังนี้:

1. เพื่อกวาดล้างฆาตกรและนักข่มขืนออกไปจากท้องถนนมากขึ้น และเพื่อปกป้องครอบครัวของพวกเรา

2. เพื่อประหยัดเงินของผู้เสียภาษีได้ถึง $1 พันล้านในเวลาห้าปี โดยที่เงินจำนวนนี้สามารถนำไปใช้ในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น โรงเรียนของลูกๆ หลานๆ เรา และบริการสวัสดิการต่างๆ สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ

3. เพื่อใช้บางส่วนของเงินที่ประหยัดได้จากการเลิกโทษประหารเพื่อสร้างกองทุนเพื่อการประหยัด ความรับผิดชอบ และการบังคับใช้สมบูรณ์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (SAFE California Fund) เพื่อจัดหาทุนสำหรับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมตำรวจ นายอำเภอ และสำนักงานอัยการเขต เพื่อเพิ่มอัตราการแก้ปัญหาคดีฆาตกรรมและข่มขืน

4. เพื่อกำจัดความเสี่ยงในการตัดสินลงโทษประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์

5. เพื่อกำหนดให้ผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดคดีฆาตกรรมด้วยกรณีแวดล้อมพิเศษต้องถูกคุมขังไปตลอดชีวิต โดยต้องทำงานในเรือนจำที่เข้มงวดสูง และรายได้ที่ได้รับจะนำไปช่วยเหลือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายผ่านกองทุนเงินทดแทนเพื่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

6. เพื่อยุติกระบวนการในการพิจารณาทบทวนคดีโทษประหารชีวิตที่ยาวนานกว่า 25 ปีจากการนัดศาลและการเลื่อนศาลหลายสิบครั้งกว่า อันทำให้ครอบครัวที่เศร้าโศกต้องจมอยู่กับความทรงจำเกี่ยวกับคดีของผู้เป็นที่รัก

7. เพื่อทำให้การพิจารณาคดีที่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและไม่ได้ผลสิ้นสุดลง และเพื่อทำให้หน่วยงานบังคับคดีมีอิสระจากคดีเหล่านั้นเพื่อมาดูแลความปลอดภัยให้แก่ครอบครัวของพวกเรา

8. เพื่อบรรลุผลของความยุติธรรม ความเสมอภาค และความเป็นหนึ่งเดียวกันในการพิพากษาคดี โดยการนำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้โดยมีผลบังคับย้อนหลังและการแทนที่โทษประหารชีวิตด้วยโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน

มาตรา 4 มาตรา 190 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไขดังนี้:

190. (a) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมที่มีการวางแผนไตร่ตรองล่วงหน้า (first degree) จะได้รับโทษ ~~ประหารชีวิต~~ จำคุกในเรือนจำรัฐตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน หรือจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 25 ปีถึงตลอดชีวิต วิธีการลงโทษจะถูกกำหนดตามบทบัญญัติในมาตรา~~190.1,~~ 190.2, ~~190.3,~~ 190.4 และ 190.5

ยกเว้น ตามที่บัญญัติในอนุมาตรา (b), (c) หรือ (d) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมที่มิได้มีการเตรียมการหรือไตร่ตรองล่วงหน้า (second degree) จะได้รับโทษโดยการจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 15 ปีถึงตลอดชีวิต

(b) ยกเว้น ตามที่บัญญัติในอนุมาตรา (c) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมที่มิได้มีการเตรียมการหรือไตร่ตรองล่วงหน้าจะได้รับการลงโทษโดยการจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 25 ปี ถึงตลอดชีวิต หากเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 830.1, อนุมาตรา (a), (b) หรือ (c) ของมาตรา 830.2, อนุมาตรา (a) ของมาตรา 830.33 หรือมาตรา 830.5 ซึ่งถูกฆาตกรรมขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ และจำเลยเองก็ทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายซึ่งเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์อยู่ในระหว่างกำลังปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ

(c) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมที่มิได้มีการเตรียมการหรือไตร่ตรองล่วงหน้าจะได้รับการลงโทษโดยการจำคุกในเรือนจำรัฐตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนหากเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 830.1 อนุมาตรา (a), (b), หรือ (c) ของมาตรา 830.2, อนุมาตรา (a) ของมาตรา 830.33, หรือมาตรา 830.5 ซึ่งถูกฆาตกรรมขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ และจำเลยเองก็ทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผล ว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายซึ่งเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ อยู่ในระหว่างกำลังปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ และมีการตั้งข้อหาตามข้อเท็จจริงต่อไปนี้ซึ่งพบว่าเป็นจริง:

(1) จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้พิทักษ์สันติราษฎร์เป็นการเฉพาะ

(2) จำเลยมีเจตนาทำร้ายร่างกายผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ให้ได้รับบาดเจ็บ ตามมาตรา 12022.7

(3) จำเลยใช้อาวุธอันตรายหรือที่เป็นอันตรายถึงตายในการกระทำความผิด ในการฝ่าฝืนอนุมาตรา (b) ของมาตรา 12022

(4) จำเลยใช้อาวุธปืนในการกระทำความผิด ในการฝ่าฝืนมาตรา 12022.5

(d) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมที่มิได้มีการเตรียมการหรือไตร่ตรองล่วงหน้าจะได้รับการลงโทษโดยการจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 20 ปี ถึงตลอดชีวิต หากการฆาตกรรมเกิดจากการกระทำผิดโดยการใช้อาวุธปืนยิงจากรถยนต์โดยเจตนาไปยังผู้อื่นที่อยู่ภายนอกยานพาหนะด้วยจุดประสงค์ในการทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บรุนแรง

(e) ข้อ 2.5 (เริ่มต้นจากมาตรา 2930) ของบทที่ 7 ของเรื่องที่ 1 ของส่วนที่ 3 จะไม่ใช้เพื่อลดโทษจำคุกขั้นต่ำของการตัดสินลงโทษที่กำหนดตามมาตรานี้ บุคคลที่ได้รับการตัดสินลงโทษตามมาตรานี้ จะไม่ได้รับการปล่อยตัวโดยมีทัณฑ์บนก่อนการรับโทษจำคุกขั้นต่ำ ตามมาตรานี้

(f) ทุกคนที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆาตกรรมและถูกตัดสินลงโทษตามมาตรานี้ จะถูกกำหนดให้ทำงานภายในเรือนจำที่มีความเข้มงวดสูง ในจำนวนชั่วโมงที่มากเท่าที่แรงงานที่ซื่อสัตย์จะทำในแต่ละวันและทุกวันในระหว่างระยะเวลาที่ถูกจำคุกอยู่ตามที่จะได้กำหนดในกฎและระเบียบของกรมราชทัณฑ์และฟื้นฟูสมรรถภาพ ตามมาตรา 2700 ในกรณีที่นักโทษติดหนี้ค่าปรับเพื่อชดใช้ความเสียหายหรือค่าสั่งชดใช้ค่าเสียหาย เลขานุการกรมราชทัณฑ์และฟื้นฟูสมรรถภาพจะหักเงินออกจากค่าจ้างและฝากเป็นเงินออมของนักโทษเพื่อโอนไปยังกองทุนชดเชยเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายแห่งแคลิฟอร์เนียและคณะกรรมการเรียกร้องความเสียหายต่อรัฐ (The California Victim Compensation and Government Claims Board) ตามกฎและระเบียบของกรมราชทัณฑ์และฟื้นฟูสมรรถภาพ ตามมาตรา 2085.5 และ 2717.8

มาตรา 5 ยกเลิกมาตรา 190.1 ของประมวลกฎหมายอาญา

~~190.1. คดีซึ่งโทษประหารชีวิตอาจถูกกำหนดตามบทนี้ จะถูกพิจารณาในขั้นตอนแยกจากกัน ดังนี้:~~

~~(a) เรื่องที่นำมาพิจารณาว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่จะถูกตัดสินก่อนเป็นอันดับแรก หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงพบว่าจำเลยมีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน จะมีการตัดสินข้อเท็จจริงของกรณีแวดล้อมพิเศษทั้งหมดที่ฟ้องร้องตามที่ระบุในมาตรา 190.2 ยกเว้นกับกรณีแวดล้อมพิเศษในข้อหาตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 190.2 ซึ่งจำเลยถูกตั้งข้อกล่าวหาในการพิจารณาคดีก่อนหน้าว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน~~

~~(b) หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน และถูกดำเนินคดีด้วยหนึ่งในกรณีแวดล้อมพิเศษตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 190.2 ซึ่งฟ้องว่าจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดในการพิจารณาคดีก่อนหน้านี้ฐานฆ่าคนตายโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน จะมีการพิจารณาคดีหลังจากนั้นทันทีเพื่อพิจารณาข้อเท็จจริงของกรณีแวดล้อมพิเศษนั้น~~

~~(c) หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อน และถูกดำเนินคดีด้วยหนึ่งหรือมากกว่ากรณีแวดล้อมพิเศษตามมาตรา 190.2 ซึ่งถูกฟ้องและพบว่าเป็นจริง การมีสุขภาพจิตปกติของจำเลยในคำฟ้องใดว่าไม่มีความผิดเนื่องจากเป็นผู้วิกลจริตภายใต้มาตรา 1026 จะถูกตัดสินตามมาตรา 190.4 หากพบว่าจำเลยมีสุภาพจิตปกติ จะมีการพิจารณาคดีหลังจากนั้นทันทีเพื่อพิจารณาบทลงโทษ การพิจารณาคดีดังกล่าวจะดำเนินการตามบทบัญญัติของมาตรา 190.3 และ 190.4~~

มาตรา 6 มาตรา 190.2 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

190.2. (a) การลงโทษจำเลยซึ่งถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยมีการไตร่ตรองไว้ก่อนคือ ~~ประหารชีวิต หรือ~~การจำคุกในเรือนจำรัฐตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน หากพบว่ากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งกรณีขึ้นไปดังต่อไปนี้ ภายใต้มาตรา 190.4 เป็นจริง:

(1) ฆาตกรลงมือไปโดยเจตนาและเพื่อผลตอบแทนทางการเงิน

(2) จำเลยเคยถูกตัดสินว่ามีความผิดมาก่อนฐานฆ่าคนตายโดยการไตรตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ ความผิดที่ได้กระทำในเขตอำนาจศาลอื่น ซึ่งหากการกระทำผิดดังกล่าวในรัฐแคลิฟอร์เนียจะถูกลงโทษในฐานฆ่าคนตายโดยการไตร่ตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน จะถือว่าเป็นความผิดฐานฆ่าคนตายโดยการไตร่ตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน

(3) จำเลยในการพิจารณาคดีนี้ ได้ถูกตัดสินว่ามีความผิดมากกว่าหนึ่งครั้งในความผิดฐานฆ่าคนตายโดยการไตร่ตรองไว้ก่อน หรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน

(4) ฆาตกรได้กระทำการโดยการใช้อุปกรณ์ทำลายล้าง ระเบิด หรือสิ่งที่ทำให้เกิดระเบิด โดยการฝัง ซ่อน หรือซุกไว้ในสถานที่ พื้นที่ ที่พักอาศัย อาคาร หรือสิ่งก่อสร้างใด และจำเลยทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าการกระทำดังกล่าวของเขาหรือเธอจะทำให้เกิดความเสี่ยงมหาศาลต่อการเสียชีวิตของคนคนหนึ่งหรือมากกว่านั้น

(5) ฆาตกรได้กระทำการไปเพื่อจุดประสงค์ที่จะหลีกเลี่ยงหรือขัดขวางการจับกุมตามกฎหมาย หรือความพยายามที่จะหลบหนีให้สำเร็จจากการควบคุมตัวตามกฎหมาย

(6) ฆาตกรได้กระทำการโดยการใช้อุปกรณ์ทำลายล้าง ระเบิด หรือสิ่งที่ทำให้เกิดระเบิด ที่จำเลยได้ส่งให้ทางไปรษณีย์หรือนำส่ง พยายามที่จะจัดส่งทางไปรษณีย์หรือนำส่ง หรือจัดการให้มีการส่งทางไปรษณีย์หรือนำส่ง และจำเลยทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าการกระทำดังกล่าวของเขาหรือเธอจะทำให้เกิดความเสี่ยงมหาศาลต่อการเสียชีวิตของคนคนหนึ่งหรือมากกว่านั้น

(7) เหยื่อผู้เคาะห์ร้ายเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ตามที่ระบุในมาตรา 830.1, 830.2, 830.3, 830.31, 830.32, 830.33, 830.34, 830.35, 830.36, 830.37, 830.4, 830.5, 830.6, 830.10, 830.11 หรือ 830.12 ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอซึ่งถูกฆ่าโดยเจตนา โดยที่จำเลยทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจตรา, รักษาความสงบ, จับกุม และปราบปรามผู้กระทำผิด (Peace Officer) ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ หรือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายดังกล่าวเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ตามที่ระบุในมาตราดังกล่าวข้างต้น หรือเป็นอดีตผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ภายใต้มาตราใดในมาตราเหล่านั้นและถูกฆ่าโดยเจตนาเพื่อเป็นการตอบโต้การกระทำตามหน้าที่ราชการของเขาหรือเธอ

(8) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นเจ้าหน้าที่หรือตัวแทนที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลาง ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอและถูกฆ่าโดยเจตนา โดยที่จำเลยทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่หรือตัวแทนที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลาง ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ หรือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นเจ้าหน้าที่หรือตัวแทนที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลางและถูกฆ่าโดยเจตนาเพื่อเป็นการตอบโต้การกระทำตามหน้าที่ราชการของเขาหรือเธอ

(9) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ดับเพลิง ดังระบุในมาตรา 245.1 ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอและถูกฆ่าโดยเจตนา โดยที่จำเลยทราบหรือสมควรทราบตามเหตุตามผลว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ดับเพลิง ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเขาหรือเธอ

(10) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นพยานในคดีอาชญากรรมซึ่งถูกฆ่าโดยเจตนาเพื่อจุดประสงค์ในการขัดขวางไม่ให้เขาหรือเธอให้การในศาลในการพิจารณาคดีอาชญากรรมหรือคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และการฆาตกรรมไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างการลงมือหรือพยายามลงมือในอาชญากรรมที่เขาหรือเธอเป็นพยาน หรือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นพยานและถูกฆ่าเพื่อตอบโต้การให้การในศาลของเขาหรือเธอในการพิจารณาคดีอาญาหรือคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ตามที่ใช้ในมาตรานี้ "การพิจารณาคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน" หมายถึงการพิจารณาคดีที่นำขึ้นสู่ศาลตามมาตรา 602 หรือ 707 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(11) เหยื่อเป็นอัยการ หรือผู้ช่วยอัยการ หรืออดีตอัยการ ประจำเขตท้องถิ่นใด หรือสำนักงานอัยการประจำรัฐนี้ หรือรัฐอื่น หรือสำนักงานอัยการกลาง และการฆาตกรรมเกิดขึ้นโดยเจตนาเพื่อโต้ตอบหรือเพื่อขัดขวางการทำหน้าที่ราชการของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

(12) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นผู้พิพากษา หรืออดีตผู้พิพากษาของศาลใดในท้องที่ รัฐ หรือระบบศาลยุติธรรมกลางในรัฐนี้ หรือในรัฐอื่น และการลงมือฆาตกรรมเกิดขึ้นเพื่อตอบโต้ต่อหรือขัดขวางการทำหน้าที่ราชการของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

(13) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ หรืออดีตเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้ง ของรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลบาลท้องถิ่น หรือรัฐบาลประจำรัฐ และถูกฆ่าโดยเจตนาเพื่อเป็นการตอบโต้หรือขัดขวางการกระทำตามหน้าที่ราชการของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

(14) ฆาตกรเป็นผู้ที่มีความทารุณ โหดเหี้ยม หรือโหดร้ายเป็นพิเศษ มีความชั่วร้ายอย่างยิ่งอย่างเห็นได้ชัด วลีที่ใช้ในมาตรานี้ ว่า "มีความทารุณ โหดเหี้ยม หรือโหดร้ายเป็นพิเศษ มีความชั่วร้ายอย่างยิ่งอย่างเห็นได้ชัด" หมายถึงว่า เป็นอาชญากรที่ขาดสามัญสำนึกและไร้ซึ่งความปราณี ที่กระทำทารุณกรรมโดยใช่เหตุต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

(15) จำเลยฆ่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายโดยเจตนาโดยการดักซุ่ม

(16) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายถูกฆ่าโดยเจตนาเพราะเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ สีผิว ศาสนา สัญชาติ หรือประเทศถิ่นกำเนิด

(17) ฆาตกรรมเกิดขึ้นขณะที่จำเลยเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด หรือดำเนินการ หรือพยายามดำเนินการ หรือ หลบหนีทันทีหลังการลงมือ หรือพยายามลงมือในอาชญากรรมต่อไปนี้:

(A) การปล้นซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 211 หรือ 212.5

(B) การลักพาตัว ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 207, 209 หรือ 209.5

(C) การข่มขืน ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 261

(D) การบังคับร่วมเพศทางทวารหนัก ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา มาตรา 286

34

(E) การล่วงประเวณีหรือการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 288

(F) การกระทำโอษฐ์กาม ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 288

(G) การบุกรุกเข้าไปในเคหสถานในเวลากลางคืนในขั้นความผิดระดับหนึ่ง หรือสอง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 460

(H) การลอบวางเพลิง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนอนุมาตรา (b) ของมาตรา 451

(I) การทำให้เกิดรถไฟตกราง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 219

(J) การประทุษร้าย ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนนมาตรา 203

(K) การข่มขืนโดยใช้อุปกรณ์ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 289

(L) การจี้รถยนต์ ตามที่กำหนดในมาตรา 215

(M) การพิสูจน์กรณีแวดล้อมของการลักพาตัวในวรรคย่อย (B) หรือ การลอบวางเพลิงในวรรคย่อย (H) หากมีเจตนาเฉพาะเจาะจงในการฆ่า ก็เพียงพิสูจน์องค์ประกอบความผิดเหล่านั้น หากกรณีแวดล้อมพิเศษทั้งสองนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าการกระทำความผิดในการลักพาตัว หรือการวางเพลิง ได้มีการลงมือแรกเริ่มหรือเพียงเพื่อทำให้การฆาตกรรมสะดวกขึ้น

(18) ฆาตกรจงใจสร้างความเจ็บปวดทรมาน

(19) จำเลยฆ่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายโดยเจตนาโดยการวางยาพิษ

(20) เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นลูกขุนในคดีในศาลท้องถิ่น, รัฐ หรือในระบบศาลของรัฐบาลกลางในรัฐนี้หรือรัฐอื่น และฆาตกรจงใจกระทำไปเพื่อแก้แค้นหรือขัดขวางการทำงานราชการของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

(21) ฆาตกรกระทำความผิดโดยเจตนาโดยการยิงปืนออกจากรถยนต์ไปยังบุคคลหรือหลายคนที่อยู่ภายนอกรถด้วยเจตนาถึงแก่ชีวิต เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรคนี้ "รถยนต์" หมายถึงยานพาหนะตามที่ระบุใน มาตรา 415 ของประมวลกฎหมายจราจร (Vehicle Code)

(22) จำเลยฆ่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายโดยเจตนา ในขณะที่จำเลยร่วมอยู่ในกลุ่มอาชญากรข้างถนน ตามระบุในอนุมาตรา (f) ของมาตรา 186.22 และฆาตกรรมเกิดขึ้นจากกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรข้างถนน

(b) นอกจากเจตนาในการฆ่าเป็นไปตามข้อกำหนดเฉพาะภายใต้อนุมาตรา (a) สำหรับกรณีแวดล้อมพิเศษ ที่แจกแจงไว้ ฆาตกรตัวจริง ซึ่งเป็นผู้ที่กรณีแวดล้อมพิเศษพบว่าเป็นจริงภายใต้มาตรา190.4 ไม่จำเป็นต้องมีเจตนาในการฆ่าขณะลงมือกระทำความผิดซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของกรณีแวดล้อมพิเศษที่จะส่งให้รับโทษ ~~ประหารชีวิต หรือ~~ จำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยปราศจากโอกาสที่จะได้รับทัณฑ์บน

(c) ทุกคนซึ่งไม่ใช่ฆาตกรตัวจริง ซึ่งมีเจตนาฆ่า ช่วยเหลือ สนับสนุน แนะนำ สั่งการ ชักจูง เรียกร้อง ขอร้อง หรือช่วยในการกระทำใดๆ ในความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จะได้รับโทษ ~~ประหารชีวิต หรือ~~จำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยปราศจากโอกาสที่จะได้รับทัณฑ์บน หากพบว่ากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งหรือมากกว่าดังระบุในอนุมาตรา (a) เป็นจริงภายใต้มาตรา 190.4

(d) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (c) ทุกคนซึ่งไม่ใช่ฆาตกรตัวจริง ซึ่งไม่แยแสไม่ใส่ใจต่อชีวิตมนุษย์ และเป็นผู้ร่วมหลักที่ช่วยเหลือ สนับสนุน แนะนำ สั่งการ ชักจูง เรียกร้อง ขอร้อง หรือช่วยในการกระทำความผิดตามระบุในวรรค (17) ของอนุมาตรา (a) อันก่อให้เกิดความตายของบุคคลหนึ่งหรือมากกว่า ดังนั้นผู้ซึ่งถูกพบว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จะได้รับโทษ ~~ประหารชีวิต หรือ~~ จำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยปราศจากโอกาสที่จะได้รับทัณฑ์บน หากพบว่ากรณีแวดล้อมพิเศษดังระบุในวรรค (17) ของอนุมาตรา (a) เป็นจริงภายใต้มาตรา 190.4

บทลงโทษจะกำหนดตามบทบัญญัติในมาตรานี้ และมาตรา ~~190.1,~~ ~~190.3,~~ 190.4~~,~~ และ 190.5.

มาตรา 7 ยกเลิกมาตรา 190.3 ของประมวลกฎหมายอาญา

~~190.3. หากจำเลยมีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไต่ตรองไว้ก่อน และพบว่าข้อกล่าวหากรณีแวดล้อมพิเศษเป็นจริง หรือถ้าจำเลยได้รับโทษประหารชีวิตจากความผิดฐานฝ่าฝืนอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1672 ของประมวลกฎหมายทางการทหารและทหารผ่านศึก (Military and Veterans Code) หรือมาตรา 37, 128, 219 หรือ 4500 ของประมวลกฎหมายนี้ ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะตัดสินว่า บทลงโทษจะเป็นการประหารชีวิต หรือการจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน ในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับบทลงโทษ อาจนำหลักฐานมาแสดงได้ทั้งสองฝ่าย และจำเลยซึ่งเกี่ยวข้องกับการเพิ่มโทษ บรรเทาโทษ และการตัดสิน รวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เฉพาะ สภาพและเหตุแวดล้อมของการกระทำผิดปัจจุบัน การเคยต้องโทษมาก่อนใดๆ หรือการกระทำผิดต่างๆ ที่ถูกตัดสินไป ไม่ว่าจะเกี่ยวหรือไม่กับอาชญากรรมความรุนแรง การมีหรือไม่มีของการก่ออาชญากรรมอื่นโดยจำเลยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หรือพยายามใช้กำลัง หรือความรุนแรง และนิสัย ภูมิหลัง ประวัติ สภาพจิต และสภาพร่างกายของจำเลย

อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการยอมรับหลักฐานจากการก่ออาชญากรรมอื่นของจำเลยซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ หรือพยายามใช้กำลังหรือความรุนแรง หรือซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแสดงเป็นคำพูด หรือแสดงนัยถึงการคุกคามเพื่อใช้กำลังหรือความรุนแรง ตามที่ใช้ในมาตรานี้ กิจกรรมทางอาชญากรรมไม่จำเป็นต้องมีการพิสูจน์ว่ากระทำผิด

อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการยอมรับหลักฐานจากการก่ออาชญากรรมก่อนหน้าสำหรับการกระทำความผิดที่จำเลยถูกฟ้องและพ้นผิดไปแล้ว การจำกัดการใช้หลักฐานนี้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อพิจารณาคดีตามมาตรานี้เท่านั้น และไม่มีวัตถุประสงค์ใดเพื่อให้มีผลกระทบต่อตัวบทกฎหมายหรือการตัดสินทางกฎหมายที่ยอมให้หลักฐานดังกล่าวใช้ได้ในการพิจารณาคดีอื่นๆ

ยกเว้นหลักฐานที่พิสูจน์การทำความผิดหรือกรณีแวดล้อมพิเศษซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงโทษจำเลยด้วยการประหารชีวิต จะไม่มีหลักฐานใดที่นำมาแสดงในการฟ้องคดีเพื่อเพิ่มโทษเว้นแต่จะได้มีการแจ้งให้ฝ่ายจำเลยทราบก่อนในระยะเวลาอันสมควรตามที่กำหนดโดยศาลก่อนการพิจารณาคดี อาจมีการใช้หลักฐานโดยมิต้องมีการแจ้งให้ทราบก่อนในการคัดค้านการบรรเทาโทษที่เสนอโดยฝ่ายจำเลย

ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริง จะได้รับคำชี้แนะว่าการตัดสินจำคุกในเรือนจำรัฐตลอดชีวิตโดยปราศจากโอกาสได้รับทัณฑ์บนอาจมีการแลกเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเป็นการตัดสินให้มีการให้ออกจากคุกโดยมีทัณฑ์บนโดยผู้ว่าการรัฐแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ในอนาคตหลังมีการตัดสินไปแล้ว

ในการตัดสินบทลงโทษ ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะพิจารณาไตร่ตรองปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้ที่อาจเกี่ยวข้อง:

(a) กรณีแวดล้อมของอาชญากรรมซึ่งจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดในการพิจารณาคดีปัจจุบัน และกรณีแวดล้อมอื่นๆ ที่พบว่าเป็นจริงตามมาตรา 190.1

(b) การมีอยู่หรือไม่มีอยู่ของการก่ออาชญากรรมอื่นของจำเลยซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้หรือพยายามใช้กำลัง หรือความรุนแรง โดยการแสดงออกด้วยคำพูด หรือแสดงเป็นนัยถึงการคุกคามเพื่อใช้กำลังหรือความรุนแรง~~

~~(c) การมีอยู่หรือไม่มีอยู่ของความผิดที่ถูกตัดสินไปก่อนหน้า~~

~~(d) การทำความผิดได้กระทำไปในขณะที่จำเลยอยู่ภายใต้การครอบงำของสภาพจิตหรืออารมณ์ไม่ปกติขั้นรุนแรงหรือไม่~~

~~(e) เหยื่อเป็นผู้ร่วมการก่ออาชญากรรมหรือเห็นชอบกับการก่ออาชญากรรมของจำเลยหรือไม่~~

~~(f) การลงมือกระทำความผิดอยู่ภายใต้กรณีแวดล้อมซึ่งจำเลยมีเหตุผลให้เชื่อว่าเป็นการทำไปด้วยเหตุผลสนับสนุนทางศาสนาหรือ การลดโทษต่อความประพฤติของเขาหรือไม่~~

~~(g) จำเลยกระทำไปภายใต้การบีบบังคับที่รุนแรงหรือภายใต้การบงการอย่างชัดเจนของบุคคลอื่นหรือไม่~~

~~(h) ในเวลาที่กระทำความผิด จำเลยชื่นชมการประพฤติที่ผิดกฎหมายของตนเอง หรือมองว่าการประพฤติตามกฎหมายจะทำให้ตนเองแย่หรืออ่อนแอลง อันเป็นผลของความผิดปกติ หรือข้อบกพร่องทางจิต หรือผลของความมึนเมาหรือไม่~~

~~(i) อายุของจำเลยขณะประกอบอาชญากรรม~~

~~(j) จำเลยเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิด และการร่วมมือในการกระทำความผิดนั้นเป็นความผิดลหุโทษหรือไม่~~

~~(k) มีกรณีแวดล้อมอื่นๆ ลดหย่อนความร้ายแรงของอาชญากรรมแม้ว่าจะไม่ใช่การแก้ต่างทางกฎหมายสำหรับอาชญากรรมหรือไม่~~

~~หลังจากได้รับฟังและได้รับหลักฐานทั้งหมด และหลังจากได้รับฟังและพิจารณาการโต้แย้งของทนายความ ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะพิจารณา ไตร่ตรอง เหตุเพิ่มโทษและเหตุบรรเทาโทษอ้างอิงตามมาตรานี้ และจะกำหนดโทษประหารชีวิตหากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงลงความเห็นว่าเหตุอันควรเพิ่มโทษหนักกว่าเหตุอันควรบรรเทาโทษ หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงลงความเห็นว่าเหตุอันควรบรรเทาโทษโทษหนักกว่าเหตุอันควรเพิ่มโทษ ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะกำหนดบทลงโทษให้ถูกจำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยปราศจากโอกาสที่จะได้รับทัณฑ์บน~~

มาตรา 8 มาตรา 190.4 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

190.4. (a) เมื่อใดก็ตามที่มีการกล่าวหาเรื่องกรณีแวดล้อมพิเศษดังระบุในมาตรา 190.2 และผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงพบว่าจำเลยมีความผิดฐานฆ่าตนตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะทำการวินิจฉัยพิเศษในข้อเท็จจริงของแต่ละกรณีแวดล้อมพิเศษที่ถูกกล่าวหา การตัดสินข้อเท็จจริงใดหรือกรณีแวดล้อมพิเศษทั้งหมดจะกระทำโดยผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจากหลักฐานที่นำมาแสดงในการพิจารณาคดี ~~หรือในการสืบพยานตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 190.1~~

ในกรณีที่มีข้อสงสัยที่สมเหตุสมผลว่ากรณีแวดล้อมพิเศษเป็นจริงหรือไม่ จำเลยมีสิทธิ์อ้างว่าการค้นพบนั้นไม่เป็นจริง ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงจะเป็นผู้ทำการตัดสินพิเศษว่าแต่ละข้อกล่าวหากรณีแวดล้อมพิเศษเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง เมื่อใดก็ตามที่กรณีแวดล้อมพิเศษเรียกร้องการพิสูจน์แห่งการลงมือประกอบอาชญากรรม หรือพยายามลงมือประกอบอาชญากรรม อาชญากรรมนั้นจะถูกตั้งข้อกล่าวหาและพิสูจน์ตามกฎหมายทั่วไปซึ่งใช้กับการพิจารณาคดีและการตัดสินคดีอาชญากรรม

หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดโดยการเปิดศาลโดยไม่มีคณะลูกขุน ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือคณะลูกขุน เว้นเสียแต่ว่าจำเลยหรือประชาชนขอสละสิทธิ์การมีคณะลูกขุน ในกรณีนั้นผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือศาล หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดจากการรับสารภาพว่ากระทำความผิด ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือคณะลูกขุน เว้นเสียแต่ว่าจำเลยหรือประชาชนขอสละสิทธิ์การมีคณะลูกขุน

หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงว่ากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งหรือมากกว่าตามที่กำหนดในมาตรา 190.2 เป็นจริง จะมีการแยกการ~~การสืบพยานสำหรับบทลงโทษ~~ *จำเลยจะถูกลงโทษโดยการจำคุกตลอดชีวิตในเรือนจำรัฐโดยปราศจากโอกาสที่จะได้รับทัณฑ์บน* และจะไม่มีกรณีใดดังต่อไปนี้ที่จะขัดขวางการแยกการสืบพยานสำหรับบทลงโทษ อันได้แก่ การพบว่ากรณีแวดล้อมพิเศษที่เหลือซึ่งถูกกล่าวหาไม่เป็นจริง หรือการที่ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือคณะลูกขุนหรือไม่ การที่คณะลูกขุนไม่สามารถตัดสินประเด็นว่าเป็นจริงหรือไม่เป็นจริงของข้อกล่าวหากรณีแวดล้อมพิเศษที่เหลือ

ในกรณีใดก็ตามที่จำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดโดยคณะลูกขุนและคำตัดสินของคณะลูกขุนไม่เป็นเอกฉันท์ว่าข้อกล่าวหากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งหรือมากกว่าเป็นจริง และคำตัดสินของคณะลูกขุนไม่เป็นเอกฉันท์ว่าข้อกล่าวหากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งหรือมากกว่าไม่เป็นจริง ศาลจะยกเลิกคณะลูกขุนและเลือกคณะลูกขุนใหม่เพื่อพิจารณากรณี แต่กรณีแห่งความผิดจะไม่ถูกพิจารณาโดยคณะลูกขุนดังกล่าว หรือคณะลูกขุนดังกล่าวจะไม่พิจารณาซ้ำในข้อเท็จจริงของกรณีแวดล้อมพิเศษใดที่คณะลูกขุนก่อนได้ตัดสินเป็นเอกฉันท์แล้วว่าไม่เป็นจริง หากคณะลูกขุนคณะใหม่ไม่สามารถให้คำตัดสินที่เป็นเอกฉันท์ได้ว่ากรณีแวดล้อมพิเศษหนึ่งหรือมากกว่าที่พิจารณาเป็นจริง ศาลจะยกเลิกคณะลูกขุน และโดยดุลพินิจของศาล ศาลจะเลือกคณะลูกขุนใหม่ขึ้นมาเพื่อพิจารณากรณีที่คณะลูกขุนก่อนหน้าไม่สามารถให้คำตัดสินที่เป็นเอกฉันท์ได้ หรือศาลอาจกำหนดโทษให้จำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 25 ปี

~~(b) หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดโดยการเปิดศาลโดยไม่มีคณะลูกขุน ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงในการสืบพยานบทลงโทษคือคณะลูกขุน ยกเว้นจำเลยหรือประชาชนขอสละสิทธิ์การมีคณะลูกขุน ในกรณีดังกล่าวผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือศาล หากจำเลยถูกตัดสินว่ามีความผิดจากการรับสารภาพว่ากระทำความผิด ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือคณะลูกขุน เว้นเสียแต่ว่าจำเลยหรือประชาชนขอสละสิทธิ์การมีคณะลูกขุน~~

~~หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงคือคณะลูกขุนซึ่งไม่สามารถตัดสินชี้ขาดเป็นเอกฉันท์ได้ว่าบทลงโทษควรเป็นอย่างไร ศาลจะยกเลิกคณะลูกขุนและเลือกคณะลูกขุนใหม่เพื่อพิจารณากรณีของบทลงโทษ หากคณะลูกขุนคณะใหม่ไม่สามารถตัดสินเป็นเอกฉันท์ได้เกี่ยวกับบทลงโทษ โดยดุลพินิจของศาล ศาลจะเลือกคณะลูกขุนใหม่หรือกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยปราศจากโอกาสได้รับทัณฑ์บน~~

~~(c)~~ *(b)* หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงซึ่งตัดสินว่าจำเลยในคดีอาชญากรรมมีความผิดโดยมีโทษ *จำคุกตลอดชีวิตโดยปราศจากโอกาสได้รับทัณฑ์บน* ~~ประหารชีวิต~~ คือคณะลูกขุน คณะลูกขุนคณะเดียวกันจะเป็นผู้พิจารณาการฟ้องแก้ว่าไม่มีความผิดด้วยเหตุผลว่าวิกลจริต ตามมาตรา 1026, *และ* ข้อเท็จจริงแห่งกรณีแวดล้อมพิเศษที่อาจถูกกล่าวหาและบทลงโทษที่ใช้ เว้นเสียแต่ว่ามีเหตุอันสมควรให้ศาลปลดคณะลูกขุนดังกล่าวและตั้งคณะลูกขุนใหม่ ศาลจะแถลงข้อเท็จจริงที่สนับสนุนการตัดสินเหตุอันควรในการบันทึกรายงานการพิจารณาคดีของศาล

~~(d) ในกรณีใดๆ ที่จำเลยอาจได้รับการลงโทษประหารชีวิต หลักฐานที่แสดงในขั้นตอนการพิจารณาคดีก่อนหน้าใดๆ รวมทั้งในการพิจารณาคดีที่มีการฟ้องแก้ว่าไม่มีความผิดด้วยเหตุผลว่าวิกลจริตตามมาตรา 1026 จะถูกนำมาพิจารณาในขั้นตอนต่อไปในการพิจารณาคดี หากผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงในขั้นตอนก่อนหน้าเป็นผู้เดียวกับผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงในขั้นต่อมา~~

~~(c) ในทุกกรณีที่ผู้ทำหน้าที่ชี้ขาดข้อเท็จจริงได้ส่งคืนคำตัดสินหรือคำวินิจฉัยที่กำหนดบทลงโทษประหารชีวิต จะถือว่าจำเลยได้ยื่นคำขอเพื่อแก้ไขคำตัดสินหรือคำวินิจฉัยดังกล่าวตามอนุมาตรา 7 ของมาตรา 11 ในกฎเกณฑ์การยื่นคำขอ ศาลจะทบทวนหลักฐานพิจารณา ไตร่ตรอง และดูถึงแนวทางเหตุเพิ่มโทษหรือบรรเทาโทษอ้างอิงตามมาตรา 190.3 และจะตัดสินว่าคำวินิจฉัยหรือคำตัดสินของคณะลูกขุนนั้น เหตุเพิ่มโทษที่มีน้ำหนักกว่าเหตุบรรเทาโทษขัดแย้งกับกฎหมายหรือหลักฐานที่นำมาแสดงหรือไม่ ศาลจะแถลงเหตุผลในการบันทึกคำวินิจฉัยของศาล~~

~~ผู้พิพากษาจะกำหนดมูลเหตุของการคำวินิจฉัยคำขอ และสั่งการให้บันทึกลงในบันทึกรายงานที่เสมียนศาลจัดทำ การปฏิเสธการแก้ไขคำตัดสินบทลงโทษประหารชีวิต ตามอนุมาตรา (7) ของมาตรา1181 จะถูกพิจารณาในการอุทธรณ์โดยอัตโนมัติของจำเลยตาม อนุมาตรา (b) ของมาตรา 1239 การอนุมัติ คำขอจะถูกพิจารณาจากการอุทธรณ์ของประชาชน ตามวรรค(6)~~

มาตรา 9 เพิ่มบทที่ 33 (เริ่มต้นจากมาตรา 7599) ในหมวดที่ 7 ของเรื่องที่ 1 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนี้:

CHAPTER 33. กองทุน SAFE CALIFORNIA FUND เพื่อการสอบสวนคดี ข่มขืนและฆาตกรรมที่ยังไขไม่ออก

ข้อ 1 การก่อตั้งกองทุน SAFE California Fund

34

7599. กองทุนพิเศษที่จะรู้จักกันในชื่อ "SAFE California Fund" ตั้งขึ้นในกองคลังรัฐและได้รับการจัดสรรต่อเนื่องเพื่อให้การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ลุล่วง

ข้อ 2 การจัดสรรและการแบ่งส่วนกองทุน

35

7599.1. การจัดสรรกองทุน

วันที่ 1 มกราคม 2013 เงินสิบล้านดอลลาร์ ($10,000,000) จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยัง กองทุน SAFE California Fund สำหรับปีงบประมาณ 2012-13 และจะได้รับการจัดสรรอย่างต่อเนื่องเพื่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติที่ได้เพิ่มเติมเข้ามาในบทนี้ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ของแต่ละปีงบประมาณ 2013-14 และ 2014-15 และ2015–16ยอดเงินที่เพิ่มขึ้นจำนวนสามสิบล้านดอลลาร์ ($30,000,000) จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังกองทุน SAFE California Fund และจะได้รับการจัดสรร อย่างต่อเนื่องเพื่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติที่ได้เพิ่มเติมเข้ามาในบทนี้ กองทุนที่โอนเข้าไปยังกองทุน SAFE California Fund จะใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติที่ได้เพิ่มเติมเข้ามาในบทนี้และจะไม่ถูกใช้ ในการจัดสรรหรือโอนโดยสภานิติบัญญัติเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด เงินทุนจากกองทุน SAFE California Fund อาจใช้ โดยไม่ต้องอ้างอิงปีงบประมาณ

7599.2. การแบ่งสรรเงินจากกองทุน SAFE California Fund

(a) โดยคำสั่งของอัยการสูงสุด ผู้ควบคุมการเงินจะจ่ายเงินที่สะสมไว้ในกองทุน SAFE California Fund ให้แก่หน่วยงานกรมตำรวจ นายอำเภอ และสำนักงานอัยการต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มอัตราการสะสางคดีฆาตกรรมและข่มขืน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่อาจได้รับทุนสนับสนุน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะการทำให้ขั้นตอนในการเก็บหลักฐานทางกายภาพในคดีข่มขืนเร็วขึ้น, พัฒนาความสามารถทางนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการวิเคราะห์และการตรวจข้อมูลที่ตรงกันของดีเอ็นเอ (DNA), เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในหน่วยสืบสวนสอบสวน หรือดำเนินคดีตามกฎหมาย และคุ้มครองพยาน และการย้ายพยาน สำหรับคดีฆาตกรรมและอาชญากรรมทางเพศ เงินจากกองทุน SAFE California Fund จะแบ่งสรรให้แก่หน่วยงานกรมตำรวจ นายอำเภอ และสำนักงานอัยการต่างๆ ด้วยสูตรการแบ่งสรรที่ยุติธรรมที่กำหนดโดยอัยการสูงสุด

(b) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งสรรและแจกจ่ายเงินทุนเหล่านี้จะถูกหักออกจากกองทุน SAFE California Fund อัยการสูงสุดและผู้ควบคุมการเงินจะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะทำให้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งสรรและแจกจ่ายเป็นจำนวนศูนย์หรือใกล้เคียงที่สุด เพื่อให้มั่นใจว่าจำนวนที่สูงที่สุดของกองทุนจะได้จัดสรรให้แก่โครงการและกิจกรรมที่จะช่วยเพิ่มอัตราการคลี่คลายคดีฆาตกรรมและข่มขืนให้มากขึ้น

มาตรา 10 การนำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้โดยมีผลย้อนหลัง

(a) เพื่อให้บรรลุผลสูงสุดตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดในมาตรา 3 และเพื่อบรรลุผลของความยุติธรรม ความเสมอภาค และความเป็นหนึ่งเดียวกันในการพิพากษาคดี พระราชบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ย้อนหลัง

(b) ในกรณีใดที่จำเลย หรือนักโทษถูกตัดสินประหารชีวิตก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผล การลงโทษจะเปลี่ยนโดยอัตโนมัติเป็นการจำคุกในเรือนจำรัฐตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนภายใต้ข้อตกลงและเงื่อนไขของพระราชบัญญัตินี้ รัฐแคลิฟอร์เนียจะไม่ทำการลงโทษประหารชีวิตใดหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

(c) หลังวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ศาลสูงอาจโอนการอุทธรณ์คดีที่มีการตัดสินลงโทษประหารชีวิตและหมายศาลที่เรียกตัวบุคคลให้มาปรากฏต่อหน้าศาลสูงที่ยังคงค้างทั้งหมดไปยังศาลอุทธรณ์เขต ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลสูง

มาตรา 11 วันที่มีผลบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้จะมีผลในวันหลังการเลือกตั้งตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 10 ของข้อที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 12 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

บทบัญญัติต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถแยกออกจากกันได้ หากมีบทบัญญัติใดๆ หรือการบังคับใช้ของกฎหมายเป็นโมฆะ รวมถึงแต่ไม่จำกัดที่มาตรา 10 การไม่มีผลบังคับใช้ดังกล่าวจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นๆ หรือการบังคับใช้อื่นๆ ที่มีผลบังคับใช้ได้ โดยปราศจากบทบัญญัติ หรือการบังคับใช้ที่เป็นโมฆะนั้น

ข้อเสนอที่ 35

การริเริ่มกฎหมายนี้ยื่นเสนอต่อประชาชนชาวแคลิฟอร์เนียตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มกฎหมายนี้เพิ่มเติมมาตราในประมวลกฎหมายว่าด้วยหลักฐาน และแก้ไขและเพิ่มเติมชื่อบทและมาตราในประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~และบทบัญญัติใหม่ซึ่งเสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์*ตัวเอียง*เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
(CALIFORNIANS AGAINST SEXUAL EXPLOITATION ACT ("CASE ACT"))

มาตรา 1 ชื่อกฎหมาย

ร่างกฎหมายนี้เป็นที่รู้จักและอ้างอิงในชื่อ "พระราชบัญญัติต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (Californians Against Sexual Exploitation act ("Case Act"))

มาตรา 2 ข้อสรุปและการประกาศ

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ข้อสรุปและประกาศดังนี้:

1. การคุ้มครองทุกคนในรัฐของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในทุกรูปแบบเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด

2. การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมอันขัดต่อศักดิศรีความเป็นมนุษย์และเป็นการละเมิดสิทธิพื้นฐานของการเป็นมนุษย์และการเป็นพลเมืองอันทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน การค้ามนุษย์ถือเป็นการค้าทาสยุคใหม่ซึ่งปรากฏในรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากความเปราะบางของผู้อื่น

3. จากการศึกษาของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ (United States Department of Justice) คาดว่าเด็กอเมริกันกว่า 300,000 คนกำลังเสี่ยงที่จะถูกแสวงประโยชน์ทางเพศเพื่อการค้า โดยส่วนใหญ่ถูกล่อลวงเข้าสู่ธุรกิจทางเพศเมื่ออายุ 12 ถึง 14 ปี แต่บางส่วนถูกค้าเมื่ออายุน้อยตั้งแต่สี่ปี เนื่องจากผู้เยาว์นั้นในทางกฎหมายไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้โดยสมัครใจ ผู้เยาว์เหล่านี้ได้กลายเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ไม่ว่าจะด้วยการใช้กำลังหรือไม่ก็ตาม

4. ในขณะที่การใช้อินเตอร์เน็ตมากขึ้นได้นำประโยชน์มากมายมาสู่รัฐแคลิฟอร์เนีย แต่การล่าโดยใช้เทคโนโลยีของผู้ค้ามนุษย์และผู้กระทำความผิดทางเพศก็ได้ทำให้ผู้แสวงหาประโยชน์ดังกล่าวนำวิธีการใหม่ๆ มาเพื่อใช้ล่อลวงและล่าผู้เปราะบางในรัฐของเรา

5. เราจำเป็นต้องมีกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อต่อสู้กับภัยคุกคามอันเกิดจากนักค้ามนุษย์และนักล่าออนไลน์ที่มุ่งแสวงหาประโยชน์จากสตรีและเด็กเพื่อเป้าหมายทางเพศ

6. เราจำเป็นต้องบังคับใช้ข้อกำหนดการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศให้มากขึ้นเพื่อขัดขวางนักล่าจากการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

มาตรา 3 วัตถุประสงค์และเจตจำนง

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ประกาศวัตถุประสงค์และเจตจำนงในการประกาศใช้พระราชบัญญัติCASEดังต่อไปนี้:

1. เพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์และทำให้มั่นใจว่า มีการลงโทษอย่างยุติธรรมและมีประสิทธิภาพต่อผู้ส่งเสริมหรือมีส่วนในอาชญากรรมค้ามนุษย์

2. เพื่อให้ตระหนักว่าผู้ถูกค้าเป็นเหยื่อและไม่ใช่อาชญากร และเพื่อป้องกันสิทธิของเหยื่อซึ่งถูกค้า

3. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รวมถึงข้อกำหนดว่าด้วยการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการติดตามและป้องกันการกระทำผิดทางเพศออนไลน์และการค้ามนุษย์

มาตรา 4 เพิ่มเติมมาตราที่ 1161 ในประมวลกฎหมายว่าด้วยหลักฐาน (Evidence Code) ดังนี้:

1161. (a) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 236.1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา (Penal Code) หลักฐานที่ว่าเหยื่อจากการค้ามนุษย์ได้เกี่ยวข้องในการกระทำอันเป็นการขายบริการทางเพศ อันเป็นผลทำให้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์นั้นไม่สามารถยอมรับได้ในการนำมาพิสูจน์ถึงการมีส่วนผิดทางอาชญากรรมของเหยื่อในการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

(b) หลักฐานว่าด้วยประวัติทางเพศหรือประวัติของการกระทำอันเป็นการขายบริการทางเพศของผู้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ตามที่กำหนดไว้ในมาตราที่ 236.1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ไม่สามารถยอมรับได้ในการทำลายความน่าเชื่อถือหรือลดทอนลักษณะแห่งการเป็นเหยื่อในการพิจารณาคดีทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา 5 ชื่อของบทที่ 8 (เริ่มต้นจากมาตราที่ 236) ของเรื่องที่ 8 ของส่วนที่ 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้รับการแก้ไข ดังนี้:

บทที่ 8 การจำคุกอันมิชอบ *และการค้ามนุษย์ (False Imprisonment and Human Trafficking)*

มาตรา 6 มาตรา 236.1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้รับการแก้ไข ดังนี้:

236.1. (a) ผู้ใดก็ตามที่ลิดรอนหรือละเมิดเสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยเจตนาเพื่อให้มีผลหรือคงการกระทำผิดอุจฉกรรจ์ตามมาตรา 266, 266h, 266i, 267, 311.4, หรือ 518, หรือ เพื่อบังคับใช้แรงงานหรือการบริการ ถือเป็นความผิดฐานการค้ามนุษย์*และจะต้องได้รับโทษโดยการจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 5, 8, หรือ 12 ปี และปรับไม่เกินห้าแสนเหรียญ ($500,000)*

(b) เว้นแต่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) การละเมิดมาตรานี้ถือเป็นความผิดมีโทษจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลาสามปี สี่ปี หรือห้าปี

(c) การละเมิดมาตรานี้ซึ่งผู้เป็นเหยื่อการค้าเป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ณ วันที่ได้กระทำการละเมิด ถือเป็นความผิดมีโทษจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลาสี่ปี หกปี หรือแปดปี

(d) (1) ตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ การลิดรอนอันขัดต่อกฎหมายหรือการละเมิดเสรีภาพส่วนบุคคลอื่น รวมถึงการจำกัดอย่างมีนัยสำคัญหรือคงไว้ซึ่งการจำกัดเสรีภาพของผู้อื่นโดยการฉ้อฉล การหลอกลวง การบังคับ การใช้ความรุนแรง การข่มขู่ การคุกคาม หรือการขู่ให้ได้รับบาดเจ็บอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแก่เหยื่อหรือบุคคลอื่น ภายใต้สถานการณ์ซึ่งบุคคลนั้นได้ถูกข่มขู่หรือถูกจับนั้นมีเหตุให้เชื่อว่า ผู้กระทำการข่มขู่นั้นจะได้ดำเนินการเช่นนั้นจริง

(2) การบีบบังคับ หมายถึง การทำลาย การปกปิด การเคลื่อนย้าย การยึดหรือการผลิตหนังสือเดินทางหรือเอกสารเข้าเมืองที่แท้จริงหรือในลักษณะเดียวกันของเหยื่อโดยเจตนา

(e) ตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ "แรงงานบังคับหรือการบริการบังคับ" หมายถึงแรงงานหรือการบริการที่กระทำหรือให้โดยบุคคลและได้รับหรือดำรงไว้โดยการบังคับ การฉ้อฉล การบังคับหรือการกระทำในลักษณะเดียวกันซึ่งขัดต่อความต้องการของบุคคลโดยเจตนา

(b) ผู้ใดก็ตามที่ได้ลิดรอนหรือละเมิดซึ่งเสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยมีเจตนาเพื่อให้มีผลหรือดำรงอยู่ของการละเมิดในมาตราที่ 266, 266h, 266i, 266j, 267, 311.1, 311.2, 311.3, 311.4, 311.5, 311.6, หรือมาตรา 518 ถือว่ามีความผิดฐานค้ามนุษย์และมีโทษจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 8, 14, หรือ 20 ปีและปรับไม่เกินห้าแสนเหรียญ ($500,000)

(c) ผู้ใดก็ตามที่เป็นเหตุ ล่อลวง ชักชวน มีเจตนาเป็นเหตุให้ล่อลวงหรือชักชวนบุคคลซึ่งเป็นผู้เยาว์ ณ วันที่กระทำความผิดให้เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการค้าประเวณี โดยมีเจตนาเพื่อให้มีผลหรือดำรงอยู่ของการละเมิดในมาตราที่ 266, 266h, 266i, 266j, 267, 311.1, 311.2, 311.3, 311.4, 311.5, 311.6, หรือมาตราที่ 518 ถือว่ามีความผิดฐานค้ามนุษย์ การละเมิดอนุมาตรานี้มีผลให้มีโทษจำคุกในเรือนจำรัฐเป็นเวลาดังนี้

(1) ห้า, 8 หรือ 12 ปีและปรับไม่เกินห้าแสนเหรียญ ($500,000)

(2) สิบห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับไม่เกินห้าแสนเหรียญ ($500,000) เมื่อการกกระทำผิดรวมถึง การบังคับ การทำให้กลัว การฉ้อฉล การหลอกลวง การบังคับ การใช้ความรุนแรง การบีบบังคับ การคุกคาม หรือการขู่ให้ได้รับบาดเจ็บอันไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อเหยื่อหรือบุคคลอื่น

(d) ในการตัดสินว่า ผู้เยาว์นั้นได้ถูกทำให้มีเหตุ ถูกล่อลวงหรือถูกชักจูงให้มีส่วนในการค้าประเวณี สถานการณ์โดยรวม รวมถึงอายุของเหยื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เยาว์กับผู้ค้ามนุษย์หรือตัวแทนของผู้ค้ามนุษย์ และสภาพความพิการหรือทุพลภาพของเหยื่อเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาร่วมด้วย

(e) การยินยอมของเหยื่อการค้ามนุษย์ซึ่งเป็นผู้เยาว์ ณ วันที่ได้มีการกระทำการละเมิดไม่ถือเป็นสิ่งที่นำมาแย้งได้ในการพิจารณาคดีอาญาตามความในมาตรานี้

35

(f) ความผิดพลาดของข้อเท็จจริงว่าด้วยอายุของผู้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ซึ่งเป็นผู้เยาว์ ณ วันที่ได้กระทำความผิดไม่ถือเป็นสิ่งที่นำมาแย้งได้ในการพิจารณาคดีอาญาตามความในมาตรานี้

~~(f)~~ *(g)* สภานิติบัญญัติพบว่า ความหมายของการค้ามนุษย์ในมาตรานี้เท่าเทียมกันกับคำจำกัดความของรัฐบาลกลางว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายของการค้ามนุษย์ที่พบในมาตรา 7102(8) ของบทที่ 22 ของประมวลกฎหมายสหรัฐ (United States Code)

~~(g) (l) นอกเหนือจากบทลงโทษตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) บุคคลใดๆ ที่กระทำการค้ามนุษย์รวมถึงการกระทำอันเป็นการค้าประเวณีซึ่งเหยื่อของการค้ามนุษย์เป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ณ วันที่ละเมิด ต้องโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนเหรียญ ($100,000)~~

~~(2) ตามที่นำมาใช้ในอนุมาตรานี้ "การกระทำอันเป็นการค้าประเวณี" หมายถึงการกระทำการทางเพศเพื่อให้ได้มีการให้หรือรับสิ่งมีค่าโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง~~

~~(h) ค่าปรับใดๆ ที่กำหนดและเก็บตามมาตรานี้จะนำไปเข้ากองทุนช่วยเหลือเหยื่อพยาน (Victim-Witness Assistance Fund) เพื่อนำไปจัดสรรเป็นทุนในการช่วยเหลือแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ค่าปรับอย่างน้อยร้อยละ 50 ที่เก็บได้และนำเข้าตามความในมาตรานี้ จะให้แก่องค์กรในชุมชนซึ่งช่วยเหลือเหยื่อการค้ามนุษย์~~

(h) ตามวัตถุประสงค์ของบทนี้ ให้ใช้คำจำกัดความดังต่อไปนี้:

(1) "การบังคับ" หมายถึงระบบ การวางแผนหรือรูปแบบใดๆ ที่มีเจตนาให้บุคคลเชื่อว่า การไม่ปฏิบัติตามจะส่งผลให้เกิดอันตรายร้ายแรงหรือมีการจำกัดทางร่างกายต่อบุคคลใดๆ การละเมิดหรือขู่ว่าจะละเมิดกระบวนการทางกฎหมาย การผูกพันด้วยหนี้สิน การจัดหาหรืออำนวยความสะดวกในการครอบครองสารต้องห้ามแก่บุคคลหนึ่งโดยมีเจตนาเพื่อบั่นทอนการควบคุมการตัดสินใจของบุคคล

(2) "การกระทำอันเป็นการค้าประเวณี" หมายถึงการกระทำทางเพศซึ่งกระทำเพื่อให้มีการมอบหรือรับสิ่งมีค่าโดยบุคคล

(3) "ลิดรอนหรือละเมิดเสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น" หมายถึงการห้ามอย่างมีนัยสำคัญและต่อเนื่องต่อเสรีภาพของผู้อื่นด้วยการใช้กำลัง การทำให้กลัว การฉ้อฉล การหลอกลวง การบังคับ ความรุนแรง การบีบบังคับ การคุกคามหรือทำให้ได้รับบาดเจ็บโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อเหยื่อหรือบุคคลอื่น ภายใต้สถานการณ์ซึ่งบุคคลที่กำลังถูกข่มขู่หรือถูกจับนั้นมีเหตุให้เชื่อว่าผู้กระทำการข่มขู่นั้นจะได้ดำเนินการเช่นนั้นจริง

(4) "การบีบบังคับ" หมายถึงการขู่ใช้กำลัง ความรุนแรงอันตราย ความยากลำบาก หรือการแก้แค้นโดยตรงหรือโดยอ้อมที่มากพอที่จะทำให้บุคคลผู้มีสติสัมปชัญญะต้องยอมทำตามในการกระทำที่โดยปกติเขา หรือเธอจะไม่กระทำ; การข่มขู่ทางตรงหรือทางอ้อมว่าจะทำลาย ปกปิด เคลื่อนย้าย ริบหรือยึดซึ่งหนังสือเดินทางหรือเอกสารเข้าเมืองของผู้เป็นเหยื่อ; หรือมีเจตนาทำลาย ปกปิด เคลื่อนย้าย ริบหรือยึดซึ่งหนังสือเดินทางหรือเอกสารเข้าเมืองของผู้เป็นเหยื่อ

(5) "แรงงานบังคับหรือการบริการบังคับ" หมายถึงแรงงานหรือการบริการที่กระทำหรือให้โดยบุคคลหรือได้รับเนื่องจากการใช้กำลัง การฉ้อฉล การข่มขู่ การบังคับหรือการกระทำอื่นที่เสมอกันซึ่งขัดต่อเจตจำนงของบุคคล

(6) "การได้รับบาดเจ็บสาหัส" หมายถึงการบาดเจ็บทางกายอย่างมากหรือสำคัญ

(7) "ผู้เยาว์" หมายถึงบุคคลที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี

(8) "อันตรายอย่างร้ายแรง" หมายถึงอันตรายใดๆ ไม่ว่าทางกายหรือไม่ก็ตาม รวมถึงทางจิตใจ ทางการเงิน หรืออันตรายต่อชื่อเสียงซึ่งร้ายแรงอย่างเพียงพอภายใต้พฤติการณ์แวดล้อมนั้น เพื่อบังคับบุคคลผู้มีสติสัมปชัญญะจากที่มาเดียวกันและในสถานการณ์เดียวกันให้กระทำ หรือใช้แรงงานอย่างต่อเนื่อง บริการ หรือค้าประเวณี เพื่อหลีกเลี่ยงการได้รับอันตรายนั้น

(i) พฤติการณ์แวดล้อมโดยรวมซึ่งรวมถึง อายุของผู้เป็นเหยื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อกับผู้ค้ามนุษย์หรือนายหน้าของผู้ค้ามนุษย์ และความพิการหรือทุพพลภาพของเหยื่อจะเป็นปัจจัยที่นำมาพิจารณาว่ามี "การลิดรอนหรือละเมิดเสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น" "การข่มขู่" หรือ "การบังคับ" ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้หรือไม่

มาตรา *7.* มาตรา 236.2 แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

236.2. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดความสามารถในการระบุตัวผู้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของบุคคลนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความสงบได้ติดต่อกับบุคคลนั้น ซึ่งถูกลิดรอนเสรีภาพของตน*ผู้เยาว์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี* บุคคลผู้ต้องสงสัยว่าละเมิดความในอนุมาตรา (a) หรือ(b) มาตราที่ 647หรือเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัว หรือ ~~การกระทำ~~ *ชำเรา*เจ้าหน้าที่ผู้รักษาความสงบพึงพิจารณาว่า สิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์หรือไม่:

(a) สัญญาณของการชอกช้ำ ความเหนื่อยล้า การบาดเจ็บหรือหลักฐานอื่นที่แสดงถึงการดูแลที่ไม่ดี

(b) บุคคลผู้ล้มเลิก เกรงกลัวที่จะพูด หรือถูกกลั่นกรองสิ่งที่ตนเองพูดโดยบุคคลอื่น

(c) บุคคลที่ไม่สามารถเดินทางเคลื่อนย้ายได้โดยอิสระ

(d) บุคคลผู้อาศัยและทำงานในสถานที่เดียวกัน

(e) บุคคลผู้เป็นหนี้นายจ้างของตน

(f) มีการนำมาตรการทางความมั่นคงมาใช้เพื่อควบคุมผู้ติดต่อกับบุคคลนั้น

(g) บุคคลไม่มีอำนาจควบคุมเอกสารประจำตัวที่รัฐบาลออกให้หรือเอกสารเข้าเมืองของตน

มาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 236.4 เข้าในประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้:

236.4. (a) เมื่อมีการพิจารณาโทษของผู้ละเมิดตามมาตรา 236.1 ศาลอาจสั่งปรับจำเลยหรือชดใช้ หรือให้จำเลยจ่ายค่าปรับสูงสุดไม่เกินหนึ่งล้านเหรียญ ($1,000,000) เพิ่มเติมจากการลงโทษอื่น ในจำนวนเงินค่าปรับเดียวกัน ศาลอาจพิจารณาปัจจัยแวดล้อม รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ความร้ายแรงและระดับของการละเมิด พฤติกรรมแวดล้อมและระยะเวลาของการดำเนินการจำนวนที่ได้รับในรูปแบบผลทางเศรษฐกิจซึ่งจำเลยได้รับอันเป็นผลจากอาชญากรรมและขอบเขตที่เหยื่อต้องสูญเสียอันเป็นผลจากอาชญากรรมนั้น

(b) ผู้ใดก็ตามได้ทำให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสทางกายแก่เหยื่อในการกระทำหรือพยายามกระทำการละเมิดมาตรา 236.1 จะได้รับโทษจำคุกเพิ่มเติมและต่อเนื่องในเรือนจำรัฐเป็นเวลา 5, 7, หรือ 10 ปี

(c) ผู้ใดก็ตามซึ่งเคยถูกพิจารณาโทษในการละเมิดอันเนื่องมาจากอาชญากรรมในมาตรา 236.1 จะได้รับโทษจำคุกเพิ่มเติมและต่อเนื่องในเรือนจำของรัฐเป็นเวลา 5 ปีสำหรับการถูกพิจารณาโทษที่ได้รับเพิ่มในข้อหาซึ่งแยกกันไต่สวนและพิจารณา

35

(d) โทษปรับทั้งหมดที่กำหนดและเก็บตามมาตรา 236.1 และมาตรานี้จะนำเข้าสมทบกองทุนช่วยเหลือเหยื่อ-พยาน ซึ่งบริหารโดยหน่วยงานจัดการเหตุฉุกเฉินแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Emergency Management Agency (Cal EMA)) เพื่อสนับสนุนทุนให้เปล่าเพื่อให้บริการช่วยเหลือแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ ร้อยละ 70 ของค่าปรับที่เก็บและนำเข้ากองทุน จะมอบให้กับหน่วยงานของรัฐและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรซึ่งจัดหาที่พัก ให้คำปรึกษา และการบริการอื่นๆ โดยตรงเพื่อผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ร้อยละ 30 ของค่าปรับที่ได้และนำเข้ากองทุนจะเป็นทุนให้เปล่าแก่หน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี ในเขตอำนาจซึ่งได้แจ้งดำเนินคดีเพื่อใช้ในการป้องกันการค้ามนุษย์ การคุ้มครองพยาน และการปฏิบัติการช่วยเหลือ

มาตรา 9 มาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

290. (a) มาตราที่ 290 ถึง ~~290.023~~ *290.024* รวมทั้งหมด จะเป็นที่รู้จักและอ้างอิงถึงในชื่อ พระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ (Sex Offender Registration Act) การอ้างอิงทั้งหมดถึง "พระราชบัญญัติ" ในมาตราต่างๆ เป็นการอ้างอิงถึงพระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

(b) ผู้ใดก็ตามที่อ้างอิงถึงในอนุมาตรา (c) สำหรับตลอดชีวิตในขณะที่อาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือในขณะที่เข้าศึกษาหรือทำงานในรัฐแคลิฟอร์เนียตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 290.002 และ 290.01 ถูกกำหนดให้ขึ้นทะเบียนกับผู้บัญชาการตำรวจแห่งเมืองที่ตนเองอาศัยอยู่ หรือนายอำเภอของเทศมณฑลซึ่งตนอาศัยอยู่หากอยู่ในพื้นที่หรือเมืองซึ่งไม่มีสถานีตำรวจให้รายงานตัวต่อผู้บัญชาการตำรวจของที่ตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (University of California) มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California State University) หรือวิทยาลัยชุมชนที่ตนอาศัยในพื้นที่ หรืออาคารสถานที่นั้นภายใน 5 วันที่เดินทางถึงหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ เมือง เทศมณฑล หรือที่ตั้งมหาวิทยาลัยซึ่งตนอาศัยอยู่ชั่วคราวและกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้

(c) บุคคลต่อไปนี้ต้องขึ้นทะเบียนรายงานตัว

บุคคลใดก็ตาม นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 1944 ได้พิจารณารับโทษหรือกำลังถูกพิจารณาโทษโดยศาลในรัฐนี้หรือโดยศาลแห่งรัฐบาลกลางหรือศาลทหารในการละเมิดมาตรา 187 ในข้อหากระทำการผิดหรือพยายามกระทำผิด ข่มขืนหรือกระทำการอันต้องโทษตามมาตรา 286, 288, 288a, หรือมาตรา 289, มาตราที่ 207 หรือมาตรา 209 กระทำโดยเจตนาละเมิดมาตรา 261, 286, 288, 288a, หรือมาตรา 289, มาตรา 220, ยกเว้นการข่มขู่เพื่อประทุษร้าย *อนุมาตรา (b) และ(c) ของมาตรา 236.1* มาตรา 243.4, วรรค (1), (2), (3), (4), or (6) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 261, วรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 262 ว่าด้วยการใช้กำลังหรือความรุนแรงซึ่งบุคคลนั้นถูกตัดสินโทษให้จำคุกในเรือนจำของรัฐ มาตรา 264.1, 266, หรือมาตรา 266c, อนุมาตรา (b) ของมาตรา 266h, อนุมาตรา (b) ของมาตรา 266i, มาตรา 266j, 267, 269, 285, 286, 288, 288a, 288.3, 288.4, 288.5, 288.7, 289, หรือมาตรา 311.1, อนุมาตรา (b), (c), or (d) ของมาตรา 311.2, มาตรา 311.3, 311.4, 311.10, 311.11, หรือมาตรา 647.6, มาตรา 647a เดิม, อนุมาตรา (c) ของมาตรา 653f, อนุมาตรา 1 หรือ 2 ของมาตรา 314, การกระทำผิดใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันลามกอนาจารตามมาตรา 272 หรือการละเมิดอันเป็นการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ตามมาตรา 288.2; ความตามบทบัญญัติซึ่งรวมถึงองค์ประกอบของการกระทำผิดประการใดประการหนึ่งตามที่อ้างถึงก่อนหน้า หรือบุคคลใดซึ่งนับแต่วันที่ได้ระบุได้รับโทษหรือภายหลังได้รับโทษเนื่องจากพยายามหรือสมคบในการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ก่อนหน้า

มาตรา 10 มาตรา 290.012 แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

290.012. (a) นับตั้งแต่การครบรอบวันเกิดครั้งแรกหลังการขึ้นทะเบียนหรือการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กำหนดให้บุคคลต้องรายงานตัวเป็นประจำทุกปีภายในห้าวันทำการนับจากวันที่ครบรอบวันเกิดเพื่อปรับปรุงข้อมูลการขึ้นทะเบียนกับบุคคลหรือองค์กรที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 290 เมื่อรายงานตัวประจำปี บุคคลจะต้องให้ข้อมูลล่าสุดตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ถึงวรรค ~~(3)~~ *(5)* รวมถึงอนุมาตรา (a) ของมาตรา 290.015 ทั้งนี้ หน่วยงานซึ่งรับขึ้นทะเบียน ต้องให้สำเนาข้อกำหนดการขึ้นทะเบียนจากกระทรวงยุติธรรมแก่ผู้ขึ้นทะเบียน

(b) นอกจากนี้ บุคคลใดๆ ก็ตามที่ได้เคยรับการวินิจฉัยว่าเป็นผู้กระทำการรุนแรงทางเพศ ตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 6600 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน จะต้อง, หลังได้รับการปล่อยตัว, ตรวจสอบยืนยันที่อยู่ของตนไม่ต่ำกว่าหนึ่งครั้งทุก 90 วัน และระบุสถานที่ทำงาน รวมถึงชื่อและที่อยู่ของนายจ้างตามแนวทางซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำหนด ผู้ใดก็ตามที่เป็นผู้กระทำการรุนแรงทางเพศกำหนดให้ตรวจสอบยืนยันที่อยู่ของตนทุก 90 วัน ซึ่งจะได้รับการแจ้งที่ใดก็ตามที่ให้ขึ้นทะเบียนครั้งต่อไปหรือข้อกำหนดเพิ่มขึ้นในการขึ้นทะเบียนรายงานตัว หนังสือบอกกล่าวนี้ส่งให้ ในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรโดยหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งรับขึ้นทะเบียน การไม่รับหนังสือบอกกล่าวฉบับนี้จะถือเป็นข้อแก้ตัวซึ่งมีบทลงโทษตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (f) ของมาตรา 290.018

(c) นอกจากนี้ ทุกคนที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติขณะที่อาศัยในรัฐแคลิฟอร์เนียเป็นการชั่วคราว,กำหนดให้แก้ไขปรับปรุงข้อมูลการรายงานตัวขึ้นทะเบียนของตนอย่างน้อยทุก 30 วันตามมาตรา 290.011

(d) ไม่มีบุคคลหรือองค์กรใดกำหนดให้ผู้รายงานตัวต้องชำระค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนตามมาตรานี้ กำหนดให้หน่วยงานซึ่งรับขึ้นทะเบียนส่งเอกสารการขึ้นทะเบียนรวมทั้งข้อมูลที่ปรับปรุงเป็นรายปีหรือประวัติการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ไปยังเครือข่ายข้อมูลอาชญากรรมอันรุนแรงแห่งกระทรวงยุติธรรม (Department of Justice Violent Crime Information Network (VCIN))

มาตรา 11 มาตรา 290.014 แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

290.014. *(a)* ในกรณีที่บุคคลซึ่งกำหนดให้ขึ้นทะเบียนรายงานตัวตามพระราชบัญญัตินี้ได้เปลี่ยนชื่อของตน กำหนดให้บุคคลนั้นต้องแจ้งด้วยตนเองต่อหน่วยงานผู้รักษากฎหมายหรือหน่วยงานซึ่งตนได้ขึ้นทะเบียนรายงานตัว ภายในห้าวันทำการ กำหนดให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่นๆ ส่งสำเนาข้อมูลนี้ไปยังกระทรวงยุติธรรมภายในสามวันทำการ หลังได้รับการรายงาน

(b) ในกรณีที่บุคคลซึ่งกำหนดให้ขึ้นทะเบียนรายงานตัวตามพระราชบัญญัตินี้ได้เปลี่ยนบัญชีผู้ใช้อินเตอร์เน็ต กำหนดให้บุคคลนั้นแจ้งข้อมูลสิ่งที่ได้เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่นซึ่งตนเองได้รายงานตัวภายใน 24 ชั่วโมง กำหนดให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่นต้องให้ข้อมูลนี้แก่กระทรวงยุติธรรม กำหนดให้บุคคลซึ่งต้องปฏิบัติตามความในอนุมาตรานี้ ณ เวลาที่อนุมาตรานี้ได้มีผลบังคับใช้ ต้องให้ข้อมูลตามที่กำหนดในอนุมาตรานี้ทันที

มาตรา 12 มาตรา 290.015 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

290.015. (a) บุคคลซึ่งอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติ จะต้องขึ้นทะเบียน หรือขึ้นทะเบียนใหม่ หากได้เคยขึ้นทะเบียนมาก่อน เมื่อได้รับการปล่อยตัวจากการกักขัง สถานที่อยู่ สถานที่เฉพาะ หรือการพันทัณฑ์บนตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 290

มาตรานี้จะไม่มีผลต่อบุคคลซึ่งได้ถูกกักขังตัวน้อยกว่า 30 วัน หากบุคคลนั้นได้ขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดโดยพระราชบัญญัติ, บุคคลนั้นได้กลับไปยังที่อยู่เดิมที่เคยขึ้นทะเบียนที่อยู่ไว้หลังจากพ้นการกักขัง และการแก้ไขปรับปรุงข้อมูลประจำปีซึ่งกำหนดให้รายงานภายในห้าวันทำการ นับจากวันครบรอบวันเกิดของผู้รายงานตัวตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 290.012 ไม่ได้อยู่ในระหว่างช่วงเวลาของการกักขังนั้น การขึ้นทะเบียนรายงานตัวจะประกอบด้วยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้:

(1) เอกสารแถลงการณ์ลงรายมือชื่อโดยบุคคลผู้รายงานตัวโดยมีข้อมูลตามที่กำหนดไว้โดยกระทรวงยุติธรรมพร้อมทั้งแจ้งชื่อและที่อยู่ของนายจ้าง ที่อยู่ของสถานที่ทำงานในกรณีที่ไม่ใช่ที่อยู่เดียวกัน

(2) ลายนิ้วมือและรูปถ่ายปัจจุบันของบุคคลซึ่งไปรายงานตัวเก็บโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียน

(3) แผ่นป้ายทะเบียนของพาหนะซึ่งผู้รายงานตัวครอบครองขับขี่อย่างสม่ำเสมอ หรือขึ้นทะเบียนภายในชื่อของตน

(4) บัญชีรายชื่อการจดทะเบียนใช้งานอินเตอร์เน็ตทั้งหมดที่กระทำหรือใช้โดยบุคคลผู้รายงานตัวนั้น

(5) บัญชีรายชื่อผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ตทั้งหมดที่ใช้โดยบุคคลผู้รายงานตัวนั้น

(6) เอกสารแถลงการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมลงนามโดยบุคคลผู้รายงานตัวโดยรับรองว่าตนจะต้องมารายงานตัวและแจ้งปรับปรุงแก้ไขข้อมูลตามวรรค (4) และ (5) ตามที่กำหนดไว้ในบทนี้

~~(4)~~ *(7)* หนังสือบอกกล่าวต่อบุคคลผู้มารายงานตัวว่า, เพิ่มเติมจากข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติ, เขาหรือเธอนั้นมีหน้าที่ในการขึ้นทะเบียนรายงานในรัฐอื่นๆ ที่ได้ย้ายไปพำนัก

35

~~(5)~~ *(8)* สำเนาเอกสารยืนยันอย่างเพียงพอถึงที่พักอาศัยซึ่งได้แก่ ใบอนุญาตขับขี่ บัตรประจำตัวรัฐแคลิฟอร์เนีย ใบเสร็จรับเงินแสดงการเช่าหรือใช้สาธารณูปโภค เช็คที่พิมพ์ส่วนตัวหรือเอกสารธนาคารล่าสุดซึ่งแสดงว่า ชื่อและที่อยู่หรือข้อมูลอื่นๆ ซึ่งรายงานนั้นเชื่อถือได้ ในกรณีที่บุคคลผู้รายงานตัวไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งและไม่มีความคาดหวังอันมีเหตุผลในการมีที่พำนักในอนาคตอันคาดการณ์ได้ ให้บุคคลนั้นแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนและลงนามในเอกสารซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลนั้นซึ่งจัดให้โดยเจ้าหน้าที่ เมื่อได้แสดงเอกสารยืนยันถึงถิ่นที่อยู่ต่อเจ้าหน้าที่หรือเอกสารที่ลงนามรับรองว่าบุคคลนั้นไม่มีถิ่นที่อยู่แล้ว บุคคลนั้นสามารถขึ้นทะเบียนรายงานตัวได้ ในกรณีที่บุคคลนั้นอ้างว่า ตนเองมีถิ่นที่อยู่ถาวรแต่ไม่สามารถแสดงเอกสารยืนยันถิ่นที่อยู่ได้ ให้บุคคลนั้นสามารถขึ้นทะเบียนได้แต่ต้องแสดงเอกสารยืนยันถิ่นที่อยู่อีกครั้งภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นทะเบียน

(b) ภายในสามวันหลังจากนั้น กำหนดให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่รับขึ้นทะเบียนส่งเอกสารแถลงการณ์ภาพพิมพ์รอยนิ้วมือ ภาพถ่าย และหมายเลขแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์, ถ้ามี, ไปยังกระทรวงยุติธรรม

(c) (1) ในกรณีที่บุคคลไม่ได้ไปรายงานตัวตามอนุมาตรา (a) หลังการปล่อยตัว อัยการเขตในเขตอำนาจศาลนั้นซึ่งบุคคลได้ถูกคุมประพฤติ อาจขอหมายซึ่งออกเพื่อจับกุมบุคคลผู้นั้นและมีอำนาจในการดำเนินคดีกับบุคคลนั้นตามมาตรา 290.018

(2) ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่ได้ถูกคุมประพฤติหรือทัณฑ์บน ณ เวลาที่ถูกปล่อยตัว อัยการเขตในเขตอำนาจศาลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินคดีกับบุคคลนั้นตามมาตรา 290.018:

(A) หากบุคคลนั้นได้เคยรายงานตัวมาก่อน ในเขตอำนาจศาลซึ่งบุคคลนั้นได้รายงานตัวครั้งล่าสุด

(B) หากไม่มีการรายตัวก่อนหน้าในเขตอำนาจศาลซึ่งคาดว่าบุคคลนั้นอาศัยอยู่ แต่บุคคลนั้นได้มีการระบุไว้ในเอกสารแบบฟอร์มการเตือนว่าด้วยข้อกำหนดในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศของกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับที่อยู่ที่คาดว่าจะอาศัยอยู่

(C) หากทั้งวรรคย่อย (A) และ (B) ไม่มีผลบังคับใช้, ในเขตอำนาจศาลที่ซึ่งได้มีการกระทำผิดซึ่งทำให้บุคคลนั้นต้องรายงานตัวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 13 เพิ่มเติมมาตรา 290.024 เข้าในประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้:

290.024. เพื่อวัตถุประสงค์ของบทนี้ กำหนดให้ใช้คำต่อไปนี้:

(a) "ผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ต" หมายถึงธุรกิจ องค์กรหรือนิติบุคคลอื่นๆ ซึ่งให้บริการคอมพิวเตอร์ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารโดยตรงแก่ผู้บริโภคโดยอาจได้รับผ่านการเข้าถึงทางอินเตอร์เน็ต ผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ตไม่รวมถึงธุรกิจ องค์กรหรือนิติบุคคลอื่นซึ่งให้บริการเฉพาะโทรคมนาคม การบริการเคเบิล การบริการวิดิทัศน์ หรือระบบใดๆ ซึ่งทำงานหรือบริการเสนอให้โดยห้องสมุดหรือสถานศึกษาเท่านั้น

(b) "ข้อมูลระบุตัวผู้ใช้อินเตอร์เน็ต" หมายถึงที่อยู่จดหมายอิเลคทรอนิคส์ ชื่อผู้ใช้ ชื่อตามหน้าจอหรือข้อมูลระบุตัวผู้ใช้ในทำนองเดียวกันซึ่งใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสนทนาในเวทีทางอินเตอร์เน็ต การพูดคุยในห้องสนทนาทางอินเตอร์เน็ต การส่งข้อความทันที เครือข่ายสังคม หรือการสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตที่คล้ายคลึงกัน

มาตรา 14 มาตรา 13519.14 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

13519.14. (a) คณะกรรมาธิการจะได้ดำเนินการภายในวันที่ 1 มกราคม 2007 เกี่ยวกับหลักสูตรการอบรมเพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายในรัฐแคลิฟอร์เนียในการรับคำร้องเรียนว่าด้วยการค้ามนุษย์และจัดทำแนวทางในการบังคับใช้กฎหมายกับการค้ามนุษย์ด้วย หลักสูตรการสอนและแนวทางปฏิบัติจะเน้นหนักไปที่พลวัตและปรากฏการณ์ของการค้ามนุษย์ การระบุตัวและการสื่อสารกับเหยื่อ การจัดหาเอกสารตามความต้องการของ~~หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย~~ *หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Agency (LEA))* ~~(LEA)~~ ซึ่งกำหนดโดยกฎหมายแห่งรัฐบาลกลาง การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจากรัฐบาลกลาง เทคนิคการสืบสวนที่เหมาะสมทางการบำบัด การมีมาตรการเยียวยาด้านพลเมืองและการเข้าเมืองและทรัพยากรในชุมชน และการคุ้มครองเหยื่อ ตามที่เหมาะสม ผู้เสนอการอบรมรวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการค้ามนุษย์ซึ่งมีประสบการณ์ในการให้บริการโดยตรงแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ การดำเนินการอบรมจนจบหลักสูตรอาจดำเนินการโดยใช้การโทรคมนาคม เทปวิดิทัศน์การอบรม หรือการสอนรูปแบบอื่นๆ

(b) ตามที่ใช้ในมาตรานี้, "เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย" หมายถึงเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงานตำรวจในท้องถิ่น หรือสำนักงานนายอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่สันติราษฎร์ของ*แผนก* ทางหลวงแห่งแคลิฟอร์เนีย (Department of the California Highway Patrol) ตามที่กำหนดไว้โดยอนุมาตรา (a) ของมาตรา 830.2

(c) หลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์การเรียนและการปฏิบัติมาตรฐานการอบรมและแนวทางต่างๆ จะจัดทำโดยคณะกรรมาธิการโดยการหารือกับกลุ่มที่เหมาะสมและบุคคลซึ่งมีความสนใจและความชำนาญในด้านการค้ามนุษย์

(d) คณะกรรมาธิการโดยการหารือกับกลุ่มต่างๆ และบุคคลต่างๆ จะได้ทบทวนโครงการอบรมที่มี เพื่อตัดสินว่า การอบรม

ด้านการค้ามนุษย์ควรดำเนินการอย่างไรในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการต่อเนื่อง

(e) ~~การเข้าร่วมในหลักสูตรตามที่กำหนดในมาตรานี้โดยเจ้าหน้าที่สันติราษฎร์หรือหน่วยงานที่จ้างนั้นเป็นไปโดยความสมัครใจ~~ *เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายทุกคนที่ได้รับมอบหมายพื้นที่หรือหน้าที่ด้านการสืบสวนจะต้องอบรมหลักสูตรนี้อย่างน้อยสองชั่วโมงที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนว่าด้วยการค้ามนุษย์ตามอนุมาตรา (a) ภายในวันที่ 1 กรกฎาคม 2014 หรือภายในหกเดือนของการได้รับมอบหมายตำแหน่งนั้น อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเกิดภายหลัง*

มาตรา 15 การปรับปรุงแก้ไข

พระราชบัญญัตินี้อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยกฎหมายต่อไปตามวัตถุประสงค์ที่ผ่านการรับรองในแต่ละสภาฝ่ายนิติบัญญัติโดยการขานชื่อลงคะแนนเพื่อบันทึกในเอกสารโดยเสียงส่วนใหญ่ของแต่ละสภาเห็นพ้องต้องกัน

มาตรา 16 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

หากบทบัญญัติใดๆ ของร่างกฎหมายนี้ หรือการบังคับใช้ของบทบัญญัติใดๆ ของร่างกฎหมายนี้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ พบว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือเป็นโมฆะ การค้นพบดังกล่าวจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นที่เหลือ หรือการบังคับใช้ร่างกฎหมายนี้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์อื่นๆ และในขอบเขตที่บทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้เห็นว่าสามารถแยกส่วนได้

ข้อเสนอที่ 36

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้แก้ไขและเพิ่มเติมมาตราในประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~ และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ *ตัวเอียง*เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติปฏิรูปการให้โอกาสสามครั้ง 2012 (THREE STRIKES REFORM ACT OF 2012)

มาตรา 1 ข้อสรุปและการประกาศ:

ประชาชนได้ออกพระราชบัญญัติปฏิรูปการให้โอกาสสามครั้ง (Three Strikes Reform Act of 2012) เพื่อฟื้นฟูเจตนาเดิมของกฎหมายว่าด้วยการให้โอกาสสามครั้ง (Three Strikes law) ของรัฐแคลิฟอร์เนีย นั่นคือการกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตสำหรับอาชญากรที่อันตราย เช่น ผู้ข่มขืน ฆาตรกร และผู้กระทำชำเราเด็ก

พระราชบัญญัตินี้ จะได้:

(1) กำหนดให้ผู้ฆ่า ผู้ข่มขืนและผู้กระทำชำเราเด็กจะต้องได้รับโทษเต็มอัตรา โดยจะได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิต แม้ว่าจะได้รับโทษจากการกระทำอาชญากรรมใหม่เป็นครั้งที่สามซึ่งไม่ร้ายแรง

(2) ฟื้นฟูกฎหมายให้โอกาสสามครั้งตามความเข้าใจเดิมของประชาชนโดยกำหนดให้มีโทษจำคุกตลอดชีวิตเฉพาะเมื่อการต้องโทษของผู้ต้องหาในปัจจุบันเป็นการต้องโทษในการกระทำผิดที่รุนแรงหรือร้ายแรงเท่านั้น

(3) คงโทษในกรณีที่ผู้กระทำผิดซ้ำในอาชญากรรมที่ไม่รุนแรงและไม่ร้ายแรง เช่น การขโมยของในร้านค้า และการครอบครองยาเสพติดธรรมดา จะรับโทษเป็นสองเท่าของกรณีปกติแทนที่จะต้องจำคุกตลอดชีวิต

(4) ประหยัดเงินของผู้เสียภาษีหลายร้อยล้านดอลลาร์ทุกปีเป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี ทำให้รัฐจะไม่ต้องจ่ายค่าที่พักอาศัยหรือค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพระยะยาวสำหรับผู้ต้องขังที่สูงอายุ มีความเสี่ยงต่ำ ไม่สร้างความรุนแรงซึ่งต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตในกรณีอาชญากรรมไม่ร้ายแรง

(5) ป้องกันการปล่อยตัวอาชญากรอันตรายก่อนเวลาอันควรซึ่งปัจจุบันได้รับการปล่อยตัวเนื่องจากคุกและเรือนจำมีผู้ต้องขังมากเกินการรองรับซึ่งเกิดจากการมีผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงต่ำและไม่ร้ายแรงซึ่งต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตในการกระทำความผิดลหุโทษ

มาตรา 2 มาตรา 667 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

667. (a) (1) ตามความในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1385 ผู้ใดก็ตามที่กระทำความผิดอาญาร้ายแรงซึ่งเคยต้องโทษด้วยความผิดอาญาร้ายแรงในรัฐนี้มาก่อนหรือได้กระทำความผิดในเขตอำนาจศาลอื่นซึ่งรวมถึงองค์ประกอบทั้งหมดของความผิดอาญาร้ายแรงใดๆ จะต้องได้รับ, นอกเหนือจากการตัดสินโทษจากศาลเนื่องจากการกระทำผิดในปัจจุบัน, โทษเพิ่มเป็นห้าปีสำหรับการกระทำผิดในแต่ละวาระก่อนหน้าตามข้อกล่าวหาและมีการพิจารณาคดีที่ดำเนินการแยกจากกัน ระยะเวลาการต้องโทษของการกระทำผิดในปัจจุบันและโทษที่ได้รับเพิ่มต่อการกระทำผิดแต่ละครั้งจะดำเนินการต่อเนื่องกันไป

(2) อนุมาตรานี้จะไม่นำไปใช้บังคับในกรณีการลงโทษตามบทบัญญัติอื่นในกฎหมายซึ่งมีผลเป็นการจำคุกที่มีระยะเวลานานกว่าอนุมาตรานี้ไม่มีผลต่อข้อกำหนดของการคุมขังหรือข้อผูกพันก่อนหน้า

(3) สภานิติบัญญัติอาจขยายระยะเวลาการลงโทษตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรานี้ตามรัฐบัญญัติที่ผ่านการรับรองโดยเสียงข้างมากในแต่ละสภา

(4) ตามที่กำหนดในอนุมาตรานี้, "ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรง" หมายถึงการกระผิดทางอาญาร้ายแรงดังได้ระบุไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7

(5) อนุมาตรานี้จะไม่ใช้บังคับกับบุคคลที่ต้องโทษเนื่องจากการจำหน่าย การจัดทำ การอำนวยการ หรือการให้ หรือการเสนอจำหน่าย การจัดหรือให้ยาเสพติดกลุ่มเมทแอมฟีตามีนหรือสารตั้งต้นแก่ผู้เยาว์ นอกจากในกรณีที่การต้องโทษก่อนหน้านั้นเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามที่ได้ระบุไว้ในวรรคย่อย (24) ของอนุมาตรา (c) ในมาตรา 1192.7

(b) ถือเป็นเจตนารมณ์ของสภานิติบัญญัติในการตราอนุมาตรา (b) ถึง (i) อย่างครอบคลุมทั้งหมด เพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการพิพากษาลงโทษจำคุกที่ยาวนานขึ้นและการลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับผู้กระทำความผิดอาญาอุจฉกรรจ์และผู้ที่เคยต้องโทษมาก่อนเนื่องจากการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ตั้งแต่หนึ่งครั้งหรือมากกว่า

(c) โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่นใด หากจำเลยได้รับโทษเนื่องจากการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์และได้ให้การและพิสูจน์แล้วว่าจำเลยเคยได้กระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*หนึ่งครั้งหรือมากกว่ามาก่อนหน้า ดังที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (d) ศาลจะพิจารณาตามหลักการดังต่อไปนี้คือ:

(1) ไม่มีการจำกัดระยะเวลารวมเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงโทษตามลำดับสำหรับการพิจารณาลงโทษในการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ที่เกิดต่อเนื่อง

(2) ไม่มีการให้ทัณฑ์บนกรณีการกระทำผิดในปัจจุบัน หรือไม่มีการชะลอการดำเนินการหรือการกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดใดๆ ก่อนหน้า

(3) ระยะเวลาระหว่างความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ก่อนหน้า*ที่ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*และความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ปัจจุบันจะไม่มีผลกระทบต่อการกำหนดโทษ

(4) ไม่มีข้อผูกพันต่อทัณฑสถานอื่นนอกเหนือจากเรือนจำของรัฐ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนสถานที่คุมขังและจำเลยไม่สามารถเข้ารับโทษในศูนย์ทัณฑ์บนแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Rehabilitation Center) ดังที่ระบุไว้ในข้อ 2 (เริ่มต้นในมาตรา 3050) ของบท 1 ของหมวด 3 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน (Welfare and Institutions Code)

(5) จำนวนการลดหย่อนโทษสูงสุดตามข้อ 2.5 (เริ่มต้นในหมวดที่ 2930) ของบทที่ 7 ของเรื่องที่ 1 ของส่วนที่ 3 จะต้องไม่เกินหนึ่งในห้าของระยะเวลาการต้องโทษทั้งหมดและจะไม่เพิ่มขึ้นจนกว่าจำเลยจะได้เข้าสู่เรือนจำของรัฐ

(6) ในกรณีที่การพิจารณาลงโทษต่อการกระทำผิดในปัจจุบันนั้นเป็นการลงโทษสำหรับการกระทำผิดอาญาร้ายแรงที่กระทำต่าง

วาระกันมากกว่าหนึ่งครั้งและไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่มีผลชุดเดียวกัน ศาลจะพิพากษาโทษแก่จำเลยตามลำดับการกระผิดในแต่ละวาระตามอนุมาตรา (e)

(7) ในกรณีที่การพิจารณาลงโทษต่อการกระทำผิดในปัจจุบันนั้นเป็นการลงโทษสำหรับการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ที่ร้ายแรงหรือรุนแรงมากกว่าหนึ่งครั้งดังอธิบายไว้ในวรรค (6) ศาลจะพิพากษาโทษต่อการกระทำผิดแต่ละข้อหาตามลำดับการพิพากษาโทษอื่นใดซึ่งจำเลยอาจได้รับการตัดสินตามลำดับดังที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

(8) การพิพากษาโทษใดๆ ที่พิจารณาตามอนุมาตรา (e) จะดำเนินการต่อเนื่องจากการพิพากษาโทษอื่นใดซึ่งจำเลยกำลังชดใช้ความผิด เว้นแต่ว่ากฎหมายจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

(d) โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่นใด และเพื่อวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (b) ถึง (i) ที่ครอบคลุมทั้งหมด การต้องโทษมาก่อนสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* จะถูกจำกัดความ ดังนี้:

(1) การกระทำผิดใดๆ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 ว่าเป็นการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์หรือการกระทำผิดใดๆ ดังที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 ว่าเป็นการกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ร้ายแรงในรัฐนี้ การตัดสินว่า การต้องโทษก่อนหน้าเป็นการต้องโทษคดีอาญาอุกฉกรรจ์ก่อนหน้าตามวัตถุประสงค์ของที่ครอบคลุมทั้งหมดของอนุมาตรา (b) ถึง (i) หรือไม่ จะได้พิจารณาตามวันที่มีการพิจารณาลงโทษก่อนหน้าและไม่ได้รับผลกระทบจากคำพิพากษาโทษที่กำหนด เว้นแต่ว่าคำพิพากษาโทษได้เปลี่ยนจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เป็นความผิดลหุโทษโดยอัตโนมัติโดยขึ้นกับการพิพากษาโทษครั้งแรก การดำเนินการตามกรณีต่อไปนี้จะไม่มีผลต่อการตัดสินว่าการต้องโทษก่อนหน้านั้นเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ก่อนหน้าตามวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (b) ถึง (i) โดยครอบคลุมทั้งหมด:

(A) การยืดระยะเวลาในการกำหนดให้มีการตัดสินหรือการพิพากษาโทษ

(B) การทุเลาการบังคับคดี

(C) การส่งให้กรมสุขภาพแห่งรัฐ (State Department of Health Services) พิจารณาในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศซึ่งมีความผิดปกติทางจิตใจหลังจากได้รับการพิจารณาลงโทษเนื่องจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(D) การส่งตัวไปที่ศูนย์ทัณฑ์บนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือศูนย์อื่นๆ ซึ่งให้บริการรองรับการรับโทษจำคุกจากเรือนจำของรัฐ

(2) การพิพากษาลงโทษ*ก่อนหน้า* ในเขตอำนาจศาลอื่นสำหรับการกระทำผิดซึ่งหากกระทำในรัฐแคลิฟอร์เนีย สามารถถูกลงโทษได้โดยการจำคุกในเรือนจำของรัฐ~~การ~~ *จะถือเป็น* การพิพากษาลงโทษก่อนหน้าสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์โดยเฉพาะที่ *ร้ายแรงและ/หรือ* รุนแรง~~จะรวมถึง~~ *หาก* การพิพากษาลงโทษ ~~ก่อนหน้าใน~~ *เขตอำนาจศาลอื่นเป็น**การพิพากษาลงโทษ*สำหรับการกระทำผิดที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมดของ~~การ~~ *กระทำผิด*อัน*อุจฉกรรจ์รุนแรง* ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรือ *การกระทำผิดอาญาอุจฉกรรจ์ร้ายแรง ตามที่กำหนดไว้ใน*อนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7

(3) การวินิจฉัยชี้โทษก่อนหน้าแก่ผู้ที่เคยกระทำผิดในฐานะเด็กจะก่อให้เกิดเป็นการพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า ตามวัตถุประสงค์ของการพิจารณาเพิ่มโทษถ้าหาก:

(A) เด็กมีอายุครบ 16 ปีขึ้นไป ณ เวลาที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดครั้งก่อนหน้า

(B) ลักษณะของกระทำความผิดครั้งก่อนหน้าเป็นไปตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 707 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน หรือตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) หรือ (2) ว่า *เป็นความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ที่* ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง

(C) เด็กและเยาวชนมีความพร้อมและเหมาะสมที่จะนำขึ้นพิจารณาคดีตามกฎหมายศาลคดีเด็กและเยาวชน

(D) เด็กหรือเยาวชนได้รับการวินิจฉัยให้อยู่ในความคุ้มครองขององศาลคดีเด็กและเยาวชนตามความที่ระบุไว้ในมาตรา 602 ของประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน เนื่องจากบุคคลนั้นได้กระทำความผิดที่ได้ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 707 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(e) ตามวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (b) ถึง (i) โดยครอบคลุมทั้งหมด และนอกเหนือจากบทบัญญัติโทษเพิ่มเติมหรือบทบัญญัติการลงโทษซึ่งอาจมีผล สิ่งต่อไปนี้จะมีผลในกรณีที่จำเลยได้เคยมีความผิด~~ความผิด~~ *ทางอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง**หนึ่งครั้งหรือ~~มากกว่า~~ก่อนหน้า*:

(1) หากจำเลยเคยได้มีความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า*ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d)* ซึ่งได้มีให้การและพิสูจน์แล้ว การกำหนดระยะเวลาการรับโทษที่แน่นอนหรือระยะเวลาขั้นต่ำสำหรับระยะเวลาการรับโทษที่ไม่แน่นอน จะต้องเป็นระยะเวลาสองเท่าเพื่อเป็นการลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ปัจจุบัน

(2) (A) ~~หาก~~ *ยกเว้นในกรณีที่ได้ระบุไว้ในวรรคย่อย(C), หาก* จำเลยมีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์*ร้ายแรง/และรุนแรง*ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ดังที่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ซึ่งได้มีการให้การและพิสูจน์แล้ว ระยะเวลาลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ปัจจุบันจะเป็นการจำคุกโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลาของการจำคุกตลอดชีวิต โดยระยะเวลาขั้นต่ำของการจำคุกที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลาคำนวณเป็นโทษ~~สูงกว่า~~ *สูงสุด*คือ:

(i) ระยะเวลาสามเท่าเพื่อเป็นการลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในปัจจุบันแต่ละครั้งที่ต่อเนื่องกับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(ii) จำคุกในเรือนจำของรัฐเป็นเวลา 25 ปี

(iii) ระยะเวลาจำคุกที่กำหนดโดยศาลตามมาตรา 1170 สำหรับการพิพากษาลงโทษต่อการกระทำผิดที่เป็นพื้นฐาน รวมถึงการเพิ่มโทษใดๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้บทที่ 4.5 (เริ่มต้นจากมาตรา 1170) ของเรื่องที่ 7 ของส่วนที่ 2 หรือระยะเวลาใดๆ ที่อธิบายไว้ในมาตรา 190 หรือ 3046

(B) การให้จำคุกโดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาตามที่ได้อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) จะดำเนินการต่อเนื่องจากระยะเวลาการจำคุกอื่นใดซึ่งเป็นระยะเวลาต่อเนื่องที่กำหนดโดยกฎหมาย ระยะเวลาการจำคุกอื่นใดที่กำหนดไว้ต่อจากการจำคุกประเภทที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลา ตามที่ได้อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) จะไม่นำมารวมกับกรณีนี้แต่จะเริ่มเมื่อบุคคลผู้กระทำผิดได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ

(C) หากจำเลยถูกตัดสินให้รับโทษจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรงสองครั้งขึ้นไปก่อนหน้าตามที่กำหนดในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรืออนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 ซึ่งได้มีการให้การและพิสูจน์แล้ว และการกระทำผิดในปัจจุบันไม่ใช่ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงหรือรุนแรงตามที่กำหนดในอนุมาตรา (d) จำเลยจะได้รับการพิพากษาโทษตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (e) เว้นแต่ว่า การฟ้องร้องนั้นได้มีการให้การและพิสูจน์ดังข้อใดๆ ต่อไปนี้:

(i) การกระทำความผิดปัจจุบันเป็นข้อหาการใช้สารควบคุม ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาภายใต้มาตรา 11370.4 หรือ 11379.8 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety Code) นั้นได้มีการยอมรับผิดหรือพบว่ากระทำความผิดจริง

(ii) การกระทำผิดในปัจจุบันที่เป็นการกระทำผิดทางเพศอันเป็นความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 261.5 หรือ 262 หรือการกระทำผิดอาญาร้ายแรงใดๆ ที่ปรากฏในทะเบียนบังคับว่าเป็นผู้ละเมิดทางเพศตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 290 ยกเว้นสำหรับการฝ่าฝืนมาตรา 266 และมาตรา 285, วรรค (1) ของอนุมาตรา (b) และอนุมาตรา (e) ของมาตรา 286, วรรค (1) ของอนุมาตรา (b) และอนุมาตรา (e) ของมาตรา 288a, มาตรา 311.11, และมาตรา 314

(iii) ในการกระทำผิดในปัจจุบันนั้น จำเลยได้ใช้อาวุธปืน มีอาวุธปืนหรืออาวุธที่ทำให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต หรือมีเจตนาที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บร้ายแรงต่อบุคคลอื่น

(iv) จำเลยได้รับโทษเนื่องจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรงก่อนหน้า ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรานี้ ด้วยความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงใดๆ ต่อไปนี้:

(I) การ "กระทำผิดทางเพศอย่างรุนแรง" ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 6600 ของประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(II) การกระทำโอษฐ์กามกับเด็กผู้มีอายุต่ำกว่า 14 ปี หรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 288a, การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักกับบุคคลอื่นที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี หรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 286 หรือการล่วงล้ำทางเพศต่อบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 289

(III) การกระทำอันลามกหรืออนาจารที่เกี่ยวข้องกับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 14 ปี เป็นการละเมิดมาตรา 288

(IV) การกระทำความผิดที่เป็นการฆาตรกรรมใดๆ รวมถึงการพยายามกระทำฆาตรกรรม, ตามที่กำหนดในมาตรา 187 ถึง 191.5 โดยครอบคลุมทั้งหมด

(V) การชักชวนให้กระทำฆาตรกรรม ตามที่กำหนดในมาตรา 653f

(VI) การข่มขู่ด้วยปืนกลต่อเจ้าหน้าที่รักษาความสงบหรือพนักงานดับเพลิง ตามที่กำหนดในวรรค (3) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 245

(VII) การครอบครองอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 11418

(VIII) การกระทำผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรงใดๆ ที่สามารถลงโทษได้ในรัฐแคลิฟอร์เนียด้วยโทษการจำคุกตลอดชีวิตหรือการประหารชีวิต

(f) (1) โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่นใดๆ อนุมาตรา (b) ถึง (i) โดยครอบคลุมทั้งหมด จะใช้บังคับในทุกกรณีที่จำเลยได้ถูกพิพากษาลงโทษ~~พิพากษาลงโทษ~~ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า*มากกว่า*หนึ่งครั้ง ~~ขึ้นไป~~ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (d) พนักงานอัยการจะให้การและพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*แต่ละคดีก่อนหน้า ยกเว้นตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรค (2)

(2) พนักงานอัยการอาจพิจารณาไม่ส่งฟ้องหรือยกฟ้องข้อการกล่าวหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าเพื่อเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา 1385 หากไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์*ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า หากศาลได้มีดุลพินิจว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ที่เกิดขึ้นก่อนหน้า ศาลอาจพิจารณาไม่ส่งฟ้องหรือยกฟ้องข้อกล่าวหา *ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่จะถูกตีความเพื่อเปลี่ยนอำนาจศาลภายใต้มาตรา 1385*

(g) คำพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าจะไม่นำมาใช้ในการต่อรองคำรับสารภาพ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1192.7 พนักงานอัยการจะให้การและพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ทั้งหมดที่รู้ก่อนหน้า และจะไม่ดำเนินการเพื่อทำการตกลงใดๆ ที่จะสั่งไม่ฟ้องหรือยกฟ้องที่เกี่ยวกับการข้อกล่าวหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าใดๆ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (f)

(h) ข้ออ้างอิงทั้งหมดต่อกฎหมายที่มีอยู่ในอนุมาตรา (c) ถึง (g) โดยครอบคลุมทั้งหมด เป็นการอ้างอิงต่อกฎหมายตามที่ปรากฏ ณ ~~วันที่ 30 มิถุนายน 1993~~ *วันที่ 7 พฤศจิกายน 2012*

(i) หากบทบัญญัติของอนุมาตรา (b) ถึง (h) โดยครอบคลุมทั้งหมด หรือการนำบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดกลายเป็นโมฆะหรือไม่มีผล ซึ่งความเป็นโมฆะนั้นจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นหรือการนำอนุมาตราเหล่านั้นไปใช้ซึ่งสามารถมีผลบังคับได้โดยปราศจากบทบัญญัติหรือการนำไปใช้อันเป็นโมฆะ และโดยความหมายนี้ บทบัญญัติของอนุมาตราเหล่านั้นสามารถแยกส่วนได้

(j) บทบัญญัติต่างๆ ในมาตรานี้จะไม่มีการแก้ไขโดยสภานิติบัญญัติยกเว้นกฎหมายซึ่งได้ผ่านการพิจารณาในแต่ละสภาโดยการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิก หรือโดยกฎหมายซึ่งจะมีผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนแล้วเท่านั้น

มาตรา 3 มาตรา 667.1 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไขดังนี้:

667.1. โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (h) ของมาตรา 667 สำหรับการกระทำความผิดทั้งหมดที่กระทำในวันหรือหลังจาก~~วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลคือ~~ *วันที่ 7 พฤศจิกายน 2012* การอ้างอิงทั้งหมดต่อกฎหมายที่มีในอนุมาตรา (c) ถึง (g) โดยรวมทั้งหมด, ของมาตรา 667, เป็นการอ้างอิงต่อกฎหมายเหล่านั้นตามที่ได้ปรากฏใน ~~วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผล รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขต่อกฎหมายเหล่านั้นโดยกฎหมายที่ตราไว้ระหว่างสมัยประชุมสามัญปี 2005–06 ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไขมาตรานี้~~ *วันที่ 7 พฤศจิกายน 2012*

มาตรา 4 มาตรา 1170.12 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไขดังนี้:

1170.12. ~~(a)~~ *ระยะเวลารับโทษที่เพิ่มขึ้นหรือต่อเนื่องกันสำหรับความผิดหลายข้อหา; ความผิดก่อนหน้าซึ่งเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่กระทำก่อนหน้า; การส่งไปรับโทษในสถานที่อื่นหรือการเพิ่มอื่นหรือการลงโทษ*

(a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดๆ กฎหมาย ถ้าหากจำเลยได้เคยต้องโทษเนื่องจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์และได้มีการสารภาพและพิสูจน์ว่า จำเลยได้มีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อัน *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*หนึ่งครั้งขึ้นไปก่อนหน้า ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (b) ศาลจะยึดหลักแต่ละข้อต่อไปนี้:

(1) ไม่มีการจำกัดระยะเวลาเพิ่มเติมเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงโทษตามลำดับสำหรับความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ที่เกิดต่อเนื่องใดๆ

(2) ไม่มีการให้ทัณฑ์บนกรณีการกระทำผิดในปัจจุบัน หรือไม่มีการชะลอการดำเนินการหรือการกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดใดๆ ก่อนหน้า

(3) ระยะเวลาระหว่างความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า และความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในปัจจุบันจะไม่มีผลกระทบต่อการกำหนดโทษ

(4) ไม่มีข้อผูกพันต่อทัณฑสถานอื่นใดนอกเหนือจากเรือนจำของรัฐ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนสถานที่คุมขังและจำเลยไม่สามารถเข้ารับโทษในศูนย์ทัณฑ์บนแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Rehabilitation Center) ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 (เริ่มด้วยมาตรา 3050) ของบทที่ 1 ของหมวดที่ 3 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(5) จำนวนการลดหย่อนโทษสูงสุดตามข้อ 2.5 (เริ่มด้วยมาตรา 2930) ของบทที่ 7 ของเรื่องที่ 1 ของตอนที่ 3 จะต้องไม่เกินหนึ่งในห้าของระยะเวลาการต้องโทษทั้งหมดและจะไม่เพิ่มขึ้นจนกว่าจำเลยจะได้เข้าสู่เรือนจำของรัฐ

(6) กรณีที่มีการรับโทษในปัจจุบันอันเกิดจากการกระทำผิดความผิดอาญาอุกฉกรรจ์มากกว่าหนึ่งข้อหาที่ไม่ได้กระทำในวาระเดียวกัน และไม่ได้เกิดจากชุดข้อเท็จจริงเดียวกัน ศาลจะพิพากษาโทษจำเลยต่อเนื่องแต่ละข้อหาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

(7) กรณีที่มีการรับโทษในปัจจุบันอันเกิดจากการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงหรือรุนแรงมากกว่าหนึ่งครั้ง ตามที่อธิบายไว้ใน~~วรรค (6) ของ~~อนุมาตรา*(b),* ศาลจะพิจารณาพิพากษาโทษสำหรับการรับโทษแต่ละข้อหาต่อเนื่องกับการพิจารณาลงโทษอื่นซึ่งจำเลยจะได้รับโทษต่อเนื่องกันไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

~~(8) การลงโทษใดๆ ตามมาตรานี้จะเป็นการลงโทษต่อเนื่องกับการลงโทษอื่นใดที่จำเลยกำลังชดใช้ความผิด เว้นแต่ว่ากฎหมายจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น~~

(b) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายและเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ การพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*จะมีความหมายดังนี้:

(1) การกระทำผิดใดๆ ที่นิยามไว้ในในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 ว่าเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงหรือการกระทำผิดใดๆ ที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 ว่าเป็นการกระทำผิดอาญาร้ายแรงในรัฐนี้ การตัดสินว่าความผิดก่อนหน้าเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้หรือไม่นั้น จะพิจารณาตามวันที่มีการพิจารณาลงโทษ

ก่อนหน้าและไม่ได้รับผลกระทบจากคำพิพากษาโทษที่กำหนด เว้นแต่ว่าคำพิพากษาโทษได้เปลี่ยนจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เป็นความผิดลหุโทษโดยอัตโนมัติโดยขึ้นกับการพิพากษาโทษครั้งแรก การชี้ขาดคดีอาญาต่อไปนี้จะไม่มีผลต่อการตัดสินว่าความผิดอาญาที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า เป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่~~*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*~~ก่อนหน้า ตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(A) การยืดระยะเวลาในการกำหนดให้มีการตัดสินหรือการพิพากษาโทษ

(B) การทุเลาการบังคับคดี

(C) การส่งให้กรมสุขภาพแห่งรัฐ (State Department of Health Services) พิจารณาในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศซึ่งมีความผิดปกติทางจิตใจหลังจากได้รับการพิจารณาลงโทษเนื่องจากความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(D) การส่งตัวไปที่ศูนย์ทัณฑ์บนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือศูนย์อื่นๆ ซึ่งให้บริการรองรับการรับโทษจำคุกจากเรือนจำของรัฐ

(2) คำพิพากษาลงโทษ *ก่อนหน้า*ในเขตอำนาจศาลอื่นสำหรับการกระทำผิดซึ่งหากกระทำในรัฐแคลิฟอร์เนีย สามารถถูกลงโทษได้โดยการจำคุกในเรือนจำของรัฐของรัฐ~~การ~~ *จะก่อให้เกิดเป็นความผิดอาญา*เฉพาะที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า~~จะประกอบด้วย~~ a *หากความผิดก่อนหน้า*ใน~~เขตอำนาจ~~ *ศาล อื่น*เป็น*การกระทำผิด*ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทุกข้อของความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เฉพาะที่*รุนแรง*ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรือ *ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรง ตามที่กำหนดใน*อนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7

(3) การวินิจฉัยชี้โทษก่อนหน้าแก่ผู้ที่เคยกระทำผิดในฐานะเด็กจะก่อให้เกิดเป็นการพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า*เพื่อ*วัตถุประสงค์ ของการพิจารณาเพิ่มโทษ ถ้าหาก:

(A) เด็กมีอายุครบ 16 ปีขึ้นไป ณ เวลาที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดครั้งก่อนหน้า และ

(B) การกระทำความผิดครั้งก่อนหน้า

(i) เป็นการกระทำความผิดซึ่งมีการระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 707 ในประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน หรือ

(ii) มีการระบุไว้ในอนุมาตราว่าเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อัน*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* และ

(C) เด็กหรือเยาวชนผู้นั้นมีความพร้อมที่จะเข้ารับการพิจารณาคดีตามกฎหมายศาลคดีเด็กหรือเยาวชนและ

(D) เด็กหรือเยาวชนได้ถูกวินิจฉัยให้อยู่ในความคุ้มครองของศาลคดีเด็กหรือเยาวชนตามกรอบของความในมาตรา 602 ของประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน เนื่องจากบุคคลผู้นั้นได้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 707 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(c) ตามวัตถุประสงค์ของของมาตรานี้ และตามบทบัญญัติการเพิ่มโทษอื่นใดหรือการลงโทษที่อาจนำไปใช้ ข้อต่อไปนี้จะนำไปบังคับใช้ในกรณีที่จำเลยได้มีความผิด~~มีความผิด~~ *อาญา*อุกฉกรรจ์*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* ตั้งแต่หนึ่งข้อหา~~หรือ~~ *มากกว่า*:

(1) หากจำเลยเคยได้มีความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าหนึ่งข้อหา *ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (b)* ซึ่งได้มีการให้การและพิสูจน์แล้ว การกำหนดระยะเวลาการรับโทษที่แน่นอนหรือระยะเวลาขั้นต่ำสำหรับระยะเวลาการรับโทษที่ไม่แน่นอน จะต้องเป็นระยะเวลาสองเท่าเพื่อเป็นการลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ปัจจุบัน

(2) (A) ~~หาก~~ *ยกเว้นในกรณีที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (C),หาก*จำเลยมีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ตั้งแต่สองข้อหรือมากกว่าตามที่นิยามไว้ใน~~วรรค (1) ของ~~อนุมาตรา (b), ซึ่งได้มีการให้การและพิสูจน์ ระยะเวลาลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ปัจจุบันจะเป็นการพิพากษาให้จำคุกโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลาของการจำคุกตลอดชีวิตโดยระยะเวลาขั้นต่ำของการพิพากษาให้จำคุกโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลาคำนวณเป็น ~~สูงกว่า~~ *โทษสูงสุด*ของ*:*

(i) ระยะเวลาสามเท่าเพื่อเป็นการลงโทษสำหรับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในปัจจุบันแต่ละครั้งที่ต่อเนื่องกับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* ก่อนหน้าตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือ

(ii) จำคุกเป็นเวลายี่สิบห้าปี หรือ

(iii) ระยะเวลาจำคุกที่กำหนดโดยศาลตามมาตรา 1170 สำหรับการพิพากษาลงโทษต่อการกระทำผิดที่เป็นพื้นฐาน รวมถึงการเพิ่มโทษใดๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้บทที่ 4.5 (เริ่มต้นจากมาตรา 1170) ของเรื่องที่ 7 ของตอนที่ 2 หรือระยะเวลาใดๆ ที่อธิบายไว้ในมาตรา 190 หรือ 3046

(B) การพิพากษาให้จำคุกโดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) ของวรรค (2) ของอนุมาตรานี้จะมีผลต่อเนื่องกับระยะเวลากำหนดจำคุกอื่นซึ่งเป็นระยะเวลาต่อเนื่องที่อาจกำหนดโดยกฎหมาย ระยะวลาการจำคุกอื่นๆ ที่ต่อเนื่องกับการพิพากษาให้จำคุกโดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) ของวรรค (2) ของอนุมาตรานี้จะไม่มีการนำไปรวมกัน แต่จะเริ่มดำเนินการ ณ เวลาที่ผู้ได้รับโทษได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ

(C) หากจำเลยได้มีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรงตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรือ อนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 ซึ่งได้มีการให้การและพิสูจน์ข้อเท็จจริงแล้ว และการกระทำผิดในปัจจุบันไม่ใช่ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ตามที่อธิบายไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (b) ในมาตรานี้ จำเลยจะได้รับการพิพากษาโทษตามสาระในวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ในมาตรานี้ การดำเนินคดีมีการให้การและพิสูจน์ตามข้อใดๆ ต่อไปนี้:

(i) การกระทำความผิดปัจจุบันเป็นข้อหาการใช้สารควบคุม ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาภายใต้มาตรา 11370.4 หรือ 11379.8 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety Code) นั้นได้มีการยอมรับผิดหรือพบว่ากระทำความผิดจริง

(ii) การกระทำผิดในปัจจุบันที่เป็นการกระทำผิดทางเพศอันเป็นความผิดอาญาอุจฉกรรจ์ ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 261.5 หรือ 262 หรือการกระทำผิดอาญาร้ายแรงใดๆ ที่ปรากฏในทะเบียนบังคับว่าเป็นผู้ละเมิดทางเพศตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 290 ยกเว้นสำหรับการฝ่าฝืนมาตรา 266 และมาตรา 285, วรรค (1) ของอนุมาตรา (b) และอนุมาตรา (e) ของมาตรา 286, วรรค (1) ของอนุมาตรา (b) และอนุมาตรา (e) ของมาตรา 288a, มาตรา 314 และมาตรา 311.11

(iii) ในการกระทำผิดในปัจจุบันนั้น จำเลยได้ใช้อาวุธปืนหรืออาวุธที่ทำให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต หรือมีเจตนาที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บร้ายแรงต่อบุคคลอื่น

(iv) จำเลยได้รับโทษจากความผิดก่อนหน้า ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรานี้ เนื่องจากการกระทำความผิดอุจฉกรรจ์อันร้ายแรงและ/หรือรุนแรงดังนี้:

(I) การ "กระทำผิดทางเพศอย่างรุนแรง" ดังที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 6600 แห่งประมวลกฎหมายการสังคมสงเคราะห์และสถาบัน

(II) การกระทำโอษฐ์กามกับเด็กผู้มีอายุต่ำกว่า 14 ปี หรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 288a, การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักกับบุคคลอื่นที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี หรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 286 หรือการล่วงล้ำทางเพศต่อบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีผู้ที่มีอายุน้อยกว่าตนเกินกว่า 10 ปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 289

(III) การกระทำอันลามกหรืออนาจารที่เกี่ยวข้องกับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 14 ปี เป็นการละเมิดมาตรา 288

(IV) การกระทำผิดที่เป็นการฆาตรกรรมใดๆ รวมถึงการพยายามกระทำฆาตรกรรม ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 187 ถึง 191.5 โดยครอบคลุมทั้งหมด

(V) การชักชวนให้กระทำฆาตรกรรม ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 653f

(VI) การข่มขู่ด้วยปืนกลต่อเจ้าหน้าที่รักษาความสงบหรือพนักงานดับเพลิง ตามที่นิยามไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (d) ของมาตรา 245

(VII) การครอบครองอาวุธทำลายล้างสูง ตามที่นิยามไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 11418

(VIII) การการกระทำผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและ/หรือรุนแรงใดๆ ที่สามารถลงโทษได้ ในรัฐแคลิฟอร์เนียด้วยโทษการจำคุกตลอดชีวิตหรือการประหารชีวิต

(d) (1) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย มาตรานี้จะมีผลในทุกคดีที่จำเลยได้~~รับการพิพากษาลงโทษ~~ *พิพากษาลงโทษ* ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อัน*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* หนึ่งครั้ง ~~หรือมากกว่า~~ ตามที่กำหนดในมาตรานี้ พนักงานอัยการจะได้มีการให้การและพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*แต่ละครั้ง ยกเว้นที่ได้กำหนดไว้ในวรรค (2)

(2) พนักงานอัยการอาจพิจารณาไม่ฟ้องหรือยกฟ้องข้อกล่าวหาในความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* ก่อนหน้าเพื่อเป็นการให้ความยุติธรรมตามอำนาจของกฎหมาย มาตรา 1385 หรือหากพบว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอในการพิสูจน์ความผิดอัน*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้า หากศาลได้มีดุลพินิจว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ที่เกิดขึ้นก่อนหน้า ศาลอาจพิจารณาไม่ส่งฟ้องหรือยกฟ้องข้อกล่าวหา *ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่จะถูกตีความเพื่อเปลี่ยนอำนาจศาลภายใต้มาตรา 1385*

(e) คำพิพากษาลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าจะไม่นำมาใช้ในการต่อรองคำรับสารภาพ ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1192.7 การดำเนินคดีจะมีการให้การและพิสูจน์ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ *ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง* ทั้งหมดที่รู้ก่อนหน้า และจะไม่ดำเนินการเพื่อทำการตกลงใดๆ ที่จะสั่งไม่ฟ้องหรือยกฟ้องที่เกี่ยวกับการข้อกล่าวหาความผิดอาญาอุกฉกรรจ์*ร้ายแรงและ/หรือรุนแรง*ก่อนหน้าใดๆ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (d)

(f) หากบทบัญญัติของอนุมาตรา (a) ถึง (e) โดยครอบคลุมทั้งหมด หรือของมาตรา 1170.126 หรือการนำบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดกลายเป็นโมฆะหรือไม่มีผล ซึ่งความเป็นโมฆะนั้นจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นหรือการนำอนุมาตราเหล่านั้นไปใช้ซึ่งสามารถมีผลบังคับได้ โดยปราศจากบทบัญญัติหรือการนำไปใช้อันเป็นโมฆะ และโดยความหมายนี้ บทบัญญัติของอนุมาตราเหล่านั้นสามารถแยกส่วนได้

(g) บทบัญญัติต่างๆ ในมาตรานี้จะไม่มีการแก้ไขโดยสภานิติบัญญัติยกเว้นกฎหมายซึ่งได้ผ่านการพิจารณาในแต่ละสภาโดยการบันทึกการออกเสียงโดยการขานชื่อจำนวนสองในสามของสมาชิก หรือโดยกฎหมายซึ่งจะมีผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนแล้วเท่านั้น

มาตรา 5 มาตรา 1170.125 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไขดังนี้:

1170.125. โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 2 ของร่างกฎหมายข้อ 184 ตามที่ผ่านความเห็นชอบเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 1994 ~~การเลือกตั้งทั่วไป~~ *การเลือกตั้งทั่วไป,* กรณีการกระทำความผิดทั้งหมดที่ได้กระทำในวันที่ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีผล ~~หรือหลังจากวันที่~~ *พฤศจิกายน 7, 2012* การอ้างอิงทั้งหมดต่อกฎหมายที่ปรากฏใน ~~มาตรา~~ *มาตรา* 1170.12 *และ 1170.126*เป็นการอ้างอิงต่อ~~กฎหมาย~~ *มาตราต่างๆเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ ณ~~วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขที่ได้ทำในกฎหมายตามอำนาจของพระราชบัญญัติที่ตราระหว่างสมัยประชุมสามัญประจำปี 2005–06 ซึ่งมีการแก้ไขความในมาตรานี้เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2012*

มาตรา 6 เพิ่มเติม มาตรา 1170.126 ในประมวลกฎหมายอาญาดังนี้:

1170.126. (a) บทบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการพิจารณาลงโทษใหม่ภายใต้มาตรานี้และในกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้บังคับเฉพาะต่อบุคคลซึ่งกำลังรับโทษในปัจจุบันตามการพิพากษาให้จำคุกโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลาตามโทษจำคุกในวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 ผู้ซึ่งการพิพากษาโทษของเขาภายใต้พระราชบัญญัตินี้จะไม่ใช่โทษจำคุกตลอดชีวิตโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลา

(b) ผู้ใดก็ตามที่ได้รับการพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลา ตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 เนื่องจากการพิพากษาลงโทษ ไม่ว่าเป็นการต่อสู้ในศาลหรือการสารภาพต่อความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อื่นๆ ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดไว้ว่าเป็นการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อันร้ายแรงและ/หรือรุนแรงตามความในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรืออนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7 อาจยื่นคำร้องเพื่อให้พิพากษาโทษใหม่ภายในสองปีหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลซึ่งได้เพิ่มเติมไว้ในมาตรานี้หรือภายหลังโดยการแสดงเหตุผลอันชอบต่อศาลที่พิจารณาคดีซึ่งเป็นผู้พิจารณาลงโทษในคดีของตน เพื่อขอให้มีการตัดสินโทษใหม่ตามบทบัญญัติของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 และอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 เนื่องจากกฎหมายเหล่านั้นได้รับการแก้ไขโดยพระราชบัญญัตินี้ที่เพิ่มมาตรานี้

(c) *บุคคลผู้ต้องโทษจำคุกอยู่ในปัจจุบันเนื่องจากการกระทำความผิดในลักษณะเป็น "การกระทำผิดครั้งที่สอง" ตามความในวรรค (1) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 จะไม่มีสิทธิได้รับการตัดสินลงโทษใหม่ภายใต้บทบัญญัติต่างๆ ในมาตรานี้*

(d) การร้องขอเพื่อให้มีการทบทวนคำพิพากษาโทษตามที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) จะต้องระบุความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่ถูกดำเนินคดีในปัจจุบันทั้งหมด ซึ่งส่งผลให้ถูกลงโทษตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 หรือทั้งสองมาตรา และยังจะต้องระบุการต้องโทษก่อนหน้าทั้งหมดที่ถูกกล่าวหาและได้รับการพิสูจน์ภายใต้อนุมาตรา (d) ของมาตรา 667 และอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1170.12

(e) ผู้ต้องขังมีสิทธิสำหรับการตัดสินโทษใหม่ ถ้าหาก:

(1) ผู้ต้องขังนั้นกำลังรับโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับกำหนดเวลา ตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรืออนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 สำหรับการต้องโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์เดียวหรือความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หลายครั้งซึ่งไม่ได้นิยามว่าเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์อันร้ายแรงและ/หรือรุนแรง ตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 667.5 หรืออนุมาตรา (c) ของมาตรา 1192.7

(2) โทษในปัจจุบันของผู้ต้องขังไม่ได้เป็นการลงโทษเนื่องจากการกระทำความผิดตามที่ได้ระบุไว้ในข้อย่อย (i) ถึง (iii) โดยรวมทั้งหมด ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือข้อย่อย (i) ถึง (iii) โดยรวมทั้งหมด, ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12

(3) ผู้ต้องขังนั้นไม่ได้รับโทษมาก่อนสำหรับการกระทำความผิดใดๆ ที่ปรากฏในข้อย่อย (iv) ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 หรือข้อย่อย (iv) ของวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12

(f) เมื่อได้รับคำร้องขอเพื่อให้พิจารณาทบทวนคำพิพากษาโทษภายใต้มาตรานี้ ศาลจะพิจารณาว่า คำร้องขอนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ในอนุมาตรา (e) *หรือไม่ หากคำร้องขอเป็นไปตามเกณฑ์ในอนุมาตรา (e) คำร้องขอดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาสำหรับการตัดสินโทษใหม่ตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (e) ของมาตรา 667 และวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1170.12 เว้นแต่ว่า ศาลพิจารณาด้วยดุลพินิจว่า การตัดสินโทษใหม่นั้นจะทำให้เกิดความเสี่ยงอันตรายอย่างไม่สมเหตุผลต่อความปลอดภัยของสังคม*

(g) ในการใช้ดุลพินิจนี้ตามอนุมาตรา (f) ศาลอาจพิจารณา:

(1) ประวัติการลงโทษทางอาญาของผู้ร้องขอ รวมถึงประเภทของอาชญากรรมที่ได้กระทำ ระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บที่เหยื่อได้รับ ระยะเวลาต้องโทษในเรือนจำก่อนหน้า และความห่างไกลของการกระทำอาชญากรรม;

(2) ประวัติความประพฤติของผู้ร้องขอและประวัติการคุมประพฤติในขณะที่อยู่ในการคุมขังและ

36

(3) หลักฐานอื่นๆ ที่ศาลตัดสินด้วยดุลพินิจว่ามีความเกี่ยวข้องในการตัดสินว่า คำพิพากษาโทษใหม่จะส่งผลให้เกิดความเสี่ยงอันตรายที่ไม่สมควรต่อความปลอดภัยของสังคมหรือไม่

(h) ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ การตัดสินโทษใหม่ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ไม่อาจส่งผลให้กำหนดระยะเวลารับโทษนานกว่าคำพิพากษาเดิม

(i) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (b) ของมาตรา 977 การยื่นคำร้องของจำเลยเพื่อขอรับคำพิพากษาโทษใหม่อาจยกเว้นให้จำเลยไม่ต้องมาปรากฏตัวในศาลเพื่อรับฟังคำพิพากษาโทษใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกล่าวหานั้นไม่ได้รับการแก้ไข ณ เวลาที่มีการตัดสินโทษใหม่ และว่าไม่มีการพิจารณาคดีใหม่ หรือการสอบสวนบุคคลอีก การยกเว้นจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและลงนามโดยจำเลย

(j) หากศาลซึ่งเป็นผู้พิพากษาโทษแก่จำเลยเดิมไม่สามารถทำการพิพากษาโทษใหม่แก่จำเลยได้ ผู้พิพากษาผู้รับผิดชอบโดยตำแหน่งจะเป็นผู้มอบหมายให้ผู้พิพากษารายอื่นเป็นผู้วินิจฉัยคำร้องของจำเลย

(k) ความใดๆ ในหมวดนี้ไม่ได้มีเจตนาเพื่อลบล้างหรือยกเลิกสิทธิหรือการเยียวยาที่มีให้แก่จำเลย

(l) ความใดๆ ในมาตรานี้และมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไม่มีเจตนาเพื่อลบล้างหรือยกเลิกความสิ้นสุดของการพิพากษาในกรณีใดๆ ที่ไม่อยู่ในขอบเขตของบทพระราชบัญญัตินี้

(m) การพิจารณาเพื่อพิพากษาโทษใหม่ตามอำนาจของพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิด "การดำเนินการปล่อยตัวหลังการพิพากษาลงโทษ" ภายใต้วรรค (7) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 28 ของข้อ I ในธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (Marsy's Law)

มาตรา 7 การตีความกฎหมายให้กว้าง:

พระราชบัญญัตินี้เป็นการใช้อำนาจของสาธารณชนอันเป็นประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียในการคุ้มครองสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของประชาชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะได้มีการตีความอย่างกว้างขวางเพื่อให้บังเกิดผลตามเจตนารมณ์เหล่านั้น

มาตรา 8 การแยกส่วนของบทบัญญัติ:

หากบทบัญญัติใดๆ ของพระราชบัญญัตินี้ หรือการนำบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ กลายเป็นโมฆะหรือไม่มีผล ซึ่งความเป็นโมฆะนั้นจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นหรือการนำไปใช้เพื่อให้บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ บทบัญญัติต่างๆ ในพระราชบัญญัตินี้เป็นสามารถแยกส่วนได้

มาตรา 9 ข้อขัดแย้งร่างกฎหมาย:

หากร่างกฎหมายนี้ได้รับการเห็นชอบจากผู้ลงคะแนนเสียงแต่ถูกทดแทนโดยร่างกฎหมายอื่นใดที่มีลงคะแนนอันขัดแย้งกันเนื่องจากได้รับการลงคะแนนสูงกว่าในการเลือกตั้งครั้งเดียวกัน และร่างกฎหมายที่ได้ลงคะแนนเสียงที่ขัดแย้งนั้นภายหลังพบว่าเป็นโมฆะ ให้ถือเป็นเจตนารมณ์ของผู้ลงคะแนนเสียงที่จะให้พระราชบัญญัตินี้มีอำนาจบังคับใช้ตามกฎหมายได้

มาตรา 10 วันที่มีผลบังคับใช้:

พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ในวันแรกหลังจากที่มีการออกกฎหมายโดยผู้ลงคะแนนเสียง

มาตรา 11 การปรับปรุงแก้ไข:

เว้นแต่ได้มีการระบุเป็นในข้อความของกฎหมาย บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้จะไม่มีการปรับหรือแก้ไขยกเว้นในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้:

(a) โดยกฎหมายที่ได้ผ่านการเห็นชอบจากแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติ, โดยการบันทึกด้วยการขานชื่อสนับสนุนด้วยคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกและผู้ว่าการรัฐเห็นพ้องร่วมกัน หรือ

(b) โดยกฎหมายที่ได้รับการเห็นชอบจากแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติ, โดยวิธีโดยการขานชื่อสนับสนุนด้วยเสียงจากสมาชิกส่วนใหญ่เห็นพ้องร่วมกัน, จะได้บรรจุไว้ในวาระการลงคะแนนเสียงทั่วไปครั้งต่อไป และได้รับการอนุมัติโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ของผู้เลือก หรือ

(c) โดยกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เมื่อได้รับการอนุมัติโดยคะแนนเสียงสนับสนุนจากเสียงส่วนใหญ่

ข้อเสนอที่ 37

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้ยื่นเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติของข้อ II ในมาตรา 8 ของรัฐธรรมนูญแห่งแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้มีการแก้ไขและเพิ่มมาตราในประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety Code) โดยที่บทบัญญัติใหม่ที่เสนอเข้ามาเพิ่มเติมจะได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์*ตัวเอียง* เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเติมเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้ตรากฎหมายดังต่อไปนี้:

พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิของประชาชนแคลิฟอร์เนียที่จะได้รับรู้เกี่ยวกับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม (California Right to Know Genetically Engineered Food Act)

มาตรา 1 ข้อสรุปและการประกาศ

(a) ผู้บริโภคแห่งแคลิฟอร์เนียมีสิทธิในการรับรู้ว่าอาหารที่ตนเองซื้อหานั้นมีการผลิตโดยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหรือไม่ กระบวนการทางพันธุวิศวกรรมของพืชและสัตว์มักเป็นเหตุให้เกิดผลตามมาโดยไม่ได้ตั้งใจ การปรับแต่งยีนส์และการนำสารยีนส์ไปใส่ในสิ่งมีชีวิตเป็นกระบวนการอันคลุมเครือ ไม่สามารถคาดผลที่เกิดได้ตลอดหรือไม่อาจควบคุมได้ และการกระทำดังกล่าวสามารถนำไปสู่ผลตามมาในทางลบต่อสุขภาพหรือสภาพแวดล้อม

(b) นักวิทยาศาสตร์ของรัฐบาลได้ระบุว่าการนำสารพันธุกรรมเทียมไปใส่ไว้ในพืชอันเป็นเทคนิคเฉพาะของกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม สามารถเป็นเหตุให้เกิดปัญหาที่สำคัญต่างๆ หลายประการต่ออาหารที่เป็นพืช การดำเนินการทางพันธุวิศวกรรมดังกล่าวสามารถเพิ่มระดับการเกิดสารอันก่อให้เกิดพิษที่รับรู้ในอาหารและทำให้เกิดสารก่อให้เกิดพิษใหม่และข้อกังวลในด้านสุขภาพ

(c) การระบุที่เป็นข้อบังคับว่าด้วยอาหารที่ผลิตโดยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมสามารถทำให้เกิดวิธีการอันมีนัยสำคัญต่อการติดตามผลกระทบต่อสุขภาพอันอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการบริโภคอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม

(d) ยังไม่มีกฎหมายของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียฉบับใดกำหนดให้ผู้ผลิตอาหารต้องระบุว่าอาหารที่ผลิตนั้นผลิตด้วยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหรือไม่ ในขณะเดียวกัน องค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐ (U.S. Food and Drug Administration) ไม่ได้กำหนดให้มีการศึกษาถึงความปลอดภัยของอาหารดังกล่าว ยกเว้นในกรณีที่อาหารเหล่านี้มีสารก่อภูมิแพ้ ทั้งองค์การอาหารและยาไม่ได้กำหนดให้ผู้พัฒนาพันธุ์พืชที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมต้องทำการปรึกษาหารือกับองค์กรด้วย

(e) ผลการสำรวจได้แสดงผลอย่างต่อเนื่องว่า กว่าร้อยละ 90 ของสาธารณชนต้องการรับรู้ว่าอาหารของตนนั้นผ่านการผลิตโดยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหรือไม่

(f) ห้าสิบประเทศ รวมถึงประเทศต่างๆ ในกลุ่มสหภาพยุโรป ญี่ปุ่นและคู่ค้าของสหรัฐอเมริกาที่สำคัญอื่นๆ ได้มีกฎหมายบังคับให้เปิดเผยอาหารที่ได้จากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม ข้อตกลงในระดับสากลก็ไม่ได้มีการห้ามการบังคับแสดงที่มาของอาหารที่ผลิตจากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม

(g) หากไม่มีการเปิดเผย ผู้บริโภคอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมก็จะบริโภคสิ่งต้องห้ามตามหลักการอาหารหรือหลักศาสนาของตนโดยไม่รู้ตัวได้

(h) การเพาะปลูกพืชที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมยังเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบร้ายแรงอีกหลายประการต่อสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น พืชตัดแต่งพันธุกรรมส่วนใหญ่ถูกออกแบบมาให้ทนทานต่อยากำจัดวัชพืชหรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อยาปราบวัชพืช

เป็นผลให้มีการใช้ยาปราบวัชพืชหลายร้อยล้านปอนด์ในฟาร์มของสหรัฐ เนื่องจากการใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวอย่างกว้างขวาง วัชพืชซึ่งมีความทนทานต่อยาปราบวัชพืชดังกล่าวมีการเติบโตงอกงามอันเป็นปัญหาที่เกิดจากผลการใช้ยาดังกล่าว ซึ่งในทางกลับกันส่งผลให้มีการใช้ยาปราบวัชพืชมากขึ้นเรื่อยๆ ยาปราบวัชพืชที่มีพิษเหล่านี้ได้ทำลายพื้นที่ทำการเกษตรของเรา ปนเปื้อนในน้ำดื่ม ทำให้เกิดความเสี่ยงทางสุขภาพแก่ผู้ทำเกษตรและผู้บริโภค ผู้บริโภคในแคลิฟอร์เนียควรมีทางเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงการซื้ออาหารซึ่งกระบวนการผลิตทำให้เกิดอันตรายต่อสภาพแวดล้อมเช่นนั้น

(i) การทำเกษตรอินทรีย์เป็นสิ่งสำคัญและกำลังเป็นส่วนสำคัญของภาคการเกษตรแห่งแคลิฟอร์เนียมากขึ้นเรื่อยๆ แคลิฟอร์เนียมีพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์มากกว่ารัฐอื่นๆ และเกือบหนึ่งในสี่ส่วนที่ได้รับใบรับรองการทำการเกษตรแบบอินทรีย์ของประเทศ ภาคการเกษตรอินทรีย์ของแคลิฟอร์เนียมีการเติบโตอย่างรวดเร็วเกินกว่าร้อยละ 20 ต่อปี

(j) ผู้การทำเกษตรอินทรีย์ได้ถูกห้ามไม่ให้ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ได้จากพืชตัดแต่งพันธุกรรม อย่างไรก็ตาม พืชผลของเกษตรเหล่านี้มักถูกคุกคามโดยการปนเปื้อนโดยไม่เจตนาจากพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งมีการเพาะปลูกพืชตัดแต่งพันธุกรรม ความเสี่ยงในการปนเปื้อนสามารถส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของแคลิฟอร์เนียได้ ซึ่งเป็นการบ่อนทำลายภาคธุรกิจนี้อย่างมีนัยสำคัญ ชาวแคลิฟอร์เนียควรมีทางเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงการซื้ออาหารซึ่งกระบวนการผลิตอาจเป็นอันตรายต่อผู้ทำเกษตรอินทรีย์ของรัฐและอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์

(k) การแสดงฉลาก การโฆษณาและการทำการตลาดอาหารที่ได้จากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมโดยใช้ถ้อยคำ "ธรรมชาติ" "ผลิตโดยวิธีธรรมชาติ" "ปลูกโดยวิธีธรรมชาติ" หรือ "ธรรมชาติทั้งหมด" เป็นการสร้างความเข้าใจผิดให้กับผู้บริโภคชาวแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 2 แถลงการณ์เจตนารมณ์

เจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้คือ การสร้างและบังคับใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนแห่งแคลิฟอร์เนียในการได้รับข่าวสารอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองซื้อหาและบริโภคนั้นเป็นอาหารที่เกิดจากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหรือไม่และอาหารนั้นไม่ได้มีการปลอมตราสินค้าว่าเป็นอาหารธรรมชาติเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเลือกได้ด้วยตนเองว่าต้องการซื้อหรือบริโภคอาหารนั้นหรือไม่ และควรได้มีการวิเคราะห์อย่างกว้างขวางเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นี้

หมวดที่ 3 มาตราที่ 6.6 (เริ่มต้นจากมาตราที่ 110808) เพิ่มเติมในบทที่ 5 ของส่วนที่ 5 ในหมวด 104 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety Code) ดังนี้:

มาตราที่ 6.6.

พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิของประชาชนแคลิฟอร์เนียที่จะได้รับรู้เกี่ยวกับอาหารที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม (California Right to Know Genetically Engineered Food Act)

110808. คำจำกัดความ

คำจำกัดความต่อไปนี้ใช้ตามเจตนารมณ์ของข้อนี้เท่านั้น:

(a) การเพาะปลูกเชิงพาณิชย์ "การเพาะปลูกเชิงพาณิชย์" หมายถึงการปลูกหรือเลี้ยงเชิงธุรกิจหรือการค้าและจำหน่ายในสหรัฐอเมริกา

(b) เอ็นไซม์ "เอ็นไซม์" หมายถึงโปรตีนที่กระตุ้นการทำปฏิกิริยาทางเคมีของสารอื่นโดยที่ตนเองไม่ได้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนสภาพไปหลังปฏิกิริยานั้นสมบูรณ์

(c) ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม (1) "ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม" หมายถึงอาหารใดๆ ก็ตามที่ได้ผลิตจากสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวหรือหลายชนิดซึ่งลักษณะทางพันธุกรรมได้ถูกเปลี่ยนแปลงโดยการใช้กระบวนการต่อไปนี้:

(A) เทคนิคการใช้กรดนิวคลีอิกนอกสิ่งมีชีวิต (In vitro nucleic acid) รวมถึงการใช้กรดดีออกซิไรโบนิวคลีอิกรวมกันใหม่ (recombinant deoxyribonucleic acid (DNA)) และการฉีดกรดนิวคลีอิคโดยตรงเข้าสู่เซลล์หรือออร์กาเนลส์ หรือ

(B) การฟิวชั่นเซลล์ รวมถึงโปรโตพลาสท์ หรือเทคนิคการจับคู่เบสอย่างจำเพาะของดีเอ็นเอ (hybridization) ซึ่งข้ามขอบเขตการสืบพันธุ์ทางสรีระวิทยาตามธรรมชาติ หรือการรวมตัวกัน (ซึ่งเซลล์ผู้ให้/โปรโตพลาสท์ไม่ได้อยู่ในตระกูลเดียวกันตามหลักการจำแนกหมวดหมู่) ในลักษณะซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นโดยวิธีการเพิ่มทวีคูณตามธรรมชาติหรือการรวมตัวกันตามธรรมชาติ

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุมาตรานี้:

(A) "ออร์กานิซึ่ม" หมายถึงสิ่งมีตัวตนทางชีวภาพใดๆ ก็ตามที่สามารถถอดแบบ สืบพันธุ์ หรือถ่ายโอนสารแสดงลักษณะทางพันธุกรรมได้

(B) "เทคนิคการใช้กรดนิวคลีอิกนอกสิ่งมีชีวิต" หมายถึงแต่ไม่จำกัดเพียงเทคนิคดีเอ็นเอสายผสม (recombinant DNA) หรือเทคนิค RNA ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ระบบเวคเตอร์และเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการนำสารแสดงลักษณะทางกรรมพันธุ์ที่เตรียมไว้ภายนอกเข้าสู่ออร์กานิซึ่ม ออร์กานิซึ่มต่างๆ เช่น กระบวนการฉีดเข้าสู่เซลล์โดยใช้เข็มฉีดขนาดเล็ก (micro-injection), เทคนิคไมโครอินเจ็คชั่น (macro-injection), เทคนิค chemoporation, เทคนิคการใช้กระแสไฟฟ้าวิ่งผ่านเซลล์ (electroporation), เทคโนโลยีไมโครแคปซูล (micro-encapsulation), และไลโปโซม ฟิวชั่น (liposome fusion)

(d) อาหารแปรรูป "อาหารแปรรูป" หมายถึงอาหารต่างๆ นอกเหนือจากผลผลิตทางการเกษตรที่ดิบ และรวมถึงอาหารที่ผลิตจากสินค้าเกษตรที่ดิบซึ่งต้องผ่านการแปรรูป เช่น การบรรจุกระป๋อง การรมควัน การอัด การปรุง การแช่แข็ง การทำให้สูญเสียน้ำ การหมักหรือการโม่

(e) สารช่วยในการแปรรูป "สารช่วยในการแปรรูป" หมายถึง:

(1) สารที่เติมลงไปในอาหารในระหว่างกระบวนการแปรรูปอาหารแต่ได้มีการนำออกจากอาหารก่อนที่จะมีการบรรจุหีบห่อในลักษณะสำเร็จรูป

(2) สารซึ่งเติมลงไปในอาหารระหว่างการแปรรูปได้เปลี่ยนเป็นส่วนประกอบซึ่งพบในอาหารตามปกติ และไม่ได้มีผลทำให้จำนวนของส่วนประกอบตามธรรมชาติที่พบในอาหารเพิ่มขึ้น หรือ

(3) สารที่เพิ่มเติมลงไปในอาหารเพื่อผลทางเทคนิคหรือทางหน้าที่ในการแปรรูป แต่ปรากฏในอาหารสำเร็จรูปในระดับที่เล็กน้อยและไม่ได้มีผลทางเทคนิคหรือหน้าที่ต่ออาหารสำเร็จรูปนั้น

(f) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาหาร "สิ่งอำนวยความสะดวกด้านอาหาร" มีความหมายดังที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 113789

110809. การเปิดเผยเกี่ยวกับกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมของอาหาร

(a) เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2014 อาหารใดๆ ที่มีการจำหน่ายในสินค้าปลีกในรัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นอาหารแสดงเท็จ หากเป็นอาหารที่ได้ผลิตจากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมทั้งหมดหรือบางส่วนและไม่ได้มีการเปิดเผยข้อมูล:

(1) ในกรณีของสินค้าเกษตรที่ยังไม่ได้ปรุงในหีบห่อที่เสนอเพื่อการค้าปลีก โดยมีการแสดงถ้อยคำ "ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม" อย่างโดดเด่นชัดเจนไว้บนด้านหน้าของหีบห่อที่บรรจุสินค้านั้น หรือในกรณีที่สินค้าดังกล่าวใดๆ ไม่ได้มีการแยกบรรจุหีบห่อหรือแยกฉลาก ถ้อยคำดังกล่าวแสดงบนฉลากที่ปรากฏในชั้นสินค้าในร้านค้าปลีกหรือในถังที่ได้แสดงเพื่อจำหน่ายสินค้านั้น;

(2) ในกรณีของอาหารแปรรูปใดๆ มีภาษาอันชัดเจนและเด่นชัดที่ระบุไว้บนด้านหน้าหรือด้านหลังของหีบห่อที่บรรจุอาหารนั้นด้วยข้อความ "ผลิตด้วยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมบางส่วน" หรือ "อาจผลิตด้วยกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมบางส่วน"

(b) อนุมาตรา (a) ของมาตรานี้และอนุมาตรา (e) ของมาตรา 110809.2 จะไม่ถูกตีความเพื่อกำหนดให้มีการแสดงรายการหรือการระบุส่วนผสมใดๆ หรือส่วนผสมต่างๆ ซึ่งได้ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม หรือกำหนดให้แสดงคำว่า "ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรม" หน้าชื่อสามัญหรือรายละเอียดเบื้องต้นของผลิตภัณฑ์อาหาร

110809.1. การแสดงข้อความเท็จว่าอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมเป็นอาหาร "ธรรมชาติ"

นอกเหนือจากการเปิดเผยข้อมูลใดๆ ที่กำหนดโดยมาตรา 110809 ในกรณีที่อาหารนั้นมีคุณสมบัติตามคำจำกัดความในอนุมาตรา (c) หรือ (d) ของมาตรา 110808 และไม่ได้รับการยกเว้นจากการแสดงฉลากภายใต้มาตรา 110809.2 อาหารนั้นไม่สามารถปรากฏในรัฐแคลิฟอร์เนียบนฉลากของอาหารนั้นร่วมกับป้ายแสดงร่วมในสถานค้าปลีก หรือในการโฆษณาหรือสื่อส่งเสริมการขายใดๆ ที่ระบุหรือบ่งชี้ว่าอาหารนั้นเป็น "ธรรมชาติ" "ผลิตโดยวิธีธรรมชาติ" "ปลูกโดยวิธีธรรมชาติ" "ส่วนผสมทั้งหมดเป็นธรรมชาติ" หรือถ้อยคำใดๆ ที่คล้ายคลึงกันอันอาจมีแนวโน้มให้เกิดความเข้าใจผิดแก่ผู้บริโภค

110809.2. การแสดงฉลากอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม—ข้อยกเว้น

ข้อกำหนดของมาตรา 110809 จะไม่มีผลบังคับใช้กับสิ่งต่อไปนี้:

(a) อาหารซึ่งประกอบด้วยหรือได้จากสัตว์ทั้งหมดซึ่งไม่ได้ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม โดยไม่คำนึงว่าสัตว์นั้นได้ถูกเลี้ยงหรือฉีดด้วยอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมใดๆ หรือยาใดๆ ที่ผลิตโดยวิธีการของกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหรือไม่

(b) สินค้าเกษตรหรืออาหารที่ยังไม่ผ่านการปรุงที่ได้จากการปลูกเลี้ยง ผลิตโดยไม่ได้มีความรู้หรือเจตนาที่จะใช้เมล็ดพันธุ์หรืออาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม อาหารนั้นเป็นที่เข้าใจว่าต้องแสดงรายละเอียดในประโยคก่อนหน้าเฉพาะถ้าหากบุคคลที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 110809 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรหรืออาหารที่ยังไม่ผ่านการปรุง ได้รับ (จากผู้ใดก็ตามที่จำหน่ายสินค้าหรืออาหารนั้นให้แก่บุคคลนั้น) เอกสารแสดงคำสาบานว่า สินค้าหรืออาหารนั้น: (1) ไม่เป็นที่ทราบหรือมีเจตนา ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม; และ (2) ได้แบ่งแยกออกจาก และไม่ได้เป็นที่ทราบหรือมีเจตนาที่จะผสมกับอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมในเวลาใดๆ ในการให้ถ้อยคำสาบานดังกล่าว บุคคลใดๆ ต้องอาศัยถ้อยคำสาบานจากซัพพลายเออร์ของตนซึ่งมีการยืนยันดังที่ได้ระบุไว้ในประโยคก่อนหน้า

(c) อาหารแปรรูปใดๆ ที่จะอยู่ภายใต้มาตรา 110809 ทั้งหมดเนื่องจากอาหารนั้นมีสารช่วยแปรรูปหรือเอ็นไซม์ที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมหนึ่งชนิดขึ้นไป

(d) เครื่องดื่มที่ผสมอัลกอฮอล์ใดๆ ที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มอัลกอฮอล์ (Alcoholic Beverage Control Act) ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 9 (เริ่มต้นจากมาตรา 23000) แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยธุรกิจและวิชาชีพ (Business and Professions Code)

(e) จนถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2019 อาหารแปรรูปใดๆ ที่จะอยู่ภายใต้มาตรา 110809 ทั้งหมด เนื่องจากอาหารแปรรูปนั้นมีส่วนผสมที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป โดยมีเงื่อนไขว่า: (1) ไม่มีส่วนผสมอย่างใดอย่างหนึ่งมีสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของร้อยละหนึ่งของน้ำหนักรวมของอาหารแปรรูปนั้น และ(2) อาหารแปรรูปนั้นไม่ได้มีส่วนผสมนั้นเกิน 10 ส่วน

(f) อาหารซึ่งองค์กรอิสระได้ตัดสินว่าทำการผลิตโดยไม่มีความรู้หรือไม่ได้มีเจตนาผลิตหรือปนเมล็ดพันธุ์หรืออาหารที่ได้จากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม โดยมีเงื่อนไขว่าการตัดสินดังกล่าวได้กระทำตามขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างและการทดลองที่ได้รับการอนุมัติตามระเบียบที่รับรองโดยกระทรวง จะไม่มีการอนุมัติขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างใดๆ โดยกระทรวงนอกจากว่าการสุ่มตัวอย่างนั้นได้ดำเนินการตามแผนการสุ่มตัวอย่างที่มีผลใช้ได้ทางสถิติสอดคล้องกับหลักการที่ได้รับการแนะนำจากแหล่งที่ได้รับการยอมรับระดับสากล เช่น องค์กรมาตรฐานสากล (International Standards Organization (ISO)) และ สมาคมการค้าอาหารและเมล็ดพันธุ์พืช (Grain and Feed Trade Association (GAFTA)) จะไม่มีการอนุมัติขั้นตอนการทดลองใดๆ โดยกระทรวง ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้: (1) การทดลองนั้นสอดคล้องกับ "Guidelines on Performance Criteria and Validation of Methods for Detection, Identification and Quantification of Specific DNA Sequences and Specific Proteins in Foods," (CAC/GL 74 (2010)) ล่าสุดที่ได้ตีพิมพ์โดย Codex Alimentarius Commission; และ (2) การทดลองนั้นไม่ได้อาศัยการทดสอบอาหารแปรรูปซึ่งไม่สามารถตรวจหาดีเอ็นเอได้

(g) อาหารที่ได้รับการอนุญาตตามกฎหมายให้สามารถแสดงฉลาก ทำการตลาดและเสนอขายว่าเป็น "อาหารอินทรีย์" ตามพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์อาหารอินทรีย์ (Organic Food Products Act) ปี 1990 ของรัฐบาลกลางและระเบียบที่ประกาศโดยกระทรวงเกษตรแห่งสหรัฐอเมริกา (United States Department of Agriculture)

(h) อาหารซึ่งไม่ได้บรรจุหีบห่อเพื่อการค้าปลีกและไม่ได้มีลักษณะดังนี้: (1) เป็นอาหารแปรรูปที่เตรียมและมีเพื่อการบริโภคทันทีของมนุษย์ หรือ (2) อาหารที่เสิร์ฟ ขาย หรือมิฉะนั้นจัดให้มีไว้ในร้านอาหารหรืออาคารสถานที่จำหน่ายอาหารอื่นๆ ซึ่งดำเนินการเป็นหลักเพื่อการจำหน่ายอาหารที่จัดเตรียมหรือมีไว้เพื่อการบริโภคทันทีของมนุษย์

(i) อาหารเชิงการแพทย์

110809.3. การนำระเบียบบังคับไปใช้

กระทรวงอาจนำระเบียบต่างๆ ไปใช้หากพิจารณาว่ามีความจำเป็นในการบังคับใช้และการตีข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า กระทรวงจะไม่มีอำนาจในการสร้างข้อยกเว้นใดๆ ที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในมาตรา 110809.2

110809.4. การบังคับใช้

นอกจากการดำเนินการตามข้อ 4 (เริ่มต้นจากมาตรา 111900) ของบทที่ 8, การละเมิดต่อมาตรา 110809 หรือ 110890.1 จะเข้าใจว่าเป็นการละเมิดความในวรรค (5) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 1770 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและจะต้องถูกดำเนินคดีภายใต้เรื่องที่ 1.5 (เริ่มต้นจากมาตรา 1750) ของส่วนที่ 4 ของหมวด 3 ของประมวลกฎหมายแพ่ง แต่ผู้บริโภคที่ฟ้องร้องไม่จำเป็นต้องแสดงความเสียหายจำเพาะใดๆ หรือพิสูจน์ความเชื่อถือใดๆ จากการละเมิดที่กล่าวหา หากไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลใๆ ตามที่กำหนดโดยมาตรา 110809 หรือแสดงข้อความอันต้องห้ามโดยมาตรา 110809.1 ในแต่ละข้อให้ถือว่าเป็นเหตุให้เสียหายอย่างน้อยเท่ากับราคาขายปลีกจริงหรือที่เสนอสำหรับแต่ละหีบห่อหรือแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิด

มาตรา 4 การบังคับใช้

หมวดที่ 111910 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย ได้รับการแก้ไข ดังนี้:

111910. (a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติต่างๆ ของมาตรา 111900 หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย บุคคลใดๆ สามารถนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการของศาลชั้นสูงตามอำนาจในมาตรานี้และศาลมีอำนาจในการไต่สวนและตามเหตุที่แสดงเพื่อออกคำสั่งห้ามเป็นการชั่วคราวหรือถาวรไม่ให้บุคคลนั้นละเมิดบทบัญญัติใดๆ ใน ข้อ 6.6 (เริ่มต้นจากมาตรา 110808) หรือ ข้อ 7 (เริ่มต้นจากมาตรา 110810) ของบทที่ 5 การดำเนินการใดๆ ภายใต้มาตรานี้จะเป็นไปตามข้อกำหนดของบทที่ 3 (เริ่มต้นจากมาตรา 525) ของเรื่องที่ 7 ของส่วนที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายกระบวนการพิจารณาคดีทางแพ่ง (Code of Civil Procedure) ยกเว้นว่า บุคคลนั้นไม่จำเป็นต้องยืนยันข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อแสดง หรือมุ่งที่จะแสดงถึงการขาดการเยียวยาที่เพียงพอตามกฎหมาย หรือเพื่อแสดงหรือมุ่งที่จะแสดงถึงความเสียหายหรือการสูญเสียที่ไม่อาจแก้ไขได้ หรือเพื่อแสดงหรือมุ่งที่จะแสดงความเสียหายหรือการบาดเจ็บของบุคคลเป็นการเฉพาะหรือพิเศษ

(b) นอกเหนือจากมาตรการคุ้มครองชั่วคราวที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ศาลอาจให้ค่าทนายแก่บุคคล องค์หรือนิติบุคคลนั้นและค่า

*ใช้จ่ายทั้งหมดที่สมควรอันเกิดจากการสืบสวนและการดำเนินคดีต่อการกระทำ*ตามดุลพินิจของศาล

(c) มาตรานี้ไม่ควรถูกตีความเพื่อจำกัด หรือปรับเปลี่ยนอำนาจของกระทรวงและผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินการเพื่อการบังคับใช้ ในบทนี้ตามอำนาจของมาตรา 111900 หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย

มาตรา 5 การแสดงข้อความเท็จ

หมวดที่ 110663 เพิ่มเติมในประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้:

110663. อาหารใดๆ ถือเป็นสินค้าแสดงเท็จ ถ้าหากฉลากที่ติดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรา 110809 หรือ 110809.1

มาตรา 6 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

หากบทบัญญัติใดของร่างกฎหมายนี้หรือการนำไปบังคับใช้เพื่อเหตุผลใดๆ กลายเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติอื่นๆ หรือการบังคับใช้ของร่างกฎหมายซึ่งสามารถมีผลบังคับใช้ได้โดยไม่ต้องอาศัยบทบัญญัติ หรือการบังคับใช้ที่เป็นโมฆะ หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้บรรลุตามเจตจำนงบทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้สามารถแยกส่วนได้

มาตรา 7 การจัดทำกฎหมายอื่นๆ

ร่างกฎหมายนี้จะถูกตีความเพื่อเพิ่มเติม มิใช่เพื่อการแทนที่ ต่อข้อกำหนดของกฎหมายใดๆ ของรัฐบาลกลางหรือรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือระเบียบซึ่งเข้มงวดน้อยกว่าหรือมีการแสดงฉลากของสินค้าเกษตรที่ยังไม่ผ่านการปรุงหรืออาหารแปรรูปที่สมบูรณ์น้อยกว่าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ ของร่างกฎหมายนี้

มาตรา 8 วันที่มีผลบังคับใช้

ร่างกฎหมายนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อมีการประกาศเป็นกฎหมายตามอำนาจในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 10 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 9 ข้อขัดแย้งร่างกฎหมาย

ในกรณีที่ร่างกฎหมายอื่นหรือร่างกฎหมายต่างๆ ที่ปรากฏในบัตรลงคะแนนเสียงเดียวกันทั่วรัฐ ได้วางข้อกำหนดเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การจำหน่าย และ/หรือการแสดงฉลากของอาหารที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม ดังนั้นแล้ว บทบัญญัติต่างๆ ของร่างกฎหมายอื่นหรือร่างกฎหมายต่างๆ หากได้รับการอนุมัติโดยผู้ลงคะแนนเสียง ควรจะเข้ากันได้กับบทบัญญัติต่างๆ ของพระราชบัญญัตินี้ โดยมีเงื่อนไขว่าบทบัญญัติต่างๆ ของร่างกฎหมายอื่นหรือร่างกฎหมายต่างๆ ไม่ได้กีดกันหรือยกเว้นการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้

ในนกรณีที่บทบัญญัติของร่างกฎหมายอื่นหรือร่างกฎหมายต่างๆ กีดกันหรือยกเว้นการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัตินี้ได้รับคะแนนเสียงยืนยันที่สูงกว่า ดังนั้นแล้ว บทบัญญัติต่างๆ ในพระราชบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ทั้งหมด และร่างกฎหมายอื่นหรือร่างกฎหมายต่างๆ จะเป็นโมฆะ

หมวดที่ 10 การปรับปรุงแก้ไข

ร่างกฎหมายนี้อาจได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยสภานิติบัญญัติ แต่เฉพาะเพื่อขยายเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของร่างกฎหมาย ด้วยการผ่านกฎหมายโดยการลงคะแนนเสียงสองในสามในแต่ละสภา

ข้อเสนอที่ 38

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้แก้ไขและเพิ่มมาตราต่างๆ ในประมวลกฎหมายการศึกษา ประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็น*ตัวเอียง*เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเติมเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติว่าด้วยลูกหลานคืออนาคตของเรา: การลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร

มาตรา 1. ชื่อกฎหมาย

ร่างกฎหมายนี้จะเป็นที่รู้จักและอาจอ้างอิงในชื่อ "พระราชบัญญัติว่าด้วยลูกหลานคืออนาคตของเรา: การลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร (Our Children, Our Future: Local Schools and Early Education Investment and Bond Debt Reduction Act)"

มาตรา 2 ข้อสรุป และการประกาศจุดมุ่งหมาย

(a) รัฐแคลิฟอร์เนียได้ประสบกับภาวะการบั่นทอนต่ออนาคตของลูกหลานและรัฐของเรา ปัจจุบัน รัฐของเราอยู่ในอันดับที่ 46 จากสิ่งที่เราได้ลงทุนในการให้การศึกษาแก่นักเรียนของเรา นอกจากนี้ แคลิฟอร์เนียยังอยู่ในอันดับท้ายสุดของรัฐทั้ง 50 รัฐด้วยขนาดของชั้นเรียนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ

(b) การตัดงบประมาณเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้โรงเรียนของเรายิ่งตกต่ำลงไปมาก ตลอดสามปีที่ผ่านมา งบประมาณกว่า $20 พันล้านได้ถูกตัดจากงบโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนีย โครงการและการบริการต่างๆ ที่จำเป็นซึ่งเด็กๆ ต้องการเพื่อให้ประสบความความสำเร็จในการศึกษานั้นก็ถูกยกเลิกหรือตัดออกไป ในขณะที่ผู้ให้การศึกษากว่า 40,000 คนต้องตกงาน

(c) นอกจากนี้ เรายังล้มเหลวในด้านโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยอีกด้วยซึ่งการศึกษาหลายชิ้นยืนยันว่าเป็นหนึ่งในการลงทุนทางการศึกษาที่ดีที่สุดที่เราสามารถทำได้ โครงการปฐมวัยของรัฐที่ได้รับงบต่ำกว่าความเป็นจริงนั้นสามารถดูแลเด็กได้เพียงร้อยละ 40 ของเด็กที่มีอายุสามถึงสี่ปีที่สมควรได้รับ มีเพียงร้อยละ 5 ของทารกและเด็กเล็กจากครอบครัวรายได้น้อยมากซึ่งต้องการการสนับสนุนมากที่สุดที่สามารถเข้าถึงโครงการการศึกษาปฐมวัย

(d) เราสามารถทำได้ดีกว่านี้และจะต้องทำให้ได้ เด็กคืออนาคตของเรา การลงทุนในโรงเรียนและโครงการการศึกษาปฐมวัยเพื่อเตรียมลูกหลานให้ประสบความสำเร็จเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะทำได้เพื่อลูกหลานและอนาคตเศรษฐกิจของเราและของรัฐ หากปราศจากการศึกษาที่มีคุณภาพ ลูกหลานของเราจะไม่สามารถแข่งขันในเศรษฐกิจโลกได้ หากไม่มีแรงงานอันมีทักษะ รัฐของเราก็จะไม่สามารถแข่งขันในเรื่องงานได้ เราเป็นหนี้ในการให้การศึกษาแก่ลูกหลานของเราและตนเองในการปรับปรุงการศึกษาของลูกหลานของเรา

(e) ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสร้างความแตกต่างอย่างแท้จริง: เราไม่มีเวลาที่จะทำอะไรครึ่งๆ กลางๆ เราต้องทำอย่างจริงจัง การลงทุนเพื่อการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนซึ่งเป็นอนาคตของรัฐและครอบครัวของเรา พระราชบัญญัตินี้จะทำให้โรงเรียนต่างๆ สามารถให้การศึกษาที่ครบถ้วนซึ่งสนับสนุนวิทยาลัยและความพร้อมทางอาชีพแก่นักเรียนทุกคน รวมถึงการมีหลักสูตรที่มีคุณภาพสูงในด้านศิลปะ ดนตรี พละศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม คณิตศาสตร์ และหลักสูตรทางอาชีวะและเทคนิค การมีขนาดห้องเรียนที่เล็กลง มีห้องสมุดโรงเรียน ห้องพยาบาล และอาจารย์แนะแนว

(f) พระราชบัญญัตินี้กำหนดว่าการตัดสินใจต่างๆ ในการที่จะใช้งบประมาณใหม่ให้ดีที่สุดเพื่อปรับปรุงโรงเรียนของเรานั้นต้องไม่ดำเนินการในเมืองซาคราเมนโต (Sacramento) แต่ต้องกระทำในท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงเสียงของผู้ปกครอง ครู เจ้าหน้าที่โรงเรียนอื่น และสมาชิกของชุมชน พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คณะกรรมการโรงเรียนในท้องถิ่นต้องทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ครู เจ้าหน้าที่โรงเรียนอื่น และสมาชิกของชุมชนเพื่อตัดสินใจว่าแต่ละโรงเรียนมีความจำเป็นใดมากที่สุด

(g) ในการที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนทั้งหมดของเราเพื่อให้ลูกหลานของเราทุกคนได้รับประโยชน์ พระราชบัญญัตินี้ทำให้มั่นใจว่า

เงินทุนก้อนใหม่ไปถึงมือโรงเรียนในท้องถิ่นทุกแห่ง ได้แก่ โรงเรียนที่ได้รับทุนสนับสนุน โรงเรียนในเทศมณฑล และโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษ และต้องได้รับการจัดสรรอย่างยุติธรรมและโปร่งใส เงินทุนก้อนใหม่จะต้องถูกจัดสรรให้กับโรงเรียนในท้องถิ่นทุกแห่งตามจำนวนนักเรียนโดยเงินนั้นต้องกำหนดให้ใช้ในโรงเรียนในท้องที่ไม่ใช่ที่สำนักงานการศึกษาของเขต

(h) ร่างกฎหมายนี้ให้คณะกรรมการโรงเรียนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบว่าจะใช้เงินผู้เสียภาษีใหม่อย่างไร คณะกรรมการจะต้องอธิบายว่าค่าใช้จ่ายจะสามารถปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้อย่างไร และจะตัดสินว่าการใช้จ่ายนั้นเหมาะสมอย่างไร คณะกรรมการต้องรายงานผลการดำเนินการเพื่อให้ผู้ปกครอง ครู และชุมชนได้รับทราบว่า เงินของตนเองนั้นได้ถูกใช้จ่ายอย่างชาญฉลาดหรือไม่

(i) พระราชบัญญัตินี้ได้จำกัดงบประมาณที่โรงเรียนสามารถใช้ได้จากเงินทุนใหม่ในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานโดยไม่ให้มากกว่าร้อยละ 1 และเพื่อสร้างความมั่นใจว่า โรงเรียนต่างๆ ไม่ได้ใช้เงินทุนก้อนใหม่นี้เพื่อเพิ่มเงินเดือนและสวัสดิการ

(j) พระราชบัญญัตินี้จะช่วยให้การเตรียมความพร้อมแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสให้สามารถประสบความสำเร็จในโรงเรียนและในการใช้ชีวิตโดยการยกมาตรฐานโครงการการศึกษาปฐมวัยและเพิ่มจำนวนเด็กที่สามารถเข้าร่วมได้

(k) ในฐานะชาวแคลิฟอร์เนีย เราควรร่วมแบ่งปันต้นทุนในการปรับปรุงโรงเรียนและโครงการการศึกษาปฐมวัยของเราเนื่องจากเราทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกันจากสิ่งที่โรงเรียนที่ดีกว่าและแรงงานที่มีการศึกษาดีจะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจของเราและคุณภาพชีวิตในรัฐของเรา

(l) โรงเรียนและโครงการการศึกษาปฐมวัยของเราได้รับผลกระทบทางลบเป็นเวลาหลายปีจากการถูกบั่นทอน แทนที่จะปล่อยให้มีการตัดงบต่อไป เราจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณเพื่อให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จ หากเราทุกคนร่วมมือกันส่งทรัพยากรมากขึ้นไปยังเด็กและชั้นเรียนทั้งหมดของเราแล้ว และเราทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ดีในวิธีการที่จะใช้เงินทุนเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพ เราก็จะสามารถทำให้โรงเรียนต่างๆ ในแคลิฟอร์เนียเป็นโรงเรียนที่ดีและทำให้เศรษฐกิจของเราเติบโตได้อีกครั้ง

(m) ร่างกฎหมายนี้ระดมเงินทุนที่จำเป็นในการลงทุนในเด็กของเราผ่านการเพิ่มอัตราการเก็บภาษีเงินได้แบบขั้นบันไดซึ่งแตกต่างกันไปตามความสามารถของผู้เสียภาษี โดยผู้มีรายได้สูงสุดจ่ายมากที่สุด

(n) ระหว่างสี่ปีแรกของการริเริ่มนี้ ตามที่จะอธิบายต่อไป ร้อยละ 60 ของเงินทุนจะนำไปให้แก่โรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (K–12) อีกร้อยละ 10 จะจัดให้กับงานการศึกษาปฐมวัย และอีกร้อยละ 30 จะนำมาลดภาระหนี้สินของรัฐและป้องกันการตัดงบประมาณอันเป็นอันตรายต่อไปซึ่งอาจบ่อนทำลายการลงทุนทางการศึกษาใหม่เหล่านี้ ส่วนแปดปีที่เหลือสำหรับการริเริ่มนี้นับจากปี 2017 เป็นต้นไปเงินกองทุนทั้งหมด 100 เปอร์เซ็นต์จะนำไปใช้เพื่อเพิ่มจำนวนโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับชั้น K–12 และกองทุนการศึกษาปฐมวัย เพื่อหลีกเลี่ยงการผันผวนทางด้านรายได้และสร้างความมั่นใจว่ามีการลงทุนอย่างต่อเนื่องในโรงเรียนและสถานศึกษาปฐมวัยที่จำเป็น รายได้ใดๆ ที่เกินอัตราการเติบโตของรายได้บุคคลต่อหัวของชาวแคลิฟอร์เนียจะถูกนำไปใช้เพื่อช่วยในการบริการและชำระหนี้อันเกิดจากการออกพันธบัตรเพื่อการศึกษาของรัฐ เพื่อสร้างความมั่นใจในความสามารถของรัฐแคลิฟอร์เนียในการออกพันธบัตรใหม่ ตามความจำเป็นเพื่อสร้างและปรับปรุงโรงเรียนและสถานศึกษาปฐมวัยให้ทันสมัย

(o) เงินก้อนใหม่ทั้งหมดที่ได้จากการริเริ่มนี้จะนำเข้ากองทุนทรัสต์ที่แยกออกไปต่างหากซึ่งสามารถ*ใช้กับ*โรงเรียนในท้องถิ่นและการดูแลเด็กปฐมวัยและการศึกษาเท่านั้น และเพื่อช่วยในการบริการและปลดหนี้พันธบัตรโรงเรียนตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ สภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐไม่สามารถนำเงินนี้ไปใช้เพื่อสิ่งอื่นได้และไม่สามารถเปลี่ยนระบบการจัดสรรงบต่อหัวนักเรียนได้เพื่อให้มั่นใจว่าเงินได้จัดสรรไปสู่โรงเรียนในท้องถิ่นทุกแห่งอย่างยุติธรรม

(p) การริเริ่มนี้ประกอบด้วยบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบอันเข้มงวดและมีประสิทธิภาพซึ่งกำหนดให้มีการกำกับ ตรวจสอบ และเปิดเผยต่อสาธารณชน นับเป็นครั้งแรกที่เราจะมีงบประมาณโรงเรียนที่โปร่งใส และทราบอย่างแน่ชัดว่าเงินของเราถูกใช้จ่ายอย่างไรในทุกโรงเรียน ผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนการจัดสรรหรือการกระจายทุนตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(q) การริเริ่มนี้ยังจะเพิ่มมาตรการสร้างความรับผิดชอบ เพิ่มเติมโดยการยกเลิกภาษีหลังครบ 12 ปี เว้นแต่ว่าจะมีการอนุมัติใหม่อีกครั้งโดยผู้ลงคะแนนเสียง ซึ่งจะทำให้โรงเรียนต่างๆ ของเรามีเวลาเพียงพอที่จะแสดงว่าเงินกองทุนก้อนใหม่นี้ได้ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างไร ในขณะเดียวกันก็ป้องกันผู้เสียภาษีจากการสูญเสียเงินหากผู้ลงคะแนนเสียงตัดสินใจว่าไม่ต้องการรักษาร่างกฎหมายนี้ต่อไป

(r) ร่างกฎหมายนี้จะเริ่มดำเนินการเนื่องจากรัฐแคลิฟอร์เนียได้ประสบวิกฤติเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์ หากร่างกฎหมายนี้ได้นำไปปฏิบัติอย่างเต็มที่โดยทันทีและไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ เพื่อยุติการขาดดุลของรัฐ ร่วมกับการตัดงบประมาณอย่างสูงอาจทำให้โรงเรียนและลูกหลานของเราไม่ได้รับการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการลงทุนทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเหตุนี้ ร่างกฎหมายนี้จึงจะดำเนินการโดยแบ่งเป็นสองระยะ สำหรับสี่ปีแรก จนถึงปลายปี 2016–17 เงินร้อยละ 30 ของเงินกองทุนราว$3 พันล้านจะนำไปใช้เพื่อการบริการและเพื่อพันธบัตรสำหรับโรงเรียนของรัฐที่ครบกำหนด และหนี้จากพันธบัตรอื่นๆ ดังนั้นจึงทำให้มีเงินในจำนวนที่เท่าเทียมกันสนองตอบต่อความจำเป็นทางงบประมาณอื่นอันสำคัญต่อความเป็นอยู่อันดีโดยทั่วไปของเด็กและครอบครัวตลอดจนชุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ โดยเริ่มในปีงบประมาณ 2017–18 ร่างกฎหมายนี้จะได้ดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบ และเงินทุน 100 เปอร์เซ็นต์จะเป็นเงินใหม่ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้แทนข้อเสนอที่ 98 หรือเงินทุนปัจจุบันอื่นใดสำหรับการศึกษาระดับ K–12 หรือโครงการการศึกษาปฐมวัย ผลจากการใช้แนวทางอันแบ่งเป็นระยะนี้จะได้แก่ จำนวนเงินที่สามารถเริ่มใช้ได้ทันทีโดย ร้อยละ70 ของเงินกองทุนจะนำไปใช้เพื่อเพิ่มกองทุนให้กับโรงเรียนและโครงการการศึกษาปฐมวัยตามที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้ และหลังจากครบสี่ปีแล้ว เงินกองทุนทั้งหมดหรือร้อยละ 100 จะต้องนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวเพื่อให้บรรลุพันธะผูกพันที่เรามีต่อลูกหลานและอนาคตของเรา

มาตรา 3 วัตถุประสงค์และเจตจำนง

ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียประกาศว่า พระราชบัญญัตินี้มีเจตจำนงที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้:

(a) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและสนับสนุนโรงเรียนรัฐในแคลิฟอร์เนีย รวมทั้งโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้วยการเพิ่มงบสนับสนุนต่อหัวนักเรียนเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ทางการศึกษา อัตราผู้จบการศึกษา และความพร้อมทางอาชีวะ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาชีพและความพร้อมในการใช้ชีวิต

(b) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและสนับสนุนในด้านการศึกษาแก่เด็กๆ ของรัฐแคลิฟอร์เนียด้วยการฟื้นฟูกองทุน ปรับปรุงคุณภาพ และขยายโอกาสในการเข้าถึงโครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสและมีความเสี่ยง

(c) เพื่อสร้างความรับผิดชอบที่สูงขึ้น ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการศึกษาในโรงเรียนรัฐ

(d) เพื่อทำให้มั่นใจว่าเงินรายได้ที่เป็นผลจากพระราชบัญญัตินี้จะถูกนำไปใช้เพื่อกิจกรรมทางการศึกษาตั้งแต่ระดับ K–12 ในพื้นที่โรงเรียน; เพื่อขยายและสร้างความเข้มแข็งแก่โครงการดูแลเด็กปฐมวันและการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส; และตามขอบเขตที่จำกัด และตามสถานการณ์อันจำกัดเฉพาะที่กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัตินี้ สร้างความเข้มแข็งแก่สถานะทางงบประมาณของรัฐและสนับสนุนให้มีการลงทุนในอนาคตอย่างเพียงพอในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาโดยการลดภาระที่เกิดจากหนี้สินจากพันธบัตรเพื่อการศึกษาของรัฐในปัจจุบัน

(e) เพื่อทำให้มั่นใจว่ารายได้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ไม่สามารถนำไปใช้แทนที่เงินกองทุนของรัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันสำหรับการศึกษาระดับ K–12 หรือโครงการดูแลเด็กปฐมวัยและการศึกษา

(f) เพื่อทำให้มั่นใจ สภานิติบัญญัติไม่สามารถยึมหรือหมุนรายได้ที่เกิดจากพระราชบัญญัตินี้ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือไม่สามารถควบคุมชุมชนของโรงเรียนในท้องถิ่นในวิธีการที่จะใช้เงินกองทุน

มาตรา 4. เพิ่มส่วนที่ 9.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 14800) เข้าในหมวดที่ 1 ของเรื่องที่ 1 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา (Education Code) ดังนี้:

ส่วนที่ 9.7. ลูกหลานคืออนาคตของเรา: พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร (OUR CHILDREN, OUR FUTURE: LOCAL SCHOOLS, EARLY EDUCATION INVESTMENT AND BOND DEBT REDUCTION ACT)

14800. ส่วนนี้จะเป็นที่รู้จักและอ้างถึงในชื่อ พระราชบัญญัติว่าด้วยลูกหลานคืออนาคตของเรา: การลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร

14800.5. เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ และของบทที่ 1.8 (เริ่มต้นจากมาตราที่ 8160) ของส่วนที่ 6 ของหมวดที่ 1 แห่ง เรื่องที่ 1 กำหนดให้มีคำจำกัดความดังต่อไปนี้:

(a) "หน่วยงานทางการศึกษาในท้องถิ่น (Local education agency)" หรือ "LEA" ได้แก่ เขตการศึกษา สำนักงานการศึกษาเทศมณฑล คณะกรรมการกำกับดูแลโรงเรียนรัฐอิสระที่ได้รับการสนับสนุน และองค์กรบริหารการให้บริการการสอนโดยตรงซึ่งกำหนดโดยรัฐ รวมถึงโรงเรียนผู้พิการทางการได้ยินแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Schools for the Deaf) และโรงเรียนผู้พิการทางสายตาแห่งแคลิฟอร์เนีย (California School for the Blind)

(b) "โรงเรียนระดับ K-12" หรือ "โรงเรียน" หมายถึงโรงเรียนใดๆ ของรัฐรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนโรงเรียนในเทศมณฑล หรือโรงเรียนาสำหรับเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษซึ่งมีการรับเข้าเรียนเป็นรายปี และให้บริการการศึกษาโดยตรงแก่นักเรียนไม่ว่าในระดับใดหรือให้การศึกษาในทุกระดับชั้นนับตั้งแต่อนุบาลจนถึงชั้น 12 และอยู่ภายใต้อำนาจ การบริหารของ LEA ใดๆ คำว่า "โรงเรียนอนุบาล" ในส่วนนี้ให้รวมถึงโรงเรียนอนุบาลพิเศษสำหรับเด็กที่เกิดในภาคฤดูใบไม้ร่วง

(c) "โครงการดูแลเด็กปฐมวัยและการศึกษา (Early care and education)" หรือ "ECE" หมายถึงโรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนและโครงการอื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อการดูแลและให้การศึกษาแก่เด็กนับตั้งแต่เกิดจนสามารถเข้าโรงเรียนอนุบาลได้ รวมทั้งโครงการที่ให้ทั้งการดูแลเด็กปฐมวัยและให้การศึกษาแก่เด็ก และโครงการที่สร้างศักยภาพด้านการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยของพ่อแม่และผู้ดูแลเพื่อให้สามารถดูแลเด็กได้ดียิ่งขึ้น

(d) สำหรับปีการศึกษา 2013–14 "ยอดลงทะเบียนเรียน" ของโรงเรียนหมายถึง ตัวเลขรายงานการลงทะเบียนเรียนเดือนตุลาคมสำหรับปีการศึกษา 2012–13 ที่ลดหรือเพิ่มโดยเปอร์เซ็นต์การเติบโตหรือลดลงโดยเฉลี่ยในยอดลงทะเบียนเรียน ณ เดือนตุลาคมในช่วงสามปีการศึกษาที่ผ่านมา สำหรับปีการศึกษาต่อไปทุกปี "ยอดลงทะเบียนเรียน" ของโรงเรียนหมายถึง ยอดการลงทะเบียนเรียนรายเดือนโดยเฉลี่ยสำหรับปีการศึกษาก่อนหน้าคำนวณตามมาตรา 46305 หรือยอดการลงทะเบียนเรียน ณ เดือนตุลาคมสำหรับปีการศึกษาก่อน หากตัวเลขตามมาตรา 46305 ไม่มี ลดหรือเพิ่มโดยเปอร์เซ็นต์การเติบโตหรือลดลงโดยเฉลี่ยในยอดลงทะเบียนเรียนเหล่านี้ในช่วงสามปีการศึกษาที่ผ่านมา ยอดการลงทะเบียนเรียนในแต่ละ LEA จะนำมารวมเป็นยอดการลงทะเบียนเรียนของโรงเรียนทั้งหมดภายใต้เขตปกครองของ LEA นั้น ตัวเลขการลงทะเบียนเรียนทั่วรัฐจะรวมจากยอดการลงทะเบียนเรียนทั้งหมดของ LEA

(e) "โครงการด้านการศึกษา" หมายถึงค่าใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้ที่ดำเนินการ ณ โรงเรียนระดับ K-12 ที่ผ่านการอนุมัติโดยการทำประชาพิจารณ์โดยคณะกรรมการกำกับดูแลของ LEA ซึ่งมีอำนาจบริหารโรงเรียนเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในโรงเรียนรัฐ อัตราการจบการศึกษา และอาชีวะ, การอาชีพ, วิทยาลัย, และความพร้อมในด้านการใช้ชีวิต:

(1) การสอนในวิชาศิลปะ พละศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง การเงิน ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศและการศึกษาในเชิงเทคนิค อาชีวะหรือด้านอาชีพ

(2) ขนาดห้องเรียนที่เล็กลง

(3) มีอาจารย์แนะแนว บรรณารักษ์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่สนับสนุนอื่นๆ ในโรงเรียนมากขึ้น

(4) ขยายเวลาเรียนโดยให้มีชั่วโมงเรียนยาวขึ้นหรือปีการศึกษายาวขึ้น มีโรงเรียนภาคฤดูร้อน โรงเรียนเด็กเล็ก โครงการเสริมศักยภาพหลังเลิกเรียน และการกวดวิชา

(5) ให้การสนับสนุนทางสังคมและทางวิชาการเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย และนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ

(6) จัดรูปแบบการศึกษาทางเลือกซึ่งสร้างเสริมศักยภาพของนักเรียนในการคิดเชิงวิเคราะห์และการสร้างสรรค์

(7) ให้มีการสื่อสารกับผู้ปกครองและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้นในฐานะพันธมิตรที่แท้จริงกับโรงเรียนในการช่วยให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จ

(f) "เงินกองทุน CETF (CETF funds)" หมายถึงรายได้ที่นำเข้าสู่กองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Education Trust Fund) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17041.1 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ร่วมกับดอกเบี้ยทั้งหมดที่ได้จากเงินกองทุนเหล่านั้นที่ค้างจากการจัดสรรก่อนหน้า และดอกเบี้ยทั้งหมดที่ได้จากเงินกองทุนใดๆ ที่ยังคงค้างรอการจัดสรรใหม่

(g) "ผู้อำนวยการโรงเรียน" หมายถึงผู้กำกับดูแลการเรียนการสอนในโรงเรียนของรัฐ

14801. (a) กองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย (CETF) ได้จัดตั้งขึ้นในคลังของรัฐ กองทุน CETF อยู่ในรูปแบบกองทุน และโดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 ของประมวลกฎหมายการปกครองจะได้รับการจัดสรรอย่างต่อเนื่องโดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณ เพื่อวัตถุประสงค์จำเพาะที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(b) เงินกองทุน CETF ซึ่งจะถูกโอนหรือจัดสรรไปยังหรือจากกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย จะไม่ก่อให้เกิดการจัดสรรภายใต้บังคับแห่งการจำกัดเพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ XIII B ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เงินกองทุน CETF จะถูกเก็บไว้ในลักษณะกองทุนทรัสต์ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้เท่านั้นและจะไม่ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วๆป (General Fund) หรือจากการจัดเก็บภาษี และดังนั้นจะไม่นำมาคำนวณรวมตามที่กำหนดไว้โดยมาตรา 8 ของข้อ XVI และไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติต่างๆ ของมาตรา 12 ของข้อ IV หรือมาตรา 20 ของข้อ XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

(c) เงินกองทุน CETF จะถูกจัดสรรและใช้เฉพาะกิจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น และจะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อชำระค่าใช้จ่ายทางการบริหารยกเว้นกรณีที่พระราบบัญญัตินี้ให้อำนาจเท่านั้นโดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย เงินกองทุน CETF จะไม่สามารถโอนหรือให้กู้แก่กองทุนทั่วไป (General Fund) หรือกองทุนอื่นใด บุคคล หรือนิติบุคคล ไม่ว่าด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ หรือ ณ เวลาใดๆ ยกเว้นแต่ได้ระบุอนุญาตไว้ในมาตรา 14813

(d) เงินกองทุน CETF ที่จัดสรรให้แก่ LEA ต่างๆ และผู้อำนวยการโรงเรียนจากกองทุน CETF จะนำไปเสริมเงินกองทุนของรัฐ ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง เพื่อโรงเรียนระดับ K-12 ของรัฐและโครงการดูแลเด็กและการศึกษาปฐมวัย ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2012 และจะไม่นำไปใช้เพื่อแทนที่หรือทดแทนระดับการให้ทุนแก่รัฐที่คำนวณต่อหัว หรือทุนที่ให้แก่ท้องถิ่น หรือทุนรัฐบาลกลางที่มีอยู่เพื่อวัตถุประสงค์เหล่านี้ ณ วันที่ดังกล่าว อีกทั้งจะไม่ถูกแก้ไขเพื่อการเปลี่ยนแปลงในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพและตามที่เกี่ยวข้องกับเงินกองทุนของรัฐบาลกลาง หรือเพื่อตอบสนองต่อการลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลางที่มีให้ จำนวนเงินที่จัดสรรจากเงินกองทุนอื่นนอกเหนือจาก CETF สำหรับการสนับสนุนระบบการศึกษาระดับ K–12 และโครงการการศึกษาและการดูแลเด็ก

ปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นการบังคับตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็ตาม จะไม่มีการลดลงเนื่องจากการจัดสรรเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

14802. (a) คณะกรรมการกำกับงบประมาณ (Fiscal Oversight Board) ดังต่อไปได้จัดตั้งขึ้นเพื่อกำกับดูแลและเป็นผู้รับผิดชอบในการกระจายและใช้เงินกองทุน CETF ทั้งหมด สมาชิกของคณะกรรมการได้แก่ ผู้ควบคุมการเงิน (Controller) ผู้ตรวจสอบแห่งรัฐ (State Auditor) เหรัญญิก (Treasurer) อัยการสูงสุด (Attorney General) และผู้อำนวยการด้านการเงิน (Director of Finance) คณะกรรมการกำกับงบประมาณนี้จะมีความรับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่าเงินกองทุน CETF นั้นได้นำไปกระจายตรงตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้และนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้เท่านั้น

(b) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย ค่าใช้จ่ายที่แท้จริงอันเกิดขึ้นจากคณะกรรมการกำกับงบประมาณ ผู้ควบคุมการเงิน และผู้อำนวยการโรงเรียนในการบริหารจัดการกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย ควรจะชำระด้วยเงินจากเงินกองทุน CETF อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะต้องไม่เกินสามในสิบส่วนของร้อยละ 1 ของรายได้ทั้งหมดที่เก็บไว้ในกองทุนในช่วงสามปี เฉลี่ยแล้วคือหนึ่งในสิบของร้อยละ 1 ต่อปี จนกว่าจะสิ้นสุดปีงบปรมาณ 2016–17 ร้อยละ 30 ของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุญาตในมาตรานี้จะหักจากเงินกองทุนสนับสนุนชั่วคราวตามมาตรา 14802.1, ร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุญาตในมาตราจะหักจากเงินกองทุนที่จัดไว้เพื่อโรงเรียนระดับ K–12 ตามมาตรา 14803 และอีกร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้จะหักจากเงินกองทุนที่จัดไว้เพื่อ ECE ตามมาตรา 14803 หลังจากนั้น เงินอีกร้อยละ 85 ของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุญาตในมาตรานี้จะหักจากเงินกองทุนที่จัดไว้เพื่อโรงเรียนระดับ K–12 และอีกร้อยละ 15 จะหักจากเงินกองทุนที่จัดไว้เพื่อ ECE ตามมาตรา 14803

(c) คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะนำระเบียบดังกล่าวไปปฏิบัติรวมทั้งระเบียบฉุกเฉิน เนื่องจากจำเป็นต้องกระทำให้บรรลุข้อผูกพันตามพระราชบัญญัตินี้

14802.1. (a) จนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ 2016–17 ผู้ควบคุมการเงินจะจัดสรรเงินกองทุน CETF ร้อยละ 30 ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้และส่วนที่เหลือโดยสอดคล้องกับมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806 และ 14807 หลังจากนั้นเงินกองทุน CETF ทั้งหมดจะถูกจัดสรรตามมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806, และ 14807

(b) จนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ 2016–17 คำว่า "เงินกองทุน CETF" ดังที่ใช้ในมาตรา 14803 จะหมายถึงเงินร้อยละ 70 ของเงินกองทุน CETF ที่จัดสรรตามมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806 และ 14808 และคำว่า "เงินกองทุนสนับสนุนชั่วคราว" จะหมายถึงเงินร้อยละ30 ของเงินกองทุน CETF ที่จัดสรรตามมาตรานี้

(c) จนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ 2016–17 โดยแยกเป็นรายไตรมาส ผู้ควบคุมการเงินจะถอนใบสำคัญแสดงสิทธิ์จากกองทุนสนับสนุนชั่วคราวและแจกจ่ายให้แก่กองทุนบริการเพื่อหนี้ทางการศึกษา (Education Debt Service Fund) ที่จัดตั้งตามมาตรา 14813 เพื่อการกระจายทุนตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น

14803. (a) ระหว่างปีงบประมาณสองปีแรกเต็มหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ควบคุมการเงินจะได้จัดแบ่งเงินร้อยละ 85 จากเงินกองทุน CETF เพื่อจัดสรรให้แก่หน่วยงานทางการศึกษาในท้องถิ่นสำหรับโรงเรียนระดับ K-12 และร้อยละ 15 ของเงินกองทุน CETF เพื่อจัดสรรให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อใช้ในโครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยในจำนวนและวิธีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เงินกองทุนเหล่านี้เมื่อหักค่าใช้จ่ายที่แท้จริงแล้วตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14802 จะถือเป็น "รายได้ที่มีอยู่" ภายใต้มาตรา 14804

(b) ในการที่จะสร้างเสถียรภาพและหลีกเลี่ยงความผันผวนในระดับกว้างในการให้ทุน เงินกองทุนCETF จะถูกจัดสรรดังต่อไปนี้ในแต่ละปีงบประมาณหลังจากครบสองปีงบประมาณแรกแล้วนับจากวันที่มีผลบังคับใช้ของพระราชบัญญัตินี้:

(1) (A) เริ่มต้นจากปีงบประมาณ 2015–16 และสำหรับปีงบประมาณทุกๆ ปี นอกจากปีงบประมาณ 2017–18 เมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณ คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะตัดสินใจว่ารายได้ต่อหัวของประชาชนแคลิฟอร์เนียได้เติบโตในอัตราเฉลี่ยเท่าใดในระยะห้าปีที่ผ่านมาและจะนำค่าเฉลี่ยการเติบโตเป็นร้อยละมาประเมินเงินกองทุน CETF ที่ได้กระจายไปสู่ LEAs และผู้อำนวยการโรงเรียนจากกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนียในปีงบประมาณที่เพิ่งสิ้นสุด

(B) สำหรับปีงบประมาณ 2017–18 เท่านั้น เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนจากเงินกองทุนสนับสนุนชั่วคราวที่จัดไว้ตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 14802.1 ให้เป็นเงินกองทุนเต็มรูปแบบของโรงเรียนระดับ K-12 และโครงการ ECE เมื่อเริ่มปีงบประมาณ คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะตัดสินใจว่ารายได้ต่อหัวของประชาชนแคลิฟอร์เนียได้เติบโตในอัตราเฉลี่ยเท่าใดในระยะห้าปีที่ผ่านมาและจะนำค่าเฉลี่ยการเติบโตไปคำนวณโดยคิดเป็น 1.429 เท่าของจำนวนเงินกองทุน CETF ซึ่งได้กระจายให้แก่ LEA และผู้อำนวยการโรงเรียนจากกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนียในปีงบประมาณที่เพิ่งสิ้นสุดไป

(2) จำนวนเงินที่กำหนดตามวรรค (1) เมื่อหักค่าใช้จ่ายที่แท้จริงแล้วตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14802 จะถือเป็น "รายได้ที่มีอยู่" ตามมาตรา 14804 และมีไว้เพื่อการจัดสรรเป็นรายไตรมาสให้แก่ LEAs และผู้อำนวยการโรงเรียนเมื่อเริ่มปีงบประมาณ

(c) เงินกองทุน CETF ที่เกินรายได้ที่มีจะถูกนำไปแจกจ่ายเมื่อสิ้นปีงบประมาณตามมาตรา 14813

(d) เงินกองทุน CETF ทั้งหมดที่จัดสรรให้แก่ LEA จะต้องนำไปใช้จ่ายโดย LEA ภายในหนึ่งปีที่ได้รับเงิน โดยกำหนดว่า LEA สามารถนำเงินนี้ไปใช้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละ 10 ในปีการศึกษาต่อไป คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะส่งคืนเงินจากกองทุนส่วนใดๆ ก็ตามที่ไม่ได้มีการนำไปใช้ภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีที่กำหนดและเงินกองทุนใดๆ ที่โอนไปยังปีการศึกษาต่อไปซึ่งไม่ได้นำไปใช้จ่าย เงินกองทุนทั้งหมดที่ส่งคืนจะถือเป็นรายได้ที่มีและจะถูกนำไปรวมกับเงินรายได้อื่นๆ อีกทั้งจะถูกจัดสรรอีกครั้งตามมาตรา 14804

14804. (a) โดยแบ่งเป็นรายไตรมาส ผู้ควบคุมการเงิน (Controller) จะถอนใบสำคัญแสดงสิทธิ์จากรายได้ที่มีและแจกจ่ายร้อยละ 15 ของรายได้ที่มีให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อใช้จ่ายในโครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย และสนับสนุนตามลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดไว้โดยบทที่ 1.8 (เริ่มต้นจากมาตรา 8160) ของส่วนที่ 6

(b) โดยแบ่งเป็นรายไตรมาส ผู้ควบคุมการเงินจะถอนใบสำคัญแสดงสิทธิ์จากรายได้ที่มีและแจกจ่ายร้อยละ 85 ของรายได้ที่มีให้แก่ LEA แยกไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่แต่ละโรงเรียนระดับ K-12 ที่อยู่ภายในเขตการบริหารของ LEA ในจำนวนที่ได้คำนวณโดยผู้ควบคุมการเงิน ตามมาตรา 14805 ถึงมาตรา 14807 รวมทั้งหมด

(c) มาตรานี้และมาตรา 14802.1, 14803, 14805, 14806 และ14807 มีอำนาจดำเนินการด้วยตนเองและไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการทางนิติบัญญัติรองรับเพื่อให้มีผล การแจกจ่ายเงินกองทุน CETF และเงินกองทุนสนับสนุนชั่วคราวจะต้องไม่ล่าช้าหรือมิฉะนั้นได้รับผลกระทบจากความล้มเหลวของสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐในการประกาศใช้ร่างงบประมาณประจำปี (Budget Bill) ตามมาตรา 12 ของข้อ IV ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือมีการกระทำอื่นหรือการไม่กระทำอื่นในส่วนของผู้ว่าการรัฐหรือสภานิติบัญญัติ

14805. จากรายได้ที่มีซึ่งจัดสรรเพื่อการกระจายเป็นรายไตรมาสแก่ LEA ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14804 ผู้ควบคุมการเงินจะแจกจ่ายเงินร้อยละ 70 เป็นเงินให้เปล่าสำหรับโครงการการศึกษาแก่นักเรียนรายบุคคล จำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าเพื่อการศึกษา

จะถูกกระจายไปสู่แต่ละเขต LEA และจำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าเพื่อการศึกษาจะถูกจัดให้แก่โรงเรียนระดับ K-12 แต่ละแห่งตามเขตการบริหารของ LEA โดยเป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้:

(a) ผู้ควบคุมการเงินจะกำหนดเงินให้เปล่าคิดต่อหัวนักเรียนเป็นรูปแบบเดียวสำหรับทั้งรัฐโดยแบ่งเป็นกลุ่มสามระดับดังนี้คือ ชั้นอนุบาลถึงประถมปีที่ 3 รวมทั้งหมด ("เงินให้เปล่า K–3"), ชั้นประถมปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมที่ 8 รวมทั้งหมด ("เงินให้เปล่า 4–8") และชั้นมัธยามที่ 9 ถึง 12 รวมทั้งหมด ("เงินให้เปล่า 9–12")

(b) เงินให้เปล่าในรูปแบบเดียวกันเหล่านี้จะอยู่บนพื้นฐานจำนวนการลงทะเบียนเรียนรวมทั่วรัฐในแต่ละกลุ่มที่จัดเป็นกลุ่มสามระดับ จำนวนของเงินให้เปล่าสำหรับชั้น 4–8 ต่อหัวนักเรียนคือร้อยละ 120 ของจำนวนเงินให้เปล่าชั้น K–3 ต่อหัวนักเรียนและเงินให้เปล่าชั้น 9–12 ต่อหัวนักเรียนเป็น ร้อยละ 140 ของจำนวนเงินให้เปล่าชั้น K–3 ต่อหัว

(c) แต่ละเขต LEA จะได้รับจำนวนเงินให้เปล่า K–3 ในจำนวนที่เท่ากันกับจำนวนผู้เข้าเรียนในชั้นอนุบาลถึงประถมปีที่ 3 รวมกัน จำนวนเงินให้เปล่า 4–8 ในจำนวนที่เท่ากันกับจำนวนผู้เข้าเรียนในชั้นประถมปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 8 รวมกัน และจำนวนเงินให้เปล่าชั้น 9–12 ในจำนวนที่เท่ากันกับจำนวนผู้เข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาที่ 9 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 12 รวมกัน

(d) เงินให้เปล่าที่คิดต่อหัวนักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีการนำไปใช้เพื่อโรงเรียนระดับ K-12 เฉพาะแห่งซึ่งมียอดการลงทะเบียนเรียนที่ทำให้ LEA มีคุณสมบัติในการได้รับเงินดังกล่าว

(e) การปรับระดับชั้นตามที่กำหนดในอนุมาตรา (a) และ (b) จะเป็นสิ่งเดียวที่ยอมให้ทำได้ ในการกระจายเงินต่อหัวนักเรียนที่เท่าเทียมกันของเงินกองทุนเพื่อโครงการศึกษาที่ให้แก่โรงเรียนระดับ K-12 ตามจำนวนการลงทะเบียนเรียน

14806. จากรายได้ที่มีเพื่อจัดสรรเป็นการกระจายเป็นรายไตรมาสแก่ LEA ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14804 ผู้ควบคุมการเงินจะกระจายเงินร้อยละ 18 ในฐานะเงินให้เปล่าต่อหัวแก่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ จำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าต่อหัวแก่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะกระจายให้แก่เขต LEA แต่ละเขตที่มีสิทธิได้รับ และจำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าต่อหัวแก่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะได้แยกไว้ให้แต่ละโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับ K-12 ภายในเขตการบริหารของ LEA ตามเกณฑ์ต่อไปนี้คือ:

(a) ตามยอดจำนวนลงทะเบียนเข้าเรียนของนักเรียนทั้งรัฐในทุกโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ระดับ K-12 ซึ่งได้ระบุว่ามีคุณสมบัติได้รับอาหารฟรีภายใต้แนวทางการมีคุณสมบัติตามเกณฑ์รายได้ (Income Eligibility Guidelines) ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงเกษตรแห่งสหรัฐอเมริกาในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยอาหารกลางวัน ริชาร์ด บี. รัสเซล (Richard B. Russell National School Lunch Act) ของรัฐบาลกลางและพระราชบัญญัติโภชนาการเด็ก (Child Nutrition Act) ประจำปี 1966 ของรัฐบาลกลาง ("นักเรียนผู้มีสิทธิได้รับอาหารฟรี"), ผู้ควบคุมการเงินจะจัดตั้งเงินให้เปล่าต่อหัวนักเรียนที่มีรูปแบบเหมือนกันทั้งรัฐเพื่อให้การสนับสนุนทางการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนผู้มีรายได้น้อย ("เงินให้เปล่าต่อหัวนักเรียนผู้มีรายได้น้อย")

(b) แต่ละเขต LEA จะได้รับจำนวนเงินให้เปล่าต่อหัวนักเรียนผู้มีรายได้น้อยเท่าๆ กันเช่นเดียวกับจำนวนนักเรียนผู้ได้รับอาหารฟรี

(c) จำนวนเงินให้เปล่าต่อหัวนักเรียนผู้มีรายได้น้อยแต่ละก้อนจะแยกไว้เพื่อโรงเรียนระดับ K-12 โดยเฉพาะซึ่งจำนวนการลงทะเบียนเรียนของนักเรียนที่มีคุณสมบัติได้รับอาหารฟรีนั้นได้ทำให้เขต LEA นั้นๆ มีคุณสมบัติได้รับเงินให้เปล่านั้น

14807. จากเงินรายได้ที่นำมาจัดสรรเพื่อการกระจายเป็นรายไตรมาสให้แก่ LEA ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14804, ผู้ควบคุมการเงินจะกระจายเงินร้อยละ 12 เพื่อเป็นเงินให้เปล่าด้านค่าใช้จ่ายจัดการอบรม เทคโนโลยีและสื่อการสอนโดยคิดตามจำนวนหัวนักเรียน จำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าที่จะถูกกระจายไปยังแต่ละเขต LEA จำนวนและขนาดของเงินให้เปล่าที่จะถูกกระจายไปยังแต่ละโรงเรียนระดับ K-12 ที่อยู่ในเขตการบริหารของ LEA จะเป็นไปตามเกณฑ์ต่อไปนี้:

(a) ขึ้นอยู่กับจำนวนลงทะเบียนเรียนทั้งรัฐสำหรับโรงเรียนระดับ K-12 ทุกแห่ง ผู้ควบคุมการเงินจะจัดตั้งเงินให้เปล่าต่อหัวนักเรียนในรูปแบบเดียวสำหรับทั้งรัฐเพื่อสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในโรงเรียนระดับ K-12 ได้มีทักษะการสอนและเทคโนโลยีอันทันสมัยและสื่อการสอน ("ทุนให้เปล่าเพื่อการอบรม เทคโนโลยี และสื่อการสอน" หรือ เงินให้เปล่า 3T")

(b) แต่ละเขต LEA จะได้รับเงินให้เปล่า 3T จำนวนเท่าๆ กับจำนวนนักเรียนตามยอดผู้ลงทะเบียนเข้าศึกษาของ LEA

(c) เงินให้เปล่า 3T แต่ละก้อนจะถูกแยกเป็นส่วนเพื่อให้แก่โรงเรียนระดับ K-12 เฉพาะแห่งซึ่งยอดการลงทะเบียนเรียนนั้นทำให้เขต LEA นั้นมีคุณสมบัติได้รับเงินให้เปล่านั้น

14808. (a) ด้วยข้อยกเว้นที่จำกัดในวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) เงินกองทุนซึ่ง LEA ได้รับตามมาตรา 14805, 14806 และ 14807 จะถูกนำไปใช้หรือเป็นภาระสำหรับโรงเรียนระดับ K-12 เฉพาะบางแห่งเท่านั้นเนื่องจากโรงเรียนเหล่านั้นได้ถูกแยกตามความในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 14805 อนุมาตรา (c) ของมาตรา 14806 และอนุมาตรา (c) ของมาตรา 14807 ตามลำดับและจะถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่ได้รับอำนาจตามมาตรานี้

(b) โครงการการศึกษาและเงินให้เปล่าแก่นักเรียนผู้มีรายได้ต่ำอาจนำไปใช้เพื่อโครงการด้านการศึกษาหรือรวมแล้วไม่เกินร้อยละ 200 ของเงินให้เปล่า 3T ของโรงเรียนใดๆ และเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ตามที่ได้รับอนุญาตสำหรับเงินให้เปล่า 3T เงินให้เปล่า 3T จะนำไปใช้เพื่อการจัดหาสื่อการสอนให้ทันสมัยและเทคโนโลยีตลอดจนสร้างทักษะให้เข้มแข็ง แก่เจ้าหน้าที่โรงเรียนในทิศทางที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน อัตราการจบการศึกษาและวิชาชีพ อาชีพ สถานอุดมศึกษา และความพร้อมในการใช้ชีวิต

(c) (1) นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในวรรค (2) เงินกองทุนทั้งหมดซึ่งได้รับตามมาตรา 14805 ถึง 14807 รวมกันทั้งหมด จะถูกนำไปใช้จ่ายเพื่อการจัดหาการบริการหรือสื่อการเรียนการสอนโดยตรงให้แก่โรงเรียนระดับ K–12 เท่านั้นและจะไม่นำไปใช้เพื่อการบริการหรือสื่อการเรียนการสอนใดที่ไม่ได้ใช้ในโรงเรียนหรือให้แก่นักเรียนในโรงเรียนนั้น หรือไม่จัดให้แก่เจ้าหน้าที่ประจำคนใดที่ไม่ได้ใช้เวลาอย่างน้อยร้อยละ 90 ของเวลาที่ชดเชยให้ในโรงเรียนหรือให้แก่นักเรียนในโรงเรียน หรือไม่ได้จัดให้แก่เจ้าหน้าที่คนใดๆ ยกเว้นเพื่อชดเชยเวลาที่เจ้าหน้าที่ได้ใช้ในโรงเรียนหรือใช้กับนักเรียนของโรงเรียน หรือไม่ใช้เพื่อค่าใช้จ่ายทางการบริหารไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมของเขต LEA

(2) (A) คณะกรรมการกำกับดูแลของแต่ละเขต LEA อาจหักเงินในอัตราส่วนที่เท่าๆ กันจากเงินให้เปล่าที่ให้ตามจำนวนหัวนักเรียนแต่ละก้อนที่ได้รับ เป็นจำนวนเงินที่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายตามจริงในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของส่วนนี้อันได้แก่ การจัดทำประชาพิจารณ์ การตรวจสอบ งบประมาณและการรายงาน เงินกองทุนที่ถูกหักไว้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละ 2 ของเงินให้เปล่าที่ได้รับในทุกๆ ระยะ 2 ปี และเฉลี่ยเป็นร้อยละ 1 ต่อปี

(B) ค่าใช้จ่ายของโครงการปรับปรุงทักษะที่จัดให้นอกพื้นที่แก่สมาชิกผู้เป็นเจ้าหน้าที่โรงเรียนเป็นการเฉพาะหรือให้แก่นักเรียนของโรงเรียนนั้นอาจได้จากเงินให้เปล่าต่อจำนวนหัวนักเรียน เมื่อการบริการนอกพื้นที่นั้นเป็นการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ภายในพื้นที่

(d) จะไม่มีเงินกองทุน CETF ใดๆ ที่จะถูกนำไปใช้เพื่อเพิ่มเงินเดือนสำหรับบุคลากรคนใดๆ หรือบุคลากรประเภทใดๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและสวัสดิการซึ่งมีอยู่แล้วสำหรับเจ้าหน้าที่เหล่านั้นหรือบุคลากรประเภทนั้นจนถึงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2012 อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขว่า ตำแหน่งงานบางส่วนหรือทั้งหมดที่ได้รับเงินอุดหนุนตามพระราชบัญญัตินี้อาจได้รับจากการขึ้นเงินเดือนและสวัสดิการจากเงินกองทุน CETF ที่รับรองโดยคณะกรรมการกำกับดูแล และมีจำนวนเทียบเท่ากับจำนวนเพิ่มที่บุคคลอื่นได้รับ เช่น ลูกจ้างในโรงเรียนบนพื้นฐานที่เหมาะสมกับสถานะการเป็นเจ้าหน้าที่ประจำหรือชั่วคราว

14809. หลังจากการจัดสรรเงินกองทุน CETF ให้แก่ LEA ในแต่ละไตรมาสไม่เกิน 30 วัน คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะจัด

ทำรายชื่อเขต LEA แต่ละแห่งที่ได้รับเงินกองทุนและจำนวนเงินที่ได้แบ่งให้แต่ละโรงเรียนในเขต LEA นั้นตามประเภทของทุนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 14805, 14806 และ 14807 คณะกรรมการจะตีพิมพ์รายการนี้ทางอินเตอร์เน็ตในจุดที่เหมาะสม และผู้อำนวยการโรงเรียนจะเผยแพร่ลิงค์รายชื่อทางออนไลน์ในจุดที่เห็นได้ง่ายบนหน้าโฮมเพจของเว็บไซต์ของผู้อำนวยการโรงเรียน

14810. ทั้งสภานิติบัญญัติหรือผู้ว่าการรัฐ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐและท้องถิ่นใดๆ ยกเว้นคณะกรรมการกำกับดูแลของ LEA ซึ่งมีอำนาจในการบริหารเหนือโรงเรียน ไม่สามารถชี้นำแนวทางการใช้เงินกองทุน CETF ที่ใช้ในโรงเรียนนั้น คณะกรรมการกำกับดูแลของเขต LEA แต่ละชุดมีอำนาจเต็มในการตัดสินใจดังกล่าว อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับเกณฑ์ต่อไปนี้:

(a) ในแต่ละปี คณะกรรมการกำกับดูแลโดยกระทำการด้วยตนเองหรือผ่านตัวแทนที่เหมาะสมจะขอความคิดเห็นในการประชุมที่เปิดแก่สาธารณชนร่วมกับกลุ่มผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่โรงเรียนอื่นๆ และนักเรียนของโรงเรียน ตามที่เหมาะสม ("ชุมชนโรงเรียน") ณ โรงเรียนหรือใกล้พื้นที่โรงเรียนว่าจะนำเงินกองทุน CETF ไปใช้อย่างไรในโรงเรียนและเหตุผลในการใช้เงิน

(b) หลังจากการประชุมนั้น เขต LEA หรือตัวแทนที่เหมาะสมจะยื่นข้อเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรถึงวิธีการใช้เงินกองทุน CETF ในการประชุมเปิดครั้งที่สอง ณ โรงเรียนหรือพื้นที่ใกล้โรงเรียน ซึ่งชุมชนโรงเรียนได้รับโอกาสให้การตอบโต้กับคำแนะนำของ LEA

(c) คณะกรรมการกำกับดูแลจะทำให้มั่นใจว่าระหว่างกระบวนการตัดสินใจว่าด้วยการใช้เงินกองทุน CETF นั้น สมาชิกทุกคนของชุมชนโรงเรียนได้รับโอกาสในการให้ข้อเสนอแนะไม่ว่าจะเป็นทางเอกสารหรือทางออนไลน์

(d) ณ เวลาในการตัดสินเกี่ยวกับการใช้เงินกองทุนแต่ละปี คณะกรรมการกำกับดูแลจะอธิบายทั้งต่อสาธารณชนและทางอินเตอร์เน็ตว่า รายจ่ายของเงินกองทุน CETF จะทำให้ผลสัมฤทธิทางการศึกษาดีขึ้นอย่างไร และคณะกรรมการจะตัดสินว่าผลลัพธ์เหล่านั้นได้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่อย่างไร

14811. (a) ตามเงื่อนไขในการรับเงินกองทุน CETF แต่ละเขต LEA จะต้องแยกบัญชีรับและจ่ายเงินเหล่านี้ ซึ่งบัญชีนั้นต้องมีการระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นบัญชีกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย แต่ละเขต LEA จะจัดสรรและใช้เงินกองทุนในบัญชีนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 14805 ถึงมาตรา 14808 รวมกันเท่านั้น

(b) การตรวจสอบทางการเงินจากภายนอกและการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบ กำหนดให้เขตการศึกษาของโรงเรียนจะต้อง, นอกจากข้อกำหนดอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด, สืบค้นและตรวจสอบว่า เงินกองทุน CETF ได้มีการเบิกและใช้จ่ายตามที่กำหนดโดยส่วนนี้หรือไม่ ข้อกำหนดนี้จะเพิ่มเติมโดยข้อกำหนดว่าด้วยแนวทางการตรวจสอบสำหรับเขตการศึกษาและจะเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการตรวจสอบประจำปีที่ทบทวนและติดตามโดยผู้ควบคุมการเงินตามมาตรา 14504

(c) เขต LEA จะเตรียมและแสดงรายงานอันชัดเจนโปร่งใสทางเว็บไซต์ภายใน 60 วันหลังจากจบปีการศึกษาของแต่ละโรงเรียนในเขตการบริหารว่า เงินกองทุน CETF ได้ถูกใช้จ่ายอย่างไร เป้าหมายในการใช้จ่ายนี้คืออะไร ตามที่ได้แจ้งแก่ชุมชนโรงเรียนตามมาตรา 14810 และได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดมากน้อยเพียงใด ผู้อำนวยการโรงเรียนจะจัดหาลิงค์ข้อมูลดังกล่าวบนหน้าเว็บไซต์ของตนเพื่อให้สมาชิกชุมชนและนักวิจัยสามารถเข้าถึงรายงานดังกล่าวได้ทั่วรัฐภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์หลังจากที่มีการโพสต์โดย LEA

14812. (a) เริ่มจากปีการศึกษา 2012–13, ตามเงื่อนไขของการได้รับเงินกองทุน CETF คณะกรรมการกำกับดูแลของแต่ละเขต LEA ที่ได้รับเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องจัดทำและตีพิมพ์งบประมาณที่ให้แก่แต่ละโรงเรียนในเขตการบริหารของ LEA ทางอินเตอร์เน็ตซึ่งมีการเปรียบเทียบงบที่แท้จริงกับรายจ่ายของโรงเรียนจากปีงบประมาณก่อนกับงบที่แท้จริงกับรายจ่ายของโรงเรียนจากปีงบประมาณปัจจุบัน เว็บไซต์ของผู้อำนวยการโรงเรียนจะจัดหาลิงค์ข้อมูลที่สมาชิกชุมชนสามารถเข้าไปดูงบประมาณดังกล่าวทั้งหมดจากทุกแห่งของรัฐสำหรับปีปัจจุบันและปีก่อนหน้าย้อนหลังถึงปีการศึกษา 2012–13 งบประมาณดังกล่าวจะแสดงแหล่งที่มาและจำนวนที่ถูกใช้ไปที่โรงเรียน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง เงินกองทุนที่จัดให้ตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินกองทุนแยกตามประเภทของแหล่งที่มานั้นได้ถูกใช้ไปอย่างไร งบประมาณจะได้ออกแบบในรูปแบบเดียวและอนุมัติโดยผู้อำนวยการโรงเรียน รายจ่ายต่างๆ จะต้องรายงานเป็นภาพรวมต่อจำนวนหัวนักเรียนและตามเงินเดือนเฉลี่ยของครู ตลอดจนแยกตามประเภทได้แก่ การสอน การสนับสนุนการสอน การบริหารจัดการ การบำรุงรักษาและหมวดอื่นๆ ที่สำคัญ กรมการศึกษาของรัฐ จะกำหนดและทำให้มั่นใจว่า เขตการศึกษาและโรงเรียนได้รายงานค่าใช้จ่ายในรูปแบบเดียวกันตามหมวดหมู่ที่เหมาะสม และมีการแบ่งแยกในรูปแบบเดียวกันระหว่างค่าใช้จ่ายของโรงเรียนกับของเขตการศึกษา นอกจากนี้ งบประมาณจะรวมถึง ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยอธิบายเป็นตัวเลข ประเภทและลำดับอาวุโสของบุคลากร และใช้ตัวเลขเงินเดือนและสวัสดิการจริงสำหรับลูกจ้างในโรงเรียนโดยไม่มีการให้ข้อมูลส่วนตัวรายบุคคล โรงเรียนระดับ K-12 แต่ละแห่งที่รับเงินจากกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย จะต้องแสดงเงินนี้รวมไว้ด้วยโดยแยกเงินกองทุนไว้เป็นประเภทเฉพาะในแผนของโรงเรียนแต่ละแผนซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์อย่างชัดเจนของอนุมาตรา (d) อนุมาตรา (f) และอนุมาตรา (h) ของมาตรา 64001

(b) การจัดสรรงบจากกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนนักเรียนเพิ่มเติมและจัดหาโครงการเพิ่มให้เกินกว่าที่ได้รับในปัจจุบันจากแหล่งทุนอื่นๆ ของรัฐ ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง เริ่มจากปีงบประมาณ 2013–14 เขต LEA จะพยายามดำเนินการอย่างเต็มความสามารถในการรักษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักเรียนในแต่ละโรงเรียนให้อย่างน้อยเท่ากับ (จากเงินกองทุนอื่นๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้) ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักเรียนประจำ 2012–13 และปรับเปลี่ยนในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ โดยจะเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "การรักษาเป้าหมายที่วางไว้ (maintenance of effort target)" สำหรับโรงเรียนนั้นๆ งบประมาณที่ให้แก่โรงเรียนที่มีการกำหนดรูปแบบนั้นได้กำหนดตามอนุมาตรา (a) จะรวมถึงการแสดงรายงานอันชัดเจนว่า รายจ่ายต่อหัวนักเรียนเป็นเท่าใดสำหรับโรงเรียนนั้นในปีงบประมาณ 2012–13 จากทุกแหล่งทุนนอกเหนือจากที่ได้รับตามพระราชบัญญัตินี้และการประมาณการณ์ว่ารายจ่ายใดที่เป็นไปเพื่อปีการศึกษาปัจจุบันหากโรงเรียนสามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่วางไว้เป็นรายปี หากในปีใด LEA ไม่สามารถรักษาระดับเป้าหมายที่วางไว้สำหรับโรงเรียนใดๆ ในเขต LEA จะต้องอธิบายเหตุผลว่า เหตุใดงบประมาณสำหรับโรงเรียนในเขตสำหรับโรงเรียนนั้นจึงเป็นเช่นนั้นและ อภิปรายคำอธิบายนั้นในการประชุมต่อสาธารณชนที่จัด ณ หรือใกล้กับพื้นที่โรงเรียนตามมาตรา 14810 ณ ที่ประชุมนั้น เจ้าหน้าที่ของ LEA จะต้องแสดงเหตุผลว่าเหตุใดจึงไม่สามารถดำเนินการในการรักษางบตามที่ตั้งไว้สำหรับโรงเรียนนั้นได้ และหน่วยงานเสนอให้มีการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายจากการมีผลอันไม่น่าพอใจอย่างไรต่อนักเรียนและครอบครัวของนักเรียน

14813. (a) กรณีที่เงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 14802.1 และเงินกองทุน CETF ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการกำกับงบประมาณนั้นมีจำนวนเกินกว่าเงินรายได้ที่มีทั้งสองแหล่งและเกินจากค่าใช้จ่ายที่เบิกได้จริงของผู้ควบคุมการเงินและคณะ

กรรมตามมาตรา 14803 จะถูกโอนกลับไปยังกองทุนการบริการหนี้สินทางการศึกษา (Education Debt Service Fund) เป็นรายไตรมาส โดยผู้ควบคุมการเงินซึ่งกองทุนดังกล่าวได้จัดตั้งขึ้นในคลังของรัฐ เงินในกองทุนการบริการหนี้สินทางการศึกษาจะถูกเก็บไว้ในรูปทรัสต์ และโดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 ของประมวลกฎหมายการปกครอง จะได้รับการจัดสรรอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องพิจารณาเกณฑ์ปีงบประมาณประกอบ ตามเจตจำนงสูงสุดดังที่กำหนดไว้มาตรานี้

(b) เงินในกองทุนการบริการหนี้สินทางการศึกษาจะถูกนำไปใช้เพื่อการชำระหนี้พันธบัตรเท่านั้น หรือเพื่อคืนเงิน หรือเพื่อไถ่ถอนพันธบัตรที่ครบกำหนดในปีงบประมาณต่อไป ซึ่งพันธบัตรนี้อาจ (1) ถูกออกหรือออกโดยรัฐเพื่อการก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง หรือทดแทนโรงเรียนอนุบาลตลอดจนอาคารสถานที่ของโรงเรียนประจำมหาวิทยาลัย รวมถึงการตกแต่งและติดตั้งอุปกรณ์เครื่องมือในอาคารสถานที่ของโรงเรียนหรือการจัดการหรือเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น อาคารสถานที่ของโรงเรียน (เรียกว่า "พันธบัตรโรงเรียน"); หรือ (2) เป็นไปตามขอบเขตอันจำกัดที่อนุญาตไว้ตามอนุมาตรา (c) ถูกออกหรือออกโดยรัฐเพื่อโรงพยาบาลเด็ก หรือเพื่อพันธบัตรอันเป็นพันธะทั่วไปอื่นๆ

(c) ด้วยเงินที่โอนไปสู่กองทุนการบริการหนี้สินทางการศึกษา ผู้ควบคุมการเงินจะดำเนินการโอนในฐานะเป็นการหักค่าใช้จ่ายต่อกองทุนทั่วไป ในจำนวนที่จำเป็นต่อการหักค่าใช้จ่ายสำหรับหนี้สินในปีปัจจุบันที่จ่ายจากกองทุนทั่วไปซึ่งใช้ไปสำหรับพันธบัตรโรงเรียน โรงพยาบาลเด็กหรือพันธบัตรพันธะทั่วไปอื่นๆ หรือเพื่อคืนเงิน หรือเพื่อไถ่ถอนพันธบัตรโรงเรียน พันธบัตรเพื่อโรงพยาบาลเด็ก หรือพันธบัตรอันเป็นพันธะทั่วไปอื่นๆ ดังที่กำหนดโดยผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน (Director of Finance) อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขว่า จะไม่มีเงินใดจากกองทุนการบริการหนี้สินทางการศึกษาจะถูกนำไปใช้เพื่อลดค่าใช้จ่ายเพื่อการชำระหนี้การบริการในปีปัจจุบันสำหรับโรงพยาบาลเด็ก หรือพันธบัตรอันเป็นพันธะทั่วไปอื่นๆ หรือเพื่อคืนเงิน หรือเพื่อไถ่ถอนพันธบัตร เพื่อโรงพยาบาลเด็ก หรือพันธบัตรอันเป็นพันธะทั่วไปอื่นๆ จนกว่าหรือนอกจากผู้ควบคุมการเงิน ภายใต้การชี้แนะจากผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน ได้เบิกค่าใช้จ่ายของกองทุนทั่วไปเต็มจำนวนเพื่อการชำระหนี้การบริการในปีปัจจุบันสำหรับพันธบัตรโรงเรียนที่ยังคงค้างอยู่ ดังนั้น เงินกองทุนที่ถูกโอนไปจะไม่ทำให้เกิดการจัดสรรรายได้ภาษีของกองทุนทั่วไป ตามข้อ XIII B ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 ของข้อ XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

14814. (a) ภายในหกเดือนหลังสิ้นสุดปีงบประมาณแต่ละปี คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะคัดเลือกผู้ตรวจสอบอิสระเพื่อตรวจสอบกองทุนทรัสต์เพื่อการศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย และจะส่งรายงานไปยังสภานิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐ ทั้งยังประกาศอย่างชัดเจนไว้บนเว็บไซต์อินเตอร์เน็ตของคณะกรรมการกำกับงบประมาณ โดยมีลิงค์เชื่อมโยงไปยังรายงานที่แสดงชัดเจนบนโฮมเพจของผู้อำนวยการโรงเรียน โดยมีทั้งรายงานฉบับเต็ม และบทสรุปของผลการตรวจสอบซึ่งเข้าใจง่าย รายงานจะมีสาระรวมถึง การทำบัญชีของรายได้ทั้งหมดจากการเพิ่มภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 17041.1 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และการจัดเก็บภาษี การโอนรายได้ทั้งหมดเหล่านั้นไปยังกองทุนทรัสต์เพื่อการศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย รายการว่าด้วยจำนวนเงินที่ LEA แต่ละเขตและแต่ละโรงเรียนในเขตบริหารของ LEA ได้รับจากกองทุนทรัสต์เพื่อการศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนียในปีงบประมาณนั้น และบทสรุปอ้างอิงจากรายงานที่กำหนดสำหรับ LEA ทุกเขตโดยอำนาจในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 14811 ที่แสดงวิธีการใช้จ่ายเงินกองทุนของแต่ละเขต LEA ที่ให้แก่แต่ละโรงเรียนในเขตตลอดจนผลที่คาดหวังและผลที่เกิดขึ้นจริง

(b) ผู้อำนวยการโรงเรียน โดยการปรึกษาหารือกับคณะกรรมการกำกับงบประมาณ จะออกแบบและให้แบบฟอร์มหรือรูปแบบในการรายงานอันเป็นสากลแก่แต่ละเขต LEA และผู้ให้บริการ ECE เพื่อรายงานข้อมูลที่กำหนดไว้สำหรับรายงานการตรวจสอบ

(c) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบประจำปี และการสร้างแจกจ่ายและรวบรวมรายงานที่กำหนด จะกำหนดโดยคณะกรรมการกำกับงบประมาณ เพื่อทำให้มั่นใจการใช้ทุนนั้นเป็นไปอย่างประหยัดถี่ถ้วนในขณะเดียวกันก็สร้างความมั่นใจว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะถูกนำไปไว้ในรายการต่างๆ ที่มีการใช้จ่ายจริงจากเงินกองทุน CETF ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 14802

(d) ในการจัดทำและรายงานผลการตรวจสอบประจำปี ผู้ตรวจสอบอิสระจะรายงานทันทีต่ออัยการสูงสุด และต่อสาธารณชนสำหรับการจัดสรรเงินใดๆ ที่น่าสงสัยหรือการใช้จ่ายเงินกองทุนอันไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะกระทำโดยคณะกรรมการกำกับงบประมาณ หรือตัวแทน หรือโดยเขต LEA ใดๆ

(e) เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ถูกดำเนินคดีในข้อหาเกี่ยวกับการจัดสรร หรือการกระจายเงินกองทุนตามมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806 และมาตรา 14807 ซึ่งรู้ดีว่าบกพร่องในการที่จะจัดสรรหรือกระจายเงินกองทุนให้แก่ LEA แต่ละเขตและโรงเรียนในท้องถิ่นแต่ละแห่งตามหลักการจ่ายต่อหัวนักเรียนตามที่กำหนดไว้ในหมวดต่างๆ ถือว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ร้ายแรงอันทำให้ต้องถูกดำเนินคดีโดยอัยการสูงสุด หรือหากไม่ได้มีการดำเนินการโดยทันที อัยการเขตของเทศมณฑลใดๆ สามารถดำเนินการได้ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 425 แห่งประมวลกฎหมายอาญา อัยการสูงสุด หรือหากอัยการสูงสุดไม่สามารถดำเนินการได้ อัยการเขตของเทศมณฑลใดๆ สามารถดำเนินการสอบสวนและดำเนินการลงโทษทางอาญาและหาแนวทางบรรเทาร่วมสำหรับการจัดสรรหรือการกระจายเงินกองทุนที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806 และมาตรา 14807

มาตรา 5 มาตรา 46305 ของประมวลกฎหมายการศึกษาได้รับการแก้ไขดังนี้:

46305. โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยมและเขตการศึกษาที่มีโรงเรียนทั้งสองระบบแต่ละแห่ง*และโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนอันเป็นอิสระแต่ละแห่ง สำนักงานการศึกษาประจำเทศมณฑล และโรงเรียนที่ดำเนินงานโดยรัฐ* จะต้องรายงานต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนของรัฐในแบบฟอร์มซึ่งจัดทำโดยกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มเติมจากข้อมูลการเข้าเรียนอื่นๆ ทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ ข้อมูลการลงทะเบียนเรียนจริง ณ วันพุธที่สามของแต่ละเดือนที่สอน และข้อมูลการเข้าเรียนในชั้นจริง ณ วันพุธที่สามของแต่ละเดือนที่สอน ยกเว้นว่าหากวันดังกล่าวเป็นวันหยุด ข้อมูลการลงทะเบียนเรียนจริงและการเข้าเรียนในชั้นจริงของวันที่มีการเรียนการสอนวันต่อไปจะต้องมีการรายงานทันที "การลงทะเบียนเรียนจริง (Active enrollment)" ณ วันที่มีการนับจำนวนนั้นหมายถึงนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในวันเรียนตามปกติของเขตการศึกษาในวันแรกของปีการศึกษาซึ่งโรงเรียนได้ทำการสอน บวกกับนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในภายหลังทั้งหมด หักด้วย~~จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ถอนตัวตั้งแต่วันดังกล่าว~~ *จำนวนนักเรียนที่ขาดเรียนอย่างน้อยหนึ่งวันระหว่างวันแรกของปีการศึกษาหรือวันแรกที่มีการเรียนการสอนหลังจากวันก่อนหน้าที่มีการนับจำนวน ตามมาตรานี้ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นหลังสุด และในวันที่มีการตรวจนับรวมทั้งหมด หากจำเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียนอาจปรับเปลี่ยนวันที่เก็บข้อมูล หรือวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อลดภาระด้านการบริหารจัดการของหน่วยงานในการดำเนินการตามมาตรานี้*

มาตรา *6* เพิ่มเติมบทที่ *1.8* (เริ่มต้นจากมาตรา 8160) เข้าในส่วนที่ 6 ของหมวดที่ 1 ของกฎหมายเรื่องที่ 1 ว่าด้วยประมวลกฎหมายการศึกษา ดังนี้:

บทที่ 1.8. โครงการปรับปรุงและขยายคุณภาพการศึกษาปฐมวัย (EARLY CHILDHOOD QUALITY IMPROVEMENT AND EXPANSION PROGRAM)

ข้อที่ 1. บทบัญญัติทั่วไป

8160. คำจำกัดความต่อไปนี้จะนำไปใช้ตลอดเนื้อหาในบทนี้:

(a) คำว่า "โครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย" หรือ "โครงการ ECE" หมายถึงโรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนซึ่งได้รับทุนหรือเงินอุดหนุนจากรัฐ ศูนย์เด็กเล็กหรือโครงการการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยสำหรับเด็กนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยเข้าเรียนอนุบาลซึ่งได้รับทุนหรือเงินอุดหนุนจากรัฐ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโครงการที่ได้รับการสนับสนุนเงินทั้งหมดหรือบางส่วนจากเงินกองทุนทรัสต์เพื่อเด็กและครอบครัวแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Children and Families Trust Fund) ในกรณีที่โครงการ ECE ไม่ได้รับการสนับสนุนจากเงินทุนของรัฐเท่านั้น คำว่า "โครงการ ECE" หมายถึงส่วนของโครงการซึ่งได้รับการสนับสนุนทุนจากรัฐ

(b) คำว่า "ผู้ให้บริการโครงการ ECE" หรือ "ผู้ให้บริการ" หมายถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับอำนาจตามกฎหมายในการส่งมอบโครงการ ECE

(c) คำว่า "อัตราการอนุมัติ" หมายถึงระดับจำนวนซึ่งผู้ให้บริการโครงการ ECE ได้สมัครขอและได้รับการอนุมัติทุนสำหรับโครงการภายใต้บทบัญญัติของบทนี้

(d) คำว่า "อัตราการเบิกจ่าย" หมายถึงจำนวนเงินต่อหัวนักเรียนซึ่งผู้ให้บริการโครงการ ECE ได้รับในนามของครอบครัวที่มีสิทธิได้รับจากเงินกองทุนรัฐเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการให้บริการงาน ECE

(e) คำว่า "เงินกองทุน ECE " หมายถึงเงินกองทุนที่จัดสรรเพื่องานด้านการดูแลและการศึกษาปฐมวัยตามมาตรา 14803 และมาตรา 14804

(f) คำว่า "เงินกองทุน SAE" หมายถึงเงินกองทุนที่จัดไว้เพื่อสร้างความเข้มแข็งและขยายงานโครงการ ECE ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8161

(g) คำว่า "เด็กซึ่งมีความเสี่ยงสูง" หมายถึงเด็กซึ่งเกิดจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ หรือมาจากครอบครัวอุปถัมภ์ซึ่งมีรายได้ต่ำ หรือครอบครัวกลุ่มที่มีรายได้ต่ำและรวมทั้งผู้ซึ่ง (1) อยู่ในการดูแลอุปถัมภ์หรือได้รับการส่งตัวไปยังศูนย์การบริการเพื่อพิทักษ์เด็ก; (2) เด็กซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครองอายุน้อยซึ่งตนเองยังอยู่ในระบบดูแลอุปถัมภ์ หรือ (3) มิฉะนั้นถูกทารุณ ทอดทิ้ง เอารัดเอาเปรียบ หรืออาจอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณ ทอดทิ้ง เอารัดเอาเปรียบ ดังที่จะนิยามเพิ่มเติมต่อไปโดยผู้อำนวยการโรงเรียน

8161. เงินกองทุน ECE จะต้องมีการจัดสรรเป็นรายปีเพื่อให้ผู้อำนวยการโรงเรียนนำไปใช้เพื่อสิ่งต่อไปนี้:

(a) ไม่เกินร้อยละ 23 ของเงินกองทุน ECE จะถูกนำไปใช้เพื่อสิ่งต่อไปนี้:

(1) สามร้อยล้านเหรียญ ($300,000,000) สำหรับโครงการ ECE ที่มีอยู่เพื่อฟื้นฟูเงินทุนสำหรับปีงบประมาณ 2008–09 ในระดับที่เหมาะสมต่อสัดส่วนที่ลดลงในแต่ละโครงการ ECE ระหว่างปีงบประมาณ 2009–10 ถึง 2012–13 รวมทั้งหมด ตามเกณฑ์ต่อไปนี้:

(A) การฟื้นฟูอาจกระทำอย่างเท่าเทียมกันสำหรับการลดเงินอุดหนุนทุกประเภท ไม่ว่าจะถูกลดเนื่องจากจำนวนเด็กที่มีสิทธิได้รับลดลง การลดลงของอัตราการเบิกจ่าย การลดลงของจำนวนที่ทำสัญญา การลดลงเนื่องจากจำนวนการทำสัญญาที่อนุญาต หรืออื่นๆ

(B) ในขอบเขตที่ผู้อำนวยการโรงเรียนถูกกำหนดให้จัดสรรเงินกองทุนให้แก่กรมการบริการสังคมของรัฐ หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบเพื่อดำเนินการฟื้นฟูเงินกองทุน ซึ่งเขาหรือเธอมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

(C) หากผู้อำนวยการโรงเรียน และกรมการบริการสังคมของรัฐพบร่วมกันว่ามีเงินกองทุนใดๆ ที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้เนื่องจากไม่เพียงพอกับอัตราที่เสนอไว้ เงินกองทุนเหล่านั้นจะถูกนำไปใช้เพื่อเพิ่มอัตราการเบิกจ่ายในด้านคุณภาพพื้นฐาน ตามที่ตั้งไว้โดยอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8168

(2) จ่ายเงินห้าล้านเหรียญ ($5,000,000) ให้แก่แผนกออกใบอนุญาตการดูแลชุมชน (Community Care Licensing Division) ของกรมการบริการสังคมของรัฐ หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบการออกใบอนุญาตของผู้ให้บริการ ECE ที่เกินระดับของปีงบประมาณ 2011–12 ตามเงื่อนไขที่ได้เห็นพ้องกันระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียน และกรมการบริการสังคมของรัฐ หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ภายในไม่เกินวันที่ 1 กรกฎาคม 2013

(3) เงินไม่เกินสิบล้านเหรียญ ($10,000,000) ใช้เพื่อการพัฒนาและดำเนินการงานฐานข้อมูลที่จัดทำตามมาตรา 8171 เพื่อติดตามความคืบหน้าทางการศึกษาของเด็กที่ได้เข้าร่วมในโครงการ ECE ของรัฐ

(4) เงินสี่สิบล้านเหรียญ ($40,000,000) ใช้เพื่อการพัฒนา ดำเนินการและรักษาระบบการจัดอันดับและการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ปฐมวัย (Early Learning Quality Rating and Improvement System) ("ระบบ QRIS (QRIS system")) ที่จัดทำตามมาตรา 4 (เริ่มต้นจากมาตรา 8167) เงินกองทุนที่จัดให้ตามมาตรานี้จะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อส่วนที่เพิ่มเนื่องจากอัตราการเบิกจ่าย หรือการชดเชยของผู้ให้บริการอื่น แต่ให้เพื่อการออกแบบ การนำไปดำเนินการและการประเมินผลของระบบ สำหรับการประเมินผู้ให้บริการ ECE และการพัฒนาทักษะเพื่อการปรับปรุงและเพิ่มโครงการพัฒนาทักษะของ ECE ที่เสนอให้โดยวิทยาลัยชุมชนและวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิอื่นๆ เพื่อการเก็บข้อและวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อการสื่อสารกับสาธารณชนเกี่ยวกับระดับคุณภาพที่บรรลุผลโดยผู้ให้บริการ ECE

(5) จำนวนเงินที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ถึง (4) รวมทั้งหมด จะได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นรายปีโดยการปรับตามอัตราเงินเฟ้อที่คำนวณตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 42238.1 ตามที่ระบุไว้ ณ วันที่ที่มีการประกาศใช้มาตรานี้

(6) ในปีใดที่เงินกองทุน ECE ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายตามข้อกำหนดที่ระบุในวรรค (1), (3) และ(4) จำนวนที่กำหนดโดยความในวรรคเหล่านั้นจะมีการลดลงตามสัดส่วน

(b) หลังจากที่ได้จัดสรรส่วนเงินกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) แล้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนจะนำเงินจากเงินกองทุน ECE ที่เหลือซึ่งรู้จักกันในชื่อ "เงินกองทุน SAE" ตามอนุมาตรา (f) ของมาตรา 8160 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและขยายโครงการ ECE ตามที่กำหนดไว้ในบทนี้

(c) เงินกองทุน ECE ที่จัดสรรให้ผู้อำนวยการโรงเรียนจะถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในบทนี้ภายในเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่ผู้อำนวยการโรงเรียนได้รับ คณะกรรมการกำกับงบประมาณที่จัดตั้งตามมาตรา 14802 จะฟื้นฟูเงินกองทุนที่ไม่ได้มีการนำไปใช้เป็นรายปีและเงินเหล่านี้จะได้ถูกนำกลับไปเป็นส่วนหนึ่งของเงินกองทุน ECE อีก หรือเพื่อจัดสรรอีกตามความในบทนี้

8162. (a) ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้โดยกฎหมายแห่งรัฐบาลกลาง คุณสมบัติของเด็กคนใดก็ตามที่เหมาะสมในการเข้าโครงการ ECE ใดๆ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโครงการ ECE ใดๆ ที่ได้จัดตั้งขึ้น ได้ปรับปรุง หรือได้ขยายออกไปด้วยเงินที่จัดสรรตามความในบทนี้จะได้มีการกำหนดปีละครั้งเมื่อเด็กลงทะเบียนเข้าโครงการ หลังจากการสมัครเข้าโครงการแล้ว เด็กจะถือว่ามีคุณสมบัติในการเข้าร่วมโครงการสำหรับส่วนที่เหลือตลอดปีปฏิทินโครงการ และหลังจากนั้นอาจมีคุณสมบัติสำหรับปีต่อไปๆ เป็นรายปี

(b) เริ่มจากปีงบประมาณ 2013–14 ส่วนงบที่จัดสรรไว้เป็นรายปีสำหรับโครงการ ECE ซึ่งคิดเป็นร้อยละของกองทุนทั่วไป จะไม่มีการลดลงเนื่องจากเป็นผลของเงินกองทุนที่จัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้มีสัดส่วนร้อยละต่ำกว่ารายได้จากกองทุนทั่วไปที่จัดไว้สำหรับโครงการ ECE ในปีงบประมาณ 2012–13

8163. ผู้อำนวยการโรงเรียนจะจัดสรรเงินกองทุน SAE ดังต่อไปนี้:

(a) ร้อยละยี่สิบห้าของเงินกองทุน SAE จะนำไปจัดสรรเพื่อประโยชน์ของเด็กแรกเกิดถึงอายุ 3 ปี ตามอนุมาตรานี้ดังต่อไปนี้:

(1) ไม่เกินร้อยละ 1 ของเงินกองทุน SAE จะนำไปจัดสรรเพื่อเพิ่มอัตราการเบิกจ่ายสำหรับโครงการดูแลกลุ่มที่ได้ทำสัญญาซึ่งให้บริการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 18 เดือนลงไปจนถึงอัตราการเบิกจ่ายเพื่องานคุณภาพพื้นฐานที่กำหนดตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8168

(2) สูงสุดไม่เกินร้อยละ 2½ ของเงินกองทุน SAE ในฐานะอัตราที่ยอมรับได้ซึ่งอนุญาตให้ จะต้องนำไปจัดสรรเพื่อเพิ่มอัตราการ

เบิกจ่ายที่เกินอัตราของปีงบประมาณ 2012–13 ผ่านส่วนเพิ่มเติมที่จัดให้ภายใต้ระบบ QRIS สำหรับโครงการ ECE และผู้ให้บริการซึ่งดูแลเด็กแรกเกิดถึงสามปีซึ่งปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพของตนตามระบบ QRIS หรือแสดงให้เห็นว่าได้ผ่านมาตรฐานทางคุณภาพของ QRIS ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพขั้นต่ำที่กำหนดไว้ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8168

(3) เงินกองทุน SAE ร้อยละยี่สิบเอ็ดจุดห้าจะถูกนำไปจัดสรรให้กับโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Early Head Start program) ที่จัดตั้งตามข้อที่ 2 (เริ่มต้นจากมาตรา 8164) เงินไม่เกินร้อยละ 35 ของเงินกองทุน SAE จะถูกจัดสรรให้กับโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ตามความในวรรคนี้โดยจะถูกนำไปใช้เพื่อการสร้างความเข้มแข็งแก่ผู้ปกครองและผู้ดูแลเป็นการเฉพาะตามอนุมาตรา (d) ของมาตรา 8164

(b) ร้อยละเจ็บสิบห้าของเงินกองทุน SAE จะถูกนำไปใช้เพื่อขยายและสร้างความเข้มแข็งให้กับโครงการการศึกษาก่อนวัยเรียนสำหรับเด็กอายุระหว่าง 3- 5 ปีตามที่กำหนดไว้ในข้อที่ 3 (เริ่มต้นจากมาตรา 8165)

(c) เงินจากเงินกองทุน SAE ไม่เกินร้อยละ 3 จะถูกนำไปใช้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทางการบริหารอันเกิดขึ้นในระดับรัฐ

(d) ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินทุนซึ่งผู้ให้บริการ ECE ได้รับจากเงินกองทุน SAE จะถูกนำไปใช้เพื่อการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ใหม่ การปรับปรุง การพัฒนา การบำรุงรักษาหรือการให้เช่า และค่าใช้จ่ายเพื่อเช่าซื้ออาคารสถานที่ของโครงการที่เหมาะสม ผู้อำนวยการโรงเรียนจะประกาศระเบียบที่เหมาะสมในการติดตามและกำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมในการใช้เงินกองทุน SAE เพื่องานอาคารสถานที่

ข้อ 2 โครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Early Head Start program)

8164. ในการใช้เงินกองทุนที่จัดสรรตามวรรค (3) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8163 ผู้อำนวยการโรงเรียนจะจัดทำและดำเนินการโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียเพื่อขยายการดูแลสำหรับเด็กแรกเกิดถึงสามปีดังต่อไปนี้:

(a) โครงการจะดำเนินการตามระเบียบที่บังคับใช้อยู่และภายใต้การควบคุมของผู้อำนวยการโรงเรียน แต่จะมีรูปแบบตามโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยของรัฐบาลกลางที่ตั้งขึ้นตามมาตรา 9840a ของกฎหมายข้อที่ 42 ว่าด้วยประมวลกฎหมายสหรัฐ โดยการปรึกษาหารือกับสภาที่ปรึกษาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย (Early Learning Advisory Council (ELAC)) ตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 8167 ผู้อำนวยการโรงเรียนจะทำให้มั่นใจว่า อย่างน้อย โครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียได้ปฏิบัติตามมาตรฐานทางสาระและคุณภาพตลอดจนข้อกำหนดที่ปรากฏ ณ เดือนพฤศจิกายน 2011 สำหรับโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยของรัฐบาลกลาง ผู้อำนวยการโรงเรียนอาจนำมาตรฐานของโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยของรัฐบาลกลาง และข้อกำหนดมาใช้ได้ในภายหลังตามดุลพินิจของตน

(b) เงินกองทุนที่นำไปใช้เพื่อโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย จะต้องไม่ถูกนำไปใช้ทดแทนเงินที่ปัจจุบันได้ถูกนำไปใช้เพื่อโครงการของรัฐหรือของรัฐบาลกลางใดๆที่จัดให้สำหรับเด็กแรกเกิดถึงอายุสามปี

(c) ผู้อำนวยการโรงเรียนจะนำมาตรฐานว่าด้วยคุณสมบัติชุดเดียวกันกับที่โครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยของรัฐบาลกลางใช้อยู่ ณ เดือนพฤศจิกายน 2011 มาใช้ อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขว่า ความสำคัญสูงสุดในการสมัครเข้าเรียนนั้นจะต้องจัดสำหรับเด็กที่มีความเสี่ยงสูงเป็นอันดับแรกตามที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 8160 หลังจากนั้นให้จัดให้แก่เด็กที่มีความเสี่ยงสูงตามที่กำหนดในวรรค (2) ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 8160 และหลังจากนั้นให้จัดให้แก่เด็กที่มีความเสี่ยงสูงตามที่กำหนดในวรรค (3) ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 8160

(d) นอกเหนือจากการให้การบริการดูแลระดับกลุ่มด้วยคุณภาพสูงในศูนย์และสถานดูแลเด็กและครอบครัวที่ได้รับอนุญาต โครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียจะต้องให้บริการแก่ครอบครัวและผู้ดูแลเด็กที่ไม่ได้ลงทะเบียนเข้าในสถานดูแลระดับกลุ่มของโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียด้วย การบริการเหล่านี้ได้ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับศักยภาพของพ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กแรกเกิดถึงอายุสามปีเพื่อปรับปรุงการดูแล การศึกษา และสุขภาพของเด็กที่เล็กมากทั้งในสถานดูแลแบบเป็นกลุ่มและการดูแลที่บ้าน การบริการอาจรวมถึง การบริการเหล่านั้นใดๆ ที่อาจเสนอให้แก่ครอบครัวของผู้ลงทะเบียนเข้าในการบริการดูแลแบบกลุ่มในโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียหรือของรัฐบาลกลาง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การอาสาเยี่ยมบ้าน การคัดกรองพัฒนาการปฐมวัยและการแทรกแซง โครงการครอบครัวและผู้ดูแล และการอบรมพ่อแม่และผู้ดูแล ในกลุ่มโครงการที่จัดให้แก่ผู้ดูแลตามอนุมาตรานี้ ให้ความสำคัญกับโครงการที่จัดให้แก่ผู้ให้บริการที่เป็นครอบครัวซึ่งได้รับการยกเว้นใบอนุญาต เพื่อนหรือผู้ให้บริการในย่านใกล้เคียงเป็นอันดับแรก

(e) โดยการปรึกษาหารือร่วมกับ ELAC ผู้อำนวยการโรงเรียนจะกำหนดมาตรฐานทางคุณภาพสำหรับการบริการที่จัดให้ตามอนุมาตรา (d) โดยนำมาตรฐานและกฎเกณฑ์การอบรมของโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยของรัฐบาลกลาง มาประกอบ ผู้อำนวยการจะได้ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ซึ่งดำเนินโครงการในลักษณะเดียวกันเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีมาตรฐานเดียวกันสำหรับโครงการเช่นนี้

(f) เงินกองทุนของโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนียอาจนำไปใช้เพื่อการเพิ่มจำนวนของเด็กที่โครงการ ECE ในปัจจุบันดูแลอยู่สำหรับเด็กแรกเกิดถึงอายุสามปี โดยมีเงื่อนไขว่า โครงการนั้นผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) และอนุมาตรา (e) และเด็กที่ดูแลนั้นมีคุณสมบัติตามของอนุมาตรา (c)

(g) อย่างน้อยร้อยละ 75 ของพื้นที่ซึ่งใช้ ในการให้บริการดูแลแบบกลุ่มซึ่งสร้างขึ้นทั่วรัฐโดยเงินกองทุนของโครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย จะต้องให้บริการเต็มวันและตลอดปี

ข้อ 3 โครงการสร้างความเข้มแข็งและขยายศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน

8165. (a) เงินกองทุน SAE ที่จัดสรรเพื่อสร้างความเข้มแข็งและขยายโครงการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนสำหรับเด็กอายุสามถึงห้าปี ตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8163 จะต้องได้รับการจัดสรรดังต่อไปนี้:

(1) สูงสุดไม่เกินร้อยละ 8 ของเงินกองทุน SAE, ตามอัตราที่ยอมให้, ให้นำไปใช้เพื่อเพิ่มอัตราการเบิกจ่ายที่เกินอัตราปีงบประมาณ 2012–13 ผ่านส่วนเพิ่มเติมที่จัดให้ภายใต้ระบบ QRIS เพื่อโครงการ ECE ต่างๆ และผู้ให้บริการดูแลเด็กอายุสามถึงห้าปีซึ่งปรับปรุงมาตรฐานทางคุณภาพของตนตามระบบ QRIS หรือได้แสดงให้เห็นว่าตนได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางคุณภาพ QRIS โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานด้านคุณภาพขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 8168

(2) เงินส่วนที่เหลือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 67 ของเงินกองทุน SAE จะถูกนำไปใช้เพื่อเพิ่มจำนวนเด็กที่รับบริการใน โครงการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนคุณภาพสูงสำหรับเด็กอายุสามถึงห้าปีในโครงการที่ได้รับอนุญาตหรือตั้งอยู่ในโรงเรียนระดับ K–12 ซึ่งผ่านเกณฑ์ด้านคุณภาพสูงสุดสองอันดับที่กำหนดภายใต้ระบบ QRIS จนกว่าจะได้มีการจัดตั้งระบบมาตรฐาน QRIS ทั้งรัฐและสามารถเข้าถึงเพื่อประเมินจำนวนโครงการที่สำคัญได้ ผู้อำนวยการโรงเรียนอาจออกระเบียบชั่วคราวเพื่ออนุญาตให้มีการใช้เงินกองทุนเพื่อการขยายงานตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรานี้เพื่อโครงการต่างๆ ที่ได้แสดงให้เห็นว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพด้วยคะแนนสูง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโครงการที่มีคะแนนอยู่ในอันดับสูงสุดสองอันดับของระบบ QRIS ในระดับท้องถิ่นหรือระดับภูมิภาคที่ปรากฏอยู่ก่อน หรือโครงการอันเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หรือโครงการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับโรงเรียนอนุบาลพิเศษมาตรฐานโครงการ QRIS จะกำหนดและเผยแพร่สู่สาธารณชนไม่เกินวันที่ 1

มกราคม 2014 ผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติตามระเบียบชั่วคราวของผู้อำนวยจะได้รับสิทธิสำหรับการประเมินภายใต้ระบบใหม่ ระเบียบชั่วคราวนี้จะหมดอายุในวันที่ 1 มกราคม 2015 และหลังจากนั้นผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติจะได้รักษาเงินกองทุนไว้และถือเป็นผู้มีคุณสมบัติตามตามเกณฑ์มาตรฐานโครงการ QRIS ไม่เกินวันที่ 1 มกราคม 2017

(3) อย่างน้อยร้อยละ 65 ของพื้นที่ใหม่ที่สร้างขึ้นทั่วรัฐตามวรรค (2) จะต้องเปิดทำการเต็มวันและตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นพื้นที่ซึ่งสร้างขึ้นตามอำนาจของความในบทนี้ทั้งหมดหรือโดยการรวมเงินทุนจากสองแหล่งขึ้นไปเพื่อสร้างโครงการเสริมวันเปิดเรียนรวมหลังเลิกเรียนหรือ ภาคฤดูร้อน

(b) เด็กจะถือว่า "มีอายุสามถึงห้าปี" และดังนั้น มีคุณสมบัติที่จะเข้าโครงการที่ได้รับทุนตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) หากเด็กผู้นั้นมีอายุสามถึงสี่ปี ณ วันที่ 1 กันยายนของปีการศึกษานั้นซึ่งเขาได้สมัครเข้าโครงการและยังไม่ได้มีคุณสมบัติที่จะเข้าชั้นอนุบาล

8166. (a) การใช้ข้อมูลจากสำนักงานสำมะโนประชากรแห่งสหรัฐนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจะเบิกจากเงินกองทุนที่จัดสรรตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8165 ("เงินกองทุนเพื่อการขยายศูนย์ก่อนวันเรียน") ตามรายการเงินได้ของย่านพื้นที่ใกล้เคียงต่างๆ ในแคลิฟอร์เนียทั้งหมด เริ่มจากพื้นที่ซึ่งมีรายได้ต่ำสุดและค่อยๆ เพิ่มขึ้นไปจนถึงย่านพื้นที่ซึ่งมีรายได้ตามที่เกณฑ์ที่โครงการเงินกองทุนเพื่อการขยายศูนย์ก่อนวัยเรียน อนุญาตดังนี้:

(1) ผู้อำนวยการโรงเรียนจะจัดทำรายการชื่อย่านพื้นที่ใกล้เคียงตามค่ากลางของรายได้ครัวเรือนและของย่านพื้นที่ใกล้เคียงตามรหัสไปรษณีย์ หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่ทัดเทียมกัน ตลอดทั้งมาตรานี้ "ย่านพื้นที่ใกล้เคียง" หมายถึงหน่วยตามรหัสไปรษณีย์หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่ทัดเทียมกันซึ่งอยู่ในบัญชีย่านพื้นที่ใกล้เคียง การใช้ข้อมูลของ ECE ที่มีอยู่นั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจะได้ระบุย่านพื้นที่ใกล้เคียงและเขตการศึกษาเป็นรายปี ซึ่งเด็กที่มีคุณสมบัติอาศัยอยู่และมีสิทธิจะได้รับทุนเพื่อการขยายศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนและเป็นผู้ที่ไม่ได้มีโอกาสเข้าถึงโครงการ ECE ในปัจจุบัน หรือไม่ได้อยู่ในโครงการอนุบาลพิเศษ

(2) สำหรับแต่ละเขตรหัสไปรษณีย์ หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่เท่าเทียมกัน ผู้อำนวยการโรงเรียนจะกำหนดจำนวนของเด็กที่มีคุณสมบัติ เด็กที่ยังไม่มีการดูแล และแจ้งให้ทราบแก่เขตการศึกษา, เครือข่ายการศึกษาที่บ้านที่ได้รับอนุญาต ("เครือข่ายที่มีใบอนุญาต"), ผู้ให้บริการ ECE ณ ศูนย์ที่ได้รับอนุญาต, และผู้ให้บริการของ Head Start ของรัฐบาลกลาง หรือโครงการ ECE ของรัฐบาลกลางอื่นๆ ("ผู้ให้บริการของรัฐบาลกลาง") ที่ดำเนินการให้บริการภายในเขต รหัสไปรษณีย์ หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่เท่าเทียมกัน ว่ามีคุณสมบัติในการขยายโครงการของตนเพื่อดูแลเด็กเหล่านี้ และรวบรวมใบสมัครจากกลุ่มเหล่านี้เพื่อขอทุนการขยายศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน เพื่อให้มีคุณสมบัติในการรับทุน ผู้สมัครจะต้องสามารถและพร้อมที่จะดูแลเด็กที่มีคุณสมบัติที่ได้สมัครเข้าเรียนในปีการศึกษาแรกหลังจากที่ได้รับการแจ้งว่ามีคุณสมบัติ

(3) เครือข่ายที่มีใบอนุญาต โครงการศูนย์ ECE ที่ได้รับอนุญาตและผู้ให้บริการของรัฐบาลกลางซึ่งเปิดดำเนินการภายในเขต รหัสไปรษณีย์ หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่เท่าเทียมกันจะได้รับการพิจารณาก่อนหากในกรณีมีใบสมัครซ้ำเนื่องจากการมีคุณสมบัตินั้น โดยการให้อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสำคัญสูงเนื่องจากการใช้ใบสมัครร่วมกัน ผู้อำนวยการโรงเรียนจะสนับสนุนให้เขตการศึกษา เครือข่ายที่มีใบอนุญาต ผู้ให้บริการ ECE ณ ศูนย์ที่ได้รับอนุญาต และผู้ให้บริการของรัฐบาลกลางในพื้นที่ที่มีสิทธิ ได้ร่วมกันส่งใบสมัครร่วมเพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับทุกโครงการและลดข้อขัดแย้ง หากเขตการศึกษา เครือข่ายทีมีใบอนุญาต ผู้ให้บริการ ECE ณ ศูนย์ที่ได้รับอนุญาตและผู้ให้บริการของรัฐบาลกลางทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งนั้นไม่สามารถให้บริการหรือปฏิเสธในการดูแลเด็กที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับบริการ ผู้อำนวยการโรงเรียนจะร้องขอใบเสนอโครงการจากหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่น เครือข่ายที่มีใบอนุญาต ผู้ให้บริการ ECE ณ ศูนย์ที่ได้รับอนุญาตและผู้ให้บริการของรัฐบาลกลางอื่นซึ่งมีคุณสมบัติให้บริการเด็กที่มีคุณสมบัติ ในการแสวงหาผู้ให้บริการรายอื่นที่คุณสมบัตินั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจะได้สื่อสารโดยชัดเจนแต่ไม่จำกัดอยู่เพียง ผู้ให้บริการที่มีการจ่ายเงินอื่นซึ่งทำงานอยู่ในเทศมณฑลที่เด็กที่มีคุณสมบัติอาศัยอยู่

(4) การเข้าเรียน ณ ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน รวมถึงโครงการเด็กก่อนวัยเรียนที่ก่อตั้งหรือขยายตามความในบทนี้ เป็นไปโดยสมัครใจ กรณีมีพื้นที่ซึ่งไม่ได้ใช้งานซึ่งได้ถูกเสนอในพื้นที่เขตรหัสไปรษณีย์หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่เท่าเทียมกันเป็นเวลาสามปีติดต่อกันโดยที่ได้มีการประชาสัมพันธ์ทั่วชุมชนที่มีสิทธิ แต่ก็ยังคงไม่มีการใช้งาน อาจจะถือว่าหมดสิทธิ และอาจเสนอให้แก่ย่านพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งมีรายได้สูงสุดอันดับต่อไปในรายการบัญชีย่านพื้นที่ใกล้เคียง

(5) อย่างน้อยทุกห้าปี ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องทบทวนว่าพื้นที่ใดที่ถือว่าขาดคุณสมบัติและจะต้องทำให้กลับมามีคุณสมบัติตามเงื่อนไขความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอันชี้ว่าพื้นที่นั้นสามารถใช้งานได้

(b) เด็กจะมีคุณสมบัติในการเข้าร่วมโครงการที่ได้รับทุนกับเงินกองทุนขยายศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนตามที่จัดให้ ไม่ว่าเด็กนั้นอาศัยอยู่ในพื้นที่ รหัสไปรษณีย์หรือหน่วยทางภูมิศาสตร์ที่เท่าเทียมกันที่มีคุณสมบัติหรือครอบครัวมีรายได้ตามเกณฑ์ในข้อกำหนดของโครงการทดสอบค่าเฉลี่ยของ ECE ที่ปรากฏ อย่างไรก็ตาม มีเงื่อนไขว่า อันดับความสำคัญสูงสุดในการเข้าโครงการจะเป็นของเด็กที่มีความเสี่ยงสูงตามที่กำหนดในวรรค (1) ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 8160 หรือเด็กที่มีความเสี่ยงสูงตามที่กำหนดในวรรค (2) ของอนุมาตรานั้น และเด็กที่มีความเสี่ยงสูงตามที่กำหนดในวรรค (3) ของอนุมาตรานั้น

ข้อที่ 4 ระบบการปรับปรุงและการจัดอันดับคุณภาพการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยแห่งแคลิฟอร์เนีย

8167. ตามที่ได้ระบุในข้อนี้ คำว่า "สภาที่ปรึกษาด้านการเรียนรู้ปฐมวัย" (ELAC) หมายถึงสภาที่ปรึกษาด้านการเรียนรู้ปฐมวัย ซึ่งก่อตั้งขึ้นตามอำนาจของคำสั่งบริหาร ที่ S-23-09 หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับอำนาจ

8168. (a) โดยพิจารณาจากรายงานและคำแนะนำที่จัดทำโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาระบบการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (California Early Learning Quality Improvement System Advisory Committee) ในปี 2010 ผู้อำนวยการโรงเรียนโดยการปรึกษาหารือกับสภา ELAC จะได้จัดทำและนำระบบการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (Early Learning Quality Rating and Improvement System (ระบบ QRIS)) มาใช้ไม่เกินวันที่ 1 มกราคม 2014 ซึ่งประกอบด้วยทุกข้อต่อไปนี้:

(1) มาตรวัดคุณภาพแบบสมัครใจที่ปรากฏอยู่ในโครงการ ECE ทุกโครงการ รวมทั้งศูนย์ก่อนวัยเรียนที่ให้บริการแก่เด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุห้าปีโดยรวมทั้งหมด รวมทั้งเด็กที่มีอายุก่อนวัยเรียน เด็กทารก และเด็กวัยคลาน มาตรวัดคุณภาพควรจะให้ความสำคัญสูงสุดต่อลักษณะต่างๆ เหล่านั้นของโครงการ ECE ที่ได้แสดงให้เห็นว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดต่อพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์และความพร้อมของเด็กเล็กเพื่อความสำเร็จในการเรียนในโรงเรียน

(2) โครงการประเมินผลแบบสมัครใจและการพัฒนาทักษะเพื่อสนับสนุนผู้ให้บริการ ECE ในการเพิ่มอัตราคะแนนทางคุณภาพของโครงการของตนภายใต้ระบบ QRIS

(3) วิธีการในการเพิ่มอัตราการเบิกจ่ายที่เกินอัตราปีงบประมาณ 2011–12 ผ่านการเพิ่มเติมตามที่จัดไว้ให้แก่โครงการ ECE และผู้

ให้บริการที่ได้มีคะแนนคุณภาพสูงขึ้น หรือตรวจสอบแล้วว่า ได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานชั้นสูงกว่าภายใต้ระบบ QRIS

(4) วิธีการซึ่งพ่อแม่และผู้ปกครองได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณภาพและประเภทของโครงการซึ่งบุตรหลานของตนได้เข้าร่วมหรืออาจสมัครเข้าร่วม รวมถึงเอกสารที่มีอยู่เกี่ยวกับเกณฑ์ทางคุณภาพของโครงการ และผู้ให้บริการที่ดำเนินงานตามระบบ QRIS

(b) ผู้อำนวยการโรงเรียนโดยการปรึกษาหารือกับสภา ELAC จะต้องกำหนดอัตราการเบิกจ่ายตามคุณภาพพื้นฐานซึ่งเพียงพอที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการ ECE ในระดับมาตรฐานคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับโครงการนั้นๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบที่กำหนดไว้สำหรับโครงการเหล่านี้ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2012 ("อัตราการเบิกจ่ายตามคุณภาพขั้นพื้นฐาน") หากอัตรการเบิกจ่ายใดๆ ในปัจจุบันนั้นต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายตามคุณภาพขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการโรงเรียนอาจใช้เงินกองทุนใดๆ ที่มีภายใต้วรรคย่อย (C) ของวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8161 หรือเพื่อโครงการสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 เดือน เงินกองทุนที่มีภายใต้วรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8163 เพื่อเพิ่มอัตราการเบิกจ่ายนั้น

8169. (a) สภา ELAC และผู้อำนวยการโรงเรียนจะร่วมมือกับสภาการวางแผนท้องถิ่น คณะกรรมาธิการ First 5 California Commission และคณะกรรมาธิการ First 5 California Commission ของแต่ละเทศมณฑล เพื่อพัฒนาและกำกับดูแลงานระบบ QRIS โครงการเริ่มต้นตั้งแต่เยาว์วัยแห่งแคลิฟอร์เนีย และโครงการขยายศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนที่ก่อตั้งตามข้อที่ 2 (เริ่มต้นจากมาตรา 8164), ข้อที่ 3 (เริ่มต้นจากมาตรา 8165), และข้อนี้ บุคคลและนิติบุคคลเหล่านี้จะทำงานร่วมกันเพื่อใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น รัฐ รัฐบาลกลางและเอกชน รวมทั้งทรัพยากรที่ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยเด็กและครอบครัวแห่งแคลิฟอร์เนีย 1998 (หมวด 108 (เริ่มต้นจากมาตรา 130100) แห่งประมวลกฎหมายสุขอนามัยและความปลอดภัย ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามร่วมในการผลักดันประสิทธิผล ประสิทธิภาพทางการศึกษาและการพัฒนาและการตอบสนองจากชุมชนต่อระบบ ECE

(b) สภา ELAC จะต้องจัดการประชุมร่วมที่เปิดเผยต่อสาธารณะอย่างน้อยปีละครั้งในแต่ละภาคพื้นของรัฐร่วมกับสภาการวางแผนท้องถิ่นแห่งภาคพื้น แลคณะกรรมาธิการ First 5 ประจำเทศมณฑลของภูมิภาคนั้น (รู้จักในชื่อ คณะกรรมาธิการเด็กและครอบครัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย) เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากสังคม และรายงานความคืบหน้าของโครงการที่ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

(c) เงินกองทุนที่จัดไว้ตามความในวรรค (4) อนุมาตรา(a) ของมาตรา 8161 อาจนำไปใช้เพื่อเป็นทุนในการจัดกิจกรรมความรวมมือหรือการประชุม ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

8170. (a) ผู้อำนวยการโรงเรียนจะดำเนินการเพื่อทำบัญชีเงินที่ได้รับตามบทนี้โดยแยกจากเงินอื่นๆ ทั้งหมดที่ได้รับและใช้จ่าย และจะดำเนินการภายใน 90 วันหลังจากสิ้นปีงบประมาณแต่ละปีในการจัดทำรายงานประจำปีซึ่งมีรายชื่อโครงการ ECE ที่ได้รับเงินทุนพร้อมทั้งอันดับคุณภาพของโครงการตามที่มี และระบุจำนวนเงินที่แต่ละโครงการได้รับ อีกทั้งระบุจำนวนเด็กที่ได้รับการบริการและประเภทของการบริการที่เด็กได้รับ และผลสัมฤทธิ์ที่เด็กได้รับตามที่ปรากฏ ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องแสดงรายงานโดยเร็วที่สุดตามที่ได้จัดทำทางเว็บไซต์ของผู้อำนวยการพร้อมทั้งลิงค์เชื่อมไปยังหน้าโฮมเพจของตน รายงานนี้จะรวมอยู่ในรายงานที่ออกตามมาตรา 8236.1 คณะกรรมการกำกับงบประมาณจะดำเนินการตรวจสอบสาระของรายงานและรวมไว้ในรายงานผู้ตรวจสอบประจำปีตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 14814

(b) นอกจากนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียนยังต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย:

(1) ติดตามการทำสัญญาเพื่อทำให้มั่นใจผู้ให้บริการ ECE ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

(2) สร้างความมั่นใจว่า รายงานการเงินและรายงานการตรวจสอบอิสระประจำปีสำหรับผู้ให้บริการ ECE ที่ได้รับทุนภายใต้บทนี้อยู่ในรูปแบบที่กำหนด

(3) รับ สืบสวน และดำเนินการตามที่ได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับด้านต่างๆ ของโครงการที่ก่อตั้งตามบทนี้

8171. (a) ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 กรกฎาคม 2014 ผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องทำให้มั่นใจว่า เด็กทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุห้าปีซึ่งเข้าร่วมในโครงการ ECE ได้มีเอกสารแสดงตัวตนเฉพาะซึ่งมีการบันทึกและเก็บรักษาไว้ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของฐานข้อมูลการให้บริการการศึกษาปฐมวัยทั่วทั้งรัฐ

(b) ฐานข้อมูลการให้บริการการศึกษาปฐมวัย จะเป็นส่วนหนึ่งที่บูรณาการเข้ากับระบบข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในด้านพัฒนาการในช่วงเวลาหลายปีของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Longitudinal Pupil Achievement Data System (CALPADS)) หรือระบบข้อมูลว่าด้วยระดับนักเรียนอื่นๆ ที่นำมาใช้ภายหลังเพื่อให้สามารถติดตามเส้นทางการศึกษาของนักเรียนนับตั้งแต่แรกเกิดจนอายุ 18 ปี ดังนั้นประวัติการศึกษาฉบับสมบูรณ์ของเด็กใดๆ รวมถึง การเข้าร่วมในโครงการ ECE จะสามารถเข้าถึงได้โดยอัตโนมัติผ่านเครื่องระบุตัวตนเฉพาะของเด็ก

(c) สำหรับเด็กแต่ละคน ฐานข้อมูลการให้บริการการศึกษาปฐมวัยจะต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย:

(1) รหัสไปรษณีย์ที่เด็กพักอาศัยอยู่ในแต่ละปี

(2) โครงการบริการ ECE ใดที่เด็กได้รับในแต่ละปี เช่น เด็กได้เข้าร่วมในโครงการเต็มวันหรือไม่เต็มวัน

(3) สถานที่ที่ให้บริการ ECE

(4) หน่วยงานที่เป็นผู้ให้บริการ ECE

(5) ลำดับ QRIS และลำดับทางคุณภาพอื่นๆ ที่มีให้แก่ผู้ให้บริการ ECE นั้น

(6) ผลการประเมินความพร้อมของเด็กในการเข้าชั้นอนุบาล ถ้ามี รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงภาษาซึ่งเด็กใช้เป็นหลักในครอบครัว ระดับความสามารถทางภาษา และเด็กนั้นได้ผ่านการคัดกรองเพื่อรับการช่วยเหลือตั้งแต่ต้นหรือไม่

(d) ระบบ CALPADS จะได้รับการเบิกจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงในการดำเนินการตามมาตรานี้ โดยสูงสุดไม่เกินจำนวนที่ได้รับการจัดสรรประจำปี ตามวรรค (3) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8161

8172. ผู้อำนวยการโรงเรียนจะเป็นผู้ออกระเบียบต่างๆ รวมทั้งระเบียบฉุกเฉินในการดำเนินการตามความในบทนี้

มาตรา 7 มาตรา 425 ของประมวลกฎหมายอาญาได้รับการแก้ไข ดังนี้:

425. *(a)* เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ถูกดำเนินคดีเนื่องจากการรับ เก็บรักษา หรือเบิกจ่ายเงินของรัฐ ซึ่งทำการโดยประมาทหรือไม่สามารถเก็บรักษาหรือใช้คืนเงินในจำนวนที่เท่าเทียมกันตามที่กำหนดไว้ โดยกฎหมาย ถือว่าได้กระทำความ ผิดอาญาอุกฉกรรจ์

(b) เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ถูกดำเนินคดีเนื่องจากการจัดสรร หรือการแจกจ่ายเงินกองทุน ตามมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806 และมาตรา 14807 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา โดยรับรู้ว่าไม่ได้จัดสรร หรือแจกจ่ายเงินกองทุนให้แก่หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น หรือโรงเรียนในท้องถิ่นแต่ละแห่งตามหลักต่อหัวนักเรียน ตามที่กำหนดไว้ในมาตราเหล่านั้น ถือว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีโดยอัยการสูงสุด หรือหากอัยการไม่ดำเนินการโดยทันที ให้เป็นหน้าที่ของอัยการเขตของมณฑลใดๆ อัยการสูงสุด หรือหากอัยการสูงสุดไม่สามารถดำเนินการ ให้อัยการเขตของเทศมณฑลใดๆ เป็นผู้ดำเนินการสืบสวนอย่างจริงจัง และอาจให้มีการลงโทษทางอาญา และการชดใช้เพื่อบรรเทาทันที สำหรับการจัดสรรใดๆ หรือการแจกจ่ายเงินกองทุนที่ขัดต่อมาตรา 14803, 14804, 14805, 14806, และมาตรา 14807 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา ผู้ใดก็ตามที่มี

38

ความผิดเนื่องจากละเมิดอนุมาตรานี้จะต้องได้รับโทษ ตามมาตรา 18 และขาดคุณสมบัติในการเข้ารับตำแหน่งทางราชการใดๆ ในรัฐนี้

มาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 17041.1 เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนี้:

17041.1. (a) สำหรับแต่ละปีภาษีเริ่มต้นในวันที่ หรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2013 เพิ่มเติมจากภาษีอื่นใดที่ใช้ในส่วนนี้ ภาษีเพิ่มเติมต่อไปนี้ถูกนำมาใช้กับรายได้ที่ต้องคำนวณภาษีของผู้เสียภาษีที่คำนวณตามหลักในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 17041 เพื่อสนับสนุนกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย ภาษีเพิ่มเติมสำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และก่อนวันที่ 1มกราคม 2014 จะคำนวณตามตารางดังต่อไปนี้ โดยมีขั้นภาษีที่ปรับตามที่กำหนดโดยอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 ตามการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคแห่งแคลิฟอร์เนียระหว่างปี 2011 ถึงปี 2013:

หากมีรายได้ที่ต้องเสียภาษีเท่ากับ:	*ภาษีที่ต้องจ่ายเพิ่มสำหรับรายได้ที่ต้องเสียภาษีคือ:*
ไม่เกิน $7,316	*0*
เกิน $7,316 แต่ไม่เกิน $17,346	*0.4% ของรายได้ที่เกิน $7,316*
เกิน $17,346 แต่ไม่เกิน $27,377	*$40 บวก 0.7% ของรายได้ที่เกิน $17,346*
เกิน $27,377 แต่ไม่เกิน $38,004	*$110 บวก 1.1% ของรายได้ที่เกิน $27,377*
เกิน $38,004 แต่ไม่เกิน $48,029	*$227 บวก 1.4% ของรายได้ที่เกิน $38,004*
เกิน $48,029 แต่ไม่เกิน $100,000	*$368 บวก 1.6% ของรายได้ที่เกิน $48,029*
เกิน $100,000 แต่ไม่เกิน $250,000	*$1,199 บวก 1.8% ของรายได้ที่เกิน $100,000*
เกิน $250,000 แต่ไม่เกิน $500,000	*$3,899 บวก 1.9% ของรายได้ที่เกิน $250,000*
เกิน $500,000 แต่ไม่เกิน $1,000,000	*$8,649 บวก 2.0% ของรายได้ที่เกิน $500,000*
เกิน $1,000,000 แต่ไม่เกิน $2,500,000	*$18,649 บวก 2.1% ของรายได้ที่เกิน $1,000,000*
เกิน $2,500,000	*$50,149 บวก 2.2% ของรายได้ที่เกิน $2,500,000*

(b) สำหรับปีภาษีแต่ละปีเริ่มต้น ณ วันที่ 1 มกราคม 2013 หรือหลังจากนั้น เพิ่มเติมจากภาษีใดที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ภาษีเพิ่มเติมต่อไปนี้ถูกนำมาใช้กับรายได้ที่ต้องคำนวณภาษีของผู้เสียภาษีที่คำนวณตามหลักในอนุมาตรา (c) ของ มาตรา 17041 เพื่อสนับสนุนกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนีย ภาษีเพิ่มเติมสำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นที่เริ่มในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2014 จะคำนวณตามตารางดังต่อไปนี้ โดยมีขั้นภาษีที่ปรับตามที่กำหนดโดยอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 ตามการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคแห่งแคลิฟอร์เนียระหว่างปี 2011 ถึงปี 2013

หากมีรายได้ที่ต้องเสียภาษีเท่ากับ:	*ภาษีที่ต้องจ่ายเพิ่มสำหรับรายได้ที่ต้องเสียภาษีคือ:*
ไม่เกิน $14,642	*0%*
เกิน $14,642 แต่ไม่เกิน $34,692	*0.4% ของรายได้ที่เกิน $14,642*
เกิน $34,692 แต่ไม่เกิน $44,721	*$80 บวก 0.7% ของรายได้ที่เกิน $34,692*
เกิน $44,721 แต่ไม่เกิน $55,348	*$150 บวก 1.1% ของรายได้ที่เกิน $44,721*
เกิน $55,348 แต่ไม่เกิน $65,376	*$267 บวก 1.4% ของรายได้ที่เกิน $55,348*
เกิน $65,376 แต่ไม่เกิน $136,118	*$408 บวก 1.6% ของรายได้ที่เกิน $65,376*
เกิน $136,118 แต่ไม่เกิน $340,294	*$1,540 บวก 1.8% ของรายได้ที่เกิน $136,118*
เกิน $340,294 แต่ไม่เกิน $680,589	*$5,215 บวก 1.9% ของรายได้ที่เกิน $340,294*
เกิน $680,589 แต่ไม่เกิน $1,361,178	*$11,680 บวก 2.0% ของรายได้ที่เกิน $680,589*
เกิน $1,361,178 แต่ไม่เกิน $3,402,944	*$25,292 บวก 2.1% ของรายได้ที่เกิน $1,361,178*
เกิน $3,402,944	*$68,169 บวก 2.2% ของรายได้ที่เกิน $3,402,944*

(c) สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2014 ภาษีเพิ่มเติมที่นำมาใช้กับเงินได้ที่ต้องชำระภาษีของผู้เสียภาษีใดๆ ซึ่งภาษีได้คำนวณตามอนุมาตรา (a)และ (b) ด้วยขั้นภาษีที่มีผลกับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2014 ได้ปรับเป็นรายปีตามที่กำหนดไว้โดยอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 ตามการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคแห่งแคลิฟอร์เนีย

(d) นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e) และอนุมาตรา (f) ภาษีเพิ่มเติมที่ได้จัดเก็บภายใต้มาตรานี้จะถือว่าเป็นภาษีที่นำมาจัดเก็บตามมาตรา 17041 ตามวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติอื่นทั้งหมดของประมวลกฎหมายนี้ รวมถึงมาตรา 17045 หรือบทบัญญัติอื่นที่ได้บัญญัติภายหลัง

(e) จำนวนรายได้ที่คาดการณ์ไว้หลังจากหักเงินที่ต้องคืนอันได้จากภาษีที่เก็บเพิ่มเติมตามมาตรานี้ จะนำไปฝากทุกเดือนไว้กับกองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียที่จัดตั้งตามอำนาจของมาตรา 14801 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษาในแนวทางที่สอดคล้องกับกระบวนการที่กำหนดไว้ในมาตรา 19602.5 แห่งประมวลกฎหมายนี้ และที่กำหนดไว้โดยระเบียบที่คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ กำหนด อาศัยตามภาษีเพิ่มเติมที่กำหนดภายใต้มาตรานี้ 1 ธันวาคม 2012 ธันวาคม การรับรองการปรับปรุงแก้ไข หรือการยกเลิกระเบียบที่อนุญาตามมาตรานี้จะได้รับการยกเว้นจากการออกบทบัญญัติที่เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยกระบวนการการบริหาร (บทที่ 3.5 (เริ่มต้นจาก มาตรา 11340) ของส่วนที่ 1 ของหมวดที่ 3 ของเรื่องที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายการปกครอง

(f) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 แห่งประมวลกฎหมายการปกครอง กองทุนทรัสต์การศึกษาแห่งแคลิฟอร์เนียนั้นถือว่ามีความชอบธรรมเหมาะสมอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องคำนึงถึงปีงบประมาณ สำหรับการให้ทุนแก่พระราชบัญญัติว่าด้วยลูกหลานคืออนาคตของเรา: การลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร

(g) ภาษีที่ให้จัดเก็บเพิ่มภายใต้มาตรานี้ไม่มีผลกับปีที่ต้องเสียภาษีที่เริ่ม ณ วันที่ 1 มกราคม 2025 หรือหลังจากนั้น ยกเว้นมีการกำหนดไว้ในกฎหมายที่ขยายอำนาจแก่พระราชบัญญัติว่าด้วยลูกหลานคืออนาคตของเรา: การลงทุนในโรงเรียนท้องถิ่นและการศึกษาปฐมวัยและการลดหนี้พันธบัตร และได้รับการอนุมัติโดยระบบผู้มีเสียงเลือกตั้ง ณ การเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐที่จัดขึ้น ณ อังคารแรกหรือก่อนหน้าหลังจากวันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายน 2024

มาตรา 9 มาตรา 19602 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ได้รับการแก้ไข ดังนี้:

19602. ยกเว้นจำนวนเงินที่เก็บหรือยกยอดมาภายใต้มาตรา 17935, 17941, 17948, 19532, และมาตรา 19561 ~~และ~~ รายได้ที่นำฝากตามมาตรา 19602.5 *และรายได้ที่เก็บตามมาตรา 17041.1* เงินทั้งหมดและที่ได้นำฝาก ซึ่งได้รับจากคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามส่วนที่ 10 (เริ่มต้นจากมาตรา 17001) และการลงโทษที่เกี่ยวข้อง ส่วนเพิ่มเติมในภาษี และดอกเบี้ยที่กำหนดภายใต้ส่วนนี้ จะนำไปฝากไว้หลังจากที่ได้มีการขจัดยอดการนำฝากในคลังของรัฐ และนำตัวเลขเข้ากองทุนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

มาตรา 10 การแยกส่วนของบทบัญญัติ

บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ถือว่าสามารถแยกส่วนได้ หากมีบทบัญญัติใดๆ ของกฎหมายนี้หรือการนำบทบัญญัติใดๆ ของกฎหมายนี้ไปใช้ต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ พบว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือเป็นโมฆะ ซึ่งการค้นพบดังกล่าวจะไม่มีผลต่อบทบัญญัติที่เหลือของพระราชบัญญัติ หรือการบังคับใช้ร่างกฎหมายนี้ต่อบุคคลอื่น หรือสถานการณ์อื่นๆ

มาตรา 11 ข้อขัดแย้งร่างกฎหมาย

(a) ในกรณีที่กฎหมายนี้และกฎหมายอื่นๆ ที่แก้ไขอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งแคลิฟอร์เนียเพื่อผู้เสียภาษี หรือกลุ่มผู้เสียภาษีใดๆ หรือที่ปรับอัตราภาษีที่กำหนดไว้จัดเก็บผู้ค้าปลีกเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิทธิพิเศษในการจำหน่ายทรัพย์สินส่วนตัวที่จับต้องได้ในราคาปลีกในรัฐนี้ หรือที่แก้ไขอัตราภาษีสรรพสามิตที่กำหนดไว้เพื่อการเก็บ ใช้หรือการบริโภคอื่นๆ ในรัฐนี้ จะปรากฏอยู่ในบัตรเลือกตั้งเดียวกันที่ใช้ทั่วรัฐ บทบัญญัติที่กำหนกให้แก้ไขอัตราภาษีของกฎหมายอื่น และบทบัญญัติทั้งหมดของกฎหมายนั้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากบทบัญญัติแก้ไขอัตราของบทบัญญัตินั้น จะถือว่า ขัดแย้งกับกฎหมายนี้ ในกรณีที่ร่างกฎหมายนี้ได้รับคะแนนเสียงรับรองที่สูงกว่ากฎหมายอื่น บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขอัตราภาษีของร่างกฎหมายอื่น และบทบัญญัติทั้งหมดของร่างกฎหมายนั้นซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยบทบัญญัติที่ให้แก้ไขอัตราภาษี จะถือเป็นโมฆะและยกเลิกไป และบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้จะมีผลแทน

(b) ข้อขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติอื่นๆ ที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับตามอนุมาตรา (a) จะได้รับลงมติตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 10 ของข้อที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 12 การปรับปรุงแก้ไข

พระราชบัญญัตินี้จะต้องไม่มีการแก้ไข เว้นแต่ประชาชนได้แสดงเจตจำนงผ่านเสียงส่วนใหญ่ในการเลือกตั้งทั่วไปทั่วรัฐ

มาตรา 13 วันที่มีผลบังคับใช้และวันหมดอายุ

(a) กฎหมายนี้จะมีผล ณ วันที่ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ดำเนินการสำหรับสำหรับบทบัญญัติต่างๆ ของร่างกฎหมายนี้จะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

(b) ภาษีที่เสนอให้จัดเก็บโดยอนุมาตรา (a) และ (b) ของมาตรา 17041.1 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี เพิ่มเติมตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่นำไปดำเนินการ และจะหมดอายุ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2024 เว้นแต่ว่าผู้ลงคะแนนเสียงโดยเสียงส่วนใหญ่ได้อนุมัติให้ขยายพระราชบัญญัตินี้ออกไป ณ การเลือกตั้งที่จัดขึ้นทั่วรัฐ ณ วันอังคารแรกหรือก่อนนั้น หลังจากวันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายน 2024

ข้อเสนอที่ 39

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้นำเสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 8 ของข้อ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

การริเริ่มร่างกฎหมายนี้ได้แก้ไข ยกเลิก และเพิ่มเติมบางมาตราในประมวลกฎหมายทรัพยากรสาธารณะ และประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนั้นบทบัญญัติที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ตัดทอนจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์~~ที่มีการขีดเส้นพาดทับตัวอักษร~~และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มเติมจึงได้แสดงไว้เป็นตัวพิมพ์ *ตัวเอียง*เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพิ่มเข้ามาใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติการจ้างงานในภาคพลังงานสะอาดแห่งแคลิฟอร์เนีย (THE CALIFORNIA CLEAN ENERGY JOBS ACT)

มาตรา 1 ประชาชนแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียได้สรุปและประกาศดังต่อไปนี้:

(1) แคลิฟอร์เนียได้รับผลกระทบทางลบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างร้ายแรงซึ่งทำให้ชาวแคลิฟอร์เนียกว่าล้านคนตกงาน

(2) กฎหมายภาษีอากรในปัจจุบันไม่ได้สนับสนุนบริษัทข้ามรัฐต่างๆ ในการสร้างงานในแคลิฟอร์เนีย ทั้งยังทำให้บริษัทต่างๆ ในแคลิฟอร์เนียที่จ้างงานตกอยู่ในภาวะด้อยทางการแข่งขัน

(3) เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐอื่นๆ ส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงกฎหมายของตนในการเก็บภาษีจากบริษัทข้ามรัฐในอัตราส่วนร้อยละของยอดขายในรัฐนั้นๆ แนวทางด้านภาษีซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม "ปัจจัยด้านยอดขายอย่างเดียว (single sales factor)"

(4) หากรัฐแคลิฟอร์เนียนำแนวทางปัจจัยด้านยอดขายอย่างเดียวมาใช้ สำนักงานนักวิเคราะห์กฎหมายประมาณการว่า รายได้ของรัฐจะเพิ่มขึ้นมากถึง $1.1 พันล้าน ต่อปี และสร้างงานเพิ่มปีละ 40,000 ตำแหน่งในแคลิฟอร์เนีย

(5) นอกจากนี้ การนำส่วนเพียงเล็กน้อยของรายได้ไปสร้างงานในด้านประสิทธิภาพทางพลังงานและภาคพลังงานสะอาด แคลิฟอร์เนียสามารถสร้างงานเพิ่มได้หลายหมื่นตำแหน่งทันที ทั้งยังลดการว่างงาน ปรับปรุงเศรษฐกิจให้ดีขึ้น และประหยัดเงินของผู้เสียภาษีได้ในด้านพลังงาน

(6) รายได้เพิ่มเติมก็อาจนำไปใช้กับโรงเรียนของรัฐที่สอดคล้องกับกฎหมายแคลิฟอร์เนียปัจจุบัน

มาตรา 2 เพิ่มเติมหมวด 16.3 (เริ่มต้นจากมาตรา 26200) เข้าในประมวลกฎหมายทรัพยากรสาธารณะ (Public Resources Code) ดังนี้:

หมวดที่ 16.3. การสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด (CLEAN ENERGY JOB CREATION)

บทที่ 1 บทบัญญัติทั่วไป

26200. หมวดนี้เป็นที่รู้จักและอ้างอิงถึงในชื่อพระราชบัญญัติการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาดแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Clean Energy Jobs Act)

26201. หมวดนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้:

(a) เพื่อสร้างงานในภาคการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและพลังงานสะอาดซึ่งให้ค่าจ้างสูงในแคลิฟอร์เนีย

(b) นำแรงงานแคลิฟอร์เนียทำงานในด้านการซ่อมและปรับปรุงโรงเรียนและอาคารสถานที่ของรัฐเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงานของตนและปรับปรุงด้านที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาดอื่นๆ ซึ่งสร้างงาน ประหยัดพลังงานและเงิน

(c) เพื่อส่งเสริมการสร้างตำแหน่งงานใหม่ๆ ในภาคเอกชนที่ปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงานในอาคารพาณิชย์และที่พักอาศัย

(d) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างตำแหน่งงานให้สูงสุดและประโยชน์ทางพลังงานด้วยเงินทุนที่มี

(e) การเพิ่ม การเสริมและการยกระดับประสิทธิภาพพลังงานที่มีอยู่ และโครงการด้านพลังงานสะอาดเพื่อสร้างประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและพลังงานให้มากขึ้นสำหรับรัฐแคลิฟอร์เนียโดยประสานงานกับคณะกรรมาธิการพลังงานแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Energy Commission) และคณะกรรมาธิการการสาธารณูปโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Public Utilities Commission)

(f) จัดทำบัญชีสาธารณะที่สมบูรณ์เกี่ยวกับการใช้เงินทั้งหมด และงานตลอดจนประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อให้สามารถทบทวนและประเมินผลโครงการและโครงงานที่ได้รับทุนตามหมวดนี้

บทที่ 2 กองทุนการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาด (Clean Energy Job Creation Fund)

26205. ในที่นี้ กองทุนการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาดจัดตั้งขึ้นในกองคลังของรัฐ ยกเว้นแต่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 26208 เงินรวมทั้งสิ้นห้าร้อยห้าสิบล้านเหรียญสหรัฐ ($550,000,000) จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปในปีงบประมาณ 2013–14, 2014–15, 2015–16, 2016–17, และปี 2017–18 เงินในกองทุนจะได้จัดสรรไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ทุนแก่โครงการต่างๆ ที่สร้างงานในแคลิฟอร์เนีย ปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงาน และขยายกิจกรรมด้านพลังงานสะอาด รวมถึงสิ่งต่อไปนี้:

(a) โรงเรียนและอาคารสถานที่สาธารณะ:

(1) โรงเรียนของรัฐ: การปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงานและการติดตั้งระบบพลังงานสะอาด ร่วมกับการปรับปรุงที่เกี่ยวข้องและการซ่อมแซมที่สามารถลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและปรับปรุงปัจจัยด้านสุขภาพและความปลอดภัยในโรงเรียนของรัฐ

(2) มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย: การปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงาน การติดตั้งระบบพลังงานสะอาด และการปรับปรุงระบบพลังงานอื่นๆ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและให้บรรลุประโยชน์ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

(3) อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกของรัฐอื่นๆ: ให้การสนับสนุนด้านการเงินและเทคนิค รวมทั้งเงินทุนกู้ยืมหมุนเวียน การลดอัตราดอกเบี้ย หรือการให้ความช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านพลังงานและการติดตั้งระบบพลังงานสะอาดที่คุ้มค่าในอาคารสถานที่ของรัฐ

(b) การอบรมด้านงานและการพัฒนาแรงงาน: การให้ทุนแก่หน่วยอนุรักษ์พลังงานแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย หน่วยรับรองการอนุรักษ์ชุมชน กลุ่มสร้างพลังเยาวชน และโครงการพัฒนาแรงงานที่มีเพื่ออบรมและจ้างงานเยาวชนผู้ด้อยโอกาส ทหารผ่านศึก และบุคคลอื่นๆ ให้เข้าทำงานในโครงการด้านประสิทธิภาพพลังงานและพลังงานสะอาด

(c) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน: การให้ความช่วยเหลือหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งและดำเนินการโครงการประเมินพลังงานสะอาดในทรัพย์สิน (Property Assessed Clean Energy (PACE)) หรือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือทางเทคนิคที่คล้ายคลึงกันเพื่อการปรับปรุงที่คุ้มค่าซึ่งรวมถึงข้อกำหนดในการชำระคืน ทุนจะให้ความสำคัญกับการเพิ่มการสร้างงาน การประหยัดพลังงานและความเท่าเทียมทางภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจ รายได้จากการชำระคืนจะถูกนำไปใช้เพื่อการสร้างกองทุนให้กู้ยืมหมุนเวียน หรือโครงการให้ความช่วยเหลือทางการเงินต่อเนื่องที่คล้ายคลึงกันเพื่อสร้างประโยชน์ด้านการสร้างงาน ตามความเหมาะสม

26206. ต่อไปนี้คือหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากกองทุนการสร้างงาน:

(a) การคัดเลือกโครงการและการกำกับดูแลมีหน่วยงานของรัฐและท้องถิ่นที่มีอยู่เป็นผู้บริหารจัดการโดยหน่วยงานเหล่านี้มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการโครงการและโครงงานด้านพลังงาน

(b) โครงการทั้งหมดถูกคัดเลือกจากเกณฑ์การสร้างงานในรัฐและประโยชน์ทางพลังงานสำหรับแต่ละประเภทโครงการ

(c) โครงการทั้งหมดต้องใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ: โดยผลที่ได้ต้องมากกว่าค่าใช้จ่ายในการทำโครงการเมื่อเวลาผ่านไป การคัดเลือกโครงการอาจรวมถึง การพิจารณาประโยชน์อื่นนอกเหนือจากด้านพลังงาน เช่น สุขภาพและความปลอดภัยเพิ่มเติมจากประโยชน์ทางพลังงาน

(d) โครงการทั้งหมดต้องมีสัญญาอันระบุรายละเอียดเฉพาะโครงการ ค่าใช้จ่ายและการประหยัดพลังงานที่คาดการณ์

(e) โครงการทั้งหมดต้องมีการตรวจสอบ

(f) ค่าใช้จ่ายในด้านการดำเนินการทั่วไปจะต้องไม่เกินร้อยละ 4 ของเงินทุนทั้งหมด

(g) เงินทุนจะให้แก่หน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญซึ่งก่อตั้งมาเพื่อการบริการโครงการและโครงงานด้านพลังงานเท่านั้น

(h) โครงการทั้งหมดจะต้องมีการประสานงานกับคณะกรรมาธิการพลังงานแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และคณะกรรมการธิการงานสาธารณูปโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนและส่งเสริมความพยายามด้านประสิทธิภาพด้านพลังงานและพลังงานสะอาดที่มีอยู่ให้มากที่สุด

(i) ค่าใช้จ่ายที่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือทางเทคนิคและด้วยการลดค่าใช้จ่ายโครงการและความล่าช้าเช่นการพัฒนาและการดำเนินการของโครงการซึ่งลดค่าใช้จ่ายในการออกแบบการอนุญาตหรือการเงินหรืออุปสรรคต่างๆ ในการทำโครงการให้เสร็จสิ้นและการสร้างงาน

26208. ในกรณีที่กระทรวงการคลัง และนักวิเคราะห์กฎหมายได้ร่วมกันพิจารณาว่า การเพิ่มรายได้ประจำปีที่ประเมินดังที่เป็นผลจากการปรับปรุงแก้ไข การเพิ่มหรือยกเลิกมาตรา 25128, 25128.5, 25128.7, และ 25136 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีนั้นต่ำกว่าหนึ่งพันหนึ่งร้อยล้านเหรียญ ($1,100,000,000) จำนวนที่โอนไปยังกองทุนการสร้างงานจะลดลงตามจำนวนที่เทียบเท่ากับครึ่งหนึ่ง ของการเพิ่มรายได้ที่ประเมินเป็นรายปี

บทที่ 3 ความรับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบอิสระ การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน

26210. (a) คณะกรรมการกำกับดูแลภาคประชาชน (Citizens Oversight Board) จัดตั้งขึ้นในที่นี้

(b) คณะกรรมการจะประกอบด้วยกรรมการเก้าคน: โดยสามคนได้รับการแต่งตั้งโดยเหรัญญิก อีกสามคนต่อไปแต่งตั้งโดยผู้ควบคุมการเงิน และอีกสามคนสุดท้ายแต่งตั้งโดยอัยการสูงสุด แต่ละตำแหน่งที่ได้แต่งตั้งจะแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ต่อไปนี้:

(1) วิศวกร สถาปนิกหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสร้างอาคารหรือการออกแบบ

(2) นักบัญชี นักเศรษฐศาสตร์หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการประเมินการทำธุรกรรมทางการเงินและการใช้จ่ายโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคด้านประสิทธิภาพด้านพลังงาน พลังงานสะอาดหรือระบบและโครงการด้านพลังงาน

(c) คณะกรรมาธิการงานสาธารณูปโภคแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และคณะกรรมาธิการพลังงงานแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย แต่ละชุดจะกำหนดสมาชิกกรรมการหนึ่งคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการ

(d) คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้:

(1) ทบทวนรายจ่ายทั้งหมดจากกองทุนการสร้างงานทุกปี

(2) สั่งการและทบทวนการตรวจสอบรายงานประจำปีของกองทุนการสร้างงาน และการคัดเลือกโครงการที่เสร็จสมบูรณ์เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการใช้จ่ายว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหมวดนี้หรือไม่

(3) ตีพิมพ์รายงานการทำบัญชีฉบับสมบูรณ์ของรายจ่ายทั้งหมดในแต่ละปี แสดงข้อมูลไว้บทเว็บไซต์ซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้

(4) ยื่นผลการประเมินโครงการแก่สภานิติบัญญัติโดยระบุถึงการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหมวดนี้

บทที่ 4 คำจำกัดความ

26220. คำจำกัดความต่อไปนี้ได้นำมาใช้ในหมวดนี้:

(a) "พลังงานสะอาด" หมายถึงเครื่องมือหรือเทคโนโลยีซึ่งเป็นไปตามคำจำกัดความของคำว่า "พลังงานหมุนเวียน" ในมาตรา

26003 หรือสิ่งที่มีส่วนในการปรับปรุงการจัดการหรือประสิทธิภาพด้านพลังงาน

(b) "คณะกรรมการ" หมายถึงคณะกรรมการกำกับดูแลภาคประชาชน ที่กำหนดในมาตรา 26210

(c) "กองทุนการสร้างงาน" หมายถึงกองทุนการสร้างงานในภาคพลังงานสะอาดที่กำหนดในมาตรา 26205

(d) "ค่าใช้จ่ายทั่วไปของโครงการ" ได้แก่การจ้างพนักงานเพื่อการพัฒนาหน่วยงานรัฐและการจัดการโครงการที่ได้ทุนตามหมวดนี้ แต่ไม่รวมการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค การประเมิน การวัดและการประเมิน หรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพโครงการและการปฏิบัติงาน และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในท้องถิ่น

มาตรา 3 มาตรา 23101 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีได้รับการแก้ไข ดังนี้:

23101. (a) "การประกอบธุรกิจ" หมายถึงการมีส่วนอย่างจริงจังในการทำธุรกรรมใดๆ โดยมีเป้าหมายในสร้างกำไรหรือประโยชน์ด้านการเงินหรือที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

(b) สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2011 ผู้เสียภาษีกำลังประกอบธุรกิจในรัฐนี้เป็นเวลาหนึ่งปีที่พึงชำระภาษี หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ผู้เสียภาษีได้ก่อตั้งหรือที่ถิ่นพำนักในทางธุรกิจในรัฐนี้

(2) ยอดขาย, ตามที่กำหนดในอนุมาตรา (e) หรือ (f) ของมาตรา 25120 ซึ่งจำเป็นต้องนำมาคำนวณภาษีสำหรับปีนั้น, ของผู้เสียภาษีในรัฐนี้เกินยอดห้าแสนเหรียญ ($500,000) หรือร้อยละ 25 ของยอดขายทั้งหมดของผู้เสียภาษี อย่างใดอย่างหนึ่งที่น้อยกว่า เพื่อวัตถุประสงค์ของของวรรคนี้ ยอดขายของผู้เสียภาษีได้แก่ การขายโดยตัวแทนหรือผู้ทำสัญญาอิสระของผู้เสียภาษี เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ ยอดขายที่ปรากฏในรัฐนี้จะถูกตัดสินจากฎว่าด้วยการมอบหมายทางการขายตาม ~~มาตรา~~ *มาตรา* 25135 และ ~~อนุมาตรา~~(b) ~~ของมาตรา~~ 25136, และระเบียบต่างๆ ภายใต้หมวดเหล่านั้นดังที่ได้แก้ไข โดยระเบียบในมาตรา 25137

(3) อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ของผู้เสียภาษีในรัฐนี้เกินยอดห้าหมื่นเหรียญ ($50,000) หรือร้อยละ 25 ของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ของผู้เสียภาษีทั้งหมด อย่างใดอย่างหนึ่งที่น้อยกว่า มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้และการตัดสินว่าทรัพย์สินนั้นอยู่ในรัฐนี้หรือไม่จะได้รับการกำหนดโดยการใช้กฎในมาตรา 25129 ถึง 25131 รวมกันทั้งหมด และระเบียบตามที่ได้แก้ไขโดยระเบียบในมาตรา 25137

(4) จำนวนเงินที่จ่ายให้แก่รัฐนี้โดยผู้เสียภาษีเพื่อการชดเชยตามที่กำหนดในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 25120 เกินยอดห้าหมื่นเหรียญ ($50,000) หรือ ร้อยละ 25 ของเงินชดเชยที่จ่ายโดยผู้เสียภาษี อย่างใดอย่างหนึ่งที่น้อยกว่า เงินชดเชยในรัฐนี้ตัดสินโดยการใช้กฎซึ่งกำหนดเพื่อบัญชีเงินเดือนที่กำหนดในมาตรา 25133 และระเบียบภายใต้ดังที่ได้แก้ไขตามระเบียบในมาตรา 25137

(c) (1) คณะกรรมการด้านภาษีแฟรนไชส์ (Franchise Tax Board) จะทำการปรับจำนวนที่ระบุในวรรค (2), (3) และ (4) ของอนุมาตรา (b) ทุกปีตามความในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ของการปรับเปลี่ยนที่กำหนดโดยวรรค (1), อนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 จะได้นำไปใช้โดยเปลี่ยน "2012" แทน "1988"

(d) ยอดขาย ทรัพย์สินและบัญชีเงินเดือนของผู้เสียภาษี รวมถึงหุ้นตามอัตรา หรือที่ได้ปันจากกิจการซึ่งโอนภาษีให้เจ้าของผู้เสียภาษี เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุมาตรานี้, "กิจการซึ่งโอนภาษีให้เจ้าของ" หมายถึงการเป็นห้างหุ้นส่วน หรือบรรษัทประเภท "S"

มาตรา 4 มาตรา 25128 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีได้รับการแก้ไข ดังนี้:

25128. (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 38006,*สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2013* รายได้ที่เกิดจากการทำธุรกิจทั้งหมดจะถูกแบ่งในรัฐนี้โดยการคูณรายได้อันเกิดการธุรกิจด้วยเศษส่วนซึ่งเป็นเศษของตัวหารทางทรัพย์สินและเศษตัวหารทางเงินเดือนบวกตัวหารยอดขายยกกำลังสอง และตัวหารซึ่งคือสี่ยกเว้นที่กำหนดในอนุมาตรา (b) หรืออนุมาตรา (c)

(b) ในกรณีที่ส่วนของการค้าหรือธุรกิจที่ได้มากกว่าร้อยละ 50 ของ "รายรับทางธุรกิจสุทธิ" จากการทำกิจกรรมธุรกิจที่เข้าข่ายตั้งแต่หนึ่งธุรกิจขึ้นไป รายได้จากธุรกิจทั้งหมดของการค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่ง จะถูกแบ่งให้แก่รัฐนี้โดยการคูณรายได้ด้วยเศษส่วนซึ่งเป็นเศษของตัวหารปัจจัยด้านทรัพย์สิน บวกตัวหารปัจจัยด้านเงินเดือน บวกตัวหารด้านปัจจัยยอดขาย และตัวหารคือสาม

(c) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ "กิจกรรมทางธุรกิจที่เข้าข่าย" ได้แก่:

(1) กิจกรรมธุรกิจการเกษตร

(2) กิจกรรมธุรกิจการสกัด

(3) กิจการเงินฝากและเงินกู้

(4) กิจกรรมธุรกิจการธนาคารและการเงิน

(d) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "รายรับทางธุรกิจสุทธิ" หมายถึงรายรับสุทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e) หรืออนุมาตรา (f) ของมาตรา 25120 (นอกเหนือจากรายรับสุทธิอื่นๆ จากยอดขาย หรือการทำธุรกรรมอื่นๆ ภายในกลุ่มการค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่งของกลุ่มบรรษัทซึ่งรายได้และปัจจัยด้านการแบ่งจำเป็นต้องนำมารวมไว้ในรายงานรวม ตามมาตรา 25101 ซึ่งจำกัด (หากเกี่ยวข้อง) โดยมาตรา 25110) ไม่ว่ารายรับนั้นได้แยกจากปัจจัยด้านยอดขายโดยการดำเนินการตามมาตรา 25137 หรือไม่ก็ตาม

(2) "กิจกรรมทางธุรกิจการเกษตร" หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ นม สัตว์ปีก ผลไม้ สัตว์ที่ให้ขนหรือ ฟาร์มบรรทุก การเพาะปลูก ทุ่งปศุสัตว์ สถานเพาะพันธุ์ หรือพื้นที่เลี้ยงสัตว์ "กิจกรรมทางธุรกิจการเกษตร" ยังรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพาะ หรือการเลี้ยง หรือการเก็บเกี่ยวสินค้าเกษตรหรือไม้ดอก รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การเลี้ยง การตัดขน การให้อาหาร การดูแล การอบรมหรือการจัดการสัตว์ในฟาร์ม รวมทั้งการดำเนินการการทำให้แห้ง การบรรจุหีบห่อ การคัด การเก็บไว้ สินค้าเกษตรหรือไม้ดอกไว้ ณ ฟาร์ม ในขั้นตอนที่ยังไม่ผ่านการผลิต แต่เฉพาะในกรณีที่เจ้าของ ผู้เช่า ผู้ดำเนินการฟาร์มได้ผลิตอย่างสม่ำเสมอเกินกว่าครึ่งหนึ่งของสินค้าที่ถูกดำเนินการดังกล่าว

(3) "กิจกรรมธุรกิจการสกัด" หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การทำให้บริสุทธิ การแปรรูปน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หรือสินแร่ธรรมชาติ

(4) "กิจการเงินฝากและเงินกู้" หมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่ดำเนินการโดยเกี่ยวข้องกับการให้ฝาก หรือกู้ หรือธนาคารออมสินซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกฎหมายรัฐบาลหรือกฎหมายของรัฐ

(5) "กิจกรรมการธนาคารและการเงิน" หมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงิน หรือสิ่งที่เป็นผลจากการดำเนินการด้วยเงินหรือเงินทุนโดยมีการแข่งขันอย่างจริงจังกับธุรกิจของธนาคารระดับชาติ

(6) "การค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่ง" หมายถึงการค้าหรือธุรกิจอันชัดเจนซึ่งรายได้ของธุรกิจนั้นกำหนดให้ต้องมีการแบ่งภายใต้มาตรา 25101 และมาตรา 25120 ซึ่งจำกัด (หากเกี่ยวข้อง) โดย

มาตรา 25110 โดยใช้ตัวหารเดียวกันสำหรับปัจจัยด้านเงินเดือนทรัพย์สินและด้านยอดขายแต่ละตัว

(7) วรรค (4) ของอนุมาตรา (c) จะมีผลเฉพาะเมื่อคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ได้รับรองสูตรการคำนวณภาษีกรณีธุรกิจข้ามรัฐสำหรับการกำหนดรูปแบบการแบ่งสัดส่วนของรายได้สุทธิ จากสถาบันการเงิน หรือองค์กรอื่นที่เท่าเทียมกัน และจะมีการดำเนินการ ณ วันดำเนินการเดียวกันตามสูตรที่ได้รับรอง

(8) ในกรณีใดๆ ที่รายได้และตัวประกอบด้านการแบ่งของบัญชีเงินฝากสองบัญชีขึ้นไปของสมาคมหรือบรรษัทถูกกำหนดให้รวมอยู่ในรายงานรวม ภายใต้มาตรา 25101 ซึ่งจำกัด (หากเกี่ยวข้อง) โดยมาตรา 25110 สิ่งสองประการต่อไปนี้จะนำไปบังคับใช้:

(A) การใช้การทดสอบมากกว่าร้อยละ 50 ของอนุมาตรา (b) จะดำเนินการโดยพิจารณา "รายรับธุรกิจสุทธิ" ของการค้า หรือธุรกิจของกลุ่มทั้งหมดที่ต้องมีการจัดแบ่ง

(B) รายได้ทั้งหมดของธุรกิจของกลุ่มจะถูกแบ่งส่วนตามอนุมาตรา (a) หรืออนุมาตรา (b) หรือ ~~อนุมาตรา (b) ของมาตรา 25128.5~~ *มาตรา 25128.5 หรือ25128.7* ตามที่มีผลบังคับใช้

มาตรา 5 มาตรา 25128.5 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีได้รับการแก้ไข ดังนี้:

25128.5. (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 38006 ปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2011 *และก่อนวันที่ 1 มกราคม2013,* การค้าหรือธุรกิจใดๆ ที่มีการแบ่งส่วน นอกเหนือจากการค้าหรือธุรกิจใดๆ ที่มีการแบ่งส่วน ตามที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 25128 อาจกระทำการเลือกเป็นรายปีซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ว่าด้วยกำหนดเวลาการรายงานภาษีเดิม โดยใช้วิธีการและแบบฟอร์มที่กำหนดโดยคณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ เพื่อการแบ่งรายได้ตามหมวดนี้ และไม่ใช่ตามมาตรา 25128

(b) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 38006 สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวัน หรือวันหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2011*และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2013* รายได้จากธุรกิจทั้งหมดของการค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่งที่ดำเนินการเลือกตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) จะถูกแบ่งให้รัฐนี้โดยการคูณรายได้ของธุรกิจด้วยปัจจัยด้านยอดขาย

(c) คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ เป็นผู้มีอำนาจในการออกระเบียบที่จำเป็น หรือเหมาะสมในเรื่องการเลือกภายใต้มาตรานี้ รวมถึงระเบียบต่างๆ อันสอดคล้องกับกฎที่ได้กำหนดไว้สำหรับการเลือกภายใต้มาตรา 25113

(d) มาตรานี้ไม่มีผลกับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และยกเลิกวันที่ 1 ธันวาคม 2013

มาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 25128.7 เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนี้:

25128.7. โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 38006 ปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2013 รายได้จากธุรกิจทั้งหมดอันเกิดจากการค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่ง นอกเหนือจากการค้าหรือธุรกิจที่ต้องแบ่งตามที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 25128 จะต้องนำไปแบ่งให้รัฐนี้โดยการคูณรายได้ธุรกิจโดยใช้ปัจจัยด้านยอดขาย

มาตรา 7 มาตรา 25136 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษีได้รับการแก้ไข ดังนี้:

25136. (a) กรณีปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2011 และสำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2011*และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2013*ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 25128.5 และไม่ได้มีการเลือกภายใต้อนุมาตรา (a) ของมาตรา 25128.5 ยอดขาย นอกเหนือจากขายทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ถือว่าอยู่ในรัฐนี้ ถ้าหาก:

(1) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ที่กระทำในรัฐนี้ หรือ

(2) กิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้ที่กระทำทั้งในและนอกรัฐนี้ หรือมีสัดส่วนของกิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้ที่กระทำในรัฐนี้สูงกว่ารัฐอื่นๆ โดยตั้งอยู่พื้นฐานจากค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(3) อนุมาตรานี้จะมีผลนำไปบังคับใช้ และอนุมาตรา (b) จะไม่มีผลนำไปบังคับใช้ ในกรณีของปีภาษีซึ่งเริ่มต้นในวัน หรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2011 *และที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2013*ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 25128.5 สำหรับผู้เสียภาษีใดๆ ที่ต้องจ่ายภาษีภายใต้ส่วนนี้

(b) สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2011 *และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2013*:

(1) ยอดขายที่เกิดจากการบริการในรัฐนี้ ในขอบเขตที่ผู้ซื้อการบริการนั้นได้รับประโยชน์ของการบริการนั้นในรัฐนี้

(2) ยอดขายทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้อยู่ในรัฐนี้ ในขอบเขตที่ทรัพย์สินนั้นได้ใช้อยู่ในรัฐนี้ ในกรณีของหลักทรัพย์ที่มีการจำหน่าย การขายถือว่าเกิดในรัฐนี้ หากลูกค้าอยู่ในรัฐนี้

(3) ยอดขายที่ได้จากการขาย การเช่าซื้อ การให้เช่า การให้ใบอนุญาตแก่อสังหาริมทรัพย์ ถือว่าอยู่ในรัฐนี้ หากอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในรัฐนี้

(4) ยอดขายที่ได้จากการให้เช่า การเช่าซื้อ การให้ใบอนุญาตสำหรับทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ถือว่าอยู่ในรัฐนี้ หากทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในรัฐนี้

(5) (A) กรณีที่มาตรา 25128.5 นำไปบังคับใช้ ให้นำอนุมาตรานี้ไปใช้แทนอนุมาตรา (a) สำหรับปีภาษีใดๆ ที่ได้มีการเลือกภายใต้อนุมาตรา (a) ของมาตรา 25128.5

(B) หากมาตรา 25128.5 ไม่ได้มีการบังคับใช้ อนุมาตรานี้จะไม่มีผลบังคับใช้ และอนุมาตรา (a) จะมีผลบังคับใช้สำหรับผู้เสียภาษีใดๆ ที่จะต้องดำเนินการทางภาษีภายใต้ส่วนนี้

(C) โดยไม่คำนึงถึงวรรคย่อย (A) หรือ (B) อนุมาตรานี้มีผลบังคับใช้ตามวัตถุประสงค์ของวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 23101

(c) คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ อาจกำหนดระเบียบต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (b)

(d) มาตรานี้จะไม่มีผลต่อปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 และยกเลิกวันที่ 1 ธันวาคม 2013

มาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 25136 เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนี้:

25136. (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 38006 ปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มในวันที่ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013 ยอดขายที่นอกเหนือจากยอดขายของทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ถือว่าอยู่ในรัฐนี้ หาก:

(1) ยอดขายจากการให้บริการต่างๆ อยู่ในรัฐนี้ ในขอบเขตที่ผู้ซื้อการบริการได้รับประโยชน์ของการบริการนั้นภายในรัฐนี้

(2) ยอดขายทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้อยู่ในรัฐนี้ในขอบเขตที่ทรัพย์สินนั้นได้ใช้อยู่ในรัฐนี้ ในกรณีของหลักทรัพย์ที่มีการจำหน่าย การขายถือว่าเกิดในรัฐนี้ หากลูกค้าอยู่ในรัฐนี้

(3) ยอดขายที่ได้จากการขาย การเช่าซื้อ การให้เช่า การให้ใบอนุญาตแก่อสังหาริมทรัพย์อยู่ในรัฐนี้ หากอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในรัฐนี้

(4) ยอดขายที่ได้จากการให้เช่า การเช่าซื้อ การให้ใบอนุญาต สำหรับทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้อยู่ในรัฐนี้ หากทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในรัฐนี้

(b) คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ อาจกำหนดระเบียบอื่นๆ เพิ่มเติมตามที่จำเป็น หรือเหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้

มาตรา 9 เพิ่มเติมมาตรา 25136.1 เข้าในประมวลกฎหมายว่าด้วยเงินรายได้และระบบการจัดเก็บภาษี ดังนี้:

25136.1. (a) สำหรับปีที่พึงชำระภาษีที่เริ่มต้น ณ วันที่ 1 มกราคม 2013 หรือหลังจากนั้น ผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติซึ่งได้แบ่งรายได้ของธุรกิจภายใต้มาตรา 25128.7 จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติต่อไปนี้:

(1) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 25137 ยอดขายที่เข้าข่ายซึ่งคิดให้กับรัฐนี้จะเท่ากับร้อยละ 50 ของจำนวนยอดขายที่เข้าข่ายซึ่งคิดให้กับรัฐนี้ตามมาตรา 25136 แต่เพื่อการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ ส่วนอีกร้อยละ 50 ที่เหลือ จะไม่นำมาคิดให้กับรัฐนี้

(2) ยอดขายอื่นๆ จะถูกกำหนดภายใต้มาตรา 25136

(b) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(1) "ผู้เสียภาษีที่เข้าข่าย" หมายถึง สมาชิกหนึ่งคนของกลุ่มรายงานรวมซึ่งเป็นกลุ่มผู้เข้าข่ายด้วย ตามที่นิยามในวรรค (10) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 25106.5 ของเรื่องที่ 18 ว่าด้วยประมวลกฎหมายระเบียบแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียโดยมีผลในวันที่มีผลบังคับใช้ของกฎหมายที่เพิ่มมาตรานี้

(2) "กลุ่มผู้เข้าข่าย" หมายถึง กลุ่มรายงานรวม, ตามที่นิยามในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 25106.5 ของกฎหมายข้อที่ 18 ว่าด้วยประมวลกฎหมายระเบียบแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีผลในวันที่มีผลบังคับใช้ของกฎหมายที่เพิ่มมาตรานี้ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

(A) ได้ผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดว่าด้วยการลงทุนขั้นต่ำสำหรับปีภาษี

(B) สำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นในปีปฏิทิน 2006 สำหรับกลุ่มรายงานรวม กลุ่มรายงานรวมมีรายรับมากกว่าร้อยละ 50 ของธุรกิจสุทธิซึ่งเป็นเครือข่ายในสหรัฐจากการดำเนินการระบบเคเบิลตั้งแต่หนึ่งระบบขึ้นไป

(C) เพื่อวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของวรรคย่อย (B) ให้กฎต่อไปนี้มีผลบังคับใช้:

(i) หากสมาชิกหนึ่งคนของกลุ่มรายงานรวมสำหรับปีภาษีนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มรายงานรวมสำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นปีปฏิทินในปี 2006 รายรับจากธุรกิจสุทธิของสมาชิกที่ไม่ได้รวมอยู่จะต้องถูกนำไปรวมในการคำนวณรายรับจากธุรกิจสุทธิของกลุ่มรายงานรวมสำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นปีปฏิทินในปี 2006 ราวกับว่าสมาชิกที่ไม่ได้รวมในกลุ่มนั้นเป็นสมาชิกของกลุ่มรายงานรวมสำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นปีปฏิทินในปี 2006

(ii) รายรับจากธุรกิจสุทธิจะรวมรายได้จากธุรกิจสุทธิของหุ้นส่วนที่มีคุณสมบัติ แต่เฉพาะในขอบเขตของผลประโยชน์ของสมาชิกในหุ้นส่วนนั้น

(3) "ระบบเคเบิล" และ "เครือข่าย" จะมีความหมายเช่นเดียวกัน ตามที่กำหนดในมาตรา 5830 แห่งประมวลกฎหมายการสาธารณูปโภค ตามที่มีผล ณ วันที่กฎหมายมีผลจากการเพิ่มมาตรานี้ "การบริการเครือข่าย" หมายถึงการบริการวิดีทัศน์ เคเบิล เสียง หรือข้อมูล

(4) "รายรับธุรกิจสุทธิ" หมายถึงรายรับสุทธิตามที่กำหนดในวรรค (2) ของอนุมาตรา (f) ของมาตรา 25120 (นอกเหนือจากรายรับสุทธิจากยอดขายหรือการทำธุรกรรมอื่นๆ ในหมู่สมาชิกของกลุ่มรายงานรวมซึ่งจำกัด (หากเกี่ยวข้อง) โดยมาตรา 25110)

(5) "ข้อกำหนดว่าด้วยการลงทุนขั้นต่ำ" หมายถึงรายจ่ายที่เข้าข่ายที่ไม่ต่ำกว่าสองร้อยห้าสิบล้านเหรียญ ($250,000,000) โดยกลุ่มรายงานรวมระหว่างปีปฏิทินซึ่งรวมต้นปีของปีภาษี

(6) "รายจ่ายที่เข้าข่าย" หมายถึง ยอดรวมค่าใช้จ่ายใดๆ ที่จ่ายให้กับรัฐนี้สำหรับทรัพย์สินที่จับต้องได้ เงินเดือน การบริการค่าธรรมเนียมแฟรนไชส์ หรือการกระจายทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ หรือสิทธิอื่นๆ ซึ่งจ่ายหรือเกิดขึ้นโดย หรือในนามของสมาชิกของกลุ่มรายงานรวม

(A) รายจ่ายที่นอกเหนือจากทรัพย์สินที่จับต้องได้ที่นำเข้ารัฐนี้ ถ้าหากสมาชิกของกลุ่มรายงานรวมได้รับประโยชน์จากการซื้อหรือจ่ายในรัฐนี้

(B) การซื้อหรือการจ่ายเพื่อทรัพย์สินที่จับต้องได้จะนำมาพิจารณาเข้ารัฐนี้หากทรัพย์สินนั้นได้ให้บริการในรัฐนี้

(C) รายจ่ายที่เข้าข่ายจะรวมถึงรายจ่ายของกลุ่มรายงานรวมสำหรับทรัพย์สินหรือการบริการที่ซื้อ ใช้ หรือจัดให้มีโดยผู้ทำสัญญาอิสระในรัฐนี้

(D) รายจ่ายที่เข้าข่ายรวมถึงรายจ่ายโดยหุ้นส่วนที่เข้าข่าย แต่เฉพาะในขอบเขตของผลประโยชน์ของสมาชิกในการเป็นหุ้นส่วนนั้น

(7) "หุ้นส่วนที่เข้าข่าย" หมายถึง หุ้นส่วนหนึ่ง หากรายได้ของหุ้นส่วนและตัวประกอบการแบ่งของหุ้นส่วนรวมอยู่ในรายได้และตัวประกอบการแบ่งของสมาชิกของกลุ่มรายงานรวม แต่เฉพาะในขอบเขตของผลประโยชน์ของสมาชิกในการเป็นหุ้นส่วนนั้น

(8) "ยอดขายที่เข้าข่าย" หมายถึง รายรับจากธุรกิจสุทธิจากข้อกำหนดของการบริการเครือข่าย นอกเหนือจากรายได้จากธุรกิจสุทธิที่ได้จากการขาย หรือการให้เช่าอุปกรณ์ในพื้นที่ของลูกค้า "ยอดขายที่เข้าข่าย" จะรวมถึง ยอดขายที่เข้าข่ายของหุ้นส่วนที่เข้าข่าย แต่เฉพาะในขอบเขตของผลประโยชน์ของสมาชิกในการเป็นหุ้นส่วนนั้น

(c) กฎต่างๆ ในมาตรานี้ในส่วนของยอดขายที่เข้าข่ายของหุ้นส่วนที่เข้าข่ายเป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับกฎต่างๆ สำหรับการเป็นหุ้นส่วน ภายใต้วรรค (3) ของอนุมาตรา (f) ของมาตรา 25137-1 ของเรื่องที่ 18 ว่าด้วยประมวลกฎหมายระเบียบแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ข้อเสนอที่ 40

แผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทั้งรัฐที่ได้รับการรับรองโดยคณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งในวันที่ 15 สิงหาคม 2011 ได้ยื่นเสนอต่อประชาชนเพื่อการลงประชามติโดยสอดคล้องกับอนุมาตรา (i) ของมาตรา 2 ของข้อ XXI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

กฎหมายที่เสนอ

ยื่น
ในสำนักงานเลขาธิการรัฐแคลิฟอร์เนีย
วันที่ 15 สิงหาคม 2011

การลงมติ
คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งรัฐแคลิฟอร์เนีย
การรับรองแผนที่เขตการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทั่วรับ

วันที่ 15 สิงหาคม 2011

โดยที่ ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2011 คณะกรรมาธิการแบ่งเขตเลือกตั้งรัฐแคลิฟอร์เนีย (คณะกรรมาธิการ) ได้ลงคะแนนเสียงเพื่ออนุมัติให้มีการประกาศ และการแสดงความคิดเห็นจากสาธารณชนทั่วรัฐสำหรับแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (แผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา) ซึ่งอ้างอิงในฐานะเป็นแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาล่าสุดเบื้องต้น และ

โดยที่ ในวันที่ 15 สิงหาคม 2011 ตามข้อ XXI, มาตรา 2(c)(5) ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย คณะกรรมาธิการได้ลงคะแนนเสียงเพื่อรับรองว่าเป็นแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาฉบับสุดท้าย ซึ่งระบุโดย crc_20110815_senate_certified_statewide.zip และรักษารหัสขั้นตอนวิธี (SHA-1) 14cd4e126ddc5bdce946f67376574918f3082d6b

ด้วยเหตุนั้น จึงได้รับการแก้ไข ซึ่งสอดคล้องตามข้อ XXI, มาตรา 2 (g) ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย สำหรับแผนที่เขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ดังที่ระบุด้วยรหัสอ้างอิงข้างต้น SHA -1 โดยในที่นี้ ได้รบการรับรองโดยคณะกรรมาธิการ และจะนำส่งไปยังเลขาธิการรัฐแคลิฟอร์เนียต่อไป และ

แก้ไขเพิ่มเติม, ว่าสมาชิกคณะกรรมาธิการได้ประทับลายมือชื่อต่อมดินี้

Gabino Aguirre, คณะกรรมาธิการ (D)

Angelo Arcneta, คณะกรรมาธิการ (D)

Vincent Barabba, คณะกรรมาธิการ (R)

Maria Blanco, คณะกรรมาธิการ (D)

Cynthia Dai, คณะกรรมาธิการ (D)

Michelle DiGuilio, คณะกรรมาธิการ (DTS)

Jodie Filkins Webber, คณะกรรมาธิการ (R)

Stanley Forbes, คณะกรรมาธิการ (DTS)

Connie Galambos-Malloy, คณะกรรมาธิการ (DTS)

Lilbert "Gil" Ontai, คณะกรรมาธิการ (R)

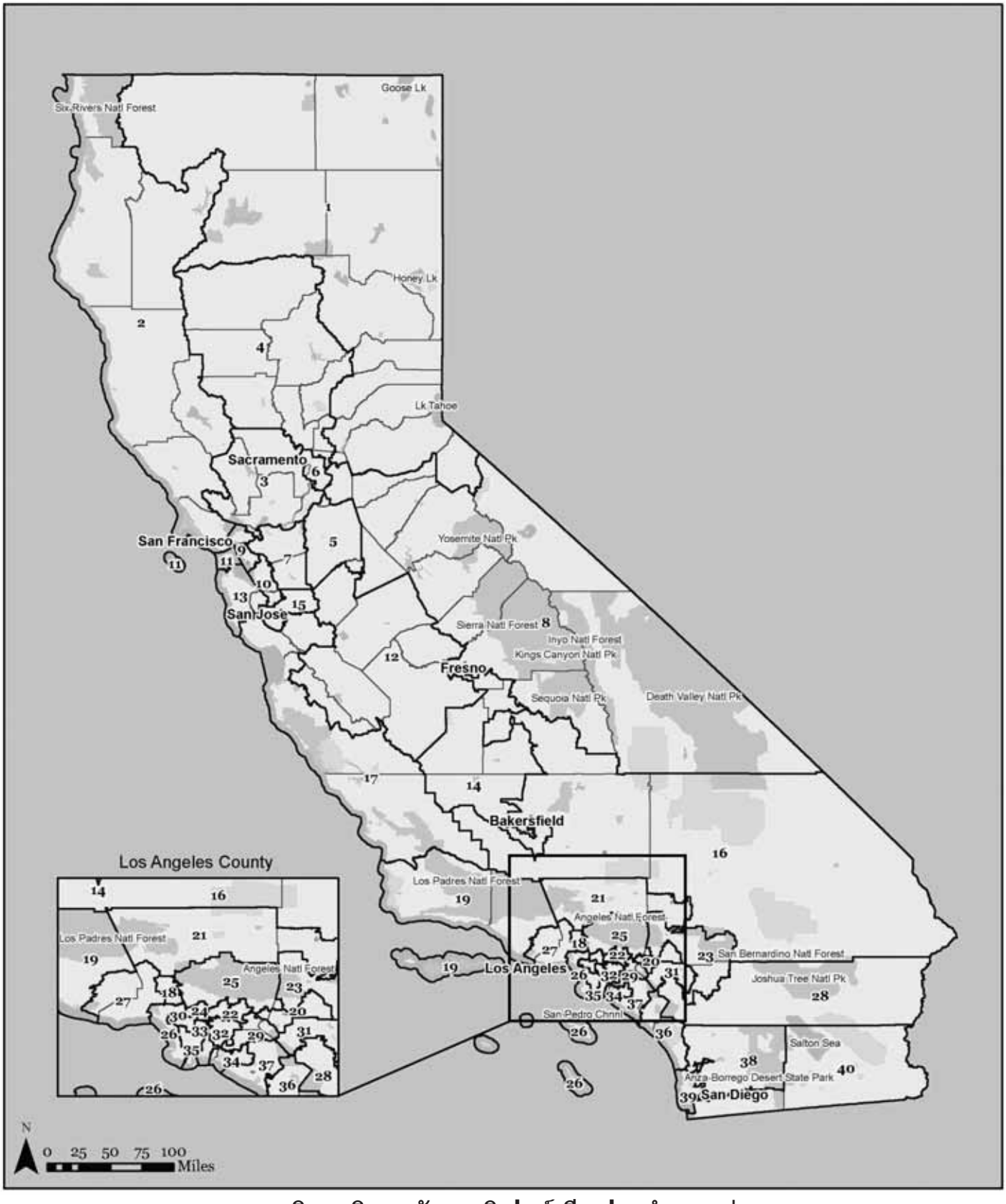
M. Andre Parvenu, คณะกรรมาธิการ (DTS)

Jeanne Raya, คณะกรรมาธิการ (D)

Michael Ward, คณะกรรมาธิการ (R)

Peter Yao, คณะกรรมาธิการ (R)

40

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนียประจำเขตต่างๆ

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 1

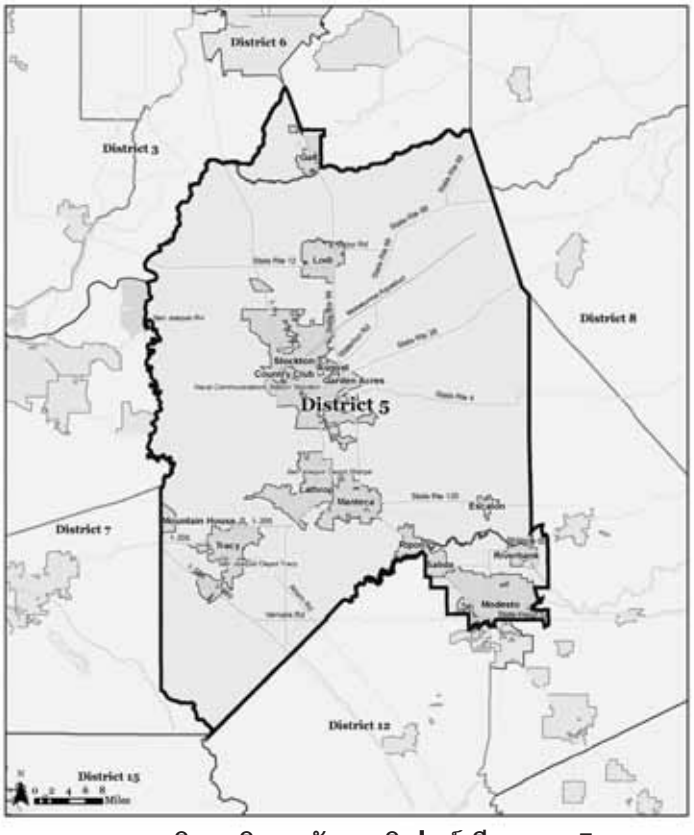
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 2

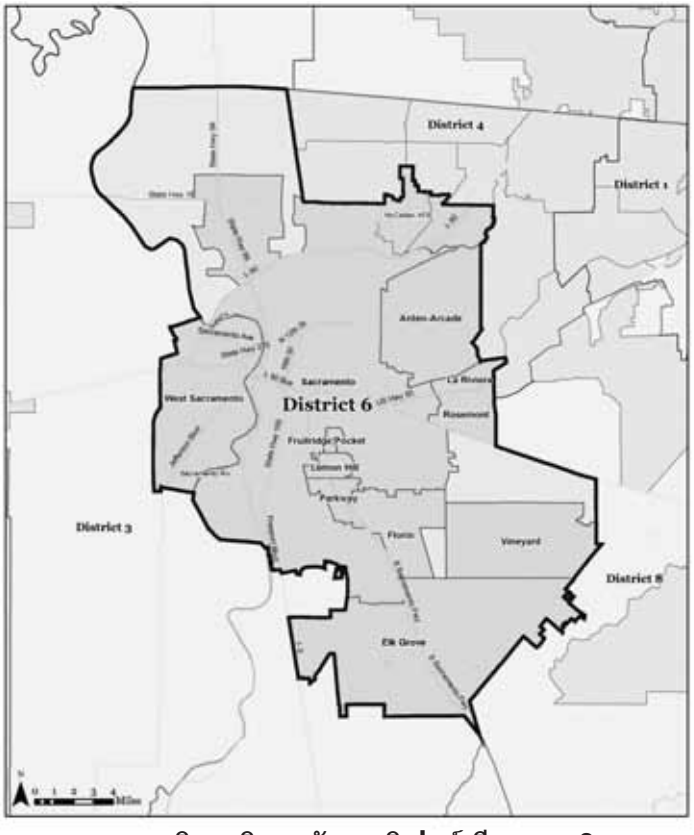
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 3

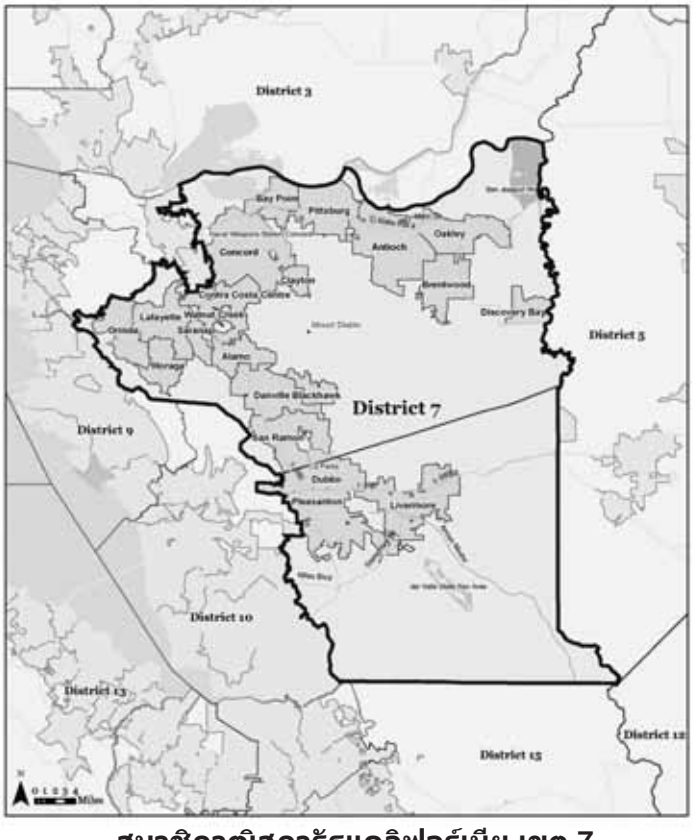
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 4

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 5

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 6

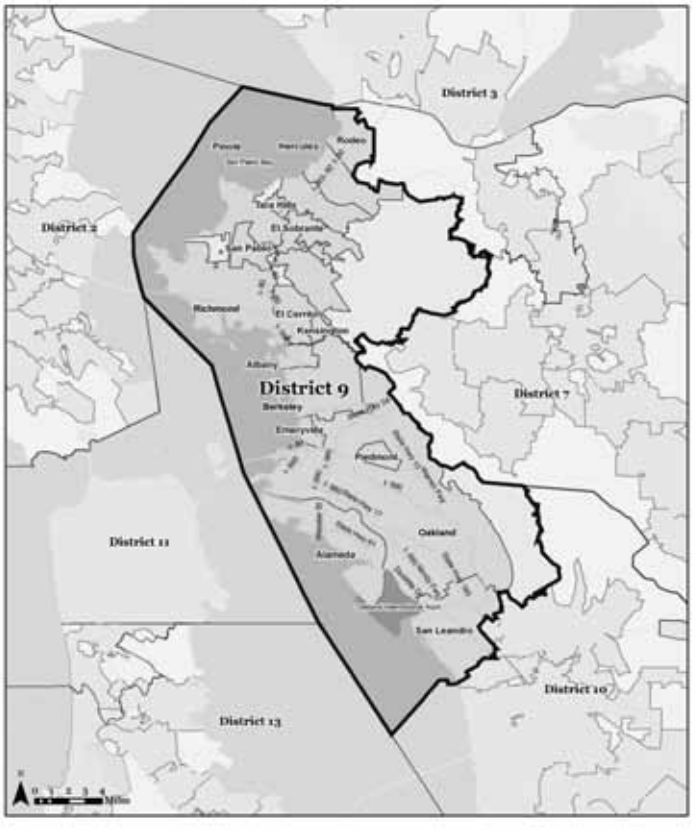

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 7

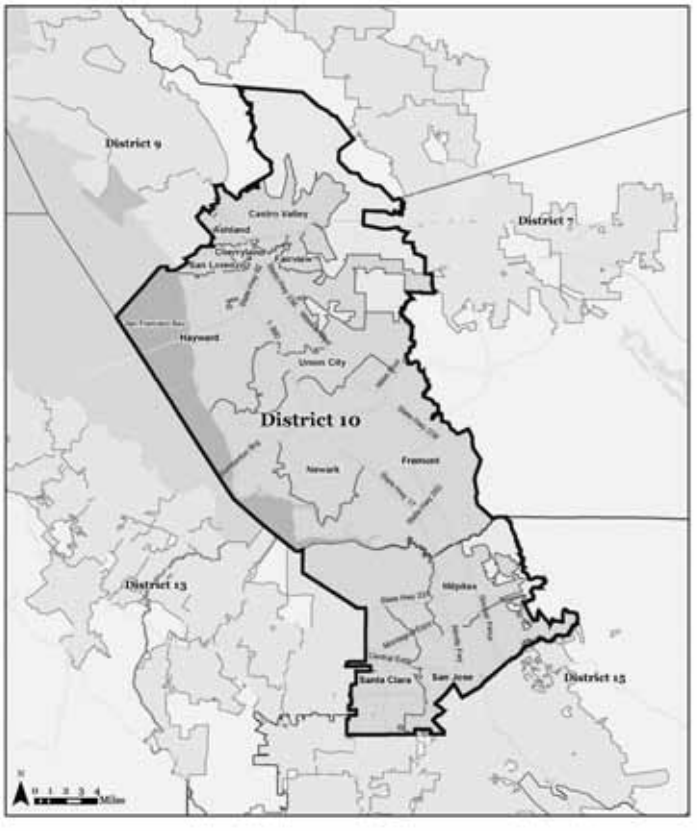

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 8

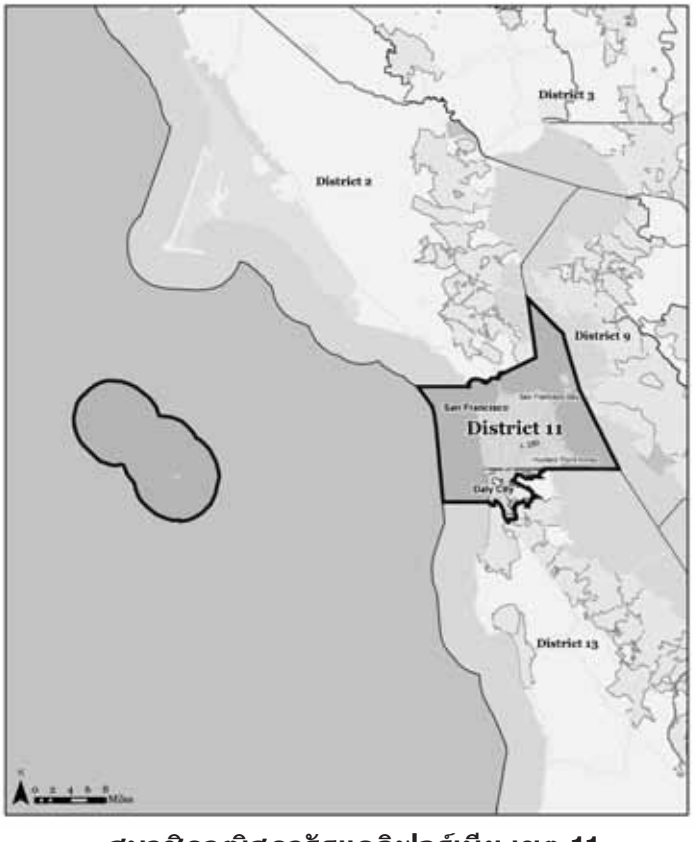
40

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 9

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 10

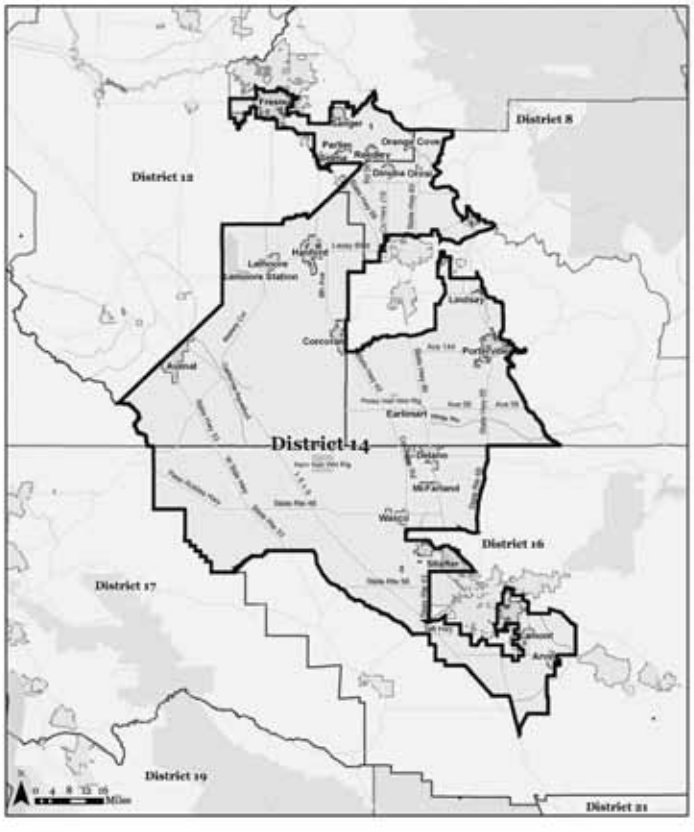
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 11

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 12

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 13

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 14

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 15

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 16

40

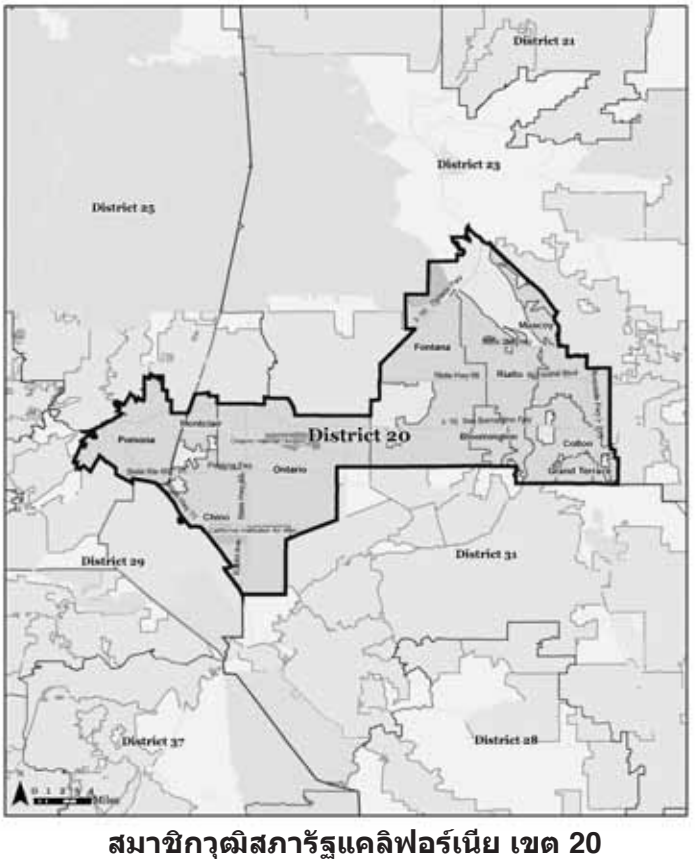
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 17

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 18

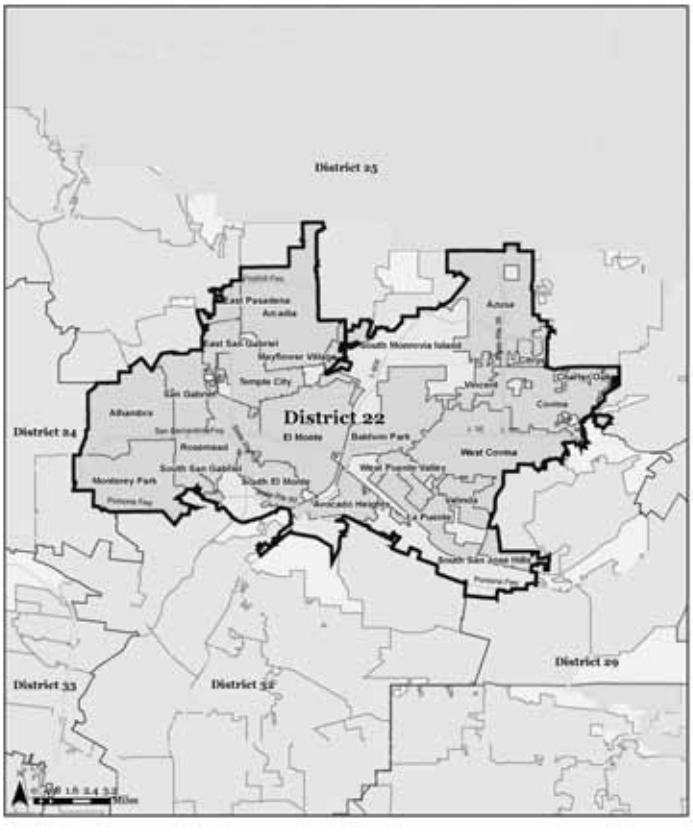
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 19

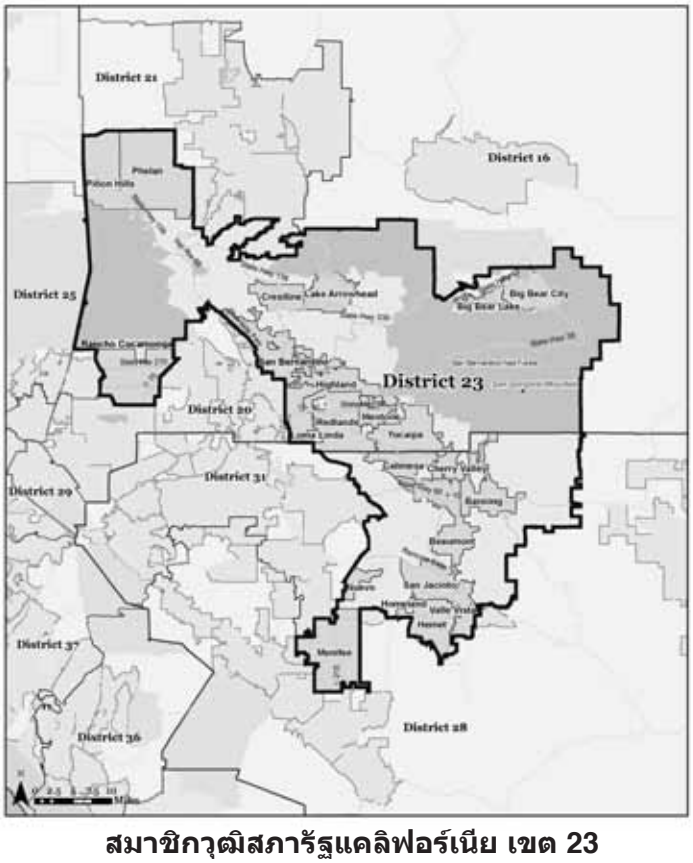
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 20

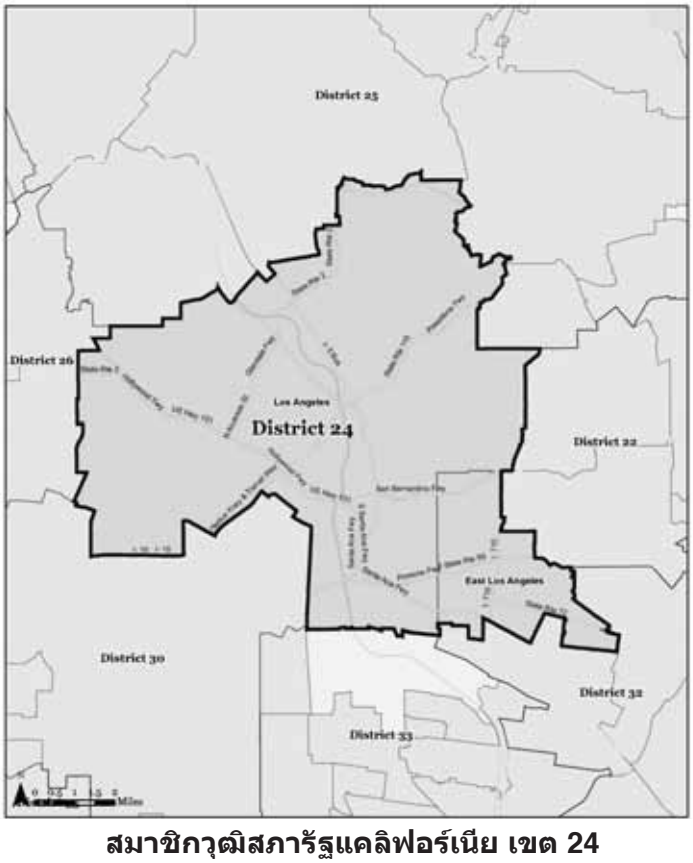
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 21

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 22

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 23

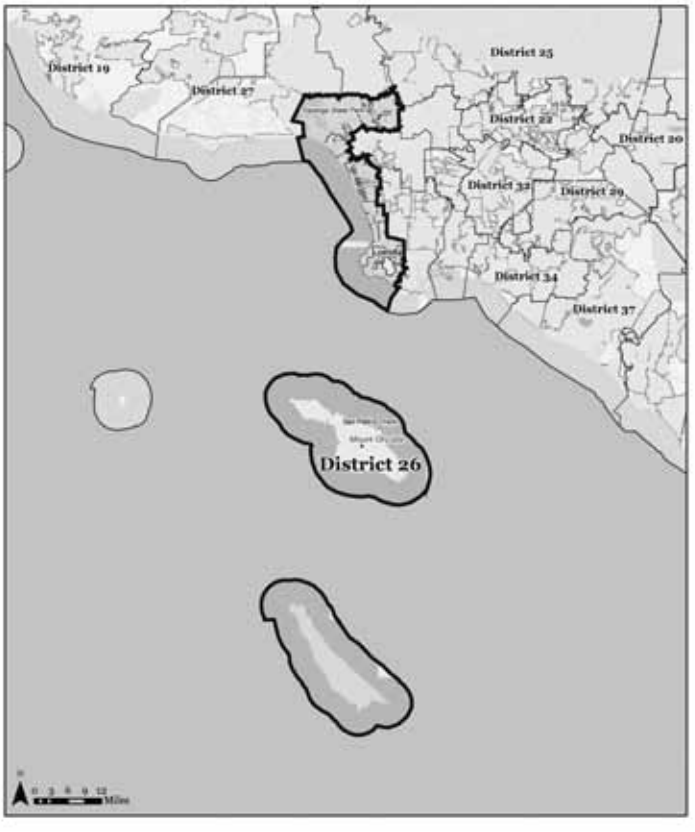

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 24

40

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 25

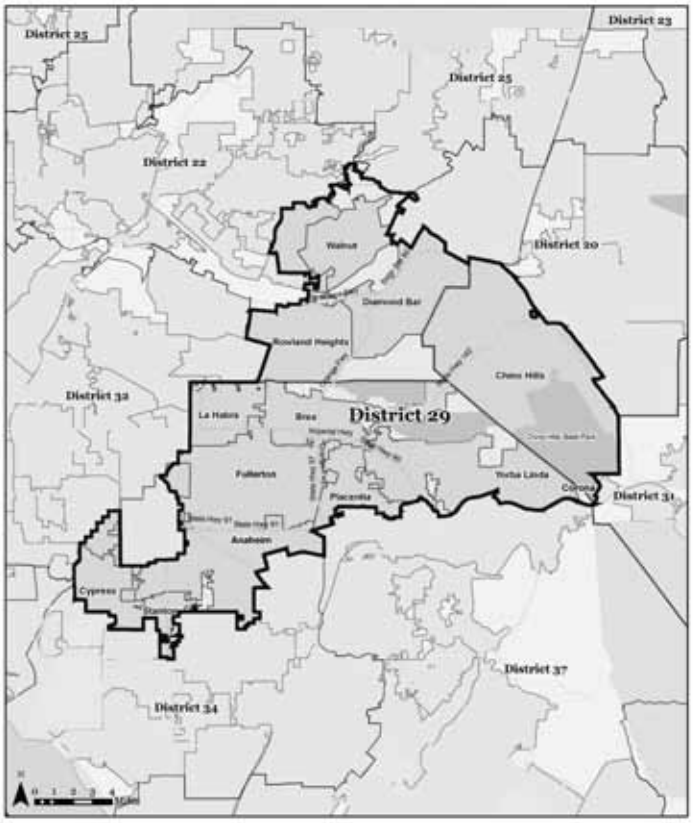
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 26

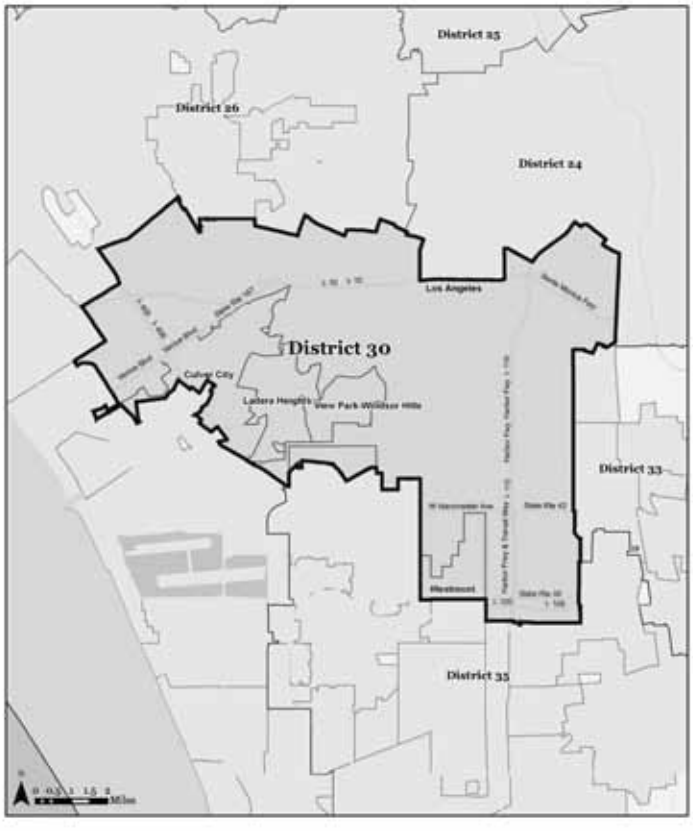
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 27

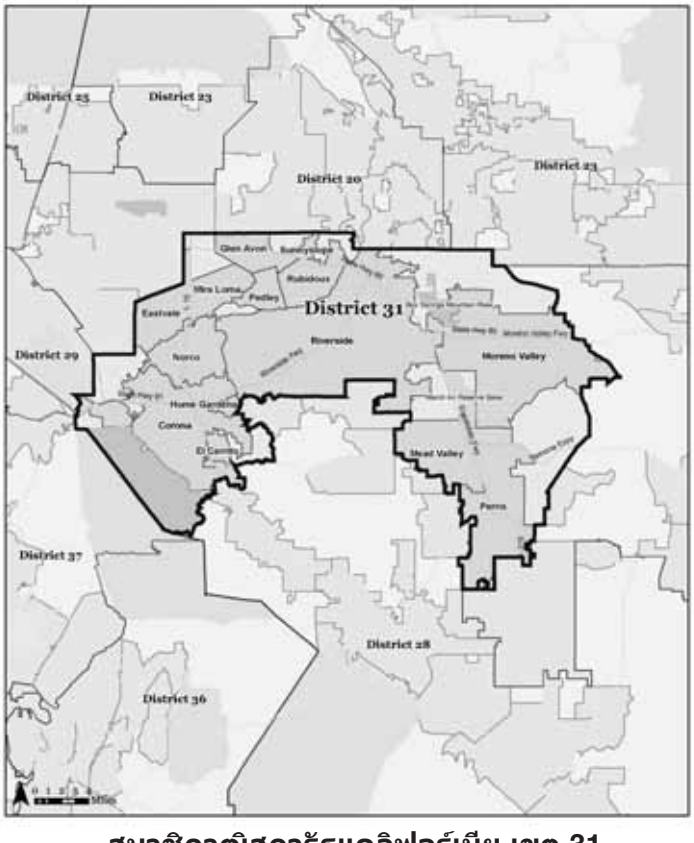
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 28

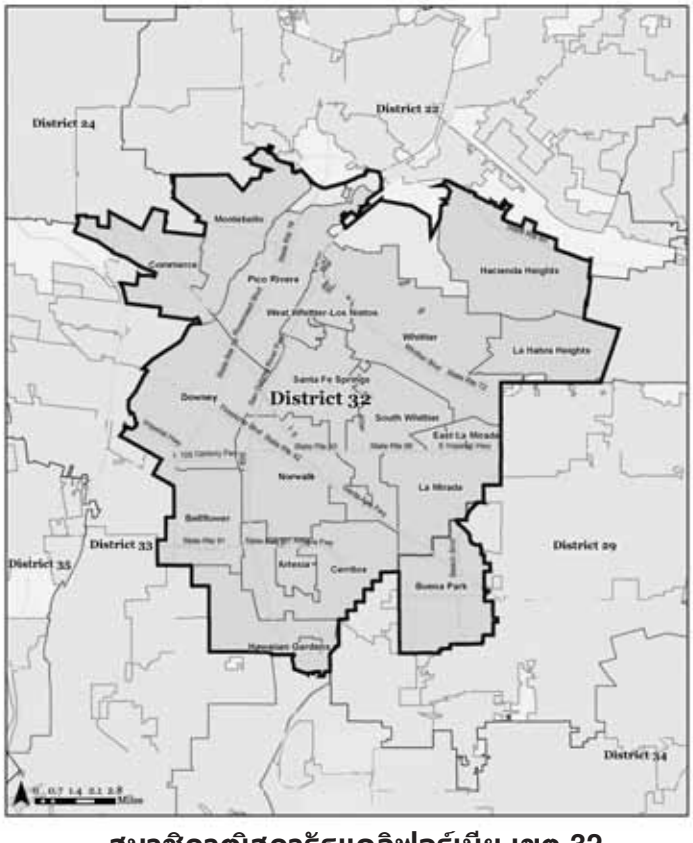
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 29

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 30

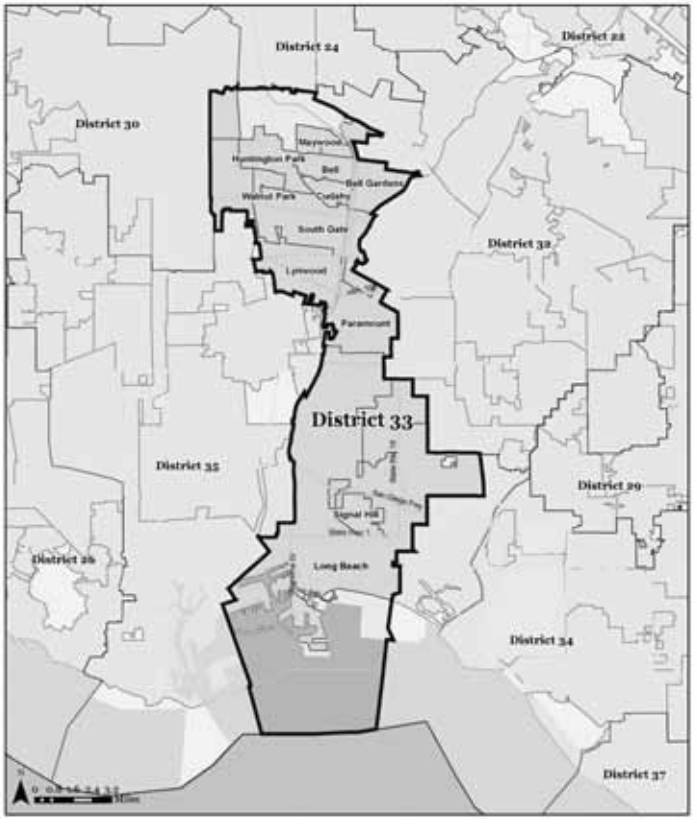

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 31

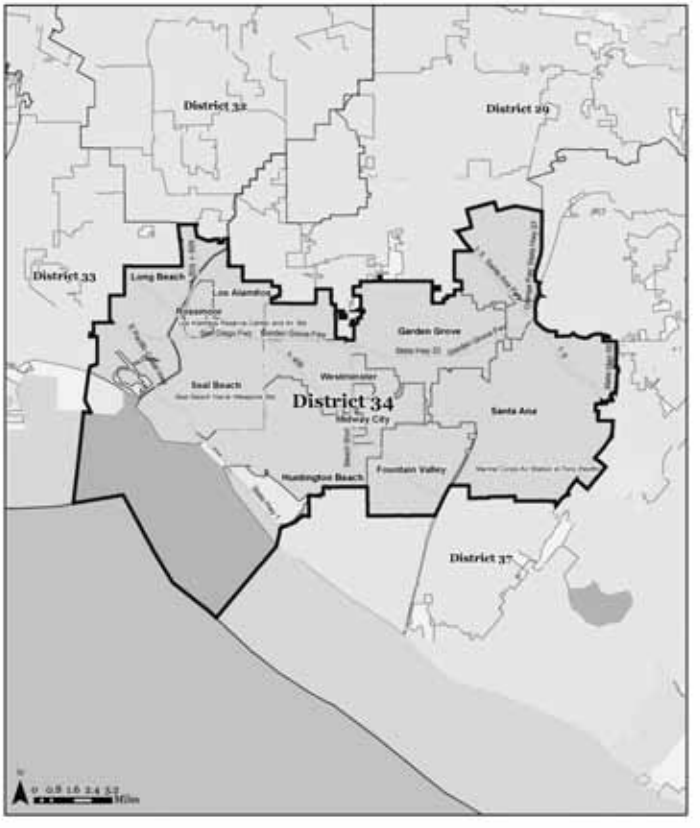

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 32

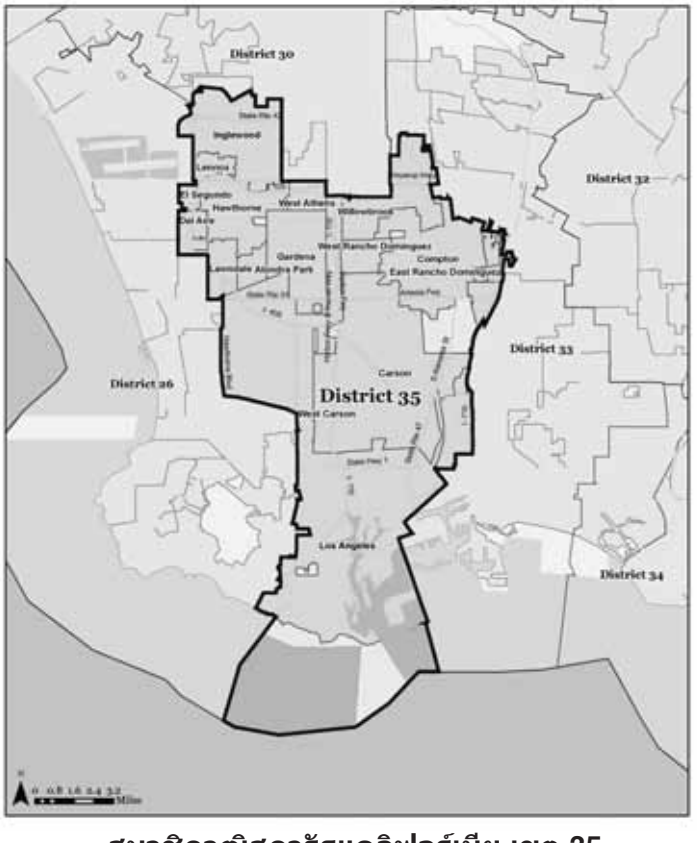
40

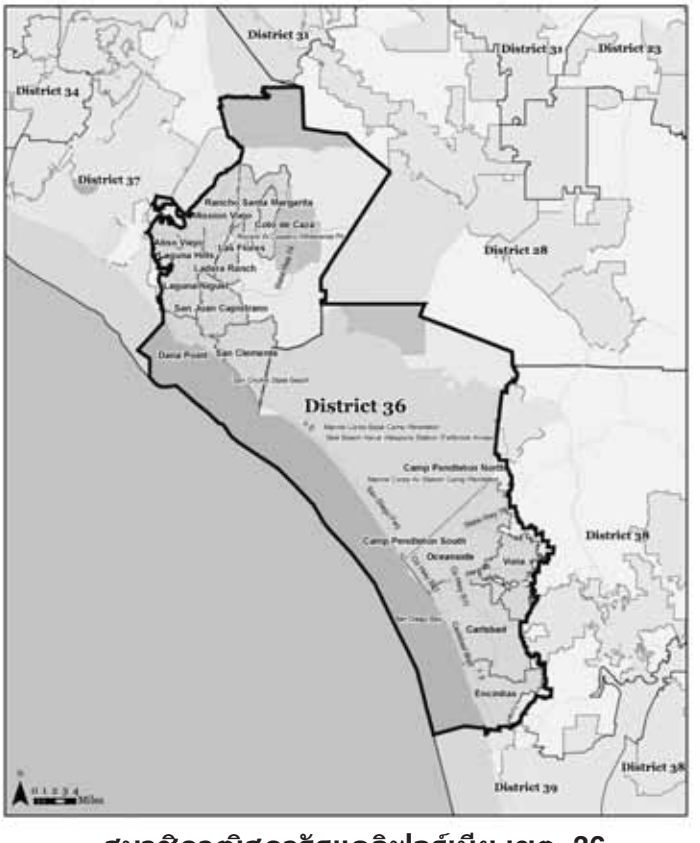
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 33

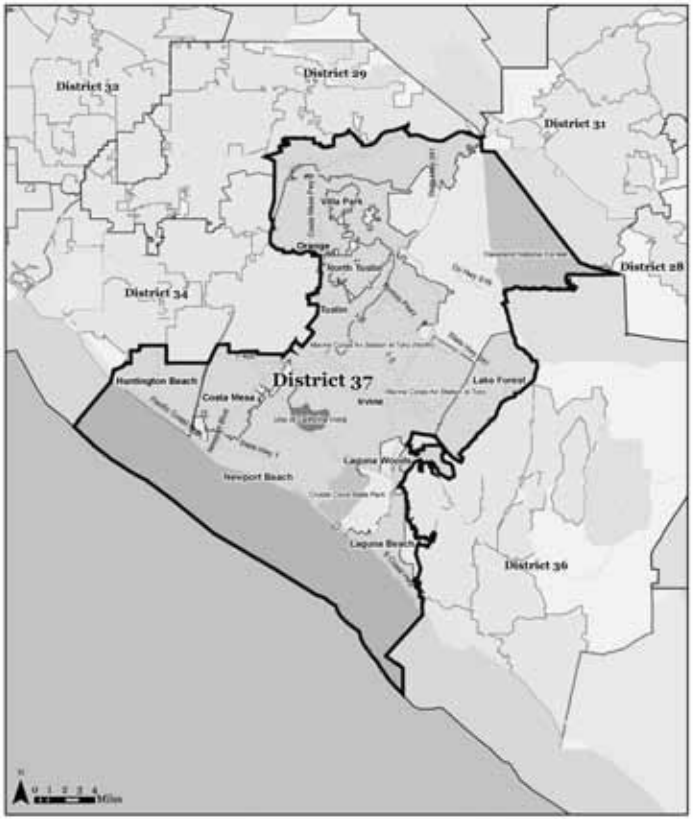
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 34

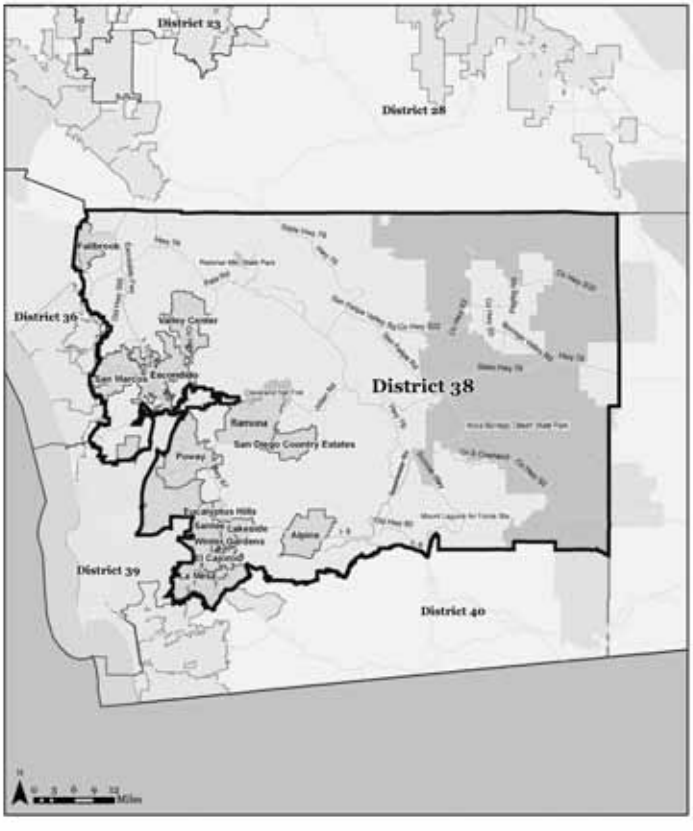
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 35

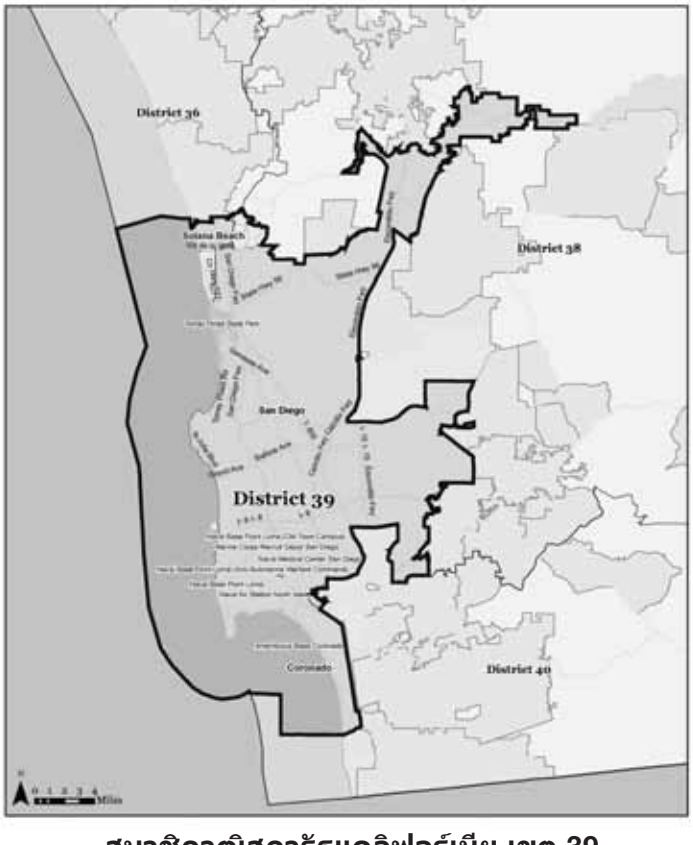
สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 36

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 37

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 38

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 39

สมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย เขต 40

40

คู่มือแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรูปแบบเสียงบันทึกและตัวพิมพ์ขนาดใหญ่

เพื่อสั่งคู่มือแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรูปแบบตัวพิมพ์ขนาดใหญ่เทปคาสเซ็ท หรือแผ่นซีดี ให้เข้าไปที่เว็บไซต์ *www.voterguide.sos.ca.gov/alt-versions* หรือโทรสายด่วนฟรีสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งของสำนักงานเลขาธิการของรัฐที่หมายเลข (855) 345-3933

เพื่อดาวน์โหลดคำแนะนำสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งแบบเป็นทางการในแบบบันทึกเสียง MP3 ให้ไปที่เว็บไซต์ *www.voterguide.sos.ca.gov/audio*

หารายได้และสร้างความแตกต่าง... ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง!

นอกเหนือจากการได้รับประสบการณ์โดยตรงกับวิธีการของระบบประชาธิปไตยของเรา เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งสามารถมี รายได้พิเศษสำหรับการให้บริการอันมีคุณค่าในวันเลือกตั้ง โปรดติดต่อสำนักงานการเลือกตั้งในเทศมณฑลของท่าน หรือโทร (855) 345-3933 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในการเป็นเจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง

การลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบในการปรับปรุงข้อมูลการลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของท่าน ท่านควรปรับปรุงข้อมูลการลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของท่าน หากท่านเปลี่ยนแปลงที่อยู่บ้าน ที่อยู่ทางไปรษณีย์ เปลี่ยนชื่อ หรือต้องการเปลี่ยนหรือเลือกพรรคการเมืองที่ชื่นชอบ

หมายเหตุ: หากท่านได้ย้ายไปที่อยู่ใหม่หลังวันที่ 22 ตุลาคม 2012 ท่านอาจลงคะแนนเสียงที่หน่วยเลือกตั้งเดิมของท่านได้

การลงทะเบียนเพื่อออกเสียงเลือกตั้งสามารถทำได้โดยง่ายและไม่เสียค่าใช้จ่าย มีแบบฟอร์มลงทะเบียนไว้บริการทั้งทางเว็บไซต์ *www.sos.ca.gov* และที่ทำการไปรษณีย์ เกือบทุกแห่ง รวมทั้งห้องสมุด หน่วยงานราชการของเมืองและเทศมณฑล และที่สำนักงานเลขาธิการแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

ในการลงทะเบียนเพื่อออกเสียงเลือกตั้งนั้น ท่านจะต้องเป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกา มีถิ่นที่อยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีอายุอย่างน้อย 18 ปีในวันเลือกตั้ง ไม่ได้ถูกจำคุกหรืออยู่ในเรือนจำของเทศมณฑล (กำลังรับโทษจำคุกในเรือนจำรัฐ หรือกำลังรับโทษเป็นเวลานานกว่า หนึ่งปีโทษฐานกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ "ขั้นต่ำ") หรือถูกทำทัณฑ์บน ถูกควบคุมความประพฤติหลังการปล่อยตัว หรืออยู่ในทัณฑ์บนหลังถูกพิพากษาลงโทษ และไม่ถูกศาลตัดสินว่าเป็นผู้มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อกำหนดของรัฐและรัฐบาลกลางเรื่องบัตรประจำตัวของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ส่วนใหญ่แล้วผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรัฐแคลิฟอร์เนียไม่จำเป็นต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อนที่จะหย่อนบัตรเลือกตั้ง หากท่าน ลงคะแนนเสียงเป็นครั้งแรกหลังจากลงทะเบียนทางไปรษณีย์และไม่ได้ระบุหมายเลขใบอนุญาตขับขี่ หมายเลขบัตรประจำตัวรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือตัวเลขสี่หลักสุดท้ายของหมายเลขประกันสังคมลงใน บัตรลงทะเบียน ท่านอาจถูกร้องขอให้แสดงบัตรประจำตัวรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเมื่อไปถึงหน่วยเลือกตั้ง กรุณาตรวจสอบให้แน่ใจว่า ท่านนำบัตรประจำตัวไปยังหน่วยเลือกตั้ง หรือแนบสำเนาบัตรประจำตัวไปพร้อมกับบัตรเลือกตั้ง ทางไปรษณีย์ ต่อไปนี้คือ รายชื่อบางส่วนของบัตรประจำตัวที่ท่านสามารถใช้ได้ซึ่งมีมากกว่า 30 รายการ นอกจากนี้ ท่านสามารถเข้าไปยังเว็บไซต์ของเลขาธิการแห่งรัฐ และดูข้อมูล "Help America Vote Act Identification Standards (ข้อมูลบัตรประจำตัวที่ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยเรื่อง การสนับสนุนการเลือกตั้งในอเมริกา)" ได้ที่ *www.sos.ca.gov/elections/elections_regs.htm*

- ใบอนุญาตขับขี่หรือบัตรประจำตัวประชาชนที่รัฐออกให้
- หนังสือเดินทาง
- บัตรประจำตัวพนักงาน
- บัตรเครดิตหรือบัตรเดบิต
- บัตรประจำตัวทหาร
- บัตรนักศึกษา

สิทธิและเสรีภาพของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

1. ท่านสามารถใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้ ถ้าท่านได้ลงทะเบียนในการเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับการลงทะเบียนให้เป็นผู้มีสิทธิต้องถือสัญชาติอเมริกัน และต้องมีถิ่นฐานอยู่ในรัฐนั้นๆ และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และต้องไม่เป็นผู้ถูกคุมขัง หรืออยู่ในระหว่างทำทัณฑ์บนเนื่องจากมีความผิดคดีอาญาอุกฉกรรจ์ และต้องเป็นผู้ที่ได้รับการจดทะเบียนให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งใน เขตที่ตนพักอาศัย
2. ท่านมีสิทธิหย่อนบัตรเลือกตั้งเฉพาะกาล ถ้าชื่อของท่านไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อของ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
3. ท่านมีสิทธิในการหย่อนบัตรลงคะแนนเสียง ถ้าท่าน อยู่ ณ หน่วยเลือกตั้งและกำลังรออยู่ในแถวเพื่อหย่อนบัตร ก่อนที่หน่วยจะปิด
4. ท่านมีสิทธิในการหย่อนบัตรลงคะแนนเสียงลับโดยปราศจากการถูกขมขู่
5. ก่อนการหย่อนบัตร ท่านมีสิทธิรับบัตรเลือกตั้งใบใหม่ถ้าท่านคิดว่าท่านเลือกผิด ไม่ว่าเวลาใดก่อนการหย่อนบัตร ถ้าท่านรู้สึกว่าได้เลือกผิด ท่านมีสิทธิ์ในการเปลี่ยนบัตรใบใหม่ ผู้ที่ลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์สามารถรับบัตรเลือกตั้งใบใหม่ได้เช่นเดียวกันถ้าได้ส่งคืนบัตรเสียให้กับกรรมการเลือกตั้งก่อนการปิดรับบัตรลงคะแนนเสียงในวันเลือกตั้ง
6. ท่านมีสิทธิรับการช่วยเหลือ ในการลงคะแนนเสียงหากท่านไม่สามารถ ลงคะแนนเสียงเองได้
7. ท่านมีสิทธิส่งบัตรลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ที่สมบูรณ์ไปที่เขตเลือกตั้งใดก็ได้ในเทศมณฑล
8. ท่านสามารถร้องขอเอกสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งเป็นภาษาอื่นได้ ถ้าในเขตนั้นมีประชากรเพียงพอที่จะให้มีการอนุมัติการตีพิมพ์เป็นภาษานั้น
9. ท่านมีสิทธิในการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการเลือกตั้ง และมีสิทธิในการสังเกตการณ์การเลือกตั้ง

   ท่านมีสิทธิ์ในการสอบถามคณะกรรมการเลือกตั้งประจำเขตและเจ้าหน้าที่จัดการการเลือกตั้งเกี่ยวกับขั้นตอนการเลือกตั้ง และท่านมีสิทธิในการได้รับคำตอบต่อคำถาม หรือได้รับการแนะนำให้ไปหาผู้ที่จะตอบคำถามนั้นได้ อย่างไรก็ตาม หากการถามคำถามต่อๆ ไปเป็นการรบกวนการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่จัดการการเลือกตั้งอาจยุติการตอบคำถามได้
10. ท่านมีสิทธิรายงานการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายหรือการกระทำที่เป็นการฉ้อโกงต่อเจ้าหน้าที่เลือกตั้งประจำเขตหรือสำนักงานเลขาธิการของรัฐ

ถ้าท่านคิดว่าท่านได้รับการปฏิเสธสิทธิใดๆ ที่กล่าวมา หรือทราบว่ามีการทำผิดกฎการเลือกตั้งหรือการกระทำผิดใด โปรดแจ้ง สำนักงานเลขาธิการของรัฐ ที่ศูนย์ช่วยเหลือผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างเป็นความลับที่หมายเลข (855) 345-3933

ข้อมูลที่ท่านให้ในเอกสารเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่จัดการการเลือกตั้งจะนำไปประมวล เพื่อส่งข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งไปให้ท่าน เช่น สถานที่ในการไปใช้สิทธิ รายละเอียดต่างๆ ตลอดจนถึงผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งที่จะปรากฏในบัตรลงคะแนนเสียง การขายข้อมูลของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งถือเป็นการกระทำต้องห้ามโดยกฎหมายและเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ ข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาจถูกส่งไปให้สำนักงานของผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง คณะกรรมการร่างกฎหมาย หรือบุคคลอื่นเพื่อจุดประสงค์ในด้านการเลือกตั้ง วิชาการ สื่อขาว การเมือง หรือการปกครอง ตามที่กำหนดโดยเลขาธิการของรัฐ อย่างไรก็ดี ข้อมูลในใบขับขี่และหมายเลขประกันสังคม หรือลายมือชื่อที่ปรากฏบนบัตรลงคะแนนเสียงของท่านจะไม่สามารถนำไปเปิดเผยเพื่อจุดประสงค์เหล่านี้ได้ ถ้าท่านมีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับการนำข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้ หรือต้องการรายงานการใช้ข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในทางที่มิชอบ โปรดแจ้งสำนักงานเลขาธิการของรัฐที่หมายเลข (855) 345-3933

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกข่มขู่คุกคามชีวิตสามารถมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงลับได้ ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานเลขาธิการของรัฐ ที่หมายเลข (877) 322-5227 หรือที่เว็บไซต์ *www.sos.ca.gov*

California Secretary of State
Elections Division
1500 11th Street
Sacramento, CA 95814

NONPROFIT
U.S. POSTAGE
PAID
CALIFORNIA
SECRETARY
OF STATE

OFFICIAL ELECTION MAIL
Authorized by the U.S. Postal Service ®

รัฐแคลิฟอร์เนีย

การเลือกตั้งทั่วไป

www.voterguide.sos.ca.gov

คู่มือแนะนำข้อมูลสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งฉบับทางการ

อย่าลืมไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง!
วันอังคารที่ 6 พฤศจิกายน 2012
การเปิดลงคะแนนเสียงมีขึ้นตั้งแต่เวลา 7:00 **น.** ถึง 20:00 **น.**

วันจันทร์ที่ 22 ตุลาคม 2012
วันสุดท้ายสำหรับการลงทะเบียนเพื่อไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

For additional copies of the Voter Information Guide in English, please contact your county elections office or call (800) 345-VOTE (8683). For TTY/TDD, call (800) 833-8683.

Para obtener copias adicionales de la Guía de Información para el Votante en español, póngase en contacto con la oficina electoral de su condado o llame al (800) 232-VOTA (8682).

如需索取額外的中文選民資訊指南，請與您的縣立選舉辦事處聯繫或致電(800) 339-2857。

हिन्दी में मतदाता जानकारी मार्गदर्शिका की अतिरिक्त प्रतियां प्राप्त करने के लिए, कृपया अपने काउंटी चुनाव कार्यालय से संपर्क करें या इस नंबर पर फ़ोन करें (888) 345-2692।

投票情報ガイドの日本語版をご希望の場合は、最寄の郡選挙事務所にお問い合わせになるか(800) 339-2865にお電話ください。

សំរាប់សំណៅបន្ថែម នៃព័ត៌មានណែនាំអ្នកបោះឆ្នោត ជាភាសាខ្មែរ សូមទាក់ទងការិយាល័យបោះឆ្នោត ខោនធីរបស់អ្នក ឬទូរស័ព្ទ (888) 345-4917។

한국어로 된 유권자 정보 지침의 사본이 추가로 필요할 경우 해당 카운티 선거관리 사무실로 연락하거나 다음 번호로 전화하십시오: (866) 575-1558

Para sa mga karagdagang kopya ng Patnubay na Impormasyon Para sa Botante sa Tagalog, mangyaring makipag-ugnayan sa opisina sa mga halalan ng inyong county o tumawag sa (800) 339-2957.

สำหรับสำเนาเพิ่มเติมของคู่มือสำหรับผู้ออกเสียงเลือกตั้งเป็นภาษาไทย กรุณาติดต่อสำนักงานการเลือกตั้งประจำเทศมณฑลของคุณ หรือโทรศัพท์ถึง (855) 345-3933

Muốn có thêm Tập Hướng Dẫn Cử Tri bằng Việt Ngữ, xin liên lạc với văn phòng bầu cử quận của quý vị hoặc gọi số (800) 339-8163.

เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง รัฐจึงส่งคู่มือเพียงหนึ่งฉบับให้แต่ละครัวเรือนที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

OSP 12 127220